

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

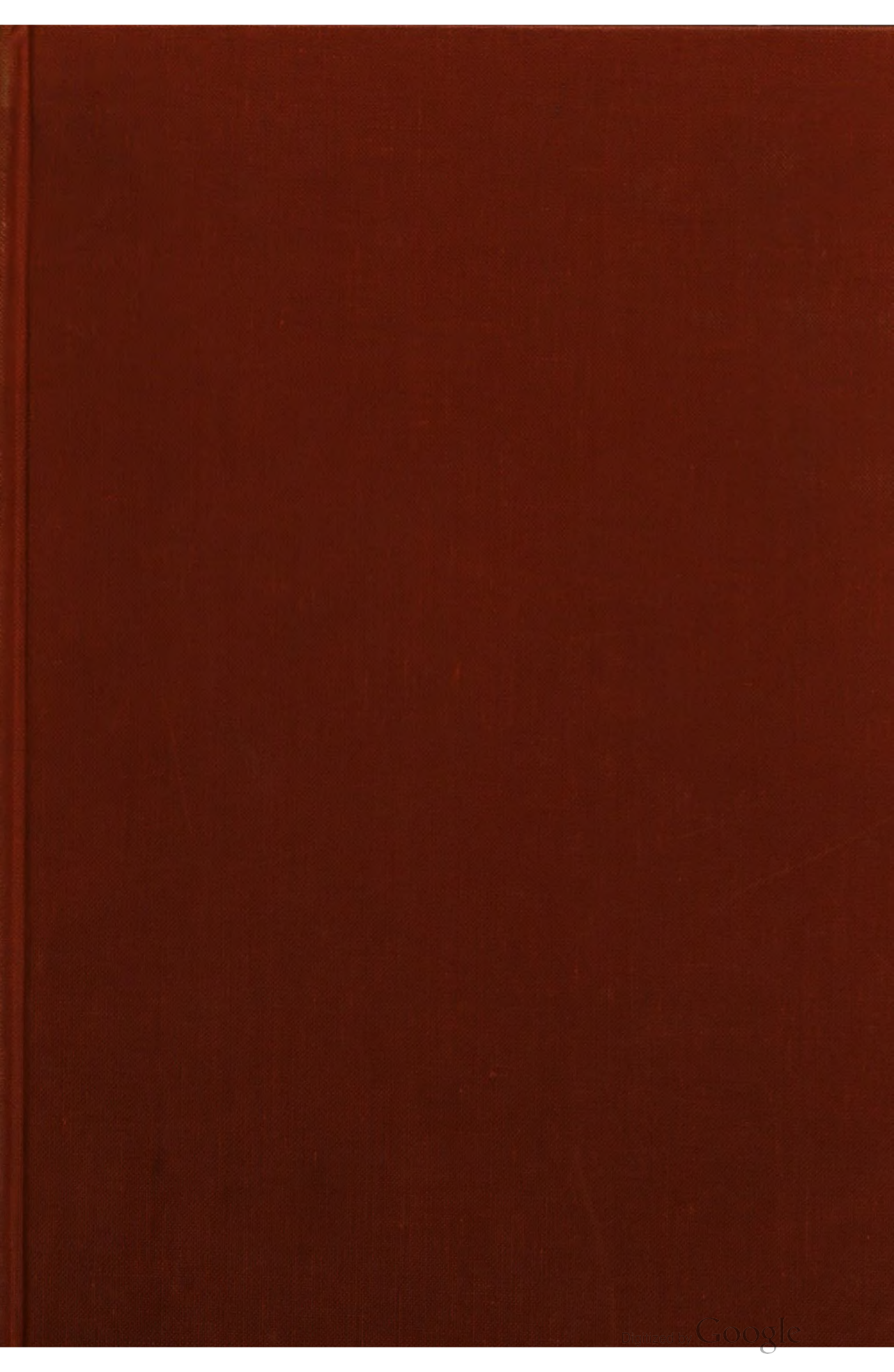
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1321 L 32

= T. 70 x 0 30

= T. Lidung. 307

= T. Lidung. 307

841

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ

ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΜΕΧΡΙ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΤΩ
ΕΟΡΤΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ.

ΕΝ ΡΩΜΗ

1884

1381

L. 32

= T. Text. 300

ale Mazzini, 46
FIRENZE

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τὸ φῶς·
καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατίταλιν.

Ἦσαῖ. ξ'. 1.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ

ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΜΕΧΡΙ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΤΩ
ΕΟΡΤΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ.

ΕΝ ΡΩΜΗ

1883

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῆς ἈΓΙΑς ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Περὶ ὥραν Ὁρθρου σημαίνουσι πάντα τὰ σήμαντρα (*). Καὶ ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης διανέμει τοῖς Ἀδελφοῖς τὰ κηρία· ὁ δὲ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου λαμπροροῦσιν ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτῶν στολήν. Εἶτα, λαβόντων, τοῦ μὲν Ἱερέως τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, τοῦ δὲ Διακόνου θυμιατήριον, καὶ λαμπάδων προπορευομένων αὐτῶν, ἀπερχόμεθα πάντες εἰς τὸν Νάρθηκα, κρατοῦντες τὰ κηρία ἡμέμενα, καὶ ψάλλοντες τὸ, **Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ**, κτλ. Καὶ ἐν μὲν τῷ Ναῷ ἐναπομείνας μόνος ὁ Κανὸηλάπτης, ἄπτει τὰ κηρία πάντα καὶ τὰς κανὸήλας· καὶ ποιήσας πυρεῖον, καὶ βαλὼν εἰς αὐτὸ θυμίαμα, τίθησιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ἐν δὲ τῷ Νάρθηκι, προευτρεπισμένου ὄντος Ἑτραποδίου ἔμπροσθεν τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν, οὐσῶν κεκλεισμένων, ἀποτίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, καὶ ἀναγινώσκει συνήθως τὸ Β'. Ἐωθινόν, **Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου**, κτλ. Μετὰ ταῦτα, λαβὼν εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμίων λέγει·

(*) Κατὰ τὴν σήμερον ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἔτι τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις, τὰ σήμαντρα ταῦτα, καὶ ἐξαιρέτως οἱ κώδωνες (καμπάναι), σημαίνουσι πάντα ὁμοῦ, ὅταν ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνήσῃ τὸ Τροπάριον, Χριστὸς ἀνέστη.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἄμην, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς με-
 γαλοσφώνως τοῦ παρόντος τροπαρίου.

Τροπάριον, εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
 καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, * ζωὴν χαρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρεῖς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ τρεῖς ὑπὸ τῶν
 Χορῶν ἀνευ Στίχων. Εἴθ' οὕτω λέγει τοὺς ἐπομένους Στίχους ὁ
 Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος· καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον, ψάλλεται ὁμοίως
 ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ αὐτὸ Τροπάριον.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
 ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
 αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν, ὡς τήχεται
 κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
 τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλια-
 σάμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα. Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς γεγωνοτέρα φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * θανάτῳ θάνατον πατήσας.

Ὁ Χορός· **Κ**αὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζωὴν χαρισάμενος.

Συναπτὴ μεγάλη· μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι
 πᾶσα δόξα, ... Καὶ ἀνοιχθειςῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε Ἱε-
 ρεὺς καὶ ὁ Διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ
 δὲ Προεστώς, ἐρεπόμενος μετὰ τῶν Ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ Καν-
 νόνος. Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν Εἱρμοὶ ἀνά δύο, τὰ δὲ Τροπάρια
 εἰς ἰβ΄. καὶ αὖθις ἔσχατον Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ ὑπ' ἄμ-
 φωτέρων τῶν Χορῶν. Ποιεῖ δὲ τὴν ἑναρξίν τοῦ Κανόνοτος ἐξάπαν-
 τος ὁ Προεστώς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ Χοροῦ μέρος, εἰ καὶ
 τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γί-
 νεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο Χορῶν ἐναρξέως. Ἐν
 ἐκάστη δὲ Ὠδῇ γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἔσθωθεν τοῦ Βήμα-
 τος, Συναπτὴ μικρὰ, καὶ μετ' αὐτὴν Ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦ-

ται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν, ποίημα Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυ-
- ρίου, Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, * καὶ ἐκ γῆς
- πρὸς οὐρανόν, * Χριστὸς ὁ Θεός, * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον
- ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, * καὶ ὀψόμεθα * τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ * τῆς ἀναστάσεως Χριστὸν * ἐξαστράπτοντα, * καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα * τρανῶς ἀκουσόμεθα, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως * εὐφραινέσθωσαν, * γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, * ἑορταζέτω δὲ κόσμος, * ὁρατός τε ἅπας * καὶ ἀόρατος· * Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, * εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Τὸ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἄπαξ (ἅπερ λέγονται εἰς ὅλας τὰς Ὡδὰς). Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· μεθ' ἣν Ἐκφώνησις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- εὔτε, πόμα πίνωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερα-
- τουργοῦμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρή-
- τος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπληρωται φωτὸς, * οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· * ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα * κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, * ἐν ἣ ἑστερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, * συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· * συνεσταυρούμην σοι χθές· * αὐτὸς με συνδόξασον, Σωτὴρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε, πόμα πίνωμεν.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον * αἱ περὶ Μαριάμ, * καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον * ἀποκυλισθέντα * τοῦ μνήματος, * ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· * Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, * μετὰ νεκρῶν * τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; * βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· * δρᾶ-

μετε, και τῷ κόσμῳ κηρύξατε, * ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, * θανάτωσας τὸν θάνατον. * ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, * τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Και ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπι τῆς θείας φυλακῆς * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω
 » Ἰμεθ' ἡμῶν, * και δεικνύτω * φαεσφόρον Ἄγγελον * δια-
 » πρυσίως λέγοντα. * Σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέ-
 » στη Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν, ὡς μὴ διανοίξαν * τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, * πέφηνε Χριστός. * ὡς βρωτὸς δὲ * ἀμνὸς προσηγόρευται. * ἄμωμος δὲ, ὡς ἄγευστος * κηλίδος, * τὸ ἡμέτερον Πάσχα, * και ὡς Θεὸς ἀληθὴς * τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, * ὁ εὐλογοῦμενος ἡμῖν * στέφανος χρη-
 στὸς * ἐκουσίως * ὑπὲρ πάντων τέθυται, * Πάσχα τὸ καθαρτή-
 ριον. * και αὐθις * ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος * δικαιοσύνης ἡμῖν * ἔλαμψεν Ἡλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ * πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ * ἤλατο σκιρτῶν. * ὁ λαὸς δὲ * τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος * τὴν σῶν συμβόλων ἔχρασιν * ὀρῶντες, * εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. Ἐπι τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθός.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὄρθρῖσωμεν * ὄρθρου βαθέος, * και ἀντι μύρου * τὸν ὕμνον
 » προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, * και Χριστὸν ὀψόμεθα, * δι-
 » καιοσύνης Ἡλιον, * πᾶσι ζωῆν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον * σοῦ εὐσπλαγχνίαν * οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου * σει-
 ραῖς συνεχόμενοι δεδορκότες, * πρὸς τὸ φῶς ἠπέιγοντο, * Χριστέ,
 ἀγαλλομένῳ ποδὶ, * Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν * λαμπαδηφόροι * τῷ προτόντι * Χριστῷ ἐκ
 τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, * και συνεορτάσωμεν * ταῖς φιλεόρ-
 τοις τάξεσι * Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Καταβασία. Ὄρθρῖσωμεν * ὄρθρου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἠγίασται.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * καὶ συνέτριψας
• Μοχλοὺς * αἰωνίους, κατόχους * πεπεδημένων, Χριστέ, *
» καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.
Τροπάρια.

Φυλάξας * τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ, * ἐξηγέρθης τοῦ τά-
φου, * ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου * μὴ λυμηνάμενος * ἐν τῷ τόκω
σου, * καὶ ἀνέφξας ἡμῖν * Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτήρ μου, * τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον * ἱερεῖον, ὡς Θεός, *
σεαυτὸν ἐκουσίως * προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, * συνανέστησας *
παγενῆ τὸν Ἀδάμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία. Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατῆλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ Ἄδου *
Ἐκαθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστέ ὁ
Θεός, * γυναξί Μυροφόροις * φθειγζόμενος, Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις * εἰρήνην ὀρωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνά-
στασιν. Ὁ Οἶκος. Ποίημα Ῥωμανοῦ.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἦλιον * δύναντά ποτε ἐν τάφῳ * πρόεφθασαν
πρὸς ὄρθρον, * ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν * Μυροφόροι κόραι, * καὶ
πρὸς ἀλλήλας ἐβόων. * Ὡ φίλαι, δεῦτε, * τοῖς ἀρώμασιν ὑπα-
λείψωμεν * Σῶμα ζωηφόρον * καὶ τεθαμμένον. * Σάρκα ἀνιστῶ-
σαν * τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, * κειμένην ἐν τῷ μνήματι. *
ἄγωμεν, * σπεύσωμεν, * ὥσπερ οἱ Μάγοι, * καὶ προσκυνήσω-
μεν, * καὶ προσκομίσωμεν * τὰ μύρα ὡς δῶρα * τῷ μὴ ἐν σπαρ-
γάνοις, * ἀλλ' ἐν σινδόνι * ἐνειλημένῳ. * καὶ κλαύσωμεν, *
καὶ κράζωμεν. * Ὡ Δέσποτα, * ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι *
παρέχων ἀνάστασιν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωη-
φόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλην Ἄδου μόνος,

Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι Ὑ· Ἀναστάς ὁ

Ἰησοῦς * ἀπὸ τοῦ τάφου, γ'. Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαὺς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος *
 » Πάσχει ὡς θνητός, * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρ-
 » σίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων
 » Θεός * καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες * ὀπίσω σου ἔδραμον· * ὃν δὲ
 ὡς θνητὸν * μετὰ δακρύων ἐζήτουν, * προσεκύνησαν χαίρουσαι
 ζῶντα Θεόν, * καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν * σοῖς, Χριστέ, Μαθη-
 ταῖς * εὐηγγελίσαντο.

θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, * Ἄδου τὴν καθαιρέσιν, * ἄλ-
 λης βιοτῆς * τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, * καὶ σκιρτῶντες ὕμνου-
 μεν τὸν αἴτιον, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεόν *
 καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠς ὄντως ἱερά καὶ πανέροτος * αὐτῆ ἡ σωτήριος * νύξ, καὶ
 φωταυγῆς * τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας * τῆς Ἐγέρσεως οὕσα προ-
 ἀγγελός, * ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς * ἐκ τάφου σωματικῶς * πᾶσιν
 ἐπέλαμψεν.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ἐκφώνησις. Εἶη τὸ κράτος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὕτη * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββάτων, *
 » Ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, * ἐορτῶν ἐορτῆ, * καὶ πανήγου-
 » ρίς ἐστὶ πανηγύρεων, * ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν * εἰς τοὺς
 » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε, * τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, * τῆς θείας
 εὐφροσύνης, * ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ * τῆς Ἐγέρσεως, * βασιλείας
 τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, * ὕμνουῦντες αὐτὸν ὡς Θεόν * εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Ἄρον * κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών, καὶ ἴδε· * ἰδοὺ γὰρ
 ἦκασί σοι, * θεοφρεγγεῖς ὡς φωστῆρες, * ἐκ θυσμῶν καὶ βορῆ *
 καὶ θαλάσσης καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου, * ἐν σοὶ εὐλογοῦντα
 Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ * παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, * τρισὶν ἐνίζο-

μένη * ἐν ὑποστάσει φύσις, * ὑπερούσιε * καὶ ὑπέρθεε, εἰς σέ
βεβαπτίσαμεθα, * καὶ σέ εὐλογοῦμεν πιστοὶ * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη * ἡ κλητὴ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι εὐλόγηται.

Ἦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. * ἡ γὰρ δόξα Κυ-
• ρίου, ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών. *
• σὺ δὲ ἀγνή * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τέκου σου.
Τροπάρια.

* ὦ θείας, ὦ φίλης, * ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! * μεθ' ἡμῶν
ἀψευδῶς γὰρ * ἐπηγγειλω ἔσσεσθαι * μέχρι τερμάτων αἰῶνος,
Χριστέ. * ἦν οἱ πιστοὶ * ἄγχυραν ἐλπίδος * κατέχοντες, ἀγαλ-
λόμεθα.

* ὦ Πάσχα τὸ μέγα * καὶ ιερώτατον, Χριστέ. * ὦ σοφία καὶ
Λόγε, * τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, * δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον * σοῦ
μετασχεῖν * ἐν τῇ ἀνεσπέρω * ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σέ αἰνοῦσι.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώτας ὡς θνητός, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * τριή-
μερος ἐξανέστης, * Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς * καὶ καταργή-
σας θάνατον. * Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, * τοῦ κόσμου σωτήριον.
Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ'. καὶ τοῦ Πάσχα δ'.

Τῆς Ὀκτωῆχου. Ἦχος α'. ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ Στίχ. Αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ.

Υμνοῦμέν σου, Χριστέ, * τὸ σωτήριον Πάθος, * καὶ δοξάζο-
ζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, * καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, * καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, *
ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, * καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, *
τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ, * ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν καθαρᾷ καρ-
δίᾳ * ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν * δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε,
Χριστέ. * Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, * καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ

Πατρί. * Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος * καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν. * Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, * ὡς ἐκ πασπάδος προελθὼν, * ἵνα σώσης τὸν κόσμον. * Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα * ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· * Πάσχα καινόν, ἅγιον· * Πάσχα μυστικόν· * Πάσχα πανσεβάσμιον· * Πάσχα, Χριστὸς ὁ Λυτρωτὴς· * Πάσχα ἄμωμον· * Πάσχα μέγα· * Πάσχα τῶν πιστῶν· * Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν * τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· * Πάσχα, πάντας ἀγιαζὼν πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε * ἀπὸ θέας, Γυναῖκες * εὐαγγελίστριαι, * καὶ τῇ Σιών εἶπατε· * Δέχου παρ' ἡμῶν * χαρᾶς εὐαγγέλια * τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· * τέρπου, χόρευε, * καὶ ἀγάλλου, * Ἱερουσαλήμ, * τὸν Βασιλέα Χριστὸν * θεαταμένη ἐκ τοῦ μνήματος * ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * ὄρθρου βαθείος, ἐπιστάσαι * πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, * εὖρον Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * καὶ αὐτὸς προσφθεγζάμενος, * αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν νεκρῶν; * τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; * ἀπελθοῦσαι κηρύξατε * τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς· * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν.

Πάσχα τὸ τερπνόν· * Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· * Πάσχα πανσεβάσμιον * ἡμῖν ἀνέτειλε· * Πάσχα, ἐν χαρᾷ * ἀλλήλους περιπτυζώμεθα· * ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· * καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, * ὥσπερ ἐκ παστοῦ, * ἐκλάμπας Χριστὸς, * τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλήσε λέγων· * Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, * καὶ ἀλλήλους περιπτυζώμεθα· * Εἰπωμεν, ἀδελφοί, * καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· * Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, * καὶ οὕτω βοήσωμεν· * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζῶν χαρισάμενος.

Εἶτα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλομεν τοῦτο

πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάσωνται οἱ Ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ Ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω·

Λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ Καθηγούμενος ἐλθὼν, καὶ ἀσπατάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως. Εἶτα οἱ Ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Καθηγούμενον, καὶ ἵστανται κάκεινοι ἔνθα ἂν τύχῃσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν Ἀσπασμὸν, ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, ἢ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου· ἵστανται δὲ οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος κατηχητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἰ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἰ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἰ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἐορτασάτω. Εἰ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἰ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἰ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. Κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρα-

τεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμῆσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφίσατε πάντες. Ὁ μόνος πολὺς, μηδεὶς ἐξέληται πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικρανεν αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαίας, ἐβόησεν· Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἐβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἐβλεπε. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, Ἄδη, τὸ νῆκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτῶκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οἶδεις ἐπὶ μνήματος. Χριστός γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχῆ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου, * καθάπερ πυρσός, * ἐκλάμψασα χάρις, * τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, * ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ * θησαυροὺς ἐναπέθετο, * τὸ ὕψος ἡμῶν * τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. * Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, * Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, * πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχοι τῆ ἀγία
καὶ μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.

Κεφάλαιον μδ'.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ ἀγία καὶ μεγάλη
Κυριακῆ τοῦ Πάσχα Ἑσπέρας, τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύ-
ριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχ. ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστά-
σιμα γ'. Ἦχος α'. καὶ τοῦ μεγάλου Σαββάτου τὰ γ'. Ἦχος πλ. δ'.
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμμελα τὰ δ'.
Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωϋσῆς.
Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρ-
χάγγελος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προ-
κείμενον δὲ οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς· Σοφίζ· καὶ ἀναγινώ-
σκειται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· εἶτα τὰ ε'. Ἀνάγνωσμα τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τὰ ἐπίλοιπα Ἀναγνώσματα τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν
τάξιν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὴν παννουχίδα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορ-
τῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς κ'. Καταβασία, τὸν Εἰρμὸν τῆς ἡμέρας,
ἡμῶς οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ψδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ ὁ
Οἶκος· εἶτα Κάθισμα τῆς ἡμέρας. Δόξα... καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· καὶ
ἀνάγνωσις Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μη-
νύματα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ θ'. ψδῆ, ἡ Τι-
μιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Μετὰ ἐνάτην, Τρισάγιον· Τροπάριον,
Ὅτε κατῆλθες πρὸς θάνατον. Δόξα... καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ
Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις τῆς ἡμέρας, ἐν ἧ' ὁ Ἐκκλησιάρχης διανέμει
τὰ κηρία.

Ὁ δὲ Κανδηλάπτης σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ σιδηροῦν. Καὶ με-
τὰ τὴν Ἀνάγνωσιν ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ Νάρθηκι, προπορευομέ-
νου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων. Καὶ κλεισθεισῶν τῶν πυλῶν, θυμιᾷ
ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Νάρθηκι ἅπαντας, ὡς ἔθος ἐστίν. Εἶτα ἰσταται ἔμ-
προσθεν τῶν Βασιλικῶν πυλῶν, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς κατὰ ἀνατολάς
ἐκ γ', λέγων· Δόξα τῇ ἀγίῃ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. Καὶ ἡμῶν
ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμὴν, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς τὸ Τροπάριον. Ἦχος
πλ. α'. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Ἀδελφοί.
Λέγεται δὲ τρίς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ τρίς παρὰ τῶν Ἀδελφῶν ἄνευ
Στίχων. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοὺς Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, κτλ. ὡς
προεγράφη, σελ. 1. Καὶ αὐθις ὁ Ἱερεὺς γεγωνοτέρῃ φωνῇ· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν εἰσοδεύει, προπο-
ρευομένων λαμπάδων, καὶ τοῦ Προεστῶτος συνεφεπομένου, καὶ τῶν
Ἀδελφῶν ψαλλόντων τὸ, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι· ζῶν χα-
ρισάμενος.

Μετὰ δὲ τὸ εἰσελθεῖν τὸν Ἱερέα εἰς τὸ Ἱερατεῖον· Δόξα. Ἦχος δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶθ' οὕτως ἡ Συναπτὴ· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἀρχεται ὁ Προστώς· Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν λαοί· καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ς'. Καταβασία· τοὺς Εἰρμούς τῶν δύο Κανόνων, ἀνά μέρος οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον· Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀνάγνωσις· Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιᾶ. Εἶτα, Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας. Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ· εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ γ', ἀνευ τοῦ Πεντηκοστοῦ. Εἶθ' οὕτως ἡ ζ'. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλᾶριον· Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός, ἀπαξ· καὶ τῆς Ἑορτῆς, δις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἦχος α'. καὶ τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον, Προσόμοια γ'. μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν· Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας. - Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν. Εἶτα, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ εὐθύς τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ὁ Ἀσπασμός, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις. Λιτὴ δὲ οὐ γίνεται. Αἱ Ὁραὶ ψάλλονται, ὡς εἰσι τεταγμέναι ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδον, καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Εἶτα, Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. Καὶ νῦν. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατῆλθες, ἀθάνατε. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, Ἀπόστολος, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τοῦ Πάσχα, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Πάσχα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυχτικόν, ψάλλονται οὕτω·

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'. Εἶτα·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, * Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, * καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ἔνομά σου ἰνομάζομεν. * Δεῦτε, πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐκ γ'.

Προλαβούσαι τὸν ὄρθρον * αἱ περὶ Μαριάμ, * καὶ εὐρύεται τὸν λίθον * ἀποκυλισθέντα * τοῦ μνήματος, * ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγελου. * Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, * μετὰ νεκρῶν * τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; * βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα. * δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, * ὡς ἠγγέρθη ὁ Κύριος, * θανατώσας τὸν θάνατον, * ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, * τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατήλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ Ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν. * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστέ ὁ Θεός, * γυναιξὶ Μυροφόροις * φθεγξάμενος, Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς Ἀποτόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, * ἐν Ἄδου δὲ * μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, * ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, * καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, * μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, * πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, * ὡς Παραδείσου ὠραιότερος * ὄντως, * καὶ παστᾶδος πάσης βασιλικῆς * ἀναδέδεικται λαμπρότερος, * Χριστέ, ὁ τάφος σου, * ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * Χαίρε. * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν. * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, * πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ'· Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ πάλιν ὁμοίως τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. καὶ τὰ λοιπά. Τρισσεύεται δὲ ἡ τριαύτη

Ἀκολουθία ἐν ταῖς Ὁραῖς, καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, καὶ τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ἡ δὲ τῆς Λειτουργίας Ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς,
καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φροβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ὅμοῦ οἱ δύο Χοροὶ ὑψηλοτέρα φωνῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσται ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Στίχ. Ἐπιράναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅμοῦ οἱ δύο Χοροί.

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Εἶτα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, γ'.

Ἡ Ὑπακοή, Πρὸλαβούται τὸν ὄρθρον.

Τὸ Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες.

Ἄντι δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἄλληλούια.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἀπόστολος.

Προκειμένον, Ἦχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων.

Ἄλληλούια, Ἦχος δ'.

Σὺ, Κύριε, ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρισοστόμου.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἄντι δὲ τοῦ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον· καὶ τοῦ, Εὐλογῆσω τὸν Κύριον, λέγεται τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ὡσαύτως

καὶ ἀντὶ τοῦ, Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου, ἐν τῇ τραπέζῃ γίνεται παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς μεγάλη εἰς πάντα.

Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν πάντα, προσκομίζει ὁ διαταχθεὶς Ἀδελφός ἄρτον ὀλόκληρον, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ Παναγιαρίῳ· καὶ λαβὼν τὴν ἐξ ἔθους συγχώρησιν, λαμβάνει τὸν ἄρτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν ὑψώσας αὐτὸν, ἐκφωνεῖ, λέγων· Χριστὸς ἀνέστη· Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων, Ἀληθῶς ἀνέστη· ἐκεῖνος πάλιν χαράττει Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἄρτου, λέγων· Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἔγερσιν. Καὶ ἡμεῖς τὴν Ὑπακοήν, καὶ τὸ Κοντάκιον· καὶ ψαλλομένου τοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Οὐκ ἐσθίομεν δὲ αὐτὸν σήμερον, ἀλλ' ὑψοῦμεν μόνον καθ' ἑκάστην, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου· καὶ τότε κλωμεναυτὸν καὶ ἐσθίομεν.

Ὁ τύπος οὗτος ὀφείλει γίνεσθαι ἐν τῇ τραπέζῃ, ἡγουν ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ ἄρτου, καθ' ὅλην τὴν παροῦσαν Ἑβδομάδα. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ἕως τῆς Τετάρτης τῆς πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ ἐκφώνησις γίνεται οὕτω· Χριστὸς ἀνέστη. — Ἀληθῶς ἀνέστη. — Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. κτλ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν τὴν εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐρμηνείαν τοῦ Χρυσοστόμου, ἣν καὶ τελειοῦμεν μέχρι τῶν Ἁγίων Πάντων.

ΕΤΕΡΑ.

Ἐὰν γένηται ἀδελφόν τινα ἐκδημῆσαι πρὸς Κύριον ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, οὐ ψάλλομεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν συνήθη τῶν Κεκοιμημένων Ἀκολουθίαν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν Ἀναστάσιμον ἡγουν, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα, τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τοὺς Αἴνους γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Λυχνικόν, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ στάς κατενώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ λέγων·

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων τὸ, Ἄμην, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαρallάκτως, ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ προεγράφησαν σελ. 1.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικά, γ'.

Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα * ἐκ Παρθένου Μαρίας, * δεῦτε, προσκυνήσωμεν. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * τῇ ταφῇ παρεδόθη, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώτας * τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. * Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ * τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν * Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν. * αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. * καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, * καὶ κραταιᾷ δυνάμει, * πάλιν ἔρχεται * κρῖναι κόσμον, ὃν ἐπλασεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα * Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, * καὶ ἔλεγε ταῖς Γυναίξιν. * Δεῦτε, ἴδετε, * ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. * ἀνέστη γὰρ, καθὼς εἶπεν, * ὡς παντοδύναμος. * διό σε προσκυνοῦμεν, * τὸν μόνον ἀθάνατον. * Ζωοδότα Χριστέ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας * τὴν τοῦ ξύλου κατάραν. * ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας * τοῦ θανάτου τὸ κράτος. * ἐν δὲ τῇ Ἑγέρσει σου * ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. * διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν. * Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡνοίγησάν σοι, Κύριε, * φόβῳ πύλαι θανάτου, * πυλωροὶ δὲ Ἄδου * ἰδόντες σε ἐπτήξαν. * πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, * καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέβλασας, * καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους * καὶ σκιᾶς θανάτου, * καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Δόξα.

Τὸν σωτήριον ὕμνον * ἄδοντες, * ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν. * δεῦτε πάντες, * ἐν οἴκῳ Κυρίου * προσπέσωμεν λέγοντες. * Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, * καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, * καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, * ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βιάτος * οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, * οὕτω Παρθένος ἔτεκες, * καὶ Παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρός, * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως, * Χριστός, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶσδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, κτλ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Εἶτα Ἐκτενής· τὸ, Εἰπώμεν πάντες· Καταξίωσον, Κύριε. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν κτλ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος β΄.

Ἀνάστασις σου, Χριστέ Σωτῆρ, * ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, * καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ ἕτερα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. γ΄. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, πρὸ τῆς ἐνάρξεως, ἄπτει τὰς κανδήλας καὶ τὰ κηρία ὁ Κανδηλάπτης. Εἶτα σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ σιδηροῦν. Καὶ συναχθέντων ἡμῶν, βάλλει ὁ Ἱερεὺς τὴν συνήθη

μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ ἀπέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι. Καὶ λαβὼν τὸ Θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἄνευ μέντοι τῆς Ἱερατικῆς στολῆς. Καὶ εὐλογῶν, ἄρχεται τοῦ Τροπαρίου, **Χριστὸς ἀνέστη**, ἐκ γ΄. Καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτό. Εἶτα Συναπτή. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος, **Ἀναστάσεως ἡμέρα**, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προδεδήλωται ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς, ἀπαρραλλάκτως.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι, μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν Ἱερέα, ἐν τῷ ψάλλεσθαι τὸ, **Χριστὸς ἀνέστη**, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ὡς σύνηθες, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον. Εἰς δὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ Κανόνος, ἐξέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὸν ναὸν, καὶ τοὺς Ἀδελφούς, κατὰ τὴν συνειθισμένην τάξιν.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τῆς θ΄. Ὡδῆς, λέγομεν τὸ Ἐξαποστειλάριον, **Σαρκὶ ὑπνώσας**, γ΄.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, **Πᾶσα** πνοή, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοή καὶ πᾶσα κτίσις * σὲ δοξάζει, Κύριε, * ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ * τὸν θάνατον κατήργησας, * ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ὡς μόνος φιλόνητος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι * Πῶς οἱ στρατιῶται * ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν Βασιλέα; * διὰ τί γὰρ ὁ λίθος * οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; * Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, * ἢ ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, * λέγοντες σὺν ἡμῖν * Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε, λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. * Ἄγγελος ἐκάθισεν * εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος * αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο, * εἰπὼν * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. * Χαίρετε, λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, * πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως, Κύριε, * τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. * Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον * τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. * ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, * εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων. * ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, * Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. * διὸ βοῶμέν σοι * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Κυριακῆς τὸ, **Χριστὸς ἀνέστη**, γ΄. Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία γίνεται ἐν ἑλῆ ταύτῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐκεῖ δεδήλωται.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πράξις.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ΄.

Τῷ σῶ Σταυρῷ, Χριστὲ Σωτῆρ, * θανάτου κράτος λέλυται, * καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήρηται. * γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Ὅμοιον.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα * τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε, * καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται. * πᾶσα δὲ ἡ κτίσις * ἀνευφημοῦσά σε, * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς * καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, * καὶ Πνεύματος ἁγίου * ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, * ἀδιάρητον, ἄκτιστον Θεότητα, * Τριάδα ὁμοούσιον, * τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον * προσκυνοῦμεν, Χριστὲ, * καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου * ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * τῷ γὰρ μώλωπί σου * ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ἵμνουμένον τὸν Σωτῆρα, * τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, * καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, * δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἄδῃ καταβάς, * Χριστὸς εὐηγγελίσατο, * Θαρσεῖτε, λέγων, * νῦν νενίκηκα. * ἐγὼ εἰμι Ἀνάστασις, * ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, * λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Δόξα.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες * ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ * ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμείλομεν, * ἐκ βαθέων κραυγάζοντες, * Χριστὲ ὁ Θεός. * Ὁ φωτίσας τὸν κόσμον * τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, * ἐξελοῦ τὸν λαόν σου * ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, * φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανσεβάσμιε; * Πείραν γὰρ ἀνδρός * μὴ δεξαμένη, πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, * τὸν πρὸ αἰῶνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπὴν * ἢ φερμὸν, * ἢ διαίρεισιν, * ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα * σώαν φυλάξαντα. * Διὸ, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Εἶτα, Εἰπώμεν, πάντες· τὸ, Καταξίωσον· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστὲ, * ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, * καὶ τῷ φωτὶ * τῆς σῆς Ἀναστάσεως * φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, * πρόσδεξαι ἡμῶν * τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον, φιλόανθρωπε.

Εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερόν, καὶ τὰ λοιπά· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ,
ἢ τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.
Κεφάλαιον μέ'.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰάν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, Ἐσπεράς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλη Κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. καὶ γ'. στίχους· Δόξα... καὶ νῦν, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὴν Συναπτήν· εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. Ἦχος β'. Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον * ἀνακαλύπτεται σήμερον. Εἶτα τὸ, Φῶς ἰλαρὸν ἄνευ Εἰσοδοῦ. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Τὸ, Καταξίωσον, Κύριε. Εἰς τὰ Ἀπόστιχ. Ἦχος β'. Ἡ Ἀνάστασις σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν. Δόξα. Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἀνάστασεως ἡμέρα, * καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. λέγει τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, ὡς προδεδήλωται. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἦχος β'. καὶ Ἀνατολικὸν ἕν, καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια, γ'. Ἦχος πλ. β'. Βουλὴν προαιώνιον, εἰς ς'. Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ * Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὰ γ'. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως· καὶ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην· Οὔσης ὀψίας· ἢ Ἐκτενῆς, τὸ, Πληρωσώμεν, κτλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμ. τοὺς γ'. α'. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν. Ἦχος β'. Ἡ Ἀνάστασις σου, Χριστέ Σωτήρ, εἶτα Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ εὐθύς τὰ τρία Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, Ἦχος πλ. α'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα. Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, τρίς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, γ'. ἢ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις. Ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὸ, Εὐλογητὸς, καὶ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ-τρίτου, καὶ τοὺς τρεῖς στίχους, Δόξα. Ἦχος δ'. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα ἡ Συναπτή. Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκαί

μενον. Πᾶσα πνοή, και Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Πεντηκοστοῦ. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα λέγε Στίχον· Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· και τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε, ἐλέησον, β'. και Ἐκφώνησις· Ἐλέει και οἰκτιρμοῖς.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ'. και τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. Καταβάσαι τοῦ Πάσχα και τῆς Ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἀπό γ'. ψδῆς, Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, και Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, και Ἀνάγνωσις· Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, και Ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην. Ἐν τῇ θ'. ψδῆ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, και τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ζ'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἦχος β'. και τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια, γ'. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν. Εἶτα τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεός, και τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, τρίς. Δόξα... και νῦν. Τροπᾶριον τῆς Ἑορτῆς· ἡ Ἐκτενής· ἡ Κατήχησις τῆς Ἑορτῆς, και Ἀπόλυσις. Εἶτα δίδοται ἄγιον ἔλαιον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν· τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· και τῆς Ἑορτῆς τὸ Τροπᾶριον. Δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· και νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντι δὲ τοῦ Τρισαγίου· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκειμένον, Ἀπόστολος, Ἀλληλουᾶριον, και Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, και τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἀπαράλλάκτως, ὡς προγέγραπται.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δ'.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γινώτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, * ἰσταυρώθη δι' ἡμᾶς, * και ἐκὼν ἐτάφη, * και ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια * οἱ φύλακές σου, Κύριε· * ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, * πληρῶσαν δῶρων * τὴν δεξιὰν αὐτῶν, * κρύπτειν ἐνόμιζον * τὴν Ἀνάστασίν σου, * ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, * τῆς Ἀναστάσεως τὴν περᾶν εἰληφότα· * Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ * ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν· * εὗρεν Ἀγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, * καὶ λέγοντα· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * οὐκ ἔστιν ὧδε, * ἀλλ' ἐγήγερται, * καθὼς εἶπε, * προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου, Δέσποτα, * ὀψόμεθα φῶς, φιλόανθρωπε· * ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, * σωτηρίαν τῷ γένει * τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, * ἵνα σε πᾶσα κτίσις * δοξολογῇ, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερὸν, καὶ τὰ λοιπὰ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'.

Ἐκτενῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ἦ Πραξις.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς Ἐνδεκα.

Ἀλληλούια. Ἦχος δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐωθινὸν ε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν * ἀπαύστως προσκυνούντες, * Χριστέ ὁ Θεός, * τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. * δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας * τὴν καταφθαρεῖσαν * τῶν ἀνθρώπων φύσιν, παντοδύναμε, * καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν * καθυπέδειξας ἡμῖν, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς * τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας, Σωτήρ, * τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * ἐκουσίως προσηλωθείς. * καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν, δυνατὲ, * τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ * ὡς Θεὸς διέρρηξας. * διὸ προσκυνοῦμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν * ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ τῷ σῶι θανάτῳ * τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον ἔλυσας. * γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον * ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε, ἀνυμνήσωμεν, λαοὶ, * τὴν τοῦ Σωτῆρος * τριήμερον Ἐγερσιν, * δι' ἧς ἐλυτρώθημεν * τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, * καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν * πάντες ἐλάβομεν, * κράζοντες. * Ὁ σταυρωθεὶς * καὶ ταφείς καὶ ἀναστάς, * σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε φιλόνητος.

Ὅμοιον.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, Σωτήρ, * τὴν σὴν ὑμνοῦσι * τριήμερον Ἐγερσιν, * δι' ἧς κατηγάσθη * τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, * καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ * πάντες ἐλυτρώθημεν, * κράζοντες. * Ζωοποιε, * παντοδύναμε Σωτήρ, * σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε φιλόνητος.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας, * Χριστέ ὁ Θεός, * καὶ γένος ἀνθρώπων * πεπτωκὸς ἀνέστησας. * διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν. * Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Κύριε, * ἡ ἐκ Πατρός σου γέννησις * ἄχρονος ὑπάρχει καὶ
 αἰδῖος * ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις * ἄφραστος ἀνθρώποις * καὶ
 ἀνερμήνευτος * καὶ ἡ εἰς Ἄδου καθόδος * φοβερὰ Διαβόλῳ *
 καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ * θάνατον γὰρ πατήσας, * τριήμερος
 ἀνέστης, * ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυὶδ * μελωδικῶς * περι
 σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλειά σοι Ποιήσαντι * Παρέστη ἡ
 Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον * ζωῆς
 ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι * εὐδοκήσας Θεός, *
 ἵνα τὴν ἑαυτοῦ * ἀναπλάσῃ εἰκόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι *
 καὶ τὸ πλανηθὲν * ὀρειάλωτον εὐρῶν * πρόβατον * τοῖς ὤμοις
 ἀναλαβὼν, * τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, * καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι *
 ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, * καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν
 κόσμον * Χριστὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσοδός τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν,
 καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.

Στίχ. Ἀπηγήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Αὐτόμελον. Ἦχος δ'.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, * τὴν προγονικὴν ἡμῶν * κα-
 τάραν ἐξήλειψας * καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, * τοὺς ἀπὸ αἰῶ-
 νος * δεσμίους ἠλευθέρωσας, * ἀφθαρσίαν δωρούμενος * τῶν ἀν-
 θρώπων τῷ γένει * διὰ τοῦτο * ὑμνοῦντες, δοξαζόμεν * τὴν
 ζωοποιὸν * καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

Εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἴρηται, καὶ
 Ἀπόλυσις.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Ἀκολουθία πᾶσα τοῦ Πάσχα, ὡς προ-
δεδηλωται.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά
'Αναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας * καὶ θάνατον, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν
νεκρῶν, * παντοδύναμε Κύριε, * δόξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστέ, * τῆς ἀρχαίας κατάρας *
ἠλευθέρωσας ἡμᾶς * καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου * τὸν τὴν φύσιν
ἡμῶν τυραννήσαντα * Διάβολον κατήρησας * ἐν δὲ τῇ Ἐγέρ-
σει σου * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. * Διὸ βοῶμέν σοι * Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ, * ὁδήγησον ἡμᾶς * ἐπὶ τὴν
ἀλήθειάν σου, * καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. *
Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀνάστησον ἡμᾶς, * πισόντας τῇ
ἁμαρτία, * ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, * φιλάνθρωπε Κύριε, * τῇ
πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κέλπων * μὴ χωρισθεις, * μονογενὲς Λό-
γε τοῦ Θεοῦ, * ἦλθες ἐπὶ γῆς * διὰ φιλάνθρωπίαν, * ἄνθρωπος
γενόμενος ἀτρέπτως * καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον * ὑπέμεινας σαρ-
κι, * ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι * ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, * ἀθανάσιον
παρέσχες * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Εἶτα, τὰ Στιχηρά τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν,
ὡς προεγράφη.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. β'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἀκούσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης.

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, * Χριστέ, Διάβολον ἡσχυνας· * καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου * τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνας· * καὶ ἔσωσας ἡμᾶς * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. * Δοξάζομέν σε, Μονογενές.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδούς * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· * ἐφρίξαν τοῦτον * οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, * καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· * εἰσεληλυθε γὰρ * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, * λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· * Ἐξέλυθε τε· * καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· * Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! * ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης * διὰ φιλόανθρωπιαν * σαρκὶ παθὼν, * ἀνέστη ὁ ἀθάνατος· * Δεῦτε, πατριαι τῶν ἐθνῶν, * τοῦτον προσκυνήσωμεν· * τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία * ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ἓνα Θεὸν * ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνησιν * προσφέρομέν σοι, * τῷ ἀνεσπέρῳ φωτι, * τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, * ὡς ἐν ἐσόπτρῳ, διὰ σαρκὸς * λάμπαντι τῷ κόσμῳ, * καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, * καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, * καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως * τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. * Φωτοδότα Κύριε, * δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * Χριστὸν δοξολογήσωμεν· * αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, * κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. * Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων· * φεύγει Δαιμόνων πλάνη· * Ἀδάμ πεσὼν ἀνίσταται· * Διάβολος κατήρηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο * ὑπὸ τῶν παρανόμων· * Καλύψατε Χριστοῦ τὴν Ἔγερσιν, * καὶ λάβετε ἀργύρια, * καὶ εἶπατε ὅτι, * ὑμῶν κοιμωμένων, * ἐκ τοῦ μνημείου * ἐσυλήθη ὁ νεκρός. * Τίς εἶδε; * τίς ἤκουσε νεκρὸν * κλαπέντα ποτέ; * μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, * καταλιπόντα * καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; * Μὴ πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι· * μάθετε

τάς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, * καὶ γινώτε, * ὅτι αὐτός ἐστιν ἀλη-
θῶς * ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου * καὶ παντοδύναμος.

Δόξα.

Κύριε, * ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, * καὶ τὸν θάνατον πατή-
σας, * Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ φωτίσας τὸν κόσμον * τῷ Σταυρῷ τῷ
τιμίῳ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, * τῆς ἀπειρογάμου νύμφης * εἰκῶν
διεγράφη ποτέ. * Ἐκεῖ Μωϋσῆς * διαιρέτης τοῦ ὕδατος, * ἐνθά-
δε Γαβριὴλ * ὑπρέτης τοῦ θαύματος. * Τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευ-
σεν * ἀβρόχως Ἰσραὴλ, * νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν * ἀσπό-
ρως ἢ Παρθένος. * Ἡ θάλασσα, * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, *
ἔμεινεν ἄβατος. * ἡ ἄμεμπτος, * μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμα-
νουὴλ, * ἔμεινεν ἄφθορος. * Ὁ ὦν καὶ προὖν, * καὶ φανεὶς ὡς
ἄνθρωπος, * Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκειμένον.

Ἦχος βαρῦς.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς
τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Πρόσχεσ μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

Στίχ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν.

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν.

Ἦχος πλ. α'.

Σ ἐ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, * καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ
χωρισθέντα * ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν. * ὅτι Σταυ-
ρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, * διὰ τὸ γένος ἡμῶν, * ὡς φιλόανθρω-
πος Κύριος. * σκυλεύσας Ἄδου πύλας, * τριήμερος ἀνέστης, *
σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα, ὡς προδεδήλωται.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, * καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. * Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης * οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι. * οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης * οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται * τοῖς ἐρευνησίν· * πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα * τοῖς προσκυνούσιν * ἐν πίστει τὸ μυστήριον. * ὁ ἀνυμνοῦσιν, * ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, * τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, * καὶ δεσμὰ διαρρήξας * τοῦ μνήματος ἀνέστης, * καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια * εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς * τριήμερου ταφῆς σου. * καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, * ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀκατάληπτε Σωτῆρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, * αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα * τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα. * καὶ προσελθοῦσαι, * εὗρον Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * τῷ φόβῳ κυλισθέντα. * καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων. * Ἀνέστη ὁ Κύριος. * εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, * ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, * ὡσπερ ἐξῆλθες * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, * οὕτως εἰσῆλθες, * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, * δεικνύων αὐτοῖς * τὰ τοῦ σώματος πάθη, * ἅπερ κατεδέξω, * Σωτῆρ, μακροθυμήσας. * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, * μῶλωπας ὑπήνεγκας. * ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, * κόσμον ἠλευθέρωσας. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀκατάληπτε Σωτῆρ, * ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ἡ Προῤῥίς τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκτην ἔχων, Χριστέ, * τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, * ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες * ἵνα τοὺς ἐν σκότει * θανάτου καθημένους * συναναστήσης σεαυτῷ, * ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. * Ὁ πηγάζων ζωὴν * ἐξ οἰκείου φωτός, * παντοδύναμε Σωτῆρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * θάνατον πατήσας, * καθὼς εἶπεν, ἀνέστη, * καὶ τὴν ἀγαλλίασιν * τῷ κόσμῳ ἐδώρησατο. * ἵνα πάντες κραυγάζοντες * τὸν ὕμνον, οὕτως εἰπώμεν. * Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * τὸ ἀπρόσιτον φῶς, * παντοδύναμε Σωτῆρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ, Κύριε, τὸν ὄντα * ἐν πάσῃ τῇ κτίσει * ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; * ἐν τῷ οὐρανῷ; * αὐτὸς κατοικεῖς. * ἐν τῷ Ἄδῃ; * ἐπάτησας θάνατον. * εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; * ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου, Δέσποτα. * Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, * σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν. * Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστέ, καυχώμεθα, * καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε, * ὅτι καταργήσας * τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, * ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, * δωρούμενος ἡμῖν * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ταφή σου, Κύριε, * τὰ δεσμὰ τοῦ Ἄδου * συντρίψασα διέβρηξεν. * ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις * τὸν κόσμον ἐφώτισε. * Κυριε, δόξα σοι.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς * προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰκέτευε, * σεμνὴ Παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

Ἦχος βαρὺς.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασιν σου, Χριστέ Σωτῆρ, * Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς * καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν.

Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἀπαραλλάκτως, ὡς προεδηλώται.

Στίχοι.

Μάννα, Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος,

Πηγὴν, Κόρη, σὴν ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, * ζωὴ καὶ ἀνάστασις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου. * καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, * σὲ τὸν ἀναστάντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Ἡ ταφή σου, Δέσποτα, * Παράδεισον ἤνοιξε * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, * σὲ τὸν ἀναστάντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, * τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν. * Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις * ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ, * ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, * συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν * διό σε καὶ δοξάζει * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἡ Πράξις τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα 5'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, * καὶ λογικὴν λατρείαν * σοί, Χριστέ, προσφέρομεν * ὅτι ἠυδόκησας * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, * μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου * ἀλλὰ εὐδόκησον * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε, Σιών ἁγία, * μῆτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, * Θεοῦ κατοικητήριον. * σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη * ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, * πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, * ἐπὶ ἐσχά-
των δὲ τῶν χρόνων, * ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, *
βουλήσει * σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, * καὶ τὸν πάλαι νεκρω-
θέντα * ἄνθρωπον ἔσωσε * διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν * δοξολογοῦμεν, Χριστέ, *
δι' ἧς ἠλευθέρωσας * Ἀδαμιαῖον γένος * ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραν-
νίδος· * καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ, ὡς Θεός, * ζωὴν αἰώνιον * καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι, Χριστέ Σωτήρ, * Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, * ὁ προσπαγεὶς
ἐν τῷ Σταυρῷ, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Δόξα.

Σὲ δοξάζομεν, Κύριε, * τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς * Σταυρὸν ὑπο-
μείναντα, * καὶ σὲ προσκυνοῦμεν. * Παντοδύναμε Σωτήρ, * μὴ
ἀπορρίψῃς ἡμᾶς * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· * ἀλλ' ἐπάκουσον *
καὶ σῶσον ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλάνθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς
ᾤφθη, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφη. * Ἐκ Παρθένου γὰρ
ἀγνῆς * σάρκα προσλαβόμενος, * καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν * μετὰ
τῆς προσλήψεως, * εἰς ἐστὶν Υἱός, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ
τὴν ὑπόστασιν. * Διὸ * τέλειον αὐτὸν Θεὸν * καὶ τέλειον ἄνθρω-
πον * ἀληθῶς κηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· *
ὃν ἰκέτευε, * Μήτηρ ἀνύμφευτέ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδός· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, * Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ· * ἦλθες
Ἐπὶ θάνατον, * ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος· * πρὸς τοὺς ἐν σκότει, * τὸ
φῶς τὸ ἀληθινόν· * πρὸς τοὺς πεσόντας, * ἢ πάντων ἀνάστασις. *
Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'.
Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, ΠΡΩΤ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἢ Ἀπολυθία, ὡς προεγράφη.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, * ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, * ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, * τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· * καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ὅμοιον.

Κύριε, * εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ * Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο * ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται σε ἐφύλαττον, * καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν * σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· * ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες * ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Κύριε, * ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου * τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδωκας· * φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων * καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· * ὅτι νεκροὺς ἀνίσταῖ, * καὶ θάνατον κατήργησε. * Διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν * τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου, Κύριε, * ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, * τοὺς μὲν φύλακας * ἐφόβησε, * τὰ δὲ Γύναια * ἐφώνησε λέγων· * Τι ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν νεκρῶν; * ἀνέστη Θεὸς ὢν, * καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδώρησατο.

Εἶτα, τὰ Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ἡ Πράξις, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, μετὰ τὸ ὑψωθῆναι τὸν ἄρτον, ὡς

προδεδήλωται, κατακλᾶ αὐτὸν ὁ Κελλαρίτης, καὶ δίδωσι τοῖς Ἀδελφοῖς φαγεῖν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὴν Ἐνάτην Ὁραν ψάλλομεν τρίψαλμον, ὡς σύνηθες, ἐν ἧ λέγομεν Ἀπολυτίκιον μὲν, Ἐξ ὕψους κατηλθες * ὡς εὐσπλαγχνος· Κοντάκιον δὲ, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατηλθες, ἀθάνατε.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ,

ἮΤΟΙ Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΘΩΜΑ.

Ἰστίον, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, οὐ ψάλλονται Ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ἘΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν μικρὸν Ἐσπερινὸν, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Φέρει Χριστὸς φιλανθρώπως * καὶ τὴν ψηλάφησιν, * ὡς καὶ Σταυρὸν πρὸ ταύτης, * καὶ τὸν ἄδικον φόνον, τάφου τριημέρως * ἐξαναστάς, * ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος * καὶ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς * ἐπιστάς ὡς παντοδύναμος. Δίς.

Ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία * τὴν κοσμοσώτειραν * τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, * τὴν ἐξ Ἄδου κευθμῶνων * Ἐγερσιν πιστοῦται, * τρῆσιν χειρῶν * καὶ ποδῶν τολμηρότερον * ἐκψηλαφῶσα, πρὸς πίστωσιν κοσμικὴν, * δεξιᾷ τῇ φιλοπράγμονι.

Συνηθροισμένων τῷ φόβῳ, * τῷ ἐκ τοῦ πάθους σου, * τῶν Ἀποστόλων, Λόγε, * καὶ θυρῶν κεκλεισμένων, * ἄφνω συνεισηλθες * μέσον αὐτῶν, * τὴν εἰρήνην δωρούμενος, * καὶ τῷ Θωμᾷ προτεινόμενος ψηλαφᾶν * τοὺς σεπτοὺς πλευρᾶς σου μῶλωπας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Μετὰ τὴν Ἐγερσίν σου, Κύριε, * συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σου, * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐν μέσῳ ἔστης, * εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. * Πισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς * τῇ ὀράσει τῶν χει-

ρῶν * και τῆς πλευρᾶς σου, * Κύριον και Θεόν σε ὠμολόγησε, *
σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, * φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραθά.

Χεῖλεσι καθαροῖς * ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, * βροτοὶ, τὸν ἀνα-
στάντα * τριήμερον ἐκ τάφου, * και κόσμον συνεγείραντα.

Στίχ. Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν θεόν σου,
Σιών.

Ἦρθης τοῖς ἱεροῖς * σοῦ, Σῶτερ, Ἀποστόλοις, * τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, * δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων * ἡμῖν τὸ θεῖον Πνεῦμά σου.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλό-
γησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

Νῦν σε, Παμβασιλεῦ, * ἰδόντες οὐ βλεφάροις, * ἀλλὰ καρδίας
πόθῳ, * Θεὸν πεπιστευκότες, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα... και νῦν.

Νέμοις, ὦ Λυτρωτὰ, * εἰρήνην τῷ λαῷ σου * και ὀφλημά-
των λύσιν, * πρεσβείαις τῆς πανάγου * και μόνης Θεομήτορος.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἑσφραγισμένου τοῦ μνήματος
και Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΗΕΡΙΝῶ.

Μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν Ἱερέα, τὸ, **Χριστὸς ἀνέστη, γ'** τὸν
Προομιμακὸν Ψαλμὸν, και τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου·
εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἱστώμεν Στίχ. ι'. και ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἰδιόμελα σ'. δευτεροῦντες τὰ τέσσαρα πρῶτα· τὰ δὲ οὖν
δεύτερα, πρὸς μίαν.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, *
εἰσηλθες ἄρνω, παντοδύναμε * Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * και στάς
ἐν μέσῳ αὐτῶν, * εἰρήνην δούς ἐπλήρωσας * ἁγίου Πνεύματος· *
προσμένειν δὲ προσέταξας, * και μηδαμοῦ χωρίζεσθαι * ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλήμ, * ἕως οὐ ἐνδύσωνται * τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· * διὸ
βρωμέν σοι· * Ὁ φωτισμὸς * και ἡ ἀνάστασις * και ἡ εἰρήνη ἡ-
μῶν, * δόξα σοι.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ * τῆς Ἐγέρσεώς σου, Κύριε, * ὤφθης τοῖς
Μαθηταῖς σου, * ἐν τόπῳ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι· * και φωνή-

σας αὐτοῖς· * Εἰρήνη ὑμῖν· * τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ * τὰς
χειρας ὑπέδειξας, * καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν· * ὁ δὲ πεισθεὶς
ἔβόα σοι· * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι. Δίς.

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, * οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, * ὅτε
εἰσῆλθες, Χριστέ, * κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· * ὅθεν καὶ ἠπίσται
τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. * Οὐκ
ἀπηξίωσας δέ, Ἀγαθὲ, * ὑποδείξει αὐτῷ * τὴν ἄχραντον πλευ-
ράν σου, * καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας. * Ὁ
δὲ ψηλαφήσας * καὶ ἰδὼν, * ὡμολόγησέ σε εἶναι * Θεὸν οὐ γυμνόν, *
καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν· * καὶ ἔβόα· * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός
μου, δόξα σοι. Δίς.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, * τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, * ἐπέστη
ὁ Σωτὴρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι· * καὶ τὴν εἰρήνην δούς * τῷ
Θωμᾷ ἐβόησε· * Δεῦρο, Ἀπόστολε, * ψηλάφησον παλάμας, * αἷς
τοὺς ἥλους ἐπηξάν. * Ὡ καλὴ * ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! * τῶν πιστῶν
τὰς καρδίας * εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, * καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· * Ὁ
Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι. Δίς.

Ἦχος β'.

Μετὰ τὴν Ἐγερσίν σου, Κύριε, * συνηγμένων τῶν Μαθητῶν
σου, * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐν μέσῳ ἔστης, * εἰρήνην
παρέχων αὐτοῖς. * Πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς * τῇ ὀράσει τῶν
χειρῶν * καὶ τῆς πλευρᾶς σου, * Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμολόγη-
σε, * σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, * φιλόανθρωπε.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθη-
ταῖς, * ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου· * εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· * Τί
μοι ἀπιστεῖς, * ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; * φέρε ὡδε τὴν χεῖρά
σου, * καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, * καὶ ἴδε· * σοῦ γὰρ ἀπι-
στοῦντος, * οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη * καὶ τὴν Ἀνάστασιν
μου, * κράζειν μετὰ σοῦ· * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου,
δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐπέστης, Χριστέ, * πρὸς τοὺς Μα-
θητάς. * Τότε ὁ Θωμᾶς * οἰκονομικῶς * οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· *
ἔλεγε γάρ· * Οὐ μὴ πιστεύσω, * ἐὰν μὴ ἴδω * κάγω τὸν Δεσπό-
την· * ἴδω τὴν πλευράν, * ὅθεν ἐξῆλθε * τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, * τὸ
βάπτισμα· * ἴδω τὴν πληγὴν, * ἐξ ἧς ἰάθη * τὸ μέγα τραῦμα ὁ

ἄνθρωπος· * ἴδω πῶς * οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, * ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστά.*
 Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, * καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, * Κυριε,
 δόξα σοι.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὴν Διτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Κύριε, * τῇ ἀστέκτῃ * τῆς σῆς Θεότητος αἰγλή, * τῶν θυρῶν
 ἐπέστης * οὐσῶν κεκλεισμένων· * καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν Μα-
 θητῶν, * τὴν πλευρὰν ἐξεγύμνωσας· * καὶ τραυμάτων σου χει-
 ρῶν * καὶ τῶν ποδῶν * τὰς ὠτειλάς δεικνύων, * ἀθυμίας τὴν κα-
 τήφειάν τε λύων, * σαφῶς ἐφώνησας· * Ὅν τρόπον ἐν ἐμοὶ * κα-
 θοῤ᾽αίτε, ὦ φίλοι, * τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, * οὐ πνεύματος
 φέρω φύσιν. * Τῷ δὲ διστάζοντι Μαθητῇ * προετρέπου ψηλαφῆσαι
 φρικτῶς, * κατειπῶν· Ἐρευνήσας ἅπαντα, * δεῦρο, λοιπὸν μὴ ἀμ-
 φιβαλλε. * Ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρὶ * τῆς σῆς διπλῆς οὐ-
 σίας, * ἐν φόβῳ * ἀνεβόα πιστῶς, * τῇ πιστεὶ ἐλκόμενος· * Ὁ Κύ-
 ριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄψαι, Θωμᾶ, * τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, * λέγει Χριστός, *
 καὶ τοὺς τύπους τῶν ἤλων * δεῦρο ψηλάφησον, * πίστει ἐρεύνη-
 σον, * καὶ γίνου μοι πιστός, * καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. * Ὁ δὲ Θω-
 μᾶς τῷ δακτύλῳ * ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότου, * μέγα ἀνεβόησε· *
 Σὺ μου Θεός καὶ Κύριος· * εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνατολίου.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, *
 ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι· * καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐ-
 τῶν * λέγει τῷ Θωμᾶ· * Δεῦρο, ψηλάφησον * καὶ ἴδε τοὺς τύπους
 τῶν ἤλων· * ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἄψαι τῆς πλευρᾶς
 μου, * καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, * ἀλλὰ πίστει κήρυξον * τὴν ἐκ νε-
 κρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἀπιστία πίστιν * βεβαίαν ἐγέν-
 νησεν· * εἰπῶν γὰρ ὁ Θωμᾶς· * Ἐὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω· *
 ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευρὰν, * ἔθεολόγει * τὸν σαρκωθέντα, * τὸν
 αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· * ἐγνώρισεν * ὡς πεπονθότα σαρκί· * ἐκῆ-

ρυξε * τὸν ἀναστάντα Θεόν * καὶ ἐβόησε λαμπρᾶ τῇ φωνῇ *
 Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου,
 Σιών.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! * τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος * ἀψά-
 μενος σέσωσται· * βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς * ἐν τῇ πυρίνῃ * πλευρᾷ
 τὴν χεῖρα * Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * οὐ κατεφλέχθη * τῇ ψη-
 λαφῆσει· * τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές * μετέβαλεν * εἰς εὐπιστίαν
 θερμῶς * ἐκέκραξεν * ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· * Ὁ Δεσπότης σύ μου
 εἰ καὶ Θεός, * ὁ ἐκ νεκρῶν * ἐγγηγερμένος· δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! * Ἰωάννης στηθεὶ * τοῦ Λόγου
 ἀνέπεσε, * Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν * προσψηλαφῆσαι * κατηξιώ-
 θη· * ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείθεν φρικτῶς * Θεολογίας * βυθὸν ἀνέλκει, *
 τὴν οἰκονομίαν ὁ δὲ * ἤξιῳται * μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς * παρίστησι
 γὰρ * τὰς ἀποδείξεις τρανῶς * τῆς Ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβοῶν· *
 Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Φιλάνθρωπε, * μέγα καὶ ἀνείκαστον * τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ-
 μῶν σου· * ὅτι ἐμακροθύμησας, * ὑπὸ Ἰουδαίων * ῥαπιζόμενος,
 ὑπὸ Ἀποστόλου * ψηλαφώμενος * καὶ ὑπὸ τῶν ἀλετούντων σε *
 πολυπραγμονούμενος. * Πῶς ἐσαρκώθης; * πῶς ἐσταυρώθης, * ὁ
 ἀναμάρτητος; * ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς * ὡς τὸν Θωμᾶν βροῶν
 σοι· * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος, * ἡ ζωῆ, ἐκ τάφου * ἀνέτειλας,
 ἘΧριστέ ὁ Θεός· * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τοῖς Μαθηταῖς
 ἐπέστης, * ἡ πάντων ἀνάστασις, * πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν *
 ἐγκαινίζων ἡμῖν, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐκ γ'.

Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μεθ' ἣν ἡ συνήθης ἀνάγνω-
 σις εἰς τὰς Ἡράξεις, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ τῆς Ἀγρυπνίας Ἀκο-
 λουθία.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς παρουσίας Κυριακῆς, ἐάν συμβῆ εἶναι
 τὸν Μάιον μῆνα, οὐ γίνεται ἀρτοκλασία μετὰ τὴν τῶν Ἄρτων εὐλό-
 γησιν διὰ τὸ βραχὺ τῆς νυκτός.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Κανὼν Τριαδικός, φαλλόμενος ὅτε οὐ γίνεται Ἄγρυπνία.
Ἔστι δὲ καὶ οὗτος, καὶ οἱ ἐφεξῆς πάντες, ποίημα Μητροφάνους
Σμύρνης. Ὁ δὲ παρῶν ἔχει ἀκροστιχίδα τήνδε·

Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον φύσιν.

Ἦχος α΄.

Ῥοδὴ α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν * τὰ Σεραφίμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, *
Ἄναρχον, αἰδιον, ποιητικὴν * ἀπάντων, ἀκατάληπτον * ἦν
καὶ πᾶσα γλῶσσα * πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν * τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσης Θεό-
τητα, * πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν * εἰκόνα διε-
μόρφωσας, * νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον * καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλάν-
θρωπος.

Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικὸν * θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστά-
σεσι * κράτος, Πάτερ, ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ * Υἱῷ σου καὶ τῷ
Πνεύματι. * Δεῦτε καταβάντες * αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ * εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προη-
γόρευται. * Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυῆς * Υἱός, καὶ Πνεῦμα
ἅγιον, * τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ * τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ Μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ * ὡς ὠφθης τρισυπόστατος, *
Μοναδικός τε φύσει Θεότητος, * θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον *
τυπικῶς ἐπέφηνας. * καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε * τὸν μονάρχην Θεὸν
καὶ τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς * ἀρρέυστως, Πάτερ, ἔλαμψε, *
φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαραλλάκτος, * καὶ Πνεῦμα, θεὸν φῶς,
ἐκπεπόρευται. * καὶ μᾶς Θεότητος * αἴγλην τρισυπόστατον *
προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφυῶς, * ἀρρήτως ὑπὲρ ἐννοίαν, * ταῖς νοε-
ραῖς οὐσίαις δοξάζεται, * ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον *
ἐκβῶσαις αἰνεσιν. * αἰς συμφῶνως ὑμνεῖται * καὶ ἡμῖν τρισυπό-
στατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς * προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, *

ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος * καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα * τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, * καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, * Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Καθίσματα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν * προσκυνήσωμεν πάντες, * καὶ Πνεῦμα τὸ Πεύθες, * καὶ ισότιμον δόξῃ, * Τριάδα τὴν ἄκτιστον * καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, * ἣν δοξάζουσιν * τῶν ἀσωμάτων αἱ τάξεις * ταύτην σήμερον * καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου * πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς * ἐν ὁδῷ μετανοίας, * ἐκκλίνοντας αἰεὶ * πρὸς κακῶν ἀνοδίας, * καὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε, * εὐλογημένη Μαρία, * καταρῦγιον * ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὁδὴ δ'. Ὅρος σε * τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι, * θεαρχία τρισηλίου, λάμψεσι * τῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, * τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς * τὸ κάλλος φαντάζεσθαι * τῆς ὑπὲρ νοῦν * θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, * καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον * οὐρανοὺς ἐστερέωσας, Κύριε, * καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν * τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, * καὶ Πνεύματι στόματος * τῷ συμφυεῖ * μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, * ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἐπλάσας * κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, * Θεαρχικῆ, παντουργικῆ, * Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, * συνέτισσον, φώτισσον, * πρὸς τὸ ποιεῖν * τὸ θέλημα σου τὸ ἅγιον, * τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας * τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Πανάχραντε, * θεαρχικώτατον Υἱὸν, * σωματωθέντα δι' ἡμᾶς * ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα * τοὺς γηγενεῖς, * τῆς τρισηλίου Θεότητος * τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὁδὴ ε'. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Ητὸν πρῶτον * τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον * ἀπροσίτοις * Ἡτοῦ σου κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, * ταῖς σαῖς αἰγλαῖς φώτισον, * Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, * τοὺς ὀρθοδόξως σε μελπόντας.

Νῦν ἡ φύσις, * ἐνικῆ θεαρχία τρισηλίου, * ἀνυμνεῖ σε, * ἣν οὐ-

σίωσας δι' ἀγαθότητα, * τῶν πταισμάτων λύτρωσιν * καὶ πειρασμῶν ἐξαιταυμένῃ, * καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα * καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * μίαν φύσιν * καὶ Θεότητα πιστεῖ δοξαζόμεν, * μεριστὴν ἀμέριστον, * ἓνα Θεὸν τῆς ἀοράτου * καὶ ὁρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι * Προφητῶν προδιέγραψαν, Ἀχραντε, * τὸν σὸν τόκον, * τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον * ὃν ἡμεῖς ἐγνωκαμεν * μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας * καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ῥδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, * Τριάς ἡ ὑπερούσιος, * ἐν Ἰταυτότητι βουλήσεως μονὰς * πέφυκας, ἀπλή καὶ ἀδιαίρετος. * Σὺ οὖν ἡμᾶς * ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου * ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας * ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς * εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * ἐκ πάσης ρῦσαι με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, * τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος * τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, * ἄχραντε Παρθένε, θεοτύμφευτε. * Ἀλλὰ καὶ νῦν, * τῆς τῶν παθῶν με ρῦσαι ζοφώσεως.

Καθίσματα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, * καὶ ἀμέριστον φύσιν, * Προσώποις ἐν Τρισὶ * τεμνομένην ἀτμήτως, * καὶ μένουσαν ἀμέριστον, * κατ' οὐσίαν Θεότητος, * προσκυνήσωμεν, * οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, * ὡς ποιητὴν καὶ Δεσπότην, * Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον, Ἄγνη, * τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, * καὶ οἰκτερον αὐτήν, * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῶ ὀλισθαίνουσας * ἀπωλείας, πανάμωμε * καὶ ἐν ὥρᾳ με * τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου * σὺ ἐξάρπασον * κατηγορούντων Δαιμόνων, * καὶ πάσης κολάσεως.

Ῥδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, * Θεοτόκε, κάμινον.

Λίγε Θεοῦ, * συμφυῆς ἀπαύγασμα * τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, * ὡς ὑπέσχου, τὴν παρὰ σοὶ * θεουργὸν ἐνοίκησιν * ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, * σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, * καὶ φοβερὸν * τοῖς Δαίμοσίν με δεῖξον καὶ πάθειςιν. Δίς.

Ἴνα τῆς σῆς * εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, * δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, * τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν * πέμψας ταπεινότητα, * αὐθις ἀνεμόρρωσας * πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * τῷ θεῷ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβιμ * θρόνῳ ἐποχούμενος, * καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, * ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ * ῥῆκσε, Πανάχραντε, * πάντα ἐκλυτρούμενος * ἐκ τῆς φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ ἡ'. Θάυματος ὑπερφουῶς.

Νεύματι θεουργικῷ, Κύριε πάντων, * τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, * οὐρανοὺς ἐξέτεινας * ὡσεὶ δέρβιν, εἶτα καὶ γῆς * ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. * Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον * τῇ ἀγάπῃ * καὶ πιστεῖ τῇ σῇ, φιλόανθρωπε, * ἵνα σε δοξάζωμεν * πόθῳ εἰς αἰῶνας. Δίς.

Φῶτισον, * θεαρχικὸν φῶς, τοὺς ὑμνοῦντας * τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, * ἐνιαῖον αὐθις δὲ * τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς * φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ. * δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, * τὴν γλυκεῖαν, * καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, * καὶ ὑπερυψῶ σε * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων * προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως * ὁ Υἱός σου, πάναγνε * Θεοτόκε, ὑπερβολῇ * ἀγαθότητος, ρυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς. * ᾧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν. * Εὐλογοῖτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον, * ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, * τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης, τοὺς δούλους σου * τῆς τῶν δυσμενῶν * ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, * παναγία Τριάς, ὁμοούσιε, * καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην * διὰ παντὸς ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Ἴνα * τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον * τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, * δέδωκας ἡμῖν * ἐπαγγελίας, τριστόλιε * καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, * σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, * ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Νεῦσον * ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, * ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι * μόνος εἰς Θεὸς * ἀληθινὸς πιστευόμενος, * καὶ παράσχου

σοὺς δούλους παράκλησιν, * πρεσβείαις τῆς ἀχράντου * καὶ παν-
υμνήτου Θεομήτορος.

Τὸ, ἀξίον ἔστι, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἄπολυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Ὁ Ἐξάψαλμος· τὸ, **Θεὸς Κύριος**· ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντι-
δὲ τοῦ Ἀμώμου, ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτήν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος α'. Τὸν φόβον τῶν Ἑβραίων, * κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν * καὶ ἐν
τῇ Σιών συνηγμένων, * εἰσηλθεις πρὸς αὐτοὺς, Ἄγαθὲ, * καὶ
ἔστης, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, * ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, *
καὶ ὑπέδειξας τὰς χεῖρας, * καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοῦς
μῶλωπας, * λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· * Φέρε τὴν χεῖρά σου
καὶ ἐρεύνα, * ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, * ὁ διὰ σὲ παθητός. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐπίστης, ἡ ζωὴ, * τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * Χριστέ, τοῖς
Μαθηταῖς, * καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, * καὶ χεῖράς σου καὶ πό-
δας σου, * τὴν ἐκ τάφου σου Ἐγερσιν * προπιστούμενος· * ἀλλ' ὁ
Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη· * ὅθεν ἔλεγεν· * Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, *
οὐ πειθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν, * καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἤλων, * Θωμᾶ,
τί ἀπιστεῖς * τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; * ὁ Κύριος ἔλεγεν, * ἀναστάς ἐκ
τοῦ μνήματος, * ὄψτανόμενος * τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως· * ὁ
δὲ Δίδυμος * πεισθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστη· * Θεὸς μου καὶ Κύριος.
Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Εἶτα, Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐωθινόν, Α'.

Εἶθ' οὕτω, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ μετὰ
τὸν Πεντηχοστὸν Ψαλμὸν,

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, και κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηχοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς * ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν, * και μέγα ἔλεος.

Ἐἶτα ὁ Κανὼν. Ἦχος α'. τοὺς Εἰρμούς ἀνά δύο και τὰ τροπάρια εἰς δώδεκα.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀσσωμεν, πάντες λαοί, * τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας * Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, * και ἐν βυθῷ θαλάσσης * ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, * ὡδὴν ἐπινίκιον, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, * ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου * ὡσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος, * τὸν ζοφερόν χειμῶνα * ἀπήλασε τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν. * αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Ἡ βασιλις τῶν ὡρῶν, * τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ * ἡμερῶν τε βασιλίδι, φανότατα * δορυφοροῦσα, τέρπει * τὸν ἐγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, * ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα * τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Πύλαι θανάτου, Χριστέ, * οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες, * οὐδὲ κλείθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν. * ἀλλ' ἀναστάς ἐπέστης, * τοῖς φίλοις σου εἰρήνην, Δέσποτα, * δωρούμενος, τὴν πάντα * νοῦν ὑπερέχουσαν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσόν με, Χριστέ, * ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν * τῶν ἐντολῶν σου, * και φωτίσόν με * φωτὶ τοῦ προσώπου σου. * οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος * πλην σου, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Καινοὺς ἀντι παλαιῶν, * ἀντι φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, * διὰ

Σταυροῦ σου, * Χριστέ, τελέσας * ἡμᾶς, ἐν καινότητι * ζωῆς πολιτεύεσθαι * ἀξίως προσέταξας.

Ἐν τάφῳ περιχλεισθεις * τῇ περιγράπτῳ σαρκί σου, * ὁ ἀπερίγραπτος, * Χριστέ, ἀνέστης· * θυρῶν κεκλεισμένων δέ, * ἐπέστης σοῦ τοῖς Μαθηταῖς, * παντοδύναμε.

Τοὺς μῶλωπάς σου, Χριστέ, * οὓς ἐκουσίως ὑπέστης * ὑπὲρ ἡμῶν, * τοῖς Μαθηταῖς σου * φυλάξας, μαρτύριον * τῆς σῆς ἔδειξας * ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Ἦ Τπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Ος ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου * παρεγένου, Σωτῆρ, * τὴν Πειρήνην διδούς αὐτοῖς, * ἔλθε καὶ μεθ' ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον· Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς σῆς, Χριστέ, οἰκονομίας· * τοῦτο γὰρ * ἄνωθεν προβλέπων * θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ· * Ἐξηγήθης, ἐβόα σοι, * εἰς σωτηρίαν * λαοῦ σου, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, * τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμενος· * νυνὶ δέ * σὺν κηρίῳ μέλιτος * τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς * Χριστὸς τῷ Προπάτορι, * καὶ τῆς αὐτοῦ * γλυκείας μεθέξεως.

Χαίρεις ἐρευνώμενος· * διὸ, φιλόανθρωπε, πρὸς τοῦτο * προτρέπεις * τὸν Θωμᾶν, προτείνων * διαπιστοῦντι τὴν πλευρὰν, * τῷ κόσμῳ πιστούμενος * τὴν σὴν, Χριστέ, * τριήμερον Ἐγερσιν.

Πλοῦτον ἀρυσάμενος * ἐκ θησαυροῦ τοῦ ἀσυλήτου * τῆς θείας, * Εὐεργέτα, λόγχῃ * διανυγείσης σου πλευρᾶς, * σοφίας καὶ γνώσεως * ἀναπιμπλά * τὸν κόσμον ὁ Δίδυμος.

Σοῦ ἡ παμμακάριστος * ὑμνεῖται γλῶσσα, ὡ Δίδυμε· * πρώτη γὰρ * εὐσεβῶς κηρύττει * τὸν ζωοδότην Ἰησοῦν * Θεόν τε καὶ Κύριον, * ἐκ τῆς ἀφῆς * πλησθεῖσα τῆς χάριτος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, * ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ, * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ * παράσχου, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπιστάς τοῖς φίλοις * ἀθυμοῦσιν ὁ Σωτήρ, * τῇ παρουσίᾳ
ἅπασαν * ἀπελαύνει τὴν κατήφειαν, * καὶ σκιρτᾶν διεγείρει *
τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ὡ τῆς ἀληθῶς * ἐπαινουμένης τοῦ Θωμᾶ * φρικτῆς ἐγχει-
ρήσεως! * τολμηρῶς γὰρ ἐψηλάφησε * τὴν πλευρὰν, τὴν τῷ θεῷ *
πυρὶ ἀπαστράπτουσαν.

Ἀπιστίαν πίστεως * γεννήτριαν ἡμῖν * τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀνέ-
δειξας· * σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σου * προνοεῖς συμφερόντως, *
Χριστὲ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦν Προφήτην διέσωσας * ἐκ τοῦ κήτους, Φιλάνθρωπε· * κάμει
τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε, δέομαι.

Τροπάρια.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες * βαπτιζόμενον, Δέσποτα, * βυθῷ
ἀπιστίας, παλάμας * προτείνας εἰς ἔρευναν.

Ὁ Σωτήρ ἡμῶν ἔλεγε· * Ψηλαφῶντές με ἴδετε * ὅστέα καὶ
σάρκα φοροῦντα· * ἐγὼ οὐκ ἠλλοίωμαι.

Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, * καὶ πιστεύσας ἐπέγνωνκε * Θω-
μᾶς, μὴ παρών σου τῇ πρώτῃ * εἰσόδῳ, Σωτήρ ἡμῶν.

Καταβασία. Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Ῥωμανοῦ.

Ἦν φιλοπράγμωνι δεξιᾷ * τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν * ὁ Θω-
μᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστὲ ὁ Θεός· * συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν
θυρῶν * ὡς εἰσῆλθες, * σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα· * Κύριος
ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Ῥωμανοῦ.

Τίς ἐφύλαξε * τὴν τοῦ Μαθητοῦ * παλάμην τότε ἀχώνευτον, *
ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ * προσῆλθε τοῦ Κυρίου; * τίς ἔδωκε ταύτῃ
τόλμαν, * καὶ ἰσχυσε ψηλαφῆσαι * φλόγεον ὄστουν; * πάντως
ἢ ψηλαφηθεῖσα· * εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ * δύναμιν ἐχορήγησε *
πηλίνῃ δεξιᾷ, * πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι * παθήματα σαλεύσαντα *
τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; * Αὕτη ἡ χάρις * Θωμᾶ ἐδόθη * ταύ-
την ψηλαφῆσαι, * Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· * Κύριος ὑπάρχεις καὶ
Θεός μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ

ἐγκαίνια ἐρπαζόμεν σῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ
ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φυλάρησιν.

Στίχοι.

Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,
Σὴν, Σῶτερ, ὀρμήν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐικόνοι λατρεύειν * μουσικῆς συμφωνίας * συγκαλουμένης λα-
• οῦς, * ἐκ τῶν ψδῶν Σιών * ἄδοντες * πατρικῶς, οἱ Παῖδες
• Δαυὶδ * τυράννου ἔλυσαν * τὸ παλίμφημον δόγμα, * καὶ τὴν
• φλόγα * εἰς δρόσον μετέβαλον, * ὕμνον ἀναμέλποντες. * Ὁ
• ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογη-
• τὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει * ἡμερῶν καὶ κυρία * ἡ λαμπροφόρος αὐ-
τη, * ἐν ἧ ἀγάλλεσθαι * ἄξιον * τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν. * ἐν
τρόμφ φέρει γὰρ * καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, * ὡς ὄγδοᾶς * τελοῦσα
τοῦ μέλλοντος. * Ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν *
Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ μόνος τολμήσας * τῇ ἀπίστῳ τε πίστει * εὐεργετήσας
ἡμᾶς, * Θωμᾶς ὁ Δίδυμος * λύει μὲν * τὴν ζοφώδη ἀγνοίαν *
τοῖς πᾶσι πέρασι * τῇ πιστῇ ἀπιστία. * ἑαυτῷ δὲ * τὸν στέφανον
πλέκει, σαφῶς * λέγων. Σὺ εἶ Κύριος. * ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ μάτην διστάσας, * ὁ Θωμᾶς τῇ Ἐγέρσει * σοῦ οὐ κατέ-
θετο, * ἀλλ' ἀναμφίλεκτον * ἔσπευδεν * ἀποδειξαι ταύτην, Χρι-
στὲ, * τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν. * ὅθεν δι' ἀπιστίας * πιστωσάμενος *
πάντας, ἐδίδαξε * λέγειν. Σὺ εἶ Κύριος. * ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐμφόβως τὴν χεῖρα * ὁ Θωμᾶς τῇ πλευρᾷ σου * τῇ ζωηφό-
ρῳ, Χριστέ, * ἐνθεῖς ὑπότρομος, * ἦσθετο * ἐνεργείας, Σῶτερ,
διπλῆς * τῶν δύο φύσεων, * τῶν ἐν σοὶ ἠνωμένων * ἀσυγχύτως, *
καὶ πίστει ἐκραύγαζε, * λέγων. Σὺ εἶ Κύριος. * ὁ ὑπερυψούμε-
νος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν φλογὶ πυρός * καιομένης καμίνου * διαφυλάξαντα
 • Παιδας, * καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου * συγκαταβάντα τού-
 • τοις, * ὑμνεῖτε Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
 • αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐπιποθήσας σου * τὴν χαρμόσυνον θεάν, * τὸ πρὶν ἠπίσται ὁ
 Θωμᾶς. * ἀξιώθεις δὲ ταύτης, * Θεὸν καὶ Κύριόν σε * ἐκάλει,
 Δέσποτα. * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀνασχόμενον * τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας, * καὶ ὑποδείξαντα
 πλευράν, * καὶ τῇ αὐτοῦ παλάμῃ * ἀκριβολογηθέντα, * ὑμνεῖτε
 Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὸ περίεργον * θησαυρὸν κεκρυμμένον * ἡμῖν ἀνέφξε, Θω-
 μᾶ. * θεολογήσας γλώσση γὰρ * θεοφορουμένη. * Ὑμνεῖτε, ἔλε-
 γες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη * ἡ κλητῆ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σ ἐ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, * τὴν
 • ἀρίζηλον δόξαν, * καὶ ἀνωτέραν πάντων * τῶν ποιημάτων *
 • ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν * καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστέ, * τὴν
 ὀλόφωτον χάριν, * ἐν ἣ ὠραῖος κάλλει * τοῖς Μαθηταῖς σου *
 ἐπέστης, μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν χοικῆ παλάμῃ * ψηλαφώμενον πλευράν, * καὶ μὴ
 φλέξαντα ταύτην * πυρὶ τῷ τῆς ἀύλου * θείας οὐσίας, * ἐν ὕμνοις
 μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου * ἀναστάντα Χριστὸν * οὐ βλεφά-
 ροις ἰδόντες, * ἀλλὰ καρδίας πόθῳ * πεπιστευκότες, * ἐν ὕμνοις
 μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'.

Ἐξαποστειλάρια. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου * ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, * μὴ μοι,
 Θωμᾶ, ἀπιστήσης, * τραυματισθέντι διὰ σέ. * σὺν Μαθηταῖς
 ὁμοφρόνει, * καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. Δίς.

Ὅμοιον.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, * και καινή κτίσις χορεύει· * σήμερον
αἰρονται κλειθρα * θυρῶν και τῆς ἀπιστίας, * Θωμᾶ τοῦ φίλου
βωῶντος· * Ὁ Κύριος και Θεός μου. Ἄπαξ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου * φρικτὴν, * Ζωοδότα, Ἐγερσιν, *
ὡσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, * Χριστέ, τοῦ μνήματος, * οὕτω,
κεκλεισμένων * θυρῶν, εἰσεληλυθας, * πρὸς τοὺς πανευκλειεῖς Ἀπο-
στόλους σου, * χαροποιῶν αὐτούς, * και εὐθές σου παρεχόμενος *
τούτοις Πνεῦμα, * δι' ἄμετρον ἔλεος. Δίς.

Θωμᾶς ὁ και Δίδυμος * οὐκ ἦν * ἐνδημῶν, ἠνίκα σὺ * τοῖς
Μαθηταῖς ὤφθης, Κύριε· * ὅθεν ἠπίστησε * τῇ σῇ Ἀναστάσει, *
και τοῖς κατιδοῦσί σε * ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον * εἰς
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, * και τῶν ἔλων τὰ τυλώματα, * οὐ πι-
στεύω * ὅτι ἐξεγήγερται.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον, * Χριστὸς * τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· * βάλε
τὴν χεῖρα και γυνῶθι με * ὅστέα ἔχοντα * και γεῶδες σῶμα· *
και μὴ γίνου ἄπιστος, * ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστῶθητι· * ὁ
δὲ ἐβόησεν· * Ὁ Θεός μου και ὁ Κύριος * σὺ ὑπάρχεις· * δόξα
τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ * τῆς Ἐγέρσεώς σου, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, *
κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, * τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος, * και τῷ
ἀπιστοῦντι Μαθητῇ * τοὺς τύπους εἰδείξας. * Δεῦρο, ψηλάφησον
τάς χεῖρας * και τοὺς πόδας * και τὴν ἀκήρατόν μου πλευρὰν· *
ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· * Ὁ Κύριός μου * και ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.

Ἀπὸ δὲ τῆς σήμερον ἄρχονται πάλιν αἱ Λιταὶ ἐν τῷ Νάρ-
θηκι· ὡσαύτως και αἱ Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεο-
δώρου τοῦ Σσουδίτου· ἐν ἧ ψάλλομεν τὸ Ἐωθινὸν Ἰδιόμελον
τοῦ ἡχοῦ.

Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὄρος * τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις * διὰ τὴν χαμόθεν
ἐπαρσιν * ἐπέστη ὁ Κύριος· * και προσκυνήσαντες αὐτόν, * και

τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν * πανταχοῦ διδασκόμενοι, * εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, * κηρῦξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, * καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν. * οἷς καὶ συνδιακονοῦν * ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγεῖλατο * Χριστὸς ὁ Θεὸς * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρόσχες, ὅτι αἱ Λιταὶ ἐν τῷ Νάρθηκι, πρὸ τῆς Πρώτης Ὁρας γίνονται· ἡ δὲ Κατήχησις τοῦ Σπουδίτου μετὰ τὴν Πρώτην Ὁραν λέγεται· τὰ δὲ Ἑωθινὰ ψάλλονται μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, πρὸ τῆς Λιτῆς.

Ἰστέον, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐπιλαχόντων Ἀγίων, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῶν Κυριακῶν.

Ἡ Λειτουργία γίνεται ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας. Αἱ Ὁραι ψάλλονται τριψαλμοί, κατὰ τὸν Τύπον, ἐν τῷ Νάρθηκι ἤ γρου ἢ Τριθέκτῃ, καὶ ἡ Ἐνάτη. Λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐξ ἔθους ψαλμὸς, ἀπερχομένων ἐν τῇ τραπέζῃ, ὡσαύτως καὶ ἀνισταμένων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ἀντὶ τῶν κατωτέρω διοριζομένων Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ σήμερον, καὶ ἐν δλαῖς ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς, μέχρι τῆς Ἀναλήψεως· Εἰσοδικὸν δὲ λέγεται· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ψάλλομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑρπῆς, Ὡδὴν γ' καὶ σ'.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος.

Κοντάκιον. Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ.

Τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων.

Ἄλληλούια. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ἐωθινὸν θ'.

Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων.

Κοινωνικόν.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἰνεῖ τὸν Θεόν σου, Σιών.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΚΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου * φρικτὴν.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, * οὐκ ἦν.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον, * Χριστός.

Ζήτηι ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, *
εἰσηλθες ἄφνω, παντοδύναμε, * Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν. * καὶ
στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, * εἰρήνην δούς ἐπλήρωσας * ἁγίου Πνεύματος *
προσμένειν τε προσέταξας, * καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι *
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, * ἕως οὐ ἐνδύσωνται * τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. *
διὸ βοῶμέν σοι. * Ὁ φωτισμὸς * καὶ ἡ ἀνάστασις, * καὶ ἡ εἰρήνη
ἡμῶν, * δόξα σοι.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν.

Πρόχέλιμενον. Ἦχος βαρὺς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Εἶτα, Εκτενής, τὸ, Καταξίωσον, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Ἀναστάσιμον.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς * πρόσδεξαι, ἅγιε Κύριε, * καὶ παράσχου ἡμῖν * ἄφεισιν ἁμαρτιῶν * ὅτι μόνος εἶ ὁ δεΐξας * ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανουκτικόν.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ * τῶν παραπτωμάτων μου, Σωτήρ, * καὶ δεινῶς βεβύθισμαι * ταῖς πλημμελείαις μου, * δὸς μοι χεῖρα σῶσαι με, * ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν Ἁγίων * καὶ τῆς Θεοτόκου, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς μόνος οἰκτῆρμων.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ * τῆς Ἐγέρσεώς σου, Κύριε, * ὥφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, * ἐν τόπῳ * οὐ ἦσαν συνηγμένοι * καὶ φωνήσας αὐτοῖς * Εἰρήνη ὑμῖν * τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ * τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, * καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν * Ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόησεν * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν,

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, * ἡ ζωὴ, ἐκ τάφου * ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, * ἡ πάντων ἀνάστασις, * πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν * ἐγκαινίζων ἡμῖν, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Εἶτα τὸν Ἐξάψαλμον μεθ' ὄν, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρῦς Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ὅπερ λέγεται δι' ὅλης τῆς Ἐβδομάδος καὶ ἡ Στιχολογία τῶν δύο Καθισμάτων τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ, * στρατιῶται τηροῦντες, * νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ * τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου * ἐγένοντο κηρύττοντος * Γυναίξι τὴν Ἀνάστασιν. * Σὲ δοξάζομεν, * τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην. * σοὶ προσπίπτομεν, * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, * καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κατανουκτικόν.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς * ἐγὼ ὁ ἄσωτος, * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. * ἀλλὰ θαρρῶν * εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω. * Ὁ Θεός, * ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ * καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα * καὶ στεφάνων ἀξίωμα, * οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι * περιβέβληνται σε, Κύριε. * καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο. * καὶ δυνάμει θεικῇ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. * αὐτῶν ταῖς ἰκυσίαις * ἐλευθέρωσον * τοῦ ἀρράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, * καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦσα * ἡ κτίσις ἀγάλλεται. * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, * καὶ ἔτεκες ἀρράστως, * ὃν ταξιαρχαὶ Ἀγγέλων * ὄραν οὐ δεδύνηνται. * αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἀψάμενος χειρὶ * τῆς πλευρᾶς τῆς ἀστέκτου, * ὁ Δίδυμος Θωμᾶς * οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει, * ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μώλωπας * ψηλαφῶν ἀκριβέστερον, * καὶ φθειγόμενος * τῷ δι' ἡμᾶς λογχευθέντι. * Σὺ μου Κύριος, * καὶ σὺ Θεός μου ὑπάρχεις, * κἂν πάθος ὑπήνεγκας. Δίς.

Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Καθίσματα τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς εἰς τὴν θ'. στιχολογοῦμεν, **Τὴν Τιμιωτέραν**. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἄναστάσιμον.

Ἰμνοῦμέν σου, Χριστέ, * τὸ σωτήριο πάθος, * και δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Κατανοητικόν.

Ἄλλος σε κόσμος, ψυχὴ, ἀναμένει, * και Κριτὴς * τὰ σὰ μέλ-λων δημοσιεύειν * κρυπτά και δεινά. * μὴ οὖν ἐμμείνης τοῖς ὡδε, * ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ. * Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι * και σώσον με.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες, τιμή-σωμεν * ὑμνοὶς και ᾠδαῖς πνευματικαῖς. * τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου * και κήρυκας τῆς πίστεως. * τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, * ἐξ ἧς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * αὐτῶν ταῖς ἰκεσί-αις, * Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος α'.

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, * οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, * ὅτε εἰ-σῆλθες, Χριστέ, * κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. * ὅθεν και ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. * Οὐκ ἀπη-ξίωσας δέ, ἀγαθὲ, * ὑποδεῖξαι αὐτῷ * τὴν ἀχραντον πλευράν σου, * και τῶν χειρῶν και τῶν ποδῶν τοὺς μύλωνας. * Ὁ δὲ ψηλαφήσας * και ἰδὼν, * ὡμολόγησέ σε εἶναι * Θεὸν οὐ γυμνόν, * και ἄνθρωπον οὐ ψιλόν. * και ἐβόα. * Ὁ Κύριός μου * και ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια γ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χεῖλεσι καθαροῖς * ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, * βροτοὶ, τὸν ἀνα-στάντα * τριήμερον ἐκ τάφου, * και κόσμον σενεγείραντα.

Στίχ. Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον. αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών.

Ἦφθης τοῖς ἱεροῖς * σοῦ, Σῶτερ, Ἀποστόλοις, * τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων * ἡμῖν τὸ θεῖον Πνεῦμά σου.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

Νῦν σε, Παμβασίλειῦ, * ἰδόντες οὐ βλεφάροις, * ἀλλὰ καρ-δίας πόθῳ, * Θεὸν πεπιστευκότες, * ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Δόξα, και νυν. Ἦχος. α'.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, * τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, * ἐπέστη ὁ
Σωτῆρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι * και τὴν εἰρήνην δούς, * τῷ
Θωμᾷ ἐβόησε. * Δεῦρο, Ἀπόστολε, * ψηλάφησον παλάμας, * αἷς
τοὺς ἡλούς ἐπηξαν. * Ὡ καλὴ * ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! * τῶν πι-
στῶν τὰς καρδίας * εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, * και μετὰ φόβου ἐβόη-
σεν. * Ὁ Κύριός μου * και ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. και ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, * κεκλεισμένων ἐφίστασαι * τῶν
Ἀθυρῶν τοῖς φίλοις σου, * παντοδύναμε. * και τῷ Θωμᾷ ἀπιστή-
σαντι * τῶν ἡλῶν ὑπέδειξας * διατρήσεις, και πλευρᾶς * τὴν
ἐκ λόγχης ἐκκέντησιν, * βεβαιῶν αὐτόν, * και πιστούμενος,
Λόγε, * ὡς αὐτὸς εἶ, * ὁ δι' οἶκτον ὑπομείνας * σωτηριῶδη πα-
θήματα.

Τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, * και δι' οἶκτον ἀμέτρητον *
καθαρῶν μου κένωσιν. * Μὴ ἀμφίβαλλε, * ἀλλὰ πιστώθητι, Δί-
δυμε, * ὁ Κύριος ἔφησεν, * ὡς αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, * ὁ παθὼν και
τριήμερος * ἐκ τοῦ μνήματος * ἀναστὰς, και τοῦ Ἄδου * τὰ
ταμεῖα * ἐκκενώσας, και ζωώσας * τοὺς ἀπ' αἰῶνος τεθηήξαντας.

Ἐκπλαγεῖς ὡς ἐώρακεν, * ὁ Θωμᾶς ἀνεβόησεν, * ὀπηνίκα
εἶδὲ σε, * Παντοδύναμε. * Σὺ εἶ Θεός μου και Κύριος. * πιστεύω,
φιλάνθρωπε, * ὡς αὐτὸς εἶ ὁ παθὼν, και τὰ πάθη ἰώμενος * τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. * προσκυνῶ σου τὸ κράτος, * και τῷ κόσμῳ *
διαγγέλλω τὴν φρικτὴν σου * και παντοδύναμον Ἐγερσιν.

Και τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... και νυν. Ἦχος α'.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, * τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ * ἐπέστη
ὁ Σωτῆρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι. * και τὴν εἰρήνην δούς, * τῷ

Θωμᾶ ἐβόησε· * Δεῦρο, Ἀπόστολε, * ψηλάφησον παλάμας, * αἰς
τοὺς ἤλους ἐπηξάν· * Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! * τῶν πιστῶν
τάς καρδίας * εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, * καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· *
Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Ἀναστάσιμον.

Κυκλώσατε, λαοὶ, Σιών, * καὶ περιλάβετε αὐτήν, * καὶ δότε
δόξαν ἐν αὐτῇ * τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
Θεὸς ἡμῶν, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς * καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι, Σωτῆρ, *
λογισμὸν μοι δώρησαι * ἐπιστροφῆς, ὁ Θεός, * ἵνα κράζω·
Σῶσόν με, * Εὐεργέτα ἀγαθὲ, * καὶ ἐλέησον με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν * ὁμολογία, Ἄγιοι, * τῶν Δαιμόνων *
κατέπτηξε τὴν δύναμιν, * καὶ τῆς πλάνης * τοὺς ἀνθρώπους
ἠλευθέρωσε· * διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, * ἐκράζετε· *
Γενέσθω, Κύριε, * ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν * εὐπρόσδεκτος ἐνώ-
πιόν σου· * ὅτι σε ποθήσαντες, * κατεφρονήσαμεν * τῆς προσκαί-
ρου ζωῆς, * φιλόνηρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Μετὰ τὴν Ἐγερσίν σου, Κύριε, * συνηγμένων τῶν Μαθητῶν
σου, * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐν μέσῳ ἔστης, * εἰ-
ρήνην παρέχων αὐτοῖς· * πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς * τῇ ὀράσει
τῶν χειρῶν * καὶ τῆς πλευρᾶς σου, * Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμο-
λόγησε, * σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, * φιλόνηρωπε·

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος.

Ἐκτενῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα * παρεγένοντο ὄρθραιοι, * καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν * θεασάμενοι ἔτρεμον. * ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, * τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. * διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, * τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἐγερσιν. * Τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, * ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός. * καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, * τὸν τῆς κατακρίσεως * λύσας φόβον δυνάμει σταυροῦ.

Κατανυκτικόν.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, * ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; * τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα * τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα. * τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν * συναριθμησόν με, ὁ Θεός, * καὶ σώσόν με.

Μαρτυρικόν. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται * ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, * καὶ τὰς ἀπειλάς τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι, Ἅγιοι, * προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, * ἀράμενοι τὸν τίμιον σταυρόν. * καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. * Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς. * δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα * τῷ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν * πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήκτον τεῖχος κεκτημένοι πιστοὶ, * τὴν Θεοτόκον Μαρρίαν, * δεῦτε, προσκυνήσωμεν * καὶ προσπέσωμεν αὐτῇ. * παρρησίαν γὰρ ἔχει * πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, * καὶ πρεσβεύειν καὶ σώζειν * ἀπὸ ὀργῆς καὶ θανάτου * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες, * καὶ μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ * εὐφημήσωμεν ὕμνοις * ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ. * θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν * διανοίας αὐτός, * τύπους τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν, * βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, * ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ δυσωπεῖ τὸν Σωτῆρα * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Τὸ, * Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. Ἐἶτα ὁ Κανὼν

τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἦ. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'.
Ἐκ τριτῆς Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον, καὶ Ἐξα-
ποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, * καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, * καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, *
ὡς μόνος παντοδύναμος. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με, Σωτήρ μου, * τῇ βαθυμῖα τῆς ἀμαρ-
τίας συνεχόμενον. * διέγειρόν μου τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν,
* καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος * ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν
με, * δωρούμενός μοι * τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, * καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οὗτοι οἱ στρατιῶται * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου * ἀντέστη-
σαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, * γενναίως κατεφρόνησαν τῶν
βασάνων, * καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, * ἀξίως στεφα-
νωθέντες * αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος * εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, *
ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. * εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ: * Τί μοι
ἀπιστεῖς, * ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; * φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου, *
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, * καὶ ἴδε. * σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, *
οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη * καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν
μετὰ σοῦ. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἰμνήσωμεν, πιστοί, * ἀπαύστως σὺν Ἀγγέλοις * Χριστὸν τὸν
ἀναστάντα * τριήμερον ἐκ τάφου, * καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Θωμᾶ σου τὴν πλευράν, * εὖσπλαγχνε, ψηλαφήσας, *
πρὸς πίστιν ἐπανῆλθε. * καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ σε * Θεὸν λοιπὸν
ἐπέγνωμεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Νέμεις, ὦ λυτρωτά, * εἰρήνην τῷ λαῷ σου, * ἐξαναστάς τοῦ τάφου, * καὶ κόσμον συνεγείρας * ἐξ Ἄδου, Παντοδύναμε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐπέστης, Χριστέ, * πρὸς τοὺς Μαθητάς. * Τότε ὁ Θωμᾶς * οἰκονομικῶς * οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν. * ἔλεγε γάρ. * Οὐ μὴ πιστεύσω, * ἂν μὴ ἴδω * καὶ γὼ τὸν Δεσπότην. * ἴδω τὴν πλευράν, * ὅθεν ἐξῆλθε * τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, * τὸ βάπτισμα. * ἴδω τὴν πληγὴν, * ἐξ ἧς ἰάθη * τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἀνθρώπος. * ἴδω, πῶς * οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, * ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. * Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, * καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ψηλάφησον, λέγει * τῷ Θωμᾶ * ἐκ νεκρῶν τριήμερος * ἐξαναστάς ὁ φιλόανθρωπος, * καὶ ἴδε χεῖράς μου, * καὶ ποδῶν τὰς τρήσεις, * καὶ πλευρᾶς τὴν πόρωσιν, * καὶ γινώθι με Θεὸν ἀναλλοίωτον, * γεῶδες φύραμα * κατ' οὐσίαν μορφωσάμενον, * καὶ τὸ πάθος * ἐν αὐτῷ δεξάμενον.

Ἡπόρει τὰς τρήσεις * ἐνορῶν * τῶν ποδῶν ὁ Δίδυμος, * καὶ τῶν χειρῶν τὰ τυλώματα, * καὶ ἦν θαμβούμενος * τὸ φρικῶδες θαῦμα, * καὶ χειρὶ τὴν ἄχραντον * πλευράν καὶ ψηλαφῶν καὶ θεώμενος, * ἐξ ὧν ὑπέδειξεν * ἀναμφίβολον τοῖς ἔθνεσι * τὴν ἐκ τάφου * τριήμερον Ἐγερσιν.

Λαμβάνω μεγίστην * χαρμονὴν * σὴν, Σωτὴρ μου, Ἐγερσιν * βεβαιουμένην θεώμενος, * ἐξ ὧν ἠξίωται * τολμηρῶν πραγμάτων * ὁ Θωμᾶς ἐφάψασθαι. * διό σε τὸν ἀπλοῦν δογματιζόμεν * Θεὸν καὶ ἀνθρωπον, * ἐνεργείας δύο φέροντα * οὐσιώδεις, * τῶν ἐξ ὧν συντέθεισαι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Κύριε, * τῆ ἀστέκτῃ * τῆς σῆς Θεότητος αἴγλη, * τῶν θυρῶν ἐπέστης * οὐσῶν κεκλεισμένων. * καὶ στάς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, * τὴν πλευρὰν ἐξεγύμνωσας, * καὶ τραυμάτων σου χειρῶν * καὶ τῶν ποδῶν * τὰς ὠτειλάς δεικνύων, * ἀθυμίας τὴν κατῆφειάν τε λύων, * σαφῶς ἐφώνησας. * Ὅν τρόπον ἐν ἐμοὶ * καθαρᾶτε, ὦ φίλοι, * τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, * οὐ πνεύματος φέρω φύσιν. * Τῷ δὲ διστάζοντι Μαθητῇ * προετρέπου ψηλαφῆσαι φρικτῶς, * κατειπὼν. * Ἐρευνήσας ἅπαντα, * δεῦρο, λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε. * Ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρὶ * τῆς σῆς διπλῆς οὐσίας, * ἐν φόβῳ * ἀνεβόα πιστῶς, * τῇ πίστει ἐλκόμενος. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον (*).

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, * καὶ ἠνθῆσεν ἡμῖν ἀθανασίαν * ἐκ πηγῆς ἀεναίου * τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἀναστάσιμον.

Δεῦτε, λαοὶ, ὑμνήσωμεν * καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, * δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν. * ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * τὸν κόσμον λυτρώσάμενος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν * πραγματείας, Ἅγιοι! * ὅτι αἵματα ἐδώκατε, * καὶ οὐρανούς ἐκληρονομήσατε. * καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, * αἰωνίως ἀγάλλεσθε. * Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα. * φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, * τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁμοούσιον.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι ἐν ταῖς Τετράσι καὶ ταῖς Παρασκευαῖς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Καθίσματα καὶ τοὺς Αἶνους, προηγοῦνται τῶν Ἀναστασίμων τὰ Σταυρώσιμα Στιχηρὰ· διότι ὁ Κύριος ἡμῶν πρῶτον ἐσταυρώθη, εἶθ' οὕτως ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

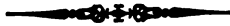
Δόξα... και νῦν Ἦχος πλ. δ'.

Ἄφαι, Θωμᾶ, * τῆς πλευρᾶς τῆ χειρὶ, * λέγει Χριστὸς, * και τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, * δεῦρο, ψηλάφησον, * πιστεὶ ἐρεῦνησον, * και γίνου μοι πιστὸς, * και μὴ γίνου ἄπιστος. * Ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ * ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότη, * μέγα ἀνεβόησε. * Σύ μου Θεὸς και Κύριος. * εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος.

Ἐκτενῆς, και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον.

Σ ταυρωθέντος σου, Χριστέ, * ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, * ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ. * οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * ἔσωσας ἡμᾶς. δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ Ἰσαάκ * ἐν τῷ βουνῷ ἀνηρέθη, * ὁ Ἰωνᾶς * ἐν τῷ βυθῷ κατηρέθη, * και ἀμφότεροι τὸ πάθος σου, Σωτῆρ, ἐξεκόνιζον. * ὁ μὲν τὰ δεσμὰ * και τὴν σφαγὴν, * ὁ δὲ τὴν ταφὴν * και τὴν ζωὴν * τῆς παραδόξου Ἐγέρσεώς σου. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, * ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * και πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἰασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν * κεκτημένοι, Ἀχραντε, * και ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, * κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεφαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτῆρ.

Ἀψάμενος χειρὶ * τῆς πλευρᾶς τῆς ἀστέκτου, * ὁ Δίδυμος Θωμᾶς * οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει, * ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μώλωπας * ψηλαπῶν ἀκριβέστερον, * και φθειγγόμενος * τῷ δι' ἡμᾶς λογιου-

θέντι. * Σὺ μου Κύριος, * σὺ καὶ Θεός μου ὑπάρχεις, * καὶ πά-
θος ὑπήνεγκας. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν
τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν, εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς
δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ
Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Σταυρώσιμον.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, * καὶ ζῶν ἡμῖν παρεσχηκότα, *
ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην * ὑμνοῦμεν ἀπαύστως. Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, * καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, *
τῆ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, * ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ *
ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Μαρτυρικόν.

Ἰμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, * οὐ θλίψεις, οὐ στενοχωρία, *
οὐ λιμός, οὐ διωγμός, * οὐδὲ μᾶστιγες, * οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ
ξίφος, * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται. * πόθῳ
δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἄλλοτριοῖς * ἀγωνισάμενοι
σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάβετε, * θανάτου καταφρονήσαντες. *
ὄθεν καὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, * οὐρα-
νῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε. * Ἐχοντες παρῆρσιαν *
πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσα-
σθε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνατολίου.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, *
ἐπέστη ὁ Σωτῆρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι. * καὶ στάς ἐν μέσῳ
αὐτῶν * λέγει τῷ Θωμᾷ. * Δεῦρο, ψηλάφησον, * καὶ ἶδε τοὺς τύ-
πους τῶν ἡλῶν. * ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἄψαι τῆς πλευ-
ρᾶς μου, * καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, * ἀλλὰ πίστει κήρυξον * τὴν
ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραθά.

ὦ θαύματος καινοῦ! * ὦ παραδόξου τρόπου! * πῶς χόρτος
οὐκ ἐφλέχθη, * ἡ χεὶρ τοῦ Ἀποστόλου, * πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος;

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Σπεύσωμεν καὶ ἡμεῖς * τὰς χεῖρας ἀγιάσαι * τῇ τῶν παθῶν ἀργίᾳ, * καὶ οὕτω τοῦ Δεσπότου * τῆς πλευρᾶς ἐφαιψόμεθα.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγρῶνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐγκαίνισον, ψυχῇ, * πάσας σου τὰς αἰσθήσεις * πρὸς θείαν θεωρίαν. * Χριστὸς γὰρ οὕτω θέλει * τελεῖσθαι τὰ ἐγκαίνια.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἕομοιον.

Ὅρα μοι νοητῶς * τὴν ἀλλαγὴν τοῦ κόσμου, * καὶ κόσμησον τὰ ἔνδον * ταῖς ἀρεταῖς ὡς φύλλοις, * ψυχῇ, καὶ ὠραίσθητι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κ ὄλπους * μὴ λιπῶν τοὺς πατρικοὺς, * ὤφθης ἐπὶ γῆς σαρκοφόρος * δι' εὐσπλαγγνίαν, Χριστέ. * πάθος τε καὶ θάνατον * καταδεξάμενος, * ἐξανέστης τριήμερος. * θυρῶν κεκλεισμένων, * ἔνδον εἰσεληλυθας, * ὡς παντοδύναμος. * ὅθεν * τὴν πλευράν σου τὴν θείαν * χαίρων ὁ Θωμᾶς ψηλαφήσας, * Κύριον καὶ Κτίστην σε ἐδόξασεν.

Ἦλοις * προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, * λόγχῃ τὴν πλευράν ἐκεντήθης, * χολῆς ἐγεύσω, Χριστέ, * θάνατον ὑπέμεινας, * τάφῳ τεθείς ὡς νεκρός. * ὡς Θεὸς δὲ συνέτριψας * δεσμοὺς τοὺς τοῦ Ἄδου, * καὶ συνεξανέστησας * τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς. * ὅθεν * τὰς σφραγίδας μὴ λύσας, * σοῦ τοῖς Μαθηταῖς ἐνεφάνης, * τὴν σὴν ἐξανάστασιν πιστούμενος.

Πάσχα * ἡ παροῦσα Ἑορτή. * Πάσχα μυστικόν, Πάσχα θεῖον, * Πάσχα σωτήριο. * Πάσχα πρὸς ἀθάνατον * ζωὴν μετὰ γον ἡμᾶς. * Πάσχα πᾶσαν κατήφειαν * ἐξαῖρον ἐκ μέσου. * Πάσχα τὴν εὐφρόσυνον * χάριν διδόν Μαθηταῖς. * ὅθεν * ὁ Θωμᾶς ἀνεβόα. * Κύριος Θεός μου ὑπάρχεις, * ὁ σκυλεύσας Ἄδου τὰ βασίλεια.

Και τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος δ'.

* Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἀπιστία πίστιν * βεβαίαν ἐγέννησεν * εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς * Ἐὰν μὴ ἴδω, * οὐ μὴ πιστεύσω * ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευρὰν, * ἐθεολόγει * τὸν σαρκωθέντα * τὸν αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ * ἐγνώρισεν * ὡς πεπονητότα σαρκί * ἐκῆρυξε * τὸν ἀναστάντα Θεόν * και ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ * Ὁ Κύριός μου * και ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος α'. Ἀναστάσιμον.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, * παθῶν ἠλευθερώθημεν, * και τῇ Ἀναστάσει σου * ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀποστολικόν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτῶν.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα * ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη * τὰς τῶν στυγερῶν Δαιμόνων * τελετὰς κατήγγησε * και τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, * ἔθνη ἐλυτρώσατο * τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, * και προσκυνεῖν ἐδίδαξε * Τριάδα ὁμοούσιον.

Μάρτυρικόν.

Αὐτόμελον.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, * ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο * ὑμῖν ἠνοίγησαν * Παραδείσου πύλαι * και ἐντὸς γενόμενοι, * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. * Χριστῷ πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * και τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος δ'.

* Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος * ἀμάμενος σέσωσται * βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς * ἐν τῇ πυρίνῃ * πλευρᾷ τὴν χεῖρα * Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * οὐ κατεφλέγη * τῇ ψηλαφήσει * τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές * μετέβαλεν * εἰς εὐπιστίαν θερμῶς * ἐκέκραξεν * ἀπὸ βαθέων ψυχῆς * Ὁ Δεσπότης, σύ μου εἰ και Θεός * ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγγηγερμένος, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος.

Ἐκτενῆς, και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, * ὁ ἀθάνατος Κύριος, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτὴρ, * ἐγείρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. * διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, ζωοδότα. * Δόξα τῷ θεῷ πάθει σου, Χριστέ. * δόξα τῇ Ἀναστάσει σου. δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, * μόνε φιλόνηρωπε.

Ἀποστολικόν.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἀλιεῖς, * ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, * πρεσβεύσατε καὶ νῦν * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βωόντων. * Κύριε, * σῶσον τοὺς Βασιλεῖς * καὶ τὴν Πόλιν σου, * καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, * διὰ τῶν Ἀποστόλων, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ * ἱκετεύσωμεν πάντες. * αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν αἰτοῦσι. * καὶ πάντες προσέλθωμεν * πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως. * οὗτοι βρῦουσι * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. * οὗτοι φάλαγγας * ἀποσοβούσι Δαιμόνων, * ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Προρῆται σε τρανώς * προκατήγγειλαν, Κόρη, * Μητέρα τοῦ Θεοῦ. * καὶ Ἀπόστολοι θεοὶ * ἐν κόσμῳ ἐκήρυξαν, * καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν. * ὅθεν ἅπαντες * εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, * ἀνυμνοῦμέν σε, * καὶ Θεοτόκον κυρίως * αἰεὶ ὀνομάζομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν, * μὴ ἀπίσται μοι πλέον, * ὁ Λόγος τῷ Θωμᾷ * ἀπιστοῦντι ἐβόα. * δακτύλῳ με ψηλάφησον, * καὶ χειρὶ ἐξερεύνησον, * καὶ γνωρίσας μου * τὰς ὠτειλάς τῶν τραυμάτων, * κόσμῳ κήρυττε * τὴν ζωηφόρον μου ταύτην * ἐκ τάφου Ἀναστάσιν.

Δις.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν΄. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑρπτῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἦ. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ΄. Ἀπὸ γ΄. Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑρπτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α΄. Ἀναστάσιμον.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν * δοξάζοντες, * ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ. * Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, * καὶ ἀχώριστος * ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ * ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, * καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν * ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, * ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, * ἵνα σώσης τὸν κόσμον. * Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Ἀποστολικόν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως * ἀνευφημήσωμεν, * Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, * Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, * Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, * Σίμωνα τὸν * Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, * καὶ τὴν ὀμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν * ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε, Μάρτυρες, ἐν Κυρίῳ, * ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε. * ἀντέστητε βασιλεῦσι, * καὶ τυράννοις ἐνίκησατε. * πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοθήητε. * θηρῶν ἀγρίων * κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, * τῷ Χριστῷ μετ' Ἀγγέλων * τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, * τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε. * αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! * Ἰωάννης στήθει * τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, * Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν * προσψηλαφήσαι * κατηξιώθη. * ἀλλ' ὁ μὲν ἐκεῖθεν φρικτῶς * Θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει. * τὴν οἰκονομίαν ὁ δὲ * ἠξιώται * μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς. * παρίστησι γὰρ * τὰς ἀποδείξεις τρανῶς * τῆς Ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβοῶν. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Κατήρεια παθῶν, * καὶ λογισμῶν ἡ ζάλη * μακρὰν ἐξορίζεσθω, * καὶ οὕτως ἐξανθήσει * τὸ ἔαρ τὸ τῆς πίστεως.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἦθη τοῖς ἱεροῖς * σοῦ, Σῶτερ, Ἀποστόλοις, * τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων * τὸ θεῖον Πνεῦμα σήμερον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Νῦν σε, Παμβασιλεῦ, * ἰδόντες οὐ βλεφάροις, * ἀλλὰ καρδίας πόθῳ * Θεὸν πεπιστευκότες, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ * τῆς Ἐγέρσεώς σου, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, * μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, * ὥθη τοῖς Μαθηταῖς σου, * κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, * τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος. * καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ * τοὺς τύπους ἐδειξας. * Δεῦρο, ψηλάφησον τὰς χεῖρας * καὶ τοὺς πόδας, * καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν. * ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσχυόμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

δικαιοσύνης ἐσθῆτα * περιβαλλόμενοι * λευκὴν ὑπὲρ χιόνα, * τῇ παρουσίᾳ τοῦ Πάσχα * ἡμέρα εὐφρανθῶμεν, * ἐν ἣ ὁ Χριστὸς, * δικαιοσύνης ὡς ἥλιος, * ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατείλας, πάντας ἡμᾶς * ἀφθαρσίᾳ κατεφαίδρυνεν.

Ἡ βασιλὶς καὶ κυρία * τῶν ἐορτῶν Ἑορτῇ * ἡ νῦν ἐστὶν ἡμέρα, * ἣν ἐποίησεν ὄντως * ὁ Κύριος. ἐν ταύτῃ, * ὡς ψάλλει Δαυὶδ, * μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, λαοί. * τῶν γὰρ θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς * τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία * τὴν κοσμοσώτειραν * τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, * τὴν ἐξ Ἄδου κευθμῶνος * Ἐγερσιν πιστοῦται, * τρῆσιν χειρῶν * καὶ ποδῶν τολμηρότερον * ἐμψηλαφῶσα, πρὸς πίστωσιν κοσμικὴν, * δεξιᾷ τῇ φιλοπράγμονι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, * ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. * εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ. * Τί μοι ἀπιστεῖς * ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; * φέρε ὡδε τὴν χεῖρά σου, *

74 ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΘΩΜΑ, ΠΡΩΙ.

καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, * καὶ ἴδε· * σοῦ γὰρ ἀπιστοῦν-
τος, * οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη * καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, *
κραζειν μετὰ σοῦ· * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Σταυρώσιμον.

Ἀρρήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστὶν * ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σω-
τῆρος· * ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, * σωζόμεθα πάντες.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἀναστάσιμον.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς * πρόσδεξαι, ἅγιε Κύριε, * καὶ
παράσχου ἡμῖν * ἄφεςιν ἁμαρτιῶν· * ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας * ἐν
κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν Ἁγίων * καὶ τῆς Θεο-
τόκου, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς
μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄψαι, Θωμᾶ, * τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, * λέγει Χριστὸς, *
καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, * δεῦρο, ψηλάφησον, * πιστεὶ ἐρεῦ-
νησον, * καὶ γίνου μοι πιστὸς, * καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. *
Ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ * ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότου, * μέγα
ἀνεβόησε· * Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος· * εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσκυνούμεν, φιλόνηρωπε, * ὅτι
ἐν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. * Παράδεισον
ἠνέψας, Σωτῆρ, * τῷ πιστεὶ προσελθόντι σοι Ληστῇ· * καὶ τρυ-
φῆς κατηξιώθη, * ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε. * Δέξαι,

ὡσπερ ἐκεῖνον, καὶ ἡμᾶς * κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες· *
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, * μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ, * στρατιῶται τηροῦντες, * νεκροὶ
τῇ ἀστραπῇ * τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου * ἐγένοντο κηρύττοντος *
γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. * Σὲ δοξάζομεν, * τὸν τῆς φθορᾶς κα-
θαιρέτην· * σοὶ προσπίπτομεν, * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, * καὶ
μόνῳ Θεῷ ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα * καὶ στεφάνων ἀξίωμα, * οἱ ἐνδοξοὶ
Ἀθλοφόροι * περιβέβληνται σε, Κύριε· * καρτερία γὰρ αἰκισμῶν *
τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * καὶ δυνάμει θεϊκῇ * ἐξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο· * αὐτῶν ταῖς ἰκυσίαις ἐλευθέρωσον * τοῦ
ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, * καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς * τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον
νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, * μητρικῶς
ὀλολύζουσα· * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, *
συγκατάβασιν, * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Μακάριος εἶ σὺ, * τὰς πληγὰς ψηλαφήσας * τῆς κρείττο-
νος πλευρᾶς * τοῦ τὸ μέγιστον τραῦμα * τοῦ Ἀδάμ ἰατρεύσαν-
τος, * καὶ ἡμῖν τοῖς πιστεύσασιν * τὸν ἀνώλεθρον * μακαρισμὸν
προξενήσας, * μόνοις ῥήμασι * τοῖς τῶν σεπτῶν Ἀποστόλων, *
τὴν τούτου Ἀνάστασιν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν
τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.
Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον, καὶ Ἐξα-
ποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, * μία ποίμνη γέγονεν * Ἀγ-
γέλων καὶ ἀνθρώπων, * καὶ μία Ἐκκλησία· * οὐρανόσ και ἡ γῆ
ἀγάλονται· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον.

Ἵμνουμέν σου, Χριστέ, * τὸ σωτήριον πάθος, * και δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν * ὕμνοις και ᾠδαῖς πνευματικαῖς· * τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου * και κήρυκας τῆς πίστεως· * τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, * ἐξ ἧς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν· Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνατολίου.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, * ἐπέστη ὁ Σωτῆρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι· * και στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, * λέγει τῷ Θωμᾷ· Δεῦρο, ψηλάφησον, * και ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἥλων· * ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * και ἅψαι τῆς πλευρᾶς μου, * και μὴ γίνου ἄπιστος, * ἀλλὰ πιστεὶ κήρυξον * τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σταυρωθεὶς τὸν Παράδεισον * τοῖς ἀνθρώποις ἠνέφξας, * και νεκρούς συνηγείρας, * ἡ ζωὴ ἡμῶν, * και ἐξανέστης, τὸν θάνατον * ἔλων τῇ δυνάμει σου, * και συνῆψας οὐρανοῖς * ἀληθῶς τὰ ἐπίγεια, * και ἐπλήρωσας * θυμηδίας ἀπλέτου, * Θεοῦ Λόγε, * τὸν χορὸν τῶν Ἀποστόλων, * τούτοις εἰρήνην φθεγξάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτῶν.

Ἡ φθορὰ ἐξωστράχισται· * ἀφθαρσία ἐξήνησεν· * ὁ δεσμὸς ὁ χρόνιος * διαλέλυται· * οἱ οὐρανοὶ εὐφραίνεσθωσαν, * γῆ και τὰ ἐπίγεια· * ἐξανέστη γὰρ Χριστός· * ἐσχυλεύθη ὁ θάνατος· * ἡ εὐφρόσυνος * ἐπεφάνη ἡμέρα· * κεκλεισμένων * τῶν θυρῶν, ἔνδον εἰσῆλθεν * ὁ ζωοδότης και Κύριος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος, * ἦν ἐποίησε σήμερον, * ἀγαλλιασώμεθα * εὐφραϊνόμενοι· * ὁ Ζωοδότης ἐγήγερται· * ὁ Ἄδης ἐσχύλευται· * Ἀποστόλων ὁ χορὸς * τὴν χαρὰν ἀκουτίζεται· * ἐψηλάφησε * τὴν πλευρὰν τοῦ Δεσπότη * ἀπιστήσας * ὁ Θωμᾶς· και ψηλάφησας * διπλῆν οὐσίαν ἐκήρυξε.

Δόξα... και νυν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄψαι, Θωμᾶ, * τῆς πλευρᾶς τῆ χειρὶ, * λέγει Χριστὸς, *
καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, * δεῦρο, ψηλάφησον. * πιστεῖ
ἐρεῦνήσον, * καὶ γίνου μοι πιστὸς, * καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. *
Ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ * ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότου. * μέγα
ἀνεβόησε. * Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος. * εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱσπῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, *
εἰσελθῆς ἄφνω, παντοδύναμε, * Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν. * καὶ
στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, * εἰρήνην δούς ἐπλήρωσας * ἀγίου Πνεύ-
ματος. * προσμένειν δὲ προσέταξας, * καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι *
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, * ἕως οὗ ἐνδύσωνται * τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. *
διὸ βοῶμέν σοι. * Ὁ φωτισμὸς * καὶ ἡ ἀνάστασις * καὶ ἡ εἰρήνη
ἡμῶν, * δόξα σοι.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ * τῆς Ἐγέρσεώς σου, Κύριε, * ὤφθης ταῖς
Μαθηταῖς σου * ἐν τόπῳ, * οὗ ἦσαν συνηγμένοι. * καὶ φωνήσας
αὐτοῖς. * Εἰρήνη ὑμῖν. * τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ * τὰς χεῖ-
ρας ὑπέδειξας, * καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν. * ὁ δὲ πεισθεὶς
ἔβόα σοι. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος * οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, * ὅτε εἰσηλ-
θες, Χριστέ, * κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. * ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς
ῥηθεῖσιν αὐτῷ, * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. * Οὐκ ἀπηξίω-
σας δὲ, ἀγαθὲ, * ὑποδεῖξαι αὐτῷ * τὴν ἄχραντον πλευράν σου, *
καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μῶλωπας. * Ὁ δὲ ψηλαφή-
σας * καὶ ἰδὼν, * ὡμολόγησέ σε εἶναι * Θεὸν οὐ γυμνόν, * καὶ
ἄνθρωπον οὐ ψιλόν. * καὶ ἔβόα. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός
μου, δόξα σοι.

Εἶτα τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * ἐπέστης, Χριστέ, * πρὸς τοὺς
Μαθητάς. * Τότε ὁ Θωμᾶς * οικονομικῶς * οὐχ εὐρέθη μετ' αὐ-
τῶν. * ἔλεγε γάρ. * Οὐ μὴ πιστεύσω, * ἐὰν μὴ ἴδω * κάγῳ τὸν
Δεσπότην. * ἴδω τὴν πλευράν, * ὅθεν ἐξῆλθε * τὸ αἷμα, τὸ
ὑδωρ, * τὸ βάπτισμα. * ἴδω τὴν πληγὴν, * ἐξ ἧς ἰάθη * τὸ μέγα
τραῦμα ὁ ἄνθρωπος. * ἴδω πῶς * οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, * ἀλλὰ σὰρξ
καὶ ὀστέα. * Ὁ τὸν θάνατον πατήσας * καὶ Θωμᾶν πληροφορο-
ρήσας, * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Ἦχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, * τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, *
καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσω-
μεν, Μαρίαν τὴν Παρθένον, * τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, * καὶ
τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. * Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, *
καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. * αὕτη τὸ μεσότοιχον * τῆς ἐχθρας κα-
θελούσα, * εἰρήνην ἀντεισηξε, * καὶ τὸ βασιλεῖον ἠνέφεξε. * Ταύ-
την οὖν κατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, * ὑπέρμαχον
ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. * Θαρσείτω τοίνυν, * θαρ-
σείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ. * καὶ γὰρ αὐτός * πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, *
ὡς παντοδύναμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς * πρόσδεξαι, ἅγιε Κύριε, * καὶ πα-
ράσχου ἡμῖν * ἄφεισιν ἀμαρτιῶν. * ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας * ἐν
κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Κυκλώσατε, λαοί, Σιών * καὶ περιλάβετε αὐτήν, * καὶ δότε
δόξαν ἐν αὐτῇ * τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν. * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
Θεὸς ἡμῶν, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθή-
σεται.

Δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν * καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, *
δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν. * ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * τὸν κόσμον λυ-
τρωσάμενος.

Στιχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, * παθῶν ἠλευθερώθημεν, * καὶ τῇ Ἀναστάσει σου * ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Φιλάνθρωπε, * μέγα καὶ ἀνείκαστον * τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. * ὅτι ἐμακροθύμησας * ὑπὸ Ἰουδαίων * βαπτιζόμενος, * ὑπὸ Ἀποστόλου * ψηλαφώμενος, * καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε * πολυπραγμονούμενος. * Πῶς ἐσαρκώθης; * πῶς ἐσταυρώθης, * ὁ ἀναμάρτητος; * ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς * ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾶν σοι. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος γ'.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Οἱ δὲ Νεκρώσιμοι Κανόνες τῶν ὅλων Σαββάτων τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῶν Παρασκευῶν ψάλλονται.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ, * στρατιῶται τηροῦντες, * νεκροὶ τῇ Ἀστραπῇ * τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου * ἐγένοντο κηρύττοντος * γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. * Σὲ δοξάζομεν, * τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην. * σοὶ προσπίπτομεν, * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, * καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα * παρεγένοντο ὄρθρῳ, * καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν * θεασάμεναι ἔτρεμον. * ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, * τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. * διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, * τοὺς Μθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν. * Τὸν Ἄδην ἐσχύλευσε Χριστός, * ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, * καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, * τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον * λύσας δυνάμει σταυροῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου * σοί, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρχοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. * Ἐδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, * βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα, * τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων * κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, * καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, * εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ. * καὶ ἔστης, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, * ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, * καὶ ὑπέδειξας τὰς χεῖρας, * καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας, * λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ. * Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, * ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, * ὁ διὰ σέ παθητός. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. καὶ ὁ Πεντηκοστός. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ε'. τοῦ κατὰ τὴν μονῆν Ἁγίου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. καὶ ὁ Οἶκος.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Ἕμνουμέν σου, Χριστέ, * τὸ σωτήριον πάθος, * καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, * καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, * καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, * ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, * καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, * τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ, * ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ * ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν * δοξάζοντες, * ὑμνουμέν σε, Χριστέ. * Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, * καὶ ἀχώριστος * ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ. * ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, * καὶ ἰκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν. * ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, * ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, * ἵνα σώσης τὸν κόσμον. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ * τῆς Ἐγέρσεώς σου, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, * μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, * ὤρθης τοῖς Μαθηταῖς σου, * κε-

κλεισμένων τῶν θυρῶν, * τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος. * καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ * τοὺς τύπους ἐδειξας. * Δεῦρο, ψηλάφησον τὰς χεῖρας * καὶ τοὺς πόδας, * καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν. * ὁ δὲ πεισθεις ἐβόα σοι. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου * φρικτὴν, * Ζωοδότα, Ἐγερσιν, * ὡσπερ σφραγιῖδας οὐκ ἔλυσας, * Χριστέ, τοῦ μνήματος, * οὕτω κεκλεισμένων * θυρῶν, εἰσελήλυθας * πρὸς τοὺς πανευκλείεις Ἀποστόλους σου, * χαροποιῶν αὐτούς, * καὶ εὐθές σου παρεχόμενος * τούτοις Πνεῦμα, * δι' ἄμετρον ἔλεος.

Στίχ. Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος * οὐκ ἦν * ἐνδημῶν, ἥνίκα συ * τοῖς Μαθηταῖς ὤφθης, Κύριε. * ὅθεν ἠπίστησε * τῇ σῇ Ἀναστάσει, * καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε * ἐβόα. * Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον * εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, * καὶ τῶν ἤλων τὰ τυλώματα, * οὐ πιστεύω * ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Ὡς θέλεις, ψηλάφησον, * Χριστὸς * τῷ Θωμᾷ ἐβόησε. * βάλε τὴν χεῖρα καὶ γινώθι με * ὅστέα ἔχοντα * καὶ γεῶδες σῶμα, * καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, * ἐπ' Ἰσῆς δὲ τοῖς ἄλλοις πιστῶθητι. * ὁ δὲ ἐβόησεν. * Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος * σὺ ὑπάρχεις. * δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, * τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, * ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, * οὐ ἦσαν συνηγμένοι. * καὶ τὴν εἰρήνην δοῦς, * τῷ Θωμᾷ ἐβόησε. * Δεῦρο, Ἀπόστολε, * ψηλάφησον παλάμας, * αἰς τοὺς ἤλους ἔπηξαν. * Ὡ καλὴ * ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας * εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, * καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν. * Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'. Προκείμενον, καὶ Ἀλληλουϊάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Νεκρώσιμον ὡσαύτως καὶ Κοινωνικόν.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε ἔστι Λειτουργία, ψάλλομεν τὴν Τριθέκτην Ὄραν ἐν τῷ Νάρθηκι· καὶ τότε εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὰ Τυπικά. Ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς, Ὡδὴ πρώτη τοῦ Κανόνος τῆς Ἐορτῆς· ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς Πράξεις· τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην, καὶ τὰ λοιπὰ, κατὰ τὸ σύνηθες. Εἰ δὲ ἔστι Λειτουργία, ψάλλομεν ταῦτα ἐν αὐτῇ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΚΑΙ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι.

Ζῆτει ταῦτα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον Δογματικόν.

Ἦχος β'.

Ὁ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! * βλέπων τὰ θαύματα, * ἀνακη-
 ρύττω τὴν Θεότητα, * οὐκ ἄρνούμαι τὴν ἀνθρωπότητα. *
 ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ * φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν, * ὡς φιλόανθρω-
 πος. * παρθενίας δὲ κλειθρα οὐ διέρρηξεν, * ὡς Θεός. * ἀλλ' οὕτως
 ἐκ μήτρας προῆλθεν, * ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν. * οὕτως ἐσαρκώθη, *
 ὡς συνελήφθη. * ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, * ἀφράστως ἐξῆλθε, * κατὰ τὸν
 Προφήτην τὸν λέγοντα. * Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, *
 οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, * εἰ μὴ ὁ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Τὸ, Καταξίωσον.

Εἰς δὲ τὸν Στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν. Ἡ Ἀνάστασις σου, Χριστέ.

Εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια γ'. τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων * θλιβομένων ἢ χαρά, * καὶ ἀδικουμένων προστάτις, * καὶ πενομένων τροφή * ξένων τε παράκλησις, * καὶ βακτηρία τυφλῶν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντιληψις, * καὶ ὀρφανῶν βοηθός, * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * σὺ ὑπάρχεις, ἄχραντε· σπεῦσον, * δυσωπούμεν σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν * ἀνομίαν ἀφειδῶς, * πᾶσαν ἀκρατῶς ἀμαρτίαν * ὁ τάλαις ἐπραξα· * πάσης κατακρίσεως * ἄξιος πέφυκα· * ἀφορμὰς μετανοίας μοι * παράσχου, Παρθένε, * ὅπως ἀκατάκριτος * ἐκεῖ ὀφθῆσομαι· * σὲ γὰρ * ἐπιγράφομαι πρέσβιν, * σὲ ἐπικαλοῦμαι προστάτιν· * μὴ με καταισχύνῃς, Θεοnúμφευτε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἄλλο * καταφύγιον, ἀγνή, * πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην * οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, * εἰ μὴ σὲ, Θεόνυμφε· * μὴ ἀπορήψῃς ἡμᾶς * τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, * μηδὲ καταισχύνῃς * πόθῳ τοὺς προστρέχοντας * ὑπὸ τὴν σκέπην σου. * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σπεῦσον * καὶ τὴν σὴν βοήθειαν δίδου, * καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα... καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῆσαι γενόμεναι.

Ζήτηι ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον· καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν βραχυφαγοῦντες.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ὡς σύνηθες· εἶτα ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστωῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰῶνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * τὸν Θεὸν Λόγον
 Ἰσαρκωθέντα * ἐκ Παρθένου Μαρίας, * δεῦτε, προσκυνήσωμεν *
 Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * τῇ ταφῇ παρεδόθη, * ὡς αὐτὸς ἠθέ-
 λησε· * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄν-
 θρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσ-
 ηλώσας, * τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος
 κατήργησε. * Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ * τὴν τριήμερον Ἐγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν * Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· *
 αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· *
 καὶ ἐν δόξῃ φοβερά * καὶ κραταιᾷ δυνάμει * πάλιν ἔρχεται *
 κρίναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα * Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπό-
 την, * καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί· * Δεῦτε, ἴδετε, * ὅπου ἔκειτο
 ὁ Κύριος· * ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, * ὡς παντοδύναμος· * διό
 σε προσκυνοῦμεν * τὸν μόνον ἀθάνατον· * Ζωοδότα Χριστέ, *
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας * τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· *
 ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας * τοῦ θανάτου τὸ κράτος· * ἐν δὲ
 τῇ Ἐγέρσει σου * ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· * διὰ τοῦτό
 σοι βοῶμεν· * Εὐεργέτα Χριστέ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡνοίγησάν σοι, Κύριε, * φόβῳ πύλαι θανάτου· * πυλωροὶ δὲ
 Ἄδου * ἰδόντες σε ἐπτηξαν· * πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, *
 καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, * καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκό-
 τους * καὶ σκιᾶς θανάτου, * καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον * ᾄδοντες, * ἐκ στομάτων ἀναμέλψω-
 μεν· * δεῦτε πάντες, * ἐν οἴκῳ Κυρίου * προσπέσωμεν λέγοντες· *
 Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, * καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, * καὶ ὢν ἐν
 κόλποις τοῦ Πατρὸς, * ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Εἶτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * ὄρθρου βαθέος * ἀρώματα λαβοῦσαι, *
 τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· * ἅπερ δὲ οὐκ ἠλπίζον εὐ-
 ροῦσαι, * διελογίζοντο εὐλαβοῦμεναι * τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, *
 καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· * Ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες τοῦ μνη-
 ματος; * ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, * καὶ ἀκριβῆς

ἀσφάλεια; * Γέγονε δὲ μηνυτῆς * τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν * ἐξαστράπτων Ἄγγελος, * καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· * Τί μετὰ θρηνηνών ζητεῖτε τὸν ζῶντα, * καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; * ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, * παρέχων πᾶσιν ἡμῖν * ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, * φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Κοιμολᾶ.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι, * Μαθήτριάι, κινᾶτε; * ὁ λίθος κεκύλισται, * ὁ τάφος κεκένωται * ἴδετε τὴν φθορὰν * τῆ ζωῆ πατηθεῖσαν * τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· * ὑπνοῦντας δεινῶς * τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. * Τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· * ὁ Ἄδης θρηνεῖ· * δραμοῦσαι χαρᾶ * εἶπατε * τοῖς Ἀποστόλοις· * Ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, * πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, * ὑμᾶς προάγει * εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Αἱ Μυροφόροι * ὄρθρῳι γενόμεναι, * καὶ τὸ μνημᾶ σου * μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, * ἐπεζήτουν σε, Χριστέ, * πρὸς τὸ μύρῳσαι * τὸ ἄχραντον Σῶμά σου· * καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, * χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκέρυττον· * Ὅτι ἀνέστη * ὁ ἀρχηγὸς * τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * σκυλεύσας τὸν θάνατον, * τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος * ζωὴν αἰώνιον· * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, * καὶ τὰς σφραγίδας * τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, * μὴ εὐροῦσαι δὲ * τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, * ὀδυρόμεναι * μετὰ σπουδῆς ἤλθον λέγουσαι· * Τίς * ἐκλεψεν * ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; * τίς * εἴληφε * νεκρὸν, γυμνὸν, ἐσμυρνισμένον, * τῆς Μητρὸς * μόνον παραμύθιον; * ὦ! πῶς * ὁ νεκρὸς ζωώσας * τεθανάτωται; * ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας * πῶς τέθαπται; * ἀλλ' ἀνάστηθι, Σωτῆρ, αὐτεξουσίως, * καθὼς εἶπας τριήμερος, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθοῦσης· * ὡς γὰρ ἡ βιάτος * οὐκ ἔκαετο καταφλεγόμενη, * οὕτω Παρθένος ἔτεκες * καὶ Παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρός, * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως * Χριστὸς, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδός· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Μυροφόροι γυναῖκες, * τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; * τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * θαρσεῖτε, * βοᾷ ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες * ἐπὶ τὸ μνήμα, * ἀρώμασι τὸ σῶμά σου * μυρίσαι σπουδάζουσαι. * καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, * διηπόρουσιν πρὸς ἀλλήλας, * ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. * ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, * καὶ εἶπεν. * Ἀνέστη Χριστὸς, * δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον * ἡ Μαγδαληνὴ * καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, * ζητοῦσαι τὸν Κύριον. * καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον * ὡσεὶ ἀστραπὴν, * καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, * καὶ λέγοντα αὐταῖς. * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν τεθνεώτων; * ἀνέστη, * καθὼς εἶπεν. * ἐν Γαλιλαίᾳ * αὐτὸν εὐρήσετε. * πρὸς ὃν βοήσωμεν. * Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἦτήσατο Ἰωσήφ * τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, * καὶ ἀπέθετο * ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. * ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου * ὡς ἐκ παστᾶδος προελθεῖν. * Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, * καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου * ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύριος, * ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρῆξιν κατάρας * τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε. * διὸ σοι, πάναγνε, * ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε * καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία καὶ σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστασίμον.

Ἦχος β΄.

Ἡ Ἀνάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ, * ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην. * καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, * ὡσπερ ἱμάτιον, * καθελῶν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου * σὺν Νικοδήμῳ, * καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνὸν, ἄταφον, * εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβῶν, * ὀδυρόμενος ἔλεγεν· * Οἱμοι, * γλυκύτατε Ἰησοῦ! * ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος * ἐν σταυρωῖ κρεμάμενον θεασάμενος, * ζόφον περιεβάλετο, * καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, * καὶ διεβήγγυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· * ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε * δι' ἐμὲ ἔκουσίως * ὑπελθόντα θάνατον. * Πῶς σε κηδεύσω, Θεέ μου; * ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; * ποίαις χερσὶ δὲ προσψάυσω * τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; * ἢ ποτα ἄσματα μέλψω * τῇ σῇ ἐξόδῳ, οἰκτίρμον; * Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, * ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφὴν σου, * σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγᾶζων· * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, * τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας * τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας * ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἱ δυνάμεις * τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Δόξα. Αὐτόμελον.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελῶν * τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, * σινδόνη καθαρᾶ * εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο· * ἀλλὰ τρίμηρος ἀνέστης, Κύριε, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ * παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, * ὁ Ἄγγελος ἐβόα· * Τὰ μύρα * τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος· * ἀλλὰ κραυγάσατε· * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τρισσὸν ὑμῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ποίημα Μητροπόλου Σμύρνης.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν * φύσιν τῆς Θεότητος * ἄσμα-
τικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· * Τοῦ ἐλέους πέλαγος * ἀνε-
ξάντλητον * οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, * τοὺς σε προσκυνοῦντας *
φροῦρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ πηγὴ καὶ ρίζα πεφυκῶς, * ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος * τῆς ἐν
Τίῳ καὶ Ἀγίῳ σου πνεύματι * συμφυοῦς Θεότητος, * τὸ τρισή-
λιον * τῇ καρδίᾳ μου πήγασον * σέλας· καὶ μεθέξει * λάμπρυνον
τῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, * πᾶσαν διασκέδασον * ἁμαρτιῶν
καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, * φωτεινῶν ἀκτίνων σου * γλυκυ-
τάταις ἐν * μετουσίαις, καὶ ποιήσον * σοῦ τῆς ἀπροσίτου * δόξης
με ναὸν καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν * πεπονθυίας ἄτοπον, * καὶ
πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης, Ἀχραντε, * σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου *
ὁ Θεὸς Λόγος * φιλοανθρώπως ἀνέστειλε, * καὶ τὴν θεαρχίαν * τρί-
φωτον ἡμᾶς ἐμυσταγωγῆσεν.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως, Θεαρχία, * ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς
προσώποις· * ζῶν γὰρ ἐκ ζωῆς σου προελθοῦσα * ἀρρέυστως πέφυ-
κας· * εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους * ὑπέστησας, ὡς ἔσο-
πτρα τοῦ σοῦ κάλλους, * Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, * ὑμνεῖν
ἀπαύστως σε· * ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν * ἐκ πηλίνου στόματος *
δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, * καὶ πλάτυνον ἀγά-
πης σου τῷ πελάγει * καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, *
Μονὰς προσήλιε· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζον-
τες * μὴ αἰσχυθεῖημεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόσπασιν οὐσιώσας * τῆς κτίσεως, ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη * ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε * καὶ φῶς τρισηλίον πᾶσιν ἀνέτειλε * τῆς μιᾶς Θεότητος * καὶ κυριότητος.

Κάθισμα. Ἰῆχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἁγία Τριάς, * ἐλέησον οὓς ἔπλασας, * καὶ ῥῦσαι πυρὸς * καὶ πάσης κατακρίσεως, * ὅτι πάντα δύνασαι, * ὡς οἰκτίρμων Θεὸς καὶ πολυέλεος * διὸ προσπίπτομέν σοι κράζοντες * Ἠμάρτομεν, συγχώρησον, φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ ἰνῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Παρθένε ἀγνή, * ἐλέησον τοὺς δούλους σου, * καὶ ῥῦσαι πυρὸς * καὶ πάσης κολάσεως * ἐν νυκτὶ κραυγάζοντας * καὶ ἡμέρᾳ τῷ σῷ Υἱῷ, ἄχραντε * Μὴ ὑπερίδῃς τὴν ποιμένην σου, * πρεσβείαις, Χριστέ, τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ δ'. Ἰμνω σε ἀκοῆ γάρ, Κύριε.

Νοεῖν σε * οὐδὲ τάξεις αἰῶλοι * ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, * Τριάς μονὰς ἀναρχε * ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίγη γλώσση * τὴν σὴν * οὐσιώδη ἀγαθότητα * καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει * καὶ δοξάζομεν.

Ἰπάρχων * πλαστουργὸς τῆς φύσεως, * Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, * πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν * ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν * διὸ * κατοικτεῖρησον τὸν δούλόν σου, * καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην * ἐπανάγαγε.

Μονάδος * ἀρχικῆς ἀσύγχυτα * τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, * ὡς ἰδικῶς ἔχοντα * καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις * ἀλλ' οὖν * ἠνωμένα καὶ ἀμέριστα * ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ * καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε * καθαρὸν καὶ ἄχραντον, * ἀειπάρθενε Θεοτόκε, * ὁ παντουργὸς εὐρηχε, * μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, * ἐν ᾧ * κατοικήσας ἀνεμόρφωτε * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς * τῶν ἐν σκότει κειμένων.

Ὡς ὀλικῶς * ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα * τῆς σῆς προνοίας * τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτίνας * καὶ σωτηρίους, * Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, * προύρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου * σὺ γὰρ εἰ ζωὴ, * καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ * ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὤφθης * πυρὸς ἐν εἶδει, * Ἁγ-γελος ἐκλήθης, Πατρός ὁ Λόγος, * τὴν πρὸς ἡμᾶς σου * προδη-

λῶν παρουσίαν, * δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας * κράτος θεαρχίας * μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴν * συναίδιον δόξαν * προβαλλομένη, * μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, * τοὺς ἀνυμνοῦντας * ὀρθοδόξῳ σε πίστει * τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον * ἀναρχον καὶ μίαν * αὐγὴν τὴν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς * κατ' οὐσίαν ὑπάρχων * ὁ Θεὸς Λόγος * πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, * Παρθενομῆτορ, * συνεσχέθη ἀφράστως, * τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος * πρὸς τὸ ἐνικόν * τῆς μιᾶς κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους, ἐλέησον * τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε * καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. Δίς.

Ἐν ἀράτῳ πελάγει χρηστότητος * τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως * καὶ τριλαμποῦς Θεότητος * φωτοδοτίδα αἰγλήν μοι βράβευσον. Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως, Παρθένε, ὁ Ὑψιστος * ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, τὸν ἄνθρωπον * ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, * καὶ φωτὶ τρισήλιῳ κατηύγασε.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῶν * ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς, ἐλεῆμον * βλέψον εἰς λαὸν τόν σε δοξάζοντα * δέξαι τὰς ψυχὰς τῶν αἰτουμένων σε, * Τριάς μονὰς ἀναρχε * εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν * τὸν τῶν ὄλων Θεόν, * τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, * συμπαθῆς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε * σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, * σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παράκλησις * διό σοι νῦν ἅπαντες * ἐν πίστει προσπίπτομεν * εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, * οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν. ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ῥυθμίζεις αἰεὶ * τῶν Ἀγγέλων στρατιάς * πρὸς ἀτρεψίαν, * μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, * ὁ τρισυπόστατος Κύριος * δεῖξον οὖν καμοῦ τὴν καρδίαν * ἀπερίτρεπτον πάντοτε * πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς * καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νεεροὶ * τῶν αὐλῶν οὐσιῶν * ταῖς σαῖς ἀκτίσι, * Θεὲ

μονάρχα και τρισήλιε, * καταυγαζόμενοι γίνονται, * θέσει δευτε-
 ρεύοντα φῶτα· * ὦν κάμει ταῖς ἐλλάμψεσι * και μετουσίαις δεῖ-
 ξον φῶς, * ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ἰθύειν ἡμᾶς * και ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς * μὴ διαλίπης * τοὺς
 σε φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον * φιλανθρωπίαν γενόμενος * ἄνθρωπος
 ἐν μήτρᾳ Παρθένου, * και θεώσας τὸν ἄνθρωπον, * και θρόνον
 δόξης τῷ Πατρὶ * συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ ἡ'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσιτε Τριάς, * συναίδιε * συνάναρχε θεαρχία, * ἡ ἀπα-
 ράλλακτος ἐν πᾶσι, * πλὴν τῶν φωσφόρων * ιδιοτήτων, * πᾶσαν
 πονηρὰν κατάργησον * τῶν ἀντικειμένων * βουλήν και ἐνόχλη-
 σιν Δαιμόνων, * ἀβλαβῆ τηρῶν με * αἰεὶ, Κύριε πάντων. Δίς.

Σοφῶς και πανσθενῶς, * ἀπερίγραπτε * τρισήλιε μοναρχία, *
 ἡ ἀποστήσασα τὸν κόσμον, * και συντηροῦσα * ἐν ἀλωβήτῃ *
 τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον * τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, * ὑμνεῖν και δοξά-
 ζειν σε ἀσιγήτως * σὺν χοροῖς Ἀγγέλων * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία τοῦ Πατρὸς * ἀκατάληπτε, * ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, *
 τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, * τὴν τῶν ἀνθρώ-
 πων * φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, * και τὴν ἐνιαίαν * Τριάδα ἐδί-
 δαξας πάντας σέβειν, * ὡς κυριαρχίαν * ἀπάντων τῶν αἰῶνων.

ᾠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου * φωστῆρα.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου * συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, *
 και συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται * ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, *
 ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως * πιστευομένης, ἅμα δὲ * και τῆς
 ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον τὰς καρδίας, * τρισήλιε Θεότης, τῶν ὑμνούντων
 σε, * τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, και δὸς σύνεσιν * τοῦ ἐν πᾶσι
 κατανοεῖν * και πράττειν τὸ σὸν θέλημα, * τὸ ἄγαθὸν και τέ-
 λειον, * και μεγαλύνειν και δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει * ὑπάρχων ὡς Θεὸς, ἄπειρον πέλαγος *
 τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατφκτείρησας, * Τριάς, πρῆψον· οὕτω
 και νῦν * οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, * και τῶν πταισμάτων
 λύτρωσαι * και πειρασμῶν και περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, Θεέ μου, * παντοίας ἐπηρείας και κακώσεως, *

ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος * ἀνεκφράστως μοναδικῶς * Θεὸς καὶ παντοδύναμος, * καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε * τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξειςιν.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπίλυσις.

— — — — —
 EN ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Πὸν λίθον τοῦ μνήματος * σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, * τὴν πέτραν τῆς πίστεως * ἀναστάς παρέσχες πᾶσι. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον * ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, * ταφήν καὶ ἀνάστασιν * ὑπὲρ πάντων κατεδέξω. * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια. * τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. * αὐτὸν ἰκέτευσέ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἔτερα.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳαί γενόμεναι * καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεασάμεναι, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. * Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταῖος, * καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ * ἤρπασε τῶν δεσμῶν. * κηρύξατε παρρησίαν. * Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, * δωρούμενος ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου * αἱ γυναῖκες κομίσασαι, * λαθραίως πρὸς τὸ μνήμα * παρεγένοντο ὄρθρῳαί, * τῶν Ἰουδαίων * δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, * καὶ στρατιωτῶν * προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν. * ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς * τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, * ὅτι γνώμη συμπαθῆς * τῷ Θεῷ εὐηρέστησε. * προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον. * Ἀνάστα, Κύριε, * βοήθησον ἡμῖν, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμειλον.

Ἵπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε. * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου * κατεβλήθη ὁ Ἄδης, * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε. * νεκρωθέντες ἀνέστημεν, * καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυ-

σιν· * διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἶτα ὁ Ἄνωμος, τὰ Εὐλογητάρια,
καὶ ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος * πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, * πρὸς τὸ μυρίσαι * τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, * Χριστέ ὁ Θεός, * εἶδον Ἄγγελους ἐν τῷ τάφῳ * καὶ ἐξέστησαν· * φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ οὐρανῷ * τὰ ὄμματα * ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας * πρὸς σέ, Σωτήρ· * σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς * τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ * καθ' ἐκάστην ὥραν, * ὦ Χριστέ μου, * καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους * τοῦ μετανοεῖν σοι.
Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι * τὸ βασιλεύειν πέλει, * τὸ ἀγιαζεῖν, * τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· * Θεὸς γὰρ ἐστὶν * ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰ μὴ ἔτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, * τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι * ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα * καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν * μὴ παραδῶς, Σῶτερ, * τὸν σὸν δοῦλον· * λέοντος τρόπον * κατ' ἐμοῦ κινοῦνται * καὶ γὰρ οἱ ἐχθροὶ μου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι * ζωαρχία καὶ γέρας· * πάντα γὰρ τὰ κτιστὰ * ὡς Θεὸς ὢν δυναμὸς, * συντηρεῖ ἐν Πατρὶ, * δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον * εἰκόασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ, * οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται * προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χειρᾶς αὐτῶν * μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· * οὐ γὰρ ἐξ Ἰησοῦ Χριστοῦ * τῆ ράβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι * προσπηγάξει πᾶσα σοφία, * ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, * καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, * καὶ Προφῆται ὁρῶσιν.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύματι, ὃ ἐνετείλω, καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν Δ'.

Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Μυροφόρων εἰς ε'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί, * Πάσχα Κυρίου,
• Πάσχα * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς
• οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν * ἐπὶ νίκιον ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, * καὶ ὀψόμεθα * τῷ ἀπροσίτῳ
φωτὶ * τῆς Ἀναστάσεως Χριστὸν * ἐξαστράπτοντα, * καὶ,
Χαίρετε, φάσκοντα * τρανώς ἀκουσόμεθα * ἐπὶ νίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως * εὐφραινέσθωσαν, * γῆ δὲ ἀγαλλιástω,
* ἰορταζέτω δὲ κόσμος, * ὁρατὸς τε ἅπας * καὶ ἀόρατος· *
Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται * εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Εἰρμός ὁ αὐτός.

• ἀνατώσεως τὸν ὄρον * ἀνεμόχλευσας, * τὴν αἰώνιαν ζωὴν *
• κυοφόρησασα Χριστὸν, * τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον,
• Παρθένε πανάμωμε, * καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

• Ἀναστάντα κατιδοῦσα * σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, * χαίροις σὺν
• Ἀποστόλοις, * θεοχαρίτωτε ἄγνη, * καὶ τὸ Καῖρε πρωτουργῶς, *
• ὡς πάντων χαρᾶς * αἰτία, εἰσδέδεξαι, * Θεομητορ πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Μυροφόρων. Ἦχος δ'.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• ἣν Μωσέως ᾠδὴν * ἀναλαβοῦσα βόησον, ψυχὴ * Βοηθός
• καὶ σκεπαστῆς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτός μου
• Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια.

• Ἐσταυρώθης σαρκί, * ὁ ἀπαθὴς τῇ φύσει τοῦ Πατρὸς, *

ἐκεντήθης τὴν πλευράν, * πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. * Σὺ ἡμῶν Θεός, * καὶ δοξάζομέν σε.

Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, * καὶ τὴν Ταφὴν δοξάζω, ἀγαθὲ, * καὶ ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ * τὴν Ἑγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω. * Σὺ ἡμῶν Θεός, * καὶ δοξάζομέν σε.

Κἄν ἐγεύσω χολῆς, * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, * ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν * τὴν ἀφθαρσίαν ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. * Σὺ ἡμῶν Θεός, * καὶ δοξάζομέν σε.

Ἐλογίσθης, Σωτῆρ, * μετὰ νεκρῶν νεκροὺς ἐγείρας. * ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς, * διαφθορὰν δὲ ὅλως οὐκ ἔγνωσ. * Σὺ ἡμῶν Θεός, * καὶ δοξάζομέν σε.

Εὐφραϊνέσθω Σιών, * ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός. * ἐξανέστη Χριστός, * νεκροὺς ἐγείρας ὕμνολογοῦντας. * Σὺ ἡμῶν Θεός, * καὶ δοξάζομεν σε.

Ὅθονοις εἰλήσας * Ἰωσήφ τὸ σῶμά σου, Χριστὲ, * ἐν μνημεῖφ τῷ καινῷ * κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν. * νεκροὺς δὲ ὡς Θεός * ἐξανέστησας.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον * αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστὸν, * καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς * ἐβόων. Ὅντως Χριστὸς ἀνέστη. * δεῦτε, σὺν ἡμῖν * ἀνυμνεῖτε αὐτόν. Δόξα.

Παναγία Τριάς, * μία Θεότης, ἀναρχε Μονάς. * ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, * καὶ θεῖον Πνεῦμα, σῶζε τὸν κόσμον. * Σὺ ἡμῶν Θεός, * καὶ δοξάζομέν σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀρχαίαν ἀράν * ἐν γαστρὶ σου λύσασσα, Σεμνή, * ἀνεβλάστησας ἡμῖν * τὴν εὐλογίαν, βρέφος τεκοῦσα. * οὗτος γὰρ Θεός * εἰ καὶ σὰρκα φορεῖ.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Δεῦτε, πόμα πίωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τε-
• ρατουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρῆ-
• σαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, * οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια. * ἐόρταζέτω γοῦν πᾶσα. * κτίσις τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, * ἐν ἧ ἑστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι, Χριστὲ, * συνεγείρομαι σήμερον ἀνα-

στάντι σοι· * συνεσταυρούμην σοι χθές· * αὐτός με συνδόξασον,
Σωτήρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἐπί τὴν ἀκήρατον ζωὴν * ἐπανέρχομαι σήμερον, ἀγαθότητι *
τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν, Ἀγνή, * τὸ
φέγγος ἀστράψαντος.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρχί, * ἐκ νεκρῶν, καθὼς εἶπεν, ἐξεγει-
ρόμενον * θεασαμένη, Ἀγνή, * χόρευε· καὶ τοῦτον ὡς Θεὸν, *
ἄχραντε, μεγάλυνε.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

• Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν * καρποφόρον, ὁ Θεός, * ἀνά-
• δεϊξόν με, * γεωργέ τῶν καλῶν, * φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, *
• τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Τὰς παλάμας, Ἰησοῦ, * προσηλώσας ἐν Σταυρῷ, * τὰ ἔθνη
πάντα * ἐκ τῆς πλάνης συλλαβῶν, * πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σὴν *
συνεκαλέσω, Σωτήρ.

Ἰουδαίων ὁ λαὸς * τῷ Πιλάτῳ ἐχβοᾶ· * Ἀπόλυσόν μοι * τὸν
κακοῦργον ληστήν· * ἄρον, ἄρον, σταύρωσον * τὸν ἀναμάρτητον.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, * συνεσχότασε τὸ φῶς, * ἡ γῆ
ἐσεισθη, * καὶ ἐκ τάφου νεκροὶ * ἐξανέστησαν πολλοὶ * φόβῳ
τοῦ κράτους σου.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ * ἡ Ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, * κλαυθμῷ
ἐβόα· * Ποῦ προεῖη, Υἱέ; * ποῦ ἀπέρχη, ὁ Ἀμνός, * ὁ ὑπὲρ
πάντων σφαγεῖς;

Προσκυνῶ σου τὸν σταυρὸν, * ἀνυμνῶ καὶ τὴν ταφὴν, * τι-
μῶ τὰ πάθη, * καὶ τοὺς ἥλους τῶν χειρῶν, * καὶ τὴν λόγχην,
Ἰησοῦ, * καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξανέστης, Ἰησοῦ, * ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρὸς, * Ἀδάμ ἐρρύ-
σθη * καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ * τῶν δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς *
τῇ Ἀναστάσει σου.

Ἀναστάντος σου, Χριστέ, * συνετριβήσαν μοχλοὶ * καὶ πύ-
λαι Ἄδου, * καὶ θανάτου τὰ δεσμὰ * διελύθησαν εὐθύς * φόβῳ
τοῦ κράτους σου.

Θεοδόχε Ἰωσήφ, * δεῦρο, στῆθι μεθ' ἡμῶν, * Ἀνέστη, κρά-
ζων, * Ἰησοῦς ὁ λυτρωτής, * ὁ ἐγείρας τὸν Ἀδάμ * τῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν * Μαθητῶν ἢ δωδεκάς, * σὺν Μυροφόροις * γυναιξὶ καὶ Ἰωσήφ * καὶ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς * καὶ Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ καὶ τὸν Υἱὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, * τὴν μίαν φύσιν, * προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, * τοῖς προσώποις διαιρωῶν, * καὶ τῇ οὐσίᾳ ἐνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία εἶ, Σεμνή, * ἢ ἐκ ῥίζης Ἰεσσαί, * ἐξ ἧς ἡ ῥάβδος * καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστὸς * κατὰ σάρκα δι' ἡμᾶς * ἀναβλαστήσασα.

Καταβασία. Δεῦτε, πόμα πῖωμεν καινόν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς * τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι * γυναῖκες, Σωτήρ, * Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι * τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, * καὶ Θεὸν σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον, * καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· * Ὄντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἢ πάντων ζωῇ.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς * σὺν Μυροφόροις γυναιξὶν * ἀγάλλεται συμφώνως· * κοινήν γὰρ ἑορτὴν * σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν, * εἰς δόξαν καὶ τιμὴν * τῆς σῆς Ἀναστάσεως, * καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε * Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω
• μεθ' ἡμῶν, * καὶ δεικνύτω * φαεσφόρον Ἀγγελον * διαπρυ-
• σίως λέγοντα· * Σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη
• Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν * τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, * πέφνη Χριστὸς· * ὡς βρωτὸς δὲ, * ἄμνός προσηγόρευται· * ἄμωμος δὲ, ὡς ἄγευστος * κηλίδος, * τὸ ἡμέτερον Πάσχα, * καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, * τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνός, * ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν * στέφανος χρηστός * ἐκουσίως * ὑπὲρ πάντων τέθυται, * Πάσχα τὸ καθαρτήριον· * καὶ αὐθις * ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος * δικαιοσύνης ἡμῖν * ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ * πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ * ἤλατο

σχιρτῶν * ὁ λαὸς δὲ * τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, * τὴν τῶν συμβόλων
ἐκβασιν * ὀρῶντες, * εὐφρανθῶμεν ἐνθέως * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς *
ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, * τὸν σὸν προπάτορα, Ἀγνή, *
πλάττεται ἐκ σοῦ, * καὶ θανάτῳ * τῷ οἰκίῳ ἔλυσε * τὸν δι'
ἐκείνου θάνατον * σήμερον, * καὶ κατηύγασε πάντας * ταῖς θει-
καῖς ἀστραπαῖς * τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁν ἀπεκύχσας Χριστὸν, * ὠραιοτάτως ἐκ νεκρῶν * λάμψαν-
τα, Ἀγνή, * καθορῶσα, * ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος * ἐν γυναιξίν
ὠραία τε, * σήμερον * εἰς πάντων σωτηρίαν, * σὺν Ἀποστόλοις
αὐτὸν * χαίρουσα δόξαζε.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν * ὁ Προφῆτης προβλέπων, *
» ἀνεκῆρυττε βοῶν. * Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα * καὶ ἐφοβήθην. *
» ὅτι ἀπὸ Θαιμᾶν * καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου * κατασκήνιου * ἐπεδή-
» μησας, Χριστέ. Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ ἠχημαλώτευσας * τὴν τοῦ Ἄδου γαστέρα, *
καὶ συνήγειρας νεκρούς, * καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσας * τὴν τυ-
ραννίδα. * ὅθεν οἱ ἐξ Ἀδὰμ * προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν * τὴν
ταφήν σου * καὶ τὴν Ἐγερσιν, Χριστέ.

Ὁ εὐδοκήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * προ-
σπαγῆναι τῷ Σταυρῷ, * καὶ τῆς πατρῴας λυτρώσασθαι * ἡμᾶς
κατάρας, * λῦσόν μου τὰ δεσμὰ * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων *
δύνασαι γάρ, * ὅσα θέλεις, ἐκπληροῦν.

Ὁ ἐν Σταυρῷ προσηλώσας μου * τὴν ἀρχαίαν κατάραν, *
καὶ πηγάσας μοι, Σωτὴρ, * τὴν εὐλογίαν δι' αἵματος * ἐκ τῆς
πλευρᾶς σου, * λῦσόν μου τὰ δεσμὰ * τῶν πολλῶν ἐγκλημά-
των. * δύνασαι γάρ, * ὅσα θέλεις, ἐκπληροῦν.

Ἄδης, Σωτὴρ, συναντήσας σοι * ἐν τοῖς καταχθονίοις * ἐπι-
κράνθη, ἐνορῶν * ὅτι οὓς πάλαι κατέπιεν * ἰσχύσας, ἄρτι *
ἄκων ἀποδιδούς, * ἐρευνᾶται τὰ κάτω, * καὶ γυμνοῦται * καὶ
καὶ σκυλεύεται νεκρούς.

Εἰ καὶ ὁ λίθος ἐσφράγισται * μετὰ τῆς κουστωδίας, * ὡ πα-
ράνομοι ἐχθροί, * ἀλλ' ἐξανέστη ὁ Κύριος, * καθὼς προεῖπε, *
λύων μου τὰ δεσμὰ * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. * δύναται γάρ, *
ὅσα θέλει, ἐκπληροῦν.

Ὁ ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, * καὶ σκυλεύσας τὸν Ἄδην, * καὶ ζώσας τοὺς νεκροὺς, * καὶ ἀφθαρσίαν πηγάσας μοι * τῆ σῆ Ἐγέρσει, * λῦσόν μου τὰ δεσμὰ * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων * δύνασαι γάρ, * ὅσα θέλεις, ἐκπληροῦν.

Ὦντως αἰσχύνθητε, ἄνομοι. * ὁ Χριστὸς γὰρ ἀνέστη, * καὶ συνήγειρε νεκροὺς * κρᾶζων. Θαρσεῖτε· νενίκηκα * ἐγὼ τὸν κόσμον. * πείσθητε οὖν αὐτῷ * ἢ σιγήσατε, πλάνοι, * ἀθετοῦντες * τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Ὁ Μυροφόρος τὸ, Χαίρετε, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάρου * προσφωνήσας, ἀγαθὲ, * καὶ Ἀποστόλοις, Κηρύξατε * τὴν Ἐγερσίν μου. * λῦσόν μου τὰ δεσμὰ * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. * δύνασαι γάρ, * ὅσα θέλεις, ἐκπληροῦν.

Ἰωσήφ τὸν εὐσχήμονα * ζηλωτὴν εὐσεβείας, * βουλευτὴν καὶ μαθητὴν * σὺν Μυροφόροις τιμήσωμεν * καὶ Ἀποστόλοις, * κρᾶζοντες σὺν αὐτοῖς, * καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντες * τοῦ Σωτῆρος * τὴν Ἀνάστασιν φαιδρῶς. Δόξα.

Ἵπερουσίου Θεότητος * τὴν ἀμέριστον δόξαν * τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν; * ἐν γὰρ τῇ φύσει ὑπάρχουσα, * Τριάς ὑμνεῖται, * ἄναρχος, συμφυῆς, * ὡς μονὰς ἐν τριάδι * νοουμένη * ὑποστάσεις ἄπλαῖς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρὶ σου σκηνώσαντα * ἀλοχεύτως τεκοῦσα, * Μητροπάρθενε ἀγνή, * ἀκαταπαύστως ἰκέτευε, * ὡς Θεοτόκος, * λῦσαί μου τὰ δεσμὰ * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. * δύνασαι γάρ, * ὅσα θέλεις, βοηθεῖν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ εἶ. Ὁ Εἰρμὸς.

» Ὁρθρίσωμεν * ὀρθρου βαθέος, * καὶ ἀντι μύρου * τὸν ὕμνον
» προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, * δικαιο-
» σύνης ἡλιον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον * σοῦ εὐσπλαγχνίαν * οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου * σειραῖς συνεχόμενοι δεδορκότες, * πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο, * Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, * Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν * λαμπαδηφόροι * τῷ προϊόντι * Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ. * καὶ συνεορτάσωμεν * ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι * Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται * θείαις ἀκτίσι * καὶ ζωφόροις * ταῖς τῆς Ἀναστασεως τοῦ Υἱοῦ σου, * Θεομητορ ἄχραντε, * καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται * τῶν εὐσεβῶν ἢ ὁμήγουρις.

Οὐκ ἠνοιξας * πύλας Παρθένου * ἐν τῷ σαρκουῖσθαι * μνήματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, * Βασιλεῦ τῆς κτίσεως * ὅθεν ἐξαναστάντα σε * θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἀγλὴν τῆς ψυχῆς μου, * Σωτήρ μου, διασκεδάσας *
» τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, * καταύγασόν με ὡς μόνος * τῆς
» εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

Σὺ τὴν ἀρχαίαν στολὴν μου, * ἦν μοι ἐξύφανεν οἴμοι! * ὁ σπορευὺς τῆς ἀμαρτίας, * ἐξέδυσάς με, Σωτήρ μου, * ἐνδυσάμενος ἐμέ.

Φύλλα συκῆς ἔρραψέ μοι * ἢ ἀμαρτία μου οἴμοι! * μὴ φυλάξαντι, Σωτήρ μου, * τὴν ἄχραντον ἐντολὴν σου * τῇ τοῦ ὄψεως βουλῇ.

Τὴν πληγωθεῖσαν ψυχὴν μου * τοῖς ληστρικοῖς λογισμοῖς μου * ἐπιστάς ὁ ἐκ Μαρίας * καὶ ἔλαιον ἐπιχύσας * ἐθεράπευσε Χριστός.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * ἢ ἄμεμπτος Θεοτόκος, * μητρικῶς ἀνεκαλεῖτο. * Κατέλιπές με τί μόνην, * ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ;

Σὺ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν * τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ σου * καθελῶν, τῇ σῆ Ἐγέρσει * συνέτριψας καὶ τὸ κέντρον * τοῦ θανάτου, Ἰησοῦ.

Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; * ποῦ σου, Ἄδη, τὸ νίκος; * ὁ Ἀδάμ συνεκβοάτω. * συντέτριψαι ζωῶσει * τοῦ ἐγείραντος νεκρούς.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * τὸ μνήμα καταλαβοῦσαι * τοῦ ζωῶσαντος τοὺς κάτω, * φωνῆς ἤκουον λεγούσης. * Ἐξανέστη ὁ Χριστός.

Τῶν εὐσεβῶν Μυροφόρων * τὴν μνήμην ἐπιτελοῦντες * καὶ πάντων τῶν Μαθητῶν σου * ἐν τῇ παιδρᾷ σου Ἐγέρσει * ἀνυμνοῦμέν σε, Χριστέ.

Τὸν Εὐσχήμονα πάντες * τιμήσωμεν ἐπαξίως, * ὃς τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθεῖλε, * καὶ ἐκήδευσε πιστῶς.

Δόξα.

Σὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, * καὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα *
προσκυνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις, * καὶ ἐν τὰ τρία πιστεύω, * οὐ-
σιότητι μιᾷ. Καὶ νῦν. Θεοτόκion.

Σὲ τὴν ἀσπὸρφ κυήσει * γεννήσασαν ὑπὲρ φύσιν * τὸν και-
νίσαντα τὴν φύσιν, * Χριστὸν τὸν μόνον Δεσπότην * ἀνυμνου-
μεν οἱ πιστοί.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν * ὀρθρου βαθέος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * καὶ συνέτρι-
» ψας μοχλοὺς * αἰωνίους, κατόχους * πεπεδημένων, Χριστέ, *
» καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας * τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ, * ἐξηγέρθης τοῦ τά-
φου, * ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου * μὴ λυμηνάμενος * ἐν τῷ τό-
κῳ σου, * καὶ ἀνέφξας ἡμῖν * Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου, * τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον * ἱερεῖον, ὡς Θεός, *
σεαυτὸν ἐκουσίως * προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, * συνανέστησας *
παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἀνῆκται * τὸ πάλαι κρατούμενον * τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, *
διὰ τοῦ σαρκωθέντος * ἐκ σῆς ἀχράντου γαστρὸς, * πρὸς τὴν
ἄφθαρτον * καὶ αἰδίου ζωὴν, * Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * ὁ λαγόσι σου,
Ἄγνη, * κατελθὼν καὶ οἰκήσας * καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, *
καὶ συνήγειρεν * ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθῷ ἀμαρτημάτων * συνέχομαι αἰεὶ, * καὶ ἐν πελάγει τοῦ
» βίου βυθίζομαι. * ἀλλ' ὥσπερ τὸν * Ἰωανῆν ἐκ τοῦ θηρός, *
» κάμὲ τῶν παθῶν * ἀνάγαγε, * καὶ διάσωσόν με.

Τροπάρια.

Νεκρός ἐστὶν ὁ Ἄδης, * θαρσεῖτε, γηγενεῖς. * ὁ γὰρ Χριστὸς
ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος * ἀπέρριψε * τὴν ῥομφαίαν κατ' αὐτοῦ, *
καὶ κεῖται νεκρός. * οὗς εἶχε γὰρ * ἐσχυλευθή γυμνωθεῖς.

Ἐσχύλευται ὁ Ἄδης, * θαρσεῖτε, οἱ νεκροί. * καὶ τὰ μνη-
μεῖα ἠνοίχθη, ἐγείρσθε. * βοᾷ ὑμῖν * ἐκ τοῦ Ἄδου ὁ Χριστὸς, *
ὁ πάντας ἐλθὼν * λυτρώσασθαι * ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς.

Νεκρούς οὔσπερ ἰσχύσας * κατέπιές ποτε, * νῦν ἀπαιτούμενος, Ἰδὲ, ἀπόδος μοι * βοᾷ σοι * ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, * ὁ πάντας ἐλθὼν * λυτρώσασθαι * τῆς ἀπλήστου σου γαστρού.

Ὁ Κύριος ἀνέστη * σκυλεύσας τὸν ἐχθρὸν, * καὶ τοὺς δεσμίους ἐκσπᾶσας ἀνήγαγε * πάντας καὶ * τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, * αὐτὸν ἀνιστῶν, * ὡς εὐσπλαγχνος * καὶ φιλόνητος Θεός.

Σινδόνι σε εἰλήσας * κατέθετο, Χριστέ, * ὁ Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων ἐν μνήματι * μυρίσας δὲ * τὸν λυθέντα σου ναὸν * τοῦ σώματος, * προσεκύλισε * λίθον μέγαν τῇ σορῶ.

Γυναῖκες Μυροφόροι, * τί σπεύδετε λοιπόν; * τί δὲ τὰ μύρα τῶ ζῶντι κομίζετε; * ἀνέστη, καθὼς * προεῖπεν, ὁ Χριστός * παυσάσθω ὑμῶν * τὰ δάκρυα, * μετελθόντα εἰς χαρὰν.

Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι * ὑμνήσωμεν, πιστοὶ, * σὺν τῶ Ἰῶ τὸν Πατέρα δοξάζοντες, * καὶ Πνεῦμα τὸ * ὁμοούσιον Ἰῶ, * καὶ ὃν ἐν Πατρὶ, * συνάναρχον * καὶ αἰδίου Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γαστρι ἀγεωργήτως * συνέλαβες, Ἄγνη, * τῆς ἀφθαρσίας τὸν βότρυ, ὡς ἄμπελος, * ἐξ οὗ τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοὶ * ὡς οἶνον ἡμῖν * πηγάζουσι * τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Καταβασία. Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Τὸ Καῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, * τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας * τῇ Ἀναστάσει σου, * Χριστέ ὁ Θεός * τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς * κηρύττειν ἐπέταξας * Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου, Σωτὴρ, * αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, * πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν * τῶ νοὶ καὶ ἐφθέγγοντο * Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει * τοῦ μνήματος; * Καὶ ἀναβλέψασαι ὀρώσιν, * ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκλύσται * τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου * σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, * συνείχοντο δὲ τρόμφ, * καὶ φεύγειν ἐνόμιζον * καὶ, φησί, πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε * Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς * ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη * δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, * ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ * καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, * ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς * Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν· ἔπι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητῆς κεκρυμμένος· πρὸς δὲ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχοι.

Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτραι μύρα,

Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον, φέρω.

Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος *
 » πάσχει ὡς θνητὸς, * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας
 » ἐνδύει εὐπρέπειαν, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς *
 » καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες * ὀπίσω σου ἔδραμον· * ὄν
 δὲ ὡς θνητὸν * μετὰ δακρύων ἐζήτουν, * προσεκύνησαν χαίρουσαι
 ζῶντα Θεόν, * καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν * σοῖς, Χριστέ, Μαθη-
 ταῖς * εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, * Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, * ἄλ-
 λης βιοτῆς * τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, * καὶ σχιρτῶντες ὑμνοῦμεν
 τὸν αἴτιον, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν * καὶ
 ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος * αὕτη ἡ σωτήριος * νύξ, καὶ
 φωταυγῆς * τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας * τῆς ἐγέρσεως οὔσα προ-
 ἄγγελος, * ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς * ἐκ τάφου σωματικῶς * πᾶσιν
 ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱὸς σου τὸν θάνατον, * Πανάμωμε, σήμερον, *
 πᾶσι τοῖς θνητοῖς * τὴν διαμένουσαν ζωὴν * εἰς αἰῶνας αἰῶνων
 δεδώρηται· * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερ-
 ἔνδοξος.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως * γενόμενος ἄνθρωπος * ᾤ-
 κησε τὴν σὴν, * Θεοχαρίτωτε, νηδύν· * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας
 καὶ θάνατον, * ἀνέστη θεοπρεπῶς, * συνεγείρας ἡμᾶς * ὡς παν-
 τοδύναμος.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» Τὰ Χερουβιμ μιμούμενοι, * Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ * ἐχόρευον

» βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὅτι ἐν ἀληθείᾳ * καὶ
 » κρίσει ἐπήγαγες * ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν *
 » ὁ ὑπερύμνητος * καὶ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ ὡς φιλόανθρωπος θέλων * πάντας σῶσαι ἐκ πλάνης, * οὓς
 ἐπλασας, ἠνέσχου * προσηλωθῆναι τῷ σταυρῷ, * ἵνα τὴν συγ-
 χωθεῖσαν * εἰκόνα τοῖς πάθεσι, * ταύτην τῇ σαρκί σου ἀνα-
 νεώσης, Σωτήρ, * καὶ Ἄδην καθελῶν, * συνεξανέστησας * καὶ
 τοὺς θανόντας σεαυτῷ.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψούμενος, * πάντας προσεκαλέσω * πρὸς σεαυ-
 τὸν, οἰκτίρμων, * ὡς ἐπηγγείλω, ἀγαθέ· * ὅτι ἐν ἀληθείᾳ * ταῦ-
 τα πάντα διὰ τὰς * ἀμαρτίας ἡμῶν παθεῖν ἠυδόκησας· * ὅθεν καὶ
 τῷ Ληστήϊ * τὰς τοῦ Παραδείσου * πύλας ἠνέφξας, Σωτήρ.

Σὺ τὸν ναὸν τοῦ σώματος * ἡγείρας τὸν λυθέντα * τριήμερον
 ἐκ τάφου, * ὡς ἐπηγγείλω, ἀγαθέ· * ἵνα ἐν ἀληθείᾳ * γνωρίσης
 τὴν δόξαν σου, * ἣν ἡμῖν πηγάζεις διὰ τῆς πίστεως, * δεσμίους
 ἀφελῶν, * οὓς κατεῖχε πάλαι * Ἄδης πεπεδημένους.

Ὡ Ἰουδαίων ἄνοια! * ὦ μανία ἀνόμων! * Τί ἄπιστον ἰδόν-
 τες, * οὐκ ἐπιστεύσατε Χριστῷ; * ὅτι τοὺς ἀσθενούντας * ἐν λόγῳ
 οὐκ ἡγείρεν; * ἢ ὅτι πάντα κόσμον αὐτὸς οὐκ ἔσωσε; * Πεισά-
 τωσαν ὑμᾶς * καὶ οἱ στρατιῶται, * οἱ ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν.

Οἱ νεκρωθέντες φύλακες * νῦν λεγέτωσαν ὅπως * ἐκλάπη ὄν
 οὐκ εἶδον, * οἱ ἀγνώμονες παντί. * Εἰ γὰρ ἐξαναστάντα * οὐκ
 εἶδον, οὐκ ἤσθοντο, * πῶς κλαπέντα οὕτω νοῆσαι εἶχόν πο-
 τε; * Πεισάτωσαν ὑμᾶς * καὶ ὁ λίθος οὗτος * καὶ τὰ ἐντάφια
 Χριστοῦ.

Τί ὡς νεκρὸν φυλάττετε; * τί σφραγίδας τῷ λίθῳ * τεθεί-
 κατε, Ἰβραῖοι, * φόβον φοβούμενοι κλοπῆς; * ἰδοὺ ἐν ἀληθείᾳ *
 ὁ τάφος ἐσφράγισται· * πῶς οὖν ἐξανέστη, εἰ μὴ Θεὸς ἦν ὁ Χρι-
 στός; * Πεισάτωσαν ὑμᾶς * οἱ ἐξαναστάντες * καὶ ὀραθέντες
 τοῖς πολλοῖς.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ δοξάζομεν * τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα * τὸ
 ἅγιον, βοῶντες * ἀκαταπαύστῳ τῇ φωνῇ· * Τριάς μοναδική *
 οὐσία, ἐλέησον, * σῶσον πάντας, ἢ ἐν τρισὶ προσώποις μονάς· *
 οἰκτείρησον ἡμᾶς, * ὁ δεδοξασμένος * Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου, Ἄχραντε, * πῶς ἐχώρησας βρέφος, *

ὄν τρέμουσι δυνάμεις * αἱ τῶν Ἀγγέλων ὡς Θεόν; * εἰ μὴ ὡς ἠβουλήθη, * ὡς εἶδεν, ἐσκήνωσε, * πάντας θέλων σῶσαι τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς, * ὁ λύσας τὸν Ἀδὰμ * τῆς ἀρᾶς ἐκείνης, * τῆς διὰ βρώσεως πικρᾶς.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• Αὕτη * ἡ κλητὴ καὶ ἅγια ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββά-
• των, * ἡ βασιλεὺς καὶ κυρία, * ἑορτῶν ἑορτῆ * καὶ πανηγυρί-
• ἐστι πανηγύρεων, * ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε, * τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, * τῆς θείας εὐφροσύνης, * ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ * τῆς Ἐγέρσεως * βασιλεί-
ας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, * ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον * κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών, καὶ ἴδε. * ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, * θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, * ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ * καὶ θαλάσσης καὶ ἐφᾶς τὰ τέκνα σου, * ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ * παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, * τρισὶν ἐνι-
ζομένη * ἐν ὑποστάσει φύσις, * ὑπερούσιε * καὶ ὑπέρθεε, εἰς σέ βεβαπτίσαμεθα, * καὶ σέ εὐλογοῦμεν πιστοὶ * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἦλθε * διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, * Παρθένε Θεο-
τόκε, * καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου * διαρρήξας, θνητοῖς * τὴν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. * διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον * καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, * ὁ Υἱός σου, Παρ-
θένε, * ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, * ὡς Θεὸς κραταιὸς * συνανύ-
ψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε. * διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσεὶ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν
• Σιναίῳ τῷ ὄρει * προτυπώσαντά ποτε * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε *
• καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αἱ τρῶ ἡλίου αὐγαὶ * συνεστέλλοντο φόβῳ * τῶν Χριστοῦ παθημάτων, * καὶ ἀνίσταντο νεκροὶ, * καὶ ὄρη ἐκλονεῖτο, * καὶ ἔδονεῖτο ἡ γῆ, * καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο.

Οἱ ἐν καμίνῳ ποτὲ * τρισμακάριοι Παῖδες * ἀνυψοῦντες τὰς
χειράς * προστύπουν, ἀγαθὲ, * τὸν ἄχραντον Σταυρὸν σου· *
δι' οὐ καθεῖλες, Χριστὲ, * ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν.

Ὡ Ἰουδαῖοι τυφλοὶ, * πλάνοι καὶ παραβάται, * οἱ Χριστοῦ
τῆ Ἐγέρσει * ἀπειθοῦντες ὡς ψευδεῖ, * τί ἄπιστον ὁρᾶτε; * ὅτι
ἀνέστη Χριστὸς, * ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας;

Ὡ Ἰουδαῖοι ἐχθροὶ, * κἂν ἡμῖν ἀπιστεῖτε, * τοὺς ὑμῶν στρα-
τιώτας * ἐρωτήσατε ὑμεῖς· * τί ἔπαθον ἐκεῖνοι; * τίς ὁ κυλίσας
χερσὶ * τὸν λίθον τοῦ μνημείου;

Τίς ὁ ξηράνας συκῆν; * τίς δὲ τὴν ξηρανθεῖσαν * ιασάμενος
χειρα; * ὁ χορτάσας τίς ποτε * τὰ πλήθη ἐν ἐρήμῳ; * εἰ μὴ
Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Τίς ὁ φωτίσας τυφλοὺς, * καὶ λεπροὺς ἐκκαθάρας, * καὶ χω-
λοὺς ἀνορθώσας, * καὶ πεζεύσας ὡς ξηρὰν * τὴν θάλασσαν ἀβρό-
χως; * εἰ μὴ Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Τίς ὁ ἐγείρας νεκρὸν * τεταρταῖον ἐκ τάφου, * καὶ τῆς Χήρας
τὸν γόνον; * τίς ὁ σφίγγας ὡς Θεὸς * παράλυτον ἐν κλίνῃ; *
εἰ μὴ Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Κράζει ὁ λίθος αὐτὸς, * αἱ σφραγίδες βοῶσιν, * ἄς ὑμεῖς ἐπι-
θέντες, * κατεστήσατε φρουροὺς * φυλάσσοντας τὸ μνημα· * ὄν-
τως ἀνέστη Χριστὸς, * καὶ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄντως ἀνέστη Χριστὸς, * ἐσχυλεύθη ὁ Ἄδης, * ἐνεκρώθη
ὁ ὄφις, * ἐλυτρώθη ὁ Ἀδάμ, * ἐσώθησαν οἱ κάτω. * Τί ἀπιστεῖτε
λοιπὸν, * ἐχθροὶ καὶ παραβάται;

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν
Τριάδα, * ἐν Θεότητι μιᾷ * δοξάζομεν βοῶντες· * Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἶ * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου, Ἄγνη, * τὸν αἰζῶνον ἄρτον, * φυραθέντα
ἀφύρτως * ἐν φυράματι ἡμῶν, * ἐγέννησας ἀτρέπτως, * ἕνα
Χριστὸν τὸν Θεόν, * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις.

Καταβασίᾳ. Αὕτη * ἡ κλητή.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ δόξα
» Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Ἥχουε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών· *
» σὺ δὲ ἄγνη * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ὁ θείας! ὦ φίλης! * ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! * μεθ' ἡμῶν
ἀψευδῶς γὰρ * ἐπηγγείλω ἔσεσθαι * μέχρι τερμάτων αἰῶνος,
Χριστέ· * ἦν οἱ πιστοὶ * ἄγκυραν ἐλπίδος * κατέχοντες ἀγαλ-
λόμεθα.

Ὁ Πάσχα τὸ μέγα * καὶ ιερώτατον, Χριστέ· * ὦ σοφία
καὶ Λόγε * τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, * δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον *
σοῦ μετασχεῖν * ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ * ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως, Παρθένε, * σέ μακαρίζομεν πιστοὶ· * Χαῖρε, πύλη
Κυρίου· * χαῖρε, πόλις ἔμψυχε· * χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε *
σήμερον φῶς * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος * τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστά-
σεως.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· * ὁ γὰρ
δύνας ἐν τάφῳ * Ἰησοῦς ἀνέτειλε, * λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, *
καὶ τοὺς πιστοὺς * πάντας καταυγάτας, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ
» Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον, * ἐν ὕμνοις ἀσιγή-
» τοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Τροπάρια.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ Ληστήν, * ἐπιγόντα σε Θεόν, * κληρο-
νόμον εἰργάσω * νοητοῦ Παραδείσου, * τὸ Μνήσθητι βοῶντα, *
παντοδύναμε Σωτήρ.

Ἐρραπίσθης δι' ἡμᾶς, * ἐνεπτύσθης, Ἰησοῦ, * ὑπὸ τῶν πα-
ρανόμων, * ὁ τὰς πλάκας τοῦ νόμου * χαράξας ἐν Σιναίῳ * τῷ
θεράποντι Μωσεῖ.

Ὁξος καὶ χολὴν * ἐποτίσθης δι' ἡμᾶς, * ὁ δούς ἡμῖν τὸ
Σῶμα * καὶ τὸ τίμιον Αἷμα * εἰς βρωσίν τε καὶ πόσιν * αἰωνίου
σου ζωῆς.

Τὴν ζωοποιὸν πλευρὰν * λόγχῃ κεντηθείς, Χριστέ, * τὸ ἄχραν-
τόν σου Αἷμα * καὶ τὸ τίμιον Ὑδωρ * ἐπήγασας τῷ κόσμῳ, *
ὡς ἀείζων πηγὴν.

Ἐλογίσθης ἐν νεκροῖς, * ὁ ζώσας τοὺς νεκρούς· * ἐν τάφῳ
κατετέθης, * ὁ κενώσας τοὺς τάφους· * ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, *
ἀναστήσας τὸν Ἀδάμ.

Ἐξανέστης, Ἰησοῦ, * ἐδεσμεύθη ὁ ἐχθρὸς, * ἐσκυλεύθη ὁ

Ἄδης, * ἐγυμνώθησαν τάφοι, * ἠγέρθησαν οἱ κάτω * προσκυνοῦντές σε, Χριστέ.

Τίς ὁ κλέψας τὸν νεκρόν; * μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; * τί πλανᾷσθε, Ἑβραῖοι; * ὁ Χριστὸς ἐξανέστη, * καὶ λέλυνται τοῦ Ἄδου * τὰ δεσμὰ καὶ οἱ μοχλοί.

Δόξα σοι, Χριστέ Σωτῆρ, * ὁ πηγάσας τὴν ζωὴν, * καὶ τὸ φῶς ἀνατείλας * τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, * καὶ πᾶσαν καταλάμψας * τῇ Ἐγέρσει σου τὴν γῆν.

Ὁ εὐσχήμων βουλευτῆς * ἀνυμνεῖσθω Ἰωσήφ * μετὰ τῶν Μυροφόρων, * καὶ τῶν θείων Μαθητῶν, * ὡς κῆρυξ ὢν καὶ οὗτος * τῆς Ἐγέρσεως Χριστοῦ.

Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν * εὐφημήσωμεν, πιστοὶ, * σύναμα Νικοδήμω * καὶ πισταῖς Μυροφόροις. * Ὁ Κύριος ἀνέστη, * ἐκβοῶντες ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἄναρχος εἶ, ὁ Πατῆρ, * ἄκτιστος εἶ, ὁ Υἱὸς, * σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα. * ἐν τὰ τρία τῇ φύσει, * καὶ τρία τοῖς προσώποις, * εἰς Θεὸς ἀληθινός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐφραινέσθω Ἰεσσαί, * χορευέτω καὶ Δαυὶδ, * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, * ἡ θεόφυτος ῥάβδος, * ἐβλάστησε τὸ ἄνθος, * τὸν ἀείζων Χριστόν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα. Ἦχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * τριήμερος ἐξανέστης, * Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, * καὶ καταργήσας θάνατον, * Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, * τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἄλλοτερον τῶν Μυροφόρων. Αὐτόμελον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε * φωνὴν ἀγαλλιάσεως. * Τύραννον Ἄδην πατήσας, * φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον. * δράμετε, φίλοις εἵπατε * τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια. * βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου * χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, * ὅθεν προῆλθεν ἡ λύπη.

Δίς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικά δ'.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοή και πᾶσα κτίσις * σέ δοξάζει, Κύριε * ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ * τὸν θάνατον κατήργησας, * ἵνα δεῖξης τοῖς λαοῖς * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι· * Πῶς οἱ στρατιῶται * ἀπέλευσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; * διὰ τί γὰρ ὁ λίθος * οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; * Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, * ἡ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, * λέγοντες σὺν ἡμῖν· * Δόξα τῷ πληθεῖ τῶν οἰκτιρμῶν σου, * Σωτῆρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε, λαοί, και ἀγαλλιᾶσθε· * Ἄγγελος ἐκάθισεν * εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· * αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο, * εἰπόν· * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου, * και ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. * Χαίρετε, λαοί, και ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε * πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως, Κύριε, * τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. * Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον * τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. * Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης * εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· * ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου * Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· * διὸ βοῶμὲν σοι· * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἐβράναν μύρα μετὰ δακρῶν * ἐπὶ τὸ μνήμά σου αἱ Γυναῖκες, * και ἐπλήσθη χαρᾶς * τὸ στόμα αὐτῶν, * ἐν τῷ λέγειν· * Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη και λαοί * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς * σταυρὸν ὑπομείναντα, * και ἐν τῷ Ἄδη τριήμερεύσαντα· * και προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ * τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, * δι' ἧς * πεφώτισται πάντα * τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης, * Χριστέ, ὡς ἠβουλήθης· * ἐσκύλευσας τὸν θάνατον * και ἀνέστης ἐν δόξῃ, * ὡς Θεὸς και Δεσπότης, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ * ζωὴν αἰώνιον * και τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅντως παράνομοι, * σφραγίσαντες τὸν λίθον, * μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. * Ἐχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες, * Σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, λέγοντες· * πρὸς οὓς ὑμεῖς· Εἶπατε * ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, * ἦλθον οἱ Μαθηταί * και ἔκλεψαν αὐτόν. * Καὶ τίς * κλέπτει νεκρόν; * μάλιστα δὲ και γυμνόν; *

Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, * καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. * Δεῦτε, ἴδετε, Ἰουδαῖοι, * πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, * ὁ τὸν θάνατον πατήσας, * καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑσθινόν. Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις * ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναιξί, * καὶ διαπορουμέναις * πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, * ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, * καὶ θεὸς νεανίας * καταστελλῶν * τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. * Ἠγέρθη γάρ, φησὶν, * Ἰησοῦς ὁ Κύριος. * διὸ κηρύξατε * τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, * εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν * καὶ ὄψεσθαι αὐτόν, * ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε. * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος * ἠχμαλώτισται ὁ Ἄδης, * ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. * Εὐλόγητός Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς ἐν ΚΠόλει Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον, καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς ἕως τῆς Ἀναλήψεως, εἰς μὲν τοὺς Αἴνους ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. εἶτα τὰ δ'. Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Πάσχα Ἱερὸν, κτλ. Δόξα, τὸ Ἑσθινόν, ἢ τὸ Ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. — Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, ὡς προσημειώθη καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

· Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου εἰς δ'. Ἦχος β'.

Τροπάρια προσόμοια.

Μνήσθητι νῦν, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, * καθὼς ἐμνημόνευσας
τοῦ Ληστοῦ * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἐύλον ἐξεδίωξε τὸν Ἀδὰμ, * Σταυρὸς ἀντεισήγαγε τὸν Λη-
στήν * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Τάφος ὑπεδέξατό σε, Σωτὴρ, * τὸν τάφους κενώσαντα, καὶ
νεκροῖς * ζωὴν δωρησάμενον ὡς Θεόν.

Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ τοῦ Χριστοῦ, * αὐτὸν ἱκετεύσατε ἔκτε-
νῶς, * ἵνα τῶν κινδύνων σώσῃ ἡμᾶς.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων, Ὡδὴ ε'. εἰς δ'. Ὁ
Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σαίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν
Σαίχηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, * ἀσκητικῶν.

Πλοῖς * προσηλωθεὶς, τὴν ἀράν * τὴν ἐν τῷ ξύλῳ * διὰ ξύ-
λου ἐξήλειψας, * θεθεὶς δὲ * ἐν τῷ μνημείῳ, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος
νεκρούς * θεικῇ δυνάμει * ἐξανέστησας. * Τὴν σὴν * δυναστείαν *
μεγαλοφώνως δοξάζομεν. * Πάσχα τὸ θεῖον, * Ἰησοῦ παντοδύ-
ναμε, * ἡ ζωὴ ἡμῶν, * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. * Ὄθεν τὰ
ἐπουράνια * τῇ γῆ συναγάλλονται, * ἐπινικίους φῶδός σοι, * νι-
κοποιεὶ Λόγε, ἄδοντες, * Χριστέ * παντακράτορ, * τῷ παρέχοντι
τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄρα * μετὰ νεκρῶν ἢ ζωῆ; * ὑπὸ τὴν γῆν τε * ὁ ἀνέσπερος
Ἥλιος * εἰσέτι * καὶ νῦν ὑπάρχει; * τῶν Μυροφόρων χορὸς * θρη-

νωδῶν ἐβόα· * Δεῦτε, δράμωμεν * σπουδῇ * καὶ ὀψώμεθα * πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον. * Ἐνδον δὲ τούτου * ἐξαστράπτοντα Ἄγγελον * θεασάμεναι, * ἀποροῦσαι ἐξίσταντο· * ὅστις μεταβαλὼν αὐτῶν * τὸν θρήνον, ἐβόησεν· * Ὁ ζωοδότης ἀνέστη, * μὴ ἐκθαμβεῖσθε, φιλόσεμναι· * αὐτὸς * βασιλεύει, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁρθοῦ * ὁ τῶν γυναῖων χορὸς * τὸν πρὸ ἡλίου * ἐξεζήτησεν Ἥλιον, * ἐν τάφῳ * δύναντα τότε· * ὁ φωταυγῆς δὲ αὐταῖς * προσεφώνει Ἄγγελος· * Ἐξανέτειλε * τὸ φῶς * καταυγάσαν * τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας· * ταῖς ἑωσφόροις * Μαθηταῖς ἀπαγγείλατε· * τὴν κατήφειαν * εἰς χαρὰν μετατρέψατε· * Πάσχα δὲ τὸ χαρμόσυνον * καὶ κόσμου σωτήριον * ἐν ἀδιστακτῷ καρδίᾳ * περικροτοῦσαι, χορεύσατε. * Χριστὸς * ἐξανέστη, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναιῶ γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, * τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; * τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * θαρσεῖτε· * βοᾷ ὁ Ἄγγελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Ἀναστασίμον.

Τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα * ἐκ Παρθένου Μαρίας * δεῦτε προσκυνήσωμεν. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * τῇ ταφῇ παρεδόθη, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Ἥμαρτον εἰς σὲ, Σωτῆρ, * ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· * δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, * οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, * καὶ Ἀγγέλων συμπολιταὶ γέγονασιν. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, * ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες * ἐπὶ τὸ μνήμα, * ἀρώμασι τὸ Σῶμά σου * μυρίσαι σπουδάζουσαι· * καὶ τοῦτο μὴ εἰροῦσαι, *

διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, * ἀγνοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. * ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, * καὶ εἶπεν. * Ἀνέστη Χριστὸς, * δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄπολυτ. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον.

Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος * σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, * τὴν πέτραν τῆς πίστεως * ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. * Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Ὡς κύματα θαλάσσης, * ἐπ' ἐμέ ἐπανέστησαν * αἱ ἀνομίαι μου. * ὡς σκάφος ἐν πελάγει, * ἐγὼ μόνος χειμᾶζομαι * ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. * ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα * ὀδήγησόν με, Κύριε, * τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, * ἔχοντες οἱ Ἅγιοι * περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπέμειναν, * καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * κατήγησαν. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, * καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Εὐσπλαγγχίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε. * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, * δεῖξον ὡς αἰετὴν τὴν δυναστείαν σου. * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, * ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ, * ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς * τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι * Γυναῖκες, Σω-

τήρ, * Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι * τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, * καὶ Θεόν σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον, * καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως * ἀνέστη ἐκ τάφου ἢ πάντων ζωῆ.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις * σὲ δοξάζει, Κύριε· * ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ * τὸν θάνατον κατήργησας, * ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ὡς μόνος φιλόνηστος.

Δίς.

Κατανοκτικόν.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐνοῶν τὰ ἄτοπα, * ἐπὶ τοὺς σοὺς * καταφεύγω οἰκτιρμούς, * Τελώνην μιμούμενος, * καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, * καὶ τὸν Ἄσωτον υἱόν· * διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἐλεῆμον· * πρὶν με καταδικάσης, * φεῖσαι μου, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἵπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, * ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, * καὶ κατὰ κόσμον ὄλον * δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· * Ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, * καὶ λαοὶ * πάντες ἐπαγαλλόμενοι, * συνήθως βοῶμεν· * Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου * ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον * ἢ Μαгдаληνῆ * καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, * ζητοῦσαι τὸν Κύριον· * καὶ τὸν Ἀγγελον εἶδον, * ὡσεὶ ἀστραπὴν, * καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, * καὶ λέγοντα αὐταῖς· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν τεθνεώτων; * ἀνέστη, * καθὼς εἶπεν· * ἐν Γαλιλαίᾳ * αὐτὸν εὐρήσετε. * Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐξάρξατε, λαοὶ, ψαλμικῶς· * ὑμνήσατε Χριστὸν ἐν χαρᾷ· *

Πάσχα μέγα * ἐξανέτειλεν ἡμῖν * ὁ ἀναστάς ἐκ τάφου, * Χριστὸς ὁ ζωοδότης, * καὶ Αὐτρωτῆς πάσης τῆς κτίσεως.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

Τὸ Χαῖρε Μυροφόροις εἰπὼν, * τῆς Εὐας τὸ κατάκριμα * διαλύεις * εἰς χαρὰν· καὶ Μαθητὰς * ἀναστάς ἀποστέλλεις * κηρῦξαι τὴν ἐκ τάφου * τριήμερόν σου ἐξανάστασιν.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Πάσχα σεπτὸν καὶ ἅγιον * ἡμῖν Χριστὸς κατηύγασε. * Δεῦτε πάντες, * λαμπρυνθῶμεν τὰς ψυχὰς· * ἰδοὺ γὰρ νῦν ἡμέρα * ἐπέλαμψεν ἐνταῦθα· * ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε.

Δόξα... καὶ νῦν.

Στιχηρὸν ἀναπολικόν. Ἦχος β'.

Ἐρράναν μύρα μετὰ δακρῶν * ἐπὶ τὸ μνήμά σου αἱ Γυναῖκες· * καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς * τὸ στόμα αὐτῶν, * ἐν τῷ λέγειν· * Ἄνίστη ὁ Κύριος.

Ἡ Λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν.

Ὅτε * Μυροφόροι σε, Χριστέ, * λίαν τὸ πρῶτ' ἐπέζητουν, * τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, * μύρα καὶ ἀρώματα * ἔχουσαι ἤρχοντο· * καὶ τῷ πύθῳ δακρῦσαι, * ἤκουον ἐκ τάφου * νεανίου λέγοντος· * Παύτασθε κλαίουσαι· * ὁμῶς * τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ * χαίρουσαι, βρήσατε πᾶσιν· * Ὅτι ἐξεγήγερται ὁ Κύριος.

Ἴσμεν, * ὦ εὐσχημον Ἰωσήφ, * σὲ χερουβικὸν ὥσπερ ἄρμα, * τὸν βασιλέα Χριστὸν * ὤμοις σου βαστάζοντα, * σταυροῦ κατὰγοντα. * Μακαρίζομεν χεῖράς σου * καὶ ὄμματα θεῖα· * σέβομεν παλάμας σου, * δι' ὧν τὸν Ἥλιον, * Λόγον * καὶ Θεὸν, ἐπὶ τάφου * φέρων κατατέθεικας· ὄθεν * καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίρομεν.

Ὁρθῆ * ἡ πανήγυρις ἡμῖν * τῶν θεοπρεπῶν Μυροφόρων, * καὶ Ἰωσήφ τοῦ σεπτοῦ, * ἄλλος ὡς Παράδεισος, * πηγῆν παρέχων ζωῆς· * τὰ τῆς χάριτος νάματα * ὀμβρίζει τῷ κόσμῳ, * βρῦει

τῆς Ἐγέρσεως * Χριστοῦ τὰ ρεῖθρα θερμῶς· * στίφη * τῶν πιστῶν ἐορτάζει, * και κραυγάζει· Δόξα τῷ δόντι * τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν τοῖς πέρασι.

Και τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος β΄.

Αἱ Μυροφόροι * ὄρθριαι γερόμεναι * και τὸ μνημά σου * μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, * ἐπεζήτουν σε, Χριστέ, * πρὸς τὸ μυρίσαι * τὸ ἄχραντον σῶμά σου· * και τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, * χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκέρυττον· * Ὅτι ἀνέστη * ὁ ἀρχηγὸς * τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * σκυλεύσας τὸν θάνατον, * τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος * ζωὴν αἰώνιον * και τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Ἦχος β΄. Ἀναστάσιμον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας * τῷ Σταυρῷ, ἐξήλειψε, * και τοῦ Θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· * Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ * τὴν τρίτημερον Ἐγερσιν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Κράζω σοι, Χριστέ Σωτὴρ, * τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· * Ἰλάσθητί μοι, ὡσπερ ἐκείνῳ, * και ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, * και τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * και τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος β΄.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι, * Μαθήτριαι, κερναῖτε; * ὁ λίθος κεκύλισται, * ὁ τάφος κεκένωται· * ἴδετε τὴν φθορὰν * τῆ ζωῆ πατηθεῖσαν· * τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· * ὑπνοῦντας δεινῶς * τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν· * Τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· * ὁ Ἄδης θρηγεῖ· * Δραμοῦσαι χαρᾶ, * εἶπατε τοῖς Ἀποστόλοις· * Ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, * πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, * ὑμᾶς προάγει * εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἀπολυτ. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον.

Και νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Ἐκτενὴς και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον * ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, * ταφὴν
καὶ ἀνάστασιν * ὑπὲρ πάντων κατεδέξω. * Κύριε, * δόξα σοι.

Κατανουκτικόν.

Ἐγὼ ὑπάρχω * τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον, Κύριε, * κατανούξεως
καρπὸν * μὴ φέρων τὸ σύνολον, * καὶ τὴν ἐκκοπὴν προοῦμαι, *
καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο * δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. * διό σε ἱκετεύω. * Πρὸ
ἐκείνης τῆς ἀνάγκης * ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου * ὑπὲρ χρυσόν, * καὶ δοξάσας
τοὺς Ὁσίους σου * ὡς ἀγαθός, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, *
Χριστέ ὁ Θεός, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, * ὡς φιλόανθρωπος, *
καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, * ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις
ἀναπαυόμενος.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, * τῷ θείῳ τόκῳ * τὴν
παρθενίαν συνήρμωσας. * μόνη γὰρ ἔτεκες τὸν πρὸ σοῦ * γεννηθέντα
ἀχρόνως. * διό σε, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῆσαι γεγόμεναι, * καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεα-
σάμεναι, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. * Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ
κραταῖός, * καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν. * Κηρύξατε
παρρησία, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, * δωρούμενος τῷ
κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορ-
τῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον
καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνούς, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι. * Πῶς οἱ στρατιῶται * ἀπώλεσαν, τη-

ροῦντες τὸν βασιλέα; * διὰ τί γὰρ ὁ λίθος * οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; * Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, * ἢ ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, * λέγοντες σὺν ἡμῖν. * Δόξα τῷ πληθῆι τῶν οἰκτιρμῶν σου, * Σωτῆρ ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, * καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. * μὴ με ἐξουδενώσης * ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες * οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, * ὄπλον ἀκαταγώνιστον, * πᾶσαν τοῦ Διαβόλου * τὴν ἰσχὺν κατήργησαν. * καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, * τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, * ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, * ὀρθρου βαθέος * ἀρώματα λαβοῦσαι, * τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον. * ἅπερ δὲ οὐκ ἠλπιζον εὐροῦσαι, * διελογίζοντο εὐλαβούμεναι * τοῦ λίθου τὴν μετᾶθεσιν, * καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο. * Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; * ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστῳδία, * καὶ ἀκριβῆς ἀσφάλεια; * Γέγονε δὲ μηνυτῆς * τῶν ἀγνωσῶν Γυναικῶν * ἐξαστράπτων Ἄγγελος, * καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς. * Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, * καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; * Ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, * παρέχων πᾶσιν ἡμῖν * ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, * φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σέλας * τὸ τρισήλιον ἐν γῆ * σήμερον φαιδρῶς ἐξαστράπτει, * καὶ ζόφον αἶρει παθῶν. * φαίνει ἡ Ἀνάστασις * Χριστοῦ, φρουροῦσα πιστούς. * Ἀποστόλων χορεύουσι. * τὰ τάγματα πόθῳ. * Ἰωσήφ εὐφραίνεται. * καὶ Μυροφόρων σεπτῶν * μνήμη * ἡ φαιδρὰ καταστέφει. * τοὺς αὐτάς πιστῶς εὐφρημοῦντας, * καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν δοξάζοντας.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

Ἄρας * ἐπὶ ὤμων Ἰωσήφ * τὸν ἐν δεξιᾷ τῆ πατρῴα * Υἱὸν καθήμενον, * μύρον τὸ ἀκένωτον * μύροις ἐκηδευσας, * τὴν τοῦ

κόσμου ἀνάστασιν * προτέθεικας τάφω· * τὸν ἀναβαλλόμενον *
φῶς ὡς ἱμάτιον, * λίθω * συγκαλύπτεις ἀφράστως· * Ὅθεν * τού-
του μέλπομεν ὕμνοις * τὰ φωσφόρα πάθη καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Στίχ. Ἑλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Φρίττει * τῶν Ἀγγέλων ἡ πληθὺς, * σέ, ὦ Ἰωσήφ, καθορώ-
σα * Χριστὸν κηδεύοντα· * κόσμος μακαρίζει σε· * πιστοὶ θαυμά-
ζομεν· * τὴν σεπτὴν τε Ἀνάστασιν * τιμῶντες ἐνθέως, * σὺν ταῖς
Μυροφόροις σέ * θερμῶς γεραίρομεν· * ὅθεν * καὶ βοῶμεν ἀπαύ-
στως· * Πρέσβευε σὺν ταύταις σωθῆναι * καὶ ἡμᾶς κινδύνων τε
καὶ θλίψεων.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἤλθον αἱ Γυναῖκες * ἐπὶ τὸ μνημα, * ἀρώμασι
τὸ σῶμά σου * μυρίσαι σπουδάζουσαι· * καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, *
διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, * ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν· * ἀλλ' ἐ-
πέστη αὐταῖς Ἀγγελος, * καὶ εἶπεν· * Ἀνέστη Χριστὸς, * δω-
ρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρόν.

Χαίρουσι * Μαθήτριάι Χριστοῦ * τῶν ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ῥημά-
των * ἐπακροώμεναι· * ὅθεν τὴν Ἀνάστασιν * τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν
νεκροῖς * λογισθέντος πιστούμεναι, * καὶ πρὶν Μυροφόροι * τάφω
παρειστήκεισαν, * καὶ ἐθρηνώδουν αὐτὸν, * λίθον * ἀναβλέπουσι
τούτου * ἀποκυλισθέντα ἄθρόν, * οὐ διηποροῦντο τὴν μετὰ-
θεσιν.

Ἀληκτον * καὶ θεῖαν χαρμονὴν * ἐπιχορηγοῦσαι τοῖς θεοῖς *
καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, * ὤφθησαν Μαθήτριάι, * αἱ Μυροφόροι Χρι-
στοῦ, * ἐκπληροῦσαι τὸ κέλευσμα * τοῦ θεοῦ Ἀγγέλου, * οὐ ἐξε-
θαμβήθησαν * τὴν λευκοφόρον στολὴν, * λέγουσαι· * Ἐσκύλευ-
ται Ἄδης * τῇ πανσωστικῇ Ἀναστάσει * τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θανόν-
τος Ἀνακτος.

Ῥεῖθρα * δακρυρρόου ἐκ πηγῆς * θρήνων ἀναστείλασαι θεῖαι *
Χριστοῦ Μαθήτριαι, * ῥήματα χαρμόсуна * διαπορθμεύουσι νῦν *
τοῖς αὐτόπταις τῆς χάριτος, * μηνύουσαι τούτοις * τὴν τοῦ Λό-
γου Ἐγερσιν, * καὶ τὴν ἐκ τάφου χαράν. * ἕθεν * τὴν ἀντίθετον
λύπης * ἤκουον φωνὴν παραδόξως, * ταύταις τὴν τὸ Χαίρετε
προστάττουσαν.

Καὶ τοῦ Μηναιῶ γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, *
καὶ τὰς σφραγίδας * τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, * μὴ εὐροῦσαι δὲ *
τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, * ὀδυρόμεναι * μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέ-
γουσαι. * Τίς * ἔκλεψεν * ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; * τίς * εἴληφε * νε-
κρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον, * τῆς Μητρὸς * μόνον παραμύ-
θιον; * ὦ! πῶς * ὁ νεκρὸς ζώσας * τεθανάτωται; * ὁ τὸν
Ἄδην σκυλεύσας, * πῶς τέθαπται; * Ἄλλ' ἀνάστηθι, Σωτῆρ, ἀύ-
τεξουσίως, * καθὼς εἶπας τριήμερος, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Σταυρώσιμον.

Σῶσόν με, Χριστέ Σωτῆρ, * τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * ὁ
σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἀναστάσιμον.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν * Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν. *
αὐτὸς γὰρ Λυτρωτῆς ἐστι, * καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *
καὶ ἐν δόξῃ φοβερά * καὶ κραταιᾷ δυνάμει * πάλιν ἔρχεται, *
κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν * τοῖς τυράννοις, λέγοντες. *
Ἡμεῖς στρατευόμεθα * τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων. * εἰ καὶ πυρὶ
καὶ βασάνοις * παραδώσετε ἡμᾶς, * οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος
τὴν δύναμιν. Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἠτήσατο Ἰωσήφ * τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, * καὶ ἀπέθετο * ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. * ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου * ὡς ἐκ
παστάδος προελθεῖν. * Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, * καὶ ἀνοί-
ξας πύλας Παραδείσου * ἀνθρώποις, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΤ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Σωτηρίαν εἰργάσω * ἐν μέσῳ τῆς γῆς, * Χριστέ ὁ Θεός· * ἐπὶ
Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου * χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων
πάντα τὰ ἔθνη * κράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ
Ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα * τοῦ θανάτου, * Κύριε πάντας ἐκ
τῶν παγίδων * τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· * ἐμφανίσας σεαυτὸν * τοῖς
Ἀποστόλοις σου, * ἐξαπέστειλας αὐτούς * ἐπὶ τὸ κήρυγμα· * καὶ
δι' αὐτῶν * τὴν εἰρήνην σου παρέσχες * πάσῃ τῇ οἰκουμένη, *
μόνε πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, * μακαρία ἡ γῆ, * ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵ-
μασιν ὑμῶν· * καὶ ἄγιοι αἱ σκηναὶ, * αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα
ὑμῶν· * ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, * καὶ Χριστὸν
μετὰ παρρησίας ἐκυρῦξατε. * Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, *
σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεστοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου * ἡ ἀσπόρως τεκουσά σε, * καὶ
μὴ φέρουσα ὄραν * ἀδίκως πάσχοντα, * ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, *
καὶ ἀνεβόα σοι· * Πῶς πάσχεις, * ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, * γλυκύ-
τατε Υἱέ; * Ἦμῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, αἱ σεπταὶ * Μυροφόροι ἐλθοῦ-
σαι, τὸν Δεσπότην ἀλειψασθαι * μύροις ὡς βροτὸν σε κατηπεί-
γοντο. * Ἄγγελος δ' αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν· * Ἀνέστη ὁ Κύ-
ριος· * διὸ κηρῦξατε * Ἀποστόλοις τὴν ἐκ τάφου * ὄντως φρικτὴν
τούτου ἐξανάστασιν.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορ-
τῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντά-
κιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, * τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, * Χριστέ ὁ Θεός, * ἦλθες ἐπὶ γῆς * ἐκ Παρθένου σαρκωθείς * καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. *
Κύριε, δόξα σοι.

Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Χαίρετε, λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. * Ἄγγελος ἐκάθισεν * εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος. * αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο, * εἰπὼν. * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. * Χαίρετε, λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη * δυσωποῦσί σε, Χριστέ. * Ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες * ἐπὶ τὸ μνήμα, * ἀρώμασι τὸ Σῶμά σου * μυρίσαι σπουδάζουσαι. * καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, * διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, * ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. * Ἄλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, * καὶ εἶπεν. * Ἀνέστη Χριστὸς, * δωροῦμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἄρα * ἐν νεκροῖς ὁ λυτρωτής; * θρήνοις Μυροφόροι ἐβόων, * Χριστοῦ μαθήτριάι. * Ἡλιος δ' ὁ μέγιστος * μέχρι νῦν ὑπὸ γῆν, * ἢ ἀνέστη, ὡς ἔφησε; * Καὶ οὕτω κλαιούσαις * ἐκ τοῦ τάφου Ἄγγελος * τὴν θείαν ὄντως χαρὰν * ἔφη. * Ὁ Χριστὸς ἐξάνεστη. * δράμετε, κηρύξατε πᾶσι * τούτου τὴν ἐκ τάφου θείαν Ἐγερσιν.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

Μύρα * ἐτοιμάσασαι σεπτὰ, * ἔτι τῆς σκοτίας ἐνούσης, * τῆ τῶν Σαββάτων μιᾶ, * ἦλθον πρὸς τὸ μνήμά σου * αἱ Μυροφόροι, Χριστέ, * τοῦ μυρίσαι τὸ ἄχραντον * καὶ θεόν σου Σῶμα. * ὅθεν τὴν Ἀνάστασιν * καταμαθοῦσαι τὴν σὴν, * ἔσπευδον * μηνύσαι καὶ Μύσταις. * αἱς προῦπαντήσας ἐκ τάφου, * Χαίρετε, βοᾶς φιλοανθρωπότερον.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Ἦψιστον * Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐνταφιασθέντα ὡς νέκυν, * μυρίσαι σπεύδουσι * τούτου αἱ Μαθήτριάι * δι' ἀρωμάτων σεπ-

ΤΗ Δ'. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, ΕΣΠΕΡΑΣ. 123

τῶν * καὶ ἐν τάφῳ καθήμενον * καινὸν νεανίαν * βλέψασαι
ἐξέστησαν * ἐν ἀστραπτούσῃ μορφῇ * ὄθεν, * τὴν ἐκ τάφου
τοῦ Λόγου * Ἐγερσιν τριήμερον γνοῦσαι, * ταύτην Ἀποστόλοις
κατεμήνουον.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς * ὡσπερ ἱμάτιον, * καθελῶν
Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου * σὺν Νικοδήμῳ, * καὶ θεωρήσας νεκρὸν,
γυμνὸν, ἄταφον, * εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβὼν, * ὀδυρόμε-
μενος ἔλεγεν * Οἰμοὶ! * γλυκύτατε Ἰησοῦ! * ὃν πρὸ μικροῦ ὁ
ἥλιος * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, * ζῶπον περιεβάλλετο, *
καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, * καὶ διερρήγγυτο ναοῦ τὸ κα-
ταπέτασμα. * ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, * δι' ἐμὲ ἐκουσίως *
ὑπελθόντα θάνατον. * Πῶς σε κηδεύσω, Θεέ μου; * ἢ πῶς σιν-
δόσιν εἰλήσω; * ποίαις χερσὶ δὲ προσψεύσω * τὸ σὸν ἀκήρατον
σῶμα; * ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω * τῇ σῇ ἐξόδῳ, οἰκτίρμον; * Με-
γαλύνω τὰ πάθη σου, * ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, * σὺν
τῇ Ἀναστάσει κραυγάζων. * Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ρήματα * ἀκούσασαι χαρᾶς * ἐκ τῶν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Λόγου *
προσκαθημένων Νοῶν, * δρόμον ἐπέδειξαντο * σπουδαιοτέρας
ὁρμῆς * καὶ τᾶξιν ἀφέμεναι * τῶν πρὶν Μυροφόρων, * ὡς εὐαγ-
γελιστρίαι * ἐθεωρήθησαν, * Ἐγερσιν * ἐξ Ἄδου κευθμώνων *
εὐαγγελιζόμεναι Μύσταις * τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος.

Ὁρθρον * προλαβοῦσαι τὸν βαθύν, * φόβῳ Μυροφόροι γυναί-
κες * τάφῳ παρέστησαν, * μύρα προσκομίζουσαι * τῷ ζωοδότῃ
Χριστῷ, * ἐν νεκρῷ λογιζόμεναι * τὸν Ἄδην νεκροῦντα. * ἀλλὰ
θεὸς Ἄγγελος * ἐπέστη ταύταις βοῶν. * Τί τὸν * ζωηφόρον καὶ
ζῶντα * μετὰ τῶν νεκρῶν ἐκζητεῖτε; * ἄπιτε τὴν Ἐγερσιν κη-
ρύττουσαι.

*

Φέρις * τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβιμ * ἐπαναπαυόμενον Λόγον, * μακαριστὲ Ἰωσήφ, * ἄλλο ὡσπερ ὄχημα, * ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν * σαρκωθέντα τὸ πρότερον, * καὶ νῦν νεκρωθέντα, * ὅς ἐζωποίησε * τοὺς νεκρωθέντας ἡμᾶς· * οὐ τὴν * ἐξανάστασιν βλέπων, * χαίρεις σὺν σεπταῖς Μυροφόροις, * κἂν προεθρηνεῖτε τούτου νέκρωσιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον * ἡ Μαγδαληνὴ * καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, * ζητοῦσαι τὸν Κύριον· * καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον, * ὡσεὶ ἀστραπὴν, * καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, * καὶ λέγοντα αὐταῖς· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν τεθνεώτων; * ἀνέστη * καθὼς εἶπεν· * ἐν Γαλιλαίᾳ * αὐτὸν εὐρήσετε. * Πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Ἀναστάσιμον.

Ἦ Ἀνάστασίς σου, Χριστὲ Σωτῆρ, * ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, * καὶ ἀνεκαλίσω τὸ ἴδιον πλάσμα. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἀποστολικόν.

Ἐμεγάλυνας, Σωτῆρ, * ἐν τῇ οἰκουμένῃ * τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· * ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα, * ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, * καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι * τὰ πάθη ἐθεράπευον· * ὁ ἐξ ἀλιέων ἐθαυματούργει, * καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει * τῆς χάριτος τὰ δόγματα· * δι' ὧν, εὐσπλαγχνε, * δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλῃ ἡ δόξα * ἦν ἐκτήσασθε, Ἅγιοι, * διὰ τῆς πίστεως! * οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν * τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, * ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον * πνεύματα ἀπολαύετε, * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, * ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. * Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Στιχηρὸν Ἀναπολικόν.

Ἐρβαναν μύρα μετὰ δακρύων * ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου αἱ Γυναῖ-

και, * και ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, * ἐν τῷ λέγειν· *
 Ἄνίστη ὁ Κύριος.

Ἀπολυτικά τὰ συνήθη, και Ἀπόλυσις.

Τῆ ΗΜΕΡΤῆ ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΤΗ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
 Ὀκτωήγου. Ἦχος β΄.

Ἀναστάσιμον.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου * αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, * λαθραίως
 πρὸς τὸ μνήμα * παρεγένοντο ὄρθρῳ, * τῶν Ἰουδαίων δειλιῶ-
 σαι * τὴν αὐθάδειαν, * και στρατιωτῶν προορῶσαι * τὴν ἀσφά-
 λειαν· * ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς * τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, * ὅτι γνώμη
 συμπαθῆς * τῷ Θεῷ εὐηρέστησεν· * προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· *
 Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, * και λύτρωσαι ἡμᾶς, * ἕνεκεν
 τοῦ ὀνόματός σου.

Ἀποστολικόν. Ἀυτόμελον.

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς, * και ἐκπέμψας ὡσπερ
 κήρυκας πάση τῇ γῆ, * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ
 ὁ Θεός, * δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, * και
 τοῖς πιστοῖς καταπέμψον * τὴν εὐλογίαν σου, * ὁ μόνος ἐλεήμων
 και φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες * και Προφῆται, Ἱεράρχαι, * Ὅσοι
 και Δίκαιοι, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, * και τὴν πίστιν
 τηρήσαντες, * παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν
 αὐτὸν ἱκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτόκε παρ-
 θένε· * Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· * διὸ κατὰ χρέως
 σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα, Σωτῆρ, * Γυναῖκες προσφέρουσαι, * ἐζήτουν σπου-
 δῆ * μυρίσαι σε, φιλόανθρωπε· * ἐκ τοῦ τάφου δὲ Ἄγγελος *

πρὸς αὐτάς ἐβόα· Ἐγγήγερται * ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, * πατή-
 σας τὸν Ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν΄. καὶ τῶν Κανόνων ἢ Ἀκο-
 λουθία, ὡς προδεδήλωται.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
 τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β΄. Ἀναστάσιμον.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε * πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως, Κύριε, *
 τῇ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν. * Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον * τοῦ ἐν-
 δόξου σου μνήματος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. * Ὁ μὲν
 ἀντὶ τῆς λύπης, * εὐφροσύνης σύμβολα μνηύων. * ὁ δὲ ἀντὶ
 θανάτου, * Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. * Διὸ βοῶμέν
 σοι. * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Ἀποστολικόν.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων * πάντοθεν πολεμούμενοι, * καὶ πρὸς
 σὲ καταφεύγοντες, * τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, * τὴν φωνὴν τῶν
 σῶν Μαθητῶν * προσφερομέν σοι λέγοντες. * Σῶσον ἡμᾶς, Ἐπι-
 στάτα, * ἀπολλύμεθα. * δεῖξον καὶ νῦν * τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν,
 δεόμεθα, * ὅτι σκέπεις λαὸν, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, * τῇ
 πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, * παρορῶν ἀμαρτίας * διὰ πολλὴν
 ἀγαθότητα. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα * τιμᾶ ὑμῶν τὰ λείψανα, * ὧ ἀθλο-
 φόροι Μάρτυρες. * ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, * στέφανον
 οὐράνιον ἐλάβετε. * καὶ διὰ τοῦτο * Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, *
 βασιλέων τὸ νῆκος, * Ἐκκλησιῶν ἢ εὐπρέπεια.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, * ὄρθρου βαθέος, * ἀρώματα λαβοῦ-
 σαι, * τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον. * ἅπερ δὲ οὐκ ἠλπίζον
 εὐροῦσαι, * διελογίζοντο εὐλαβούμεναι * τοῦ λίθου τὴν μετάθε-
 σιν. * καὶ πρὸς ἀλληλάς διελέγοντο. * Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες
 τοῦ μνήματος; * ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστῳδία * καὶ
 ἀκριβῆς ἀσφάλεια; * Γέγονε δὲ μηνυτῆς * τῶν ἀγνωσῶν Γυναι-
 κῶν * ἐξαστράπτων Ἄγγελος, * καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς. * Τί
 μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα * καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος
 τῶν βροτῶν; * ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * ἐκ νεκρῶν ὡς
 παντοδύναμος, * παρέχων πᾶσιν ἡμῖν * ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, *
 φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑρπτῆς γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε * ἐξανέστης ὡς Θεός, * τότε χαίρειν δέδωκας, Λόγε, * ταῖς Μυροφόροις εἰπών· * Οὐπω ἀναβέβηκα * πρὸς τὸν Πατέρα μου· * καὶ λοιπὸν μὴ μου ἄπτεσθε· * πορεύεσθε μόνον, * εἶπατε τοῖς Φίλοις μου· * Ἴδοὺ, προάγει ὑμᾶς. * Ὅθεν * μετὰ ταῦτα ὠράθης, * καὶ δι' ἐμφυσήματος τούτοις * δέδωκας, Σωτήρ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

Ῥῆσεις * Μυροφόρων γυναικῶν, * τὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κηρυττούσας * Χριστοῦ Ἀνάστασιν, * Μύσται μὴ πιστεύσαντες, * ἔσπευσαν μνήμα ἰδεῖν· * καὶ σινδῶν καὶ σουδάριον * ὁράται ἐν τάφῳ, * ὃ δ' αὐτὸς ζητούμενος * οὐχὶ τεθέαται. * Ὅθεν * τὴν Ἀνάστασιν γνόντες, * κήρυκες ὀρῶνται ἐν κόσμῳ, * ταύτην καὶ τοῖς ἔθνεσι μηνύοντες.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Ὡφθη * φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν, * λάμπων ἀπὸ τάφου ὠραῖος * Χριστὸς ὁ Κύριος· * Ἄδης ἠχμαλώτισται, * Σατὰν ἠφάνισται, * χαίρει κόσμου τὰ πέρατα, * χορεύει ἡ κτίσις, * μέλπει ἐορτάζουσα * ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ * μνήμην * Ἰωσήφ τοῦ πανσόφου, * καὶ τῶν Μυροφόρων σὺν τούτῳ * γυναικῶν γεραίρει τὴν πανήγυριν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ποίημα τοῦ Κουμουλά.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι, * Μαθήτριάι, κερνάτε; * ὁ λίθος κεκύλισται· * ὁ τάφος κεκένωται· * ἴδετε τὴν φθορὰν, * τῆ ζωῆ πατηθεῖσαν· * τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· * ὑπνοῦντας δεινῶς * τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν· * τὸ θνητὸν σώσεται σαρκὶ Θεοῦ· * ὁ Ἄδης θρηνεῖ· * δραμοῦσαι χαρᾶ, * εἶπατε * τοῖς Ἀποστόλοις· * Ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, * πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, * ὑμᾶς προάγει * εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἰχνεσιν * ἀκολουθοῦσαι, σεμναί, * καὶ
 Ἐαυτὸν θεραπεύουσαι, * γνώμης προθυμότατα, * Μυροφόροι,
 εὐθύτητι, * οὐδὲ θανόντα * τοῦτον ἐλίπετε· * ἀλλ' ἀπελθοῦσαι, *
 μύρα σὺν δάκρυσιν * ἀπεκομίσασθε, * συμπαθῶς κινούμεναι· *
 ὅθεν ὑμῶν * μνήμην τὴν πανίερων * πανηγυρίζομεν.

Θείων γυναικῶν κατάλογος * βλέψαι ποθῶν τὴν ζωὴν * νε-
 κρωθεῖσαν ἐν μνήματι, * νυκτὸς παρεγένετο, * καὶ Ἀγγέλων
 ἀκήχοι· * Καθὼς προέφη, * Χριστὸς ἐγήγγεραι· * σπουδῇ τοῖς
 τούτου * Μαθηταῖς εἶπατε· * καὶ τὴν κατήφειαν * ἐκ ψυχῆς ἀπώ-
 σασθε, * ἀντὶ κλαυθμοῦ * χαρὰν ἀνεκλάλητον * ἀναλαβόμεναι.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσομεν * ἐπὶ τῇ μνήμῃ ὑμῶν, * Μυρο-
 φόροι, δοξάζοντες * τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα * ὑπεράγαθον Κύριον· *
 ὃν δυσωπεῖτε * ἀπαύστως, πάνσεμνοι, * αἰωνιζούσης * δόξης
 τυχεῖν ἡμᾶς, * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῶν Ἁγίων, ἔχουσαι *
 τὴν πρὸς αὐτὸν * παρρησίαν πάντοτε, * θεομακάριστοι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι * ὄρθρῃαι γενόμεναι, * καὶ τὸ μνήμά σου * μετὰ
 σπουδῆς καταλαβοῦσαι, * ἐπεζήτουν σε, Χριστέ, * πρὸς τὸ μυ-
 ρίσαι * τὸ ἄχραντον Σῶμά σου· * καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν
 ἐνηχηθεῖσαι, * χαροποιᾶ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· *
 Ὅτι ἀνέστη * ὁ ἀρχηγὸς * τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * σκυλεύσας
 τὸν θάνατον, * τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος * ζωὴν αἰώνιον * καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Σταυρώσιμον.

Σταυρωθήτω ἔκραζον * οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων * αἰεὶ ἐν-
 τρυφῶντες· * καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου * ἤπτουντο λαβεῖν *
 οἱ τῶν δικαίων φονευταί· * ἐσιώπας δέ, Χριστέ, * φέρων αὐτῶν

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΩΝ ΜΥΡΩΦ., ΠΡΩΙ. 129

τὴν προπέτειαν, * παθεῖν θέλων * καὶ σῶσαι ἡμᾶς, * ὡς φιάνθρωπος.

Ἀναστάσιμον.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα * ἐκ Παρθένου Μαρίας, * δεῦτε προσκυνήσωμεν. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * τῇ ταφῇ παρεδόθη, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. * καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, * οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, * καὶ Ἀγγέλων συμπολιταὶ γεγόνασι. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡτήσατο Ἰωσήφ * τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, * καὶ ἀπέθετο * ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. * ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, * ὡς ἐκ παστᾶδος προελθεῖν. * Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, * καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου * ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκια τὰ συνήθη,

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον. Αὐτόμελον.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός. * βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἵνα ῥύση οὓς ἐπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος * σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, * τὴν πέτραν τῆς πίστεως * ἀναστάς παρέσχες πᾶσι. * Κύριε, δόξα σοι.

Pentecostarium.

17

Μαρτυρικόν.

Ὅτε τοῖς ἄθλοις ἠγωνίσαντο * τοῦ Κυρίου οἱ Μάρτυρες, * τότε τὸ θράσος ἠμαύρωται * τῶν ἀσεβῶν διὰ πίστεως· * ὅτε δὲ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * ἐνθέως κατήγγησαν, * τότε τοὺς στεφανούς τῆς νίκης * ἐδέξαντο ἄνωθεν, * καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ, * ἐπὶ ξύλου ὀρώσά σε * νεκρὸν ἠπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς, * Γιέ μου, ἔλεγε, * τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἔκουσίως ἐν Σταυρῷ * πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς * τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι * Γυναῖκες, Σωτήρ, * Ἀγγέλου τῆ λαμπρότητι * τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, * καὶ Θεὸν σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον, * καὶ τοῖς ἐβόων Μαθηταῖς· * Ὀντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων Ζωή. Δίς.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, * Χριστέ ὁ Θεὸς, * ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, * τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· * καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας * τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, * ἐζωοποίησας ἡμᾶς, * τοὺς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ· * διὸ βοῶμεν· * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις * σὲ δοξάζει, Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ * τὸν θάνατον κατήγγησας, * ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ὡς μόνος φιλόνητος.

Μαρτυρικόν.

Ἵπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, * ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοῦς * ἐν χειρὶ Θεοῦ, * καὶ κατὰ κόσμον ὄλον * δορυφορεῖται ἡμῶν τὰ λείψανα· * ἱερεῖς καὶ

βασιλεῖς προσκυνῶσι, * και λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, * συνή-
θως βοῶμεν. * Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου * ὁ Θάνατος τῶν
Ὅσιων αὐτοῦ.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, * τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; * τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * θαρσεῖτε. * βοᾷ ὁ
Ἄγγελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαίρουσι * Μαθήτριάι Χριστοῦ, * τῶν ἐκ τοῦ Ἄγγελου ῥη-
μάτων * ἐπακροῶμεναι. * ὅθεν τὴν Ἀνάστασιν * τοῦ δι' ἡμᾶς
ἐν νεκροῖς * λογισθέντος πιστούμεναι, * καὶ πρὶν Μυροφόροι * τά-
φῳ παρειστήκεισαν, και ἐθρηνώδουν αὐτὸν, * λίθον * ἀναβλέ-
πουσι τούτου * ἀποκυλισθέντα ἄθρόον, * οὐ διηποροῦντό τὴν με-
τάθεσιν.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

Ἄληκτον * και θείαν χαρμονὴν * ἐπιχορηγοῦσαι τοῖς θείοις *
και ἱεροῖς Μαθηταῖς, * ὤφθησαν Μαθήτριάι * αἱ Μυροφόροι Χρι-
στοῦ, * ἐκπληροῦσαι τὸ κέλευσμα * τοῦ θείου Ἄγγελου, * οὐ
ἐξεθαμβήθησαν * τὴν λευκοφόρον στολὴν, * λέγουσαι. * Ἐσχύ-
λευται Ἄδης * τῇ πανσωστικῇ Ἀναστάσει * τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θα-
νόντος Ἀνακτος.

Στίχ. Ἐλεος και ἀλήθεια συνήνητησαν.

Ῥεῖθρα * δακρυρρόου ἐκ πηγῆς * θρήνων ἀναστείλασαι θεαὶ *
Χριστοῦ Μαθητριάι, * ῥήματα χαρμόσυνα * διαπορθμεύουσι νῦν *
τοῖς αὐτόπταις τῆς χάριτος, * μηνύουσαι τούτοις * τὴν τοῦ
Λόγου Ἐγερσιν, * και τὴν ἐκ τάφου χαράν. * ὅθεν * τὴν ἀντί-
θετον λύπης * ἤκουον φωνὴν παραδόξως, * ταύταις τὴν τὸ Χαί-
ρετε προστάττουσαν.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἤλθον αἱ Γυναῖκες * ἐπὶ τὸ μνήμα, * ἀρώμασι
τὸ σῶμά σου * μυρίσαι σπουδάζουσαι. * και τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, *
διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, * ἀγνοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. * ἀλ-
λ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος * και εἶπεν. * Ἀνέστη Χριστός, *
δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * ὄρθρου βαθέος * ἀρώματα λαβοῦσαι, *
τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· * ἅπερ δὲ οὐκ ἠλπιζον
εὐροῦσαι, * διελογίζοντο εὐλαβοῦμεναι * τοῦ λίθου τὴν μεταθε-
σιν, * καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· * Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ
μνήματος; * ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, * καὶ ἀκρι-
βῆς ἀσφάλεια; * Γέγονε δὲ μηνυτῆς * τῶν ἀγνοουσῶν Γυναικῶν *
ἐξαστράπτων Ἄγγελος, * καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· * Τί μετὰ
θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, * καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν
βροτῶν; * ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * ἐκ νεκρῶν ὡς παν-
τοδύναμος, * παρέχων πᾶσιν ἡμῖν * ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, * φω-
τισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Κουμουλά.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι, * Μαθήτριαι, κερᾶτε; * ὁ λίθος
κεκύλισται· * ὁ τάφος κεκένωται· * ἴδετε τὴν φθορὰν * τῆ ζωῆ
πατηθεῖσαν· * τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· * ὑπνοῦν-
τας δεινῶς * τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν· * τὸ θνητὸν σέσωσται
σαρκὶ Θεοῦ· * ὁ Ἄδης θρηνεῖ· * δραμοῦσαι χαρᾶ, * εἶπατε * τοῖς
Ἀποστόλοις· * Ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, * πρωτότοκος
ἐκ νεκρῶν, * ὑμᾶς προάγει * εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Αἱ Μυροφόροι * ὄρθρῳι γενόμεναι, * καὶ τὸ μνήμᾳ σου * μετὰ
σπουδῆς καταλαβοῦσαι, * ἐπέζητουν σε, * Χριστέ, * πρὸς τὸ μυ-
ρίσαι * τὸ ἄχραντον Σῶμά σου· * καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν
ἐνηχηθεῖσαι, * χαροποῖα σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· *
Ὅτι ἀνέστη * ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * σκυλεύσας τὸν
θάνατον, * τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναιίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, * καὶ τὰς σφραγίδας * τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, * μὴ εὐροῦσαι δὲ * τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, * ὀδυρόμεναι * μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι. * Τίς * ἐκλεψεν * ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; * τίς * εἴληφε * νεκρὸν, γυμνὸν, ἐσμυρνισμένον, * τῆς Μητρὸς * μόνον παραμύθιον; * ὦ! πῶς * ὁ νεκρὸς ζωάσας * τεθανάτωται; * ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, * πῶς τέθαπται; * ἀλλ' ἀνάστηθι, Σωτῆρ, αὐτεξουσίως, * καθὼς εἶπας, τριήμερος, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Ἦχος β'.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βία * οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, * οὕτω Παρθένος ἔτεκες, * καὶ Παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρὸς * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως * Χριστὸς, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα * ἐκ Παρθένου Μαρίας, * δεῦτε προσκυνήσωμεν· * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * τῇ ταφῇ παρεδόθη, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Χριστὸς ὁ Σωτῆρ ἡμῶν, * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας * τῷ Σταυρῷ, ἐξήλειψε, * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. * Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ * τὴν τριήμερον Ἐγερσιν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν * Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· * αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστί, * καὶ σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ * καὶ κραταιᾷ δυνάμει * πάλιν ἔρχεται, * κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα.

Ἡ Ἀνάστασις σου, Χριστέ Σωτῆρ, * ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, * καὶ ἀνεκαλίσσω τὸ ἴδιον πλάσμα. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς * ὥσπερ ἱμάτιον, * καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου * σὺν Νικοδήμῳ, * καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνὸν, ἄταφον, * εὐσυμπαθητὸν θρήνον ἀναλαβὼν, * ὀδυρόμενος ἔλεγεν· * Οἱμοι, * γλυκύτατε Ἰησοῦ, * ὄν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, * ζόφον περιεβάλλετο, * καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, * καὶ διεῤῥήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· * ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε * δι' ἐμὲ ἔκουσίως * ὑπελθόντα θάνατον. * Πῶς σε κηδεύσω, Θεέ μου; * ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; * ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω * τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; * ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω * τῇ σῇ ἐξόδῳ, οἰκτίρμον; * Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, * ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφὴν σου * σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκια. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατηλθες.

Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος * σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, * τὴν πέτραν τῆς πίστεως * ἀναστάς παρέσχες πᾶσι. * Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον * ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, * ταφὴν καὶ ἀνάστασιν * ὑπὲρ πάντων κατεδέξω. * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σά, Θεοτόκε, μυστήρια * τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενία φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. * Αὐτὸν ἰκέτεε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τήν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς * σὺν Μυροφόροις γυναιξίν * ἀγάλλεται συμφώνως· * κοινήν γάρ ἑορτὴν * σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν, * εἰς δόξαν καὶ τιμὴν * τῆς σῆς Ἀναστάσεως, * καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· * Φιλάνθρωπε Κύριε, * τῷ λαῷ σου παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ε'. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις * σέ δοξάζει, Κύριε· * ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ * τὸν θάνατον κατήργησας, * ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι· * Πῶς οἱ στρατιῶται * ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; * διὰ τί γὰρ ὁ λίθος * οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; * Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, * ἡ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, * λέγοντες σὺν ἡμῖν· * Δόξα τῷ πλήθει τῶν οικτιρμῶν σου· * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε, λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε· * Ἄγγελος ἐκάθισεν * εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· * αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο * εἰπών· * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. * Χαίρετε, λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε * πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως, Κύριε, * τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· * Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον * τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν· * ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, * εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· * ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, * Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· * διὸ βοῶμέν σοι· * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον * ἡ Μαγδαληνὴ * καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, * ζητοῦσαι τὸν Κύριον· * καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον, * ὡσεὶ ἀστραπὴν, * καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, * καὶ λέγοντα αὐταῖς· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν τεθνεώτων; * ἀνέστη, * κα-

θῶς εἶπεν * ἐν Γαλιλαίᾳ * αὐτὸν εὐρήσετε. * Πρὸς ὃν βοήσω-
μεν * Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν * ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, *
τὴν τῶν ἀπάντων ζωῆν, * σμύρνη καὶ σινδόνι σε, * Χριστέ, ἐκή-
δευσε, * καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, * καρδίᾳ καὶ χεῖλει, * Σῶμα τὸ
ἀκήρατον * σοῦ περιπτύξασθαι. * ὅμως * συστελλόμενος φόβῳ, *
χαίρων ἀνεβόα σοι. Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλόανθρωπε.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

Ὅτε * ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ * ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέ-
θης, * ὁ λυτρωτῆς τοῦ παντός, * Ἄδης ὁ παγγέλαστος * ἰδὼν
σε ἔφριξεν * οἱ μοχλοὶ συνετριβήσαν * ἐθλάσθησαν πύλαι. * μνή-
ματα ἠνοιχθήσαν. * νεκροὶ ἠγείροντο. * τότε * ὁ Ἀδάμ εὐχαρί-
στως * χαίρων ἀνεβόα σοι. Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλόαν-
θρωπε.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Ὅτε * αἱ Δυνάμεις σε, Χριστέ, * πλάνον ὑπ' ἀνόμων εἰρῶν *
συκοφαντούμενον, * ἔφριπτον τὴν ἄφατον * μακροθυμίαν σου, *
καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος * χερσὶ σφραγισθέντα, * αἰ σου τὴν
ἀκήρατον * πλευρὰν ἐλόγχευσαν. * ὅμως * τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ *
χαίρουσαι ἐβόων σοι. Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἠτήσατο Ἰωσήφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, * καὶ ἀπέθετο * ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. * ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου * ὡς ἐκ
παστάδος, προελθεῖν. * Ὁ συρτρίψας κράτος θανάτου, * καὶ ἀνοι-
ξας πύλας Παραδείσου * ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ συνήθη, Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν
τῆς ἡμέρας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΥΤΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦ εἰς Ἱερσόλυμα.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος γ'.

Μέγιστον θαῦμα! * Παρθένος τεκοῦσα, * καὶ τὸ τεχθὲν, * Θεὸς
πρὸ αἰώνων. * προφανὴς ὁ τόκος, * καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ
φύσιν. * Ὁ μυστηρίου φρικώδους! * ὃ καὶ νοούμενον * ἄφραστον
μένει, * καὶ θεωρούμενον * οὐ καταλαμβάνεται. * Μακαρία σὺ εἶ, *
ἄχραντε Κόρη, * Ἀδὰμ τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, * καὶ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου * φανεῖσα Μήτηρ. * αὐτὸν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν. Ὁ τῷ πάθει σοι,
Χριστέ.

Εἶτα, τὰ παρόντα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Μεγάλης * διὰ σοῦ εὐεργεσίας, Ἄχραντε, * τυχόντες σὺν Ἀγ-
γέλοις, * τὸν τόκον σου δοξάζομεν, * τὸν καταξιώσαντα * ἐν μήτρᾳ
σου τεχθῆναι * δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, * καὶ ἀναπλάσαντα *
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Pentecostarium.

18

Σὲ πάντες * καταφύγιον καὶ θείαν σκέπην, ἀγνή, * ἁμαρτω-
λοὶ ἐν βίῳ * κεκτήμεθα, Παρθένε· * ἱκετεύομεν * οὖν πάντες σὴν
εὐσπλαγχνίαν· * Μὴ ἀποστῆς ἀφ' ἡμῶν, * θερμῶς δεόμεθα, * ἀλλ'
ἐλέει καὶ σῶζε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Τὸ Χαῖρε, * Θεοτόκε Μῆτερ ἀειπάρθενε, * οἱ χοῦκοὶ σου δοῦ-
λοι * προσφέρομεν ἀξίως * σὺν τῷ Γαβριήλ * τῷ θείῳ ταξίαρχῃ· *
καὶ γὰρ χαρᾶς πρόξενος * καὶ ἀγαλλίαμα * σὺ ἐγένου τῷ κόσμῳ.

Δέξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

Ζήτει ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

•••••

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, κτλ. εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώ-
μεν Στίχους 6. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτω-
ήχου ζ'.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστὲ Σωτῆρ, * θανάτου κράτος λέλυται, *
καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήρηται· * γένος δὲ ἀνθρώπων * πί-
σται σωζόμενον * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει. Ὁμοιον.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα * τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε, * καὶ
ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέψεται· * πᾶσα δὲ ἡ κτίσις * ἀνευφημοῦσά
σε, * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς * καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, * καὶ Πνεύ-
ματος ἁγίου * ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, * ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεό-
τητα, * Τριάδα ὁμοούσιον, * τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον * προσκυνοῦμεν, Χριστὲ, * καὶ
τὴν Ἀνάστασίν σου * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * τῷ γὰρ μῶλωπί
σου * ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ἦμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, * τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· *
δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, * καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, * δωρού-
μενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἀδὴ καταβάς * Χριστὸς εὐηγγελίσατο * Θαρσεῖτε, λέγων, * νῦν νενίκηκα * ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις, * ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, * λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες * ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, * ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλομεν, * ἐκ βαθέων κραυγάζοντες * Χριστέ ὁ Θεός, * ὁ φωτίσας τὸν κόσμον * τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, * ἐξελοῦ τὸν λαόν σου * ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, * φιλάνθρωπε.

Στοιχῆρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου δύο.

Ἦχος α΄.

Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ * πλαστουργήσας τὸν ἄνθρωπον, * ἤλθες, εὐσπλαγγε, * τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, Χριστέ * τὸν Παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ * διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας * Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας * τῆς Καναναίας τὴν παῖδα * ἐνοχλουμένην ἐλέησας * καὶ τὴν αἴτησιν * τοῦ Ἐκατοντάρχου οὐ παρείδες * διὰ τοῦτο κράζομεν * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δίς.

Ἄταρος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, * ἰδὼν σε ἐβόησεν * Ἐλέησόν με, Κύριε, * ὅτι ἡ κλίνη μου * τύμβος μοι ἐγένετο. * Τί μοι κέρδος ζωῆς; * οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας * οὐ γὰρ ἔστι μοι τις ὁ ἐμβάλλων με, * ταραττομένων τῶν ὑδάτων * ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ * προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, * ἵνα καγὼ μετὰ πάντων κράζω * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα * ἐπὶ τὴν Προβατικὴν κολυμβήθραν, * τὴν λεγομένην κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδάν, * πέντε στράς ἔχουσαν * ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο * πλῆθος τῶν ἀσθενούντων * Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ * κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, * διετάραττεν αὐτήν, * καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο * τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. * Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος * χρονιοῦντα ἄνθρωπον, * λέγει πρὸς αὐτόν * Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; * ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο * Κύριε, * ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, * βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. * Ἰατροῖς κατηνάλωσα * τὸν ἅπαντά μου βίον, * καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιωθην. * Ἀλλ' ὁ ἰατρός * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων * λέγει πρὸς αὐτόν * Ἄρὸν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, * κηρύττων μου τὴν δύναμιν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασιν.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανσεβάσ-
μει, * πειραν γὰρ ἀνδρός * μὴ δεξαμένη, πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπά-
τορα Υἱὸν ἐν σαρκί, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα
ἀμήτορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπήν, * ἢ φυρμόν, * ἢ διαί-
ρεσιν, * ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα * σώαν φυλάξαντα. *
Διὸ, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι * τὰς
ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὴν Λιτάνην, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Πνεῦμα τοῦ Κοιτουλά.

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ * ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσ-
θενείᾳ * καὶ ἰδὼν σε, * Κύριε, ἐβόα. * Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα,
ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ * βάλῃ με ἐν αὐτῷ. * ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, *
ἄλλος προλαμβάνει με, * καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν, * ἐγὼ δὲ ἀσ-
θενῶν κατὰκειμαι. * Καὶ εὐθύς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ * λέγει πρὸς
αὐτόν. * Διὰ σέ * ἄνθρωπος γέγονα, * διὰ σέ * σάρκα περιβέβλη-
μαι, * καὶ λέγεις. * Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; * ἄρόν σου τὸν κράββατον
καὶ περιπάτει. * Πάντα σοι δυνατὰ, * πάντα ὑπακούει, * πάντα
ὑποτέτακται. * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * καὶ ἐλέησον, Ἄγιε, *
ὡς φιλόανθρωπος.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, * παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασι-
λέως, * Παρθένε πάνσεμνε. * δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μου * Χριστὸς ὁ
Κύριος * τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, * Ἡλιος ὑπάρχων
δικαιοσύνης, * φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε * κατ' εἰκόνα ἰδίαν *
χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. * Διὸ, πανύμνητε, * ὡς μητρικὴν παρρησίαν *
πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * ἀδιαλείπτως πρέσβευε * σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ, * ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, * καὶ τῷ
φωτὶ * τῆς σῆς Ἀναστάσεως * φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, * πρόσ-
δεξαι ἡμῶν * τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον, φιλόανθρωπε.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.
Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. Σελ. 12.

Δόξα: Ἦχος πλ. δ'. Ἰδιόμελον.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, * ἐκεῖ κατέκειτο * πλῆθος
τῶν ἀσθενούντων. * καὶ μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, * εὖρεν ὁ Χρι-

στός * ὀκτώ και τριάκοντα ἐτῶν * παράλυτον κείμενον· * δε-
σποτικῇ φωνῇ * λέγει πρὸς αὐτόν· * Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; *
ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· * Κύριε, * ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα,
ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, * βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. *
Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· * Ἄρόν σου τὴν κλίνην· * ἴδε, ὑγιῆς
γέγονας, * μηκέτι ἀμάρτανε. * Τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Κύ-
ριε, * κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. Σελ. 12.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, * ἀγαλλιásθω τὰ ἐπίγεια, * ὅτι
ἐποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ * ὁ Κύριος· * ἐπάτησε τῷ θα-
νάτῳ τὸν θάνατον· * πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· * ἐκ κοιλίας
Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, * και παρέσχε τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν *
ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· * ἐν τῇ σαρκί γὰρ * τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείσῃ, * ὁ Υἱός σου και Θεός ἡμῶν * τὸ διὰ σταυροῦ *
καταδεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλ-
άνθρωπος.

Και Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ, Τριάς, σὲ τὴν μίαν θεαρχίαν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

κατάληπτε μόνῃ * Κυριαρχία, * και μία τριαδική Θεαρχία, *
Ἀτριλαμποῦς αἴγλης με * τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, * ἕπως ἀνυμνήσω
σε, * τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως * τρισαγίοις ἄσμασιν * Ἀγγέλων
στόμασιν.

Ἱερῶς τῶν ἀύλων * πᾶσαι αἱ τάξεις * ὑμνοῦσι ποιητικὴν ὡς
αἰτίαν, * ἐνικὴν, τρίφωτον, * ἀρχικωτάτην σαφῶς, * αἷς συμφῶ-
νως μέλψωμεν * και τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, * και πιστῶς δο-
ξάσωμεν * πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα * οἱ Θεολόγοι * προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, * ἀπαθῆ γέννησιν * ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς * τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, * Θεὲ μονάρχα τῶν ὄλων, * ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος * θεῖαν ἐκπόρευσιν.

(Θεοτοκίον.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει, * τὴν ἀνθρώπων * οὐσίαν προσειληρῶς, Θεοῦ Λόγε, * τὸ τρισσὸν ἔλαμψας * μοναρχικώτατον φῶς * τῆς μιᾶς Θεότητος, * δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι * δεῖξας τὴν τεκοῦσάν σε * Παρθένον ἄχραντον.

Ὡδὲ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων * τὰ πάντα.

Τρισεῦσαι πάλαι * τὸ ὕδωρ προστεταχῶς * Ἡλίας ταῖς σχιδαξι, * τυπικῶς παρενέφηγε * τὴν τριττὴν ὑπόστασιν * τῆς ἐνιαιίας * Θεοῦ κυριαρχίας.

Ῥωδῆς φύσις * ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, * τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, * πλαστουργὸν ἀναλλοιώτον, * καὶ βοᾷ σοι· Δέσποτα, * παντοδραπῆς με * τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Ἰσηγοροῦντες * τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, * κλεινῶν Ἀποστόλων τε * καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, * ἰσουργὸν Τριάδα σε * δοξολογοῦμεν * πιστῶς, Θεὲ τῶν ὄλων.

(Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου * κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ * ὁ Χριστὸς, τὸν ἀνθρώπον * ἀνυψῶν, ὡς φιλόανθρωπος * διὰ σοῦ, Πανάχραντε, * καὶ τὸ τρισηλίον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος * καὶ μόνος Κύριος, * Χριστὸς ἀπαύγασμα * τοῦ προανάρχου Πατρὸς, * καὶ Πνεῦμα τὸ θεϊότατον, * ἐλέησον τοὺς δούλους σου· * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν. * Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * τρισυπόστατε Κύριε· * ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου * σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅμοιον.

Ὁ ὑπερούσιος * Θεὸς καὶ Κύριος * ἐκ σοῦ σεσάρκωται * δι' ἀγαθότητα, * τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθείς, * καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· * ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον * τοῦτον σέβοντες, πάντα γνε, * σὲ τὴν ἀπειρογάμον * Θεοτόκον κηρύττομεν, * δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα * τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ἐὐδὴ δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν * ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, * ὁ
Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, * οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυ-
τοι, * καὶ ἄνθη συνάναρχα, * ὡς τρία εἶναι * φῶτα τῆς Θεό-
τητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν * οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, * τὸν ἀπερι-
νόητον Θεόν * μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· * Τριάς ὑπερ-
οὔσιε, * τοὺς σοὺς οἰκέτας * σῶσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἐθελξας ἡμᾶς * εἰς ἀγάπην σὴν, πολυέλεε * Λόγε τοῦ Θεοῦ,
ὁ δι' ἡμᾶς * σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον * τὴν μίαν
Θεότητα * μυσταγωγήσας· * ὅθεν σε δοξάζομεν.

Ἐὐδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Τὸν ἕνα κυριάρχην * εἰκονικῶς * ὡς εἶδεν Ἡσαίας Θεὸν * ἐν
τρισὶ προσώποις * δοξολογούμενον * ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, *
ἀπεστάλη τοῦ κηρῦσαι παρευθὺς * τρίφωτον οὐσίαν * καὶ Μονάδα
τρισῆλιον. Δίς.

Ἡ πάντων ἀοράτων * καὶ ὁρατῶν * τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων
τοπρὶν * ὑποστησαμένη, * Μονὰς τρισηλίε, * τοὺς ἕνα Θεὸν σε
πιστῶς * εὐφημοῦντας * ἐκ παντοίων πειρασμῶν * ἐκλυτρωσα-
μένη, * τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοτρόρον * καὶ καθαρὸν, * Παρθένε, γεγυυῖαν
Θεοῦ, * σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ * καὶ μακαρίζομεν· * ἐκ σοῦ γὰρ
ἐτέχθη Χριστὸς, * ἐν οὐσίαις * καὶ θελήσει διτταῖς, * ὁ εἰς τῆς
Τριάδος, * καὶ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

Ἐὐδὴ ς'. Ἄβυσσος * ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Μέτοικος * ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, * κατηξιώθη * τυπικῶς ὑπο-
δέξασθαι * ἐνικὸν μὲν Κύριον, * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, * ὑπερ-
οὔσιον, * ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

Ἰθυον * καρδίας σῶν οἰκετῶν * πρὸς φῶς ἀπρόσιτον, * τρι-
σῆλιε Κύριε· * καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν * παράσχου ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, * τοῦ φαντάζεσθαι * τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον * τὰς πύλας μοι τοῦ Φωτός, * τοῦ κυηθέντος * ἐκ
νηδύος σου, ἄχραντε, * ἵνα βλέπω τρίφωτον * ἀκτίνα τῆς Θεό-
τητος, * καὶ δοξάζω σε * τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως * ὁμοουσίου * τὸ τρισήλιον * ὑμνοῦμεν κράτος, *
καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν. * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ προ-
άναρχος. * Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος. * Πνεῦμα ἅγιον, *
ὁ εἰς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, * καὶ πάντων Ποιητὴς * καὶ φιλάν-
θρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! * πῶς συνεσχέθη * ὁ ἀχώρητος * ἐν τῇ
γαστρὶ σου, * καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, * μὴ ὑπο-
μείνας φερμὸν ἢ διαίρεσιν * τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, *
Κόρη πάναγνε; * διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς * κηρύττομεν αἰεὶ καὶ
δοξάζομεν.

Ὡδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς * Θεότητος, Δέσποτα, * τῆς τριλαμποῦς
Ὀλὸν φωτεινὸν, * ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς * καὶ πα-
θῶν ἀνώτερον, * ταῖς φωτουργαῖς σου λάμπησιν, * ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν * μίαν καταγγέλλομεν, * ἐν τρισὶν
ὑποστατικαῖς * καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατρός * καὶ Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ἐράνη τῷ Ἀβραάμ * Θεὸς τρισυπόστατος * ἐν τῇ δρυὶ πά-
λαι τῇ Μαμβρῇ, * τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαάκ * ἀντιδοῦς δι-
έλεον. * ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, * ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐράνη ἐπὶ τῆς γῆς, * γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Πανουργὸς
ἀγαθοπρεπῶς, * ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστροῦ, * καὶ
ἡμᾶς ἐθέωσεν, * εὐλογημένη, πάναγνε, * Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὡδὴ η'. Ἀστέκτω πυρὶ * ἐνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρός * ὡς ἐκ ρίζης, * Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνα-
νάρχως πεφυκότες, * ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου * θεαρχίας,
ἐδειξαν * τῆς Τριάδος * δόξαν * μίαν τε καὶ δύναμιν. * ἦν ὑμ-
νοῦμεν πάντες * πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ῥυθμιζεῖς ταῖς σαῖς * φρυκτωρῖαις * τάξεις οὐρανίους ἀναμέλ-
πειν ἀσιγήτως, * τρισαγίοις ἄτμασι θείοις, * Πάτερ, Λόγε σύμ-
μορφε, * καὶ τὸ Πνεῦμα, * τρίφωτον * καὶ κράτος ἰσόρροπον. *
ἔθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησιμοὶ Προφητῶν * τὸν σὸν τόκον * πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε, ἀνευφήμουν, * ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπὲρ φύσιν * γεννηθέντα, Δέσποινα· * καὶ συμφώνως * τοῦτον * ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν * τὴν τρισσολαμπῆ, * αἱ θεοειδεῖς * τῶν ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς * ἀνιέναι πτέρυξιν * ἐφίενται ἄνω· * ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, * καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι. * Ταύταις συμφώνως, * μοναδικῆ Τριάδος, σὲ δοξάζομεν.

Δίς.

Ἀπλέτω πόθῳ * καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, * νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, * σὲ ὑμνοῦμεν, Δέσποτα, * Θεὲ τῶν ἀπάντων, * τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ τριττὴν * προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· * διὸ, Οἰκτίρμον, * ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Ναὸν με δεῖξον * τῆς μοναρχικῆς * τὲ καὶ τριφεγγοῦς * σοῦ θεαρχίας φωτοειδῆ, * καθαρῶς λατρεύειν σοι * τῷ Κτίστη τῶν ὄλων, * καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, * πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· * ἦν ἐπαξίως, * ὡς ὑπερένδοξον, μεγαλύνομεν.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῶ ΟΡΘΡῶ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, * ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· * ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, * καὶ δημιουργὸς * πάντων τῶν γεγονότων, * τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν * ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. * Οὐκ ἔτι, θάνατε, κυριεύεις· * ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης * τὸ κράτος σου κατέλυσε·

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου * γευσάμενος, Κύριε, * τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου * ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, * καὶ τὸν ἄνθρωπον * νῦν κατ'

αὐτοῦ ἐνίσχυσας, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * τὴν ἦταν ἀνακαλούμενος. * Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγγελίας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε. * Ποῖόν σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. * διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι. * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα γ'.

Ἦχος γ' Σὴν ὠραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα * καταδεξάμενος, * πάντα ἡμέτερα * οἰκτιρώσάμενος, * προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ * εὐδόκησας, Ποιητά μου, * θάνατον ἐλόμενος * ὑπομείναι ὡς ἄνθρωπος, * ἵνα τὸ ἀνθρώπινον * ἐκ θανάτου λυτρώσῃς, ὡς Θεός. * διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι. * Δόξα, Χριστέ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸ ἀκατάληπτον * τὸ τῆς Σταυρώσεως, * καὶ ἀνερμήνευτον * τὸ τῆς Ἐγέρσεως * θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, * μυστήριον ἀπόρρητον. * σήμερον γὰρ θάνατος * καὶ ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, * γένος δὲ ἀνθρώπινον * ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. * διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν. * Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰ ἐπουράνια * πόθῳ ἠγάλλοντο, * καὶ τὰ ἐπίγεια * τρόμφ ἐξίσταντο, * ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ * ἐπῆλθέ σοι, Θεοτόκε. * μία γὰρ πανηγυρίς * ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν. * ὅτι τὸν Πρωτόπλαστον * ἐκ θανάτου ἐρρύσατο. * διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι. * Χαῖρε, ἄγνη Παρθενομήτορ.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, * δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, * ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος * ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε. * Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; * ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. * τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν * γνῶτε τὸν ἀναλλοιώτον. * εἶπατε τῷ Θεῷ. * Ὡς φαβερὰ τὰ ἔργα σου! * ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών * σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλώνης. * κάμει ἐκ τῶν παθῶν * πρὸς ζωὴν ἔλκυσον, Δόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες * δάκρυσιν ἐνθέοις, * θηριοῦσι στάχυας * ἐν χαρᾷ ἀειζώτας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι * πᾶσα ἀγαθοδωρία· * ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, * ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ * οἶκον τῶν ἀρετῶν, * μάτην κοπιῶμεν· * τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, * οὐδεὶς ἡμῶν * πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς * τῷ Πνεύματι υἱοποιητοί σοι * τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ, * οἱ Ἅγιοι πάντοτέ εἰσιν.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι ἐνθεωρεῖται * πᾶσα ἀγιότης, σοφία· * οὐσίῳ πᾶσιν γὰρ κτίσιν· * αὐτῷ λατρεύσωμεν, * Θεὸς γὰρ, * ὡς Πατρί τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον μακάριοι * τρίβους βαδιούνται * τῶν ἐντολῶν· φάγονται * ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, * χαθαρῶν σου, ποιμενάρχα, * τὰ ἔγγονα φέροντα * κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι * ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, * ἐξ οὐ χάρις καὶ ζωὴ * πάσῃ κτίσει· * σὺν Πατρὶ γὰρ * ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, * ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· * καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, * ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Ε'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· Ὁ Ν' καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 50.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ἦ· καὶ τοῦ Παραλύτου εἰς ς'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, * και ὀφόμεθα * τῷ ἀπροσίτῳ
φωτὶ * τῆς Ἀναστάσεως Χριστὸν * ἐξαστράπτοντα, * και Χαί-
ρετε φάσκοντα * τρανῶς ἀκουσόμεθα, * ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως * εὐφραινέσθωσαν, * γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, *
ἐορταζέτω δὲ κόσμος * ὁρατός τε ἅπας * και ἀόρατος. * Χριστὸς
γὰρ ἐγήγερται, * εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Θανατώσεως τὸν ὄρον * ἀνεμόχλευσας, * τὴν αἰώνιαν ζωὴν *
κυφορήσασα Χριστὸν, * τὸν ἐκ τάφου * ἀναλάμπσαντα σήμε-
ρον, * Παρθένε πανάμωμε, * και τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα * σὸν Υἱὸν και Θεὸν, * χαίροις σὺν
Ἀποστόλοις, * θεοχαρίτῳτε ἀγνή, * και τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, *
ὡς πάντων χαρᾶς * αἰτία, εἰσδέδεξαι, * Θεομητορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Παραλύτου. Ἦχος γ'.

Οὐ ἦ Ἀχροστιχίς ἐν τῇ Ἐννάτῃ Ὠδῇ,

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμὸς.

» Θυμαστὸς ἐνδόξως, * ποιῶν τέρατα * σὺ εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ
» ἄβυσσον γεώσας, * και ἄρματα καλύψας, * και λαὸν δια-
» σώσας * ἄδοντά σοι, * ὡς Λύτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάρια.

Ἐνεργῶν σημεῖα, * ποιῶν τέρατα, * μόνη Βασιλεῦ, * σταυ-
ρὸν ἐθειλουσίως * ὑπέστης, ὡς οἰκτίρμων. * και θάνατον θανάτῳ *
θανατώσας, * ἐζωοποίησας ἡμᾶς.

Τῇ Χριστοῦ Ἐγέρσει, * λαοὶ, σήμερον * χορεύσωμεν πιστῶς. *
ἐσκύλευται ὁ Ἄδης. * δεσμίους οὓς κατεῖχεν, * ἀπέδωκε σπου-
δαίως, * ἀνυμνοῦντας * τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ δυνάμει θεία * ποτὲ Παράλυτον * λόγῳ σου, Χριστέ, *
συσφίγξας, και προστάξας * αὐτῷ τὴν κλίνην ἄραι * χρονίως
ἀσθενοῦντι, * τὴν ψυχὴν μου * νοσοῦσαν ἰασαὶ δεινῶς.

Ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ * ποτὲ Ἄγγελος * τῇ Προβατικῇ * κατήρ-
χετο, και ἓνα * ἰᾶτο κατὰ χρόνον. * Βαπτίσματι δὲ θείῳ * νῦν
καθαίρει * ἅπειρα πλήθη ὁ Χριστός.

Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, * Ἀρχιστράτηγε * τῶν ἄνω Δει-
τουργῶν, * τοὺς συναθροισμένους * ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, *

καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦντας * σκέπε, φρούρει * ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν.

Δόξα.

Ἐν τρισὶ προσώποις, * μιᾷ φύσει δέ, * ἀναρχον Θεὸν * ὑμνήσωμεν ἀπαύστως * μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, * Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα, * βασιλείαν * ἔχουσιν καὶ κράτος ἀμερές.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσαν ταύτην, * Ἄγνη, πόλιν σε * πάντοτε πιστῶς * περίσῳζε κινδύνων, * ἀλώσεως βαρβάρων, * πολέμου ἐμφυλίου, * καὶ μαχαίρας, * καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Δ εὔτε πόμα πίνωμεν καινὸν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερα-
» τουργούμενον * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρῆ-
» σαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, * οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· * ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα * κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, * ἐν ἣ ἑστερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, * συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· * συνεσταυρούμην σοι χθές, * αὐτός με συνδόξασον, Σωτήρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν * ἐπανέρχομαι σήμερον, ἀγαθότητι * τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν, Ἄγνη, * τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, * ἐκ νεκρῶν, καθὼς εἶπεν, ἐξεγειρόμενον * θεασαμένη, Ἄγνη, * χόρευε· καὶ τοῦτον ὡς Θεὸν, * ἄχραντε, μεγαλύνε.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» Σ τεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, * κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, * εὐτεκνου-
» μένη βόησον· * Ἐστερεώθη * ἡ καρδιά μου· * οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, * πλὴν σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ὁρῶν σε πάλαι ἡλιος * ξύλῳ κρεμάμενον, * Δόγε, τὸ φῶς συνέστειλε, * καὶ ἐδονεῖτο * ἡ γῆ ἅπασα· * νεκροὶ ἐξανίσταντο, * νεκροῦ γενομένου σου, * παντοδύναμε.

Μετὰ ψυχῆς ἐλθόντος σου * ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς, * ψυχὰς ἄσπερ ἐκέκτητο, * ἐναπεδίδου, * Σῶτερ, Ἄδης σπουδῆ, * βρώσας τῷ κράτει σου * ῥῆδὴν χαριστήριον, * μόνε Κύριε.

Τὴν ἐπὶ χρόνους πλείονας * ἐξασθενοῦσαν δεινῶς * ψυχὴν μου, ὑπεράγαθε, * ὡς τὸν Παράλυτον * πρὶν, ὑγιῶσον. * ὡς ἂν βηματίζω σου * τὰς τρίβους, ἃς ἐδειξας * τοῖς ποθοῦσί σε.

Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, * Θεοῦ Ἀρχάγγελε, * ἱκετηρίαν ποιήσον * ὑπὲρ τῶν πιστεῖ * ἀνυμνούντων σε, * φρουρῶν, συντηρῶν ἡμᾶς * τοῖς βίου πάθεσι * περιπίπτοντας.

Δόξα.

Δόξα Πατρὶ, βοήσωμεν, * Υἱῷ, καὶ Πνεύματι. * εἰς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεός, * ὃν αἱ Δυνάμεις * πᾶσαι τῶν οὐρανῶν * ἐν φόβῳ δοξάζουσι, * τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος, κράζουσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Ἀσπορον ἔσχεσ σύλληψιν * καὶ ὑπὲρ νοῦν τοκετόν, * Παρθενομητορ ἄχραντε. * ἔργον φρικῶδες, * θαῦμα μέγιστον, * Ἄγγελοις τιμώμενον, * βροτοῖς δοξαζόμενον, * Κόρη Δέσποινα.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Καθίσματα. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου.

Ῥῆμα Παράλυτον * μόνον συνέσφιγξεν, * ὡς ὁ παγκόσμιος * λόγος ἐφθέξατο * τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς * ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν. * ὅθεν καὶ τὸν κράββατον * ἐπιφέρων διήρχετο, * κέν οἱ Γραμματεῖς ὄραν * τὸ πραχθέν οὐχ ὑπέφερον, * κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, * τῷ τὰς ψυχὰς παραλύοντι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε. * Ποῖόν σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. * διὸ, ὡς πρᾶσετάγην, βοῶ σοι. * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς θείας φυλακῆς * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω
» μεθ' ἡμῶν, * καὶ δεικνύτω * φασεφόρον Ἄγγελον * διαπρυ-
» στας λέγοντα. * Σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη
» Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοήξαν * τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν, * πέ-
φνηε Χριστός· * ὡς βρωτὸς δέ, * ἄμνός προσηγόρευται· * ἄμωμος
δὲ, ὡς ἄγευστος * κηλίδος, * τὸ ἡμέτερον Πάσχα· * καὶ ὡς Θεὸς
ἀληθῆς, * τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνός, * ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν * στέφανος χρη-
στός * ἐκουσίως * ὑπὲρ πάντων τέθυται, * Πάσχα τὸ καθαρτή-
ριον· * καὶ αὐθις * ἐκ τοῦ τάφου ὤρατος, * δικαιοσύνης ἡμῖν *
ἐλαμψεν ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ * πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ * ἤλατο
σχιρτῶν· * ὁ λαὸς δὲ * τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος * τὴν τῶν συμβόλων
ἐχβασιν * ὀρῶντες, * εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς *
ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ * τὸν σὸν προπάτορα, Ἀγνή, * πλάτ-
τεται ἐκ σοῦ, * καὶ θανάτῳ * τῷ οἰκείῳ ἔλυσε * τὸν δι'
ἐκείνου θάνατον * σήμερον, * καὶ κατηύγασε πάντας * ταῖς θεϊ-
καῖς ἀστραπαῖς * τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁν ἀπεκύησας Χριστὸν, * ὠραιότατως ἐκ νεκρῶν * λάμψαντα,
Ἀγνή, * καθορῶσα, * ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, * ἐν γυναιξίν ὠραία
τε, * σήμερον * εἰς πάντων σωτηρίαν * σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν *
χαίρουσα δόξαζε.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος * ὁ Ἀββακούμ προεώρα, * τὴν ἄχραντὸν
» σου μήτραν, Ἀγνή· * διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· * Ἀπὸ Θαι-
» μάν ἤξει ὁ Θεός, * καὶ ὁ Ἅγιος * ἐξ ὄρους * κατασκήνου δα-
» σέος.

Τροπάρια.

Τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος * φθόνῳ τηχόμενος ξύλῳ * ἰσταύ-
ρωσέ σε, Κύριε· * καὶ λύσας τὸ κατάκριμα * τὸ τοῦ θανάτου,
ὡς κραταῖός, * ἐξεγήγερται, * τὸν κόσμον * σεαυτῷ συνεείρας.

Μετὰ μύρων, Γυναῖκες, * τί τὸ ἀκένωτον μύρον * ζητεῖτε;
ἐξεγήγερται· * ταῖς Μυροφόροις ἔφησεν * ὁ καθεζόμενος ἐν λευ-
κοῖς, * τὴν ὑψ' ἥλιον * πληρώσας * νοητῆς εὐωδίας.

Δούλου φέρων εἰκόνα * ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, * βαδίζων
παραγέγονας, * καὶ ὑγιῆ ἀπέδειξας * τὸν ἐπὶ χρόνοις, Λόγε, πολ-
λοῖς * κατακείμενον, * κελεύσας * καὶ τὸν κράββατον ἄραι.

Ἄγγελος μὲν Κυρίου * κατὰ καιρὸν καταβαίνων, * τὸ ὕδωρ ἐν τῇ Προβατικῇ * ἐτάρασσε, τελῶν ὑγιῆ * ἓνα καὶ μόνον· ὁ δὲ Χριστὸς * πλήθη ἄπειρα * τῷ θείῳ * Βαπτισμῷ διασώζει.

Ἀρχηγὲ τῶν Ἀγγέλων, * καὶ ὁδηγὲ πλανωμένων, * Κυρίου Ἀρχιστράτηγε, * τῇ ὥρᾳ ταύτῃ μέσον ἡμῶν * παραγενοῦ, καὶ τὰς προσευχὰς * πάντων ἄγαγε * τῷ μόνῳ * ποιητῇ καὶ Δεσπότῃ.

Δόξα.

Ἐνουμένη τῇ φύσει, * διαιρουμένη προσώποις, * ὑπάρχει ἡ ἅγια Τριάς· * Πατὴρ ὁ ὑπερούσιος, * ὁ συναδιός τε Υἱός, * καὶ τὸ ἅγιον * καὶ μόνον * παντοδύναμον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀγνή, πῶς θηλάξεις; * πῶς δὲ ἐγέννησας βρέφος * τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον; * πῶς ἐν ἀγκάλαις φέρεις νυνὶ * τὸν ἐπὶ ὤμων χερουβικῶν; * ὡς ἐπίσταται, * ὡς οἶδεν, * ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὄρθρῖσωμεν * ὀρθρου βαθέος, * καὶ ἀντὶ μύρου * τὸν ὕμνον
» προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ· * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα * δικαιοσύ-
» νης ἡλίον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον * σοῦ εὐσπλαγχνίαν * οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου * σει-
ραῖς συνεχόμενοι δεδορκότες, * πρὸς τὸ φῶς ἠπέιγοντο, * Χριστέ,
ἀγαλλομένῳ ποδί, * Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν * λαμπαδηφόροι * τῷ προτόντι * Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ· * καὶ συνεορτάσωμεν * ταῖς φιλεόρτοις τά-
ξεσι * Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται * θείαις ἀκτίσι * καὶ ζωηφόροις * ταῖς τῆς Ἀναστά-
σεως τοῦ Υἱοῦ σου, * Θεομητορ ἄχραντε, * καὶ χαρμονῆς ἐμ-
πίπλαται * τῶν εὐσεβῶν ἢ ὁμήγουρις.

Οὐκ ἤνοιξας * πύλας Παρθένου * ἐν τῷ σαρκουῖσθαι· * μνή-
ματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, * Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· * ὅθεν
ἐξαναστάντα σε * θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρῳ σου, Χριστέ, * καταύγασον τὴν ταπει-
» νὴν μου ψυχὴν, * καὶ ὁδήγησον * εἰς τὸν φόβον σου· * διότι
» φῶς * τὰ προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Ἰψώθης * ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, * καὶ κόσμον ἅπαντα *
 συνανύψωσας * καὶ γενόμενος * ἐν νεκροῖς, ὁ Θεός, * τοὺς ἀπ' αἰῶ-
 νος * νεκροὺς ἐγείρεις.

Ἀνέστη, * καθὼς εἶπεν, ὁ Χριστός, * κενώσας ἅπαντα * Ἄδου
 τὰ βασίλεια, * καὶ ὀπτάνεται * Ἀποστόλοις, χαρᾶς * μεταδιδούς *
 διαιωνιζούσης.

Λευχείμων * καθωράθη γυναιξίν * ἀστράπτων Ἄγγελος, *
 φάσκων· Μὴ κλαίετε· * ἡ ζωὴ ἡμῶν * ἐξεγήγερται, * τοὺς ἐν
 τοῖς τάφοις * νεκροὺς ζωώσας.

Παράλυτον * ὡς ἤγειρας, Χριστέ, * τὴν παρειμένην μου *
 ψυχὴν ὑγίωσον * παραβάσει, * καὶ βαδίζειν με * τὰς σὰς ὁρθὰς *
 εὐόδωσον τρίβους.

Ἀγγέλων * ἀρχηγέτα Μιχαήλ, * τὸν ἀθροιζόμενον * ἐν τῷ
 τεμένει σου * λαὸν σήμερον, * καὶ κηρύττοντα * τὰ τοῦ Θεοῦ *
 σῶζε μεγαλεῖα.

Δόξα.

Ἰσότιμος * τριτάριθμος Μονάς, * διαιρουμένη μὲν * ταῖς ὑπο-
 στάσεσιν, * ἐνούμενη δὲ * φύσει πέφυκε, * Πατὴρ, Υἱός, * καὶ τὸ
 θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τὴν ἄσπερον * λοχείαν σου, Ἄγνη, * τὴν ἀκατάληπτον *
 ὑμνοῦμεν γέννησιν, * μακαρίζοντες * ὡς Μητέρα σε * τοῦ Ποιη-
 τοῦ * πάντων καὶ Δεσπότη.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν * ὀρθρου βαθέρος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * καὶ συνέτρι-
 • ψας μοχλοὺς * αἰωνίους, κατόχους * πεπεδημένων, Χρι-
 • στέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ
 • τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας * τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ, * ἐξηγέρθης τοῦ τά-
 φου, * ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου * μὴ λυμηνάμενος * ἐν τῷ
 τόκῳ σου * καὶ ἀνέψξας ἡμῖν * Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτὴρ μου, * τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον * ἱερεῖον, ὡς Θεός, * σε-
 αυτὸν ἐκουσίως * προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, * συνανέστησας * παγ-
 γενῇ τὸν Ἀδάμ, * ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Pentecostarium.

20

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἀνῆκται * τὸ πάλαι κρατούμενον * τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, * διὰ τοῦ σαρκωθέντος * ἐκ σῆς ἀχράντου γαστροῦ, * πρὸς τὴν ἄφθαρτον * καὶ αἰδίου ζωῆν, * Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * ὁ λαγόσι σου, Ἄγνη, * κατελθὼν καὶ οἰκήσας, * καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, * καὶ συνήγειρεν * ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανεστή, * καὶ ζάλη * ἐναντίων
» ἀνέμων * ἀλλὰ προφθάσας με σὺ * σῶσον, Σωτήρ, * καὶ
» ῥῦσαι φθορᾶς, * ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Ἰψώθης * ἐκουσίως ἐν ξύλῳ, * ἐτέθης * ὡς νεκρὸς ἐν μνημείῳ, * καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ νεκροὺς * πάντας ὁμοῦ * ζωώσας, Χριστέ, * ἀνέστησας θεικῆ δυναστεία.

Ὁ Ἄδης * συναντήσας σοι κάτω, * οἰκτίρμον, * ἐπικράνθη, δεσμώτας * ἀποδιδούς ἐν σπουδῇ, * σοῦ τὴν φρικτὴν * ὑμνοῦντας, Σωτήρ, * Ἀνάστασιν ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Οἱ θεοὶ * Μαθηταὶ κατιδόντες * ἐκ τάφου * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων * ἐγγεγερμένον Χριστὸν, * πόθῳ πολλῷ * καὶ γνώμῃ εὐθεῖ * καὶ θυμηδία ψυχῆς προσεκύνουν.

Ὁ πάλαι * ἐπὶ κλίνης ὀδύνης * ἐν χρόνοις * κατακειμένος πλείστοις, * τῇ σῇ προσταξεί, Χριστέ, * ἀρτιωθείς, * δοξάζει ὑμῶν * τὴν εὐσπλαγχνίαν, τὴν σὴν, ζωοδότα.

Ἀγγέλων * Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, * τῷ θρόνῳ * παρεστῶς τοῦ Δεσπότη, * πάρεσο μέσον ἡμῶν, * καθοδηγῶν * πρὸς τρίβους ζωῆς * τοὺς σὲ προστατὴν θερμὸν κεκτημένους.

Δόξα.

Τριάδα * τοῖς προσώποις σε σέβω, * μονάδα * τῇ οὐσίᾳ κηρύττω, * ἀναρχε Πάτερ, Υἱέ, * Πνεῦμα εὐθές, * Θεέ τοῦ παντός, * μετὰ τῶν ἄνω φρικτῶν στρατευμάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα * θείῳ νεύματι φέρων * κρατεῖται, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, * πάντας ἡμᾶς * ἀρπάζων χειρὸς ** δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς οἰκτίρμων.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ήχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, * ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις * καὶ ἀτό-
ποις πράξει * δεινῶς παραλελυμένην, * ἔγειρον * τῇ θεικῇ σου *
ἐπιστάσι, * ὡσπερ καὶ * τὸν Παραλύτον * ἡγείρας πάλαι, * ἵνα
κράζω σεσωσμένος * Οἰκτίρμον, δόξα, * Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεέμ.

Ὁ Χεῖρ σου δρακί * περικρατῶν τὰ πέρατα, * Ἰησοῦ ὁ Θεός, *
ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, * καὶ Πνεύματι ἀγίῳ * συνδεσπύζων
πάντων, * σαρκὶ ἐφάνης * νόσους ἰώμενος, * καὶ πάθη ἀπήλα-
σας, * τυφλοὺς ἐφώτισας, * καὶ τὸν Παραλύτον * λόγῳ θεικῷ *
σύ ἐξανέστησας, * περιπατεῖν ἀθρώως * προστάξας, * καὶ τὴν
βαστάσασαν αὐτὸν * κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· * ὅθεν πάντες
σὺν τούτῳ * ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον, δόξα, * Χρι-
στέ, τῷ κράτει σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ
Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καὶ, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἐορτά-
ζομεν θαῦμα.

Στίχοι.

Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.

Οὕτως ἰαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπειρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος *
• πάσχει ὡς θνητός, * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας
• ἐνδύει εὐπρέπειαν· * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεός *
• καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες * ὀπίσω σου ἔδραμον· * ὃν δὲ
ὡς θνητὸν * μετὰ δακρῶν ἐζήτουν, * προσεκύνησαν χαίρουσαι
ζῶντα Θεόν, * καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν * σοῖς, Χριστέ, Μαθη-
ταῖς * εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, * Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, * ἄλλης
βιοτῆς * τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, * καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἰ-
τιον, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν * καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος * αὕτη ἡ σωτήριος * νύξ, καὶ φωταυγής * τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας * τῆς ἐγέρσεως οὐσα προ-ἀγγελος, * ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς * ἐκ τάφου σωματικῶς * πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, * Πανάμωμε, σήμερον, * πᾶσι τοῖς θνητοῖς * τὴν διαμένουσαν ζωὴν * εἰς αἰῶνας αἰῶνων δεδώρηται. * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεός * καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, * γενόμενος ἄνθρωπος * ᾤκησε τὴν σὴν, * Θεοχαρίτωτε, νηδύν. * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, * ἀνέστη θεοπρεπῶς, * συνεγείρας ἡμᾶς * ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, * καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέ-
» κτους διασώσας, * εὐλογητός εἶ * εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε,
» ὁ Θεός * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἀπλωθέντα σε ξύλω ὡς ἑώρα, * φῶς συνέστειλεν ἥλιος, μὴ σθένων * τῷ κόσμῳ φαίνειν, * σοῦ ἔκουσίως * δύναντος, Παμβασιλεῦ, * εἰς φαῦσιν πάντων ἔθνῶν.

Ἐξανέστης κενώσας τὰ μνημεῖα, * καὶ σκυλεύσας τὸν Ἄδην δυναστεία * παντοδυναμῶ. * διὸ ὑμνοῦμεν * τὴν σεπτὴν σου, Χριστέ, * καὶ θεῖαν Ἐγερσιν.

Ὡς νεκρὸν τί τὸν ζώντα ἐκζητεῖτε; * ἐξηγέρθη, οὐκ ἔστιν ἐν τῷ τάφῳ. * ταῖς Μυροφόροις * ἐβόα παλαι * ἐξαστράπτων μορφῇ * ὁ θεῖος Ἄγγελος.

Κατακείμενον χρόνοις ἐπὶ πλείστοις * τὸν Παραλύτον λόγῳ ὑγιώσας, * ἐβόας Ἄρον * τὸν κράββατόν σου, * καὶ πορεύου ὑμῶν * τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε Κυρίου, * τοὺς πιστῶς ἐν τῷ θείῳ σου τεμένει * ἀθροιζομένους * Θεοῦ εἰς αἶνον, * ὀδήγει, σκέπε * ἐκ παντοίων κακῶν * τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δόξα.

Ὡ Τριάς, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας * ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Δεσπότην, * ἀπὸ παντοίων * κινδύνων σῶζε, * καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν * μετόχους ποιήσον.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον * τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων
γεννηθέντα * ἐκ τοῦ ἀνάρχου * Πατρὸς ἀρρέυστως * διὰ τοῦτο,
Ἄγνη, * σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄυτη * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββά-
» τῶν, * ἡ βασιλις καὶ κυρία * ἑορτῶν ἑορτῆ, * καὶ πανηγυρίς
» ἐστὶ πανηγύρεων, * ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε, * τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, * τῆς θείας
εὐφροσύνης, * ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ * τῆς Ἐγέρσεως, * βασιλείας
τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, * ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν * εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἄρον * κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών, καὶ ἴδε * ἰδοὺ γὰρ
ἤκασί σοι, * θεοφεγγείς ὡς φωστῆρες, * ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ *
καὶ θαλάσσης καὶ ἐψᾶς τὰ τέκνα σου, * ἐν σοὶ εὐλογοῦντα
Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ * παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, * τρισὶν ἐνιζο-
μένη * ἐν ὑποστάσει φύσις, * ὑπερούσιε * καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ
βεβαπτίσμεθα, * καὶ σὲ εὐλογοῦμεν πιστοὶ * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

» Ἦλθε * διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, * Παρθένε Θεοτόκε, *
» καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου * διαρρήξας, θνητοῖς τὴν ἀνά-
» στασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο * διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον * καθελὼν τοῦ θανάτου τό κράτος, * ὁ Υἱός σου, Παρ-
» θένε, * ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, * ὡς Θεὸς κραταιός, * συνανύ-
» ψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε * διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦρόν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως * ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, *
» οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, βυθός * καὶ
» πᾶν γένος ἀνθρώπων, * ὕμνοις αὐτὸν * ὡς Κτίστην καὶ Λυ-
» τρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, * σταυρωθέντος σου, Σωτὴρ ἡμῶν, *
καὶ ἀπέδιδου τοὺς νεκροὺς * οὓς κατέπιεν ὁ θάνατος * ὁ Ἄδης
ἐγυμνοῦτο, * σὲ καθορῶν * ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς γεγονότα.

Ποῦ σου τὸ κέντρον ἐστὶ, θάνατε; * ποῦ σου, "Ἄδη, νῦν τὸ νίκος; * τῷ ἀναστάντι Βασιλεῖ * ἐνεκρώθης καὶ ἀπόλωλας. * οὐκ ἔτι βασιλεύεις. * ὁ κραταιὸς * ἀφείλετο γὰρ οὓς εἶχες δεσμίους.

Δράμετε τάχος, ἀπαγγείλατε * Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, * ταῖς Μυροφόροις ὁ φανείς * νεανίας ἀπεφθέγγετο. * Ἀνέστη ὁ Δεσπότης, * καὶ σὺν αὐτῷ * οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ παραδέξως.

Ἔτεσι πλείστοις κατακείμενος * ὁ Παράλυτος ἐκραύγαζεν. * Ἐλέησόν με, Λυτρωτὰ, * ἀπορία συνεχόμενον. * ὁ δὲ προστάττει τούτῳ * ἄραι σπουδῇ * τὸν κράββατον καὶ ὀρθῶς βηματίζειν.

Ὡς τῶν αὐλῶν προηγούμενος, * Ἀρχιστράτηγε, Δυναμέων, * σὺν ταύταις αἰτησαι ἡμῖν * τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, * διόρθωσίν τε βίου, * καὶ τῶν ἐκεῖ * ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν αἰωνίων.

Δόξα.

Ἄκτιστον, ἄτμητον οὐσίαν, * τρισυπόστατον θεότητα, * Πατέρα ἄναρχον Θεόν, * καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον * ὑμνήσωμεν συμφώνως, * τῶν Σεραφίμ * κραυγάζοντες τὴν φρικτὴν μελωδίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σε πάλαι ἐθεάσατο * Ἡσαίας, Ἀειπάρθενε, * ἐν ᾧ δακτύλῳ τοῦ Πατρὸς * Λόγος ἄχρονος ἐγέγραπτο, * ἐκ πάσης ἀλογίας * σώζων ἡμᾶς, * τοὺς λόγοις σε ἱεροῖς ἀνυμνοῦντας.

Καταβασία. Αὕτη * ἡ κλητή.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. * ἡ γὰρ δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών. * • σὺ δὲ ἀγνή * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ὡ θείας, ὦ φίλης, * ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς. * μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ * ἐπηγγείλω ἔσεσθαι * μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ. * ἦν οἱ πιστοὶ * ἄγκυραν ἐλπίδος * κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα * καὶ ἱερώτατον, Χριστέ. * ὦ σοφία καὶ Λόγε * τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, * δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον * σοῦ μετασχεῖν, * ἐν τῇ ἀνεσπέρφ * ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως, Παρθένε, * σὲ μακαρίζομεν πιστοί. * Χαῖρε, πύλη Κυρίου. * χαῖρε, πόλις ἐμψυχε. * χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε *

σήμερον φῶς * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος * τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστά-
σεως.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· * ὁ γὰρ δύ-
νας ἐν τάφῳ * Ἰησοῦς ἀνέτειλε, * λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, *
καὶ τοὺς πιστοὺς * πάντας καταυγάζσας, * θεοχαρίτωτε Δέσ-
ποινα.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖθέ σε * ἐν τῇ βάρῃ Μωϋσῆς, *
» τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν γαστρὶ· *
» Δανιὴλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ῥάβδον βλαστήσασαν *
» Ἑσαίας κέκραγε, * τὴν ἐκ ῥίζης Δαυίδ.

Τροπάρια.

Ἰησοῦ, ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος, * συνανύψωσας ἡμᾶς· * καὶ τε-
θεις ἐκουσίως ἐν μνήματι, * ἐκ μνημάτων τοὺς νεκροὺς * ἐξανέ-
στησας πάντας, * ὑμνοῦντας τὸ κράτος σου * τὸ ἀκατάληπτον, *
καὶ τὴν δυναστείαν τὴν σὴν * τὴν ἀήττητον.

Ὠραιότατος τάφου ἀνέτειλας, * ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, *
ὠραιότατε Λόγε, καὶ ἔλυσας * τὸ τοῦ Ἄδου ἀμειδές, * καὶ δεσ-
μώτας ἐξήρας, * συμφώνως κραυγάζοντας· * Δόξα τῇ δόξῃ σου, *
δόξα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, * τῇ Ἐγέρσει σου.

Στεναγμούς τε καὶ δάκρυα φέρουσαι * μετὰ μύρων ἐν σπουδῇ, *
τὸ πανάγιον μνημα κατέλαβον * αἱ Γυναῖκες· καὶ Χριστοῦ * ἐδι-
δάσκοντο πίστει * τὴν ἐνδοξον Ἐγερσιν, * ἣν ἐορτάζομεν, * ἐν
ἀγαλλιάσει ψυχῆς * εὐφραϊνόμενοι.

Ἠκολούθει ἡ ῥῶσις τοῦ σώματος * τῇ προστάξει σου, Χριστέ, *
καὶ ὠρᾶτο ὁ πρῶην Παραλύτος * ἐφαλλόμενος σπουδῇ, * καὶ τὸν
κράββατον φέρων, * ἐφ' ὃν κατεκλίνετο * ἔτεσι πλείοσιν, * ἀνυμνε-
λογῶν τὴν πολλὴν * δυναστείαν σου.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι, μέγιστε * Ἀρχιστράτηγε, αἰεὶ * τῷ
μεγάλῳ φωτὶ παριστάμενος, * καὶ εἰρήνευσον ἡμῶν * τὴν ζωὴν,
ἐπηρείαις * πάντοτε τοῦ ὄφους, * καὶ περιστάσει * βίου δονου-
μένην αἰεὶ, * ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Φῶς καὶ φῶτα ζωὴν τε δοξάζω σε * καὶ ζωὰς πανευσεβῶς, *
Πάτερ, Λόγε καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τρισυπόστατε Μονάς, *
ἀδιαίρετον κράτος, * Θεότης ἀσύγχυτε, * Ἁγίος, Ἁγίος, * Ἁγίος
βοῶν σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρου προήλθε νηδύς σου * μέγας Ἡλιος Χριστός, * και τὸν κόσμον ἐφώτισεν, ἄχραντε, * ἐπιλάμψει φαιδραῖς, * και τὸ σκότος ἐξῆρε * τὸ τῆς παραβάσεως. * ὅθεν ὑμνοῦμέν σε * πάντων ὡς αἰτίαν καλῶν, * Θεονύμφευτε.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώτας ὡς θνητός, * ὁ Βασιλεὺς και Κύριος, * τρίτη-μερος ἐξανέστης, * Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, * και καταργήσας θάνατον, * Πασχα τῆς ἀφθαρσίας, * τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἔτερον τοῦ Παραλύτου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλόνησος * και πανοικτίρμων Κύριος * Προβατικῆ κολυμβήθρα, * τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους. * εὔρε δὲ κατακειμένον * ἄνησπον πλείστοις ἔτεσι, * και πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν. * Ἄρον τὸν κράββατον, ἴθι * πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ' και ψάλλομεν Στιχηρὰ

Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γινώτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, * ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, * και ἐκὼν ἐτάφη, * και ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια * οἱ φύλακές σου, Κύριε. * ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, * πληρῶσαν δώρων * τὴν δεξιὰν αὐτῶν, * κρύπτειν ἐνόμιζον * τὴν Ἀνάστασιν σου, * ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, * τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. * Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ * ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν. * εὔρεν Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα * και λέγοντα. * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * οὐκ ἔστιν ὧδε, * ἀλλ' ἐγήγερται, * καθὼς εἶπε, * προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου, Δέσποτα, * ὀψόμεθα φῶς, φιλόνησπε. * ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, * σωτηρίαν τῷ γένει * τῶν ἀνηρώπων δωρούμενος, * ἵνα σε πᾶσα κτίσις * δοξολογῇ * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἵμνον ἑωθινὸν * αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * τὰ δάκρυα προσέ-
 φερων, Κύριε· * εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, * τὸ μνημῆ-
 σου κατέλαβον, * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα * μυρίσαι σπουδάζουσαι. *
 Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον * αὐταῖς εὐηγγελίσατο· * Τί
 ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * τὸν θάνατον γὰρ πα-
 τήσας, * ἀνέστη ὡς Θεός, * παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστραπτῶν Ἄγγελος * ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου τὸ ζωοποιόν, *
 ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· * Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, *
 ἐσκυλευσε τὸν Ἄδην, * καὶ ἀνέστη τριήμερος, * ὡς μόνος Θεός
 καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνημῆμά σε * ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα * τῇ μιᾷ τῶν Σαβ-
 βάτων, * Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ· * μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, *
 κλαυθμῷ βοῶσα· * Οἰμοι, * Σωτήρ μου! πῶς ἐκλάπη, * πάντων
 Βασιλεῦ; * Ζευγὸς δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων * ἔνδοθεν τοῦ μνη-
 μείου ἐβόα· * Τί κλαίεις, ὦ γύναι; * Κλαίω, φησιν, * ὅτι ἤραν
 τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, * καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. *
 Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, * ὡς κατεῖδέ σε, * εὐθέως ἐβόα· *
 Ὁ Κύριός μου * καὶ ὁ Θεός μου, * δόξα σοι.

Ἐβραῖοι συνέκλεισαν * ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν· * Διηστής
 δὲ ἀνέφξεν * ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφὴν, * κραυγάζων καὶ
 λέγων· * Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμέ σταυρωθεὶς * συνεχρέματό μοι
 ἐπὶ τοῦ ξύλου, * καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, * τῷ Πατρὶ
 συγκαθήμενος· * αὐτὸς γὰρ ἐστὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἔχων
 τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, τὸν Παράλυτον * οὐ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, * ἀλλ'
 ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε· * καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ * ἐνε-
 πόδισε νόσος· * ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀξυτέρα * ἡ ἐνέργεια ἐδείχ-
 θη· * καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέβριψε, * καὶ τὸ φορτίον τῆς
 κλίνης ἐβάστασεν, * εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους * τῶν οἰκτιρμῶν
 σου, * δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὡραν, τὸ ἑωθινόν. Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας * τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης *
 ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν * καὶ ἐμφάνειαν, * διαπιστοῦντες οἱ Μα-

θηται * ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· * ἀλλὰ τοῖς ση-
μείοις καθοπλισθέντες * καὶ θαύμασι, * πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπε-
στέλλοντο. * Καὶ σὺ μὲν, Κύριε, * πρὸς τὸν ἀρχίφωτον * ἀνε-
λήφθης Πατέρα· * οἱ δὲ ἐκέρυττον πανταχοῦ * τὸν λόγον, τοῖς
θαύμασι πιστούμενοι. * Διὸ * οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν * δοξά-
ζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν * Ἀνάστασιν, φιλόανθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Προσόμοια δ' Ἰησοῦ γ'.

Αθετήσαντα, Χριστέ, * τὴν ἐντολήν σου, * τὸν προπάτορα
Ἀδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τὸν δὲ Ληστήν, Οἰκτίρ-
μον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, * ἐν αὐτῷ εἰσφύσας κρά-
ζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * συνεξανέστησας * ἡμᾶς ἐκ τῶν
παθῶν * τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε· * τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν *
τὴν δυναστείαν ὤλεσας, Χριστέ· * διὰ τοῦτο πιστεῖ κραυγάζο-
μεν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ * τοὺς ἐν τῷ Ἄδῃ * νεκρωθέντας ὡς
Θεὸς * ζωοποιήσας, συνήγειρας· * καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν * ὡς ἀγα-
θὸς ἐπήγασας ἡμῖν, * τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· * Μνήσ-
θητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς * τῇ τοῦ θανάτου * κατεδίκασας ἀρᾷ,*
ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος, * ἐν δὲ τῷ σώματί σου * ἀναμαρτή-
τως, Δέσποτα, παθῶν, * τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· *
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνα τοῦ Παραλύτου, Ὡδὴ ε'. Ἀπόστολος
καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΕΙ Δ Η Σ Ι Σ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται ἡμέρας
τρῆς· τῇ Κυριακῇ, τῇ Δευτέρᾳ, καὶ τῇ Τρίτῃ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑσπερῆς γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ Ποιητὴς τοῦ παντός, * σαρκοφόρος γενόμενος, * τὴν ἡμῶν ἐπτώχευσε * φύσιν θέλων ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις * συνδαιτιώμενος, * θαυμάτων πλήθη * Ἑβραίοις δέδειχεν * ὅθεν ἰάσατο * τὸν ποτε Παράλυτον, * εἰπὼν αὐτῷ * Ἄρὸν σου τὸν κράββατον, * ἐν Βηθεσδα ἐπιστάς.

Σῶτερ Θεέ μου καὶ Κύριε, * τοὺς πεπτωκότας βροτοὺς * ἀναστῆσαι βουλόμενος, * ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος * περιήρχου, ἰώμενος * πάντων τὰς νόσους * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν. * διὸ φοιτήσας * Προβατικῇ ἐν στοᾶ, * σῶον ἀνέδειξας * τὸν ποτε Παράλυτον * λόγῳ τῷ σῷ, * ὀκτῶ καὶ τριάκοντα * ἔτεσι κείμενον.

Φθόνῳ Ἑβραῖοι τηρόμενοι, * εὐεργεσίας τὰς σὰς, * ὑπεράγαθε Κύριε, * ἀφορμὴν ποιούμενοι, * καὶ μανίας ὑπέκκαυμα, * παρανομοῦντες * αὐτοὶ τὸν νόμον αἰεὶ, * σὲ ἐπεζήτουν * κτείνειν τὴν ὄντως ζωὴν * διὰ τὸ Σάββατον, * ὅτε ὅλον ἄνθρωπον * ἔδειξάς σου * ὑγιῆ, παράλυτον * ὄντα τὸ πρότερον.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα * ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ. * καὶ ἰδὼν σε, * Κύριε, ἐβόα. * Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, * βάλῃ με ἐν αὐτῷ. * ἐν ᾧ δὲ πρρεύομαι, * ἄλλος προλαμβάνει με, * καὶ λαμβάνει τὴν ἰασίν, * ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατὰκειμαι. * Καὶ εὐθύς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, * λέγει πρὸς αὐτόν. * Διὰ σὲ * ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ * σάρκα περιβέβλημαι, * καὶ λέγεις. * Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; * Ἄρὸν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. * Πάντα σοι δυνατὰ, * πάντα ὑπακούει, * πάντα ὑποτέτακται. * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * καὶ ἐλέησον, Ἄγιε, * ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Τῷ σῶ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ, * θανάτου κράτος λέλυται, *
καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· * γένος δὲ ἀνθρώπων * πί-
σται σωζόμενον * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανουκτικόν.

Ἐσπερινὸν ὕμνον * προσφερομέν σοι, Χριστέ, * μετὰ θυμιά-
ματος * καὶ ῥόδων πνευματικῶν· * ἐλέησον, Σωτήρ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν. Αὐτόμελον.

Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις· * ἐπάγη γὰρ
ἐν τόπῳ, * καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, * καὶ ἀνέδειξεν * ἐξ ἀλιέων
Ἀποστόλους, * καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ * πλαστοουργήσας τὸν ἀνθρω-
πον, * ἤλθες, εὐσπλαγχνε, * τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, Χριστέ· *
τὸν Παράλυτον * ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ * διὰ τοῦ λόγου
σου ἀνέστησας· * Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας· * τῆς Χα-
ναναίας τὴν παῖδα * ἐνοχλουμένην ἠλέησας· * καὶ τὴν αἴτησιν *
τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρείδες. * Διὰ τοῦτο κράζομεν· * Παντο-
δύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Εὐφραϊνέσθω τὰ οὐράνια·

Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, * ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· *
Χὸ πρωτότοκος τῆς κτίσεως * καὶ δημιουργὸς * πάντων τῶν γεγο-

νότων, * τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν * ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. * Οὐκ ἔτι, θάνατε, κυριεύεις· * ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης * τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Κατανοητικόν.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, * ψυχὴ μου, μετανόησον· * χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, * πταισμάτων οὐ λυτροῦται· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνώστα, ἡμαρτον· * πρὶν καταδικάσης με, * ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Ἀθλοφόροι μακάριοι· * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * κατηξιώθητε μακαριότητος. * Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγγελίας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε· * Ποῖόν σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνόμασώ σε; * ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· * διό, ὡς προσετάγην, βοῶ σοι· * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάρεσιν εὐροντο * τὴν ὀλοσώματον * οἱ παραλύσει * φθόνου σφιγγόμενοι, * τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου * σφίγγιν κατανοοῦντες, * λέγοντες· Οὐκ ἔξεστι * θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, * λύειν τε τὴν πάτριον * τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν· * τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, * καὶ θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, *

ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, * καὶ ἐκὼν ἐτάφη, * καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, *
τοῦ σῶται τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δίς.

Καταναυκτικόν.

Πολλάκις * τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, * εὐρέθην * τὴν ἀμαρτίαν
ἐκπληρῶν. * τῇ μὲν γλώττῃ * ᾄσματα φθειγγόμενος, * τῇ δὲ
ψυχῇ * ἄτοπα λογιζόμενος. * ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, * Χριστέ ὁ
Θεός, * διὰ τῆς μετανοίας, * καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες,
τιμῆσωμεν. * ὅτι θεάτρον γενόμενοι * Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, *
τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρεσ-
βεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, * ἰδὼν σε ἐβόη-
σεν. * Ἐλέησόν με, Κύριε, * ὅτι ἡ κλίνη μου * τύμβος μοι ἐγένε-
νετο. * Τί μοι κέρδος ζωῆς; * οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμ-
βήθρας. * οὐ γὰρ ἔστι μοι τις ὁ ἐμβάλλων με, * ταραττομένων τῶν
ὕδατων. * ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ * προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, *
ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε.

Σημεῖων * καὶ τεράτων βλέποντες τὴν δύναμιν, * οἱ φθόνῳ
παρειμένοι * καὶ δυνατοὶ κακία * οὐκ ἐπίστευον, * ὡς σὺ Θεοῦ Υἱὸς
ὑπάρχεις, * καὶ τοῦ παντός πρῦτανις, * ὁ καὶ Παράλυτον * ὑγιῆ
δείξας λόγῳ.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄτομαι.

Ὁμοιον.

Ἰδόντες * οἱ Σαββάτων φύλακες Παράλυτον * σφιγθέντα ἐν
Σαββάτῳ, * τὴν ψυχὴν ἐχαυνοῦντο, * καὶ, Οὐκ ἔξεστιν * ἐν τῷ
Σαββάτῳ θεραπεύειν * καὶ βεβηλοῦν Σάββατον, * τάχα ὡς νόμι-
μοι * Γραμματεῖς ἐπεβίων.

Στίχ. Ὅτι εἶπας. Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Ὁμοιον.

Σαββάτων * αὐτουργὸν μὴ γνόντες σε καὶ Κύριον * οἱ Σάβ-
βατα τηροῦντες, * τοῦ Παραλύτου σφιγξίν * διεγόγγυζον, * τὴν
ἐν Σαββάτῳ γενομένην. * Ὡς οὐ καλόν, λέγοντες, * αἶρειν τὸν
κράββατον * ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, * ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα * τῇ λεγομένη κατὰ Ἰουδαίους Βηθesda, * πέντε στοὰς ἔχουσα. * ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο * πλήθος τῶν ἀσθενούντων. * Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ * κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, * διετάραττεν αὐτήν, * καὶ ῥῶσιν ἔχαριζετο * τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. * Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος * χρονιοῦντα ἄνθρωπον, * λέγει πρὸς αὐτόν. * Θελεῖς ὑγιῆς γενέσθαι; * Ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο. * Κύριε, * ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, * βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. * ἰατροῖς κατηνάλωσα * τὸν ἅπαντά μου βίον, * καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιώθην. * Ἄλλ' ὁ ἰατρός * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων * λέγει πρὸς αὐτόν. * Ἄρὸν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, * κηρύττων μου τὴν δύναμιν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Οτῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ * πλαστοργήσας τὸν ἄνθρωπον, * ἤλθες, εὐσπλαγχνε, * τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, Χριστέ. * τὸν Παράλυτον * ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα * διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας. * Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας. * τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα * ἐνοχλουμένην ἠλέησας. * καὶ τὴν αἴτησιν * τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρεῖδες. * Διὰ τοῦτο κράζομεν. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, * ἰδὼν σε ἐβόησεν. * Ἐλέησόν με, Κύριε, * ὅτι ἡ κλίνη μου * τύμβος μοι ἐγένετο. * Τί μοι κέρδος ζωῆς; * οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας. * οὐ γὰρ ἔστι μοί τις ὁ ἐμβάλλων με, * ταραττομένων τῶν ὑδάτων. * ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ * προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, * ἵνα καγὼ μετὰ πάντων κράζω. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, * ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κο-
λυμβήθρᾳ, * τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδὰ, * πέντε
στοὰς ἐχούσῃ. * ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο * πλῆθος τῶν ἀσθε-
νούντων. * Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ * κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, *
διετάρραπτεν αὐτήν, * καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο * τοῖς προσιοῦσιν ἐν
πίστει. * Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος * χρονιοῦντα ἄνθρωπον, * λέγει πρὸς
αὐτόν. * Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; * ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο. * Κύ-
ριε, * ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα, ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, * βάλῃ
με εἰς τὴν κολυμβήθραν. * Ἰατροὺς κατηνάλωσα * τὸν ἅπαντά
μου βίον, * καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιώθην. * Ἄλλ' ὁ ἰατρὸς *
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων * λέγει πρὸς αὐτόν. * Ἄρὸν σου
τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, * κηρύττων μου τὴν δύναμιν, *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα * τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε, * καὶ
ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται. * πᾶσα δὲ ἡ κτίσις * ἀνευφημοῦσά
σε, * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει. .

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου.

Σῶσόν με, Κύριε ὁ Θεός μου. * σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία. *
ὁ κλύδων με τῶν παθῶν * ἐκταράττει, * καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνο-
μιῶν * μὲ βυθίζει. * δός μοι χεῖρα βοηθείας, * καὶ πρὸς φῶς ἀνά-
γαγέ με κατανύξεως, * ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ, ἡ δύναμις. * ἐν μνή-
μασι γὰρ κεῖνται, * καὶ πνεύματα διώκουσι, * καὶ κατήρησαν
ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος, * ἀγωνισάμενοι *
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδιόμελον.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος * ἐκεῖ κατέκειτο * πλῆθος τῶν
ἀσθενούντων. * καὶ μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, * εὗρεν ὁ Χριστὸς *

ὀκτώ και τριάκοντα ἐτῶν * Παράλυτον κείμενον· * δεσποτικῆ φωνῆ * λέγει πρὸς αὐτόν· * Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; * Ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· * Κύριε, * ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα, ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ, * βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. * Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· * Ἄρὸν σου τὴν κλίνην· * Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας, * μηκέτι ἀμάρτανε. * Τῆς θεοτόκου πρεσβείαις * κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄπολυτίκιον.

Τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Ἐκτενῆς, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β' γ'

Ἀναστάσιμον.

Σαρκι τοῦ θανάτου * γευσάμενος, Κύριε, * τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου * ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου· * και τὸν ἄνθρωπον * νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * τὴν ἤταν ἀνακαλούμενος. * Ὁ ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Ἔως πότε, ψυχὴ μου, * ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; * ἔως τίνος λαμβάνεις * μετανοίας ὑπέρθειν; * λάβε κατὰ νοῦν * τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Ἡμαρτον· * ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε * διὰ τῆς πίστεως, * ὑπέρλαμπροι * φωστῆρες ἅγιοι, * θεοσεβείας ἐρασταί, * Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις * μὴ δειλιάσαντες, * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην * κατηδαφίσατε, * τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον * τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ και δύναμις ἡμῶν, * Θεοτόκε, * ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνῃ εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑρρτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Πάρεσιν εὐραντο * τὴν ὀλοσώματον * οἱ παραλύσει * φθό-
νου σφιγγόμενοι, * τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου * σφίγξιν κατα-
νοοῦντες, * λέγοντες· Οὐκ ἔξεστι * θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, *
λύειν τε τὴν πάτριον * τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν· * τοῦ νόμου
σε μὴ γνόντες Δεσπότην, * καὶ θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑρρ-
τῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἦ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντά-
κιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑρρτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια * οἱ φύλακές σου, Κύριε· *
ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, * πληρῶσαν δώρων * τὴν
δεξιὰν αὐτῶν, * κρύπτειν ἐνόμιζον * τὴν Ἀνάστασιν σου, * ἦν
ὁ κόσμος δοξάζει. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Κατανυκτικόν.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν * συναγάγε, Κύριε, * καὶ τὴν
χερσωθεῖσάν μου * καρδίαν καθάρισον, * ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι
μετάνοιαν, * ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμὸν, * καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δά-
κρυα· * ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· * Ὁ Θεός, σῶσόν
με, * ὡς μόνος εὐσπλαγχνος * καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπίωσαντο * οἱ Χριστοῦ
στρατιῶται, * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὠμολόγησαν, *
τῶν ἀπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύου-
σιν ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, τὸν Παράλυτον * οὐ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, * ἀλλ'
ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε· * καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ * ἐνεπό-
δισε νόσος, * ὅτι τῆς φωνῆς σου ὄξυτέρα * ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη· *
καὶ τὸ δυσβάστακτον βᾶρος ἀπέρριψε, * καὶ τὸ φορτίον τῆς κλί-
νης ἐβάστασεν, * εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους * τῶν οἰκτιρμῶν σου· *
δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἐφάνη * παρειμένους μέλεσιν ὁ λόγος σου * ὡς σφίγμα ζωηφόρον, ζωοποιέ μου Λόγε· * οὐ μαρτύριον * ἢ παρ' ἐλπίδα κλίνης ἄρσις, * ἦν κελευσθεὶς ἔφερον * ὁ κατακείμενος * ἐπ' αὐτῆς ἐπὶ πλεῖστον.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

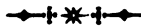
Γηθόμενος * πληροὶ τὸ πρόσταγμα Παράλυτος * τῆς σῆς παντοδυναμίου * Δεσποτικῆς ἰσχύος, * καὶ τὸν κράββατον * φέρων αὐτοῦ περιεπάτει, * καὶ μαρτυρῶν ἐκραύγαζεν· * Ὁ ἰασάμενος * τοῦτο ποιεῖν κελεύει.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Ἐν ἔτεσι * πολλοῖς καὶ χρόνοις κατακείμενος, * Ἐλέησόν με κράζει * ὁ παρειμένος μέλη, * λυτρωτὰ Χριστέ, * συνεσφιγμένος ἀπορία· * καὶ ὁ Σωτὴρ κράββατον * αἶρειν προσέταπτε, * κατασγίγξας τὰ μέλη.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα * ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ, * καὶ ἰδὼν σε, * Κύριε, ἐβόα· * Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, * ἵνα, ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ, * βάλῃ με ἐν αὐτῷ· * ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, * ἄλλος προλαμβάνει με, * καὶ λαμβάνει τὴν ἰασιν, * ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατὰκειμαι. * Καὶ εὐθύς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ * λέγει πρὸς αὐτόν· * Διὰ σέ * ἄνθρωπος γέγονα, * διὰ σέ * σάρκα περιβέβλημαι, * καὶ λέγεις· * Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; * ἄρον σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. * Πάντα σοι δυνατὰ, * πάντα ὑπακούει, * πάντα ὑποτέτακται· * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * καὶ ἐλέησον, Ἄγιε, * ὡς φιλόανθρωπος.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Δ΄. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν * ἡ μεσότης ἡμερῶν, * τῶν ἐκ σωτηρίου * ἀρχομένων Π. Ἐγέρσεως, * Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ * σφραγιζομένων· * καὶ

λάμπει τὰς λαμπρότητας, * ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα * καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, * καὶ παρεῖναι * τὴν δόξαν προφαίνουσα * τῆς δεσποτικῆς * Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ἦκουσε * καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, * εὐαγγελισθείσης * τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως. * οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι * ἠγαλλιάσαντο, * τοῦτον θεασάμενοι * καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι * ῥύπον χριστοκτονίας. * εὐτρεπίζεται * πανηγυρίζουσα * τὴν τῶν ἑκατέρων * εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ἦγγικεν * ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς * χύσις ἐπὶ πάντας, * ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος. * ἡ προβεσμία κηρύττει * ἡμισευθεῖσα * τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον * καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν * παρ' αὐτοῦ δεδομένης * ἀψευδοῦς * Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, * τὴν τοῦ Παρακλήτου * δηλοῦσθης ἐπιφάνειαν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης * τῆς σῆς, Χριστέ, Ἀναστάσεως, * καὶ θείας παρουσίας * τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, * συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου * ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια. * ἐν ἡ κατάπεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 2.

Τάδε λέγει Κύριος. * Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ, ἕως εἰς γῆν μακράν. — Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. (Κεφ. Γ'. 2). Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ἀκούσατε, βουνοὶ καὶ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε, καὶ ἐζαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών. Λαός μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; καὶ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἡ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; (Κεφ. Ε'. 4).

Διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνηθήσεται Κύριος, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΕ΄. 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ· ὅτι τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαός μου, ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐπικαλέσεσθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζητέ μοι, ἀπολείπετω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς με, καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἀφήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος· ἀλλ' ὡσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτω ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἐκείθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ἡμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις αὐτῶν· καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος· ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Θ΄. 1.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν

ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τῆς ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μῶλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφρομένην, καὶ σοφώτερος ἐσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν * ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, * ἐν ἡ Χριστός, παραγυμνώσας * ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, * Παράλυτον συνέσφιγξε, * λόγῳ αὐτόν * τῆς κλίνης ἐξαναστήσας· * καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν * ἐν ὀστρακίνῳ σώματι, * τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπὲς ἀρχῆς.

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἐπέστης, * ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, * μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * διδάσκων καὶ ἐλέγχων * τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, * τοὺς Φαρισαίους * καὶ Γραμματεῖς, * καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· * Ὁ διψῶν * ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω * ὕδωρ ζωηρόν, * καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. * Ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, * ποταμοὶ βρέουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ * ζωῆς αἰωνίου. * Ὁ τῆς ἀγαθότητος * καὶ τῆς εὐσπλαχνίας σου, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν! Δόξα σοι.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, * ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, * καὶ ἐδίδασκε λέγων * τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· * Ὁ

διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω * ὕδωρ ζωηρὸν αἰώνιον, * καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, * ποταμοὶ βρέυσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, * καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * διδάσκοντός σου, Σωτήρ, * ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι. * Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθηκώς; * ἀγνοοῦντες, * ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, * ἡ κατασκευάσασα * τὸν κόσμον. Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν * εὐσεβείας πότισοννάματα. * ὅτι πᾶσι, Σωτήρ, ἐβόησας. * Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. * Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον, μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος * τῶν καρδιῶν λογισμοὺς, * ἐν μέσῳ ἀνέκραζε * τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, * τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν. * Τί ζητεῖτε πιάσαι * ἐμέ τὸν ζωοδότην; * ἑορτῆς μεσαζούσης, * ἐκβοῶν παρρησίᾳ. * Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε, παράνομοι.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων * ἐν τῷ ναῷ ἐσκηκώς, * ἑορτῆς μεσαζούσης * Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, * τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, * διελέγχει τρανώς * ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, * ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, * τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν. * ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, * δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, ὁ τοῦ δ'.
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ ὁ τοῦ πλ. δ'. εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου δ'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέσσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἔχνεσιν * ὁ πα-
» λαιὸς πεζεύτας Ἰσραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
» τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Μεγάλαι * τῆς ὑπὲρ νοῦν σου, Δέσποτα, * θείας σαρκώσεως *
εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, * δωρεαὶ τε καὶ χάριτες, * καὶ θεικαὶ
λαμπρότητες * ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης * μαρμαρυγᾶς Θεότητος * ἐξαποστέλλων, Χριστέ, *
τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς * ἑορτῇ γὰρ χαρμόσυνος * τῶν
σωζομένων πέφυκας, * καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, * δικαιοσύνη, Κύριε, * καὶ ἀπολύτρωσις * παρὰ Θεοῦ
σὺ γέγονας ἡμῖν, * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον * διαβιβάζων ὑψωμα, *
καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ σὰρξ σου * διαφθορὰν ἐν μνήματι * οὐκ εἶδε, Δέσποτα *
ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν σποράς, * τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, *
ἀκολουθία φύσεως * ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου πλ. δ'.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Θάλασσαν ἐπηξας.

Ἐθνη, κροτήσατε, * Ἐβραῖοι, θρηνήσατε * ὁ ζωοδότης γὰρ
Χριστὸς * τὰ δεσμὰ διέβρηξε * τοῦ Ἄδου, * καὶ νεκροὺς ἀνέ-
στησε, * καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ * Οὗτός ἐστιν * ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς * ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν * ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, * τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν, * ὁ ἐν Αἰγύ-
πτῳ ποταμοὺς * μεταστρέψας, Δέσποτα, * εἰς αἷμα * καὶ νεκροὺς
ἀνέστησας, * σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. * Δόξα, Σωτήρ, *
τῇ ἀπάτῃ σου βουλή, * δόξα τῇ κενώσει σου, * δι' ἧς ἐκαίνισας
ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον * ὑπάρχων, Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, * σὺ εἶ
 ἡ ἀνάστασις ἡμῶν * θέλων ἐκοπίασας, * Σωτὴρ μου * καὶ
 ἐκὼν ἐδίψησας, * τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέικων * καὶ εἰς Σι-
 χάρ * ἀφικόμενος σαρκί, * τὸ ὕδωρ ἐζήτησας * τῇ Σαμαρείτιδι
 πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, * ἰχθύας ἐπλήθυνας, * ὁ ἀκατάληπτος
 Θεός, * καὶ λαοὺς ἐχώρτασας * ἀφθόνως, * καὶ πηγὴν ἀέναον *
 σοφίας τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω. * Σὺ εἶ, Σωτὴρ, * ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ δοὺς * ζωὴν τὰς πιστεύουσιν * ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῳ̄.

Δόξα.

Τρία συνάναρχα * δοξάζω καὶ σύνθρονα, * Πατέρα ἀναρχον
 Θεόν, * καὶ Υἱὸν συνάναρχον, * καὶ Πνεῦμα * συναίδιον Υἱῷ, *
 τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν * μίαν ἀρχὴν * ὑπεράρχιον
 ὑμῶν * ἀνάρχου Θεότητος * καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας * τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, * Θεογεννητορ, ἐν
 γαστρὶ, * καὶ σαρκὶ ἐκύησας * ἀφράστως, * καὶ Παρθένος ἔμει-
 νας, * μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης * τοῦτον, ἀγνή, * ὡς
 Υἱόν σου καὶ Θεόν, * ἀπαύστως ἰκέτευε * ὑπὲρ τῆς ποιμένης
 σου ἀεὶ.

Καταβασία.

» ἄλασσαν ἔπηξας, * βυθίσας σὺν ἄρμασι * τὸν ἀλαζόνα
 » **Θ** Φαραῶ, * καὶ λαὸν διέσωσας * ἀβρόχως, * Κύριε, καὶ εἰσή-
 » γαγες αὐτοὺς * εἰς ὄρος ἀγιάσματος βοῶντας * Ἄσωμέν
 » σοι * τῷ Θεῷ ἡμῶν * ὦδὴν ἐπινίκιον, * τῷ ἐν πολέμοις κρα-
 » ταιῷ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα *
 » Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ναμάτων ζωοποιῶν * τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἡνοιξας, *
 Εἰ τις διψᾷ, πρόθυμος * ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν, Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανὸν * ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, *
 ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ * πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ζωοποιός, * καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, * πᾶσι
 πιστοῖς δεδωρῆται * τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνός.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν * κρίσιν κρίνετε, Ἰουδαῖοι, * διδάσκων * ἔλε-
γεν ὁ Δεσπότης, * ὡς ἐπέστη * τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, *
μεσοῦσης * τῆς νομικῆς ἐορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν * κρίσιν κρίνετε, Ἰουδαῖοι. * Χριστὸς γὰρ *
ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν * οἱ Προφῆται * ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, *
καὶ κόσμον * ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις * οὐ πιστεύετε, Ἰουδαῖοι, * τοῖς ἔργοις *
πεισθητε τοῦ Δεσπότη. * τί πλανᾶσθε, * ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, *
ὃν ἔγραψεν * ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν * πάντως δεῖ ἔλθειν, Ἰουδαῖοι, * Χριστὸς δὲ *
ἦλθε νῦν ὁ Μεσσίας, * τί πλανᾶσθε, * ἀθετοῦντες τὸν δίκαιον, *
ὃν ἔγραψεν * ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν, * Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσίας, * ὑμνοῦμεν *
ἀναρχον τὸν Υἱόν σου, * καὶ τὸ Πνεῦμα * εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, *
ὡς ἓνα * τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τῆς Τριάδος * ὦν, γενόμενος σὰρξ ὠράθης, * οὐ τρέψας, *
Κύριε, τὴν οὐσίαν, * οὐδὲ φλέξας * τῆς τεκούσης τὴν ἀφθορον *
γαστέρα, * Θεὸς ὦν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία.

» Ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, * ὑψώθη * κέρασ μου
» ἐν Θεῷ μου, * ἐπλατύνθη * ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, *
» εὐφράνθη * ἐν σωτηρίῳ σου.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ * τοῦ ἱεροῦ, * μεσαζούσης ἐνθέως *
τῆς ἐορτῆς, * Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, * ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πι-
νέτω. * ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου * τοῦ θείου μου νάματος, * πο-
ταμούς ἐκ κοιλίας * ἐκρεύσει δογμάτων μου. * ὅστις δὲ πιστεύει *
εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα * ἐκ θείου Γεννήτορος, * μετ' ἐμοῦ δοξαστή-
σεται. * Διὰ τούτο βοῶμέν σοι. * Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, * ὅτι
πλουσίως ἐξέχεας νάματα * τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ * καὶ τῆς ζωῆς * ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, *
πάντας, Σωτῆρ, * κάλεις τοῦ ἀρύσασθαι * σωτηρίας τὰ νάματα. *

τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου * δεχόμενος ἄνθρωπος, * ἐν αὐτῷ σβεν-
νύει * τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· * ὅθεν εἰς αἰῶνας * οὐ διψή-
σει, οὐ λήξει * τοῦ κόρου σου, Δέσποτα, * Βασιλεῦ ἐπουράνιε: *
Διὰ τοῦτο δοξάζομεν * τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν
πταισμάτων ἄφρσιν αἰτούμενοι * καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δού-
λοις σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν
» Ἥλιον * τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, *
» εἰκότως κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥήξας θανάτου τὰς πύλας τῇ σῇ δυνάμει, * ὁδοὺς ζωῆς
ἐγνώρισας * τῆς ἀθανασίας· * πύλας δὲ διήνοιξας * τοῖς πίστει
κραυγάζουσι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὴν μεσότητά τῶν ὄλων καὶ τέλος ἔχων, * καὶ τῆς ἀρχῆς,
ὡς ἀναρχος, * περιεδραγμένος, * ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, βοῶν· *
Τῶν θείων, θεόφρονες, * δεῦτε δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ὡς Θεός καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, * ὡς δυνατὸς τὸ
κράτος * καθελὼν τοῦ θανάτου, * πέμπειν ἐπηγγελῶ, Χριστέ, *
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ ἐκ Πατρὸς προερχόμενον.

Θεοτοκίον.

Νέμοις πλουσίως τὴν χάριν τοῖς σέ ὑμνοῦσι, * καὶ τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα * προαιώνιον Λόγον, * Μῆτερ ἀπειρόγαμε, * πταισμάτων
τὴν ἄφρσιν * τούτοις αἰτουμένη, πανάχραντε.

Ἄλλος. Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, * ὁ δὲ Μεσσίας * Χριστός ἐστι, παρά-
νομοι, * τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; * ἰδοὺ παραγέγονε, * καὶ μαρ-
τυρεῖ, * ἃ αὐτὸς ποιεῖ· * τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, * Παράλυτον *
λόγῳ συνέσφιγξεν.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, * πλανᾶσθε πάντες * ὑμεῖς, Ἑβ-
ραῖοι ἄνομοι· * ὄντως γὰρ ἦλθε Χριστὸς, * καὶ πάντας ἐφώτισε, *
καὶ ἐν ὑμῖν * ἔδειξε πολλὰ * σημεῖα καὶ τεράστια· * καὶ μάτην *
ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Ἐν ἔργον ἔδειξα ὑμῖν, * καὶ πάντες ἤδη * θαυμάζετε, ἀνέ-
κραζε * τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς· * ὑμεῖς περιτέμνετε * καὶ ἐν Σαβ-
βάτῳ * ἄνθρωπον, φησὶν· * ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπὸν * ἐγεί-
ραντι * λόγῳ Παράλυτον;

Ἔργα ἐποίησα πολλά, * καὶ διὰ ποῖον * ἔργον λιθάζετε με; * τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς * ἐλέγχων ἀνέκραζεν· * ὅτι ἄνθρωπον ὑγιῆ * ὅλον λόγῳ ἐποίησα; * μὴ κρίνετε * κατ' ὄψιν, ἄνθρωποι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, * καὶ ἐν Προφήταις * αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, * μετὰ τοῦ Πνεύματος * τὸ ἄχραντον γέννημα * τῆς πατρικῆς * φύσεως, Χριστέ, * τὰ ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν * ἀνήγες * διὰ τῶν σημείων σου.

Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε μονάς, * ἀναρχε Πάτερ, * Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, * ἡ ἐν μονάδι Τριάς! * ὁμότιμε, σύνθρονε, * ζωοποιέ, * ἄκτιστε Θεέ, * σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, * καὶ ῥῦσαι * κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ σου τὸν Θεὸν * ἀπεριγράπτως * χωρήσασα, θεό-
νυμφε, * Παρθενομητορ ἄγνη, * μὴ παύση πρεσβεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν, * ὅπως διὰ σοῦ * ῥυσθῶμεν τῶν περιστάσεων· * πρὸς σέ γὰρ * αἰεὶ καταφεύγομεν.

Καταβασία.

» Προφήτης Ἀββακούμ * τοῖς νοεροῖς * ὀφθαλμοῖς προεώρα,
» **Ο**Κύριε, * τὴν παρουσίαν σου· * διὸ καὶ ἀνέκραγεν· * Ἀπὸ
» *Θαιμᾶν* * ἤξει ὁ Θεός. * Δόξα τῇ δόξῃ σου, Χριστέ, * δόξα
» τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον ἐπι-
» *στρέφον* * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Τῶν θείων ἑορτῶν * τὴν μεσότητα φθάσαντες, * τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου * ἀρετῆς ἐξασκῆσαι * σπουδάσωμεν, θεόφρονες.

Ὡς ὄντως ἱερά * ἡ παροῦσα πανήγυρις· * μεσότητα τῶν μεγίστων * ἑορτῶν γὰρ ὀρίζει, * καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἀρχαγγελικὸς * οὐκ ἰσχύει νοῆσαι σου * τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου * καὶ πανάχραντον τέχον, * Σωτῆρ μου πολυέλεε.

Ἄλλος. Κύριε, * ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οαύμασι * κατεκόσμησας * τοὺς Ἀποστόλους σου, * τέρασιν * Ὁμεγαλύνας * τοὺς Μαθητάς * ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, * δοξάσας, * Σωτῆρ ἡμῶν, * καὶ δούς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

* Ἀπαντα * κατεφώτισαν * τῆς γῆς τὰ πέρατα * θαύμασι *
καὶ διδάγμασιν * οἱ Μαθηταί, * καὶ ποικίλοις τρόποις * τὸν λόγον
κηρύξαντες, * Χριστέ Σωτήρ, τῆς βασιλείας σου.

Ἄνεσιν * ἀναπέμπομεν * τῇ βασιλείᾳ σου, * ὕμνον σοι δὲ προσ-
άγομεν, * τῷ δι' ἡμᾶς * ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, * καὶ κόσμον φωτί-
σαντι, * καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα.

Δόξα σοι, * Πάτερ ἅγιε, * Θεὲ ἀγέννητε. * δόξα σοι, * Λόγε
ἄχρονε, * μονογενές. * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα, * τὸ θεῖον καὶ σύν-
θρονον, * καὶ ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γέγονεν * ἡ κοιλία σου * ἁγία τράπεζα, * ἔχουσα * τὸν οὐ-
ράνιον * ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων * οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν *
ὁ τοῦ παντός, Θεογεννήτορ, τροφεύς.

Καταβασία.

» **Κ**ύριε, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * εἰρήνην δὸς ἡμῖν. * Κύριε, * ὁ Θεὸς
» **Κ**ῆμῶν, * κτῆσαι ἡμᾶς. * Κύριε, ἐκτός σου * ἄλλον οὐκ οἶ-
» δαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Μεσότης * Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε σήμερον, * ἔνθεν τοῦ θεοῦ
μὲν Πάσχα * θειοτάτῳ φέγγει καταυγασθεῖσα, * ἐκεῖθεν δὲ * τοῦ
Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ἐλάλεις * ἐν τῷ ναῷ, Χριστέ, παριστάμενος, * τῶν Ἰου-
δαίων τοῖς δήμοις * τὴν οἰκίαν δόξαν ἀποκαλύπτων. * καὶ προ-
φαίνων * τὴν συμφύταν πρὸς τὸν Γεννήτορα.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι * προστασία καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, * τῶν κοσμι-
κῶν με σκανδάλων * λυτρουμένη, μόνη Θεογεννήτορ, * καὶ ταῖς
θείαις * φωτοχυσταῖς καταλαμπρύνουσα.

Ἄλλος. Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Ο πάντα περιέπων τὰ πέρατα, * ἀνήλθεις, Ἰησοῦ, καὶ ἐδί-
δασκες * ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους τὸν λόγον * τῆς ἀληθείας,
τῆς ἐορτῆς * μεσουσίης, * ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἄνεπτυξας τὰ χεῖλη σου, Δέσποτα, * ἐκῆρυξας τῷ κόσμῳ τὸν ἄχρονον * Πατέρα, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ συγγενές ἀμφοτέρων * φυλάττων * καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, * τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου, * ἰάσεις τελῶν, Σωτὴρ, καὶ σημεῖα, * Παράλυτον ἀνορθῶν, * λεπρούς καθαιρών, * καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ὁ ἀναρχος Υἱὸς ἀρχὴ γέγονε· * λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐνηνθρώπησε, * καὶ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐδίδασκε λέγων· * Προσδράμετε τῇ πηγῇ * τῇ ἀανάφ, * ζωὴν ἀρύσασθαι.

Δόξα.

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι Θεότητα, * οὐσίαν τρισυπόστατον, ἄκτιστον, * ἀμέριστον πάντες δοξολογοῦμεν, * Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * ὡς τρία οὐσαν καὶ ἓν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, * Παρθένον καὶ Μητέρα δοξάζομεν * σέ μόνην, ἀγνή θεόνυμφε Κόρη· * ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς * ἐσαρκώθη, * ζωοποιήσας ἡμᾶς.

Καταβασία.

» Ὡς ὕδατα θαλάσσης, φιλόνηρωπε, * τὰ κύματα τοῦ βίου
» Ὡχραιμάζει με· * διὸ, ὡς Ἰωνᾶς, σοὶ κραυγάζω, Λόγε· * Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν μου, * εὖσπλαγγνε Κύριε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς * μεσαζούσης, * ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς * καὶ Δεσπότης, * πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· * Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε * ὕδωρ ἀθανασίας· * ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, * καὶ πιστῶς ἐκβρωῶμεν· * Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν * πταισμάτων ἀνομίαις, * ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων * κατάρδουσον, καὶ δεῖξον * καρποφόρον ἀρεταῖς· * σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι * τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σέ, * Λόγε Θεοῦ πανάγιε, * καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, * ζῶν τε καὶ καθαιρὸν * ἀμαρτίας τῶν ὑμνούντων * τὴν ἐνδοξον * καὶ θείαν σου Ἐγερσιν· * παρέχων, ἀγαθὲ, * τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους * ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς * τοῖς Μαθηταῖς σου * Πνεύματος ἰσχύν, *

τοῖς σέ Θεόν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτήν.

Στίχοι.

Ἐστὼς διδάσκει τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ
Χριστὸς Μεσσίας, τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπέριψέ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, * πόθῳ *
» εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα-
» ζον· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ἰσχύϊ, Σῶτερ, * τὴν τοῦ θανάτου λύσας δύναμιν, * τρίβον *
τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνητοῖς, * εὐχαρίστως σοι κραυγάζουσιν· *
Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σάρκα φοροῦντα * θεθεαμένοι, οὐκ ἐπέγνωσαν * δῆμοι * τῶν
Ἑβραίων, Λόγε, σέ τοῦ Θεοῦ· * ἀλλ' ἡμεῖς σοι ἀναμέλπομεν· *
Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, * χαίρει· * διὰ
σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλο-
γημένη σὺ * ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос.

Σαρικῶς ἐκοπίσας, * ἡ ἀνάπαυσις πάντων· * ἐκουσίως ἐδί-
ψησας, * ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων· * τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, *
ὕδωρ τὸ ζῶν, Ἰησοῦ, * ἐπαγγειλάμενος.

Σαμαρείτιδι, Κύριε, * γυναικί προσωμίλεις, * διελέγχων τὴν
ἄνοιαν * τῶν ἀνόμων Ἑβραίων· * ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν * Ἰὼν σε
εἶναι Θεοῦ, * οἱ δὲ ἠρνήσαντο.

Ἰδὼρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, * ὕδωρ ἀθανασίας, * ἡ πηγὴ ἡ
ἀειζῶς, * παρέχειν ἐπηγγελῶ * τοῖς πίστει τὸ Πνεῦμά σου *
προσδεχομένοις, Σωτῆρ, * τὸ ἐκ Πατρὸς προτόν.

Πέντε ἄρτοις ἐξέθρεψας * χιλιάδας πεινῶντων, * καὶ τοῦ κό-
ρου τὰ λείψανα * εἰς ἄλλας μυριάδας, * Σωτῆρ, ἐπερίσσευσας, *
δεικνύς τὴν δόξαν σου * τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Ὁ ἐσθλὼν τὸν ἄρτον σου * ζήσεται αἰωνίως, * καὶ ὁ πίνων τὸ αἷμά σου * ἐν σοὶ μενεῖ, Σωτήρ μου, * καὶ σὺ ἐν αὐτῷ μενεῖς, * καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν * ἐν τῇ ἐσχάτῃ ῥοπῇ.

Ἐθαυμάστωσας, Δέσποτα, * τὴν σὴν οἰκονομίαν, * πιστωσάμενος θαύμασι * τὴν θεῖαν ἐξουσίαν. * τὰς νόσους ἀπήλασας, * νεκροὺς ἀνέστησας, * τυφλοὺς ἐφώτισας ὡς Θεός.

Τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισας, * τοὺς χωλοὺς ἀνωρθώσω, * παραλύτους συνέσφιγξας, * Αἰμόρρουθ θεραπεύσας * ἐπέζευσας πέλραγος, * δεικνὺς τὴν δόξαν σου * τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σου, Κύριε, * τὸν ἄχρονον Πατέρα, * καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, * ἣν τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις * Θεὸς ὢν διένειμας, * ἐξαποστέλλων αὐτοὺς * ἐπὶ τὸ κήρυγμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας * τὸν ἀχώρητον Λόγον. * ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας * τοῦ κόσμου τὸν τροφέα. * ἀγκάλαις ἐβάστασας * τὸν παροχέα ἡμῶν, * Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταβασία.

» Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιμος * πυρὶ φλογιζομένη, * ἐδρσίζετο
» πνεύματι, * Θεοῦ ἐπιστάσι. * οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον. * Εὐ-
» λογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔσφραξε. * πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβεσαν, * ἀρετὴν περιώσά-
» μενοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες. * Εὐλο-
» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ὁρατὸς ἐκ τάφου ἀναστάς, * τῇ τῆς Θεότητος * δόξῃ κοσμούμενος, * τοῖς Ἀποστόλοις σου, Κύριε, * ἐπεφάνης, τὴν τοῦ Πνεύματος * ἐπαγγελόμενος αὐτοῖς * πέμπειν ἐνέργειαν, * τοῖς βοῶσι. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ὡς Θεός, * ζωαρχικώτατε, * πᾶσιν ἐπήγασας * ζωὴν αἰώνιον, ἥνπερ νῦν * εἰκονίζουσι φανότατα * τῶν λαμπροφόρων ἡμερῶν * τούτων αἱ χάριτες, * τοῖς βοῶσι. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀκτῖνας ὡς ἥλιος, Χριστέ, * δικαιοσύνης φανεις, * κόσμῳ ἀπίστευλας * τοὺς Ἀποστόλους σου, φέροντας * σὲ τὸ φῶς τὸ

ἀκατάληπτον, * και τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν * ἀποδιώκοντας, * και βοῶντας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς * ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς ἄρχων ἡγούμενος· * σὺ γάρ, πανάμωμε, τέτοκας * τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, * τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, * Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἄγγελοι και οὐρανοί.

εὔτε, ἴδετε, λαοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἀνυμνούμενον, * Ἐπὶ λαῶν ἀνόμων * βλασφημούμενον· * και ἰδόντες ὑμνεῖτε * τὸν ἐν Προφήταις * Μεσσίαν προφῆθέντα.

Σὺ εἶ ὄντως ὁ Χριστὸς, * ὁ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον * προερχόμενος, * ἐξ οὗ ἡ σωτηρία * και ἡ ἄφεσις * τῶν πατρῶων σφαλμάτων· * σὺ ἡ ὄντως ζωὴ * τῶν σοι πεπιστευκότων.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, * τῆς ἑορτῆς μεσουσίης, * καθὼς γέγραπται, * τῷ ἱερῷ ἐπέστη * και ἐδίδασκεν, * Ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν * ὁ Μεσσίας Χριστὸς, * δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Ἐν τοῖς Σάββασι Χριστὸς, * και ἐν ἡμέραις ὄλαις * ἐπεδείκνυτο * τὰ τῶν σημείων ἔργα, * ἐξιώμενος * τοὺς ἐν νόσοις ποιήσεις· * ἀλλ' ὁ πλάνος λαὸς * θυμῷ ἐνεκοτέετο.

Τὸν Παράλυτον, φησί, * τὸν ἐπὶ χρόνοις πλείστοις * κατακείμενον, * ἐν τῷ Σαββάτῳ οὗτος * ἑθεράπευσε, * και παρέβη τὸν νόμον· * Ἰουδαῖοι Χριστῷ * πικρῶς ἐλοιδοροῦντο.

Οὐ Μωσῆς ὑμῖν, φησί, * τὸν νόμον δοὺς κελεύει * περιτέμνεσθαι; * και ἐν Σαββάτῳ ἄνδρα * περιτέμνετε, * ἵνα μήπως ὁ νόμος * τῶν πατέρων λυθῇ, * Χριστὸς τοῖς Ἰουδαίοις.

Οἱ ἀγνώμονες παντὶ, * οἱ ἐν ἐρήμῳ πάλαι * παροικήσαντες, * τὸν εὐεργέτην φθόνῳ * κατενέσκηπτον, * βλασφημοῦντες, κινουντες * τὰς ἀδίκους γλώσσας, * κενὰ προσμελετῶντες.

Δόξα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς υἰότητα, * οὐδὲ Γιβῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν, * ἀλλ' ἰδίᾳ και ἄμω, * φῶς Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας, εἶπέ, * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα, * και σὺν ἀγίῳ Πνεύματι * ὑμνούμενον; * ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, * εὐδοκήσας ἐκ σοῦ * τεχθῆναι, Θεοτόκε.

Καταβασία.

» Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχοῦμενον, *
 » καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξαζόμενον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, *
 » καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄθλος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 » ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστὸς, συνάψας * τὰς διεστῶσας
 » φύσεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν * παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες, *
 ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν * διαφερόντως * πάντες σπου-
 δάσωμεν. * ὅπως ἁγίου Πνεύματος * τὴν παρουσίαν ἀπολαύ-
 σωμεν.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν * διαγωγὴν ἀνακληθέντες * τῇ τῆς
 μεσιτείας δυνάμει * τοῦ κενωθέντος * μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, *
 καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, * τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Σύ μου τὸ θνητὸν, Ζωοδότα, * περιβολὴν ἀθανασίας * καὶ
 τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν * ἐνδύσας, Σῶτερ, * συνεξανέστησας, *
 καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες, * τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Θεστοχίον.

Ὡς ῥίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν * τῆς ἀφθαρσίας σε, Παρθένε, *
 πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, * ταῖς εὐφημίαις * καταγεραίρομεν. *
 σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον * ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἄλλος: Ἄλλότριον * τῶν μητέρων.

Ἡ τῆς ἑορτῆς * μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, * ἀνήλθες, ὁ Σωτὴρ
 Ἰμου, * ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, * καὶ ἐδίδασκες πάντας. * ἐθαύμαζον
 δὲ Ἰουδαῖοι, * καὶ, Πόθεν οὗτος * οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθη-
 κώς; ἔλεγον.

Ἰάματα * χαρισμάτων ὁ Λυτρωτὴς μου * πηγάζων, * ἐπετέ-
 λει * τέρατα καὶ σημεῖα, * φυγαδεύων τὰς νόσους, * ἰώμενος τοὺς
 ἀσθενοῦντας. * ἀλλ' Ἰουδαῖοι * ἐξεμαίνοντο * τῷ πλήθει τῶν θαυ-
 μάτων αὐτοῦ.

Τοὺς ἀπειθεῖς * Ἰουδαίους ὁ Λυτρωτὴς μου * ἐλέγχων, ἀνε-
 βόα. * Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, * ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν * κρί-
 νετε. καὶ γὰρ ὁ νόμος * καὶ ἐν Σαββάτῳ * περιτέμενσθαι * κε-
 λεύει πάντα ἄνθρωπον.

Τὰ μείζονα * τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σου, * Σωτήρ,
ὡς ἐπηγγείλω, * παρέσχες, ἀποστείλας * εἰς τὰ ἔθνη, κηρῦξαι *
τὴν δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, * ἐκήρυτόν σου * τὴν Ἀνά-
στασιν, * τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

Εἰ ἄνθρωπον * περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, * μήπως λυθῆ ὁ
νόμος, * νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, * ὅτι ἄνθρωπον ὄλον * ἐποίησα ὑγιῆ
λόγῳ; * κατὰ τὴν σάρκα * ὑμεῖς κρίνετε, * φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις
Χριστός.

Ὁ τὴν ξηρὰν * θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, * τὴν ξηρανθεῖ-
σαν πάλαι * γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας * ἰασάμενος, Λόγε, * ἀνά-
δειξόν με καρποφόρον, * ἵνα ἐργάσωμαι * κἀγὼ, Σωτήρ, * καρποῦς
ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Λεπρῶσάν μου * τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας, * καὶ τῆς ψυχῆς
μου, Λόγε, * τὰ ὄμματα φωτίσας, * ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου * κει-
μενον ἀνόρθωσόν με, * ὡς τὸν Παράλυτον * ἀνέστησας * ἐν κλίνῃ
κατακειμένον.

Δόξα.

Ἄλλότριον * τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν * τὴν ἄναρχον
Τριάδα, * Πατέρα καὶ Υἱόν τε, * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν
ἄκτιστον παντοκρατορίαν, * δι' ἧς ὁ σύμπας * κόσμος ἠδραστὰι *
τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας * ἐν γαστρὶ σου, Παρθενομητορ, * τὸν ἕνα τῆς
Τριάδος, * Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, * ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, * καὶ
τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. * Αὐτὸν δυσώπει, * παμμακάριστε, *
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

» Ἄλλότριον * τῶν μητέρων ἢ παρθενία, * καὶ ξένον ταῖς παρ-
» θένοις * ἢ παιδοποιία· * ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, * ἀμφοτέρω ὤκο-
» νομήθη· * διό σε πᾶσαι * αἱ φυλαὶ τῆς γῆς * ἀπαύστως μα-
» καρίζομεν.

Ἐξαποστολάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων * τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, * δός μοι ἀρύ-
σασθαι ὕδωρ * εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν· * ὅτι συνέχομαι δίψῃ, * εὐ-
σπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον.
Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρὸντα Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, * Λόγος ὁ αἰδῖος * καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, * ἐν ἱερῷ παρεγένετο * σαρκί, καὶ ἐδίδασκεν * Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, * τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας, * καὶ ἐθαύμαζον * τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, * ἐκβοῶντες. * Πόθεν γράμματα γινώσκει, * παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;
Δίς.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, * Ἰουδαίους διηλεγχεν * ὁ Μεσσίας Κύριος, * ἐκβοῶν αὐτοῖς. * Μὴ τὴν κατ' ὄψιν, παράνομοι, * ὡς ἄδικοι κρίνετε. * ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγὼ * τὸν Παράλυτον ἤγειρα. * ὅθεν Κύριος * τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω * καὶ τοῦ νόμου. * τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, * τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Μωϋσεία ἐλίθασαν * οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, * Ἰουδαίων σύστημα * τὸ ἀχάριστον. * τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν. * ξυλίνῳ ἐν πρίονι. * ἐν βορβόρῳ τὸν σοφὸν * Ἰερεμίαν ἐνέβαλον. * τὸν δὲ Κύριον * ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, * ἐπεβόων. * Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, * σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεῦσομεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ἀνατολίου.

Φωτισθέντες, * ἀδελφοί, * τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, * καὶ φθάσαντες τὸ μέσον * τῆς ἐορτῆς τῆς δεσποτικῆς, * γνησίως φυλάξωπεν * τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. * ἵνα ἄξιοι γενώμεθα * καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάσαι, * καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν * τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες.

Κοινωνικόν.

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

Ἑορτάζεται δὲ ἡ Ἑορτὴ αὕτη, ἡμέρας ἡ΄.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΗΝΤΗΚΟΣΤΗΣ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος δ΄: Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Προκαταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, * Χριστέ, τῷ θανάτῳ σου, * ζωὴν παρέσχες βροτοῖς, * ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἐγέρσει σου, * συνεξεγείρας * γένος ἀνθρώπων * τῇ καταβάσει σου. * Ὅθεν χαριστήριον * αἰνὸν σοὶ ἄδομεν, * τὴν ἑορτὴν * ἑορτάζοντες * τῆς τριημέρου * καὶ λαμπροφύρου * σοῦ Ἀναστάσεως, * ἐν ἣ τὸ μέσον * τῶν πανσέπτων νῦν * ἡμερῶν ἡμῶν * πᾶσιν ἐπέλαμψεν, * Ἰησοῦ ζωοδότα, * εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ * σοῦ καὶ τοῦ πάθους, * θαυμάτων τὰ ἐνδόξα * ἐπιτελῶν τοῖς λαοῖς, * τῆς ἑορτῆς, καθὼς γέγραπται, * ἐν μέσῳ ἔστης * τῆς νομικῆς, * Χριστέ Παντοδύναμε, * καὶ πᾶσιν ἐβόησας. * Εἰ τις διψᾷ, πρὸς ἐμὲ * αὐτομολεῖτω, * καὶ ὕδατος * τοῦ θείου πόμα * ἀπαντλησάτω, * καὶ ζωῆς νάματα. * ὕδωρ ζωῆς γὰρ * καὶ δυνάμεως * καὶ σοφίας * ἐγὼ πᾶσι δίδωμι, * ὅτι θέλων ἀνθρώποις * ὁμοιωθῆν ὡς φιλόανθρωπος.

Ὡς ἐπὶ κλίνης με κείμενον ὀδύνης, * Χριστέ πολυέλεε, * τῶν ἐγκλημάτων μου, * καὶ παρειμένον τοῖς μέλεσιν, * ὡς διὰ μέγα * φιλάνθρωπίας * πέλαγος ἀνθρώπος * θελήσει γενόμενος, * νῦν ἀοράτως με * ὡς τὸν Παράλυτον * ἐγειρον, * καὶ τρίβους θείας * τῶν ἐντολῶν σου * τρέχειν εὐόδωσον, * ὁ πρὸ τοῦ πάθους * τοῖς λαοῖς, Σωτὴρ, * τῶν Ἑβραίων * θαυμάτων τοῖς πλῆθεσι * παριστάμενος, ὅτι, * Θεὸς ὢν, βουλήσει πάσχεις σαρκί.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὅτε παρεγένου * ἐν ἱερῷ, Χριστέ ὁ Θεός, * μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες βοῶν· * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, * καὶ ἀποθάνη ζήσεται. * Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο * μετὰ τῶν Φαρισαίων * καὶ Σαδδουκαίων * καὶ Γραμματέων, λέγοντες· * Τίς ἐστὶν οὗτος, * ὃς λαλεῖ βλασφημίας; * μὴ λογιζόμενοι, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις * ὁ πρὸ πάντων αἰῶνων, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενος, * Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ, * ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, * καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως * φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, * πρόσδεξαι ἡμῶν * τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον, φιλάνθρωπε.

Ἀποστολικόν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, * ἅγιοι Ἀπόστολοι· * εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, * θεογνωσίαν κηρύξαντες· * οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν * ὑπάρχει, μακάριοι· * διὸ ὑμνοῦμεν * καὶ δοξολογοῦμεν * ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * πίστει στηριχθέντες, * ἐλπίδι βεβαιωθέντες, * τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου * ψυχικῶς ἐνωθέντες, * τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν· * καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, * μετὰ τῶν ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Γερμανοῦ.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, δοξαζόμεν * τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς * σωτηρίαν ἐργασάμενον. * Μέσον μὲν δύο ληστῶν * ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο· * καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι ἐσιώπα, * τῷ δὲ πιστεύοντι ἐβόα· * Σήμερον μετ' ἐμοῦ * ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. * Κατῆλθεν ἐν τάφῳ, * ἐσχύλευσε τὸν Ἄδην, * καὶ ἀνέστη τριήμερος, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ αὐτὸ λέγομεν καὶ εἰς τὸν Θεὸν Κύριον, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς παρουσίας Ἑορτῆς.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Τὴν ὠραιότητα * τῆς παρθενίας σου.

Πάντα ἀνθρώπινα * καταδεξάμενος, * πάντα ἡμέτερα * οικειω-
σάμενος, * προσηλωθῆναι ἐν σταυρῷ * ἠυδόκησας, Ποιητά μου *
θάνατον ἐλόμενος * ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, * ἵνα τὸ ἀνθρώπινον *
ἐκ θανάτου λυπρώσῃ ὡς Θεός. * διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι *
Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναστάσει σου.

Ἀποστολικόν. Ὁμοιον.

Τῶν Ἀποστόλων σου * τὴν μνήμην, Κύριε, * ὑπερφαίδρυνας, *
ὡς παντοδύναμος. * ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς * τὰ πάθη σου μιμή-
σασθαι. * ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ * τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν. *
ὄθεν καὶ ἀπέλαβον * ἰαμάτων χαρίσματα. * Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
φιλόνηρωπε, * εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Μαρτυρικόν. Ὁμοιον.

Θωρακισάμενοι * τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, * καὶ ἐνδυσάμενοι *
ὄπλα τῆς πίστεως, * τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ * ἀνδρικῶς κατε-
βάλετε. * προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ * τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε * πά-
σας τῶν τυράννων πρὶν * ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας. * διὸ καὶ
τούς στεφάνους ἐδέξασθε, * Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόφυχοι.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, * Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, * Μάρτυρες
ὠμολόγησαν, * καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν * Θεοτόκον σε κυρίως
ὑπάρχουσαν. * διὸ καὶ μεγαλύνομεν * τὸν τόκον σου τὸν ἄφρα-
στον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ * τοῦ ἱεροῦ, * μεσαζούσης ἐνθέως *
τῆς ἑορτῆς, * Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, * ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πι-
νέτω. * ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου * τοῦ θείου μου νάματος, * πο-
ταμούς ἐκ κοιλίας * ἐκρεύσει δογμαμάτων μου. * ὅστις δὲ πιστεύει *

εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα * ἐκ θεοῦ Γεννήτορος, * μετ' ἐμοῦ δοξα-
σθήσεται. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, *
ὅτι πλουσιῶς ἐξέχεας τὰνάματα * τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς
δούλοις σου. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ οἱ Κανόνες, ὁ
τοῦ δ'. τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς γ'. καὶ τοῦ Μη-
ναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Ἐν τῷ φωτί σου, Δέσποτα, * ὀφόμεθα φῶς, φιλάνθρωπε. *
ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, * σωτηρίαν τῷ γένει * τῶν ἀνθρώ-
πων δωρούμενος, * ἵνα σε πᾶσα κτίσις * δοξολογῇ, * τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. * Ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀποστολικόν.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας * ἀμέμπτως φυλάξαντες, *
ἅγιοι Ἀπόστολοι, * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν παρέχετε, * ἰα-
τρεύοντες τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν. * διὸ
ἔχοντες παρρησίαν, * αὐτὸν ἱκετεύσατε, * ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, *
ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι. * διὸ
ἔχοντες παρρησίαν, * Χριστὸν ἱκετεύσατε, * ἐλεθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, * πρὸ τοῦ ἀχράντου σου σταυροῦ, * τῆς ἑορτῆς μεσοῦ-
σης, * ἐν τῷ Ἱερῷ ἀνήλθες, * Ἰουδαίους παρρησίᾳ διδάσκων *
τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ * διὰ σοῦ νομοθετηθέντα. * ἐκπλητ-
τόμενοι δέ, Χριστέ, * τῆς σῆς σοφίας * τὸ ἄφραστον μυστήριον, *
τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν * ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων. * Πῶς
οὗτος οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθηκώς; * ἀγνοοῦντές σε, * τὸν
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μέγας εἶ, βασιλεῦ, * καὶ μέγα σου τὸ κράτος. * μεγάλως γὰρ
πτωχεύσας, * μεγάλων χαρισμάτων * τὴν οἰκουμένην ἐπλησας.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Ἔστης ἐν τῷ ναῷ, * ἐκβλύζων σου τὰ ρεῖθρα, * τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, * καὶ ἄρδων τοὺς διψῶντας * τὴν θείαν χάριν, εὖσπλαγχνε.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σῶσαι με βουληθεῖς, * σαρκούσαι παραδόξως * ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, * καὶ μέσον τοῦ ναοῦ σου * τὴν χάριν μοι ἐπήγασας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * πρὸ τοῦ πάθους * καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου, Κύριε, * ἧς διδάσκων, * ἀγαθὲ, * ἐν τῷ ἱερῷ * τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, * καὶ Φαρισαίους καὶ Γραμματεῖς, * καὶ βωῶν πρὸς αὐτούς· * Ὁ διψῶν, * ἔρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· * ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, * ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θεοῦ * ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. * Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς αἰνέσεως! * Ὁ τὰ πάντα πληρῶν * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'.
Ἦχος πλ. α'.

Χαίρις * ἀσκητικῶν.

Ὁφθῆ * φωτοφανῆς καὶ τερπνῆ * τῆς τοῦ Σωτῆρος * Ἀναστάσεως σήμερον * μεσότης * ἡ παναγία, * ὡς μεσημβρία φαιδρά, * φρυκτωροῦσα κόσμον * θείαις χάρισι· * Χριστοῦ * τῆς Ἐγέρσεως * λαμπαδοχοῦσα τεράστια, * τῆς ἀφθαρσίας * ἀπαστρέπτει τὰ σύμβολα, * καὶ προδείκνυσι * τὴν εἰς ὕψος Ἀνάληψιν· * φαίνει τὴν πολυέραστον * τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, * Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτου * τὴν λαμπροτάτην πανηγυριν· * διὸ * καὶ παρέχει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξης * ὡς θεικῆς ποταμὸς, * τῆς ἑορτῆς νῦν * μεσαζούσης, ὁ Κύριος * τὰ ρεῖθρα * τῆς εὖσπλαγχνίας * πᾶσι παρέχων, βοᾷ· *

Οἱ διψῶντες, δεῦτε * καὶ ἀρύσασθε. * Πηγὴ * συμπαθείας γὰρ *
καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος * αὐτὸς ὑπάρχων, * βρῦει κόσμῳ τὴν
ἄφεισιν. * πλύνει πταίσματα, * καὶ καθαίρει νοσήματα. * σώζει
τοὺς τὴν Ἀνάστασιν * αὐτοῦ ἑορτάζοντας. * σκέπει τοὺς πόθῳ
τιμῶντας * τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν * αὐτοῦ, καὶ παρέχει *
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Μέσον * τοῦ ἱεροῦ ἐστηκὼς * ὁ ἀπερίγραπτος * Θεὸς τε καὶ
Κύριος. * Θεὸς γὰρ * ὑπῆρχε φύσει, * καὶ δι' ἡμᾶς βροτωθεὶς *
περιγεγραμμένος * ὤφθη σώματι. * τοῖς πᾶσιν * ἀνέβλυζε * τὰ
ζωήρρυτα ῥήματα, * τοῖς πᾶσι λέγων. * Ἦς ψυχὰς ἐκκαθάρ-
θητε, * καὶ τοῦ καύσωνος * τῶν παθῶν ἀναψύξατε. * μήτις ἀπο-
στερήσοιτο * τῆς πόσεως, ἄνθρωποι. * θεῖαν γὰρ χάριν δωροῦμαι *
τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, * καὶ τῆς * βασιλείας * συμμεθέξει,
μοι τῷ κτίστῃ, * καὶ δοξασθήσεται.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἑορτῆς μεσουσῆς * τῆς σῆς, Χριστέ, Ἀναστασίσεως, *
καὶ θείας παρουσίας * τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, * συνελθόντες *
τῶν θαυμάτων σου * ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια. * ἐν ἡ κατὰ-
πεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Σταυρώσιμον.

Ξύλον παρακοῆς * τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, * τὸ δὲ
ξύλον τοῦ Σταυροῦ * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν. * διὸ σε προσκυνου-
μεν, * τὸν σταυρωθέντα Κύριον. * Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς * τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἀναστάσιμον.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτῆρ, * θανάτου κράτος λέλυται, *
καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήρηται. * γένος δὲ ἀνθρώπων * πί-
σται σωζόμενον * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Μαρτυρικόν. Αὐτόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Μεγάλῃ * τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις. * ἐπάγη γὰρ
ἐν τόπῳ, * καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, * καὶ ἀνέδειξεν * ἐξ ἀλιείων
Ἀποστόλους, * καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * πρὸ τοῦ πάθους * και τῆς ἐνδόξου
Ἀναστάσεώς σου, Κύριε, * ἧς διδάσκων, ἀγαθὲ, * ἐν τῷ ἱερῷ *
τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, * και Φαρισαίους και Γραμματεῖς, * και
βοῶν πρὸς αὐτούς· * Ὁ διψῶν * ἐρχέσθω πρὸς με και πινέτω· * ὁ
πιστευῶν εἰς ἐμέ, * ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θεοῦ * ποταμοὶ ρεύ-
σουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. * Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς
αἰνέσεως! * Ὁ τὰ πάντα πληρῶν * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα * τῆς παρθεσίας σου.

Σταυρώσιμον.

Σταυρὸν και θάνατον * παθεῖν ἐλόμενος, * μέσον τῆς κτίσεως *
τοῦτον κατέπηξας, * ὅτε εὐδόκησας, Σωτήρ, * τὸ σῶμά σου
προσηλώσαι· * τότε και ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· *
ταῦτα και Ληστής ὄρων, * ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε· * Μνή-
σθητι βοῶν μου, ὁ Σωτήρ· * και ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παρά-
δεισον.

Ἀναστάσιμον. Ὁμοιον.

Τὸ ἀκατάληπτον * τὸ τῆς Σταυρώσεως, * και ἀνερμήνευ-
τον * τὸ τῆς Ἐγέρσεως * θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ * μυστήριον
ἀπόρρητον· * σήμερον γὰρ θάνατος * και ὁ Ἄδης κατήρηται· *
γένος δὲ τὸ βρότειον * ἀφαρσίαν ἐνδέδεται· * διὸ εὐχαριστοῦντες
βοῶμέν σοι· * Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἐγέρσει σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα *
τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * διὰ τοῦτο τῆς
αἰωνίου * κατηξιώθητε μακαριότητος. * Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ
Κυρίῳ, * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες
ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, * τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου, Θεοτόκε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, * οἱ πόθῳ σε ἀπαύτως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ * καὶ τῆς ζωῆς * ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, * πάντας, Σωτὴρ, * καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι * σωτηρίας τὰνάματα. * τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου * δεχόμενος ἄνθρωπος, * ἐν αὐτῷ σβεννύει * τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας. * ὅθεν εἰς αἰῶνας * οὐ διψήσει, οὐ λήξει * τοῦ κόρου σου, Δέσποτα, * Βασιλεῦ ἐπουράνιε. * διὰ τοῦτο δοξάζομεν * τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν πταισμάτων ἄφρων αἰτούμενοι * καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ πλ. δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνους, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Σταυρώσιμον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, * πτώμα πεσῶν χαλεπόν. * ἀλλ' οὐ παρείδες, Δέσποτα, * ἀναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ. * σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, * εἰς δόξαν εἰσάγεις με. * Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, * ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, * καὶ ἐκὼν ἐτάφη, * καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμη, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν. * ὅτι θεάτρον γενόμενοι * Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, * τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. * καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, * ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες * τοῦ ἱεροῦ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. * καὶ στάς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, *

ἐδίδασκες αὐτοὺς παῖρησίᾳ, * καὶ ἔλεγες· * Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· * ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν * οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, * ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς * τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ὅλος σὺν τῷ Θεῷ * ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων, * ὀλλύμενόν με θέλων * ἐξᾶραι τῶν πταισμάτων, * ἐνοῦται μοι, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Πέπαυται ἡ σκιά· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Μεσσίας, * τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ, * τὴν χάριν ὡσπερ ἄλλον * φωσφόρον ἐναπήστραψεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ἐρχεσθε εὐπειθῶς, * οἱ τῆς ζωῆς τὸ νᾶμα * πιεῖν ἐπιποθοῦντες, * ἐβόα ὁ Σωτὴρ μου, * καὶ πίετε τὴν χάριν, * ἐνθέως ἀγαλλόμενοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, * καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, * καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν * ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον, * ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, * ἵνα τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσῃ, * καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, * διὰ πάθους Σταυροῦ * καὶ τῆς Ἀναστάσεως· * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων, * καὶ τῆς ζωῆς χορηγός, * ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θεῷ * συναίδιος Λόγος, * ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου * σάρκα λαβὼν, * καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, * τὰ τῆς ἀρρήτου σοφίας, ὡς ἀγαθός, * πᾶσιν ἔβλυσε διδάγματα.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης * τῶν Ἰουδαίων, Χριστέ, * τῷ ἱερῷ ἐπέστης, * ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, * διδάσκων ἐξουσία * καὶ Γραμματεὺς * διελέγχων, ὡς γέγραπται· * καὶ καταπλήττων σοφία λόγων τῶν σῶν, * καὶ θαυμάτων ἐπιδείξειςιν.

Ὁ χορηγὸς τῆς σοφίας * καὶ τῶν καλῶν παροχεύς, * ὁ χέων
θεῖα ῥεῖθρα * ἐκ πηγῆς ἀνάου, * Δεῦτε πρὸς με, κράζει· * ὕδωρ
ζωῆς, * οἱ διψῶντες, ἀρύσασθε· * καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν,
φῆσι, * χαρισμάτων θεῶν ῥεύσουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα. Ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν * ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, * ἐν ἣ
Χριστὸς, παραγυμνώσας * ἀμυδρῶς θεικὴν δυναστείαν, * Παρά-
λυτον συνέσφιξε, * λόγῳ αὐτὸν * τῆς κλίνης ἐξαναστήσας· *
καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν * ἐν ὀστρακίνῳ σώματι, * τοῖς ἀν-
θρώποις ἐδωρήσατο * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανσεβά-
σμιε; * πείραν γὰρ ἀνδρὸς * μὴ δεξαμένη, πανάμωμε, * ἔτεκες
ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννη-
θέντα ἀμήτορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπὴν, * ἢ φερμὸν, *
ἢ διαίρεσιν· * ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα * σῶαν φυλά-
ξαντα. * Διὸ, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆ-
ναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ, * θανάτου κράτος λέλυται, *
καὶ Διαβόλου ἢ πλάνη κατήρηται· * γένος δὲ ἀνθρώπων * πί-
στει σωζόμενον, * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Ὁμοιον.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα * τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε, * καὶ
ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται· * πᾶσα δὲ ἡ κτίσις * ἀνευφη-
μοῦσά σε, * ὕμνον σοι * καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

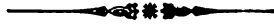
Δοξάζω τοῦ Πατρὸς * καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν ἐξουσίαν, * ἀδιαί-
ρετον, ἄκτιστον Θεότητα, * Τριάδα ὁμοούσιον, * τὴν βασιλεύ-
ουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα.

Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ, * ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, * καὶ τῷ
φωτὶ * τῆς σῆς Ἀναστάσεως * φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, * πρόσ-
δεξαὶ ἡμῶν * τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον, φιλόνηρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης, * ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, * μεσουῆς τῆς
 ἑορτῆς, * διδάσκων καὶ ἐλέγχων * τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, * τοὺς
 Φαρισαίους * καὶ Γραμματεῖς, * καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐ-
 τοὺς. * Ὁ διψῶν * ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω * ὕδωρ ζωηρὸν,*
 καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. * Ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρη-
 σιότητι, * ποταμοὶ ρέουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ * ζωῆς αἰω-
 νίου. * Ὡ τῆς ἀγαθότητος, * καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * Χρι-
 στέ ὁ Θεὸς ἡμῶν! Δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
 Ὀκτωήγου Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ΄.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, * ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. *
 Ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, * καὶ δημιουργὸς * πάντων τῶν
 γεγονότων, * τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν * ἐν
 ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. * Οὐκ ἔτι, θάνατε, κυριεύεις. * ὁ γὰρ τῶν
 ὄλων Δεσπότης * τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου * γευσάμενος, Κύριε, * τὸ πικρὸν τοῦ θα-
 νάτου * ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου. * καὶ τὸν ἄνθρωπον * νῦν κατ'
 αὐτοῦ ἐνίσχυσας, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * τὴν ἤτταν ἀνακα-
 λούμενος. * Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεότοκion.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν * ἀνυ-
 μνοῦμεν, * Θεοτόκε Παρθένε. * ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ * τῇ ἐκ σοῦ προσ-
 ληφθείσῃ, * ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν * τὸ διὰ Σταυροῦ * κατα-
 δεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἑορτῆς μεσαζούσης * τῆς νομικῆς, * ἧς διδάσκων, Σωτήρ μου,*
 ἐν ἱερῷ * ἐλέγχων τε τὴν ἄνοιαν * τῶν ἀπίστων Ἑβραίων, * καὶ

βοῶν τοῖς ὄχλοις θεία * φωνῇ, ὡς φιλάνθρωπος. * Ὁ διψῶν, ἀνέκραξες, * ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. * ὅθεν ἐπηγγείλω * τοῖς πιστεύουσι νέμειν * σοφίας τὰνάματα * ἐκ πηγῆς ἀκηράτου σου. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Κατάπεμψον, Χριστέ ὁ Θεός, * τὸ πανάγιον Πνεῦμά σου, * καὶ σῶσον ἡμᾶς, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις πολυέλεος.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ε'. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστυῶμεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, * ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, * καὶ ἐκὼν ἐτάφη, * καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια * οἱ φύλακές σου, Κύριε. * ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, * πληρῶσαν δῶρων * τὴν δεξιὰν αὐτῶν, * κρύπτειν ἐνόμιζον * τὴν Ἀνάστασιν σου, * ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαράς τὰ πάντα πεπλήρωται, * τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. * Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ * ἐπὶ τὸ μνήμα ἤλθεν. * εὔρεν Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * τοῖς ἱματίοις ἐξαστραπτόντα, * καὶ λέγοντα. * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * οὐκ ἔστιν ὧδε, * ἀλλ' ἐγήγερται, * καθὼς εἶπε, * προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου, Δέσποτα, * ὀψόμεθα φῶς, φιλάνθρωπε. * ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, * σωτηρίαν τῷ γένει * τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, * ἵνα σε πᾶσα κτίσις * δοξολογῇ, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ἀνατολίου.

Φωτισθέντες, ἀδελφοί, * τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, * καὶ φθάσαντες τὸ μέσον * τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, * γνησίως φυλάζωμεν * τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. * ἵνα ἄξιοι γενώμεθα * καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, * καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν * τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Νάουσα ἡ πηγὴ * τῆς σῆς σοφίας, πόμα * πνευματικὸν πη-
γάζει, * οὐ πίνοντες δογμάτων * ἐνθέων ἐμπιπλώμεθα.

Στιχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Τέτρωται τὸ δεινὸν * Ἑβραίων ὄντως γένος, * ἀκούοντων σου,
Λόγε, * διδάσκοντος τοῖς ὄχλοις * σωτήρια διδάγματα.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ἦες, ὁ πλαστοουργός, * ἐν τῇ Σιών, καὶ ἔστης * ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ σου. * καὶ τοῖς λαοῖς ἐδίδως * τὴν χάριν τὴν σωτήριον.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, * πρὸ τοῦ ἀγράντου σου Σταυροῦ, * τῆς ἑορτῆς μεσοῦ-
σης, * ἐν τῷ ἱερῷ ἀνῆλθες, * Ἰουδαίους παρῆρσία διδάσκων *
τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ * διὰ σοῦ νομοθετηθέντα. * ἐκπλητ-
τόμενοι δέ, Χριστέ, * τῆς σῆς σοφίας * τὸ ἄφραστον μυστήριον, *
τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν * ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων. * Πῶς
οὗτος οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθηκώς; * ἀγνοοῦντές σε * τὸν
Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στιχ. δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος δ'.

Ἀσπόρως συνέλαβες, * καὶ ἐκύησας ἀφράστως * τὸν καθελόντα *
 Ἀδυναστάς ἀπὸ θρόνων, * καὶ ὑψούντα ταπεινοὺς, * καὶ ἐγεί-
 ροντα κέρας χριστῶν αὐτοῦ, * τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ * τὸν
 Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν, * καὶ τὴν ἐνδοξον Ἀνάστασιν. * Διό-
 σε, Θεοτόκε, * τὴν πρόξενον τῶν τοσοῦτων ἀγαθῶν, * ἀσιγήτοις
 ἐν φόδῳ μακαρίζομεν, * ὡς πρεσβεύουσαν αἰεὶ * τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εἶτα τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρός Υἱὸς ἀχρόνως, * διὰ συγκατάβασιν *
 καὶ σωτηρίαν βροτῶν, * Θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, * ἵνα παρά-
 σχη * τῷ Πρωτοπλάστῳ * νῦν τὸν Παράδεισον, * ἅμα καὶ τὴν
 ἄπασαν * φύσιν λυτρώσῃται * ἐκ τῆς ἀπάτης * τοῦ ὄφεως, * καὶ
 τὴν εἰκόνα * πεσοῦσαν σώσῃ * ὡς εὐδιάλλακτος * ὄθεν Μητέρα *
 ἀπειργάσατο * νυμφοτόκον * ἀγνὴν τὴν ἀμόλυντον. * ἦν ὡς ἄγ-
 κυραν πάντες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων * ἔσχες ἐν τῇ μή-
 τρᾳ σου, * θεομακάριστε, * ἀναμορφούντα τὸν ἄνθρωπον, * τὸν πρὶν
 πεσόντα * τῇ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως. * Θεὸν γὰρ γεγέννηκας *
 σαρκὶ ἀφράστως ἡμῖν. * καὶ τῆς φθορᾶς * ἠλευθέρωσας * τὴν
 φύσιν πᾶσαν * παλαιωθεῖσαν * διὰ τοῦ τόκου σου. * διὸ ὑμνοῦμεν *
 καὶ δοξάζομεν * σοῦ τὴν χάριν, * Παρθένε ἀνύμφευτε, * δυσωποῦν-
 τες ῥυσθῆναι * διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους, * καὶ τῆς ἀγαθότητος *
 ἀνακαλύψῃς ἡμῖν * τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, * τὰς ἀμαρτίας *
 τῶν οἰκετῶν σου * πάσας ἐξάλειψον. * ἔσχες γὰρ, πανάμωμε, *

ὡς Μήτηρ οὔσα Θεοῦ, * τὴν ἐξουσίαν * τῆς κτίσεως, * καὶ διε-
ξάγεις * πάντα ὡς θέλεις * τῇ δυναστείᾳ σου. * καὶ γὰρ ἡ χά-
ρις, * ἡ τοῦ Πνεύματος * τοῦ ἁγίου, * σαφῶς ἐνοικοῦσα ἐν σοί, *
συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν * ἀενάως, Παμμακάριστε.

Δόξα. Ὡς ὤφθης * ἐπὶ γῆς.

Καὶ νῦν. Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. { Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.
Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς.

Ζήτει καὶ ταῦτα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, τὸν Προρρητικόν, κτλ. Εἰς τὸ,
Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιγ. ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀνα-
στάσιμα δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος
Ἰδιόμελα γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Τὸν ζωποῖόν σου Σταυρὸν * ἀπαύστως προσκυνοῦντες, * Χριστέ
ὁ Θεός, * τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. * δι' αὐτῆς
γὰρ ἀνεκαίνισας * τὴν καταφθαρεῖσαν * τῶν ἀνθρώπων φύσιν,
παντοδύναμε. * καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον * καθυπέδειξας ἡμῖν, *
ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς * τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας, Σωτῆρ, * τῷ
ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἐκουσίως προσηλωθεὶς. * καὶ εἰς Ἄδου κα-
τελθὼν, δυνατὲ, * τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ * ὡς Θεὸς διέβρηξας. *
διὸ προσκυνοῦμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ἐν ἀγαλλιάσει
βοῶντες. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ τῷ σῷ θανάτῳ * τοῦ
θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας. * γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον * ἐκ
φθορᾶς ἠλευθέρωσας, * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * τῷ κόσμῳ δωρη-
σάμενος, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί, * τὴν τοῦ Σωτῆρος * τριήμερον
Ἑγερσιν. * δι' ἧς ἐλυτρώθημεν * τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, *

καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν * πάντες ἐλάβομεν, * κρᾶζοντες. * Ὁ σταυρωθεὶς * καὶ ταφεὶς καὶ ἀναστάς, * σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσόμοια γ΄.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν * ἡ μεσότης ἡμερῶν, * τῶν ἐκ σωτηρίου * ἀρχομένων Ἐγέρσεως, * Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θεῖα * σφραγιζομένων * καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, * ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα * καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο * καὶ παρεῖναι * τὴν δόξαν προφαίνουσα * τῆς δεσποτικῆς * Ἀναλήψεως, σεμνύεται.

Ἦκουσε * καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, * εὐαγγελισθείσης * τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. * οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι * ἠγαλλιάσαντο, * τοῦτον θεασάμενοι, * καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι * ῥύπον χριστοκτονίας. * εὐτρεπίζεται * πανηγυρίζουσα * τὴν τῶν ἐκατέρων * εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ἦγγικεν * ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς * χύσις ἐπὶ πάντας, * ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος * ἡ προθεσμία κηρύττει, * ἡμισευθεῖσα * τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, * καὶ ταφήν, καὶ Ἀνάστασιν, * παρ' αὐτοῦ δεδομένης * ἀψευδοῦς * Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, * τὴν τοῦ Παρακλήτου * δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστης, * ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, * ἐν τῇ ἕκτη ὥρᾳ, * τῆς Εὐας ζωγρῆσαι καρπὸν. * ἡ γὰρ Εὐα * ἐν ταύτῃ ἐξεληλυθεν * ἐκ τοῦ Παραδείσου, * ἀπάτη τοῦ ὄφους. * Ἦγγικεν οὖν * ἡ Σαμαρεῖτις * ἀντλήσαι ὕδωρ. * ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ. * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε. * καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμουῦσα * ἡ σώφρων, * τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς. * Δεῦτε, * ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, * τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β΄.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, * ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγχρον. * Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, * καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, * ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν. * Ζωοδότα, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ συνάναρχος * καὶ συναΐδιος * Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς * ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, * ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων. * καὶ γυνή *

ἐκ τῆς Σαμαρείας * ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν· * ἦν ἰδὼν * ἔφη ὁ Σωτήρ· * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * καὶ ἀπελθοῦσα * φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. * Ἡ δὲ, * ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη * καὶ οὐ Θεῷ, * λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· * Οὐκ ἔχω ἄνδρα. * Καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· * Ἀληθῶς εἶπας, * Οὐκ ἔχω ἄνδρα, * πέντε γὰρ ἔσχες, * καὶ νῦν ὃν ἔχεις, * οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ. * Ἡ δὲ, * ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, * καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, * τοῖς ὄχλοις * ἐπεβόα, λέγουσα· * Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν, * ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ * εὐρῶν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, * αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, * ὃ νέφεισι καλύπτων τὴν γῆν. * Ὡ τοῦ θαύματος! * ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχούμενος, * πόρνη γυναικὶ διελέγετο * ὕδωρ ζητῶν, * ὁ πηγὰς καὶ λίμνας * ὑδάτων ἐκχέων, * θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτήν, * τὴν θηρευομένην * ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, * καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς * τὴν φλεγομένην * ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, * ὡς μόνος εὐσπλαγγνος καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυὶδ * μελωδικῶς * περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· * σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι * εὐδοκήσας Θεός· * ἵνα τὴν ἑαυτοῦ * ἀναπλάσῃ εἰκόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· * καὶ τὸ πλανηθὲν * ὀρειάλωτον εὐρῶν * πρόβατον, * τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, * τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, * καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ δυνάμεσι· * καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον* Χριστὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς ἔθος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον παιδρῶς * ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται * σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, * ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ * τῆς κατάρας παγγενῆ· * καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, * ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος· * γυναικὶ δὲ παρέστη * ὕδωρ ζητῶν, * ὁ νεφέλας ὕδασι περιβαλλόμενος. * Διὸ, πάντες οἱ πιστοὶ, * προσκυνήσωμεν * τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα * εὐσπλάγχυν βουλή.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Αὐτόμελον. Ἦχος δ'.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, * τὴν προγονικὴν ἡμῶν *
κατάραν ἐξήλειψας· * καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος *
δεσμίους ἠλευθέρωσας, * ἀφθαρσίαν δωρούμενος * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· *
διὰ τοῦτο * ὑμνοῦντες δοξάζομεν * τὴν ζωοποιὸν * καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ὤφθης * ἐπὶ γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, * δι' ἄφατον οἰκονομίαν, *
ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις * τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, * κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, *
καὶ ἔδραμε, λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· * Δεῦτε, * ἴδετε καρδιογνώστην· *
μὴ τι οὗτος ὑπάρχει * ὁ προσδοκώμενος Χριστός, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος;

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * διδάσκοντός σου, Σωτήρ, * ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· *
Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθηκώς; * ἀγνοοῦντες, * ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, *
ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον. * Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα * ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι *
αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, * καὶ τὴν προγονικὴν * ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, *
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· * Ἐσχύλευται ὁ θάνατος, *
ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, * διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν * εὐσεβείας πότισον
νάματα· * ὅτι πᾶσι, Σωτήρ, ἐβόησας· * Ὁ διψῶν * ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω. * Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * Χριστέ ὁ Θεός, *
δόξα σοι.

Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

•••••

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός,
 Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
 Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.
 Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.
 Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδά * θεαρχικὴν δοξάσωμεν * ταῖς ὑποστάσεσι, * μοναδικὴν
 δὲ φύσιν τῶν τριῶν, * συναίδιον, σύνθρονον * ἦν δυσωπῶντες
 λέγομεν * Σῶσον τοὺς πιστεῖ σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθης * ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι * ἀγαλλιάσεως * θεου-
 ρικῷ ἐλαίῳ, ὡς Υἱός, * καὶ βροντὸς ἐχρημάτισας, * καὶ τῆς μιᾶς
 Θεότητος * τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Τὸ κάλλος * τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, * Μονὰς τρισηλίε, *
 τὰ Σεραφίμ μὴ φέροντα ὄρα, * συγκαλύπτονται πτέρυξι, * καὶ
 τρισαγίοις ἄσμασιν * ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως * τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας * τῶν ὄλων, πάναγνε,*
 τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς * τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου
 φθορᾶς * καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν * ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπό-
 στατον.

Ὡδὴ γ΄.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην ἐξ ὕψους * τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου * ὡς
 Ἀπέστειλας, Χριστέ, * παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, * τὴν
 μίαν ἐνέφηνας * φύσιν τρισηλίον.

Τῷ πατριάρχῃ * Ἀβραάμ ὅτι ὠφθης ἐν σχήματι * ἀνδρικῷ
 τριττῇ Μονᾶς, * τὸ ἀπαράλλακτον ἐδειξας * τῆς σῆς ἀγαλότη-
 τος * καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν * ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, * ἀπερί-
 γραπτος σαφῶς, * ἀπερινόητος ἅπασι, * ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν *
 ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες * τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, * ἐνικὴν
 καὶ τριλαμπῆ * τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, * καὶ σὲ μακαρίζομεν,*
 τὴν Ἀειπάρθενον.

Καθίσματα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε * καὶ ὁμοούσιε, * Μονὰς τρισυπόστατε * καὶ ἀκατάληπτε, * τοὺς δούλους σου οἰκτεiron· * σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων· * σὲ γὰρ, Κύριε, μόνον * Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην * κεκτήμεθα, βοῶντες· * Γενοῦ ἡμῖν ἰλεως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Πολλάκις περιστάσεσι * καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, * Παρθένε, κυκλούμενοι, * καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν * αἰεὶ περιπίπτοντες, * μόνην σε σωτηρίαν * καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος * ἔχομεν, Θεοτόκε, * καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος * ἐν πίστει καὶ νῦν προστρέχομεν. * Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ὑπερούσιον Τριάδα * ἐν Μονάδι Θεότητος, * καὶ Κυριαρχίαν * σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, * ὡς ἀδιαίρετον φύσει, * ὡς ἀσύγχυτον, * ὡς ἰσόβροπον δόξης, Θεὸς * ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως * τοῖς προσώποις Θεότητα, * καὶ ταυτιζομένην, * ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, * ἀπεριόριστον μόνην, * ἀπερίγραπτον * ἀνυμνουμένε σε, τὸν Ποιητὴν * πάσης κτίσεως.

Ναῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον * ἀπορρήτως γεγέννηκε, * καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα * τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· * καὶ διὰ τοῦτο Τριάδι * ὁμοούσιον * τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων Θεὸν * καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁπτανόμενος τοῖς παλαιοῖς, * τυπικῶς προκατήγγειλε * τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε * σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον * ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις * κατ' ἀλήθειαν, * τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν * ἐφανέρωσεν.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, * τῆς παντουργοῦ Θεότητος * μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, * τρεῖς δ' ὑποστάσεις, * ζωαρχικάς, συμφυεῖς * ὑμνοῦμεν, Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * συναθροῖον ὑπαρξίν.

Τὸ σέλας, τρισήλιε, * τῆς οὐσιώδους αἰγλης σου * λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, * ἄκτιστε φύσις * καὶ φωτουργαία πηγὴ * πάσης φωτοδοτίδος αὐγῆς, * ἵνα κατοπτρίζωμαι * τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα * Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, * καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην * πάνσοφον ὄντως, * καὶ τῆς ζωῆς χο-

ρηγόν * γνόντες σε, βοῶμέν σοι πιστῶς * Δέσποτα τρισηλίε, * τοὺς ὑμουῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος * τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, * ὁ δι' ἀγαθότητα, Παρθένε, * πλάσας καὶ δείξας * εἰκόνα θείας μορφῆς, * ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, * καὶ μίαν τρισάριθμον * θεαρχίαν κατήγγειλεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, * προτυπῶν.

Γένηεν * ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, * καὶ τὸ Πνεῦμα * τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον. * διὰ τοῦτο μίαν * καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε * τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον * Ἡσαίας, * ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, * τὴν τριττὴν ἐπέγων * τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, * ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, * τὴν καρδίαν * καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, * ἵνα τῆς σῆς δόξης * θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐξίωσε * μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον * ἐκ Παρθένου * ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὡς φιλόανθρωπος, * καὶ τῆς θείας δόξης * κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Καθίσματα. Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, * τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς * φρονούντες, κηρύττομεν * ἀναρχον Βασιλείαν * καὶ Θεότητα μίαν. * ἦνπερ δοξολογοῦντες, * ὁμοφρόνως βοῶμεν. * Τριάς ὁμοούσιε, * σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα * καὶ πρὸ αἰῶνων Θεὸν * ἐν χρόνῳ ἐκύησας * ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ * Θεάνθρωπον, ἄχραντε. * ὅθεν σε Θεοτόκον * ἀληθῶς καὶ κυρίως * πάντες ὁμολογοῦντες, * ἐκτενῶς σοι βοῶμεν. * Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου * πάντας ἀξίωσον.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας * ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς * τάξεις * ὀρθόδοξως πάντες οἱ γηγενεῖς * ἐκμιμούμενοι, δοξάζομεν * μίαν Θεότητα * ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσιν. Δίς.

Ῥήσεις Ἀγίων * υποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς * ἕνα * τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν * προεδήλωσαν, ἀνέκφραστον * Θεὸν καὶ Κύριον, * θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Ὁ κατ' οὐσίαν * ἀθεώρητος ^(Θεοτόκου) Λόγος καὶ Παντουργός, * ὤφθης * τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς * Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον * ἀνακαλούμενος * πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς Θεότητος.

Χεῖρας ἐκπετάσας.

ὦς μοναδικὸν καὶ ^(Θεοτόκου) τριλάμπες, * οὐσία ἀναρχε, * κάλλος ἀμήχανον, * ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, * καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος * φωτειοῖδῃ καὶ καθαρὸν * δεῖξόν με κράζοντα * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, * Τριάς ἀμέριστῃ ^{Δίς}, * Μονὰς ἀσύγχυτε, * καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι * τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον * μαρμαρυγαῖς σου θεουργαῖς, * ἵνα φαντάζωμαι * τὸ σὸν κάλλος, * καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος ^(Θεοτόκου) Πατήρ, * καὶ Λόγος σύμμορφος, * καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, * οὐσία, δύναμις, ὑπαρξίς, * ὑπερούσιε, ἀνέκφραστε, * μεγαλουργέ Τριάς Μονὰς, * φρουρεῖ τὴν ποιμνην σου, * ταῖς πρεσβείαις * τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

Ἄπας γηγενῆς.

λην νῦν πρὸς σέ ^(Θεοτόκου) * κινῶ τὴν καρδίαν μου, * καὶ τὴν διάνοιαν, * καὶ τὰς διαθέσεις δὲ * ψυχῆς ἀπάσας, * καὶ τὰς τοῦ σώματος, * τὸν Πλαστοουργόν καὶ ῥύστην μου, * Μονάρχα τρίφωτε, * καὶ βοῶ σοι * Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου * πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Ἐψωσον ἡμῶν * καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν ^{Δίς} * πρὸς σέ τὸν Ἐψιστον * φώτισον σαῖς λάμπεσιν * ἀχράντοις, Πάτερ, * Λόγε, Παράκλητε, * ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον * τῆς δόξης, ἥλιε * φωτοκράτορ, * πάντοτε δοξάζειν σε, * τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισηλίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ * πιστεύοντάς, ^(Θεοτόκου) Κύριε, * καὶ καταγγέλλοντας * ἀναρχον, ἀτίδιον, * οὐσίαν μίαν, * τρία δὲ πρόσωπα, * θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα * σῆς κυριότητος, * καὶ τῆς θείας * δόξης σου ἀξίωσον, * ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Ἄξιόν ἐστιν,

Τὸ,

καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὁκτωίχου.
Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου * τὴν εἰσοδον, * καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἄγγελου * μὴ φέρουσαι, * αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμφ * ἐξίσταντο, λέγουσαι. * Ἄρα ἐκλάπη * ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; * Ἄρα ἠγέρθη * ὁ καὶ πρὸ πάθους * κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; * Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, * τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων * ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνεστης ὡς ἀθάνατος * ἀπὸ τοῦ τάφου, Σωτήρ * συνήγειρας τὸν κόσμον σου * τῇ δυναστείᾳ τῇ σῆ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν * ἔθραυσας ἐν ἰσχύ * τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἔδειξας, ἐλεῆμον, * τὴν ἀνάστασιν πᾶσι. * διό σε καὶ δοξάζομεν, * μόνε φιλόνηρωπε.

Θεοτόκε.

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, * καὶ Ἄγγελοις ἄγνωστον μυστήριον * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, * καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. * δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιγολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν * τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ, * καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, * ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, * λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε * ταῖς κλαιούσαις. * Παύσασθε ὑμεῖς * τῆς θρηνώδους κραυγῆς, * ἔχουσαι αἶε * τὸ εὐσυμπάθητον. * ὄν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, * θαρσεῖτε, * ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται. * διὸ βοᾶτε * τοῖς Ἀποστόλοις, * Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ὁμοίαν.

Δόξα.

Ἐκουσία σου βουλῇ * Σταυρὸν ὑπέμεινας, Σωτήρ, * καὶ ἐν μνήματι καινῷ * ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ * τὸν διὰ λόγου τὰ πέπρατα * συστησάμενον. * ἔθεν δεσμευθεὶς * ὁ ἀλλότριος * θάνατος, δεινῶς * ἐσκυλευέτο. * καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες * ἐκραύγαζον * τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου. * Χριστὸς ἀνέστη * ὁ Ζωοδότης, * μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ * τό ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, * και ἐλάμβανεν
εἰς νοῦν * τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν * ἐν τῇ ἀσπόρφ συλλήψει σου, *
Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ * ἀκατάφλεκτον· * ῥάβδον Ἀαρῶν * τὴν
βλαστήσασαν· * και μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου * και φύλαξ, *
τοῖς ἱερεῦσιν· ἐκραύγαζε· * Παρθένος τίκτει, * και μετὰ τόκον *
πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια. Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως * προδραμοῦσαι αἱ Μυρο-
φόροι * τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Χριστέ· * Ὅτι ἀνέστης ὡς
Θεός, * παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * πόλλά πολεμεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς
ἀντιλαβοῦ, * και σῶσον, Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε * ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρ-
τος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα... και νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * και καθάρσει ὑψοῦ-
ται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι, Κύριε, * θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· * κάμοι
γενέσθω * πρὸς ὑπακοὴν * τὰ θεῖά σου ὤτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον * ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, * ὑψηλότερός
ἐστι * πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα... και νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, * ἀρ-
δεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου * πρὸς σέ, Λόγε, ὑψωθήτω, * και οὐδὲν θέλ-
ξει με * τῶν κόσμου τερπνῶν * πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ * ὡς ἔχει τις στοργὴν, * ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ θερμότερον * φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα... και νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * θεογνωσίας πλοῦτος, * θεωρίας και σοφίας· *
πάντα γὰρ ἐν τούτῳ * τὰ πατρῶα δόγματα * ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἄνασθηθι, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινὸν Ζ'. καὶ τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς δ'. καὶ τῆς Σαματεΐτιδος εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί. * Πάσχα Κυ-
» **Α**ρίου, Πάσχα. * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς
» πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον
» ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, * καὶ ὀψόμεθα * τῷ ἀπροσίτῳ
φωτὶ * τῆς Ἀναστάσεως Χριστὸν * ἐξαστράπτοντα, * καὶ, Χαί-
ρετε, φάσκοντα * τρανῶς ἀκουτόμεθα, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως * εὐφραίνέσθωσαν, * γῆ δὲ ἀγαλλιástῳ,
ἑορταζέτω δὲ κόσμος, * ὁρατός τε ἅπας * καὶ ἀόρατος. * Χρι-
στὸς γὰρ ἐγήγερται, * εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θανατώσεως τὸν ὄρον * ἀνεμόχλευσας, * τὴν αἰωνίαν * ζωὴν κυ-
φορήσασα Χριστὸν, * τὸν ἐκ τάφου * ἀναλάμψαντα σήμερον, *
Παρθένε πανάμωμε, * καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα * σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, * χαίροις σὺν
Ἀποστόλοις, * θεοχαρίτωτε ἀγνή, * καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, *
ὡς πάντων χαρᾶς * αἰτία, εἰσδέδεξαι, * Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡδὴ α'. Θάλασσαν ἔπηξας.

Γθη, κροτήσατε, * Ἑβραῖοι, θρηνήσατε. * ὁ ζωοδότης γὰρ
Χριστὸς * τὰ δεσμὰ διέβρηξε * τοῦ Ἄδου, * καὶ νεκροὺς
ἀνέστησε, * καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. * Οὗτός ἐστιν *
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δούς * ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν * ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, * τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν, * ὁ ἐν Αἰ-
γύπτῳ ποταμοὺς * μεταστρέψας, Δέσποτα, * εἰς αἷμα. * καὶ
νεκροὺς ἀνέστησας, * σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. * Δόξα,

Σωτήρ, * τῆ ἀπάτῃ σου βουλή· * δόξα τῆ κενώσει σου, * δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον * ὑπάρχων, Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, * σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· * θέλων ἐκοπίασας, * Σωτήρ μου· * καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, * τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέικων· * καὶ εἰς Σιχαρ * ἀφικόμενος σαρκί, * τὸ ὕδωρ ἐζήτησας * τῆ Σαμαρείτιδι πιεῖν.
Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας * τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, * Θεογεννητορ, ἐν γαστρὶ, * καὶ σαρκὶ ἐκύησας * ἀφράστως, * καὶ Παρθένος ἔμεινας, * μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης· * τοῦτον, ἀγνή, * ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, * ἀπαύστως ἰκέτευε * ὑπὲρ τῆς ποιμνης σου αἰεί.
Κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος δ'.

Ἐχων ἀκροστιχίδα ἐν τῆ Ὁ. Ὡδῆ.

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὡδῆ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπατάξας Αἴγυπτον, * καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον * βυθίσας
ἐν θαλάσῃ, * λαὸν διέσωσας δουλείας, * Μωσαϊκῶς ἄδοντα *
ῶδῆν ἐπινίκιον· * Ὅτι δεδοξασται.
Τροπάρια.

Ὁ ταφεις ἐγήγερται, * ἐν αὐτῷ συνήγειρε * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· * ἀγαλλιάσθω πᾶσα κτίσις, * καὶ νοηταὶ σήμερον * βρανάτωσαν νεφέλαι * δικαιοσύνην σαφῶς.

Ὁ σταυρὸν ἐκούσιον * σαρκὶ καταδεξάμενος, * τριήμερος ἀνέστης * ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἄδου ταμεῖα, * ζωαρχικὴ Κύριε, * κενώσας, καὶ ἐξάξας * πεπεδημένας ψυχάς.

Τῆ μορφῇ ἀστράπτοντα * αἱ Μυροφόροι βλέψασαι * τὸν Ἄγγελον, ἐν φόβῳ * ἐκ τοῦ μνημείου ὑπεχώρουν· * τὴν δὲ Χριστοῦ Ἐγερσιν * μαθοῦσαι, μνηύσαι * σπεύδουσι τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι * τὰ ὑπερῶα, Κύριε, * ζωῆς ὕδωρ ὑπάρχων, * τῆ Σαμαρείτιδι αἰτούτῃ * τὰ σὰ σεπτὰνάματα * παρέσχες, ἐπιγνούσῃ * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Δόξα.

Ὁ Τριάς, τοὺς πίστει σε * εἰλικρινεῖ δοξάζοντας, * Πάτερ, Γιὲ καὶ Πνεῦμα, * ὡς Ποιητῆς τῶν ἔλων σῶζε, * καὶ ἰλασμόν δώρησαι * ἡμῖν ἀμαρτημάτων, * ὡς ὑπεράγαθος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, θρόνε πύρινε, * χαῖρε, λυχνία πάγχρυσε, * χαῖρε, φω-
τὸς νεφέλη, * χαῖρε, παλάτιον τοῦ Λόγου, * καὶ νοητὴ τρά-
πεζα, * ἄρτον ζωῆς ἀξίως * Χριστὸν βαστάσασα.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» εὔτε, πόμα πῖωμέν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερα-
» **Δ**τουργοῦμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρή-
» σαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, * οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ
τὰ καταχθόνια· * ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα * κτίσις τὴν Ἐγερσιν
Χριστοῦ, * ἐν ἣ ἑστερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, * συνεγείρομαι σήμερον ἀνα-
στάντι σοι· * συνεσταυρούμην σοι χθές· * αὐτός με συνδόξασον,
Σωτῆρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

» πὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν * ἐπανερχομαι σήμερον, ἀγαθότητι *
Ε τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν, Ἀγνή, *
τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Θεόν, ὃν ἐκύησας σαρκί, * ἐκ νεκρῶν, καθὼς εἶπεν, ἐξεγειρό-
μενον * θεασαμένη, Ἀγνή, * χόρευε· καὶ τοῦτον ὡς Θεόν, *
ἄχραντε, μεγάλυνε.

Τῆς Μεσσηπεντηχοστῆς. Ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου.

» ἢ τὴν κατ' ὄψιν * κρίσιν κρίνετε, Ἰουδαῖοι, * διδάσκων * ἔλε-
Μ εν ὁ Δεσπότης, * ὡς ἐπέστη * τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, *
μεσούσης * τῆς νομικῆς ἑορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν * κρίσιν κρίνετε, Ἰουδαῖοι· * Χριστὸς γὰρ *
ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν * οἱ Προφῆται * ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, *
καὶ κόσμον * ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις * οὐ πιστεύετε, Ἰουδαῖοι, * τοῖς ἔργοις *
πίσθητε τοῦ Δεσπότη· * τί πλανᾶσθε * ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, *
ὃν ἔγραψεν * ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Θεοτοκίον.

Εἰς τῆς Τριάδος * ὦν, γενόμενος σὰρξ ὠράθης, * οὐ τρέψας, *
Κύριε, τὴν οὐσίαν, * οὐδὲ φλέξας * τῆς τεκούσης τὴν ἄφθονον
γαστέρα, * Θεὸς ὦν ὅλως καὶ πῦρ.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, * τῷ διδόντι * εὐχήν
» τῷ εὐχομένῳ. * ὅτι τόξον δυνατὸν ἠσθένησε, * καὶ οἱ ἀσ-
» θενοῦντες * περιεζώσαντο δύναμν.

Τροπάρια.

Ἐθελουσίως * ἐπὶ ξύλου ὑψώθης, Λόγε, * καὶ ὀρώσαι * ἐρρή-
γνυντο αἱ πέτραι, * καὶ ἡ κτίσις ἐκλονεῖτο ἅπασα, * καὶ νεκροὶ
ἐκ τῶν τάφων * ὡς ἐξ ὕπνου ἐξεγείροντο.

Μετὰ ψυχῆς σε * πρὸς τὸν Ἄδην ἐλθόντα, Λόγε, * κατιδοῦ-
σαι * πᾶσαι ψυχαὶ Δικαίων, * αἰωνίων δεσμῶν ἀπελύοντο, * ἀνυ-
μολογοῦσαι * τὴν ὑπὲρ νοῦν δυναστείαν σου.

Τί ἐχθαμβεῖσθε; * τί ἐν τάφῳ ὑμεῖς ζητεῖτε * μετὰ μύρων, *
Γυναῖκες, τὸν Δεσπότην; * ἐξηγέρθη, καὶ κόσμον συνήγειρεν. *
Ἄγγελος ἀστράπτων * ταῖς Μυροφόροις ἐφθέγγετο.

Ζωὴ ὑπάρχων, * καὶ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, * ἐκαθέσθη * πρὸς
τῇ πηγῇ, Οἰκτίρμον, * καὶ τῶν σῶν αἰτησαμένην ἐπλησας *
πανσόφων ναμάτων, * τὴν Σαμαρεῖτιν ὑμνοῦσάν σε.

Δόξα.

Εἰς ἐπὶ πάντων * ἐν Τριάδι Θεὸς ὑμνεῖται, * ὁ Πατὴρ καὶ *
ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα, * φόβῳ ὄν δοξάζει οὐρανῶν τὰ τά-
γματα, * τρανώς ἐκβοῶντα. * Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνερμηνεύτως * συλλαβοῦσα ἐν τῇ γαστρὶ σου * τὸν τῶν
ὄλων * Θεόν, Παρθενομῆτορ, * ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ λόγον τέτοκας. *
μείνασα παρθένος, * ὡς πρὸ τοῦ τόκου, Θεόνημφε.

Καταβασία. Δεῦτε, πόμα πίωμεν.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς * μεσαζούσης, * ὁ τῶν ἀπάντων Ποιη-
τῆς * καὶ Δεσπότης, * πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός. *
Δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε * ὕδωρ ἀθανασίας. * Ὅθεν σοι προσπίπτο-
μεν, * καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν. * Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν. *
σύ γὰρ ὑπάρχεις * πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος. Ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, * χορευέτω * τὰ ἐπὶ γῆς. ὅτι Χριστὸς *
ἐκ Παρθένου * ἐπιφανεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐρρύσατο φθορᾶς * ἅπαν τὸ

ἀνθρώπινον * τῷ ἰδίῳ θανάτῳ * θαύμασιν ἐκλάμπας δὲ, * γυναικὶ
Σαμαρείτιδι * ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν * τῶν ἱαμάτων, *
ὡς μόνος ἀθάνατος.

Δόξα... καὶ νῦν.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

Ὁ τῆς σοφίας χορηγὸς * καὶ Δεσπότης, * τῆς ἑορτῆς τῆς
νομικῆς * ἐπιστάσης, * ἐν Ἱερῷ καθήμενος ἐδίδασκες, * λέγων
οὕτως ἅπασιν * Ἐρχεσθε, οἱ διψῶντες, * πῖετε τοῦ νάματος, *
οὐ ἐγὼ νῦν παρέχω * δι' οὐ ζωῆς ἐνθέου καὶ τρυφῆς * ἐπαπο-
λαύσετε, * πάντες οἱ ἄνθρωποι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰπὶ τῆς θείας φυλακῆς * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω
» Ἰμεθ' ἡμῶν, * καὶ δεικνύτω * φαεσφόρον Ἄγγελον * διαπρυ-
» σίως λέγοντα· * Σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ * ὅτι ἀνέστη
» Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

Προπάρια.

Ἄρσεν μὲν, ὡς μὴ διανοίξας * τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, * πέ-
φηνε Χριστός· * ὡς βρωτὸς δὲ, * ἀμνὸς προσηγόρευται· * ἄμωμος
δὲ, ὡς ἄγευστος * κηλίδος, * τὸ ἡμέτερον Πάσχα, * καὶ ὡς Θεὸς
ἀληθῆς * τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, * ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν * στέφανος χρη-
στός * ἐκουσίως * ὑπὲρ πάντων τέθυται, * Πάσχα τὸ καθαρτή-
ριον· * καὶ αὐθις * ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος * δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμ-
ψεν Ἡλῖος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ * πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ * ἤλατο
σκιρτῶν· * ὁ λαὸς δὲ * τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, * τὴν τῶν συμβόλων
ἐκβασιν * ὀρῶντες, * εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· * ὅτι ἀνέστη Χριστός, *
ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, * τὸν σὸν προπάτορα, Ἀγνή, * πλάτ-
τεται ἐκ σοῦ· * καὶ θανάτῳ * τῷ οἰκείῳ ἔλυσε * τὸν δι' ἐκεί-
νου θάνατον * σήμερον, * καὶ κατηύγασε πάντας * ταῖς θεικαῖς
ἀστραπαῖς * τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁν ἀπεκύησας Χριστὸν, * ὠραιοτάτως ἐκ νεκρῶν * λάμψαν-
τα, Ἀγνή, * καθορώσα, * ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος * ἐν γυναιξίν,
ὠραία τε, * σήμερον * εἰς πάντων σωτηρίαν * σὺν Ἀποστόλοις
αὐτὸν * χαίρουσα δόξαζε.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκατάφλεκτον βάτον σε * ὁ Νομοθέτης * εἴωρα πάλαι * Δα-
νιήλ δὲ ὄρος ἅγιον * κατενόει, * μόνη Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὄρθρῳσμεν, * ὄρθρου βαθέος, * καὶ ἀντὶ μύρου, * τὸν ὕμνον
» Ὄπροσοῖσμεν τῷ Δεσπότη * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, * δικαιο-
» σύνης Ἡλίου, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον * σοῦ εὐσπλαγχνίαν * οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου * σει-
ραῖς συνεχόμενοι δεδορκότες, * πρὸς τὸ φῶς ἠπειρόντο, * Χριστέ,
ἀγαλλομένῳ ποδί, * Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν * λαμπαδηφόροι * τῷ προϊόντι * Χριστῷ ἐκ τοῦ
μνήματος, ὡς νυμφίῳ * καὶ συνεορτάσωμεν * ταῖς φιλεόρτοις τά-
ξεσι * Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται * θείαις ἀκτίσι * καὶ ζωηφόροις, * ταῖς τῆς Ἀναστά-
σεως τοῦ Υἱοῦ σου, * Θεομητορ ἄχραντε, * καὶ χαρμονῆς ἐμ-
πίπλαται * τῶν εὐσεβῶν ἡ ὁμήγουρις.

Οὐκ ἠνοιξας * πύλας Παρθένου * ἐν τῷ σαρκουῖσθαι * μνή-
ματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, * Βασιλεῦ τῆς κτίσεως * ὅθεν
ἐξαναστάντα σε * θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κύριε, * ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θαύμασι * κατελάμπρυνας * τοὺς Ἀποστόλους σου, * τέρασι *
ἐμεγάλυνας * τοὺς Μαθητάς, * ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ * δοξάσας,
Σωτὴρ ἡμῶν, * καὶ δούς αὐτοῖς * τὴν βασιλείαν σου.

Ἄπαντα * κατεφώτισαν * τῆς γῆς τὰ πέρατα * θαύμασι *
καὶ διδάγμασι * οἱ Μαθηταί, * καὶ ποικίλοις τρόποις * τὸν λόγον
κηρύξαντες, * Χριστέ Σωτὴρ, * τῆς βασιλείας σου.

Αἰνεσιν * ἀναπέμπομεν * τῇ βασιλείᾳ σου, * ὕμνον σοι * δὲ
προσάγομεν, * τῷ δι' ἡμᾶς * ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, * καὶ κόσμον φωτί-
σαντι, * καὶ τὸν Ἀδὰμ * ἀνακαλίσαντι.

Θεοτοκίον.

Γέγονεν * ἡ κοιλία σου * ἁγία τράπεζα, * ἔχουσα * τὸν οὐρά-
νιον * ἄρτον Χριστὸν, * ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων * οὐ θνήσκει, ὡς
ἔφησεν * ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρημός.

- » νάτειλόν μοι, Κύριε, * τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, * ὅτι
 » **Α**πρὸς σέ, Χριστέ, τὸ πνεῦμά μου * ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· * σὺ
 » γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, * τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τροπάρια.

Τὸ μνημά σου τὸ ἅγιον * καταλαβοῦσαι ὄρθρῳ, * αἱ Μυροφόροι ἐξαστράπτοντα * κατεῖδον νεανίαν, * καὶ ἐνεθαμβήθησαν, * τὴν σὴν διδασκόμεναι * θεῖαν Ἐγερσιν, Χριστέ.

Ὁ θάνατος νενέκρωται, * ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, * οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθησαν * Χριστοῦ τῆ Ἀναστάσει. * Ἀγαλλιασώμεθα * καὶ χεῖρας κροτήσωμεν, * ἑορτάζοντες φαιδρῶς.

Ἀπόστολοι, σκιρτήσατε, * καὶ Ἄγγελοι, χορεύσατε· * οἱ γηγενεῖς πάντες, ἀγάλλεσθε· * ὁ Κύριος ἀνέστη, * φθορὰ ἐξωστράχισται, * καὶ ἡ λύπη πέπαυται, * καὶ χορεῦει ὁ Ἀδάμ.

Πηγὴ ὑπάρχων, Κύριε, * ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως * καὶ ἐπιγνώσεως δεδώρησαι * γυναικὶ αἰτησάσῃ * πάλαι Σαμαρείτιδι· * διὸ ἀνυμνοῦμέν σου * τοὺς ἀφάτους οἰκτιρμούς.

Δόξα.

Μονάδα τρισυπόστατον, * Τριάδα ὁμοούσιον, * Πατέρα, Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον, * ἀμέριστον τῆ φύσει, * Θεὸν ἓνα σέβωμεν, * Ποιητὴν καὶ Κύριον, * καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ πύλην ἀδιόδευτον, * καὶ χώραν ἀγεώργητον, * καὶ κιβωτὸν τὸ Μάννα φέρουσαν, * καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, * καὶ θυμιατήριον * τοῦ αὔλου ἄνθρακος * ὀνομάζομεν, Ἀγνή.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν, * ὄρθρου βαθέος.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρημός.

- » Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * καὶ συνέτριψας
 » **Κ**μοχλοὺς * αἰωνίους, κατόχους * πεπεδημένων, Χριστέ, * καὶ
 » τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας * τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ, * ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, * ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου * μὴ λυμηνάμενος * ἐν τῷ τόκῳ σου, * καὶ ἀνέψξας ἡμῖν * Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου, * τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον * ἱερεῖον, ὡς Θεός, * σεαυτὸν ἐκουσίως * προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, * συνανέστησας * παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἀνῆκται * τὸ πάλαι κρατούμενον * τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, *
 διὰ τοῦ σαρκωθέντος * ἐκ σῆς ἀχράντου γαστροῦ, * πρὸς τὴν
 ἄφθαρτον * καὶ αἰδίου ζωῆν, * Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * ὁ λαγόσι σου,
 Ἄγνη, * κατελθὼν καὶ οἰκήσας * καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, * καὶ
 συνήγειρεν * ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Ὅ πάντα περιέπων τὰ πέρατα, * ἀνῆλθες, Ἰησοῦ, καὶ ἐδί-
 δασκες * ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους τὸν λόγον * τῆς ἀληθείας,
 τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, * ὡς Ἰωάννης βροῦ.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, * τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω
 τοὺς λόγους σου, * ἰάσεις τελῶν, Σωτήρ, καὶ σημεῖα, * Παρά-
 λυτον ἀνορθῶν, λεπρούς καθαίρων * καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ὁ ἀναρχος Υἱὸς ἀρχὴ γέγονε. * λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐνην-
 θρώπησε, * καὶ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐδίδασκε, λέγων. * Προσδρά-
 μετε τῇ πηγῇ τῇ ἀενάφ, * ζωὴν ἀρύσασθαι.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, * Παρθένον καὶ Μητέρα
 δοξάζομεν * σὲ μόνην, ἄγνη θεόνυμφε Κόρη. * ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως
 Θεὸς ἐσαρκώθη, * καινοποιήσας ἡμᾶς.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» Μὴ καταποντισάτω με * καταιγὶς ὕδατος, * μηδὲ κατα-
 » πιέτω με βυθός. * ἀπέρριμμαι γὰρ εἰς βάθη καρδίας * θα-
 » λάσσης τῶν κακῶν μου. * διὸ * σοὶ κραυγάζω ὡς Ἰωνᾶς. * Ἀνα-
 » βήτω ἐκ φθορᾶς * ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρῷ σε οἱ παράνομοι, * Ἰησοῦ, ἤλωσαν, * καὶ λόγχῃ
 ἐξεκέντησαν, Χριστέ, * καὶ Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων κηδεύει * ἐν τῷ
 καινῷ μνημείῳ. * ἐξ οὗ * μετὰ δόξης ἐξαναστάς, * συνανέστη-
 σας, Σωτήρ, * πᾶσαν κτίσιν ὑμνοῦσαν τὸ κράτος σου.

Μοχλοὺς καὶ πύλας, Δέσποτα, * δυνατῶς ἔθραυσας * τοῦ
 Ἄδου, καὶ ἀνέστης ὡς Θεός. * καὶ ὑπαντήσας τὸ Χαῖρε
 προσεῖπας * ταῖς Γυναίξι, καὶ ταύτας * εἰπεῖν * ἐξαπέστειλας
 Μαθηταῖς. * Ἐξεγήγερται ὁ ζῶν, * καὶ ὠράθη φωτίζων τὰ πέ-
 ρατα.

Τί κλαίετε; τί φέρετε * ὡς θνητῶ, Γύναια, * τὰ μύρα; ἐξηγέρθη ὁ Χριστὸς, * ἐβόα πάλαι ἀστράπτων μεγάλως * ὁ φανείς νεανίας, * κενὰς * τὰς σινδόνας καταλιπών· * ἀπελθοῦσαι τοῖς αὐτοῦ * ἀπαγγείλατε φίλοις τὴν Ἐγερσιν.

Ῥεῖθρον ὑπάρχων, Κύριε, * τῆς ζωῆς ἄφθονον, * καὶ ἄβυσσος ἐλέους, ἀγαθὲ, * ὁδοιπορήσας καθέζη πλησίον * τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, * καὶ τῇ * Σαμαρείτιδι ἐκβοᾷς· * Δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, * ὅπως λάβης ἀφέσεως νάματα.

Δόξα.

Ἰμνῶ Πατέρα ἀναρχον, * καὶ Υἱὸν σύνθρονον, * καὶ Πνεῦμα ὁμοούσιον πιστῶς, * μίαν οὐσίαν καὶ φύσιν καὶ δόξαν, * καὶ μίαν βασιλείαν, * Θεὸν * τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὴν, * συνοχέα τοῦ παντός, * μετὰ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μόνην τίκτουςαν, * καὶ νηδὺν ἄφθονον * τηρήσασαν ὑμνοῦμέν σε, Ἄγνη, * θρόνον Κυρίου, καὶ πύλην καὶ ὄρος, * καὶ νοητὴν λυχνίαν, * νυμφῶνα * ὀλόρωτον τοῦ Θεοῦ, * καὶ σκηνὴν δόξης σαφῶς, * κιβωτόν τε καὶ στάμνον καὶ τράπεζαν.

Καταβασία. Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Πίστει ἐλθοῦσα, ἐν τῷ φρέατι * ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο * τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, * ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, * βασιλείαν τὴν ἄνωθεν * ἐκλήρωσατο αἰωνίως * ἡ αἰοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς ὁ μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, * Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος * τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· * πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, * ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα * εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συναΐξας, * ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος· * ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ * αἰωνίως ὁ αἰοίδιμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Ὑδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ᾧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος * πᾶσ-
 » χει ὡς θνητός, * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας ἐν-
 » δύνει εὐπρέπειαν, * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεός *
 » καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες * ὀπίσω σου ἔδραμον. * ὄν δέ
 ὡς θνητὸν * μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, * προσεκύνησαν χαίρουσαι
 ζῶντα Θεόν, * καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν * σοῖς, Χριστέ, Μαθη-
 ταῖς * εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, * Ἄδου τὴν καθαίρεισιν, * ἄλ-
 λης βιοτῆς * τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, * καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν
 τὸν αἴτιον, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν * καὶ
 ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος * αὕτη ἡ σωτήριος * νύξ, καὶ
 φωταυγῆς * τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας * τῆς Ἐγέρσεως οὔσα προ-
 ἄγγελος, * ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς * ἐκ τάφου σωματικῶς * πᾶσιν
 ἐξέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, * Πανάμωμε, σήμερον, *
 πᾶσι τοῖς θνητοῖς * τὴν διαμένουσιν ζωὴν * εἰς αἰῶνας αἰώνων
 δεδώρηται. * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεός * καὶ ὑπερ-
 ἔνδοξος.

Ὁ πάσης βασιλείων τῆς κτίσεως * γενόμενος ἄνθρωπος, *
 ᾤκησε τὴν σὴν, * Θεοχαρίτωτε, νηδύν. * καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας
 καὶ θάνατον, * ἀνέστη θεοπρεπῶς, * συνεγείρας ἡμᾶς * ὡς παντο-
 δύναμος.

Τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос.

Σαρκικῶς ἐκοπίασας, * ἡ ἀνάπαυσις πάντων. * ἐκουσίως ἐδί-
 ψησας, * ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων. * τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, * ὕδωρ
 τὸ ζῶν, Ἰησοῦ, * ἐπαγγειλάμενος.

Σαμαρεῖτιδι, Κύριε, * γυναικί προσωμίλεις, * διελέγχων τὴν
 ἄνοιαν * τῶν ἀνόμων Ἑβραίων. * ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν * Υἱὸν
 σε εἶναι Θεοῦ, * οἱ δὲ ἠρνήσαντο.

Οἱ τὸν ἄρτον ἐσθίοντες * τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου, * καὶ τὸ αἷμα λαμβάνοντες * τῆς πλευρᾶς τοῦ Δεσπότου, * καινότητι Πνεύματος * πολιτευσώμεθα, * ζῶντες τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας * τὸν ἀχώρητον Λέγον· * ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας * τοῦ κόσμου τὸν τροφέα· * ἀγκάλαις ἐβάστασας * τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, * Θεογεννητὸρ ἀγνή.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ παραδώης ἡμᾶς * εἰς τέλος, * διὰ τὸ ὄνομά σου, * καὶ
» **Μ**ὴ διασκεδάσης * τὴν διαθήκην σου, * καὶ μὴ ἀποστήσης *
» τὸ ἔλεός σου * ἀφ' ἡμῶν, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν *
» ὁ ὑπερυψούμενος * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Μετὰ ἀνόμων, Χριστὲ * οἰκτίρμον, * ἐκὼν κατελογίσθης * καιρῷ τοῦ θείου πάθους· * καὶ ταῦτα βλέπουσα, * ἐσελετο ἡ γῆ, καὶ πέτραι * παντουργῶ νεύματι * ἐρρήγγυντο, ἀκατάληπτε, * ἀνίσταντο νεκροὶ * οἱ ἀπ' αἰῶνος.

Μετὰ ψυχῆς καταβάς * εἰς μέρη * κατώτερα τοῦ Ἄδου, * ἐξῆγες ἐν ἀνδρείᾳ * δεσμίους ἅπαντας, * οὓς ἐκ τοῦ αἰῶνος * θάνατος εἶχεν * ὁ πικρὸς τύραννος, * ἐκβοῶντάς σοι, Χριστὲ, ὁ Θεός· * Δόξα σου τῇ φρικτῇ * οἰκονομίᾳ.

Μετὰ νεκρῶν τί ὑμεῖς * ζητεῖτε * τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας; * ἠγέρθη, καθὼς εἶπεν· * ἰδοὺ, ὡς βλέπετε, * κεναὶ αἱ σινδόνες, * κενὸς ὁ τάφος, * ὁ φανείς ἔλεγε * Γυναιξὶ νεανίας· * σπουδῇ * ἄπιτε, εἶπατε * τοῖς Ἀποστόλοις.

Ἵδωρ ὑπάρχεις ζωῆς, * ἐβόα * Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις· * πότισον οὖν με, Δόγε, * διψῶσαν πάντοτε * σοῦ τὴν θείαν χάριν, * ὅπως μηκέτι, * Ἰησοῦ Κύριε, * ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῶ, * ἀλλὰ κηρύττω σου * τὰ μεγαλεῖα.

Δόξα.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, * καὶ θεῖον * ὑμολογοῦμεν Πνεῦμα, * ἀμέριστον Τριάδα * φύσει ὑπάρχουσαν, * μεριστὴν προσώποις, * μίαν οὐσίαν, * συμφυῆ, ἀναρχον, * Ποιητὴν τοῦ παντός καὶ Θεόν, * ὃν πᾶσαι οὐρανῶν * ὑμνοῦσι τάξεις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ λοχείαν φρικτὴν, * παρθένος * ἀγνή διεφυλάχθης, * ἀγία Θεοτόκε· * διό σε ἅπασαι * Ἀγγέλων χορεῖαι, * καὶ τῶν ἀνθρώ-

πων * γενεαὶ ἅπασαι, * ἀσιγήτοις ἀνυμνοῦσι φωναῖς * χωρὶν καθαρὸν * τοῦ ἀχωρήτου.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑπη * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββάτων,*
 » Ἄ ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, * ἑορτῶν ἑορτῆ, * καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ
 » πανηγύρεων, * ἐν ἧ εὐλογοῦμεν Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε, * τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, * τῆς θείας εὐφροσύνης, * ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ * τῆς Ἐγέρσεως * βασιλείας τε Χριστοῦ, κοινωνήσωμεν, * ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον * κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών, καὶ ἴδε * ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, * θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, * ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ * καὶ θαλάσσης καὶ ἐφᾶς τὰ τέκνα σου, * ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ * παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, * τρισὶν ἐνιζομένη * ἐν ὑποστάσει φύσις, * ὑπερούσιε * καὶ ὑπέρθεε, εἰς σέ βεβαπτίσμεθα, * καὶ σέ εὐλογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

» **Π**λθε * διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, * Παρθένε Θεοτόκε,*
 καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου * διαρρήξας θνητοῖς, * τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδώρησατο. * διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον * καθελῶν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, * ὁ Υἱός σου, Παρθένε, * ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, * ὡς Θεὸς κραταιός, * συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε. * διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Δεῦτε, ἴδετε, λαοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δέξης * καθεζόμενον, * ὑπὸ ἄλαων ἀνόμων * βλασφημούμενον, * καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε * τὸν ἐν Προφήταις * Μεσσίαν προρρήθέντα.

Σὺ εἶ ὄντως ὁ Χριστὸς, * ὁ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον * προερχόμενος, * ἐξ οὗ ἡ σωτηρία * καὶ ἡ ἄφεσις * τῶν πατρῶν σφαλμάτων. * σὺ ἡ ὄντως ζωὴ * τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, * τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, * καθὼς γέγραπται, * τῷ ἱερῷ ἐπέστη * καὶ ἐδίδασκεν, * Ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν * ὁ Μεσσίας Χριστὸς, * δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας, εἶπέ, * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα, * καὶ σὺν ἀγίῳ Πνεύματι * ἀνυμνούμενον; * ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, * εὐδοκήσας ἐκ σοῦ * τεχθῆναι, Θεοτόκε.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ σύμπαντα, Δέσπота, * τῇ σῆ σοφίᾳ συνεστήσω * γῆς
 » δὲ πάλιν ἠδράσας, * ὡς οἶδας, τὸν πυθμένα, * τῇ βάσει
 » πηξάμενος * ἐπὶ ὑδάτων * διὸ πάντες βοῶμεν, * ἀναμέλλοντες *
 » Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Θάνατον ὑπέμεινας, * μόνη ἀθάνατε, βουλήσει, * Ἄδην ἠχμαλώτευσας, * πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, * βασιλεῦ οὐράνιε, * καὶ ἀφείλες δεσμίους * ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖσε * χρηματίζοντας, * ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως τὸ κράτος * τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἰψώθης, μακρόθυμε, * ἐθελουσίως ἐπὶ ξύλου, * καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, * καὶ ἥλιος ἐσβέσθη, * καὶ τὸ καταπέτασμα * τοῦ ναοῦ διεῖρράγη, * καὶ ἡ γῆ ἐσαλεύθη, * καὶ ἐτρόμαξεν * ὁ παγγέλαστος Ἄδης, καὶ πάντας * δεσμίους ἀπέλυσε.

Ἐπέφανες, Κύριε, * τοῖς ἐν τῷ σκότει καθημένοις, * φῶς ὑπάρχων ἄδυτον * καὶ ζωὴ τῶν ἀπάντων. * διό σε ὡς ἔβλεψε * τῶν δικαίων ὁ δῆμος, * ἀνεσκίρτησε, Λόγε, * καὶ ἀνεβόησεν. * Ἦλθες πάντας δεσμῶν ἀπολύσαι. * ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Πλησίον ἐκάθισας * πηγῆς ἐν ὥρᾳ, Σῶτερ, ἔκτη, * καὶ τῇ Σαμαρείτιδι * ὕδωρ τὸ ζῶν παρέσχες * καὶ γνωστῶς νάματα, * διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν. * μεθ' ἧς πάντες βοῶμεν, * ἀναμέλλοντες * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα.

Πατέρα προάναρχον, * Υἱὸν συνάναρχον ὑμνοῦμεν, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * Θεὸν ἓνα τὰ τρία, * ἀσύγχυτον, ἄτμητον, * δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, * ὁμοδύναμον κράτος, * αὐτεξούσιον, * καὶ βοῶμεν. Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνθρακι καθαίρεται * ὁ Ἡσαίας προκηρύττων * τὸν νοητὸν ἄνθρακα, * σαρκούμενον, Παρθένε, * ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, * καταφλέγοντα πάντων * τῶν βροτῶν τὰ ὑλώδη * ἁμαρτήματα, * καὶ θεοῦντα δι' οἶκτον τὴν φύσιν * ἡμῶν, παναμώμητε.

Καταβασία. Αὕτη * ἡ κλητή.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ δόξα Κυ-
» **ρ**ίου * ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών· *
» σὺ δὲ ἀγνή * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

* ὦ θείας! ὦ φίλης! * ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! * μεθ' ἡμῶν
ἀψευδῶς γὰρ * ἐπηγγείλω ἔσεσθαι * μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χρι-
στέ· * ἦν οἱ πιστοὶ * ἄγκυραν ἐλπίδος * κατέχοντες, ἀγαλλόμεθα.

* ὦ Πάτχα τὸ μέγα * καὶ ἱερώτατον, Χριστέ· * ὦ σοφία καὶ
Λόγε * τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, * δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον * σοῦ
μετασχεῖν, * ἐν τῇ ἀνεσπέρφ * ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως, Παρθένε, * σὲ μακαρίζομεν πιστοὶ· * Χαῖρε, πύλη Κυ-
ρίου· * χαῖρε, πόλις ἔμφυχε· * χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε * σήμε-
ρον φῶς * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος * τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· * ὁ γὰρ δύ-
νας ἐν τάφῳ * Ἰησοῦς ἀνέτειλε, * λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, *
καὶ τοὺς πιστοὺς * πάντας καταυγάσας, * θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

* Ἀλλότριον * τῶν μητέρων.

Τῆς ἑορτῆς * μεσαζούτης τῶν Ἰουδαίων, * ἀνῆλθες, ὁ Σωτὴρ
μου, * ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, * καὶ ἐδίδασκες πάντας· * ἐθαύμαζον δὲ
Ἰουδαῖοι, * καὶ, πόθεν οὗτος * οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθηκώς;
ἔλεγον.

* Ἰάματα * χαρισμάτων ὁ Λυτρωτὴς μου * πηγάζων, ἐπετέλει *
τέρατα καὶ σημεῖα, * φυγαδεύων τὰς νόσους, * ἰώμενος τοὺς
ἀσθενοῦντας· * ἀλλ' Ἰουδαῖοι * ἐξεμαίνοντο * τῷ πλήθει τῶν θαυ-
μάτων αὐτοῦ.

* Ὁ σαρκικός * Ἰουδαῖος, κατὰ τὴν σάρκα * νοῶν τὰ γεγραμ-
μένα, * τῷ γράμματι προσπταίει· * ἀντιπίπτει δὲ πάλιν * τῷ
Πνεύματι τῆς ἀληθείας· * ἡμεῖς δὲ τοῦτον * παρωσάμενοι, * φρο-
νῶμεν τὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

* Ἐχώρησας * ἐν γαστρὶ σου, Παρθενομήτορ, * τὸν ἕνα τῆς
Τριάδος, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην, * ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, * καὶ
τρέμουνσιν οἱ ἄνω θρόνοι· * αὐτὸν δυσώπει, * παμμακάριστε, *
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμῖς.

» Ἐποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ· * καθεῖλε γάρ δυνάστας
 » Ἐὰπὸ θρόνων, * καὶ ὕψωσε ταπεινούς * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, *
 » ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς * ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, * καὶ κατεύ-
 » θυνεν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἴδου καθωράθη * ἡ ζωὴ πάντων Χριστὸς, * κρεμάμενος ἐν
 ξύλῳ ἐκουσίως· * καὶ ταῦτα βλέπουσα γῆ, * ἐσαλεύθη, καὶ πολλὰ *
 Ἁγίων ἠγέρθη ἐμφανῶς * σώματα κοιμηθέντων, * καὶ τὸ δεσμο-
 τήριον * Ἄδου ἐσαλεύθη.

Ὁραῖος ἐκ τάφου, * ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, * πεπόρευσαι,
 θανάτου καταλύσας * τὴν τυραννίδα, Χριστέ, * καὶ τοῦ Ἄδου
 τοὺς μοχλοὺς * συντρίψας δυνάμει θεϊκῇ, * καὶ τῆς Ἐγέρσεώς
 σου * τῷ φωτὶ τῷ νοητῷ * καταυγᾶσας κόσμον.

Στησώμεθα πάντες * νῦν χοροὺς πνευματικούς, * καὶ κράζω-
 μεν· Ὁ Κύριος ἀνέστη· * ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, * εὐφραίνεσθω οὐ-
 ρανός, * νεφέλαι βανάτωσαν ἡμῖν * δικαιοσύνης ὄμβρους, * ἑορτά-
 ζουσι φαιδρῶς * καὶ Χριστὸν ὑμνοῦσιν.

Ἡ ζωὴ τῶν ζώντων, * ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, * ὁ Κύριος
 πλουσίως ἐπὶρραίνων * διδαχάς, ἐκβοᾷ τῇ γυναικί· * Παράσχου
 μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, * ὅπως σοι δώσω ὕδωρ, * τῶν ἀμαρτημάτων
 σου * τὰς πηγὰς ξηραῖνον.

Δόξα.

Φῶς ἐν ἀμερίστως, * ἡ τρισηλῖος Μονάς, * ὁ ἀναρχος Πατὴρ,
 Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, * Θεότης μία, ζωὴ * καὶ τῶν ὅλων Ποιητής· *
 Αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ, * μετὰ τῶν ἀσωμάτων * τρισαγίοις
 ἄσμασιν * ἱερολογοῦντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς γενομένη * οἰκητήριον, Ἁγνή, * καταύγασον τὰς κό-
 ρας τῆς ψυχῆς μου, * ἀμαυρωθείσας πολλαῖς * μεθοδεῖαις τοῦ ἐχ-
 θροῦ, * καὶ βλέψαι ἀξίωσον τρανῶς * τὸ ἀναλάμψαν φέγγος * ἐκ
 σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, * καθαρᾷ καρδίᾳ.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἁγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * τριῆ-
 μερος ἐξανέστης, * Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, * καὶ καταρ-

γήσας θάνατον, * Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, * τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἔτερον τῆς Σαμαρείτιδος.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Σαμάρειαν κατέλαβες, * Σωτήρ μου παντοδύναμε, * καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας, * ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, * ὃ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου * πηγάσας ὕδωρ Ἑβραίοις, * ἦν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες * καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει * ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

Τῆς Μεσοπεντηχοστῆς. Ὅμοιον.

Μεσοῦσης παραγέγονας * τῆς ἑορτῆς, φιλάνθρωπε, * ἐν ἱερῷ καὶ ἐλάλεις * Οἱ δίψης ἔμπλεοι, πρὸς με * ἔλθετε, καὶ ἀρύσασθε * ὕδωρ ζῶν καὶ ἀλλόμενον, * δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος * ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου * ἐπαπολαύσετε πάντες.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσπῶμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος β'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας * καὶ θάνατον, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * παντοδύναμε Κύριε, * δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστέ, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * ἡλευθέρωσας ἡμᾶς * καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου * τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα * Διάβολον κατήργησας * ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. * Διὸ βοῶμέν σοι * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ σπῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ, * ὁδήγησον ἡμᾶς * ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, * καὶ ρῦσαι ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. * ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεσόντας τῇ ἀμαρτία, * ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, * φιλάνθρωπε Κύριε, * τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων * μὴ χωρισθεῖς, * μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ἦλθες ἐπὶ γῆς * διὰ φιλιανθρωπίαν, * ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως * καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον * ὑπέμεινας σαρκί, * ὃ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι * ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, * ἀθανασίαν παρέρσχες * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, * ἡμῖν ἀθανασίαν * πραγματευσάμενος, Σωτήρ * καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, * ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου ἐλευθερώσης, * συναναστήσας σεαυτῷ, * παθῶν μὲν ὡς ἄνθρωπος, *

ἀλλ' ἀναστάς ὡς Θεός. * Διὰ τοῦτο βοῶμεν. * Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε, * μόνε φιλόνηρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν, Σωτήρ, * ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ * ὁ Σταυρός σου ἐπάγη. * ἔφριξαν Ἄδου πυλωροί, * ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ * ὡς θνητὸς κατετέθης. * καὶ γὰρ τοῦ θανάτου * καταργήσας τὴν ἰσχὺν, * τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν * ἀφθαρσίαν παρέσχες * τῇ Ἀναστάσει σου, Σωτήρ. * ζωοδότα Κύριε, * δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς * ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται * σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, * ἵνα τὸν Ἀδάμ ἐξάρῃ * ἐκ κατάρας παγγενῆ. * καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, * ἐν Σαμαρείᾳ προσοφικόμενος. * γυναικὶ δὲ παρέστη, * ὕδωρ ζητῶν, * ὁ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος. * διὸ, πάντες οἱ πιστοί, * προσκυνήσωμεν * τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα * εὐσπλάγχυν βουλή.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι. * Εἰ ἦδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, * καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, * Δὸς μοι ὕδωρ πιεῖν, * σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, * καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, * ἵνα μὴ διψήσῃς * εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, * Ἰησοῦς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς * τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, * πιεῖν ἐζήτηε ὕδωρ * παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. * Τῆς δὲ * τὸ ἀκοινώνητον * τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, * ὁ σοφὸς Δημιουργὸς * μετοχετεύει αὐτὴν * ταῖς γλυκεσί προσρήσεσι, * μᾶλλον πρὸς αἵτησιν * τοῦ ἀιδίου ὕδατος. * ὃ καὶ λαβοῦσα, * τοῖς πᾶσιν ἐκῆρξεν, εἰποῦσα. * Δεῦτε, ἴδετε * τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεὸν, * παραγενόμενον σαρκί * διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὡραν, τὸ Ἐωθινόν. Ἦχος βαρῦς.

Ἰδοῦ, σκοτία καὶ πρωί. * καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον, * Μαρία, ἔστησας, * πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; * ὑφ' οὗ * ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς; * ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθη-

τάς, * πῶς τοῖς ὀθονοῖς * καὶ τῷ σουδαρίῳ * τὴν Ἀνάστασιν ἔτεκμηῖραντο, * καὶ ἀνεμνήσθησαν * τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. * Μεθ' ὧν * καὶ δι' ὧν * καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, * ἀνυμνοῦμέν σε, * τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου.

Αὐτόμελον. Ἦχος δ'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· * διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ * ὁ Ἀηστῆς· παράδεισον ᾤκησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, * ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· * ὁ δὲ συσταυρούμενος, * Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς * ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, * καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ * ἐξαναστήσας, μόνε ἀθάνατε, * κάμῃ εἰς μετάνοιαν * ἐπιστρέψαι, Κύριε, καταξίωσον, * ἐξ ὅλης καρδίας μου, * καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὦντως ἀνέστη ὁ Χριστὸς, * καὶ μαρτυρεῖ ὁ τάφος, παράνομοι· * τὰ γὰρ ἐντάφια αὐτοῦ * καταλιπὼν, ἀνέστη τριήμερος· * ὁ λίθος ἐσφράγιστο, * καὶ πρὸ τοῦ τάφου φύλακες περιέστησαντο· * ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, * ὁ θάνατος τέθηκε. Πιστεῦσατε * οὖν σὺν ἡμῖν * τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * καὶ τὸ τοῦ Ἄδου κράτος σκυλεύσαντα, * καὶ ὀραθέντα γυναιξὶ * Μυροφόροις λέγοντά, Χαίρετε, * πιστοὶ, δυσωπήσωμεν, * ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * κραυγάζοντες πάντοτε * Ἀηστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Μετοπεντηκοστῆς ᾠδὴ γ'· καὶ τῆς Σαμαρείτιδος ᾠδὴ ε'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΑΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηχοστῆς γ'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Ὁφθη * φωτοφανῆς καὶ τερπνὴ * τῆς τοῦ Σωτῆρος * Ἀνα-
στασεως σήμερον * μεσότης * ἡ παναγία, * ὡς μεσημβρία
φαιδρὰ, * φρυκτωροῦσα κόσμον * θείαις χάρισι· * Χριστοῦ * τῆς
Ἐγέρσεως * λαμπαδοχοῦσα τεράστια, * τῆς ἀφθαρσίας * ἀπα-
στράπτει τὰ σύμβολα, * καὶ προδείκνυσι * τὴν εἰς ὕψος Ἀνά-
ληψιν· * φαίνει τὴν πολυέραστον * τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, *
Πεντηχοστῆς τῆς πανσέπτου * τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν· *
διὸ * καὶ παρέχει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξης * ὡς θεικῆς ποταμὸς, * τῆς ἐορτῆς νῦν * μεσαζούσης,
ὁ Κύριος * τὰ ρεῖθρα * τῆς εὐσπλαγχνίας * πᾶσι παρέχων, βοᾷ· *
Οἱ διψῶντες, δεῦτε * καὶ ἀρύτασθε. * Πηγὴ * συμπαθείας γάρ *
καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος * αὐτὸς ὑπάρχων, * βρῦει κόσμῳ τὴν
ἄφεισιν· * πλύνει πταίσματα, * καὶ καθαίρει νοσήματα· * σώζει
τοὺς τὴν Ἀνάστασιν * αὐτοῦ ἐορτάζοντας· * σκέπει τοὺς πόθῳ
τιμῶντας * τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν * αὐτοῦ, * καὶ παρέχει *
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Μέσον * τοῦ ἱεροῦ ἐστηκὼς * ὁ ἀπερίγραπτος * Θεὸς τε καὶ
Κύριος· * Θεὸς γὰρ * ὑπῆρχε φύσει, * καὶ δι' ἡμᾶς βροτωθεὶς, *
περιγεγραμμένος * ὧφθη σώματι· * τοῖς πᾶσιν * ἀνέβλυζε * τὰ
ζωήρρυτα ῥήματα, * ταῖς πᾶσι λέγων· * Τὰς ψυχὰς ἐκκαθά-
ρθητε, * καὶ τοῦ καύσωνος * τῶν παθῶν ἀναψύξατε· * μήτις ἀπο-
στερήσοιτο * τῆς πόσεως, ἄνθρωποι· * θεῖαν γὰρ χάριν δωροῦμαι *
τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, * καὶ τῆς * βασιλείας * συμμεθέξει
μοι τῷ κτίσῃ, * καὶ δοξασθήσεται.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, * πρὸ τοῦ πάθους * καὶ τῆς ἐνδόξου
Ἀναστασεως σου, Κύριε, * ἧς διδάσκων, ἀγαθὲ, * ἐν τῷ ἱερῷ *
τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, * καὶ Φαρισαίους καὶ Γραμματεῖς, *

καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· * Ὁ διψῶν, * ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πι-
νέτω· * ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, * ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θεοῦ *
ποταμοὶ ρέυσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. * Ὡ τῆς ἀρρήτου σο-
φίας τῆς σῆς αἰνέσεις! * Ὁ τὰ πάντα πληρῶν, * Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ἀναστάσιμον.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν * ἀπαύστως προσκυνοῦντες, * Χριστέ
ὁ Θεὸς, * τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· * δι' αὐτῆς
γὰρ ἀνεκαίνισας * τὴν καταφθαρεῖσαν * τῶν ἀνθρώπων φύσιν,
παντοδύναμε· * καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον * καθυπέδειξας ἡμῖν, *
ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Κύριε, *
τὸ χειρόγραφον, * καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου * διὰ μετα-
νοίας εὐαρεστῆσαι σοι· * ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με, * καὶ πολεμεῖ
τὴν ψυχὴν μου. * Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, * Χριστέ ὁ
Θεός, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἑορτῆς μεσουσῆς * τῆς σῆς, Χριστέ, Ἀναστάσεως, *
καὶ θείας παρουσίας * τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, * συνελθόντες *
τῶν θαυμάτων σου * ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· * ἐν ᾗ κατὰ-
πεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον. Μεσουσῆς τῆς ἑορτῆς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τέφρου * τὴν εἰσοδον, * καὶ τὴν φλόγα τοῦ
Ἁγγέλου * μὴ φέρουσαι, * αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμφ * ἐξίσταντο,

λέγουσαι· * Ἄρα ἐκλάπη, * ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; * ἄρα ἠγέρθη, * ὁ καὶ πρὸ πάθους * κηρύξας τὴν Ἑγερσιν; * Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, * τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων * ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Κατανουκτικόν.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν * ἐπίσκεψαι, Κύριε, * τὴν ἐν ἀμαρτίαις * τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· * ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, * δεῖξαι καμὲ καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον * τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων * παραγέγονε, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, * καὶ τὴν οἰκουμένην * τῇ χάριτι φαιδρύναι· * δι' αὐτῶν, ὁ Θεός, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν * ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· * πρὸς σέ γὰρ καταφεύγοντες, * ἄτρωτοι διαμένομεν· * καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, * βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ Σοφία, ὁ Λόγος * ὁ τοῦ Πατρὸς, * ὁ καὶ δοὺς Ἀποστόλοις * ῥῆμα Θεοῦ, * κηρύξαι τοῖς πέρασι * τὴν ἐν γῆ αὐτοῦ ἔλευσιν, * ὑπὸ πλάνων Ἑβραίων * μανίᾳ ὑβρίζετο, * δαιμονῶν καὶ πλάνος * φρικτῶς λοιδορούμενος· * ὃς ἀνεξικακῶς * πρὸς αὐτοὺς ἀνεβόα· * Μὴ κρίνετε ἄκριτον * κατ' ἐμοῦ κρίσιν, ἄνομοι· * Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· * Φιλάνθρωπε Χριστέ, ὁ Θεός, * τῶν πταισμάτων ἄφεςιν κατὰπεμψον * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει * τὴν ἀνείκαστον δόξαν σου.

Δις.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * παντοδύναμε Κύριε, * δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν. Δις.

Κατανοκτικόν.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμνης, * καὶ πρὸς σέ κατα-
φεύγω * τὸν ποιμένα τὸν καλόν· * ζήτησόν με * τὸν πλανηθέντα,
ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὀρών, * ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν
καλόν, * ὃν ἠγωνίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὄντες, * τὸν ἀσώματον
ἐχθρὸν ἐνίκησατε, * Χριστὸν ὁμολογήσαντες, * καὶ Σταυρῷ ὀπι-
σάμενοι; * Ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδευταὶ * καὶ
βαρβάρων πολέμιοι· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε, * σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦτης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, * ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες *
τοῦ ἱεροῦ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· * καὶ στάς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, *
ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, * καὶ ἔλεγες· * Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· * ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, * σὺ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, *
ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς * τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Κλίνας τοὺς οὐρανοὺς * κατήλθες, ὁ Σωτὴρ μου, * καὶ σάρκα
ἐκ Παρθένου * δίχα τροπῆς ὑπέδυσ, * πηγάζων μοι τὴν ἄφρσιν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὅλος ἐν τῷ Θεῷ, * ὁ Λόγος, σὺ ὑπάρχων, * ὀλλύμενόν με θέ-
λων * ἐξᾶραι τῶν πταισμάτων, * ἐνοῦσαί μοι, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Σὺ εἶ, Παμβασιλεῦ, * σοφία ἡ μεγάλη, * δι' οὗ Πατὴρ τὸν
κόσμον * πεποίηκε πανσόφως, * σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, * καὶ ψυχικὰς λαμ-
πηδόνας διαυγάσωμεν, * καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν, * ἐν
ιερωῖ ἀφικόμενον, * ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, * ἵνα τὸν ἐχθρὸν θριαμ-
βεύσῃ, * καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, * διὰ πάθους Σταυροῦ * καὶ
τῆς Ἀναστάσεως· * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ἀκατάληπτε Κύριε,
δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. τῆς Μισο-
πεντηκοστῆς. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο ποιητῆς τῶν ἀπάντων, * καὶ τῆς ζωῆς χορηγός, * ὁ τῷ Πα-
τρὶ τῷ θεῷ * συναΐδιος Λόγος, * ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου *
σάρκα λαβὼν, * καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, * τὰ τῆς ἀρρήτου σο-
φίας, ὡς ἀγαθός, * πᾶσιν ἐβλυσε διδάγματα.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης * τῶν Ἰουδαίων, Χριστέ, * τῷ ἱερῷ
ἐπέστης, * ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, * διδάσκων ἐξουσία, * καὶ Γραμ-
ματεῖς * διελέγχων, ὡς γέγραπται, * καὶ καταπλήττων σοφία λό-
γων τῶν σῶν, * καὶ θαυμάτων ἐπιδείξειςιν.

Ὁ χορηγός τῆς σοφίας, * καὶ τῶν καλῶν παροχεύς, * ὁ χέων
θεῖα ρεῖθρα * ἐκ πηγῆς ἀενάου, * Δεῦτε πρὸς με, κράζει· * ὕδωρ
ζωῆς, * οἱ διψῶντες, ἀρύσασθε· * καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν,
φησί, * χαρισμάτων θείων ρεύσουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ὅτε παρεγένου * ἐν ἱερῷ, Χριστέ ὁ Θεός, * μεσοῦσης τῆς ἑορ-
τῆς, * τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες, βοῶν· * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, *
κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται. * Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο, * μετὰ τῶν
Φαρισαίων * καὶ Σαδδουκαίων * καὶ Γραμματέων, λέγοντες· * Τίς
ἐστὶν οὗτος, * ὃς λαλεῖ βλασφημίας; * μὴ λογιζόμενοι, * ὅτι σὺ
ὑπάρχεις * ὁ πρὸ πάντων αἰώνων * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξα-
ζόμενος * Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ΄. Ἀναστάσιμον.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς * τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας, Σωτήρ, * τῷ
ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἐκουσίως προσηλωθεῖς· * καὶ εἰς Ἄδου κα-
τελθὼν, δυνατέ, * τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ * ὡς Θεὸς διέρρηξας· *
διὸ προσκυνοῦμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ἐν ἀγαλλιάσει
βοῶντες· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καταφυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων * τῷ λιμένι τούτῳ, * οὐ διασώζεται; * ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων * τῷ ἰατρῷ τούτῳ, * οὐ θεραπεύεται; * Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων * καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων * δεξιόμενος τὴν ὑπομονήν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου * τὴν ὑμνοφῶν, φιλόνηρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν, * τὰς αὐτῶν ἰκεσίας, * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Γερμανοῦ.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, δοξάζομεν * τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς * σωτηρίαν ἐργασάμενον. * μέσον γὰρ δύο ληστῶν, * ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο, * καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι ἐσιώπα, * τῷ δὲ πιστεύοντι ἔβόα. * Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ * ἐν τῷ Παραδείσῳ. * Κατηλθεν ἐν τάφῳ, * ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, * καὶ ἀνέστη τριήμερος, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναστάσιμον.

Ἐκουσῆ σου βουλή * Σταυρὸν ὑπέμεινας, Σωτῆρ, * καὶ ἐν μνήματι καινῷ * ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ * τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα * συστησάμενον. * ἔθεν δεσμευθεὶς * ὁ ἀλλότριος * θάνατος δεινῶς * ἐσκυλεύετο. * καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες * ἐκραύγαζον * τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου. * Χριστὸς ἀνέστη * ὁ Ζωοδότης, * μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταφυκτικόν. Ὅμοιον.

Ἀναλόγισαι, ψυχῇ, * πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ. * ἐπὶ βήματος φρικτοῦ * τίθενται θρόνοι φοβεροὶ, * καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ

πράξεις * διελέγχονται. * Τότε ὁ Κριτῆς * ἀδυσώπητος. * ἐκεῖ τὸ
πῦρ δεινῶς * συμπαρίσταται, * ὡσπερ ἀγρία θάλασσα, * σὺν ἤχῳ *
κατακαλύψαι τοὺς πταίσαντας. * Ἀναλογίζου ταῦτα, ψυχῆ μου, *
καὶ τὰ ἔργα σου εὐθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ * Μαρτύρων σου, * ὡς πορφύραν καὶ
βύσσον, * τὰ αἵματα * ἡ Εκκλησία σου στολισαμένη, * δι' αὐτῶν
βοᾷ σοι, * Χριστέ ὁ Θεός. * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰ-
πεμψον, * εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸν τὸ μυστήριον, * καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον! * πῶς ἡ
Παρθένος σέ τὸν Κτίστην * τῶν ἀπάντων ἐβάστασε, * καὶ μετὰ
τόκον πάλιν σώα * καὶ Παρθένος διέμεινεν; * Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐ-
τῆς, * τὴν πίστιν στήριξον, * τὰ ἔθνη πράυνον, * καὶ τὸν κόσμον
εἰρήνευσον, * ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ * καὶ τῆς ζωῆς * ἀναβλύζων τῷ κόσ-
μῳ, * πάντα, Σωτήρ, * καλεῖς τοῦ ἀρύτασθαι * σωτηρίας
τὰ νάματα. * τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου * δεχόμενος ἄνθρωπος, *
ἐν αὐτῷ σβεννύει * τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας. * ὄθεν εἰς αἰῶ-
νας * οὐ διψήσει, οὐ λήξει * τοῦ κόρου σου, Δέσποτα, * Βασιλεῦ
ἐπουράνι. * διὰ τοῦτο δοξάζομεν * τὸ κράτος σου, * Χριστέ ὁ
Θεός, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι * καταπέμψαι πλου-
σίως τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον,
καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστέ, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * ἠλευ-
θέρωσας ἡμᾶς. * καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου * τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν
τυραννήσαντα * Διάβολον κατήργησας. * ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου *
χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. * Διὸ βοῶμέν σοι. * Ὁ ἀναστάς ἐκ
τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Κατανοκτικόν.

Πλῦνόν με * τοῖς δάκρυσί μου, Σωτήρ, * ὅτι ῥερούπωμαι * ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις. * διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἑλεῆμον. * Ἡμαρτον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Ἄγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, * ἅγιοι Μάρτυρες, * ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν * ἀνδρείως κηρύξαντες. * πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ * κατελίπετε τερπνὰ, * ὡς ἀνύπαρκτα, * τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν * ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε. * ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, * πηγάζετε τοῖς πιστοῖς * ἰαμάτων χαρίσματα, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, * πρὸ τοῦ ἀχράντου σου σταυροῦ, * τῆς ἐορτῆς μεσουσης, * ἐν τῷ Ἱερῷ ἀνῆλθες, * Ἰουδαίους παρρησίᾳ διδάσκων * τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ * διὰ σοῦ νομοθετηθέντα. * ἐκπλητόμενοι δὲ, Χριστέ, * τῆς σῆς σοφίας * τὸ ἄφραστον μυστήριον, * τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν * ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων. * Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, * μὴ μεμαθηκώς; * ἀγνοοῦντές σε, * τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Τέλος ὧν καὶ ἀρχὴ * μεσότης τε, ἐν μέσῳ * τῆς ἐορτῆς ἐπέστης * τῷ ἱερῷ, Χριστέ μου, * πηγάζων μοι τὴν ἄφειν.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Ἦκουσεν ἡ Σιών * τῆς Ἀναστάσεώς σου * τὸ θεῖον κράτος, Λόγε, * καὶ χαίρει σὺν τοῖς τέκνοις, * ὑμνοῦσά σε τὸν εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σέλας τὸ ἐκ Πατρὸς * ἐξέλαμψας, ὁ Λόγος. * ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων χρόνων * ἐφάνης ὡς βροτός μοι, * πταισμάτων νέμων ἄφειν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, * ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες * τοῦ ἱεροῦ, ὁ Σωτήρ ἡμῶν. * καὶ στάς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, * ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, * καὶ ἔλεγες. * Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. * ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, * οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, * ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς * τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Τῆ Τρίτῃ τῆς ε΄ Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ αὐτῆς (πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων) ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ· ἄσπερ ζήτησελ. 171-189.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος γ΄. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Παρά τὸ φρέαρ Χριστὸς τὴν Σαμαρεῖτιν * εὐρών, ἐξητήσατο * ὕδωρ πιεῖν ἐξ αὐτῆς, * διψῶν τὴν ταύτης διέρθωσιν * καὶ σωτηρίαν, * ὃ καὶ ἐγνώσθη * ἔργοις πληρούμενον· * ταύτην γὰρ ἀνέλκυσαν * πόμα τοῦ ὕδατος * αὐτὸς ἀνέλκει, * καὶ πόματος * πληροὶ τοῦ ζῶντος, * τοῖς συμπολίταις * διαγορεύουσιν· * Ἴδου, ὃ πάλαι * ἐν τῷ νόμῳ ῥηθεὶς * Μεσσίας, * Χριστὸς ἐπεφάνη ὡς ἄνθρωπος, * ἐννοιῶν κεκρυμμένων * ἐκκαλύπτων τὰ ἀπόρρητα.

Ἴδου, Μεσσίας Χριστὸς, τοῖς ἐν τῇ πόλει, * ἐν γῆ πεφανέρωται, * ἡ Σαμαρεῖτις φησιν, * ὃ γεγραμμένος ἐλεύσεσθαι * ἐν νόμῳ πάλαι, * Προφήτης μέγας, * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, * ὃς καὶ τὰ πρακτέα μοι * ἐπέξηγήσατο, * καὶ τὰ ἐν βάθει * καρδίας μου * ἐγκεκρυμμένα * πάντα μοι εἶπεν * ὡς ἐπετέλεσα. * Ὅθεν ἡ πόλις * συνδραμοῦσα, ὁρᾷ * τοὺς λόγους * αὐτῆς κατὰ πᾶν ἀληθεύοντας, * καὶ τὸ πρᾶγμα θαυμάζει, * καὶ πιστοῦται τῷ θεάματι.

Σὲ τὸν ἐν ἕκτῃ τῇ ὥρᾳ, ὡς Δεσπότην, * ποτὲ πρὸς Παράδεισον * περιπατοῦντα Θεὸν, * ἡ τῆς Προμητήρος ἐβλεψε * θυγάτηρ· πάλιν, * ἐν ὥρᾳ ἕκτῃ, * οὕτω καθήμενον, * ἐνθα πηγὴ ὕδατος, * καὶ φρέαρ ᾤρυκτο, * καὶ ἐξ αὐτῆς * ἐξαιτούμενον * πιεῖν, ὡς ὕδωρ * αὐτὴν ποτίσης * ζωῆς ἀλλόμενον, * ὃ καὶ ἐπράχθη· * καὶ τοῦ ὕδατος * ζωηφόρου * τοῦ σοῦ ἐκροφήσασα, * τοῖς ἐν πόλει κηρύττει * τὴν τοῦ νάματος δαψίλειαν.

Εἶτα τοῦ Μηγαίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστης, * ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, * ἐν τῇ
ἐκτῇ ὥρᾳ, * τῆς Εὐας ζωγρῆσαι καρπὸν. * ἡ γὰρ Εὐα * ἐν
ταύτῃ ἐξελήλυθεν * ἐκ τοῦ Παραδείσου, * ἀπάτη τοῦ ὄφραως. *
Ἦγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις * ἀντλήσαι ὕδωρ. * ἦν ἰδὼν, ἔφη ὁ
Σωτῆρ. * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω
σε. * καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα * ἡ σώφρων, * τοῖς ὄχλοις ἀνήγγ-
γειλεν εὐθύς. * Δεῦτε, * ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, * τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Πύλας Ἄβου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ τῷ σῶ θανάτῳ * τοῦ
θανάτου τὸ βασιλεῖον ἔλυσας. * γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον * ἐκ
φορᾶς ἠλευθέρωσας, * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * τῷ κόσμῳ δωρη-
σάμενος, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστολικόν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν * Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας, Χρι-
στέ. * καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἀμαρτίας * δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον,
ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐχοντες παρρησίαν * πρὸς τὸν Σωτῆρα, Ἁγιοι, * πρεσβεύσατε
ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, * ἄφεσιν πταισμάτων
αἰτούμενοι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, * ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν
εὐσπλαγχνον. * Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, * καὶ λήψο-
μαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, * ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν. *
Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΤΗ Ε΄. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ, ΗΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισματα τῆς Ὁκτωήχου. Ἦχος δ΄.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν * ἐκουσίως, * καὶ λογιθεὶς ἐν τοῖς
νεκροῖς, * Ζωοδότα, * καὶ ἀναστάς τριήμερος, Χριστέ ὁ Θεός, *
ἐθραυσας δυνάμει σου * τοῦ θανάτου τὸ κράτος, * πάντας τῆ
Ἐγέρσει σου * τοὺς ἐν Ἄδῃ ζώσας * καὶ ἀνυμνοῦντες σέβομεν
τὴν σὴν * Ἐγερσιν πάντες, * ἀθάνατε Κύριε.

Ἀποστολικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα * τοὺς Μαθητάς σου, Σωτῆρ, *
ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, * ἐν τῷ κηρύγματι * ψυχὰς καταυγά-
ζοντας, * πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων * δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, *
δόγμασιν εὐσεβείας * καταλάμψας τῷ κόσμῳ. * Αὐτῶν ταῖς ἱκε-
σίαις, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν. Ὁμοιον.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι * οἱ Ἀθλοφόροι σου, * τὴν πλάνην ἐνί-
κησαν * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. * ἔλαμ-
ψαν ὡς φωστῆρες, * τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες. * νέμουσι τὰς ἱά-
σεις * τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * τὸν ὑπεράγαθον * Θεὸν ἠ΄ κυήσασα, *
σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν * ἀπαύστως ἱκέτευε, * ἄφεισιν τῶν παι-
σμάτων * καὶ διόρθωσιν βίου * δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, * τοῖς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ * ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, * μόνῃ πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς τῆ πιστῆ Σαμαρείτιδι, Κύριε, * τῆς Θεότητος τῆς σῆς *
τὴν πηγὴν ἠνέφξας * καὶ ἐβλυσας θεογνωσίαν ἐπ' αὐτήν, * ἀρ-
δεύων πόμα θεόληπτον. * καὶ νῦν πᾶσιν ἡμῖν κατὰπεμψον * παι-
σμάτων ἰλασμὸν, ὑπεράγαθε.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Σαμα-
ρείτιδος μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄. Κον-
τάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ΄.

Ἀναστάσιμον.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων * μὴ χωρισθεῖς, * μονογενὲς Λόγε
τοῦ Θεοῦ, * ἤλθες ἐπὶ γῆς * διὰ φιλανθρωπίαν, * ἄθρωπος γενό-
μενος ἀτρέπτως· * καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον * ὑπέμεινας σαρκί,*
ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· * ἀναστάς δὲ ἐκ νεκρῶν, * ἀθανασίαν
παρέσχες * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δίς.

Ἀποστολικόν.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς * τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον *
παιδευτάς ἀνέδειξε, * Χριστέ ὁ Θεός, * καὶ τῇ πολυθόγγῳ ἀρμο-
νία τῶν γλωσσῶν * τὴν πλάνην κατήρησεν, * ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν * τοὺς ἀγῶνας, * ἅγιοι Μάρτυρες; *
ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτρο-
πώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς * τῶν τυράννων αἰ ἀπειλαί· * οὐ
κατέπτηξαν ὑμᾶς * τῶν βασάνων αἰ προσβολαί· * ὄντως ἀξίως
παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * αἰτεῖσθε
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ὁ συνάναρχος * καὶ συναίδιος * Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς *
ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, * ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· * καὶ γυνή *
ἐκ τῆς Σαμαρείας * ἀντλήσαι ὕδωρ παραγένονεν· * ἦν ἰδὼν, *
ἔφη ὁ Σωτήρ· * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * καὶ ἀπελθοῦσα * φώνησόν
σου τὸν ἄνδρα. * Ἡ δὲ, * ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη * καὶ οὐ
Θεῷ, * λαθεῖν σπουδάζουσα, * ἔλεγεν· * Οὐκ ἔχω ἄνδρα. * Καὶ
ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· * Ἀληθῶς εἶπας, * Οὐκ ἔχω ἄν-
δρα, * πέντε γὰρ ἔσχες, * καὶ νῦν ὃν ἔχεις, * οὐκ ἔστι σου
ἄνῆρ. * Ἡ δὲ, * ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, * καὶ εἰς τὴν πόλιν
δραμοῦσα, * τοῖς ὄχλοις * ἐπεβόα, λέγουσα· * Δεῦτε, ἴδετε Χρι-
στὸν, * ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος γ΄.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σὺ πηγὴ ἀγαθότητος * καθυπάρχων καὶ πέλαγος, * τῆς ζωῆς
ταμίας τε, * μόνε εὐσπλαγχνε, * πῶς γυναικὶ Σαμαρείτιδι * ὀμι-

λῶν, ἐφώνησας· * Δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, * ὅπως λάβης τὴν ἄφесιν; * Ἄνυμνοῦμέν σου * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, * δι' ἧς σώζεις * τῶν βροτῶν ἅπαν τὸ γένος, * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε.

Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, * ὃς ἐξεῖπέ μοι σήμερον, * τῇ πηγῇ καθήμενος, * τί ἐποίησα· * Προφήτης γὰρ ἀληθέστατος * ὑπάρχει καὶ μέγιστος, * τὰ κρυπτά καὶ φανερά * ἐπιστάμενος ἅπαντα· * ἀλλὰ δώρησαι * ὕδωρ ζῶν, ὃ παρέχεις * τοῖς διψῶσιν, * ἵνα μὴ διψήσω πάλιν * εἰς τὸν αἰῶνα, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Ἡ πηγὴ ἡ ἀέναος, * ζωὴ ἡ ἀθάνατος, * βεῖθρον τὸ ἀκένωτον * τε καὶ ἀφθαρτον, * ὁδοιπορήσας ἐκάθητο * πλησίον τοῦ φρέατος, * τοὺς οἰκείους Μαθητὰς * ἀποστείλας πρὸς βρώματα· * προσωμίλει δὲ * γυναικὶ ἀπαντλούσῃ, * ταύτην θέλων * τοῦ θηρεῦσαι, καὶ φωτίσαι * τὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ὄμματα.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς * ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται * σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, * ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ * τῆς κατάρας παγγενῆ· * καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, * ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος· * γυναικὶ δὲ παρέστη, * ὕδωρ ζητῶν, * ὃ νεφέλας ὕδασι περιβαλλόμενος. * Διὸ, πάντες οἱ πιστοί, * προσκυνήσωμεν * τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα * εὐσπλαγχνῶ βουλή.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἴδετε, * ὃν προέγραψε Μωσῆς * Ἰησοῦν Μεσσίαν * ἐν τῷ νόμῳ ἔλελευσθαι, * ἐπὶ τῆς γῆς θεαθέντα * δι' εὐσπλαγχνίαν, * κάμοι προσομιλήσαντα * ὡς βροτὸν ἐν τῷ φρέατι· * ὄντως οὗτος ὑπάρχει * ὁ Χριστὸς, * ὁ ἐν κόσμῳ ἐρχόμενος· * τοῖς ἐν τῇ Σιχάρ * Σαμαρεῖτις ὤφθη λέγουσα.

Στόματος * ἐξ ἡδέος γυναικὸς * ὕδατος ποτίμου * γλυκεροῦ ἀναβλύζοντος * οἱ ἐν τῇ πόλει πίνοντες, * καὶ πρὸς τὸ φρέαρ, * τὸ ῥέον τὴν δαψίλειαν * τὴν τοῦ νόματος, ἔσπευδον * ἀναχθῆναι τὸ τάχος, * καὶ πηγὴν * κατιδεῖν τὴν ἀέναον, * τὴν τὰς ἐκτακείσας * ψυχὰς ἐπαναψύχουσαν.

Σύμμορφον * κατιδόντες τὴν πηγὴν, * καὶ ὁμοειδῆ * τῆς τῶν ἀνθρώπων συστάσεως, * τῇ γυναικὶ ἐπεβῶν * οἱ ἐν τῇ πόλει. * Οὐκ ἔτι διὰ σὴν ἡμεῖς * λαλιὰν πεπιστεύκαμεν, * ἀληθῶς ἐπιγνόντες, * ὅτι οὗτος * ὑπάρχει ἡ λύτρωσις * καὶ ἡ σωτηρία * τοῦ κόσμου ἢ αἰώνιος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ * εὐρῶν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, * αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, * ὁ νέφει καλύπτων τὴν γῆν. * Ὡ τοῦ θαύματος! * ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχούμενος, * πόρνη γυναικὶ διελέγετο * ὕδωρ αἰτῶν, * ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας * ὕδωρ ζητῶν, * ὁ πηγὰς καὶ λίμνας * ὑδάτων ἐκχέων, * θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτὴν, * τὴν θηρευομένην * ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, * καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς * τὴν φλεγομένην * ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, * ὡς μόνος εὐσπλαγγνος καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ΄. Σταυρώσιμον.

Πάντοτε ἔχοντες, Χριστέ, * τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, * τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ * εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, * τὴν προγονικὴν ἡμῶν * κατάραν ἐξήλειψας. * καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος * δεσμίους ἠλευθέρωσας, * ἀφθαρσίαν δωρούμενος * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει. * διὰ τοῦτο * ὑμνοῦντες δοξάζομεν * τὴν ζωοποιὸν * καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, * ὀλοκαυτώματα λογικά, * Μάρτυρες Κυρίου, * θύματα τέλεια Θεοῦ, * Θεὸν γινώσκοντα * καὶ Θεῷ γινωσκόμενα. * πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα * λύκοις ἀνεπιβάτος. * πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς * συμποικιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· * Εἰ ἦδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, * και τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι· * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, * και ἔδωκέ σοι πιεῖν, * ἵνα μὴ διψήσῃς * εἰς τὸν αἰῶνα· λέγει Κύριος.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα προσόμοια τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρώσιμον.

Σταυρῶ σε προσήλωσαν * οἱ Ἰουδαῖοι, Σωτήρ, * δι' οὐ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς * ἀνεκαλέσω στοργῇ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἤπλωσας τὰς παλάμας * ἐν αὐτῷ σὴ βουλήσει, * λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου * κατεδέξω νυγῆναι. * Τῷ πληθῆι τῶν οἰκτιρμῶν σου· * δόξα, φιλόνηρωπε.

Ἀναστάσιμον.

Ἀνέστης, ὡς ἀθάνατος, * ἀπὸ τοῦ τάφου, Σωτήρ· * συνήγειρας τὸν κόσμον σου * τῇ δυναστείᾳ τῇ σῆ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ * τοῦ θανάτου τὸ κράτος· * ἔδειξας, ἔλεῆμον, * τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· * διό σε και δοξάζομεν, * μόνε φιλόνηρωπε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, * στεφάνους ἔκομίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * σχόντες γάρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους καθεῖλον· * ἔθραυσαν και δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, * Χριστέ ὁ Θεός, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ καινὸν και ξένον * τοῦτο θαῦμα, Υἱέ μου; * πῶς, ἡ ζωὴ τῶν ὄλων,*

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡ. ΠΡΩΙ. 247
ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * Ζῶσαι τοὺς θανέντας * θέλων, ὡς εὖσ-
πλαγχνος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ φρέατος νάματα * τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ * ἐλθοῦσα, ὡς
σύνηθες, * ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλεῖν, * τὸ ζῶν ὕδωρ ἦντλησεν, * οὐ-
τως ἐφευρηκυῖα * τὴν πηγὴν καθημένην, * ἐνθα πηγὴ καὶ φρέαρ *
Ἰακώβ διωρύχθη, * κόσμου τοὺς φλογοτρόφους * δροσίζουσαν καύ-
σωνας.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Σαμα-
ρεΐτιδος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Σταυρώσιμον. Αὐτόμελον.

Ἐδωκας σημειώσιν * τοῖς φοβουμένοις σε, Κύριε, * τὸν Σταυ-
ρόν σου τὸν τίμιον, * ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας * τὰς ἀρχὰς τοῦ σκό-
τους * καὶ τὰς ἐξουσίας, * καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς * εἰς τὴν
ἀρχαίαν μακαριότητα * διό σου τὴν φιλόνητον * οἰκονομίαν
δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτὴρ, * ὀδήγησον ἡμᾶς * ἐπὶ τὴν
ἀληθείαν σου, * καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. * ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεσόντας τῇ ἀμαρ-
τία, * ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, * φιλόνητον Κύριε, * τῇ πρεσ-
βείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος * τῶν Ἁγίων σου, Κύριε. * ξίφεσι γὰρ καὶ
πυρὶ * καὶ φύχει συντετριμμένοι, * ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, *
ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ * ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν. *
ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον * παρὰ σοῦ, Σῶτερ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, * Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐπὶ τὴν
πηγὴν ἐπιστάς * τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, * πιεῖν ἐζητεῖ ὕδωρ *
παρὰ γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος. * Τῆς δὲ * τὸ ἀκοινώνητον * τῶν
Ἰουδαίων προσειπούσης, * ὁ σοφὸς Δημιουργὸς * μετοχετεύει αὐ-
τὴν * ταῖς γλυκέσι προσρήσεσι, * μᾶλλον πρὸς αἵτησιν * τοῦ αἰ-
δίου ὕδατος. * ὁ καὶ λαβοῦσα, * τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν, εἰπούσα. *

Δεῦτε, ἴδετε * τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεόν, * παραγεγόμενον σαρκί, * διὰ τό σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μεθ' ὑδρίας ἀρδεύσασθαι * ἀπελθοῦσα, καὶ φρέατι * τὴν ὑδρίαν ἀνυδρον * καταλείψασα, * μόνη πρὸς πόλιν ἐπέδραμε, * πηγὴν τὴν ζωήρρυτον * ἐκβῶσα ἐφευρεῖν * Σαμαρεῖτις τὴν ἀφθονον. * ὅθεν ἤρδευσε * τὸ σωτήριον νᾶμα, * καὶ τὴν ταύτης * ἐπανεψύξε καρδίαν, * τὴν ἐκτακείσαν τοῖς πάθεσιν.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ.

Ἄληθῶς εἶπας, εἶρηκεν * ὁ Σωτὴρ Σαμαρεῖτιδι, * ὡς οὐκ ἔχεις σήμερον * ἄνδρα νόμιμον. * πέντε γὰρ ἔσχες τὸ πρότερον, * καὶ νῦν, ὄνπερ κέκτησαι, * οὐχ ὑπάρχει σου ἀνὴρ, * ἀλλὰ νόμφ ἀλλότριος. * ἦ καὶ σπεύσασα, * τοῖς ἐν πόλει ἐβόα. * Εἶδον ἄνδρα, * ὃς ἐξεῖπέ μοι τὰ πάντα, * ὅσα κρυφίως ἐποίησα.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Ῥεῖθρον ἄλλο ζωήρρυτον * οὐρανόθεν ἐκ φρέατος * Σαμαρεῖτις ἦντλησεν * ἐπὶ φρέατος, * τοῦτο εὐροῦσα χεόμενον, * ἐξ οὗ τὸ ἐπίκηρον * εἶχε σύνηθες ἀντλεῖν * ὕδωρ ἄλλο τὸ χθόνιον. * ὃ ἀλλόμενον, * ἐν τῇ ταύτης καρδίᾳ * ἀνεδείχθη * ὡς πηγὴ τις ἄλλη νέα, * παθῶν δροσίζουσα καύσωνας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ὠφθης * ἐν σαρκί, Χριστέ ὁ Θεός, * δι' ἄφατον οικονομίαν, * ἀκούσασα * ἡ Σαμαρεῖτις * τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, * κατέλιπε τὸ ἀντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, * καὶ ἔδραμε, λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει. * Δεῦτε, * ἴδετε καρδιογνώστην. * μήτι οὗτος ὑπάρχει * ὁ προσδοκώμενος Χριστός, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Σαμαρεῖτιδος γ'.

Ἦχος α'.

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη * ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, * ἐν τῇ Ἐκτῇ ὥρᾳ, * τῆς Εὐας ζωγρῆσαι καρπόν. * ἡ γὰρ Εὐα * ἐν

ταύτη ἐξελήλυθεν * ἐκ τοῦ Παραδείσου, * ἀπάτη τοῦ ὄφρα. * Ἦγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις * ἀντλήσαι ὕδωρ * ἣν ἰδὼν, ἔφη ὁ Σωτὴρ· * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε· * καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα * ἢ σώφρων, * τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· * Δεῦτε, * ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, * ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγχνον· * Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, * καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, * ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν. * Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ συνάναρχος * καὶ συναίδιος * Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς * ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, * ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· * καὶ γυνὴ * ἐκ τῆς Σαμαρείας * ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν· * ἣν ἰδὼν, * ἔφη ὁ Σωτὴρ· * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, * καὶ ἀπελοῦσα, * φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. * Ἡ δὲ, * ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη * καὶ οὐ Θεῷ, * λαθεῖν σπουδάζουσα, ἔλεγεν· * Οὐκ ἔχω ἄνδρα. * Καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· * Ἀληθῶς εἶπας, * Οὐκ ἔχω ἄνδρα, * πέντε γὰρ ἔσχεις, * καὶ νῦν ὃν ἔχεις, * οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ. * Ἡ δὲ, * ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, * καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, * τοῖς ὄχλοις * ἐπέβόα, λέγουσα· * Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν, * ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναιου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ * εὐρών ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρεῖτιδα, * αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, * ὃ νέφεισι καλύπτων τὴν γῆν. * Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος * πόρνην γυναικὶ διελέγετο· * ὕδωρ αἰτῶν, * ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· * ὕδωρ ζητῶν, * ὃ πηγὰς καὶ λίμνας * ὑδάτων ἐχέων· * θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτήν, * τὴν θηρευομένην * ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, * καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν * τὴν φλεγομένην * ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, * ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυὶδ * μελωδικῶς * περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· * σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέ-

δειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι * εὐδοκήσας Θεός· * ἵνα τὴν ἑαυτοῦ * ἀναπλάσῃ εἰκόνα * φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι· * καὶ τὸ πλανηθὲν * ὀρειάλωτον εὐρών * πρόβατον, * τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, * τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, * καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι· * καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον* Χριστὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλεῦστον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν * ἀπαύστως προσκυνοῦντες, * Χριστέ ὁ Θεός, * τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· * δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας * τὴν καταρθαρεύσαν * τῶν ἀνθρώπων φύσιν, παντοδύναμε. * καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνδρον * καθυπέδειξας ἡμῖν, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς * τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας, Σωτήρ, * τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἐκουσίως προσηλωθεῖς· * καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν, δυνατὲ, * τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ * ὡς Θεὸς διέρρηξας· * διὸ προσκυνοῦμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ἐν ἀγαλλιάσει βρωῖντες· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ τῷ σῶ θανάτῳ * τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον ἔλυσας· * γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον * ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα. Αὐτόμελον.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, * τὴν προγονικὴν ἡμῶν * κατάραν ἐξηλείψας· * καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος * δεσμίους ἠλευθέρωσας, * ἀφθαρσίαν δωρούμενος * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· * διὰ τοῦτο * ὑμνοῦντες, δοξάζομεν * τὴν ζωοποιὸν * καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ὠφθης * ἐν σαρκί, Χριστέ ὁ Θεός, * δι' ἄφατον οἰκονομίαν, * ἀκούσασα * ἡ Σαμαρεῖτις * τοῦ λόγου σου τοῦ φιλοανθρώπου, * κατέλιπε τὸ ἀντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, * καὶ ἔδραμε, λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· * Δεῦτε, * ἴδετε καρδιογνώστην· * μήτι οὗτος ὑπάρχει * ὁ προσδοκώμενος Χριστὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος;

Ἄπολυτίκιον. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.
 Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ΄.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου * τὴν εἴσοδον, * καὶ τὴν φλόγα τοῦ
 Ἀγγέλου * μὴ φέρουσαι, * αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμφ * ἐξι-
 σταντο, λέγουσαι. * Ἄρα ἐκλάπη * ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παρά-
 δεισον; * Ἄρα ἠγέρθη * ὁ καὶ πρὸ πάθους * κηρύξας τὴν Ἐγερ-
 σιν; * Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, * τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων *
 ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος * ἀπὸ τοῦ τάφου, Σωτήρ * συνήγειρας
 τὸν κόσμον σου * τῇ δυναστείᾳ τῇ σῆ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν *
 ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ * τοῦ θανάτου τὸ κράτος. * ἔδειξας, ἐλεῆμον, *
 τὴν ἀνάστασιν πᾶσι * διό σε καὶ δοξάζομεν, * μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, * καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστή-
 ριον, * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς περανέρωται * Θεὸς ἐν
 ἀσυγχύτῳ ἐνώτει σαρκούμενος, * καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως * ὑπὲρ
 ἡμῶν καταδεξάμενος. * δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, *
 ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, * εὐφραινέσθω * τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστὸς *
 ἐκ Παρθένου * ἐπιφανείς ὡς ἄνθρωπος, * ἐρρύτατο φθορᾶς * ἅπαν τὸ
 ἀνθρώπινον * τῷ ἰδίῳ θανάτῳ. * θαύμασιν ἐκλάμψας δέ, * γυναικὶ
 Σαμαρείτιδι * ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν * τῶν ἰαμάτων, *
 ὡς μόνος ἀθάνατος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς,
 μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε΄. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ΄. καὶ τοῦ
 Μηναίου εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας * καὶ θάνατον, * καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * παντοδύναμε Κύριε, * δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστέ, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * ἠλευθέρωσας ἡμᾶς * καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου * τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα * Διάβολον κατήργησας * ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας * διὸ βοῶμέν σοι * Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ, * ὁδήγησον ἡμᾶς * ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, * καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεσόντας τῇ ἀμαρτία, * ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, * φιλάνθρωπε Κύριε, * τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων * μὴ χωρισθεις, * μονογενῆς Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ἦλθες ἐπὶ γῆς * διὰ φιλάνθρωπιαν, * ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως * καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον * ὑπέμεινας σαρκί, * ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι * ἀναστάς δὲ ἐκ νεκρῶν, * ἀθανάσιαν παρέρσχες * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, * Ἰησοῦς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς * τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, * πιεῖν ἐζήτηε ὕδωρ * παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. * Τῆς δὲ * τὸ ἀκοινώνητον * τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, * ὁ σοφὸς Δημιουργὸς * μετοχετεύει αὐτὴν * ταῖς γλυκέσι προσρήσεσι, * μᾶλλον πρὸς αἴτησιν * τοῦ αἰδίου ὕδατος * ὁ καὶ λαβοῦσα, * τοῖς πᾶσιν ἐκῤῥυξεν, εἰποῦσα * Δεῦτε, ἴδετε * τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεὸν, * παραγενόμενον σαρκί, * διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν πηγὴν ἐν τῷ φρέατι * κατιδὸν τὴν ἀέναον * καθημένην γύναιον, * φέρον καύσωνας, * πλειστων παθῶν ἀκεσώδυνον * λαβεῖν ἐπεζήτησεν * ὕδωρ ζῶν, τὸ ἐξ αὐτῆς * κρουνηδὸν ἐκχεόμενον * ὁ καὶ ἔλαβε * δωρεὰν ἐκ τοῦ Λόγου * καὶ οὐκέτι * πρὸς τὸ φρέαρ ἐπισπεύδει, * τὸ γεηρὸν καὶ ἐπίκηρον.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ.

Ἰουδαίων τὰ ἔθιμα * τοῦ γυναιίου διώκοντας, * καὶ τὸ σφῶν
προβάλλοντος * ἀκοινώνητον, * τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος, * Χρι-
στός μετωχέτευσεν, * ὁ σοφὸς Δημιουργός, * τοῖς ἰδέσει προσφθέγ-
μασιν, * ἐξαιτήσασθαι * τὸ ζωήρρυτον πόμα, * θεῖον ὕδωρ, * οὐ
πιῶσα, πρὸς τὴν πόλιν * μετοχτετεύει τὰ νάματα.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Οὔτε ἀντλημα κέκτησαι, * καὶ τὸ φρέαρ βαθύτατον· * πόθεν
οὖν καὶ δώσεις μοι * ὕδωρ ἄφθαρτον; * ἡ Σαμαρεῖτις ἐβόα σοι, *
Χριστέ, σὲ ὡς ἀνθρωπον * οἰομένη, οὐ Θεόν, * καὶ τοὺς λόγους
θαυμάζουσα· * ἦν προσρήμασι * γλυκυτάτοις ἀρδεύσας, * σὲ Θεόν
τε * καὶ Σωτῆρα τῶν ἀπάντων, * ὁμολογεῖν παρεσκευάσας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· * Εἰ ἦδεις τὴν δωρεάν τοῦ
Θεοῦ, * καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, * Δός μοι ὕδωρ πιεῖν· *
σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, * καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, * ἵνα μὴ διψήσης *
εἰς τὸν αἰῶνα· λέγει Κύριος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ': καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς.

Μέγα θαῦμα.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, παράγοντός σου ἐν τῇ ὁδῷ.

Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν
τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν θεοπρεπῆ και σεβάσιμον Κόρην * τιμήσωμεν, * τὴν ὑπερ-
τιμον τῶν Χερουβίμ· * ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὄλων * ἐναν-
θρωπῆσαι βουληθεὶς, * ἐν αὐτῇ ᾤκησεν ἀφράστως. * Ω ξένων πραγ-
μάτων * και παραδόξων μυστηρίων! * τίς οὐκ ἐκπλαγῆ, * τοῦτο
ἀκουτισθεὶς; * ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε, * και τροπῆ ἐν αὐτῷ οὐχ
ὑπῆρξε· * και τῆς παρθενίας πύλας διῆλθε, * και μείωσις ἐν αὐτῇ
οὐχ ὑπελείφθη, * καθὼς ὁ Προφήτης λέγει· * Ἄνθρωπος ταύτην *
οὐ διοδεύσει ποτὲ, * εἰ μὴ μόνος Κύριος, * ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, * ὁ ἔχων
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν.

Εἶτα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου γ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, * ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήτομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαίροις, * τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, * τῶν θεηγόρων * Ἀπο-
στόλων τὸ κήρυγμα· * Θεὸν γὰρ * τὸν ὄντως ὄντα, * σεσαρκω-
μένον ἡμῖν, * ὑπὲρ νοῦν και λόγον * ἀπεκύησας· * δι' οὗ * τὴν
ἀρχαίαν * ἀπολαβόντες εὐγένειαν, * και Παραδείσου * τῆς τρυφῆς
ἀπολαύοντες, * σὲ τὴν πρόξενον * τῆς τοιαύτης λαμπρότητος *
ὕμνοις καταγεραίρομεν, * και πρέσβιν εὐπρόσδεκτον * σὲ, Πανα-
γία, πλουτοῦντες * τῆς ἀϊδίου ἐντευξέως * ζωῆς, * τοῦ Υἱοῦ σου *
διανέμοντος πλουσίως * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, και ἴδε.

Χαίροις, * ὁ λογικὸς οὐρανὸς, * ἐν ᾧ Θεὸς * σωματωθεὶς κα-
κατεσκήνωσεν· * ἡ στάμνος * τοῦ θείου μάννα· * ἡ τοῦ Ἥλιου
λαμπάς· * τοῦ Θεοῦ τὸ ὄρος * τὸ κατάσκιον· * παστάς * θεοχώ-
ρητος· * ζωοπάροχε τράπεζα, * χρυσῆ λυχνία· * φωτοφόρε Πα-
ράδεισε, * βάτε ἄφλεκτε· * κιβωτὲ ἀγιάσματος· * κλιμαξὴ ἢ ἐπου-
ράνιος· * νεφέλη ἢ ἔμψυχος· * ῥάβδος ἐκ ρίζης, Παρθένε, * τοῦ
Ἰέσαι ἢ βλαστήσασα· * Χριστόν * ἐκδυσώπει, * ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις, * ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ * ἀνερμηνεύτως * συλλαβοῦσα,
πανάμωμε, * και τοῦτον * τεκοῦσα, σάρκα * τὴν καθ' ἡμᾶς ἀλη-
θῶς * ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων * προσλαβόμενον, * ψυχὴν * νοεράν

τε * και αὐτεξούσιον ἔχοντα· * ἀνελλιπῶς γὰρ * τὸν Ἀδὰμ ἐν-
δυσάμενος * διεσώσατο, * ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον. * Ὅθεν ἐν
δύο φύσεσιν * ἡμῖν καταγγέλλεται, * τῶν ἐκατέρων δεικνύων *
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, * Χριστός· * ὃν δυσώπει, * τοῖς ὑμνοῦσί
σε δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἦλιε * νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Ζήτει και ταῦτα εἰς τὸν μέγαν Ἐσπερινόν.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, κτλ. εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα,
ιστῶμεν Στίχους ι'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. και
τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐὰν τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, * Χριστέ, Διάβολον ἤσχυνας· *
καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου * τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμ-
βλυνας, * και ἔσωσας ἡμᾶς * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. *
Δοξάζομέν σε, Μονογενές.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδούς * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· * ἔφριξαν τοῦτον * οἱ ἄρχοντες τοῦ
Ἄδου, * και ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· * εἰσελήλυθε γὰρ * ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης, Χριστός, * λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· * Ἐξέλ-
θετε· * και τοῖς ἐν τῷ σκότει· * Ἀνακαλύψτεσθε.

Μέγα θαῦμα! * ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης * διὰ φιλάνθρωπιαν *
σαρκὶ παθὼν, * ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. * Δεῦτε, πατριαὶ τῶν ἐθ-
νῶν, * τοῦτον προσκυνήσωμεν· * τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία *
ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ἓνα Θεὸν * ὑμνεῖν
μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν * προσφερόμέν σοι, * τῷ ἀνεσπέρῳ
φωτὶ, * τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, * ὡς ἐν ἐσόπτρῳ, διὰ σαρκὸς *
λάμπαντι τῷ κόσμῳ, * και μέχρις Ἄδου κατελθόντι, * και τὸ

ἔκεισε σκότος λύσαντι, * καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως * τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. * Φωτοδότα Κύριε, * δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * Χριστὸν δοξολογήσωμεν. * αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, * κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. * Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων. * φεύγει Δαιμόνων πλάνη. * Ἀδὰμ πεσῶν ἀνίσταται. * Διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κουστῳδίας ἐνηχοῦντο * ὑπὸ τῶν παρανόμων. * Καλύψατε Χριστοῦ τὴν Ἐγερσιν, * καὶ λάβετε ἀργύρια, * καὶ εἶπατε, Ὅτι, * ἡμῶν κοιμωμένων, * ἐκ τοῦ μνημείου * ἐσυλήθη ὁ νεκρός. * Τίς εἶδε; * τίς ἤκουσε νεκρὸν * κλαπέντα ποτέ; * μάλιστα ἐσυρμισμένον καὶ γυμνόν, * καταλιπόντα * ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια; * Μὴ πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι. * μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, * καὶ γινῶτε, * ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς * ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου * καὶ παντοδύναμος.

Κύριε, * ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, * καὶ τὸν θάνατον πατήσας, * Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ φωτίσας τὸν κόσμον * τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος β'.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς * ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν. * Ἄρα ἐγὼ * δι' ἁμαρτίας γονέων * ἐγεννήθην ἀόμματος; * Ἄρα ἐγὼ * δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν * ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; * Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἔρωτᾶν, * Πότε νύξ, πότε ἡμέρα. * Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες * τὰ τῶν λίθων πρὸς κρούματα. * οὐ γὰρ εἶδον * τὸν ἥλιον λάμποντα, * οὐδὲ ἐν εἰκόνι * τὸν ἐμὲ πλαστοουργήσαντα. * ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός. * Ἐπιβλεψὸν ἐπ' ἐμέ, * καὶ ἐλέησόν με.

Δις.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, * εὗρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. * καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε * πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, * καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. * Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ. * καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, * δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. * Οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ * ἔλεγον αὐτῷ. * Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, * ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων * ἰᾶσαι ἰσχυσεν; * ὁ δὲ φησὶ βοήσας. * Ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος, * ἐκεῖνός μοι ἔφη. * Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, * καὶ ἀνέβλεψα. * Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, * ὃν ἔφη Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ * Χριστὸν Μεσσίαν. * αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, * εὖρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς * καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες, οἱ Μαθηταὶ * ἐπηρώτων σε, λέγοντες * Διδάσκαλε, τίς ἤμαρτεν, * οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; * Σὺ δέ, Σωτήρ μου, ἐβόας αὐτοῖς. * Οὐτε οὗτος ἤμαρτεν, * οὐτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ * τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. * ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι * τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, * ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. * Καὶ ταῦτα εἰπὼν, * πτύσας χαμαὶ, * καὶ πηλὸν ποιήσας, * ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, * λέξας πρὸς αὐτόν. * Ὑπαγε, * νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳὰμ τὴν κολυμβήθραν. * Ὁ δέ, νιψάμενος, * ὑγιῆς ἐγένετο, * καὶ ἐβόα πρὸς σέ. * Πιστεύω, Κύριε. * καὶ προσεκύνησέ σοι. * Διό βρωῶμεν καὶ ἡμεῖς. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, * τῆς ἀπειρογάμου νύμφης * εἰκὼν διεγράφη ποτέ. * Ἐκεῖ, Μωϋσῆς * διαιρέτης τοῦ ὕδατος. * ἐνθάδε, Γαβριὴλ * ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. * Τότε, τὸν βυθὸν ἐπέξευσε * ἀβρόχως Ἰσραὴλ. * νῦν δέ, τὸν Χριστὸν ἐγέννησε * ἀπόρως ἡ Παρθένος. * Ἡ θάλασσα, * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, * ἔμεινε ἄβατος. * ἡ ἄμεμπος, * μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, * ἔμεινε ἀφθορος. * Ὁ ὢν καὶ προὖν * καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος, * Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς * νύκτα λογιζόμενος, * ἐβόησε πρὸς σέ, Κύριε. * Ἀνοιχόν μου τὰς κόρας, * Γιὲ Δαυὶδ, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * ἵνα μετὰ πάντων * καγὼ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Νεῦσον παρακλήσει * σῶν οἰκετῶν, πανάμωμε, * παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, * πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. * σέ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ * καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, * καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. * μὴ αἰσχυθῶμεν, Δέσποινα, * σέ προσκαλούμενοι. * σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν * τῶν σοι πιστῶς βρωόντων. * Χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ πάντων βοήθεια, * χαρὰ καὶ σκέπη * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, * καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, * ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν· * ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, * διὰ τὸ γένος ἡμῶν, * ὡς φιλόνητος Κύριος· * σκυλεύσας Ἄδου πύλας, * τριήμερος ἀνέστης, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐἶτα λέγει τὸ, Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν· καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ζήτει σελ. 12.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἦλιε * νοητὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὁ τὸν ἐκ μητρᾶς * τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, * διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, * φωτίσας κατ' ἄμφω, * καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα * τῶν ψυχῶν αὐγάσας, * υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, * ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· * Πολλή σου καὶ ἄφατος * ἢ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία· * φιλόνητε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Σελ. 12.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον * Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ, * καὶ προσκυνήσωμεν· * ὅτι ἠυδόκησε σαρκὶ * ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, * καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεώτας, * ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἔτερον. Θεοδοκίον. Ὁμοιον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου * ἢ ἀδιόδευτος· * χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χαῖρε, ἀχείμαστε λιμῆν * καὶ ἀπειρόγαμε· * ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ * τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, * πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Κανὼν ὁ πέμπτος φωτὶ τῷ τρισηλίῳ·

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας * καὶ τρισηλίου μορφῆς * ἀνυμνοῦντες, βο-
ῶμεν· * Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, * Θεὲ παντοδύναμε, *
καὶ πρὸς τὴν σὴν, * Δέσποτα, μετεώρισον * δόξαν ἄφραστον.

Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων * διάκοσμοι νοεροὶ * ἀσιγήτως ὑμνοῦ-
σιν * ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, * Μονάδα τρισάριθμον, * καὶ Τριάδα *
σύμμορφον, ὑπερούσιον, * παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης * γλυκύτατον, φωτουργόν, * τῇ
ψυχῇ μου παράσχου, * Τριάς Μονάς ἀρχίφωτε, * καὶ θεῖαν κατὰ-
νουξιν * καθαρτικὴν, * Δέσποτα πολυέλεε * πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν τόκον, * κατηῆλθεν ἀψορητὶ * οὐρανόθεν, Παρ-
θένε, * ὁ ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου * ὁ θεῖος, καὶ ἔσωσε * ξηρανθεῖσαν *
ἅπασαν τῶν ἀνθρώπων * τὴν φύσιν, ἄχραντε.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ πῆξας * ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας * τὰς νοερὰς οὐσίας ὑπέστησας * ὑμνωδοὺς ἀπαύστους *
τῆς σῆς Θεότητος, * τρίφωτε Θεὲ καὶ παντουργέ· * ἀλλὰ
καὶ τῶν πηλίνων * καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν αἴνεσιν * καὶ τὴν
ἰκεσίαν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁ πάσης * κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, * τοῖς ἀλλοιου-
μένοις * ἡμῖν, καὶ μέλπουσι * τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν * τῆς σῆς
ἀγαθωσύνης, * πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, * καὶ τὴν σω-
τηρίαν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Πατέρα * καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, * ἐν ἀπαραλ-
λάκτῳ * μορφῇ Θεότητος, * σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ * Κύριον
τῶν πάντων, * ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι * παρὰ σοῦ σα-
φῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης * τῷ Μωϋσῆ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος * Βουλῆς τῆς
μεγάλης * τοῦ Παντοκράτορος, * σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδη-

λων * σάρκωσιν Θεοῦ, Λόγε, * δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, *
καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, * Τριάς ἀμέριστε· * ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάν-
τας, * ὡς παντοδύναμος * καὶ πανοικτίρμων συμπαθῆς * καὶ πο-
λυέλεος· * διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, * οἱ ἀμαρτήμασι πολλοῖς *
βαρούμενοι, κεκραγότες· * Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, * καὶ ῥῦσαι
πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * ἡμᾶς ἐλέησον, * τοὺς προσφεύγοντας πί-
σται * πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, * καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν *
σοῦ νῦν ἀντίληψιν· * δύνασαι γὰρ, ὡς ἀγαθὴ, * τοὺς πάντας
σώζειν, ὡς οὔσα * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * ταῖς μητρικαῖς
σου πρεσβείαις * αἰεὶ χρωμένη, θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ δ'.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Μυεῖται τῆς μιᾶς κυριότητος * τὸ τριφασὲς ὁ Δανιὴλ, * Χριστὸν
Χριστὴν θεασάμενος * πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, * καὶ Πνεῦμα
τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, * τὸν ὑπερούσιον Θεὸν,
τριαδικὸν ὑποστάσει, * μοναδικὸν δὲ τῆ φύσει, * τῆς δόξης τῶν
Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον,

Τὸ ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατάσκιον, * ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακούμ, *
ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, * τὸν δυσθεώρητον τόκον * ἐδήλου σῆς,
Παρθένε, συλλήψεως.

ᾠδὴ ε'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ο δι' ἀγαθότητα * κτίσας τὸν ἄνθρωπον, * καὶ κατ' εἰκόνα * τὴν
σὴν ποιήσας, * ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, * τρίψωτε Θεέ μου, * ὡς
ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Σὺ με καθοδήγησον, * Μονὰς τρισήλιε, * πρὸς τρίβους θείας *
τῆς σωτηρίας, * καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως * πλήρωσον, ὡς φύσει *
Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον * τῆς μιᾶς φύσεως, * μεμερισμένον * τοῖς
χαρακτῆρσι, * τριλαμπές ἀνέσπερον, * τὴν ἐμὴν καρδίαν * ταῖς
αἰγλαῖς σου καταύγασον.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατείδε πάλαι σε, * Ἀγνή πανάχραντε, * ὁ Ὑποφῆτης * βλέπουσαν πύλην * πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, * εὐθύς σε ἐπέγνω * Θεοῦ κατοικητήριον.

Ὡδὴ ε΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφαῆς ὑπάρχουσα * θεαρχία * ὑποστατικῶς, * ἐνιαία πέφυκας, * ὡς σύμμορφος * καὶ ἰσουργός, * καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Ἰκανῶς ἐδήλωσεν * ὁ Προφήτης, * ἄδων τῷ Πατρὶ * Σφ̄ φωτι, τῷ Πνεύματι, * ὀφόμεθα * φῶς τὸν Υἱόν, * ἓνα Θεὸν τὸν πρισήλιον. Θεοτοκίον.

Τῶν παισμάτων λύτρωσιν * καὶ κινδύνων, * εὐσπλαγγχνε Θεεῖ, * ἐνικέ καὶ τρίφωτε, * κατὰπεμψον * σοὺς ὑμνητάς, * πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας * δοξολογήσωμεν, * καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα * νῦν προσκυνήσωμεν * ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς * καὶ ἠλέησε, * καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς * τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, * λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης * εἰδώλων πάντα τὸν κόσμον, * καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, * πρὸς σὲ κατέφυγον, * τὴν ἐλπίδα ἀπάντων * καὶ τὸ προσφύγιον * ἀμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, * κρίζων τὸ, * Ἡμαρτον * ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς κακοῖς * ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος. * Ἐλέησόν με πρὸ τέλους, * ἐπίστρεψόν με, καὶ ῥῦσαι * πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὡδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁς ἐλέους ἄβυσσον * κεκτημένος, Κύριε, * καὶ πέλαγος ἄπειρον, * οἰκτίρμον, ἐλέησον * τοὺς ἓνα σε ὑμνοῦντας * τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὄλων. Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, * ἐνικὸν καὶ τρίφωτον * Θεὸν σε καὶ Κύριον * ὑμνοῦντες, βοῶμέν σοι. * Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις * ἰλασμόν ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας * τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, * ἄνθος τῆς Θεότητος, * βλαστὸν συναίδιον, * Παρθένε, τὸν διδόντα * τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὡδὴ ἡ'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ινα τῆς μιᾶς * ἀνακαλύψης πάλαι * σαφῶς κυριότητος *
 τριττὴν ὑπόστασιν, * ὧφθης, Θεέ μου, * ἐν σχήματι ἀνθρώπων *
 Ἀβραάμ ὑμνοῦντι * σὸν κράτος ἐνιαῖον. Δίς.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς * θεουργικὰς ἀκτῖνας * δέρκειν καταξί-
 ωσον, * φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * Πάτερ οἰκτίρμον, * καὶ Λόγε καὶ τὸ
 Πνεῦμα, * τοῦ εὐαρεστεῖν σοὶ * αἰεὶ, Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ἡστραψας ἡμῖν * τῆς τρισηλίου δόξης * τὸν ἕνα, Πανῡ-
 μνητε, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * πάντας μουῦντα * τὴν μίαν θεαρ-
 χίαν * ἐν τρισὶ προσώποις * ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαία, χόρευε.

Λαλιαὶ σε βρότεια * κατ' ἀξίαν, * ἀναρχε Μονάς, * οὐ σθένου-
 σιν ὑμνεῖν * πλὴν, ὡς ἐφικτὸν, * τολμῶντες ἐκ πίστεως, *
 θεαρχικῆ, * σύνθρονε Τριάς, * δόξαν προσφέρομεν * τῷ σῷ κράτει
 καὶ τὴν αἰνεσιν. Δίς.

Ἰσορρόπῳ δόξῃ σε * τὸν Μονάρχην, * τρίφωτον Θεόν, * ὑμνοῦσι
 τὰ Χερουβὶμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * ἀχράντοις ἐν στόμασι * μεθ'
 ὧν ἡμᾶς * τοὺς ἀμαρτωλοὺς * πρόσδεξαι, Κύριε, * τὸ σὸν κράτος
 μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος * καὶ Παρθένος, * τέτοκας Υἱὸν, * λυ-
 τρούμενον ἡμᾶς * ἀπὸ πειρασμῶν, * Θεὸν ἀναλλοίωτον * ἀλλὰ
 καὶ νῦν * ἄφρσιν ἡμῖν * τῶν παραπτώσεων * τοῦτον δοῦναι καθι-
 κέτευε.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες. καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ἐγκωμιάσωμεν, * τὴν Ταφὴν τὴν
 ἁγίαν * ὕμνοις τιμήσωμεν, * καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ *
 ὑπερδοξάσωμεν * ὅτι συνήγειρε νεκροὺς * ἐκ τῶν μνημάτων ὡς

Θεός, * σκυλεύσας κράτος θανάτου * και ισχύν Διαβόλου, * και τοῖς ἐν Ἄδῃ φῶς ἀνέτειλεν.

Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· * ἐν μνήματι ἐτέθης, * ὁ κενώσας τὰ μνήματα· * ἄνω στρατιῶται * τὸν τάφον ἐφύλαττον· * κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος * νεκροὺς ἐξανέστησας. * Παντοδύναμε και ἀκατάληπτε * Κύριε, δόξα σοι.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε, ἅγιον ὄρος * και θεοβάδιστον· * χαῖρε, ἐμψυχε βάτε * και ἀκατάφλεκτε· * χαῖρε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * κόσμου γέφυρα, * ἡ μετάγουσα θνητοὺς * πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· * χαῖρε, ἀκήρατε Κόρη, * ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα * τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν * οἱ παράνομοι τῶν καταδικῶν, * και λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, * ὡ ἐλεῆμον· * ταφὴν δὲ κατεδέξω, * ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, * και ἀνέστης τριήμερος· * ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, * και ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἐγερσιν. * Ὑπερυψούμενε Σωτῆρ, * ὃν ὕμνοῦσιν Ἀγγελοι, * εὐλογημένε Κύριε, * δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον σου, Σωτῆρ μου, μυστήριον * τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· * ἀναστάς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, * τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός· * ἡ πάντων ζωὴ, * Κύριε, δόξα σοι.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπειρόγαμε νύμφη, * θεογεννήτρια, * ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην * χαροποιήσασα, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ * και προσκυνοῦμέν σε· * ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς * ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· * και νῦν δυσώπει ἀπαύστως, * πανύμνητε Παναγία, * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια. Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει * τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, * και θεικῇ Ἐγέρσει * τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, * αἱ Μυροφόροι * τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· * Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι * τὴν Ἀνάστασιν

τοῦ Κυρίου, * συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι * καὶ παρέχοντος ἡμῖν *
τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, * δαυτικῶς ἄδω σοι, Σωτήρ μου. * Ῥῦ-
σαι μου τὴν ψυχὴν * ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς * ζωὴ μακαρία ἐστὶ, * θεικῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * περικρατεῖται πάντα * τὰ ὁρατά τε * σὺν
τοῖς ἀοράτοις. * αὐτοκρατῆς γὰρ ὄν, * τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν
ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη, ψυχὴ, * ἀρθῶμεν. * δεῦρο ἐκεῖσε, * ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ * κάμει, Χριστέ, ἰπταμένη * σκαιωρίας πάσης
περιφυλαξάτω.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * θεολογοῦντες φῶμεν. * Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως,
φῶς, * νοῦς. * σὺ χρηστότης, * σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. * Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου. *
χαρὰς πολλῆς πλησθεῖς, * εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ * τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται. * πῦρ γὰρ ἐκεῖ
φλέγον * ἅπαντα αἰσχροὺν νοῦν.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * ζωαρχικὴ ἀξία, * ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυ-
χοῦται, * ὡς ἐν Πατρὶ * ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου. ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Η΄. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν΄ καὶ τὰ λοιπά, Ὁρα σελ. 49. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα
μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς η΄. καὶ τοῦ Τυφλοῦ εἰς ς΄.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμῆς.

» **Α**ναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί. * Πάσχα Κυ-
» **Α**ρίου, Πάσχα. * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, * καὶ ἐκ γῆς

• πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν * ἐπινίκιον
• ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, * καὶ ὀφόμεθα * τῷ ἀπροσίτῳ
φωτὶ * τῆς Ἀναστάσεως Χριστὸν * ἐξαστράπτοντα, * καὶ Χαί-
ρετε φάσκοντα * τρανώς ἀκουσόμεθα, * ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως * εὐφραινέσθωσαν, * γῆ δὲ ἀγαλλιᾶσθω,*
ἐορταζέτω δὲ κόσμος * ὁρατὸς τε ἅπας * καὶ ἀόρατος· * Χριστὸς
γὰρ ἐγήγερται, * εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ⲭ ανατώσεως τὸν ὄρον * ἀνεμόχλευσας, * τὴν αἰώνιαν ζωὴν * κυο-
φορήσασα Χριστὸν, * τὸν ἐκ τάφου * ἀναλάμπσαντα σήμερον,*
Παρθένη πανάμωμε, * καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Αναστάντα κατιδοῦσα * σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, * χαίροις σὺν
Ἀποστόλοις, * θεοχαρίτωτε ἄγνη, καὶ τὸ Χαίρει πρωτουργῶς, *
ὡς πάντων χαρᾶς * αἰτία, εἰσδέδεξαι, * Θεομητορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐχων ἀκροστιχίδα ἐν τῇ θ΄. ᾠδῆ·

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς.

• **Τ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, * οὐκ εἶδεν ἥλιός ποτε· * ἄβυσ-
• στον, * ἣν οὐκ ἑώρακε γυμνήν * τὸ κύτος οὐρανοῦ, * Ἰσραὴλ
• διώδευσεν * ἀβρόχως, Κύριε· * καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν * εἰς ὄρος
• ἀγίασματός σου, * ἄδοντα, ψάλλοντα * ἐπινίκιον ψῆδῆν.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ἐκούσιον * καταδεξάμενος σαρκί, * ἐπήγασας * εὐ-
λογίαν καὶ ζωὴν * τῷ κόσμῳ, Δέσποτα, * μόνε παντευλόγητε,*
καὶ τοῦ παντὸς δημιουργέ· * ὅθεν εὐλογοῦμέν σε, * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν, * ἄδοντες, ψάλλοντες * ἐπινίκιον ψῆδῆν.

Λάκκῳ κατωτάτῳ σε * νεκρὸν γενόμενον, Χριστέ, * ἔθετο *
ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, * καὶ προσεκύλισε * λίθον τῇ θύρᾳ τοῦ μνή-
ματος, * μακρόθυμε· * ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, * καὶ κόσμον συνα-
νέστησας * ἄδοντα, ψάλλοντα * ἐπινίκιον ψῆδῆν.

Μύρα τί κομίζετε * μετὰ δακρύων ὑμεῖς; * ἔλεγε * ταῖς τι-
μίαις Γυναιξίν * ὁ Ἄγγελος φανείς· * ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· * δρα-

μουσαι εἶπατε * τοῖς θεόπταις Μαθηταῖς, * πενθοῦσι τε καὶ κλαίουσιν, * ὅπως σκιρτήσωσι * καὶ χορεύσωσι φαιδρῶς.

Θαύματα παράδοξα * ἐπιτελῶν, ὁ Λυτρωτῆς * ἰάσατο * καὶ Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, * πηλὸν ἐπιχρίσας, * καὶ εἰπὼν· Πορεύθητι, * καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλῳάμ, * ὅπως γνώσῃ με Θεὸν * ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, * σάρκα φορέσαντα * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν.

Δόξα.

Μίαν τρισυπόστατον * οὐσίαν σέβοντες, πιστοί, * δοξάσωμεν * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, * Ποιητὴν καὶ Κύριον, * καὶ Λυτρωτὴν τοῦ παντός, * ἓνα ἄκτιστον Θεόν, * σὺν ἀσωμάτοις κράζοντες· * Ἁγιος, Ἁγιος, * Ἁγιος εἰ, Βασιλεῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτραν ἀπειρόγαμον * τὴν σὴν κατώκησεν, Ἄγνη, * Κύριος * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * σῶσαι βουλόμενος * τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον * ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ· * αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, * τὴν πόλιν ταύτην σῶζεσθαι * πάσης ἀλώτεως * καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Καταβασία.

- Ἰῶ Σωτῆρι Θεῷ, * τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν * πρὸς ἀβρόχοις *
- Ἰόδηγῆσαντι, * καὶ Φαραὼ πανστρατιᾶ * καταποντίσαντι, *
- αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Δεῦτε, πόμα πίωμεν καινὸν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερα-
- Τουργύμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρή-
- σαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, * οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· * ἐρταζέτω γοῦν πᾶσα * κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, * ἐν ἧ ἑστερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, * συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· * συνεσταυρούμην σοι χθές· * αὐτός με συνδόξασον, Σωτήρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν * ἐπανέρχομαι σήμερον, ἀγαθότητι * τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν, Ἄγνη, * τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Θεόν, ὃν ἐκύησας σαρκί, * ἐκ νεκρῶν, καθὼς εἶπεν, ἐξεγει-
ρόμενον * θεασαμένη, Ἀγνή, * χόρευε· καὶ τοῦτον ὡς Θεόν, *
ἄχραντε, μεγάλυνε.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• Σαλευομένην * τὴν καρδίαν μου, Κύριε, * τοῖς κύμασι τοῦ
• Σβίου * στερέωσον, * εἰς λιμένα εὐδίων * καθοδηγῶν, ὡς Θεός.
Τροπάρια.

Σαλευομένων * τὰς καρδίας ἐστήριξας, * τὴν γῆν παῖσαν σα-
λεύσας, * μακρόθυμε, * τῇ σεπτῇ Σταυρώσει σου, * ἣν καθυπέστης
σαρκί.

Καινῷ μνημείῳ * Ἰωσήφ σε κατέθετο, * οἰκτίρμον, ὁ εὐσχή-
μων· * ἀνέστης δὲ * ἐκ νεκρῶν τριήμερος, * καινοποιήσας ἡμᾶς.

Τί ὡς νεκρὸν * ἐπιζητεῖτε τὸν Κύριον; * ἀνέστη, καθὼς εἶπεν,*
ὁ Ἄγγελος * Γυναιξίν ἐφθέγγετο, * ἀστράπτων θεία μορφή.

Τυφλὸν ποτε * ἐκ γενετῆς προσελθόντα σοι * ἰάσω, πανοικτίρ-
μον, * δοξάζοντα * τὴν οἰκονομίαν σου * καὶ τὰ θαυμάσια.

Δόξα.

Θεὸν Πατέρα * προσκυνοῦμεν προάναρχον, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα
θεῶν, * τρισάκτιστον * φύσιν, τρισυπόστατον, * ἓνα Θεὸν τοῦ
παντός.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Παρθενικῆς * ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας * Θεὸν σεσαρκωμένον,*
ὃν αἰτῆσαι, * Παναγία Δέσποινα, * κατοικτειρηῆσαι ἡμᾶς.

Καταβασία.

• Ἀνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, * στερέωσόν μου * τὴν
• Διδάνοιαν, * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὴν σωτήριον
• Ἀνάληψιν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * καὶ Ποιητής, * παρερχόμενος εὐρες *
ἐν τῇ ὁδῷ * Τυφλὸν καθεζόμενον, * θρηνηφδοῦντα καὶ λέγοντα· *
Οὐ κατεῖδον ἐν βίῳ, * τὸν ἥλιον λάμποντα, * οὐδὲ τὴν σελήνην *
τὸ φέγγος αὐγάζουσαν· * ὅθεν ἐκβῶ σοι· * Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθέ-
νου * φωτίσαι τὰ σύμπαντα, * φωτίσόν με ὡς εὐσπλαγχνος, * ἵνα
κράζω προσπίπτων σοι· * Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν πται-
σμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, * διὰ πλήθους ἐλέους, * μόνε φιλάν-
θρωπε.

Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω μεθ'
 » ἡμῶν, * και δεικνύτω * φαεσφόρον Ἄγγελον * διαπρυσίως λέ-
 » γοντα * Σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη Χριστός, *
 » ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἄρσεν μὲν, ὡς μὴ διανοιξας * τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, * πέ-
 φηγε Χριστός * ὡς βρωτός δέ, * ἄμνός προσηγόρευται * ἄμωμος
 δέ, ὡς ἄγευστος * κηλίδος, * τὸ ἡμέτερον Πάσχα, * και ὡς Θεός
 ἀληθής, * τέλειος λέλεκται.

Ἦς ἐνιαύσιος ἄμνός, * ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν * στέφανος χρηστός *
 ἐκουσίως * ὑπὲρ πάντων τέθυται, * Πάσχα τὸ καθαρτήριον, * και
 αὐθις * ἐκ τοῦ τάφου ὠραίος * δικαιοσύνης ἡμῖν * ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ * πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ * ἤλατο
 σκιρτῶν * ὁ λαὸς δέ * τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, * τὴν τῶν συμβόλων
 ἐκβασιν * ὀρῶντες, * εὐφρανθῶμεν ἐνθέως * ὅτι ἀνέστη Χριστός, *
 ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ * τὸν σὸν προπάτορα, Ἀγνή, *
 πλάττεται ἐκ σοῦ * και θανάτῳ * τῷ οικείῳ ἔλυσε * τὸν δι'
 ἐκείνου θάνατον * σήμερον, * και κατηύγασε πάντας * ταῖς θει-
 καῖς ἀστραπαῖς * τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁν ἀπεκύησας Χριστὸν, * ὠραιοτάτως ἐκ νεκρῶν * λάμψαντα,
 Ἀγνή, * καθορῶσα, * ἡ καλὴ και ἄμωμος * ἐν γυναιξίν ὠραία τε, *
 σήμερον * εἰς πάντων σωτηρίαν, * σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν * χαί-
 ρουσα δόξαζε.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀκήχοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου, * και ἐφοβήθην * κατενόησα *
 » Ἀτὴν οἰκονομίαν σου, * και ἐδόξασά σε, μόνε φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Τεθνήξαντα ξύλῳ με, * τεθεῖς ἐν ξύλῳ, * ζωὴ ὑπάρχων, * ἀνε-
 ζώσας * διὰ μέγα ἔλεος * διὰ τοῦτο, Λόγε, δοξάζω σε.

Τοῖς Μύσταις σου, Κύριε, * συναυλιζόμενος * παραδόξως, * τού-
 τοις ἔλεγες * Ἄπιτε, κηρύξατε, * πανταχοῦ τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν.

Πιστούμενος, Κύριε, * τὴν Ἐγερσίν σου * τὴν ἐκ τοῦ τάφου, *
 τοῖς φιλοῦσί σε, * Χριστέ, ἐν ἡμέραις πλείοσι * συνηυλίζου χαρο-
 ποιῶν αὐτούς.

Ὁμμάτωσας, Κύριε, * Τυφλὸν ἐκ μήτρας * γεγεννημένον, * εἰπὼν Ἀπελθε, * νῖψαι καὶ ἀνάβλεψον, * τὴν ἐμὴν δοξάζων Θεότητα.

Δόξα.

Ὁμότιμε ἀναρχε, * Τριάς ἀμέριστε * τῇ οὐσίᾳ, * μεριστῇ ταῖς ὑποστάσεσι, σῶζε πάντας * τοὺς πιστῶς σε φόβῳ δοξάζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον σου, Ἀχραντε, * τὸν ὑπὲρ φύσιν * δοξολογοῦμεν, * μακαρίζοντες * πιστεῖ σε, πανάμωμε, * ὡς Θεοῦ τῶν ὄλων λοχεύτριαν.

Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν * τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, *
» ὡς Παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ, * καὶ ἐβόησα. * Δόξα τῇ
» δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίσωμεν, * ὀρθρου βαθέος, * καὶ ἀντὶ μύρου, * τὸν ὕμνον
» προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, * δικαιο-
» σύνης Ἥλιον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον * σοῦ εὐσπλαγχνίαν * οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου * σειραῖς
συνεχόμενοι δεδορκότες, * πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο, * Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, * Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν * λαμπαδηφόροι * τῷ προϊόντι * Χριστῷ ἐκ τοῦ
μνήματος, ὡς νυμφίῳ, * καὶ συνεορτάσωμεν * ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι * Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται * θείαις ἀκτίσι * καὶ ζωηφόροις * ταῖς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, * Θεομητορ ἄχραντε, * καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται * τῶν εὐσεβῶν ἢ ὀμῆγυρις.

Οὐκ ἠνοιξας * πύλας Παρθένου * ἐν τῷ σαρκουῖσθαι. * μνήματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, * Βασιλεῦ τῆς κτίσεως. * ὅθεν ἐξαναστάντα σε * θεασαμένη ἠγάλλετο.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν τάλαιναν ψυχὴν μου * νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν
» Παθῶν, * προφθάσας αἰκτερον, * καὶ λάμψον, * νοητὲ
» Ἥλιε, * ἡμεροφαιεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, * τοῦ διαυγάσαι τὴν νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ἰψώθης ἐπὶ ξύλου, * καὶ συνανύψωσας πάντας τοὺς βροτούς, *
καὶ τὸν πολέμιον, * οἰκτίρμον, * ὄφιν ἐθανάτωσας, * καὶ ἐζώω-
σας τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν * τῶν σῶν, ὡς μόνος Θεὸς τοῦ
παντός.

Ἐτέθης ἐν μνημείῳ, * ὁ ἐκουσίως γενόμενος νεκρὸς, * καὶ τὰ
βασίλεια * τοῦ Ἄδου, * Βασιλεῦ ἀθάνατε, * ἅπαντα ἐκένωσας,
νεκροὺς * τῇ Ἀναστάσει ἐγείρας τῇ σῇ.

Θαυμάσια μεγάλα * ἐκτελῶν, Λόγε, ἐπὶ γῆς, * λαὸς σε ἀπέ-
κτεινεν * ἀνόμων * ἀλλ' αὐτὸς, Κύριε, * μόνος δυνατὸς ὑπάρχων,
ἐκ νεκρῶν, * καθὼς προεῖπας, ἀνέστης, Χριστέ.

Τὰ ὄμματα ἀνοίξας * τοῦ μὴ ἰδόντος τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, *
ψυχῆς ἐφώτισας * τὰς κόρας, * καὶ δοξάζειν ἐπεισας * τοῦτον ἐπι-
γνόντα σε Ποιητὴν * δι' εὐσπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτόν.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι * καὶ ἐν Τριάδι Μονάδα, οἱ πιστοὶ * δοξο-
λογήσωμεν * Πατέρα * καὶ Υἱὸν ἅπαντες, * Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἕνα
Θεόν, * Δημιουργὸν τοῦ παντός ἀληθῶς,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς τέτοκας μὴ γνοῦσα, * Παρθενομητορ ἀγνή, πειραν ἀν-
δρός, * θεοχαρίτωτε; * πῶς τρέφεις * τὸν τὴν κτίσιν τρέφοντα; *
μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, * ὁ τοῦ παντός Ποιητὴς καὶ Θεός.

Καταβασία.

• Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε. * Σῶσον ἡμᾶς. * σὺ γὰρ εἶ
• Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * καὶ συνέτρι-
• Κψας μοχλοὺς * αἰωνίους, κατόχους * πεπεδημένων, Χρι-
• στέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξάνεστης τοῦ
• τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας * τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ, * ἐξηγέρθης τοῦ τά-
φου, * ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου * μὴ λυμηνάμενος * ἐν τῷ τόκῳ
σου, * καὶ ἀνέφξας ἡμῖν * Παραδείσου τὰς πύλας.

Σῶτέρ μου, * τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον * ἱερεῖον ὡς Θεός, * σεαυ-
τὸν ἐκουσίως * προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, * συνανέστησας * παγγενῆ
τὸν Ἀδὰμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἀνῆκται * τὸ πάλαι κρατούμενον * τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, *
 Ἐκ δια τοῦ σαρκωθέντος * ἐκ σῆς ἀχράντου γαστροῦ, * πρὸς τὴν
 ἄφθαρτον * καὶ αἰδίου ζωὴν, * Θεοτόκε Παρθένε.

Κατήλθεν * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * ὁ λαγόσι σου,
 Ἄγνη, * κατελθὼν καὶ οἰκήσας * καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, * καὶ
 συνήγειρεν * ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, * ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός * ἐρρύσω, Κύριε, * κάμῃ τοῦ
 Ἰσραὴλ * τῶν ἀκαθέκτων παθῶν * ἀνάγαγε, δέομαι. * ἵνα
 προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με * πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Ὁ σταυρωθείς μετὰ ληστῶν, * ἐρρύσω, Δέσποτα, * ληστῶν
 πονηρῶν * καὶ ψυχοφθόρων παθῶν, * φιλόανθρωπε Κύριε, * πάντας
 τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν Σταύρωσιν * καὶ τὴν Ἐγερσιν συμ-
 φώνως.

Ἐθεντο ἅπνου σε νεκρὸν, * Χριστέ, ἐν μνήματι, * τὸν πᾶσι
 νεκροῖς * ἐμπνέοντα τὴν ζωὴν. * ἀνέστης δὲ, Κύριε, * πάντα
 κενώσας, Λόγε, τὰ μνήματα * Θεϊκῆ σου δυναστείας.

Μετὰ τὴν Ἐγερσιν, Χριστέ, * τοῖς φίλοις ἔλεγες. * Καθίσατε
 δὴ * ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, * ἕως ἂν ἐνδύσησθε * σθένος ἐξ ὕψους
 ἀήττητον * καὶ βεβαίαν συμμαχίαν.

Πηλὸν ποιήσας, ὀφθαλμοὺς * Τυφλοῦ ἐπέχρισας τοῦ ἐκ γε-
 νετῆς, * καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ * τὸ βλέπειν ὑμνοῦντί σου, * Λόγε,
 τὴν ἄφατον δύναμιν, * δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα.

Ἡ τρισυπόστατος Μονάς, * Πάτερ ἀγέννητε, * Υἱὲ γεννητὲ, *
 καὶ Πνεῦμα ἐκπορευτὸν, * τρισάγιο Κύριε, * μία οὐσία καὶ δύνα-
 μεις, * σῶζε πάντα τὸν λαόν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ μεγαλεῖά σου, Ἄγνη, * τίς διηγῆσεται; * Θεὸν γὰρ ἐν
 σαρκὶ * ἔτεκες ὑπερφυῶς, κόσμον διὰ σοῦ ρυόμενον, * Παρθένε πα-
 νάμωμε, * ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Καταβασία.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, * ταφή μοι * τὸ κῆτος ἐγένετο. *
 Ἐγὼ δὲ ἐβόησα * πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, * καὶ ἔσωσέ
 με * ἡ δεξιὰ σου, Κύριε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα * πεπηρωμένους, * σοι, Χριστέ, προσέρχομαι, * ὡς τυφλὸς ἐκ γενετῆς, * ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι. * Σὺ τῶν ἐν σκότει * τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι, Χριστέ, * σοφίας τῆς ἀρρήτου * καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, * τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, * καὶ πλανωμένων ὁδηγέ. * ἵνα διηγῆσθαι, * ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε * τοῦ Εὐαγγελίου * τῆς εἰρήνης, ὁηλονότι, * τὴν τοῦ τυφλοῦ * θαυματοποιῶν. * ὅτι ἐκ γενετῆς * τυφλὸς ὑπάρχων, * ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς * ἀπολαμβάνει, * καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, * ἐν πίστει ἀνακραυγάζων. * Σὺ τῶν ἐν σκότει * τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τον ἐκ γενετῆς τυφλὸν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα.

Στίχοι.

Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πέλων φάος,

Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς τυφλὸν, Λόγε.

Τῷ ἀπίερω ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος * πάσχει ὡς θνητὸς, * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας
• ἐνδύει εὐπρέπειαν * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεός *
• καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες * ὀπίσω σου ἔδραμον. * ὃν δὲ ὡς θνητὸν * μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, * προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, * καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν * σοῖς, Χριστέ, Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, * Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, * ἄλλης βιοτῆς * τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, * καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν * καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος * αὐτῇ ἡ σωτήριος * νύξ, καὶ φωταυγῆς * τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας * τῆς Ἐγέρσεως οὐσα προάγγελος, * ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς * ἐκ τάφου σωματικῶς * πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, * Πανάμωμε, σήμερον, *
 πᾶσι τοῖς θνητοῖς * τὴν διαμένουσαν ζωὴν * εἰς αἰῶνας αἰώνων
 δεδώρηται * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεός * καὶ ὑπερ-
 ἔνδοξος.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, * γενόμενος ἄνθρωπος, *
 ᾤκησε τὴν σὴν, * Θεοχαρίτῳτε, νηδὺν, * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας
 καὶ θάνατον, * ἀνέστη θεοπρεπῶς, * συνεγείρας ἡμᾶς * ὡς παντο-
 δύναμος.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**υρὸς σβεστήριον * τῶν Παίδων ἢ προσευχῇ, * δροσίζουσα κά-
 • μινος * κήρυξ τοῦ θαύματος, * μὴ φλογίζουσα * μηδὲ συγ-
 • καίουσα * τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἄναρτηθέντος σου * ἐπὶ τοῦ ξύλου, Σωτῆρ, * ἐσβέσθη ὁ ἥλιος, *
 γῆ ἐκυμαίνετο, * ἐσαλεύετο * ἡ κτίσις ἅπασα, * καὶ ἐκ τῶν τά-
 φων νεκροὶ * ἐξηγείροντο.

Ἐξεγερθέντος σου * ἐκ τῶν νεκρῶν, Βασιλεῦ, * ψυχαὶ συνη-
 γέρθησαν * ἐκεῖ καθεύδουσαι, * καὶ δοξάζουσαι * τὴν δυναστείαν
 σου, * δι' ἧς θανάτου δεσμὰ * διελύθησαν.

Ὁρθρου μυρίσαι σε * γυναίων ἤλθε χορός * μαθουῦσαι δέ, Κύριε, *
 ἐξεγερθέντα σε, * συνέχαιρον * τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς * δι' ὧν πρά-
 σχου ἡμῖν * ἰλασμόν τῶν κακῶν.

Πηλὸν ἐπέχρισας * τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, * καὶ τούτῳ
 προσέταξας * πρὸς Σιλωάμ ἀπελθεῖν * νιψάμενος * δὲ ἀνέβλεψεν, *
 ὑμνολογῶν σε, Χριστέ, * Βασιλεῦ τοῦ παντός.

Δόξα.

Πατέρα ἀναρχον, * συνἀναρχόν τε Υἱόν, * καὶ Πνεῦμα πανά-
 γιον * ὑμνολογήσωμεν, * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός, * Βα-
 σιλεῦ τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Μετὰ τὴν κύησιν * παρθένος ὤφθη, Ἄγνη * Θεὸν γὰρ ἐγέν-
 νησας * καινοτομήσαντα * φύσεις, ἄχραντε, * τῇ δυνάμει αὐτοῦ *
 ὃν ἐκδυσώπει αἰεὶ, * τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καταβασία.

• **Ο** ἐν καμίνῳ πυρὸς * τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, * εὐ-
 • λογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἄτῃ * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββάτων, *
- Ἄ ἡ βασιλις καὶ κυρία, * ἑορτῶν ἑορτῆ, * καὶ πανηγυρίς ἐστὶ
- πανηγύρεων, * ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε, * τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, * τῆς θείας εὐφροσύνης, * ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ * τῆς Ἐγέρσεως, * βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, * ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον * κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών, καὶ ἴδε * ἴδου γὰρ ἤκασί σοι, * θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, * ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, * καὶ θαλάσσης καὶ ἐφᾶς τὰ τέκνα σου, * ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ * παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, * τρισὶν ἐνιζομένη * ἐν ὑποστάσει φύσις, * ὑπερούσιε * καὶ ὑπέρθεε, εἰς σέ βεβαπτίσμεθα, * καὶ σέ εὐλογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἰλθε * διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, * Παρθένε Θεοτόκε, * καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου * διαρρήξας, τοῖς θνητοῖς * τὴν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδώρησατο * διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον * καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, * ὁ Υἱός σου, Παρθένε, * ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, * ὡς Θεὸς κραταιός, * συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε * διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀγγέλων σύστημα, * ἀνθρώπων σύλλογος, * τὸν Βασιλέα *
- Ἀ καὶ Κτίστην τοῦ παντός, * ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * εὐλογεῖτε, Δευταί,
- ται, * λαὸς, ὑπερψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀγγέλων τάγματα * Σταυρῶ κρεμάμενον * σέ κατιδόντα, * Χριστέ παμβασιλεῦ, * καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν * ἀλλοιοῦντα τῷ φόβῳ, * ἐξέστησαν, ὑμνοῦντα * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ὁ Ἄδης κάτω σε * ἰδὼν, ἐστέναξε, * καὶ ἀπεδίδου * σπουδαίως τοὺς νεκρούς, * τοὺς ἐκ τοῦ αἰῶνος * ἐκεῖτε φρουρουμένους, * Χριστέ, ὑμνολογοῦντας * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Τελῶν τεράστια, * Χριστέ, ἐξαίσια, * ἐθειλουσίως * ὑψώθης ἐν σταυρῷ, * καὶ νεκροῖς συνήρθης, * ὁ νεκρώσας τὸν Ἄδην, * καὶ πάντας ἐν ἀνδρεία * ἀπέλυσας δεσμίους.

Τυφλὸν ὠμμάτωσας * σοὶ προσελθόντα, Χριστέ, * τούτω προστάξας * πηγῇ τοῦ Σιλωάμ * νίψασθαι καὶ βλέψαι, * καὶ Θεὸν σε κηρῶσαι * σαρκὶ ἐπιφανέντα * εἰς κόσμου σωτηρίαν.

Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε, * Μονὰς ἀσύγγυτε, * Θεὲ τῶν ὄλων * καὶ Κτίστα τοῦ παντός, * τοὺς ὑμνολογοῦντας * καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας * τὸ κράτος σου, παντοίων * πειρατηρίων σῶζε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, * θεοχαρίτωτε, * τὸν σὸν δυσώπει * Υἱὸν διαπαντός, * μὴ με καταισχυῖναι * ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, * ἀλλὰ συναριθμῆται * τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

Καταβασία.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων * γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, * καὶ ἐπὶ
• ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, *
• ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψῶτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. * ἡ γὰρ δόξα Κυρίου *
• ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών. * σὺ δὲ
• ἀγνὴ * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

* Ὁ θείας! ὦ φίλης! * ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! * μεθ' ἡμῶν
ἀψευδῶς γὰρ * ἐπηγγελῶ εἶσθαι * μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χρισ-
στέ. * ἦν οἱ πιστοὶ * ἄγκυραν ἐλπίδος * κατέχοντες, ἀγαλλόμεθα.

* Ὁ Πάσχα τὸ μέγα * καὶ ἱερώτατον, Χριστέ. * ὦ σοφία καὶ
Λόγε * τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, * δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον * σοῦ
μετασχεῖν, * ἐν τῇ ἀνεσπέρφ * ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως, Παρθένε, * σὲ μακαρίζομεν πιστοί. * Χαῖρε, πύλη
Κυρίου. * χαῖρε, πόλις ἐμφυχε. * χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε *
σήμερον φῶς * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος * τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός. * ὁ γὰρ δύ-
νας ἐν τάρφ, * Ἰησοῦς ἀνέτειλε, * λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, *
καὶ τοὺς πιστοὺς * πάντας παταυγάσας, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι ἐποίησέ σοι * μεγαλεῖα ὁ δυνατός, * παρθένον ἀναδείξας
• σε ἀγνὴν * μετὰ τὴν κύησιν, * ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως * τὸν
• ἑαυτῆς Ποιητὴν. * διό σε, Θεοτόκε, * μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰκρίψ προσεπάγης * τοῦ Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεός, * και πά-
 σας ἐθριάμβευσας ἐχθροῦ * τὰς ἐναντίας ἀρχάς, * και τὴν πρῶην
 κατάραν, * Σῶτερ, ἡφάνισας· * διό σε κατὰ χρέος * μεγαλύνομεν.

Ὡς ἐβλεψέ σε, Λόγε, * Ἄδης κάτω μετὰ ψυχῆς, * ἐστέναξε,
 και πάντας τοὺς νεκροὺς * φόβῳ ἀπέλυσεν, * ἐπιγόνοντας τὸ κρά-
 τος * τῆς ἐξουσίας σου· * μεθ' ὧν σε κατὰ χρέος * μεγαλύνομεν.

Σημεῖα ἐκτελοῦντα * και τεράστια φοβερὰ * ὁ δῆμος τῶν
 Ἑβραίων καθορῶν, * φθόνῳ ἀπέκτεινε * τὸν σκυλεύσαντα Ἄδην *
 τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ, * και πάντας, ὡς δυνατὸς, * συνεγείραντα.

Ἠγέρθης, καθὼς εἶπας, * Ζωοδότα, ἐκ τῶν νεκρῶν, * και ὠφθης
 τοῖς ἀγίοις Μαθηταῖς * μετὰ τὴν Ἑγερσιν, * ὁ σημεῖα ποιήσας, *
 και ὀμματώσας τυφλοῦς· * μεθ' ὧν σε εἰς αἰῶνας * μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Φῶς τὸν Πατέρα σέβω, * φῶς δοξάζω και τὸν Υἱόν, * φῶς
 ἀνυμνῶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές· * ἐν φῶς ἀμέριστον, * ἐν τρισὶ χα-
 ρακτῆρσι * κατανοούμενον, * Θεὸν και Βασιλέα * πάσης κτίσεως.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα * οὐρανῶν, Παρθένε ἀγνή, * ἐχώρησας
 Θεὸν σωματικῶς * τὸν ἀπερίγραπτον, * και ἐκύησας πάντων * εἰς
 ἀπολύτρωσιν * τῶν πίστει ἀδιστάκτῳ * ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * και λόγον Μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνῳ
 » Στὸν ἄχρονον * ἀφράστως κυήσασαν, * οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως *
 » μεγαλύνομεν.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, * ὁ Βασιλεὺς και Κύριος, * Τριῆ-
 μερος ἐξανέστης, * Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, * και καταργήσας
 θάνατον· * Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, * τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

Τοὺς νερούς μου ὀφθαλμοὺς * πεπηρωμένους, Κύριε, * ἐκ ζο-
 φερᾶς ἀμαρτίας * σὺ φωταγώγησον, ἐνθεις, * οἰκτίρμον, τὴν τα-
 πείνωσιν, * και τοῖς τῆς μετανοίας * καθάρας με δάκρυσιν.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * εὗρε Τυφλὸν ἀόμματον· * πτύσας
 χαμαὶ και ποιήσας * πηλόν, ἐπέχρισε τοῦτον· * πρὸς Σιλωὰμ ἀπέ-

στειλε, * τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι. * ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, * βλέπων τὸ φῶς σου, Χριστέ μου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου. * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, * καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. * Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης * οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι. * οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης * οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται. * ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται * τοῖς ἐρευνώσι. * πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα * τοῖς προσκυνούσιν * ἐν πίστει τὸ μυστήριον. * ὁ ἀνυμνοῦσιν * ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, * τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, * καὶ δέσμὰ διαῤῥήξας * τοῦ μνήματος, ἀνέστης, * καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια * εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς * τριήμερου ταφῆς σου, * καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, * ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀκατάληπτε Σωτήρ! ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, * αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, * τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, * τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα. * καὶ προσελθοῦσαι, * εὔρον Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * τῷ φόβῳ κυλισθέντα. * καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων. * Ἀνέστη ὁ Κύριος. * εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, * ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, * ὡσπερ ἐξῆλθες, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, * οὕτως εἰσῆλθες, * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * πρὸς τοὺς Μαθητάς σου. * δεικνύων αὐτοῖς * τὰ τοῦ σώματος πάθη, * ἅπερ κατεδέξω, * Σωτήρ, μακροθυμήσας. * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, * μώλωπας ὑπήνεγκας. * ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, * κόσμον ἠλευθέρωσας. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀκατάληπτε Σωτήρ! * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, * καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, * ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν * καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, * ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου * ἐλευθερώσης πάντας, * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Κύριε, * τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα * τίς διηγῆσεται; * ἢ τίς ἀναγγελεῖ * τὰ φρικτά σου μυστήρια; * ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, * τὸ κράτος ἐφανέρωσας * τῆς δυνάμεώς σου. * ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου * τῷ Δηστῇ Παράδεισον

ἤνοιξας * καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου * τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνέτριψας * καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου * τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας * εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, * τὸν τάφον σου καταλαβούται * λίαν πρῶτῃ, * ἐπεζήτουν σε μυρίσαι, * τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν * καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, * ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, * τοῖς Ἀποστόλοις μηνῦσαι ἐμφανῶς, * ὅτι ἀνέστης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * καὶ παρέσχες τῷ κόσμῳ ἰλασμόν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Τυφλοῦ Ἰδιόμελον ἔν.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους * σαρκωθεὶς, Χριστέ ὁ Θεός, * τὸν τοῦ φωτός ἐστερημένον ἀπὸ μητέρας, * σπλάγχνοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν, * λαμπηδόνης θείας κατηξίωσας, * τούτου τὰς κόρας * τῷ χοῖ τοῖς πλαστοουργοῖς * δακτύλοις σου προσψάυσας. * Αὐτὸς καὶ νῦν, φωτοπάροχε, * καὶ ἡμῶν καταύγασον * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, * ὡς ὁ μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δόξα Ἦχος ὁ αὐτός.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, * Χριστέ; * ἢ τίς ἐξαριθμήσει * τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; * διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης * ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, * διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις * τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. * οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος * ὀφθαλμοὺς διήνοιξας * τοῦ ἀπὸ μητέρας πηρωθέντος, * ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς * ὄθεν Θεόν σε * ὠμολόγει τὸν κρυπτόμενον, * καὶ πᾶσι παρέχοντα * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὡραν, τὸ Ἑωθινόν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα * οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς. * ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται * καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, * καὶ τῆς ὀψεως τῆς σῆς, ὦ Ἰησοῦ. * ἀλλ' ἐτι πρόσγεια φρόνει, * οἷα γυνὴ ἀσθενῆς. * διὸ καὶ ἀποπέμπεται * μὴ προσψαῦσαι σοι, Χριστέ. * ἀλλ' ὁμως κῆρυξ πέμπεται * τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, * οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, * τὴν πρὸς τὸν πατρῶν * κληρὸν ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. * μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς * τῆς ἐμφανείας σου, * Δέσποτα Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ * Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας, Χριστέ, * ὠμολόγησέ σε * εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, * Μνήσθητί μου, Κύριε, βρωῶν, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐκ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, * καὶ ξηράναντα * τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, * ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν * συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, * ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, * ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε * κατεκρίθη δικαίως * ὁ δὲ ἄλλος σε ὁμολογῶν * Παράδεισον ᾤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ * παραγενόμεναι, γυναῖκες σεμναί. * ἀνεβόησαν. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη. * ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργὸν * αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τυφλοῦ, Ὡδὴ σ'.

Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Ὁ μῦθος * ὀλομελείας βροτῶν, * καὶ ὀφθαλμὸς * τοῦ κοσμικοῦ τοῦτου σώματος * ὑπάρχων, * Θεὸς καὶ Λόγος, * καὶ τῶν ὁμμάτων καινὸς * δημιουργὸς καὶ πλάστης * γνωριζόμενος, * καὶ νῦν * ἐκ τοῦ κράματος * τοῦ χορὸς καὶ τοῦ πτύσματος, * Τυφλὸν ἀρρήτως * ὀμματοῖς ἐν δακτύλοις σοῖς * καταπλάττουσι * καὶ πηλὸν καὶ τὴν ὄρασιν. * ἧς καὶ τυχῶν ὁ πρὶν * ἐν γεννητοῖς γνωριζόμενος, * ἥλιον ὄλωσ μὴ βλέπων, * σὲ τὸν γλυκὺν ὄρα Ἥλιον, * ἰδὼν * τὴν εἰκόνα * τοῦ ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν * ἄφατον πλάσαντος.

Μέλη * καὶ διαρτίαν πλουτῶν * τῆς τῶν βροτῶν * σωματικῆς ὀργανώσεως, * ὁ πρῶν * τυφλὸς ἐκ μήτρας * τῆς μητρικῆς προελ-

θῶν, * ὡς μηδὲ τὴν πλάσιν * εἶναι ᾤετο, * ὀμμάτων * τὴν στέρη-
σιν * εὐπορήσας ἀνόθευτον, * ἐξ ἧς τοὺς πόδας * καὶ τὰ πλείω τοῦ
σώματος * τοῖς προσκρούμασι * τοῖς τῶν λίθων ἐξήρθρωτο. * ὅς διὰ
σοῦ καὶ τοῦτον * τὸν πλουτισμὸν ἐπικτώμενος, * βλέπει τὸ φῶς τὸ
τοῦ κόσμου. * καὶ τὸν τῶν φώτων σε Πρύτανιν, * Θεὸν. * καὶ Δεσπό-
την * τῶν χτισμάτων καταγγέλλει, * Κτίστην παγκόσμιον.

Ἵποπτος * Γραμματεῦσι τυφλοῖς, * ὀμματωθεῖς * ὁ πρὶν τυφ-
λώττων θεάεται, * ὡς τάχα * μηδὲλως βλέπων, * ἀλλὰ ψευδῶς
τὸ ὄραν, * τοῦ Σωτῆρος χάριν, * προσποιούμενος, * τυφλώττειν *
ἐθέλουσι * σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος, * ἐν οἷς ἐκλάμπει * ὁ
γλυκὺς Χριστὸς Ἥλιος, * σαββατούργησιν * καινουργὸν διαπραΐξας
μοι. * ὅς τὸ σκιῶδες τούτου * φωτουργῶν καὶ τὸ κάλυμμα * αἴρων,
τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις * τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγησε. * καὶ νῦν * κα-
θορῶντες * τὸν τῶν φώτων παροχέα, * κόσμῳ κηρύττουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς * ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν. * Ἄρα ἐγὼ *
δι' ἀμαρτίας γονέων * ἐγεννήθην ἀόμματος; * Ἄρα ἐγὼ * δι' ἀπι-
στιάν ἐθνῶν * ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν; * Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν *
πέτε νῦξ, πότε ἡμέρα. * Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες * τὰ τῶν λί-
θων πρὸς χρούσματα. * οὐ γὰρ εἶδον * τὸν ἥλιον λάμποντα, * οὐδὲ
ἐν εἰκόνι * τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα. * Ἀλλὰ δέομαί σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεός. * Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ * καὶ ἐλέησόν με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, * Χριστέ, Διάβολον ἤσχυνας. *
καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου * τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυ-
νας, * καὶ ἔσωσας ἡμᾶς * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. * Δοξά-
ζομέν σε, Μονογενές.

Κατανοκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύριε, * ἀμαρτάνων οὐ παύομαι. * φιλάνθρωπιᾶς ἀξιούμενος, * οὐ
γινώσκω. * νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, * μόνε ἀγαθὲ, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασι-
λων ἀνδρείως * κατατολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ

ἤστυχῆσθε, * ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, *
πανεύρημα Μάρτυρες * ἔχοντες παρρησίαν * πρὸς τὸν φιλόανθρω-
πον Θεόν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, * εὗρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ
γενετῆς, * καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπέθηκε * πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, * καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν * Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ. *
καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, * δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. * Οἱ δὲ ἀγχι-
σταὶ αὐτοῦ * ἔλεγον αὐτῷ * Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, * ἃς οὐ-
δεὶς τῶν βλεπόντων * ἰᾶσαι ἰσχυσεν; * ὁ δὲ φησι βοήσας * Ἄνθρω-
πος Ἰησοῦς λεγόμενος, * ἐκεῖνός μοι ἔφη * Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ. *
καὶ ἀνέβλεψα. * Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, * ὃν ἔφη Μωϋσῆς ἐν τῷ
νόμῳ * Χριστὸν Μεσσιαν. * αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ἀπολυτικίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσιμον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ἐγκωμιάσωμεν, * τὴν Ταφὴν τὴν
ἁγίαν * ὑμνοῖς τιμήσωμεν, * καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ *
ὑπερδοξάσωμεν. * ὅτι συνήγειρε νεκροὺς * ἐκ τῶν μνημάτων ὡς
Θεός, * σκυλεύσας κράτος θανάτου, * καὶ ἰσχὺν Διαβόλου, * καὶ
τοῖς ἐν Ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Κατανυκτικόν.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, * καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν πιστοὶ, *
μετὰ πλήθους ἐλαίου * καὶ λαμπάδων φαινῶν, * ὅπως τοῦ νυμ-
φῶνος * ἐνδὸν ἀξιωθῶμεν. * ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος, *
ἄπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν. * Ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἱ Ἀθλοφόροι σου ζη-
λοῦσαντες, * κατέλιπον τὴν παῦ βίου τερπνότητα, * καὶ γεγό-

νασι τῶν Ἀγγέλων συμμετοχοί· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * εἰρήνην, Χριστέ ὁ Θεός, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Ἀγγέλων * τὰ οὐράνια, * μετὰ ἀνθρώπων * τὰ ἐπίγεια, * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, * Θεοτόκε, βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, πύλη * τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· * χαῖρε, μόνη * τῶν γηγενῶν σωτηρία· * χαῖρε, σεμνή, * χαῖρε, κεχαριτωμένη, * ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσωματωμένον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, οἰκτίρμον, * καὶ τῆς Ἐγέρσεως, * παριόντι σοι πηρὸς * ἀπὸ γεννήσεως, * ἀνεβόα σοι θερμῶς· * Γιὲ Δαυὶδ, ἐλέησον· * δός μοι τὸ φῶς ὀφθαλμῶν, * ἵνα βλέπω σε κἀγώ· * οὐ τὰς κόρας ἐπιχρίσας * πηλὸν ἐκ πτύσματος, Λόγε, * αὐτῷ τὸ φῶς λαμπρῶς ἐχορήγησας. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἦ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Κύριε, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, * καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου.* Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης * οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· * οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης * οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· * ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται * τοῖς ἐρευνησίν· * πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα * τοῖς προσκυνουῦσιν * ἐν πίστει τὸ μυστήριον· * ὁ ἀνυμνοῦσιν * ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Οἱμοί! * τί ὠμοιώθην ἐγὼ * τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, * καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν * σὺν τῇ ἐκκοπῇ; * ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, * Χριστέ ὁ Θεός, * τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν * παρποφόρον ἀνάδειξον, * καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δεῖξαι με, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, * ἀλλ' ἀγγελικὴν ἀξίαν *

ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων, * τῆς τῶν Ἀσωμάτων * ἀξιοθέντες τιμῆς. * Εὐχαίς αὐτῶν, Κύριε, * κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς * νύκτα λογιζόμενος, * ἐβόησε πρὸς σέ, Κύριε. * Ἄνοιξόν μου τὰς κόρας, * γιὰ Δαυτὸν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα μετὰ πάντων * καγὼ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε πάτερ.

Τύφλωσις ὤφθη * ὁ Τυφλὸς τοῖς τάχα βλέπουσι, * σκοτίζων καὶ τὰς φρένας * καὶ τὰς ψυχὰς, καὶ τὸν νοῦν, * τὴν τούτου θεωροῦσιν * ἄωρον βλέψιν. * καὶ φωνήσαντες * ἡρώτων δεινῶς. * Πῶς ἄρτι ὀραῖσαι, * ὡς εἰς τῶν φῶς ὀρώντων, * τυφλὸς ὑπάρχων ἐκ γενετῆς, * καὶ προκαθήμενος τριβόις * καὶ προσαιτῶν; * Ὅθεν ὑπέδειξε * τὸν τὸ φῶς χορηγοῦντα, * καὶ πλαστοουργήσαντα * τὰ φῶτα ἐν τῷ κόσμῳ. * ἐξ ὧν κηρύττεται * Υἱὸς Θεοῦ προάναρχος, * ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου * βροτὸς φανείς δι' οἶκτον * ἐκ θεοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με.

Ὅσπερ φορτίον * καὶ γεῶδες ἀχθοφόρημα, * ὠρᾶτο τοῖς ἐν κόσμῳ * περιπατῶν ὁ Τυφλός, * καὶ ἐν ταῖς πλατείαις * πόδας συντριβῶν, * τάχα ὡς ὄρασιν * τὴν ράβδον πλουτῶν. * ὅθεν καταφεύγει * πρὸς τὸν φωτοδότην, * ἐξ οὗ λαμβάνει τὸ φῶς ὄραν, * καὶ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ βλέπειν * τὸν Ποιητὴν, * τὸν καθ' ὁμοίωσιν * αὐτοῦ καὶ κατ' εἰκόνα * δημιουργήσαντα * τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, * ἐκ γῆς τὸ πρότερον, * καὶ νῦν χοὶ καὶ πτύσματι * καταυγάσαντα τούτου τὰς κόρας, * καὶ δόντα φιλανθρώπως * βλέπειν τὸν ἥλιον.

Στίχ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον.

Σύμμορφον εἶδε * τῆς ἀνθρώπων διαπλάσεως * τὸν Λόγον τὸν πατρῶον, * τὸ φῶς ἰδὼν ὁ Τυφλός. * ἐξ οὗ καὶ τὸν φωσφόρον * καὶ ἡμεράρχην * ἐβλεψεν Ἥλιον, * ὡς ἄλλοι βροτοί, * χαίρων τῇ ὀράσει * τῇ καινοπρεπεστέρα, * δι' ἧς ὠράθη εὐθυπορῶν, * καὶ ἀπροσκόπως βαδίζων * τὰς ἀτραπούς. * καὶ τὸν φωτίσαντα * Υἱὸν Θεοῦ γνωρίζων, * ἐνανθρωπήσαντα * δι' ἄκραν εὐσπλαγχλίαν, * καὶ ὃ ἦν μείναντα, * Θεὸν βροτὸν γενόμενον, * καὶ λαβόντα ὃ οὐχ ὑπῆρχεν, * ἀσύγχυτόν τε τηροῦντα * τὴν τούτου ἑνώσιν.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, * παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, * εὖρες ἀνθρώπων τυφλῶν ἐκ γενετῆς· * καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, * ἐπηρώτων σε λέγοντες· * Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, * οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; * Σὺ δέ, Σωτὴρ μου, ἐβόας αὐτοῖς· * Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, * οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ * τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· * ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι * τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, * ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. * Καὶ ταῦτα εἰπὼν, * πτύσας χαμαὶ * καὶ πηλὸν ποιήσας, * ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, * λέξας πρὸς αὐτόν· * Ὑπαγε, * νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. * Ὁ δὲ νιψάμενος * ὑγιὴς ἐγένετο, * καὶ ἐβόα πρὸς σέ· * Πιστεύω, Κύριε· * καὶ προσεκύνησέ σοι. * Διὸ βρωῶμεν καὶ ἡμεῖς· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς Γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις, * ἀσκητικῶν.

Σώματι * καὶ ψυχῇ καὶ νοῖ, * τὸν ἐκ χοῦς * πλαστουργικῶς * καὶ τοῦ πτύσματος * ὀμμάτων * τὰς κόρας δόντα, * καὶ τὸν κοινὸν φωτισμὸν, * ὃ τὸ πρὶν τυφλώτων * ὠμολόγησε, * κτισμάτων * παγκόσμιον * προβολέα καὶ πρύτανιν, * δι' οἴκτον μόνον * βροτωθέντα τοῦ πλάσματος, * καὶ ἐκήρυττεν * ὡς Θεὸν παντοδύναμον· * οὐ Γραμματεῖς τὸν ζῆλον, * καὶ τὴν πρὸς τούτους διάλεξιν * ἕλως μὴ φέροντες βλέπειν, * ἀποσυνάγωγον κρίνουσι, * τυφλώττοντες πλέον * τοῦ ποτε τυφλοῦ τὰς κόρας, * ψυχῇ καὶ σώματι.

Ἰρόπαιον * ἀριστείας τυφλὸς * κατὰ βλεπόντων * κατὰ κράτος ἐξήρατο· * τὸν Κτίστην * καὶ γὰρ τὸν τούτου, * καὶ Πλαστουργὸν τοῦ παντός * καὶ τυφλὸς ὑπάρχων * ἐθεάσατο, * ἰδὼν τὴν ὀμμάτωσιν, * τὴν πλασθεῖσαν ἐκ πτύσματος· * καὶ ταύτη μόνη * ἐπιγνοὺς τὸν φωτίσαντα, * καὶ Γιὸν Θεοῦ * καὶ Δεσπότην παγκόσμιον * ὃν οἱ ὀρώντες, φθόνου * κακίᾳ τυφλώττοντες, *

ὅλως οὐκ εἶδον, καὶ ταῦτα * πολλαπλασίονα βλέποντες * ἐκ τούτου θαυμάτων, * ἐνεργείας παραδόξους, * μόνοις τοῖς ῥήμασιν.

Ἵπποτος * Γραμματεῦσι τυφλοῖς * ὀμματωθεὶς * ὁ πρὶν τυφλώτων θειάται, * ὡς τάχα * μηδὲλως βλέπων, * ἀλλὰ ψευδῶς τὸ ὄραν, * τοῦ Σωτῆρος χάριν, * προσποιούμενος, * τυφλώτειν * ἐθέλουσι * σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος, * ἐν οἷς ἐκλάμπει * ὁ γλυκὺς Χριστὸς Ἥλιος, * σαββατούργησιν * καινουργὸν διαπραξάς μοι. * ὅς τὸ σκιῶδες τούτου * φωτεργῶν, καὶ τὸ κάλυμμα * αἶρων, τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις * τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγητε. * καὶ νῦν * καθαρῶντες * τὸν τῶν φώτων παροχία, * κόσμῳ κηρύττουσι.

Καὶ τοῦ Μηναιίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἥλιε * νοητὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὁ τὸν ἐκ μήτρας * τοῦ φωτὸς ἐστερημένον * διὰ τῆς σῆς ἀγράντου προσψαύσεως * φωτίσας κατ' ἄμφω, * καὶ ἡμῶν τὰ ὀμματα * τῶν ψυχῶν αὐγάσας, * υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, * ἵνα πιστεῖ βοῶμέν σοι. * Πολλή σου καὶ ἄφατος * ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία. * φιλόνηρωπε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδούς * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. * ἐφριξάν τοῦτον * οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, * καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί. * εἰσελήλυθε γάρ * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, * λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, * Ἐξέλθετε. * ταὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, * Ἀνακαλύπτεσθε.

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύριε, * καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, * καὶ τὸ κνηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι. * Τίς ἐν δικαστηρίῳ * τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; * ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, * τὸν ἱατρὸν παροργίζει, * ὡς καὶ γῶ; * Μακρόθυμε Κύριε, * ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνισθητι * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως * περιβαλλόμενοι, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ * ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, * πρὸς τὰς βασιάνους ἀν-

δρείως * ἀπηυτομόλησαν, * και Διαβόλου τὴν πλάνην * και τὸ
θράσος κατήργησαν * οἱ Ἅγιοί σου, Κύριε. * αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,*
ὡς παντοδύναμος Θεός, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, *
και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. δ.

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους * σαρκωθείς, Χριστέ ὁ Θεός, * τὸν
τοῦ φωτός ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, * σπλάγχνοις ἀπάτων οἰκ-
τιρμῶν, * λαμπηδόνης θείας κατηξίωσας, * τούτου τὰς κόρας *
τῷ χολ τοῖς πλαστουργοῖς * δακτύλοις σου προσψαύσας. * Αὐτὸς
και νῦν, φωτοπάροχε, * και ἡμῶν καταύγασσον * τὰ τῆς ψυχῆς
αἰσθητήρια, * ὡς ὁ μόνος ἀφθονοπάροχος.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὁκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον. * ἐν
Κμνήματι ἐτέθης, * ὁ κενώσας τὰ μνήματα. * ἄνω στρα-
τιῶται * τὸν τάφον ἐφύλαττον. * κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος * νε-
κρούς ἐξανέστησας. * Παντοδύναμε και ἀκατάληπτε * Κύριε,
δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Κριτοῦ καθεζομένου, * και Ἀγγέλων ἐστῶτων, * σάλπιγγος
ἠχούσης * και φλογὸς καιομένης, * τί ποιήσεις, ψυχὴ μου, * ἀπα-
γομένη εἰς κρίσιν; * τότε γὰρ τὰ δεινὰ σοι παρίστανται, * τὰ
κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. * διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ
Κριτῇ. * Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι * και σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον * ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων. * ἔχει γὰρ οὐρα-
νόθεν ἀπαύγασμα. * ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων * πανηγυρίζει, * και
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * συνεορτάζει. * διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυ-
ρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ Παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ῥῦσαι λαόν σου συνήθως * κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· * Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς * καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἵνα βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄναβλέφας ὁραῖται * Τυφλὸς τῷ πτύσματι * τοῦ τὴν βροτῶν διαρτίαν * πρὶν πλαστοουργήσαντος, * μὴ ὄρων ἐκ γενετῆς * τὸν μέγαν ἥλιον· * ὅθεν καὶ χάριτας Θεῷ * ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς, * τὴν τούτου ἰδὼν εἰκόνα * καθ' ὁμοίωσιν πεπλασμένην * τοῦ τὴν εἰκόνα πλαστοουργήσαντος.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Κύριε, * τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, * καὶ δεσμὰ διαρρήξας * τοῦ μνήματος, ἀνέστης, * καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια * εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς * τριημέρου ταφῆς σου, * καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, * ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀκατάληπτε Σωτήρ· * ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δις.

Κατανυκτικόν.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου * πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * καὶ πάσας ἐξάλειψον * τὰς ἀνομίας μου, * λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, * ὡς μόνος φιλόανθρωπος, δέομαι, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι ταῖς βασιάνοις ἐνεκαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, * [τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, *] Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Χριστέ; * ἢ τίς ἐξαριθμήσει * τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; * διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης * ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, * διπλᾶς και τὰς ἰάσεις * τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. * οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος * ὀφθαλμοὺς διήνοιξας * τοῦ ἀπὸ μητρὸς πηρωθέντος, * ἀλλὰ και τοὺς τῆς ψυχῆς * ὄθεν Θεόν σε * ὠμολόγει τὸν κρυπτόμενον, * και πᾶσι παρέχοντα * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Ὅπε Πάτερ.

Δάμψιν φωσφόρον * καταλάμψασαν θεώμενοι * προδήλως ἐν Σαββάτῳ * τῷ φωτοφόρῳ Τυφλῷ, * οἱ νόμοι τοῖς Μωσείως * ἐντεθραμμένοι * γνώμη τυφλώττουσιν, * ὀρῶντες σκιά, * σκίασμα μὴ γνόντες * τὸ συγκαλύπτον νόμου, * ἐξ οὗ οὐκ εἶδον τὸν Φωτοουργόν, * και τὸν τῷ λόγῳ Σαββάτου * Δημιουργόν, * τὸν ὀμματώσαντα * Τυφλὸν τῇ ἀπονίψει, * και τῇ τοῦ πτύσματος * καινῇ πληεργασίᾳ. * μεθ' οὗ μιγνύμενοι, * Θεὸν αὐτὸν κατιδῶμεν, * τὴν ἐκτύπλωσιν Φαρισαίων * ἐλέγχοντες ὀραοί * τῇ ἐκτοῦ κρείττονος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, και ἐλέησόν με.

Ὁρθρος ἀνίσχει * τῷ ἐν σκότει διατριβοντι * νυκτὸς ἀρρασκίας * πολυωδύνῳ Τυφλῷ, * ἐν βείθραις λουσαμένῳ * τὸ φῶς ὀμμάτων * θείῳ κλειύσματι, * πηγῇ Σιλωάμ. * ὅθεν σελασρόρος * καινότερος ὀραται, * ὀμίχλην σκότους νυκτοποιὸν * τῶν νομικῶν διελέγχων * Γραμματιστῶν, * και τὴν σκοτόμαιναν * τῆς τούτων ἀβλεψίας * ταῖς ἀναλάμψεσι * φωτίζων ταῖς φωσφόροις. * ἐξ ὧν ἡ τύφλωσις * τοῦ πρὶν σκιάδους γράμματος * ὀμματοῦται ταῖς ἐκ τοῦ Λόγου * ἡμῖν παρεχομέναις * φαιδραῖς ἐλλάμψεσιν.

Στίχ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον.

Ἦψος ἐπέβη * φωτοφόρου ἐπιβάσεως, * φωτι θεογνωσίας * καταλαμφθεις ὁ Τυφλός. * καὶ πρῶην ἐτυφλοῦτο ἐξ ἀμφοῖν, * τὸν φωτοδότην γρωρίζει * και φωτοουργόν, * τὸν ἀναλάμψαντα * ἐκ τῶν τριημέρων, * και γῆν φαιδρύναντα * αὐτοῦ τῇ Ἀναστάσει, * ἐξ ἧς ἐπέλαμψε * τὸ φῶς τῆς ἀναπλάσεως * τοῖς ἐν σκότει κεκρατημένοις * βροτοῖς, δι' εὐσπλαγχνίαν * και μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἦλι * νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, * ὁ τὸν ἐκ μητρὸς * τοῦ φωτὸς ἰστερημένον, * διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσ-

ψαύσεως * φωτίσας κατ' ἄμφω, * και ἡμῶν τὰ ὄμματα * τῶν
 ψυχῶν αὐγάσας, * υἱοῦς ἡμέρας δεῖξον, * ἵνα πιστεῖ βρωμέν σοι.*
 Πολλή σου και ἄφατος * ἢ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία· * φιλάθρωπε,
 δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΛΗΘΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ψάλλομεν τὸ, **Χριστὸς ἀνέστη**, μετὰ
 τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως, καθὼς και ἐν τῇ Διακαι-
 νησίμῳ Ἐβδόμαδι.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους Γ'. και ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος β'.

Ο Τυφλὸς γεννηθεὶς * ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· * Ἄρα ἐγὼ *
 δι' ἀμαρτίας γονέων * ἐγεννήθην ἀόμματος; * Ἄρα ἐγὼ *
 δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν * ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; * Οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἔρω-
 τᾶν, * Πότε νύξ, πότε ἡμέρα. * Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες * τὰ
 τῶν λίθων πρὸς κρούματα· * οὐ γὰρ εἶδον * τὸν ἥλιον λάμ-
 ποντα, * οὐδὲ ἐν εἰκόνι * τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα· * ἀλλὰ
 δέουμαί σου, Χριστέ ὁ Θεός· * Ἐπιβλεψον ἐπ' ἐμέ, * και ἐλέη-
 σόν με.

Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, * εὗρεν ἄνθρωπον τυφλὸν
 ἐκ γενετῆς· * και σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθρηκε * πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφ-
 θαλμοὺς αὐτοῦ, * και εἶπε πρὸς αὐτόν· * Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ
 Σιλωάμ· * και νιψάμενος ἀνέβλεψε, * δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ· *
 Οἱ δὲ ἀγγίσται αὐτοῦ * ἔλεγον αὐτῷ· * Τίς σου τὰς κόρας διή-
 νοιξεν, * ἄς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων * ἰᾶσαι ἴσχυσεν; * ὁ δὲ ρησι-
 βοήσας· * Ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος, * ἐκεῖνός μοι ἔρη· * Νί-
 ψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, * και ἀνέβλεψα. * Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, *
 ὃν ἔρη Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ * Χριστὸν Μεσσίαν· * αὐτός ἐστιν
 ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς * νύκτα λογιζόμενος, * ἐβόησε πρὸς σέ, Κύριε. * Ἀνοιξόν μου τὰς κόρας, * Ὡς Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα μετὰ πάντων * καὶ γὰρ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, * εὖρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. * καὶ ἔκθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταί, * ἐπηρώτων σε λέγοντες. * Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, * οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; * Σὺ δέ, Σωτὴρ μου, ἐβόας αὐτοῖς. * Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, * οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ * τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. * ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι * τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, * ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. * Καὶ ταῦτα εἰπὼν, * πτύσας χαμαὶ * καὶ πηλὸν ποιήσας, * ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, * λέξας πρὸς αὐτόν. * Ὑπαγε, * νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. * Ὁ δὲ νιψάμενος * ὑγιὴς ἐγένετο, * καὶ ἐβόα πρὸς σέ. * Πιστεῖω, Κύριε. * καὶ προσεκύνησέ σοι. * Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἦλιε * νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, * ὁ τὸν ἐκ μήτρας * τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, * διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως * φωτίσας κατ' ἄμφω, * καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα * τῶν ψυχῶν ἀυγάσας, * υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, * ἵνα πίστει βοῶμέν σοι. * Πολλή σου καὶ ἀφάτος * ἢ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία. * φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους * σαρκωθεὶς, Χριστέ ὁ Θεός, * τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, * σπλάγχκοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν, * λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας, * τούτου τὰς κόρας * τῷ χεὶρ τοῖς πλαστοουργοῖς * δακτύλοις σου προσψαύσας. * Αὐτὸς καὶ νῦν, φωτοπάροχε, * καὶ ἡμῶν καταύγασον * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, * ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Χριστέ; * ἢ τίς ἐξαριθμήσει * τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; * διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης * ἐπιγῆς δι' ἀγαθότητα, * διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις * τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. * οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος * ὀφθαλμοὺς διηνοιξας * τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, * ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς. * ὅθεν Θεόν σε * ὡμολόγει τὸν κρυπτόμενον, * καὶ πᾶσι παρέχοντα * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, * καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, * ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν. * ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, * διὰ τὸ γένος ἡμῶν, * ὡς φιλόανθρωπος Κύριος. * σκυλεύσας Ἄδου πύλας * τριήμερος ἀνέστης, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα * ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται. * Πάσχα καινὸν, ἅγιον. * Πάσχα μυστικόν. * Πάσχα πανσεβάσμιον. * Πάσχα, Χριστὸς ὁ Αὐτρωτής. * Πάσχα ἄμωμον. * Πάσχα μέγα. * Πάσχα τῶν πιστῶν. * Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν * τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν. * Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε * ἀπὸ θεάς, γυναῖκες * εὐαγγελίστριαι, * καὶ τῇ Σιών εἶπατε. * Δέχου παρ' ἡμῶν * χαρᾶς εὐαγγέλια * τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ. * τέρπου, χόρευε * καὶ ἀγάλλου, * Ἱερουσαλὴμ, * τὸν Βασιλέα Χριστὸν * θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνήματος * ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, * ὀρθροῦ βαθέος, ἐπιστάσαι * πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, * εὖρον Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, * καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, * αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν νεκρῶν; * τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον * ὡς ἐν φθορᾷ; * ἀπελθοῦσαι κηρύξατε * τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Πάσχα τὸ τερπνόν. * Πάσχα Κυρίου, Πάσχα. * Πάσχα πανσεβάσμιον * ἡμῖν ἀνέτειλε. * Πάσχα, ἐν χαρᾷ * ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. * ὡ Πάσχα λύτρον λύπης. * καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, * ὡσπερ ἐκ παστοῦ, * ἐκλάμψας Χριστὸς, * τὰ γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων. * Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, * καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. * Εἰπώμεν, ἀδελφοί, * καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. * Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, * καὶ οὕτω

βρήσωμεν * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * θανάτῳ θάνατον πα-
τήρας, * καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζῶν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.· Εἶτα,

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν λοιπὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, τὸ, Θεὸς Κύριος. Τὸ
Ἀναστάσιμον Τροπάριον τῆς Ὀκτωήχου, δις· καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Μετὰ δὲ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου
Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ἐγκωμιάσωμεν, * τὴν Ταρῆν τὴν
ἁγίαν * ἕμνοις τιμήσωμεν, * καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ * ὑπερ-
δοξάσωμεν. * ὅτι συνήγειρε νεκροὺς * ἐκ τῶν μνημάτων, ὡς Θεός,*
σκυλεύτας κράτος θανάτου * καὶ ἰσχύον Διαβόλου, * καὶ τοῖς ἐν
Ἄδῃ ζῶς ἀνέτειλε.

Δέξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, * ὁ νεκρῶσας τὸν θάνατον *
ἐν μνήματι ἐτίθης, * ὁ κενῶσας τὰ μνήματα * ἄνω στρατιῶ-
ται * τὸν τάφον ἐρύλαττον * κάτω τοῦς ἀπ' αἰῶνος * νεκροὺς
ἐξανέστησας. * Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε * Κύριε, δέξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε, ἅγιον ὄρος * καὶ Θεοβάδιστον. * χαῖρε, ἐμφυγε βάτε *
καὶ ἀκατάρλεκτε * χαῖρε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * κόσμου γέφυρα,*
ἡ μετὰ γουσα θνητοῦς * πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. * χαῖρε, ἀκή-
ρατε Κόρη, * ἡ ἀπειράνθρωπος τεκοῦσα * τὴν σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι * ὁ συνάναρχος, * ὁ τὸ φῶς ὡς
χιτῶνα * περιβαλλόμενος, * φιλανθρώπως τὴν ἡμῶν * φύσιν ἐνδέ-
δυται, * καὶ τὰς νόσους τῶν βροτῶν * ἀπελαύνων, ὡς Θεός, * ἐφώ-
τισε καὶ τὰς κόρας * τοῦ ἐκ νηδύος μητρίας * ἐστερημένου φωτός.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. τοῦ Τυφλοῦ εἰς δ'. καὶ ὁ Προεόρτιος
τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυ-
• Ἀρίου, Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, * καὶ ἐκ γῆς
• πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν * ἐπινίκιον
• ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, * καὶ ὀψόμεθα * τῷ ἀπροσίτῳ
φωτὶ * τῆς Ἀναστάσεως Χριστὸν * ἐξαστράπτοντα, * καὶ Χαί-
ρετε φάσκοντα * τρανῶς ἀκουσόμεθα, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως * εὐφραινέσθωσαν, * γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω,*
ἐορταζέτω δὲ κόσμος * ὁρατός τε ἅπας * καὶ ἀράτος· * Χριστὸς
γὰρ ἐγήγερται, * εὐρροσύνῃ αἰώνιος.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ. ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Γῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν.

Σταύρωσιν ἐκούσιον * καταδεξάμενος σαρκί, * ἐπήγασας * εὐλο-
γίαν καὶ ζωὴν * τῷ κόσμῳ, Δέσποτα, * μόνε παντευλόγητε,*
καὶ τοῦ παντός Δημιουργέ· * ὄθεν εὐλογοῦμέν σε, * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν, * ἄδοντας, ψάλλοντες * ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Λάκκῳ κατωτάτῳ σε * νεκρὸν γενόμενον, Χριστέ, * ἔθιτο *
ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, * καὶ προσεκύλισε * τῇ θύρᾳ τοῦ μνήματος *
λίθον, μακρύθυμε· * ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, * καὶ κόσμον συνα-
νέστησας * ἄδοντα, ψάλλοντα * ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Θαύματα παράδοξα * ἐπιτελῶν, ὁ Λυτρωτῆς * ἰάσατο * καὶ
Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, * πηλὸν ἐπιχρίσας, * καὶ εἰπὼν· Πορεύθητι, *
καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλῳάμ, * ὅπως γνώσῃ με Θεὸν * ἐπὶ γῆς βα-
δίζοντα, * σάρκα φορέσαντα * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀπειρόγαμον * τὴν σὴν κατφίκησεν, Ἄγνη, * Κύριος *
διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * σῶσαι βουλόμενος * τὸν φθαρέντα ἄν-
θρωπον * ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ * αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, * τὴν
πόλιν ταύτην σώζεσθαι * πάσης ἀλώσεως * καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Κανὼν Προεόρτιος τῆς Ἀναλήψεως,
οὐ ἡ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον. Ἐν δὲ τῇ Θ'. Ὡδὴ, Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα * Χριστὸς ἀνέρχεται, * καὶ προσάγει
τὴν σάρκα, * ἣν ἐξ ἡμῶν ἀνέλαβεν * αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν *
ἐν αἰνέσει * σήμερον, ἐπινίκιον * ὕμνον ἄδοντες.

Βίβλοι γραφῶν ἐνθέων * καὶ τὰ κηρύγματα * τῶν σοφῶν Θεη-
γόρων * πέρας σαφῶς ἐδέξαντο * μετὰ γὰρ τὴν Ἐγερσιν, * ὁ
Δεσπότης * ἄνεισι μετὰ δόξης * εἰς τὰ οὐράνια.

Γῆ μυστικῶς χορεύει, * καὶ τὰ οὐράνια * θυμηδίας πληροῦ-
ται * ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ, * τοῦ τὰ πρὶν ἐνώσαντος * διε-
σπῶτα * χάριτι, καὶ φραγμὸν * τὸν τῆς ἔχθρας λύσαντος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄεϋτε, πόμα πίνωμεν καινὸν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερα-
» Δουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρή-
» σαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, * οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ
καταχθόνια * ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα * κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χρι-
στοῦ, * ἐν ἣ ἑστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, * συνεγείρομαι σήμερον ἀνα-
στάντι σοι * συνεσταυρούμην σοι χθὲς * αὐτός με συνδόξασον,
Σωτῆρ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τυφλοῦ.

Σαλευομένην * τὴν καρδίαν.

Καινῶ μνημείῳ * Ἰωσήφ σε κατέθετο, * οἰκτίρμον, ὁ εὐσχή-
μων * ἀνέστης δὲ * ἐκ νεκρῶν τριήμερος, * καινοποιήσας ἡμᾶς.

Σαλευομένων * τὰς καρδίας ἐστηρίξας, * τὴν γῆν πᾶσαν σα-
λεύσας, * μακρόθυμε, * τῇ σεπτῇ Σταυρώσει σου, * ἣν καθυπέστης
σαρκί.

Τυφλόν ποτε * ἐκ γενετῆς προσελθόντα σοι * ἰάσω, πανοικτιρ-
μον, * δοξάζοντα * τὴν οἰκονομίαν σου * καὶ τὰ θαυμάσια.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς * ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας * Θεὸν σεσαρκωμένον, *
ὄν αἰτῆσαι, * Παναγία Δέσποινα, * κατοικτειρηῆσαι ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ πῆξας * ἐπὶ οὐδενός.

εσμεύσας * τῷ σῶ θανάτῳ, Λόγε, τὸν θάνατον, * ἐκ νεκρῶν
▲ ἀνέστης * σαφῶς τριήμερος * καὶ πρὸς τὰ οὐράνια, Σωτήρ, *
ἀνῆλθες μετὰ δόξης, * ὑμνολογούντων ἁσωμάτων σου * τὴν οἰ-
κονομίαν τὴν ἄφατον.

Ἐπέστης * τοῖς ἐπὶ γῆς, Χριστέ, ἄνευ σώματος, * καὶ φο-
ρέσας σάρκα, * Σταυρὸν ὑπέμεινας, * καὶ ἐξανάστας ἐκ τῶν νε-
κρῶν, * ἀνῆλθες μετὰ δόξης * πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, *
εἰρηνοποιήσας τὰ σύμπαντα.

Ζητήσας * τὸ ἐπὶ γῆς πλανώμενον πρόβατον, * ἀπλανέσι,
Λόγε, * τοῦτο συνέταξας * καὶ ἀναληφθεὶς πρὸς οὐρανοὺς, * ἐκά-
θισας ἐν δόξῃ * ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Γεννήτορος. * Δόξα τῇ πολλῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε, πόμα πίωμεν.

Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος δ'.

Ἐπεράνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα * πεπηρωμένος, * σοι, Χριστέ, προσέρ-
χομαι, * ὡς Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, * ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι *
Σὺ τῶν ἐν σκότει * τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι, Χριστέ, * σοφίας τῆς ἀρρήτου * καὶ γνῶ-
σεως τῆς ἄνω, * τὸ φῶς πᾶν ἐν τῷ σκότει, * καὶ πλανωμένων
ὁδηγέ * ἵνα ἐνισχύσω * τὰ θαυμάσια τὰ σὰ * ὁ τάλας διη-
γήσασθαι, * ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε * τοῦ Εὐαγγελίου *
τῆς εἰρήνης, δηλονότι, * τὴν τοῦ Τυφλοῦ * θαυματοποιίαν *
ὅτι ἐκ γενετῆς * τυφλὸς ὑπάρχων, * ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰ-
σθητοὺς * ἀπολαμβάνει, * καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, * ἐν πί-
στει ἀνακραυγάζων * Σὺ τῶν ἐν σκότει * τὸ φῶς τὸ ὑπέρ-
λαμπρον.

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος α'.

Τὸν τάφρον σου, Σωτήρ.

Ὁμμάτωσας, Χριστέ, * τὸν ἐκ μήτρας τεχθέντα * ἄμμα-
τον, δεικνύς * Ἰουδαίους, Σωτήρ μου, * τὴν δόξαν σου τὴν ἄρρη-
τον, * καὶ ὡς φῶς πάντων πέφυκας * ἀλλὰ φθόνῳ σε * πεπηρω-
μένοι τὰς φρένας * ἐνεδρεύοντες, * τὸν τῆς ζωῆς παροχέα *
νεκρῶσαι ἠπείγοντο.

Δόξα... καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁμοιον.

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς * σὺ ἠθέλησας, Σῶτερ * ἐφάνης πάλιν
δὲ, * ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, * καὶ ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος * ὡς Θεὸς
δὲ ἀνίστασαι * ἀνελήλυθας * εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, * καὶ ἀνή-
γαγες * τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, * καὶ δόξη κατεκάλλυνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς * ὁ θεηγόρος Ἀββακοὺμ * στήτω μεθ'
» ἡμῶν, * καὶ δεικνύτω * φαισφόρον Ἄγγελον * διαπρυσίως λέ-
» γοντα * Σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς, *
» ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἄρσεν μὲν, ὡς μὴ διανοίξας * τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν, * πέ-
φηνε Χριστὸς * ὡς βρωτὸς δὲ, * ἄμνὸς προσηγόρευται * ἄμωμος
δὲ, ὡς ἄγευστος * κηλίδος, * τὸ ἡμέτερον Πάσχα, * καὶ ὡς Θεὸς
ἀληθῆς, * τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνός, * ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν * στέφανος χρηστὸς *
ἐκουσίως * ὑπὲρ πάντων τέθυται, * Πάσχα τὸ καθαρτήριον, * καὶ
αὐθις * ἐκ τοῦ τάφρου ὠραῖος * δικαιοσύνης ἡμῖν * ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ * πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ * ἤλατο
σκιρτῶν * ὁ λαὸς δὲ * τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, * τὴν τῶν συμβόλων
ἐκβασιν * ὀρῶντες, * εὐφρανθῶμεν ἐνθέως * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς, *
ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Τυφλοῦ.

Ἀκήκωα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου.

Τοῖς Μύσταις σου, Κύριε, * συναυλιζόμενος * παραδόξως, * τούτοις
ἔλεγες * Ἀπιτε, κηρύξατε * πανταχοῦ τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν.

Τεθνήξαντα ξύλω με, * τεθεις ἐν ξύλῳ, * ζωὴ ὑπάρχων, * ἀνε-
ζώωσας * διὰ μέγα ἔλεος * διὰ τούτου, Λόγε, δοξάζω σε.

Ὁμμάτωσας, Κύριε, * Τυφλὸν ἐκ μήτρας * γεγεννημένον, * εἰ-
πών Ἀπελθι, * νίψαι καὶ ἀνάβλεψον * τὴν ἐμὴν δοξάζων Θεότητα.

Θεοτοκλον.

Τὸν τόκον σου, Ἄχραντε, * τὸν ὑπὲρ φύσιν * δοξολογοῦμεν, * μακαρίζοντες * πίστει σε, πανάμωμε, * ὡς Θεοῦ τῶν ὄλων λοχεύτριαν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Ἡ πρὶν τῆ ἁμαρτία κατάκριτος * φύσις ἡμῶν, Παμβασιλεῦ, * τῆ σῆ προσλήψει ἠλέηται, * ὑμνολογοῦσά σου φόβῳ * τὴν Ἐγερσιν καὶ θείαν Ἀνάληψιν.

Θαμβεῖται Ἀσωμάτων τὰ τάγματα, * κατανοοῦντά σε, Χριστέ, * βροτείαν φύσιν φορέσαντα, * καὶ ἐπιβάντα νεφέλῃ, * καὶ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἀνερχόμενον.

Ἰδοῦται ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια * τὰ σὰ, Χριστέ Παμβασιλεῦ, * τῆ σῆ ἀνέδῳ ἐξέστησαν * αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, * καὶ φόβῳ καὶ χαρᾷ προσεκύνησαν.

Κροτήσωμεν τὰς χεῖρας· ὁ Κύριος * ἐξεγερθεὶς ἐκ τῶν νεκρῶν, * πρὸς οὐρανοὺς ἀνεληλυθεν, * ὑποταγέντων Ἀγγέλων * αὐτῷ, ὡς Ποιητῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠρθρίσωμεν * ᾠρθρου βαθέρος, * καὶ ἀντὶ μύρου, * τὸν ὕμνον
 ᾠπροσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα * δικαιο-
 ᾠσύνῃς Ἡλίου, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον * σοῦ εὐσπλαγχνίαν * οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου * σειραῖς συνεχόμενοι δεδωρόκτες, * πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο, * Χριστέ, ἀγαλλομένῳ παδί, * Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν * λαμπαδηφόροι * τῷ προΐοντι * Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, * καὶ συνεορτάσωμεν * ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι * Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τοῦ Τυφλοῦ. Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου.

Ἐτέθης ἐν μνημείῳ, * ὁ ἐκουσίως γεγόμενος νεκρὸς, * καὶ τὰ βασίλεια * τοῦ Ἄδου, * Βασιλεῦ ἀθάνατε, * ἅπαντα ἐκένωσας, νεκρὸς * τῆ Ἀναστάσει ἐγεῖρας τῆ σῆ.

Ἰψώθης ἐπὶ ξύλου, * καὶ συνανύψωσας πάντας τοὺς βροτούς, * καὶ τὸν πολέμιον, * οἰκτίρμον, * ὄφιν ἐθανάτωσας, * καὶ ἐζώωσας τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, * ὡς μόνος ὢν Θεὸς τοῦ παντός.

Τὰ ὄμματα ἀνοίξας * τοῦ μὴ ἰδόντος τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, *
 ψυχῆς ἐφώτισας * τὰς κόρας, * καὶ δοξάζειν ἐπεισας * τοῦτον, ἐπι-
 γνόντα σε Ποιητὴν, * δι' εὐσπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτῶν.

Θεοτοκίον.

Πῶς τέτοκας μὴ γνοῦσα, * Παρθενομήτορ ἀγνή, πειραν ἀν-
 δρός, * θεοχαρίτωτε; * πῶς τρέφεις * τὸν τὴν κτίσιν τρέφοντα; *
 μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, * ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς καὶ Θεός.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Λύσας τὸ κατάκριμα * τῆς ἀνθρωπότητος, * Χριστὸς ἀνέστη, *
 Ἀκαὶ ἀνελήθη * πρὸς τὰ ἐπουράνια, * Πατρός συνεδρία * τι-
 μήσας οὐς ἠγάπησεν.

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν * χαροποιήσας, Χριστέ, * τοὺς Μαθη-
 τὰς σου, * ἀνῆλθες ἄνω * πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, * οὐ οὐκ ἐχω-
 ρίσθης, * καὶ τοῖς βροτοῖς ὠμίλησας.

Νόμου προσκιάσματα, * καὶ τὰ κηρύγματα * τῶν θεηγόρων, *
 Χριστέ, πληρώσας, * ἀνῆλθες, νεφέλης σε * καθυπολαβούσης, *
 Σωτῆρ, πρὸς τὰ οὐράνια.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθείος.

Ὡδή 5'. Ὁ Εἰρμός.

• Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * καὶ συνέτρι-
 • ψας μοχλοὺς * αἰωνίους, κατόχους * πεπεδημένων, Χρι-
 • στέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ
 • τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας * τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ, * ἐξηγέρθης τοῦ τά-
 φου, * ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου * μὴ λυμηνάμενος * ἐν τῷ τόκῳ
 σου, * καὶ ἀνέψξας ἡμῖν * Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου, * τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον * ἱερεῖον ὡς Θεός, * σεαυ-
 τὸν ἐκουσίως * προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, * συνανέστησας * παγγενῆ
 τὸν Ἀδάμ, * ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Τυρλοῦ. Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός.

• Σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, * ἐρρύσω, Δέσποτα, * ληστῶν προ-
 • νηρῶν * καὶ ψυχοφθόρων παθῶν, * φιλόανθρωπε Κύριε, * πάντας
 τοὺς ἀνυμνοῦντάς σου τὴν σταύρωσιν * καὶ τὴν Ἐγερσιν συμφώνως.

Ἐθεντο ἄπνου σε νεκρὸν, * Χριστέ, ἐν μνήματι, * τὸν πᾶσι
 νεκροῖς * ἐμπνέοντα τὴν ζωὴν * ἀνέστης δὲ, Κύριε, * πάντα
 κενώσας, Λόγε, τὰ μνήματα * Θεικῆ σου δυναστεία.

Πηλὸν ποιήσας, ὀφθαλμοὺς * τυφλοῦ ἐπέχρισας * τοῦ ἐκ γενετῆς, * καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ * τὸ βλέπειν ὑμνοῦντί σου, * Δόγε, τὴν ἄρατον δύναμιν, * δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Τὰ μεγαλειά σου, Ἀγνή, * τίς διηγήσεται; * Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί * ἔτεκες ὑπερφυῶς, * κόσμον διὰ σοῦ ρυόμενον, * Παρθένε πανάμωμε, * ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Τῆς Ἀναλήψεως. Μαινομένην κλύδωνι.

Ἐένον ὠφθης θέαμα * τοῖς Ἀγγέλοις, * βρότειον μορφήν * φέρων * τῇ ἀνόδῳ σου, * φιλόνηρωπε, * τῇ φρικώδει * ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνύμνου σι.

Ὁ τῶν ὄλων Κύριος * μετὰ δόξης * ἀνεισι φαιδρῶς * πρὸς τὸν τούτου ἀναρχον * Γεννήτορα * πᾶσα κτίσις * νῦν ἐορτάζει χορεύουσα.

Πᾶσα γλῶσσα σήμερον * ἐκβοάτω * ἐν ἀλαλαγμῷ, * Ὁ Χριστὸς ἀνέβη, * καὶ ἐν σάλπιγγος * θείᾳ φωνῇ, * πρὸς οὐρανούς, οὓς οὐκ ἔλιπεν.

Καταβασία. Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάτχα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατῆλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ Ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, * Χριστέ ὁ Θεὸς, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθειγξάμενος, Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον * δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, * πρόφθασαν πρὸς ὄρθρον * ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν * μυροφόροι κόραι, * καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων. * ὦ φίλοι, δεῦτε, * τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλειψώμεν * Σῶμα ζωηφόρον * καὶ τεθαμμένον * Σάρκα ἀνιστῶσαν * τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, * κείμενον ἐν τῷ μνήματι. * Ἀγῶμεν, * σπεύσωμεν, * ὥσπερ οἱ μάγοι * καὶ προσκυνήσωμεν, * καὶ προσκομίσωμεν * τὰ μύρα ὡς δῶρα * τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, * ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνεληγμένῳ * καὶ κλαύσωμεν, * καὶ κράξωμεν. * ὦ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

Ὤδῃ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος * πάσχει ὡς θνητὸς, * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας

• ἐνδύει εὐπρέπειαν· * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς *
• καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες * ὀπίσω σου ἔδραμον· * ὄν δι
ὡς θνητὸν * μετὰ δακρύων ἐζήτουν, * προσεκύνησαν χαίρουσαι
ζῶντα Θεὸν, * καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν * σοῖς, Χριστέ, Μαθηταῖς *
εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐρτάζομεν νέκρωσιν, * Ἄδου τὴν καθαίρεισιν, * ἄλλης
βιοτῆς * τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, * καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἰ-
τιον, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν * καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος * αὕτη ἡ σωτήριος * νύξ, καὶ φωταυ-
γῆς * τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας * τῆς Ἐγέρσεως οὐσα προάγγελος, *
ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς * ἐκ τάφου σωματικῶς * πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

Τοῦ Τυφλοῦ. Πυρὸς σβεστήριον.

Εξεγερθέντος σου * ἐκ τῶν νεκρῶν, Βασιλεῦ, * ψυχαὶ συνη-
γέρθησαν * ἐκεῖ καθεύδουσαι, * δοξάζουσαι * τὴν δυναστείαν
σου, * δι' ἧς θανάτου δεσμῶν * ἐλύθησαν.

Ἀναρτηθέντος σου * ἐπὶ ξύλου, Σωτήρ, * ἐσβέσθη ὁ ἥλιος, *
γῆ ἐκυμαίνετο, * ἐσαλεύετο * ἡ κτίσις ἅπασα, * καὶ ἐκ τῶν τά-
φων νεκροὶ * ἐξηγείροντο.

Πηλῶ ἐπέχρισας * τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, * καὶ τούτῳ
προσέταξας * πρὸς Σιλωὰμ ἀπελθεῖν· * νιψάμενος * δι' ἀνέβλεψεν, *
ὕμνολογῶν σε, Χριστέ, * Βασιλεῦ τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν * Παρθένος ὤφθη, Ἀγνή· * Θεὸν γὰρ ἐγέν-
νησας * καινοτομήσαντα * φύσεις, ἄχραντε, * τῇ δυνάμει αὐτοῦ· *
ὄν ἐκδυσώπει αἶσι * τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ὑπερψεύμενος.

Ρῆξας τὸ μεσότειχον * τὸ τῆς ἐχθρας, Κύριε, * σταυρῶ καὶ τῶ
πάθει σου, * νερέλη ὀχρούμενος, * ἀνῆλθες μετὰ δόξης * πρὸς
τὸν ἀναρχον Πατέρα.

Σύντρομοὶ ἐκραύγαζον * αἱ Δυνάμεις· Ἄρατε * πύλας· παρα-
γέγονε * Χριστὸς, σῶμα γῆιν * φερῶν, καὶ θείῳ πάθει * τὸν Βε-
λίαν θανατώσας.

Τί σου τὰ ἱμάτια * ἐρυθρά, φιλάνθρωπε; * Ληγὸν νῦν ἐπά-
τησα, * Χριστὸς ταῖς δυνάμει * ταῖς θείαις πυθομέναις * ἀνερ-
χόμενος ἐβία.

Ἵμνοις σου τὴν σταύρωσιν, * Χριστέ, καὶ τὴν Ἐγερσίν *
 συμφώνως δοξάζομεν, * λαμπρῶς ἑορτάζοντες * ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει *
 τῇ σεπτῇ σου εἰς αἰῶνας.

Κατάβασια. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄυτη * ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββάτων, *
 • ἡ βασιλεὺς καὶ κυρία, * ἑορτῶν ἑορτῆ, * καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ
 • πανηγύρεων, * ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε, * τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, * τῆς θείας εὐ-
 φροσύνης, * ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ * τῆς Ἐγέρσεως, * βασιλείας τε
 Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, * ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον * κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών, καὶ ἴδε. * Ἰδοὺ γὰρ
 ἤκασί σοι, * θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, * ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, *
 καὶ θαλάσσης καὶ ἐφ᾽ αὐτὰ τέκνα σου, * ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χρι-
 στὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ * παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, * τρισὶν ἐνίζο-
 μένη * ἐν ὑποστάσει φύσις, * ὑπερούσιε * καὶ ὑπέρθεε, εἰς σέ βε-
 βαπτίσαμεθα, * καὶ σέ εὐλογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τυρλοῦ. Ἀγγέλων σύστημα.

Ἀγγέλων τάγματα * Σταυρῷ κρεμάμενον * σέ κατιδόντα, *
 Χριστέ παμβασιλεῦ, * καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν * ἀλλοιοῦντα,
 τῷ φόβῳ * ἐξέστησαν, ὑμνοῦντα * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Τελῶν τεράστια, * Χριστέ, ἐξάισια, * ἐθελουσίως * ὑψώθης ἐν
 σταυρῷ, * καὶ νεκροῖς συνήρθης, * ὁ νεκρώσας τὸν Ἄδην, * καὶ
 πάντας ἐν ἀνδρείᾳ * ἀπέλυσας δεσμίους.

Τυρλὸν ὠμμάτωσας * σοὶ προσελθόντα, Χριστέ, * τούτῳ προσ-
 τάξας * πηγῇ τοῦ Σιλωάμ * νίψασθαι καὶ βλέψαι, * καὶ Θεὸν σε
 κηρῶσαι * σαρκὶ ἐπιφανέντα * εἰς πάντων σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, * θεοχαρίτωτε, * τὸν σὸν δυσώπει * Υἱὸν δια-
 παντὸς, * μή με καταισχῦναι * ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, * ἀλλὰ συν-
 αριθμηθῆσαι * τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

Τῆς Ἀναλήψεως. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Φῶς σε ἐκ φωτὸς * ὑπάρχοντα, νεφέλη * φωτεινὴ ὑπέλαβεν * ἐξ
 ὄρου τῶν Ἐλαιῶν, * πάντων ὁρώντων * τῶν θείων Μαθητῶν
 σου, * καὶ σέ ἀνυμνούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ψαλμικῶς * κροτήσωμεν· ἀνέστη * Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, * καὶ ἀνελήλυθεν, * ὅθεν κατήλθε * πρὸς ἡμᾶς φιλανθρω-
 πῶς, * εἰρηνοποιήσας * τὰ πάλαι διεστῶτα.

Ψάλλων ὁ Δαυὶδ * βοᾷ· Χριστὸς ἐπέβη * ἐπὶ Χερουβὶμ αὐ-
 τοῦ, * καὶ ἐπετάσθη σαφῶς * ἐπὶ πτερύγων * τῶν λογικῶν ταγ-
 μάτων, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐφθης Μαθηταῖς, * ἐξαναστάς τοῦ τάφου, * καὶ τούτους ἀνή-
 γαγες * ἐν ὄρει τῶν Ἐλαιῶν· ὅθεν νεφέλη * φωτὸς ὑπολαβούσα, *
 ἦρε πρὸς τὰ ἄνω, * Χριστέ, σὲ μετὰ δόξης.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ δόξα Κυρίου *
 • ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ ἀγαλλου, Σιών· * σὺ δὲ
 • ἀγνή * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τάκου σου.

Τροπάρια.

Ὁ θείας! ὦ φίλης! * ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! * μεθ' ἡμῶν
 ἀψευδῶς γὰρ * ἐπηγγελω ἔσσεσθαι * μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χρι-
 στέ· * ἦν οἱ πιστοὶ * ἄγγυραν ἐλπίδος * κατέχοντες, ἀγαλλόμεθα.

Ὁ Πάσχα τὸ μέγα * καὶ ιερώτατον, Χριστέ· * ὦ σοφία καὶ
 Λόγε * τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, * δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον * σοῦ
 μετασχεῖν, * ἐν τῇ ἀνεσπέρφ * ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τοῦ Τυφλοῦ.

Ὅτι ἐποίησέ σοι.

Ἰκρίφ προσεπάγης * τοῦ Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεός, * καὶ πέσας
 Ἰεθριάμβευτας ἐχθροῦ * τὰς ἐναντίας ἀρχάς, * καὶ τὴν πρῶν
 κατάραν, * Σῶτερ, ἱφάνισας· * διό σε κατὰ χρέος * μεγαλύ-
 νομεν.

Ὡς ἐβλεψέ σε, Λόγε, * Ἄδης κάτω μετὰ ψυχῆς, * ἐστέναξε,
 καὶ πάντας τοὺς νεκροὺς * φόβῳ ἀπέλυσεν, * ἐπιγνόντας τὸ κρά-
 τος * τῆς ἐξουσίας σου· * μεθ' ὧν σε κατὰ χρέος * μεγαλύνομεν.

Ἠγέρθης, καθὼς εἶπας, * Ζωοδότα, ἐκ τῶν νεκρῶν, * καὶ ὤφθης
 τοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς * μετὰ τὴν Ἐγερσιν, * ὁ σημεῖα ποιήσας, *
 καὶ ὀμματώσας τυφλοῦς· * μεθ' ὧν σε εἰς αἰῶνας * μεγαλύνομεν.

Θεοσοχίον.

Φανείσα πλατυτέρα * οὐρανῶν, Παρθένε ἀγνή, * ἐχώρησας
 Θεὸν σωματικῶς * τὸν ἀπερίγραπτον, * καὶ ἐκύησας πάντων * ἐκ
 ἀπολύτρωσιν * τῶν πίστει ἀδιστάκτῳ * ἀνυμνοῦντων σε.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἡσαα, χόρευς.

Ἰερὰν πανήγυριν * πᾶσα κτίσις * ἄγει ἐμφανῶς * τῇ Ἀναλήψει
τῇ σῆ, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ἐν ἣ προσενήνοχας * τῷ Πατρὶ
σου, * ἦν περ ἐξ ἡμῶν * φύσιν ἀνέλαβες * ὑπὲρ λόγον, ἀναλλοίωτε.

Ὡς Θεὸς συνέτριψας * πύλας Ἄδου, * Σῶτερ, καὶ μοχλοῦς, *
καὶ ἀναστάς ἐν νεκρῶν, * πρὸς τοὺς οὐρανοὺς * ἐνδόξως ἀνέδρα-
μες, * τῶν ταγμάτων * τῶν ἀγγελικῶν, * Πύλας διαέρατε, *
ἐκβρώντων μετ' ἐκπλήξεως.

Σοῦ τὴν θείαν ἀνοδὸν * θαυμαζόντων * θείων Μαθητῶν, *
ἐπίστησαν ἐμφανῶς * Ἀγγελοὶ αὐτοῖς, * βρώντες Ὅν βλέπετε *
ἀνιόντα * εἰς τοὺς οὐρανοὺς, * οὗτος ἐλεύσεται * μετὰ δόξης κρῖναι
ἅπαντας.

Ἦν, Χριστέ, δεδώρησαι, * πρὸς τὰ ἄνω * πάλαι ἀπῶν, * εἰ-
ρήνην σοῖς Μαθηταῖς, * ταύτην καὶ ἡμῖν * πλουσίως κατέπεμ-
ψον, * ἐν ἀγάπῃ * πάντα συγκρατῶν, * ὅπως συμφώνως σε * τὸν
Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα * τοῦ Ἥλιου * σὺ τοῦ νοητοῦ * γεγένησαι
ἀληθῶς, * ἄχραντε Ἀγνή * δι' οὗ οἱ καθήμενοι * ἐν τῷ σκότει *
ἐβλεψαν τὸ φῶς * τῆς ἐπιγνώσεως, * κατὰ χρέος σε δοξάζοντες.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * τριτή-
μερος ἑξανέστης, * Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, * καὶ καταργήσας
θάνατον * Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, * τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἐτερον τοῦ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμοὺς * πεπηρωμένους, Κύριε, * ἐκ ζο-
φερᾶς ἀμαρτίας, * σὺ φωταγωγήσον ἐνθείς, * οἰκτίρμων, τὴν τα-
πείνωσιν, * καὶ τοῖς τῆς μετανοίας * καθάραις με δάκρυσιν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἰστώμεν Στίχους ἧ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ δ' καὶ τοῦ Πάσχα δ'.

Στιχηρὰ τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος β'.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθείς * ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν. * Ἄρα ἐγὼ *
δι' ἀμαρτίας γονέων * ἐγεννήθην ἀόμματος; * Ἄρα ἐγὼ * δι' ἀπι-
στιαν ἐθνῶν * ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; * Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, *
Πότε νῦν, πότε ἡμέρα. * Οὐκ εὐτονουσί μου οἱ πόδες * τὰ τῶν λί-
θων πρὸς κρούσματα. * οὐ γὰρ εἶδον * τὸν ἥλιον λάμποντα, * οὐδέ

ἐν εἰκόνι * τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα. * Ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός. * Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ, * καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, * εὗρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. * καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε * πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, * καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. * Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ. * καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, * δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. * Οἱ δὲ ἀγγιστὰι αὐτοῦ * ἔλεγον αὐτῷ. * Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, * ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων * ἰᾶσαι ἴσχυσεν; * ὁ δὲ φησὶ βοήσας. * Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, * ἐκεῖνός μοι ἔφη. * Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, * καὶ ἀνέβλεψα. * Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, * ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ * Χριστὸν Μεισίαν. * αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς * νύκτα λογιζόμενος, * ἐβόησε πρὸς σέ, Κύριε. * Ἄνοιξόν μου τὰς κόρας, * Γιὲ Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα μετὰ πάντων * κάγω ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, * παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, * εὗρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. * καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες, οἱ Μαθηταὶ * ἐπερώτων σε, λέγοντες. * Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, * οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; * Σὺ δὲ, Σωτὴρ μου, ἐβόας αὐτοῖς. * Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, * οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, * ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ * τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. * ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι * τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, * ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. * Καὶ ταῦτα εἰπὼν, * πτύσας χαμαί, * καὶ πηλὸν ποιήσας, * ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, * λέξας πρὸς αὐτόν. * Ὑπαγε, * νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. * Ὁ δὲ νιψάμενος, * ὑγιῆς ἐγένετο, * καὶ ἐβόα πρὸς σέ. * Πιστεύω, Κύριε. * καὶ προσεκύνησέ σοι. * Διὸ βρωῶμεν καὶ ἡμεῖς. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ τῷ Πάσχα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα * ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται. * Πάσχα καινὸν, ἅγιον. * Πάσχα μυστικόν. * Πάσχα πανσεβάσμιον. * Πάσχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτής. * Πάσχα ἄμωμον. * Πάσχα μέγα. * Πάσχα τῶν πιστῶν. * Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν * τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν. * Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐυλείπει καπνός.

Δεῦτε * ἀπὸ θέας, γυναῖκες * εὐαγγελίστριαι, * καὶ τῇ Σιών
εἶπατε. * Δέχου παρ' ἡμῶν * χαρᾶς εὐαγγέλια * τῆς Ἀναστά-
σεως Χριστοῦ. * τέρπου, χόρευε * καὶ ἀγάλλου, * Ἱερουσαλήμ, *
τὸν Βασιλέα Χριστὸν * θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος * ὡς νυμ-
φίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, * ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι * πρὸς τὸ
μνήμα τοῦ Ζωοδότου, * εὖρον Ἄγγελον * ἐπὶ τὸν λίθον καθήμε-
νον, * καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, * αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. * Τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν νεκρῶν; * τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρ-
τον * ὡς ἐν φθορᾷ; * ἀπελθοῦσαι κηρύξατε * τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Πάσχα τὸ τερπνόν. * Πάσχα Κυρίου, Πάσχα. * Πάσχα παν-
σεβάσμιον * ἡμῖν ἀνέτειλε. * Πάσχα, ἐν χαρᾷ * ἀλλήλους περι-
πτυξώμεθα. * ὦ Πάσχα λύτρον λύπης. * καὶ γὰρ ἐκ τάφου σή-
μερον, * ὥσπερ ἐκ παστοῦ, * ἐκλάμψας Χριστὸς, * τὰ γύναια
χαρᾶς ἐπλησε λέγων. * Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, *
καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. * Εἰπόμεν, ἀδελφοί, * καὶ τοῖς μι-
σοῦσιν ἡμᾶς. * Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, * καὶ οὕτω
βοήσωμεν. * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * θανάτῳ θάνατον πα-
τήσας, * καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα,

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα Ὠδὴ γ'. καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε.

Καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς ἀγίας καὶ ζωηφόρου τοῦ
Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται τοῖς Ἀδελφοῖς Παράκλησις μεγάλη,
δι' ἰχθύος.

Pentecostarium.

89

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη * εἰς οὐρανοὺς.

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἰδόν σε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας.

Ἀπόστιχα. Ἦχος α'.

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς, * ὅθεν καὶ κατηλθες.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνῆλθες, Χριστέ, * πρὸς τὸν ἄναρχον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε.

Οἱ Ἄγγελοι σου, Κύριε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐτέχθης, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησας.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα ε'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'.

Ο Κύριος ἀνελήφθη * εἰς οὐρανοὺς, ἵνα πέμψῃ * τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. * Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ. * Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, * ἄνθρωπον ὀρώντες ὑπεράνω αὐτῶν. * Ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, * ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναίδιον. * Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ. * Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. * Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας. * ὅτι ἀνέβη Χριστός, * ὅπου ἦν τὸ πρότερον. Δίς.

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει * ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβιμ, * θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν * ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, * τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον. * καὶ δοξάζομέν σε, * ὅτι χρηστὸν * τὸ ἔλεός σου. δόξα σοι. Δίς.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις * θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις, Χριστέ, * τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, * ἀνυμνοῦμέν σου * τὴν φωτεινὴν τοῦ προσώπου μορφήν. * προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα. * τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, * τὴν ἐνδοξὸν Ἀνάληψιν * δοξάζοντες. * ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Κύριε, * οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἰδόν σε * ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, * ὄδυρμοις δακρύων, * ζωοδότα Χριστέ, * κατηφείας πληρούμενοι, * θρηνοῦντες ἔλεγον. * Δέσποτα, * μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς, * οὓς δι' οἶκτον ἠγάπησας * δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος. * ἀλλ' ἀπόστειλον, * ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, * φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας * πληρώσας τὸ μυστήριον, * παραλαβὼν τοὺς σοὺς Μαθητάς, * εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες. * καὶ ἰδοὺ, * τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες. * Ὁ δὲ ἐμὲ * πτωχεύσας κατ' ἐμὲ, * καὶ ἀναβάς, * ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * ἐξαπόστειλον, * φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν * μὴ χωρισθεις, * γλυκύτατε Ἰησοῦ, * καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς * ὡς ἄνθρωπος συναναστραφεις, * σήμε-

ρον ἀπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ * καὶ τὴν πε-
σοῦσαν φύσιν ἡμῶν * συμπαθῶς ἀνυψώσας, * τῷ Πατρὶ συνεκά-
θισας. * Ὅθεν αἱ οὐράναι * τῶν ἀσωμάτων τάξεις * τὸ θαῦμα
ἐκπληττόμεναι, * ἐξίσταντο θάμβει· * καὶ τρόμφ συνεχόμεναι, *
τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυναν. * Μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπι-
γῆς, * τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, * καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν
'Ανάληψιν * δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες· * Ὁ τοὺς Μα-
θητάς * καὶ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * χαρᾶς ἀπείρου πλήσας *
ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, * καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον * τῶν ἐκλεκτῶν σου
τῆς χαρᾶς, * εὐχαῖς αὐτῶν, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας·
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 2.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς
τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων·
καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ
πάντα τὰ ἔθνη· καὶ πορεύονται λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε,
ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ·
καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΒ'. 10.

Τάδε λέγει Κύριος· Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν
μου· σκευάσατε τὴν ὁδὸν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου,
καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε· ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη. Ἴδου γάρ, ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς. Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἴδου, ὁ Σωτὴρ σου παραγέγονεν,
ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ
προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον
ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ, Ἐπιζητουμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγ-
καταλελειμμένη. (Κεφ. ΞΓ'. 1.) Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ
'Εδῶμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσῶρ, οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ
αὐτοῦ; βοᾶ μετὰ ἰσχύος πολλῆς· Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐν-
δύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης·
ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ'
ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀνα-

μνήσω, τὴν αἰνεσίαν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἱς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος, κριτὴς ἀγαθὸς τῷ ὄκῳ Ἰσραὴλ· ἐπάγει ἡμῖν κατὰ ἔλεον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· Οὐχὶ λαὸς μου ἐστε; τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. Οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτούς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φεῖδεσθαι αὐτῶν. Αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 4.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου. Καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλήμ, ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν, κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβαᾶ ἕως Ῥεμμῶν, κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ· καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεΐ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμίν, ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεῆλ, καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ Βασιλέως. Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκέτι ἔσται, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλήμ πεποιθότως.

Εἰς τὴν Διτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἄνελθὼν εἰς οὐρανοὺς, * ὅθεν καὶ κατηῆλθες, * μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανοὺς, Κύριε· * ἐλθέτω σου τὸ Πνεῦμα, * φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ· * δεῖξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων * ἔργα δυνάμεώς σου, * Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Ἀνηλθες, Χριστέ, * πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σου, * ὁ τῶν ἀπεριγράπτων αὐτοῦ * κόλπων μὴ χωρισθεῖς, * καὶ προσθήκην αἱ δυνάμεις * τῇ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο· * ἀλλ' ἕνα Υἱόν, * καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, * ἐγνώρισάν σε, Κύριε, * μονογενῆ τοῦ Πατρός. * Ἐν πλήθει σῶν οἰκτιρμῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Οἱ Ἄγγελοι σου, Κύριε, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. * Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, * τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; * οὗτός ἐστι Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν. * οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, * ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν * πορευόμενον εἰς οὐρανόν. * λατρεύσατε αὐτῷ * ἐν ὁσιότητι * καὶ δικαιοσύνη.

Ἦχος δ'.

Ὅτε παραγέγονας * ἐπὶ τὸ ὄρος, Χριστέ, τῶν Ἐλαιῶν, * Πατρός ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, * ἐξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι, * καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι. * παρίσταντο δὲ οἱ Μαθηταὶ * μετὰ χαρᾶς * ἔντρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς. * ὡς θρόνος δὲ ἠτοίμαστο * ἐξ ἐναντίας * νεφέλη προσμένουσα. * πύλας δὲ * ὁ οὐρανὸς διαπετάσας, * τῷ κάλλει ἐφαίνετο. * καὶ ἡ γῆ * τοὺς κρυπτήρας ἀνακαλύπτει, * Ἀδὰμ τὴν κατὰ βᾶσιν ὡς γνωσθῆναι, * καὶ τὴν αὐθις ἀνάβασιν. * Ἄλλ' ἴχνη μὲν ὑψοῦτο, * ὡς ὑπὸ χειρός. * στόμα δὲ μεγάλα * ἠυλόγει, ὡς ἠκούετο. * νεφέλη ὑπελάμβανε, * καὶ οὐρανὸς ἔνδον σε ὑπεδέξατο. * Ἔργον τοῦτο, * Κύριε, εἰργάσω * μέγα καὶ παράδοξον, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὴν καταβαῖσιν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ. * εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ὁ Θεός, * καινοποιήσας σεαυτῷ, * ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας * ἀνήγαγες σήμερον. * ὡς ἀγαπήσας γὰρ, * συνεκάθισας. * ὡς συμπαθήσας δὲ, * ἤνωσας σεαυτῷ. * ὡς ἐνώσας συνέπαθες. * ὡς ἀπαθῆς παθῶν δὲ, * συνεδόξασας. * Ἄλλ' οἱ Ἀσώματα, * τίς ἐστὶν οὗτος, ἔλεγον, * ὁ ὠραῖος ἀνὴρ; * ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, * Θεὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος, * τὸ συναμφοτέρον τὸ φαινόμενον. * Ὅθεν ἔξαλλοι Ἄγγελοι * ἐν στολαῖς περιπέτταμενοι * τοὺς μαθητάς, * Ἄνδρες, ἐβόων, Γαλιλαῖοι, * ὃς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, * οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεός, * Θεᾶνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, * κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. * πιστοῖς δὲ δωρούμενος * ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν Μαθητῶν ὁρώντων, * αἱ νεφέλαι * ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός. * πύλαι ἐπήρθησαν * αἱ οὐράνιοι. * ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων * ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει. * αἱ ἀνώτεροι δυνάμεις * ἔκραζον, λέγουσαι. * Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, * καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δό-

ξης. * Οἱ δὲ Μαθηταὶ * ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· * Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, * ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, * ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν * τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, * τὸ ὀδηγοῦν καὶ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, * τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰῶνων * κεκρυμμένον * καὶ ἀπὸ γενεῶν * πληρώσας, ὡς ἀγαθός, * ἤλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου * ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, * ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, * τὸν Ποιητὴν καὶ πάντων Δημιουργόν· * τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου * μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, * ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου * ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς· * ἥς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, * τῇ εἰς οὐρανοὺς ἀνόδῳ σου, Δέσποτα, * τὸ μέγα σου ἔλεος, * τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός, δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ἐτέχθης, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· * ἐφάνης, * ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης· * ἐπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, * πατήσας τὸν θάνατον· * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· * καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, * τοῦ ἀνυμενεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ἀναλαμβάνομένου σου, Χριστέ, * ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, * αἱ Δυναμίεις ὀρῶσαι, * ἕτερα τῇ ἕτερα ἐβῶων· * Τίς ἐστὶν οὗτος; * καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· * Οὗτός ἐστιν * ὁ κραταῖος καὶ δυνάστης· * οὗτός ἐστιν * ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ· * οὗτός ἐστιν * ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. * Καὶ ἵνα τί * αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; * Ἐκ Βοσὸρ ἦκει, * ὅπερ ἐστὶ, τῆς σαρκός. * Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς * ἐν δεξιᾷ καθίσας * τῆς μεγαλωσύνης, * ἀπέστειλας ἡμῖν * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἵνα ὀδηγήσῃ * καὶ σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ * ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, * Χριστέ ὁ Θεός, * ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, * καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι· * καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ φωτίζον καὶ στηρίζον * καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, * τοῦ ἀνυψῶσαι * τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, * καὶ ἀποστειλαὶ * Πνεῦμα Παράκλητον, * τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαροποιήσας
τοὺς Μαθητὰς * τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος * βεβαιω-
θέντων αὐτῶν * διὰ τῆς εὐλογίας, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, *
ὁ Δευρωτῆς τοῦ κόσμου.

Ἐκ γ'.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογία, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων * τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, * καὶ Μαθητῶν
Ἀεκπληττομένων * τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, * ἀνῆλθες μετὰ
δόξης ὡς Θεὸς, * καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν, Σωτήρ * διὰ τοῦτο
αἱ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον, βοῶσαι * Δόξα τῇ κατα-
βάσει σου, Σωτήρ * δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα * τῇ Ἀναλήψει
σου, * μόνε φιλόθρωπε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογία, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ προαιώνιος * Θεὸς καὶ ἀναρχος, * ἦν περ ἀνέληφε * φύσιν
ἀνθρώπειον, * θεοποιήσας μυστικῶς, * σήμερον ἀνελήφθη. * Ἀγ-
γελοι προτρέχοντες, * Ἀποστόλοις ἐδείκνυον * τοῦτον προεϋόμε-
νον, * εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς * αὐτῷ δὲ προσκυνή-
σαντες, ἔλεγον * Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Μετὰ τὸν Παυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κατελθὼν οὐρανόθεν * εἰς τὰ ἐπίγεια, * καὶ τὴν κάτω κει-
μένην * ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ * συναναστήσας, ὡς Θεὸς, *
Ἀδαμιαίαν μορφήν, * τῇ Ἀναλήψει σου, Χριστέ, * εἰς οὐρανοὺς
ἀναγαγὼν, * τῷ θρόνῳ τῷ πατρικῷ σου * συγχάθεδρον ἀπειρ-
γάσω, * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος.

Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος. Εἶτα·

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Γ'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι·
καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, κτλ.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον·

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς * αἱ ἄνω Δυνάμεις * τὴν ἡμετέραν φύσιν
θεώμεναι, * θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἀνοδὸν, * διηπό-
ρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· * Τίς οὗτος ὁ παραγεγόμενος; * Βλέ-
πεται δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, * τὰς οὐρανίους πύλας * αἶρειν
διεκελεύοντο. * Μεθ' ὧν * ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, * τὸν μετὰ σαρ-
κὸς * ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, * ὡς Κριτὴν τῶν ἀπάντων * καὶ
Θεὸν παντοδύναμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τοῦ Ἦχου πλ. α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄.
καὶ ὁ τοῦ Ἦχου δ'. εἰς ς'.

Κανὼν τοῦ Ἦχου, πλ. α'.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰϥ Σωτῆρι Θεῷ, * τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν * πρὸς ἀβρόχοις *
» ὀδηγήσαντι, * καὶ Φαραῶ πανστρατιᾶ * καταποντίσαντι, *
» αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἄσωμεν, πάντες λαοί, * τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβιμ * ἀναληφ-
θέντι * μετὰ δόξης Χριστῷ, * καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς * ἐν δεξιᾷ
τοῦ Πατρὸς, * ᾧ δὴν ἐπινίκιον, * ὅτι δεδόξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν, * χοροὶ Ἀγγέλων *
θεασάμενοι * μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις, * ἐξεπλήττοντο, * συμφώνως
δὲ ἀνέμελλον * ὕμνον ἐπινίκιον.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ * ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, * καὶ νόμον δόντι * τῷ
θεόπτη Μωταί, * τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους * ἀναληφθέντι σαρκί, *
αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

* Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, * τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, * καὶ ἐκ τῶν
κόλπων * τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐκφροιτήσαντα Θεόν, * ἀπαύστως
πρέσβευε, * ἐκ πάσης περιστάσεως * σῶσαι οὐς ἐπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ἦχου δ'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ η'. καὶ θ'. Ὠδὴ, Ὠδὴ Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ἀνέστης τριήμερος, * ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, * καὶ ὤρθης τοῖς
Ἐνδέκα, * καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, * καὶ ἀνέδραμες, * Χριστέ,
πρὸς τὸν Πατέρα, * νεφέλῃ ὀχούμενος, * ὁ τοῦ παντός Ποιητής.
Βραχὲ ἐμφανέστατα * ψάλλων Δαυὶδ ὁ θεόπνευστος. * Ἀνέβη
ὁ Κύριος * πρὸς τὰ οὐράνια, * ἐν ἀλαλαγμῷ * καὶ σάλπιγγος
ἤχησει, * καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον * Πατέρα ἔφθασε.

Γηράσαντα, Κύριε, * κόσμον πολλοῖς ἀμαρτήμασι, * καινίσας
τῷ πάθει σου * καὶ τῇ ἐγέρσει σου, * ἀνελήλυθας, * ὀχούμενος
νεφέλῃ, * πρὸς τὰ ἐπουράνια. * δόξα τῇ δόξῃ σου.

Θεοτοκίον.

Δεσπότῃν ἐκύησας * πάντων, πανάμωμε Δέσποινα, * τὸν πά-
θος ἐκούσιον * καταδεξάμενον, * καὶ ἀνελθόντα * πρὸς τὸν αὐτοῦ
Πατέρα. * ὅνπερ οὐ κατέλιπε, * καὶ σάρκα εἴληφε.

Καταβασία.

Θεῖα καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἴλυν γάρ * ἐκτίναξας ὄμματος νόου,
Ὅρα τὸν ὄντα, * καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.
Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, * στερέωσόν μου * τὴν
• διάνοιαν, * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὴν σωτήριον
• Ἀνάληψιν.

Τροπάρια.

Ἀνῆλθες, Ζωοδότα Χριστέ, * πρὸς τὸν Πατέρα, * καὶ ἀνύψω-
σας * ἡμῶν τὸ γένος, φιλόανθρωπε, * τῇ ἀράτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων, Σωτῆρ, * βροτεῖαν φύσιν * θιασά-
μεναι * συνανιοῦσάν σοι, ἀπαύστως * ἐκπληττόμεναι ἀνύμνου σε.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροὶ, * Χριστέ, ὁρῶντες * μετὰ σώματος * ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουσιν * τὴν ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Χριστέ, * φθορᾷ πεσοῦσαν * ἐξάνεστησας, * καὶ τῇ ἀνόδῳ σου ὑψώσας, * καὶ σαυτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ἀπαύστως, Ἀγνή, * τὸν προελθόντα * ἐκ λαγόνων σου, * ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους· * ἰδοὺ, παραγέγονε Χριστός, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * σῶμα φορέσας γήινον, * ταῖς ἀνωτέrais ἔλεγον * Δυναμέσιν αἱ κατώτεραι.

Ζητήσας, Χριστέ, τὸν πλανηθέντα * ἀπάτη τοῦ ὄρωσ Ἀδάμ, * ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος * ἀνῆλθες, καὶ ἐκάθισας * ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος * Πατρὸς, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Ἡ γῆ ἑορτάζει καὶ χορεύει, * ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανὸς * τῇ Ἀναλήψει σήμερον * τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, * τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος * τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην, * τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, * Παρθενομήτορ πάναγνε, * τοῦτον αἰεὶ ἰκέτευε, * τὰ θανατοῦντα πάθῃ με * ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

Καταβασία.

Ἐρρήξε γαστρὸς * ἠτεκνωμένης πέδας,
Ἐγβριν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχῆ * τῆς προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης * πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν Δυναστέην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις * τῶν οὐρανῶν, * καταλείψας εἰρήνην * τοῖς ἐπὶ γῆς, * ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας * τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, * ὡς ὁμοούσιος τοῦτῳ * ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· * ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, * ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· * ὄθεν ἀναμένεις * συντελείας τὸ πέρας, * τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος * ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. * Δικαιοκρίτα Κύριε, * φεῖται τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων, τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Ἦδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ισακήκοα, Κύριε, τὴν ἀκοὴν * τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ
» σου, * ὡς Παράδεισος ἠνθίγη δι' αὐτοῦ, * καὶ ἐβόησα· * Δόξα
» τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, * τὸν Πα-
ράκλητον ἡμῖν * ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστείλαι. * Διὸ βοῶμεν· *
Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνήλθεν ὁ Σωτὴρ * πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, * κατε-
πλάγησαν αὐτῷ * αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, * καὶ ἐβόησαν· *
Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις * ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· * Πύλας
ἔρατε Χριστῷ, * τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· * ὃν ἀνυμνοῦμεν * ἅμα
σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, * καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω· * ἀλλὰ
Μήτηρ μὲν ἔστι, * Παρθένος δὲ διέμεινεν· * ἦν ἀνυμνοῦντες, *
Χαῖρε, Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ιησοῦς ὁ Ζωοδότης * προσλαβὼν οὓς ἠγάπησεν, * Ἐλαιῶν εἰς
Ἰόρος * ἄνεισι, καὶ τούτους εὐλόγησε, * καὶ τοὺς πατρῷους, νε-
φέλη * ἐποχοῦμενος, * κόλπους ἔφθασεν, οὓς οὐδαμῶς * κατα-
λέλοιπε.

Κόσμος ὅλος ἐορτάζει, * ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, * ἐν ἀγαλλιά-
σει· * Ἀγγελοὶ σκιρτῶσι καὶ ἄνθρωποι, * δοξολογοῦντες ἀπαύστως· *
τὴν Ἀνάληψιν * τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος ἡμῖν * ἀγαθότητι.

Λύσας κράτος τοῦ θανάτου, * ὡς ἀθάνατος Κύριος, * τὴν ἀθα-
νασίαν * πᾶσιν ἐδώρησω, φιλόανθρωπε, * καὶ ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, *
καθορώντων σε * τῶν σεπτῶν Μαθητῶν, Ἰησοῦ * παντοδύναμι.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἡ κοιλία· σου, Πανάμωμε, γέγονε· * τὸν γὰρ τὴν
κοιλίαν * Ἄδου παραδόξως κενώσαντα, * ἀνερμηνεύτως χωρῆσαι *
κατηξίωσαι· * ὃν ἰκέτευς, σῶσαι ἡμᾶς * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

» **Α**ναξ ἀνάκτων, * οἷός ἐξ οἴου, μόνος
» Λόγος προελθὼν * Πατρός ἐξ ἀνάιττου,
» Ἰσοθενὲς σου * Πνεῦμα τοῦ Ἀποστόλου·

Νημερτές ἐξέπεμψας, * ὡς εὐεργέτης,

Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ὄρβρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· * Σῶσον ἡμᾶς· * σὺ γὰρ εἶ
• Ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάρια.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα, * ἐλεῆμον, * ταῖς ἄνω
Δυνάμεισι * μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενον * σὲ ἰδοῦσαι, * τὰς πύλας,
ἐκραύγαζον, * τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Ἀπόστολοι ἰδόντες ὑψούμενον * τὸν Σωτῆρα, * ἐν τρόμφῳ ἐκ-
ραύγαζον· * Τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, * Θεοτόκε· * σὺ γὰρ τὸν
Θεὸν Λόγον * σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρώσας τὸν θάνατον * τῷ σῶ θανάτῳ, Κύριε, * λαβὼν οὐς
ἠγάπησας, ἀνῆλθες * τοῦ Ἐλαιῶνος * εἰς ὄρος ἅγιον, * κάκειθεν
ἀνέδραμες, Χριστέ, * πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, * νεγέλη ἐποχοῦ-
μενος.

Ξένη σου ἡ Γέννησις, * ξένη σου ἡ Ἀνάστασις, * ξένη καὶ φρι-
κτῆ σου, * Ζωοδότα, * ἡ ἐκ τοῦ ὄρουσ * θεία Ἀναλήψις· * ἦν ἐξει-
κονίζων Ἡλιοῦ, * τέθριππος ἀνήρχετο, * ἀνυμνῶν σε, φιλόανθρωπε.

Ὁρῶσιν ἐφθέγγοντο * τοῖς Ἀποστόλοις Ἄγγελοι· * Ἄνδρες Γα-
λιλαῖοι, τί θαμβεῖσθε * τῇ Ἀναλήψει * τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ; *
οὗτος ἦξει πάλιν ἐπὶ γῆς * κρῖναι κόσμον ἅπαντα, * ὡς Κριτῆς δι-
καιότατος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον φυλάξας σε * μετὰ τὸν τόκον ἄφθονον, * ἀνεισι Χρι-
στὸς πρὸς τὸν Πατέρα, * Θεογεννήτορ, * ὃν οὐ κατέλιπεν, * εἰ καὶ
σάρκα εἶληφεν ἐκ σοῦ * ἐννοῦν τε καὶ ἐμψυχον, * διὰ ἔλεος ἀφατῶν.

Καταβασία.

Λυτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων
Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέχνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ * ἐξεληλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσόπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος· * ταφή μοι * τὸ κῆτος ἐγένετο· * ἐγὼ
• δὲ ἐβόησα * πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, * καὶ ἔσωσέ με * ἡ
• δεξιὰ σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐσκήρτησαν Ἀπόστολοι, * ὀρῶντες * μετάρσιον σήμερον * τὸν
Κτίστην αἰρόμενον, * ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, * καὶ φόβῳ ἔκραζον· *
Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Ἐπέστησαν οἱ Ἄγγελοι, * βρῶντες, * Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς
σου· * Ὅν τρόπον κατείδετε * Χριστὸν ἀνερχόμενον, * σαρκὶ ἐλεύ-
σεται, * δίκαιος πάντων Κριτής.

Ὡς εἰδόν σε, Σωτὴρ ἡμῶν, * Δυνάμεις * αἱ οὐράνιαι εἰς ὕψος *
αἰρόμενον σύσσωμον, * ἐκραύγαζον λέγουσαι· * Μεγάλη, Δέσποτα, *
ἡ φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, * καὶ ὄρος * καὶ κλίμακα ἐμψυχον, * καὶ πύ-
λην οὐράνιον * ἀξίως δοξαζόμεν, * Μαρία ἐνόηξε, * ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

• **Ρ**ανάτωσαν ἡμῖν ἄνωθεν * νεφέλαι εὐπροσύνην αἰώνιον· * Χριστὸς
νεφέλη γάρ, * ὡς Χερουβιμ, ἐποχούμενος, * πρὸς τὸν αὐτοῦ Πα-
τέρα * ἄνεισι σήμερον.

Σαρκὸς φανείς ὁμοιώματι, * τὰ πρώην διεστῶτα συνήγαγες *
εἰς ἓν, φιλόανθρωπε· * καὶ ἀνελήρθης, ὀρώντων σε * τῶν Μαθητῶν,
οἰκτίρμον, * πρὸς τὰ οὐράνια.

Τί ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια * σαρκὸς τοῦ ἐνωθέντος παχύτητι; *
ἅγιοι Ἄγγελοι * Χριστὸν ὀρῶντες ἐφθέγγοντο * πάθους τιμίου Θεοῦ *
φέροντα σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Ἵμνοῦμεν, Κόρη, τὴν σύλληψιν, * ὕμνοῦμέν σου τὴν ἄρρητον
γέννησιν, * δι' ἧς ἐρρύσθημεν * καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, * καὶ
ζοφειᾶς τοῦ Ἄδου, * Ἀγνή, καθεύξεως.

Καταβασία.

Ἰλασμὸς ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης, ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἴν', ὡς προφήτην * θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὅλον τὸν Ἄδᾶμ, * παγγενῆ πεπτωκότα.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον. Ποίημα Ῥωμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας οικονομίαν, * καὶ τὰ ἐπὶ γῆς *
ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, *
οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, * ἀλλὰ μένων ἀδιάσπαστος, * καὶ βοῶν τοῖς
ἀγαπῶσί σε. * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος. Ποίημα Ῥωμανοῦ.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς * καταλιπόντες, * τὰ τῆς τέφρας
τῷ χοῖ * παραχωροῦντες, * δεῦτε ἀνανήψωμεν, * καὶ εἰς ὕψος ἐπά-
ρωμεν * ὄμματα καὶ νοήματα. * πετάσωμεν τὰς ὄψεις, * ὁμοῦ καὶ
τὰς αἰσθήσεις, * ἐπὶ τὰς οὐρανόις * πύλας οἱ θνητοί. * νομίσωμεν
εἶναι * τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, * καὶ ἀτενίζειν * τῷ λυτρουμένῳ *
ἐπὶ νεφέλης * ἐποχουμένῳ. * ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος * εἰς οὐρανοῦς
ἀνέδραμεν. * ἐντεῦθεν ὁ φιλόδωρος * τὰς δωρεὰς διένειμε * τοῖς
Ἀποστόλοις αὐτοῦ, * κολακεύων ὡς Πατὴρ, * καὶ στηριζας αὐτούς. *
ὁδηγήσας ὡς υἱοῦς, * καὶ λέξας πρὸς αὐτούς. * Οὐ χωρίζομαι
ὑμῶν. * ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτη τῆς ἕκτης. Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ
Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς, Λόγε,

Μύσταίς παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, * τοὺς ἱμνολόγους σώσας Παῖδας, * εὐ-
• λογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁ ἐν νεφέλῃ φωτός * ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, * εὐλο-
γητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστὲ, * τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, *
ἀναληφθεὶς τῷ Θεῷ * καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ὁ ἀνελθὼν ἐν σαρκὶ * πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, * εὐλο-
γητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν * τῇ ἀμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, * τῷ σῶ
ιδίῳ Πατρὶ, * Σῶτερ, προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, * ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, * εὐλογη-
τός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φωτεινή σε φῶς * ὑπάρχοντα ὑπέλαβε * νεφέλη, Κύριε, * ἀπὸ
τῆς γῆς ὑπὲρ νοῦν * ἀναλαμβανόμενον: * καὶ ἐπουράνιοι * δή-
μοι ἤνεσαν * σὺν Ἀποστόλοις, λέγοντες: * Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.
Χεῖρας ἀπάντες * γηθόμενοι κροτήσωμεν * τῇ Ἀναλήψει Χρι-
στοῦ, * καὶ ἀλαλαξώμεν. * Ἀνέβη ὁ Κύριος * ἐν φωνῇ σάλπιγγ-
γος, * καὶ ἐκάθισεν * ἐκ δεξιῶν, ὡς σύνθρονος, * τοῦ Πατρὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ψάλλων παλαί * Μωϋσῆς ὁ μέγας ἔκραξε: * Προσκυνησάτω-
σαν * ἀνερχομένῳ Χριστῷ * οὐράνιοι Ἄγγελοι, * ὡς τοῦ παντός
Βασιλεῖ. * Ὡ κραυγάζομεν: * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, * καὶ Θεός
εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡ θαυμάτων * παραδόξων! πῶς ἐχώρησας * Θεὸν ἀχώρητον, *
Θεοχαρίτωτε, * τὸν σάρκα πτωχεύσαντα, * καὶ μετὰ δόξης πολ-
λῆς * εἰς οὐράνια * ἀναληθθέντα σήμερον, * καὶ ζώσαντα ἀν-
θρώπους;

Καταβασία.

Σύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσοτέυκτον * ἄψυχον βρέτας.

Ἡ τοῦ Παράκλητου δι' ὀψιπόρου χάρις
σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν Τριάς μόνη,
Ἰσοσθενής, ἀναρχος, * εὐλογητός εἶ.

Ὡδή η'. Ὁ Ἐρμῶς.

• Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων * γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, *
• καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου
• Μητρός, * ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τὸν ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις * ἀναπτάντα Ζωοδότην Χριστὸν *
εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, * καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, * ἱερεῖς,
ὑμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ δουλείας τῆν κτίσιν * τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον, *
καὶ παραστήσαντα ταύτην * ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, * σὲ,

Σωτήρ, ὑμνοῦμεν, * και σε ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῆ αὐτοῦ καταβάσει * καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, * και τῆ αὐτοῦ ἀναβάσει * ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, * ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβιμ ὑπερτέρα * ἀνεδείχθης, Θεοτόκε ἀγνή, * ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις * ἐποχούμενον βαστάσασα * ὃν σὺν ἄσωμάτοις * βροτοὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὁφθησαν οἱ Νόες Ἀποστόλοις * ἐν τῇ Ἀναλήψει, και ἐφθέγγοντο. * Τί ἐνατενίζοντες * ἴστασθε θαμβούμενοι; * οὗτος ὁ ἀνερχόμενος * εἰς τὰ οὐράνια, * ἐλεύσεται και πάλιν, τοῦ κρῖναι * τοὺς ἐν γῆ ἄνθρώπους, * Κριτῆς ὑπάρχων μόνος.

Δῶμεν τῷ Θεῷ μεγαλωσύνην, * αἰνέσεως συμφωνία ἀλαλάζωμεν, * ἄσωμεν, χορεύσωμεν, * χεῖράς τε κροτήσωμεν. * Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἡμῶν * εἰς οὐρανούς ἀπὸ γῆς; * Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὑμνούντων * τοῦτον ὡς Δεσπότην, * και Ποιητὴν τῶν ὅλων.

Ἦρθη ὑπεράνω τῶν Ἀγγέλων * ἡ φύσις ἡμῶν ἢ πάλαι ἐκπτωτος, * και θρόνῳ ἐνίδρυται * θείῳ ὑπὲρ ἔννοιαν. * Δεῦτε πανηγυρίσωμεν, * και ἀνακραζώμεν. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τα ἔργα, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἴδου ὁ Υἱός σου, Θεοτόκε, * σκυλεύσας Σταυρῷ αὐτοῦ τὸν θάνατον, * ἀνέστη τριήμερος, * και τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ * ἐφανισθεῖς, ἀνέδραμε * πρὸς τὰ οὐράνια. * μεθ' οὗ σε προσκυνούντες ὑμνοῦμεν * και δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Λύει τὰ δεσμά, * και δροσίζει τὴν φλόγα
Ὁ τρισσοφειγῆς * τῆς θεαρχίας τύπος.
Ἰμνοῦσι Παῖδες * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτήρα και πάντουργόν, * ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σ ἐ τὴν ὑπὲρ νοῦν * και λόγον Μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνῳ
• τὸν ἄχρονον * ἀφράστως κυήσασαν, * οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως *
• μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν Λυτρωτὴν * τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, * οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες * ἐνθές ὑφούμενον, * μετὰ δέους σκιρτῶντες * ἔμεγαλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθείσαν * σάρκα ὀρώντες, Χριστέ, * ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, * ἀλλήλοις διένευον. * Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν * ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων * τάξεις, Χριστέ ὁ Θεός, * ἐν νεφέλαις αἰρόμενον * ἰδοῦσαι, ἐκραύγαζον. * Τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ * πύλας ἄρατε.

Σὲ τὸν καταβάντα * ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, * καὶ τὸν ἀνθρωπὸν σώσαντα, * καὶ τῇ ἀναβάσει σου * ἀνυψώσαντα τοῦτον, * μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Θεοτόκε, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * ὃν ἐκύησας, σήμερον * ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον * σὺν Ἄγγελοις ὀρώσα, * ἔμεγαλυνες.

Ἄλλος. * Ἄπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι * τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη * ὀρώντες, ἐξεπλήττοντο. * πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη * ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ο τῶν δωρεῶν * τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! * ὧ μυστηρίου φρικτοῦ! * πάντων ὁ δεσπότης γάρ, * ἐκ γῆς ἀπαίρων * πρὸς τὰ οὐράνια, * τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ φωτίσαν * τούτων τὴν διάνοιαν, * καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

Ἄγγελοι * τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη.

Στίφει Μαθητῶν * ὁ Κύριος ἔφησεν. * Ἔμεῖς καθίσατε * εἰς Ἱεροσόλυμα, * καὶ ἐκπέμψω * ὑμῖν Παράκλητον * ἄλλον, Πατρὶ τὸν σύνθρονον * κάμοι ὁμότιμον, * ὃν ὄρατε * ἀναλαμβανόμενον, * καὶ νεφέλη φωτὸς ἐποχούμενον.

Ἄγγελοι * τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη.

Ἦρθη ἐμφανῶς * ἡ μεγαλοπρέπεια * ἀνωθεν τῶν οὐρανῶν * τοῦ σαρκὶ πτωχεύσαντος, * καὶ συνεδρία * Πατρὸς τετίμηται * φύσις ἡμῶν ἡ ἐκπτώτος. * Πανηγυρίζομεν, * καὶ συμφῶως * πάντες ἀλαλαζόμεν, * καὶ κροτήσωμεν χεῖρες γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς * ἐκλάμψαν, πανάμωμε, * ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, * καὶ τὴν ἀμαυρότητα * τῆς ἀθείας * πᾶσαν διέλυσε, * καὶ τοὺς

νυκτι καθεύδοντας * ἐφωταγώγησε * διὰ τοῦτο * πάντες κατὰ
 χρέος σε * εἰς αἰῶνας αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χαίροις, Ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
 Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλαλον στόμα
 Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
 Νοεῖν· ὄθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε, ἀνελήφθης, * Χριστέ, πρὸς τὸν Πα-
 τέρα συνεδριάζων. * Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· * Ἄρατε
 πύλας, ἄρατε· * ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνήλθε * πρὸς τὴν ἀρχίφωτον
 δόξαν.

Ἐκ γ΄.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά
 Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ * πανηγυρίσωμεν * τῷ ἐπὶ θρόνου δό-
 ξης * Θεῷ ἐποχουμένῳ, * κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· * Ἅγιος εἶ, *
 ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· * ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ· * καὶ τὸ
 Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων * κατανοοῦντες, Σωτήρ, * τὸ τῆς
 ἀνόδου ξένον, * διηπόρουν ἀλλήλοις· * Τίς ἡ θεὰ αὕτη; * ἄνθρωπος
 μὲν * τῇ μορφῇ ὁ ὀρώμενος· * ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν *
 μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρῶντες * ἀναληφθέντα σε * ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος *
 μετὰ σώματος, Λόγε, * ἤκουον Ἀγγέλων * βοώντων αὐτοῖς· * Τί
 ἐστήκατε βλέποντες; * οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκὸς, *
 καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἐτέχθης, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· * ἐφάνης, * ὡς αὐτὸς ἠβουλή-
 θης· * ἐπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, * πατήσας
 τὸν θάνατον· * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· *
 καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, * τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν
 σου τὴν Θεότητα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερὸς, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ὁ αὐτός.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ...

Δόξα... καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ...

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας οἰκονομίαν...

Τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς.

Ἰψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοιμὴ ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην...

Ἀλληλουῖα. Ἦχος β΄.

Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ...

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ς΄. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Ἀλληλουῖα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος α΄.

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς, * ὅθεν καὶ κατηῆλθες, * μὴ ἐάσης ἡμᾶς
Ἄορφानοὺς, Κύριε. * ἐλθέτω σου τὸ Πνεῦμα, * φέρον εἰρήνην
τῷ κόσμῳ. * δεῖξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων * ἔργα δυνάμεώς
σου, * Κύριε φιλόνηρωπε.

Ἀνηλθες, Χριστέ, * πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σου, * ὁ τῶν
ἀπεριγράπτων αὐτοῦ * κόλπων μὴ χωρισθεις, * καὶ προσθήκην αἰ
δυνάμεις * τῇ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο. * ἀλλ' ἕνα
Υἱόν, * καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, * ἐγνώρισάν σε, Κύριε, * μονο-
γενῆ τοῦ Πατρός. * Ἐν πληθει σῶν οἰκτιρμῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἄγγελοι σου, Κύριε, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. * Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, * τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; * οὗτός ἐστι

Χριστός ὁ Θεός, * ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· * οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, * ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν * πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν· * λατρεύσατε αὐτῷ * ἐν ὁσιότητι * καὶ δικαιοσύνη.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐτέχθης, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· * ἐφάνης, * ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης· * ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, * πατήσας τὸν θάνατον· * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· * καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, * τοῦ ἀνυμεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Ἦχος β'.

Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λέγει * ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν * πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἐν τῷ ὄρει * τῶν Ἐλαιῶν ἀνελθῶν· * Ἠγγικεν, ὦ φίλοι μου, * ὁ τῆς ἀνόδου καιρός· * πορευθέντες διδάξατε * τὰ ἔθνη τὸν λόγον, * ὃνπερ ἀκηκόατε * ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἐμῆς. * Τότε * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * ὡσπερ ἐπ' ὀχήματος· ὅθεν * τρόμφ οἱ Ἀπόστολοι ἐξίσταντο.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ὅτε * τῇ Μητρὶ σὺν Μαθηταῖς * συνοδοιποροῦσιν ἀλλήλοις * εἰς Βηθανίαν, Χριστέ, * ὑψώσας τὰς χεῖράς σου * εἰς εὐλογίαν αὐτῶν· * καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτούς, * νεφέλη φωτὸς σε * ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν * εὐθύς ἀνέλαβε· * τότε * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * καὶ δεξιοκάθεδρος ὄντως * ὤφθης τῷ Πατρὶ συμπροσκυνούμενος.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Δεῦτε * συνανέλθωμεν, πιστοί, * ἐπὶ τὸ μετέωρον ὄρος * τῶν Ἐλαιῶν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάραντες * καρδίας καὶ φρένας, * ἴδωμεν τὸν Κύριον * νῦν ἐποχούμενον· * ὅθεν * καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως * χαίροντες, βοήσωμεν· Δόξα * τῇ σῇ Ἀναλήψει, Πολυέλεε.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τοῖς ὅροις τοῖς ἁγίοις * θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις, Χρι-
στὲ, * τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, * ἀνυμνοῦμέν σου *
τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν * προσκυνουμέν σου τὰ Πα-
θήματα * τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, * τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν *
δοξάζοντες * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ϛ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν * τοῦ Ἐλαιῶνος, * ὁ ἐλεήμων Ἰησοῦς, *
αὐτόθεν ἤρθης * φωτεινὴ γὰρ νεφέλη * ἐκ γῆς σε ὑπέλαβεν, *
ὁρώντων τῶν Μαθητῶν σου * θαῦμα φρικτὸν, * βουόντων τῶν Ἀσω-
μάτων * ἐν οὐρανοῖς * Φόβῳ πύλαι ἐπάρθητε, * ταῖς ἄνωτέραις
στρατιαῖς * μεθ' ὧν σε Βασιλέα ὑμνεῖ * πᾶσα κτίσις, τὸν πάν-
των Θεόν.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.

Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις * τῶν οὐρανῶν, * καταλείψας εἰρήνην *
τοῖς ἐπὶ γῆς, * ἀνήλθης και ἐκάθισας * τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, * ὡς
ὁμοούσιος τούτῳ * ὑπάρχων και Πνεύματι * ἐν σαρκὶ γὰς ὤφθης, *
ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας * ὅθεν ἀναμένεις * συντελείας τὸ πέρας, *
τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος * ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. * Δικαιοκρίτα,
Κύριε, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τῶν πταισμάτων ἄφεισι δω-
ροῦμενος, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων, τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Ὁ Ν'. και οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἦχου πλ. α'. μετὰ
τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. και τοῦ Μηναιου εἰς δ'. Κοντάκιον, και Ἐξα-
ποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θαῦμα καινοκρεπίς! * ἡ βρότειος γὰρ φύσις * εἰς οὐρανοῦς
ἀνήλθεν, * ἡ ἐνωθεῖσα Λόγῳ * Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε.

Ἐλαμψεν ἡ παιδρὰ * καὶ πάμφωτος ἡμέρα * τῆς τοῦ Δεσπότης
θείας * εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, * λαμπρύνουσα τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὡσπερ τοῖς Μαθηταῖς * ἀπέστειλας ἐξ ὕψους * τὸ συμφυές
σου Πνεῦμα, * καὶ τῷ λαῷ σου πέμψον, * Χριστὲ Σωτήρ, τὴν
χάριν σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * ἀναλαμβανομένου σου * ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, * αἱ
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων * καὶ πάντων τῶν Ἀσωμάτων * ἐν ἀγαλλίασει
ἐβῶν * ταῖς ἀνωτέραις Δυναμίεσιν. * Ἄρατε πύλας, * οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν, * καὶ εἰσελεύσεται * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης * ὁ γὰρ
θρόνος * ὁ χερουβικός * ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκός. * Κύριε, δόξα σοι.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Ϛ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Ϛ'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, * ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, * καὶ ἀνέστης
τρίημερος, * σκυλεύσας τὸν θάνατον, * καὶ συναναστήσας *
πάντας τοὺς φθαρέντας. * καὶ ἀνελήλυθας, Χριστὲ, * πρὸς τὸν
Πατέρα, ἐπαγγειλάμενος * ἐκπέμψειν τὸν Παράκλητον * τοῖς ἱε-
ροῖς Ἀποστόλοις σου, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἰμεῖς τί ἐστήκατε * πρὸς οὐρανὸν ἀτενίζοντες; * οἱ ὀρώμενοι
Ἄγγελοι * ὡς ἄνθρωποι ἔλεγον * τοῖς τοῦ Λόγου Μύστασις. * οὗτος,
ὃν ὀρᾶτε * ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς * ἀναληφθέντα, αὐτὸς ἐλεύσε-
ται * ὃν τρόπον ἐθεάσασθε, * κρῖναι τὸν κόσμον, ὡς ἔφησε. * πο-
ρευθέντες οὖν ἅπαντα * τὰ ῥηθέντα τελέσατε.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου * ὑπὲρ κατάληψιν Ἐγερσιν, * παντο-
δύναμε Κύριε, * λαβὼν οὖς ἡγάπησας, * ἕως Βηθανίας * ἐξήγαγες,
Λόγε. * καὶ πρὸς τὸ ὄρος γεγονώς * τοῦ Ἐλαιῶνος, τούτους ἠύ-
λόγησας. * καὶ οὕτως ἀνελήλυθας, * ὑποταγέντων Ἀγγέλων σοι, *
Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Πῆχος πλ. β'.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς * αἱ ἄνω Δυναμίεις * τὴν ἡμετέραν φύσιν
θεώμεναι, * θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἀνοδὸν, * διηπόρου
ἀλλήλαις λέγουσαι. * Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; * Βλέπουσαι δὲ
τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, * τὰς οὐρανίους πύλας * αἶρειν διεκελεύοντο.*
Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, * τὸν μετὰ σαρκὸς * ἐκείθεν πάλιν
ἐρχόμενον, * ὡς Κριτὴν τῶν ἀπάντων * καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Πῆχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πληρώσας, ἀγαθὲ, * Πατὴρ τὴν εὐδοκίαν, * ἐνώσας τε τὰ
ἄνω * τοῖς κάτω, ἀνελήφθης * ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε.

Ἀνήλθες πρὸς τὸν σὸν * Γεννήτορα, οἰκτίρμον, * ὅθεν οὐκ ἐχω-
ρίσθης, * καὶ ὕψωσας τὴν κάτω * κειμένην φύσιν, Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ.

Νεφέλη σε φωτὸς * ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, * καὶ Ἄγγελοι ἐν φόβῳ *
καὶ τρόμφ διηκόνουν * τῷ θεῷ σου κελεύσματι.

Δόξα... καὶ νῦν. Πῆχος βαρῦς.

Εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν * ἤλθες, ὁ ἐλεῶν * τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων. * καὶ νεφέλη ὑπέλαβέ σε * ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Μαθη-
τῶν σου, * τρεμόντων μὲν * διὰ τὴν ὀπτασίαν, * χαιρόντων δὲ * διὰ
τὴν προσδοκίαν * τοῦ ἁγίου Πνεύματος. * ἐν ᾧ στηρίξας, Σωτὴρ, *
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑρριτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Πῆχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἄγγέλων θαυμαζόντων * τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, * καὶ Μαθητῶν
ἐκπληττομένων * τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, * ἀνήλθες μετὰ
δόξης ὡς Θεός, * καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν, Σωτὴρ. * διὰ τοῦτο αἱ
Δυναμίεις * τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι. * Δόξα τῇ βασιλείᾳ
σου. δόξα * τῇ Ἀναλήψει σου, * μόνε φιλόνηρωπε. Δίς.

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὁμοιον.

Τοῦ Ἄδαμ σκυλευθέντος * ὑπὸ σοῦ, Ζωοδότα, * καὶ κόσμου φω-
τισθέντος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, * ἀνῆλθες μετὰ δόξης, ὁ Σωτὴρ, *
ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρί. * διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις * δοξολογοῦ-
μέν σε, παντοκράτορ Κύριε. * Δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, Χριστέ. *
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, * μόνε φιλ-
άνθρωπε.

Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ Ἰησοῦ δ'. μετὰ τῶν
Εἰρημῶν εἰς ἡ'. καὶ τοῦ Μιχαίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστει-
λάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Ἀθῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἰησοῦ β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οὐ λείψω ὄρφανούς, * οὕσπερ ἐγὼ συνηξα, * ὁ Κύριος τοῖς φί-
λοις * ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω * ὑμῖν Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς * ἐβόων Ἀποστόλοις. * Ὡ ἄνδρες Γαλι-
λαῖοι, * ὃν τρόπον καθορᾶτε, * αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Κατῆλθον ἐν χαρᾷ * ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος * οἱ Μαθηταί σου,
Λόγε, * δοξάζοντες, ὑμνοῦντες * τὴν θεῖαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰησοῦ δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ * ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, * ὁ πάντα πλη-
ρῶν τῇ Θεότητι. * καὶ ἐν δεξιᾷ Πατρὸς ἐκάθισας, * ὁ ἐν ἀρχῇ
Θεὸς Λόγος. * ὅθεν * αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις ὀρώσαι, * τοῖς Ἀποστό-
λοις ἔμφοβοι ἔλεγον. * Τίτι ἀτενίζετε * βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν;*
οὗτος, ὃν ἐθεάσασθε, * αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, * τοῦ
κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, * καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ * κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ. * Πρὸς ὃν βοήσωμεν. * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Τῆ Κυριακῆ

Τῶν ἁγίων τῆς Θεοφορίας Πατέρων τῶν ἐν Νίκαιᾳ.

Τῷ Σαββατῷ Ἑσπερας.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων, Χριστέ.

Σήμερον ὁ Χριστός.

Σὲ, Κύριε, τὸν ὄντα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὰς μυστικὰς σήμερον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον * τὴν σὴν ἄγαν ἄχραντον * ὑποδὺς γαστέρα, * ὁ πάντων Δημιουργός * ἐγένετο σὰρξ, * οὐ τραπείς τὴν φύσιν, * οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν * ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ * λογικῶς ἐμψυχωμένη σαρκί, * καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, * ἐνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν * ὄθεν εὐσεβῶς * ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις * τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. * Αὐτὸν ἰκέτευε, * σεμνὴ Παναγία, * καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον. Τὴν Ἀνάστασιν σου, Χριστέ Σωτήρ. Εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὅρκῳ ὡς ὑπέσχετο * τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι * Θεὸς ὑπέρχρονος, * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * τετελείωκε, * προελθὼν, ἄχραντε, * ἐκ γαστρὸς σου θείας * καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν * ἐκ σοῦ ὁ Κύριος.

ριος, * ὁ δρακί συνέχων τὰ πέρατα * ὄνπερ κάμοι εὐίλατον * ποιήσον
ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, * Παρθένε Μαρία, * αὐτοῦ τῆς βασιλείας με
τυχεῖν, * δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως * καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Νοὸς καθαρότητι * ὁ Ἡσαίας, Παρθένε, * πόρρωθεν προέφησε, *
Ποιητὴν τῆς κτίσεως * τεξομένην σε, * ὧ σεμνὴ πάναγνε * σὺ γὰρ
ᾠφθης μόνη * ἐξ αἰῶνος παναμώμητος * διό σου δέομαι, * τὴν με-
μολυσμένην καρδίαν μου * καθάρισον, * καὶ λάμπειως * θείας κοινω-
νόν με ἀνάδειξον, * Κόρη, τοῦ Υἱοῦ σου, * καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς
δεξιᾶς, * ὅταν καθήση, ὡς γέγραπται, * κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρότωπόν σου λιτανεύουσιν.

Θανάτου κατάλυσις * διὰ τοῦ τόκου σου ᾠφθη * σὺ γὰρ, Κόρη,
πέφυκας * τῆς ζωῆς ἀφθάρτου * ἐνδιαίτημα * διό σου δέομαι, * ἐν
σοροῖς τοῦ Ἄδου * τῶν παθῶν μου κατακείμενον * σὺ ἐξανάστη-
σον, * καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, * Παρθένε, χειραγώγησον, *
πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, * καὶ τῆς ἀνωλήθρου * καὶ θείας
καταξίωσον χαρᾶς, * ἐνθα τρυφή ἢ ἀίδιος, * ἐνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον.

Ὅρα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει.

Ἀπολυτίκιον. Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προρρημακόν, κτλ. εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώ-
μεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τῆς Ἀνα-
λήψεως γ' καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων, Χριστέ, * τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου * ἐν τῷ Σταυρῷ,
Νάνηλθες * ἵνα τοὺς ἐν σκότει * θανάτου καθημένους * συνανα-
στήσης σεαυτῷ, * ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. * Ὁ πηγάζων ζωὴν * ἐξ
οἰκείου φωτός, * παντοδύναμε Σωτῆρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * θάνατον πατήσας, * καθὼς εἶπεν, ἀνέστη, *
καὶ τὴν ἀγαλλίασιν * τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο * ἵνα πάντες κραυγά-

ζοντες * τὸν ὕμνον, οὕτως εἶπωμεν. * Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * τὸ ἀπρόσιτον φῶς, * παντοδύναμε Σωτῆρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ, Κύριε, τὸν ὄντα * ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, * ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; * ἐν τῷ οὐρανῷ; * αὐτὸς κατοικεῖς. * ἐν τῷ Ἄδῃ; * ἐπάτησας θάνατον. * εἰς τὰ βᾶθη τὰ τῆς θαλάσσης; * ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου, Δέσποτα. * Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, * σοὶ προσπίπτοντες ἰκετεύομεν. * Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη * εἰς οὐρανοὺς, ἵνα πέμψῃ * τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. * Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ. * νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. * Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, * ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν. * Ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, * ὄν ἐν κόλποις ἔχει συναίδιον. * Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ. * Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. * πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας. * ὅτι ἀνέβη Χριστός, * ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει * ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβιμ, * θεωρήσαντά σε τὸν Θεὸν * ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, * τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον. * καὶ δοξάζομέν σε, * ὅτι χρηστὸν * τὸ ἔλεός σου. δόξα σοι.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις * θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις, Χριστέ, * τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, * ἀνυμνοῦμέν σου * τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν * δοξάζοντες. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης * πρὸ ἑωσφόρου, * ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ * πρὸ τῶν αἰώνων, * κἂν Ἄρειος κτίσμα σε * καὶ οὐ Θεὸν δοξάζῃ, * τόλμη * συνάπτων σε τὸν Κτίστην * τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, * ὕλην * πυρὸς τοῦ αἰωνίου * ἑαυτῷ θησαυρίζων. * ἀλλ' ἡ Σύνοδος * ἡ ἐν Νικαίᾳ, * Υἱὸν Θεοῦ σε * ἀνεκήρυξε, Κύριε, * Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Τίς σου τὸν χιτῶνα, * Σῶτερ, διεῖλεν; * Ἄρειος ὁ ἄφρων, * ὁ τῆς Τριάδος * τεμῶν τὴν ὁμοτίμον * ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις. * οὗτος * ἠθέτησέ σε εἶναι * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος. * οὗτος * Νεστορίον διδάσκει * Θεοτόκον μὴ λέγειν. * ἀλλ' ἡ Σύνοδος * ἡ ἐν Νικαίᾳ, * Υἱὸν Θεοῦ σε * ἀνεκήρυξε, Κύριε, * Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῷ περιπίπτει * τῆς ἁμαρτίας * Ἄρειος, ὁ μύσας * τὸ φῶς μὴ βλέπειν, * καὶ θεῖω σπαράττεται * ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, * πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν * καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, * ἄλλος * Ἰού-

δας χρηματίσας * τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ * ἀλλ' ἡ Σύνοδος * ἢ ἐν Νικαίᾳ, * Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, * Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἄρειος ὁ ἄφρων * τῆς παναγίας * τέτμηκε Τριάδος * τὴν μοναρχίαν * εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε * καὶ ἐκφύλους οὐσίας * ὅθεν * Πατέρες θεοφόροι, * συνελθόντες προθύμως, * ζήλω * πυρούμενοι, καθάπερ * ὁ Θεοβίτης Ἑλλίας, * τῷ τοῦ Πνεύματος τέμνουσι ξίφει * τὸν τῆς αἰσχύνης * δογματίσαντα βλάσφημον, * καθὼς τὸ Πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον * τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, * τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, * Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, * οὐσίαν τε καὶ Θεότητα * τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, * καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, * τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, * παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς * προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γινωριζόμενος. * αὐτὸν ἰκέτευε, * σεμνὴ παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 14.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχημαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτούς, ἕως Χοβὰλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκού. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν

ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλείως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος ὁ Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 8.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες, κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, τὴν ὡμοσα τοῖς πατέρας ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστε, χιλιοπλάσιως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγήσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 14.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστίν ἐν αὐτῇ· πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προεἶλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός·

ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου· ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτῆν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος δ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων * ἀκριβεῖς φύλακες γεγονάτε, * ἅγιοι Πατέρες· * τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον * ὀρθοδόξως δογματίσαντες, * Ἀρείου τὸ βλάσφημον * συνοδικῶς κατεβάλετε· * μεθ' ὃν καὶ Μακεδόنيον * πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, * κατεκρίνατε Νεστόριον, * Εὐτυχεῖα καὶ Διόσκορον, * Σαβέλλιον τε * καὶ Σεβήρῳ τὸν ἀκέφαλον· * ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, * ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον * ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι, δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, τῆς οικονομίας * πληρώτας τὸ μυστήριον, * παραλαβὼν τοὺς σοὺς Μαθητάς, * εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες· * καὶ ἰδοὺ, * τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες. * Ὁ δὲ ἐμὲ * πτωχεύσας κατ' ἐμὲ, * καὶ ἀναβάς, * ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * ἐξαπόστειλον, * φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστασιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτῆρ, * Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· * καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, * καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, * ὡς Θεὸς παντοδύναμος, * γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· * διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς * ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Ῥεύσεως ἡμᾶς * τῆς πάλαι Χριστὸς * ἐπανορθῶσαι θέλων, * Σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τάφῳ τίθεται· * ὃν Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, * θρηνοῦσαι ἔλεγον· * Οἴμοι, Σωτῆρ τῶν ἀπάντων! * πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; * οἰκήσας

δὲ θέλων, * πῶς ἐκλάπη; * πῶς μετετέθη; * ποῖος δὲ τόπος τὸ
 σὸν ζωφόρον * κατέκρυψε Σῶμα; * Ἀλλὰ, Δέσποτα, * ὡς ὑπέ-
 σχου ἡμῖν, ἐμφάνηθι, * καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν * τὸν ὄδυρμόν τῶν
 δακρύων. * Ἐρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, * Ἄγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεβόησε. *
 Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, * τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε. * ὅτι ἀνέστη
 ὁ Κύριος, * τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθη, Χριστέ, * καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ
 σου σκυλεύσας, * τριήμερος ἀνέστης, * ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, * τῷ
 κόσμῳ δωρούμενος * ἀτελεύτητον ζωὴν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον * τῶν θεοφόρων Πατέρων, * τῶν
 ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων * ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει
 Νικαέων, * τῶν Ὀρθοδόξων τὰ συστήματα * εὐσεβοῦντες, πιστῶς
 ἐορτάσωμεν. * Οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου * τὸ ἄθεον δόγμα *
 εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, * καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδι-
 κῶς * τοῦτον ἐξωστράκισαν. * καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ *
 ὁμοούσιον καὶ συναίδιον, * πρὸ τῶν αἰώνων ἔντα, * τοῖς πᾶσιν ἐδί-
 दाξαν ὁμολογεῖν, * ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ * ἀκριβῶς καὶ
 εὐσεβῶς * τοῦτο ἐκθέμενοι. * Ὅθεν καὶ ἡμεῖς * τοῖς θείοις αὐτῶν
 δόγμασιν ἐπόμενοι, * βεβαίως πιστεύοντες * λατρεύομεν * σὺν Πα-
 τρι τὸν Υἱὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, * ἐν μιᾷ Θεότητι *
 Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, * τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων * κεκρυμμένον *
 καὶ ἀπὸ γενεῶν, * πληρώσας ὡς ἀγαθός, * ἦλθες μετὰ τῶν Μα-
 θητῶν σου * ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, * ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, *
 τὸν Ποιητὴν καὶ πάντων Δημιουργόν. * τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει
 σου * μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, * εἶδει καὶ τῆ δόξη τῆς
 σαρκός σου * ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς. * ἧς καὶ ἡμεῖς
 μετασχόντες * τῆ εἰς οὐρανοὺς ἀνόδῳ σου, Δέσποτα, * τὸ μέγα σου
 ἔλεος * τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, * καὶ οἱ φυλάσσοντες
 ἀπενεκρώθησαν. * καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, * ζητοῦσα τὸ
 ἄχραντόν σου Σῶμα. * ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, * μὴ πειρασθεὶς ὑπ'
 αὐτοῦ. * ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, * δωρούμενος τὴν ζωὴν. * Ὁ
 ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

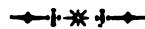
Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἵπερδεδόξασμένος εἶ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς * τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, * καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν * πάντα ἡμᾶς ὁδηγήσας· * πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἀνελήρθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς * τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· * βεβαιωθέντων αὐτῶν * διὰ τῆς εὐλογίας, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου.

Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ.

Κανὼν Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θειότης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπίρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν * θεαρχικάς, * ἐνιαίας φύσεως * ἀπαράλλακτον μορφήν, * ἀγαθὸν φιλόανθρωπον Θεόν, * τῶν πταισμάτων ἰλασμόν * ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος * καὶ τριλαμπής * χαρακτηῆσαι Κύριος * ἐν Θεότητι μιᾷ * πεφυκώς, συνέτισον ἡμᾶς, * καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς * θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος * τὴν ἐθνῶν * Ἐκκλησίαν, ἕνα σε * τρισυπόστατον Θεόν * προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, * καὶ δι' οὐπερ, καὶ ἐν ᾧ * τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν * ὁ νοητός, * Θεοτόκε, Ἥλιος, * καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς * τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς· * ὃν ὑμνοῦντες εὐτεβῶς * σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας, τρίφωτε Θεέ, * τάξεις τὰς οὐρανίους, * κατεσκευάσας Κμέλλειν * τρισαγίοις σε φωναῖς· * δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, * ἀνυμνοῦντας * σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν * σύμμορρον ἐνιαίαν * Θεαρχίαν
ὕμνουντες, * λιτάζομέν σε θερμῶς, * ἀμαρτημάτων πολλῶν * κατα-
πέμψαι * νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ὁ νοῦς ὁ ἀναρχος Πατὴρ, * σύμμορρε Θεοῦ Λόγε, * καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ θεῖον, * τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, * τοὺς ἀνυμνοῦντας πι-
στῶς * τὸ σὸν κράτος * φροῦρησον ὡς εὐπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς * ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν * γεγονώς ὁ
Θεός μου * ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Ἄγνη, * καὶ τοὺς γενάρχας τῆς
πρὶν * καταδίκης * μόνος ἠλευθέρωσεν.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, * ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, * ἴδε τὴν ἡμῶν * ταπει-
νωσιν, ὡς οἰκτίρμων, * καὶ σπλαγχνίσθητι, φιλόνηθρωπε πανά-
γαθε. * οὐδαμῶθεν γὰρ ἐλπίζομεν * συγχωρήσεως τεύξασθαι * τῶν
κακῶν, ὧν ἡμάρτομεν. * διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ'
ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἄγνη, * ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, * ἴδε τῶν ἡμῶν *
τραυμαμάτων τὰς ἀλγηδόνας, * καὶ σπλαγχνίσθητι, πάναρχραυτε,
καὶ ἴασαι * τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, * τῷ σῶ ἑλέει δροσί-
ζουσα, * καὶ βρωῶσα τοῖς δούλοις σου. * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ
οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ψοῦ διάνοιαν, * Μονὰς ἢ τρίρωτος, * καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν *
Ἰσῶν ὑμνητῶν * θάπτον ἀναβίβασον, * καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς
σῆς * καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον * καὶ μεταμόρφωσον * ἐκ κακίας με πάσης *
πρὸς ἀρετὴν, * μόνη ἀσχημάτιστε * καὶ ἀναλλοίωτε Ἰριάς, * καὶ
σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, * σφῶς ὑπέστησας * τῶν Ἀγγέλων τὰς
τάξεις * λειτουργικὰς * σοῦ τῆς ἀγαθότητος, * ὁ τρισυπόστατος
Θεός. * μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄκτιστος * Θεός ἀίδιος * τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώ-
πων * προσειληφώς * φύσιν, ἀνεμόρφωσεν * ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, *
Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄.

Τῷ θεῷ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Νοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, * προνοητικὴν καὶ σωστικὴν * πάντων ὑπάρχουσαν, Δέσποτα, * τρίφωτόν τε μίαν, * πρὸς σέ ὀρθρίζομεν, * συγχώρησιν αἰτοῦντες * τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, * καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, στήριξον, * μοναρχικωτάτη * Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, * καὶ πάσης ἐπηρείας * ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, * καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς * τρισυποστάτου Θεότητος, * Ἦλιε τῆς δόξης, * καθοδηγῶν με αἰεὶ, * τῆς θείας βασιλείας * μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν * τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, * Δόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, * φρούρει καὶ συντήρει * τοὺς σε δοξάζοντας, * πρεσβείαις τῆς τεκούσης * σέ Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, * Θεαρχία τριφαῆς, * τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, * καὶ τοῦ κάλλους ἀκτίσι τοῦ φωτουργοῦ * τῆς σῆς ἀγαθότητος * καταλάμπεσθαι πάντας * καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον * κατ' οὐσίαν, τριλαμπές, * παντοκρατές, ἀπρόσιτον, * τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς * αἰνούντων τὸ κράτος σου, * καὶ πρὸς θεῖαν ἀγάπην * ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, * αἰεπάρθενε, σαφῶς * ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος * τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῆ * μορφήν τῆς Θεότητος * προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους * εἰσηγήσατο.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας οικονομίαν.

Πάτερ καὶ Υἱέ * σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, * βλέψον εἰς ἡμᾶς * τοὺς πιστεῖ σε προσκυνοῦντας, * καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου, εὐσπλαγχνε, * σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι * ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἶδαμεν. * καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε. * Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, * πανύμνητε Θεοτόκε. * λάμψον φωτισμὸν * καρδίαις ἐσκοτισμέναις, * καὶ καταύγασον τὴν ποιμένην σου, πανάχραντε. * ὅσα γὰρ θέλεις, καὶ δύνασαι, * ὡς Μητὴρ οὔσα τοῦ

Κτίστου σου * και βόησον τοῖς αἰτουσί σε * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * και οὐδεις καθ' ὑμῶν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβέλον μὲν τὴν κάμινον.

Ρωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, * τρίψωτε χαρακτῆρσι Μονάς, * τοῦ φυλάττειν σου * και τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, * και πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος * ἀφράστως ἐνιατὸς Θεός, * τοῖς προσώποις δὲ * τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, * συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς * ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν * και περιστάσεων.

Συμφυῆ και συναίδιον δοξάζομεν * ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, * ιδιότησιν * ἀσυγχύτοις ὑποστατικαῖς, * Τριάς, τὸ διάφορον ἀπλῶς * προβαλλομένην ἐν μορφῇ * ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεός ὁ ὑπερούσιος προσείληφεν, * ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σου, ἀγνή, * τὸ ἡμέτερον * φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, * και πάντας ἐδίδαξε βραῦν * Εὐλογημένη ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

λασμὸν τῶν πταισμάτων * θᾶττον παράσχου μοι, * και παθῶν ἰπολυτρόπων * τὴν ἀπολύτρωσιν, * σύμμορφε Τριάς, * και Μονάς τρισυπόστατε, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους * καταγγελλλόμενος, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων, * πάντας ἐλέησον, * τρίψωτε Μονάς * και Τριάς ὑπεράγαθε, * τούς δοξολογοῦντας * τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου * φῶς συναίδιον * τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα * Λόγον σὺν Πνεύματι, * τῷ ἔκπορευτῷ * φωτί, πιστεῖ δοξάζομεν * και ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, * Ἀχραντε, τέτοκας, * παντοδύναμον Λόγον, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * τῆς προγονικῆς * πληγῆς πάντας ἰώμενον * τούς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις.

Ὁρᾶν * αἱ τάξεις Χερουβιμ, Δέσποτα, * κάλλους τοῦ σοῦ * τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι, πτέρυξι * κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριπτόν * ὕμνον ἀναβῶσι, * τὸ τρισυπόστατον * τῆς σῆς Θεαρχίας ἐνικὸν * κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς * ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἡλιε, * σῶν οἰκετῶν * παράσχου
ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον * τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμά-
των πολλῶν, * μόνε παντελεῆμον * καὶ τρισυπόστατε, * καὶ τῆς
ἀκηράτου σου ζωῆς * ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡ φῶς * ὁμότιμον καὶ τρισηλίον * καὶ φωτουργόν * Θεότης πε-
φυκυῖα, καταύγασον * τοὺς πιστῶς σε μέλλοντας, καὶ τῆς ζορε-
ρᾶς * ῥῦσαι κακοπραγίας, * καὶ καταξίωσον * τῶν φωτεινοτάτων
σου σκηνῶν, * ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς * τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν * ὁ σὸς Υἱός, * Παρ-
θένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε * διὰ σοῦ, πανύμνητε, καὶ θείου
φωτὸς * αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου * πάντας ἐπλήρωσε * τοὺς σε Θεο-
τόκον ἀληθῶς * πιστεὶ δοξάζοντας.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, * τοῦ Ἄδου ὀδυρομένου, * ἡ Μαρία
Ἐβόα * πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· * Ἐξέλθετε, * οἱ
τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, * κηρύξατε * τὸν τῆς Ἀναστάσεως λό-
γον· * ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, * παρίστατο τῷ τάφῳ σου * Μαρία ἡ Μαγδαληνή, *
καὶ ἐκλαίει βοῶσα, * καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα, ἔλεγε· * Ποῦ
ἔθηκας * τὴν αἰώνιον ζωὴν; * ποῦ ἔκρυψας * τὸν ἐπὶ θρόνου Χε-
ρουβὶμ; * οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες * ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώ-
θησαν· * ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, * ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε·
Ὁ ἐν νεκροῖς * καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, * δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου Μητέρα, * ἦλθες ἐπὶ τὸ
πάθος * ἐκουσίᾳ βουλῇ, * λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀναζητήσαι
θέλων τὸν Ἀδάμ, * λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· * Συγχάρητέ μοι, * ὅτι
εὐρέθη * ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. * Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, *
δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἡ ζωὴ * ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, * καὶ σφραγίς * ἐν τῷ λίθῳ ἐπέ-
κειτο * ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται ἐρύλαττον Χριστόν *
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ * ἀροσίστα πατάξας, * ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου * ζωὴν ἀθάνατον εὐρομεν, * παντο-
δύναμε, * καὶ μόνε τῶν ὄλων Σωτὴρ * σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σου
Ἐγέρσει * πάντας ἀνεκαλέσω, * ὁ λύσας Ἄδου τὸ νίκος * καὶ
θανάτου τὸ κέντρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, * ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, * τὸν ἐκουσίως *
προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * Χριστόν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, ὁ Ἄμωμος· τὰ Εὐλογητάρια· καὶ ἡ Ἑπακοή.

Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου * θανάτῳ, Χριστέ, * πύλας τοῦ
Ἄδου * συντρίψας ὡς Θεός, * ἠνοιξας ἡμῖν * τὸν πάλαι Παρά-
δεισον * καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἐρρύτω ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ * τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω * πρὸς σέ, Λόγε *
οἰκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς * τοὺς ἐξουθνημένους, * καταρτίζων εὐχρη-
στα * σκεύη σου, Λόγε.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * πανσωστικῆ αἰτία * εἴτινι τοῦτο * κατ' ἀξίαν
πνεύση, τάχει * ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, * πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, * οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύ-
νατο * ἐχθροῦ πάλαισμα * οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν * μὴ μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ * ὡς στρου-
θίου, Λόγε * οἴμοι! πῶς μέλλω * τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, * φιλ-
μαρτημῶν ὑπάρχων;

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, * εὐδοκία, σύνεσις, *
εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία * ἰσοουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστί καὶ Λόγε.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον * ἐχθροὶς φοβεροὶ * καὶ πᾶσι θαυμαστικοί * ἄνω γὰρ ὀρώσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν * ὁ τῶν δικαίων κληρὸς * ἐπίκουρόν σε ἔχων, * Σῶτερ, οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * τὸ κράτος ἐπὶ πάντων * ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι * προσκυνοῦσι, * σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Γ'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ.

Ὁ Ν'. καὶ τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ'. τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ'. καὶ τῶν Πατέρων εἰς ε'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος πλ. β'.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ ἰχνεσι, *
• **Ο**τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον
• ψδὴν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις * ἐπὶ Σταυροῦ, * πατρικῆς ἐπλήρωσας * εὐδοκίας, ἀγαθὲ * Ἰησοῦ, τὰ σύμπαντα· διὸ * ἐπινίκιον ψδὴν * σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινίς * ἡ τελευτὴ * προσταχθεῖσα πρόσεισι, * τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, * δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν * ἀτελεύτητητον ζωὴν, * καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἑαυτῆς δεξαμένη * δημιουργόν, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, * ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον, ἀγνή, * τῶν κτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος πλ. α'.

Ὤδὴ α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

• **Α**σωμεν, πάντες λαοί, * τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβίμ * ἀναληφθέντι *
• **Α**μετὰ δόξης Χριστῷ, * καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς * ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * ψδὴν ἐπινίκιον, * ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ὀρθέντι Θεῷ * ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, * καὶ νόμον δόντι * τῷ θεόπτη Μωσῇ, * τῶν Ἑλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους * ἀνακληθθέντι σὰρκι, * αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν * χοροὶ Ἀγγέλων * θεασάμενοι * μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις, * ἐξεπλήττοντο, * συμφώνως δὲ ἀνέμελλον * ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοδοκίον.

Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, * τὸν σάρκωθέντα ἐκ σοῦ, * καὶ ἐκ τῶν κόλπων * τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, * ἀπαύστως πρέσβευε, * ἐκ πάσης περιστάσεως * σῶσαι οὓς ἐπλασεν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἦχος πλ. β'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ σύλλογον τῶν Πριμένων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὴν τῶν ἁγίων Πατέρων * ἀνευρημῶν * παναγίαν Σύνοδον, * τὸ πανάγιον αὐτῆς * ἐν ἐμοὶ χρησμοφῶδημα βῶν * ἱκετεύω σε, Χριστέ, * διαφυλάττεσθαι.

Οἱ θεοφόροι Πατέρες, * ὡς ἀστράπαι, * συνελθόντες σήμερον, * σέ, Χριστέ, μονογενῆ, * τῷ Πατρὶ συνάναρχον Υἱὸν * ὠμολόγησαν τρανώς * καὶ ὁμοούσιον.

Νύμφης σου τῆς Ἐκκλησίας * οἱ εὐκλεεῖς * νυμφροστόλοι, Δέσποτα, * τὸν τῆς πίστεως σαρκῶς * ὀρισμὸν ἐκθέμενοι χρυσοῦν, * ὡσπερ κόσμον εὐπρεπῆ, * ταύτην ἐκόσμησαν.

Θεοδοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ δόξῃ * τῇ θεικῇ, * ἡ σεπτὴ Βασιλίσσα * τῷ Υἱῷ τῷ ἑαυτῆς * καὶ Θεῷ παρίσταται, ἡμῖν * σωτηρίαν ψυχικὴν * καθικετεύουσα.

Καταβασία.

Θεὶω καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωστος γνόφω,

Ἐρῆτόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον·

Ἴλὺν γὰρ * ἐκτινάξας ὀμματός νόου,

Ὁρᾷ τὸν ὄντα, * καὶ μυεῖται Πνεύματος

Γνώσιν, γεραιῶν * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
» κέρας * τῶν χριστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς *
» ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί * καθαρῶτα ἢ κτίσις, * διελύετο
φύβω· * ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ * παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς * σταυρω-
θέντος, * κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτω θάνατος λυθείς * κεῖται δέιλαιος ἄπνους· * τῆς ζωῆς
γὰρ μὴ φέρων * τὴν ἔνθεον προσβολήν, * νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, *
καὶ δωρεῖται * πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου, Ἄγνη, * πᾶταν φύσεως τάξιν * ὑπερ-
βαίνει τὸ θαῦμα· * Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, *
καὶ τεκοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς Ἀναλήψεως. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἄνεπτης, ζωοδότα Χριστέ, * πρὸς τὸν Πατέρα, * καὶ ἀνύψω-
σας * ἡμῶν τὸ γένος, φιλόανθρωπε, * τῇ ἀράτῳ εὐσπλαγ-
χνία σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων, Σωτῆρ, * βροτεῖαν φύτιν * θεασά-
μεναι * συνανιούσάν σοι, ἀπαύστως * ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουσιν σε.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροὶ, * Χριστέ, ὀρῶντες * μετὰ σώμα-
τος * ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουσιν * τὴν ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ἀπαύστως, Ἄγνη, * τὸν προελθόντα * ἐκ λαγόνων
σου, * ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα
Θεοῦ.

Τῶν Πατέρων. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Προὴν καὶ πάθος καὶ τομὴν * Ἄρειος ὁ παράφρων * τῇ γεννή-
σει τῇ θεῷ * δυσσεβῶς ὁ ἀσεβής * προσάπτων, τῷ τμητικῷ *
τῶν Πατέρων * ξίφει ἀποτέμνεται.

Ὡς πάλαι θεὸς Ἀβραάμ, * στρατευόμενοι πάντες * οἱ σεπτοὶ
θεηγόροι, * τοὺς ἐχθρούς σου, ἀγαθὲ, * τοὺς μανιώδεις τῇ σῇ *
δυναστεία, * κραταιῶς ἀπώλεσαν.

Τὸ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν * κροτηθὲν Ἰερζέων, * ὁμορῦσιον,
Σῶτερ, * σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ * καὶ Πιριητῇ τοῦ παντός * γεν-
νηθέντα * εὐσεβῶς ἐκέρυξαν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, * οὐδὲ γλώσσα, Παρθένε, * εὐ-
φημεῖν σε ἀξίως· * ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σπρας * ὁ ζωοδότης Χρι-
στός * σαρκωθῆναι, * Πάναγνε, ηὐδόκησεν.

Καταβασία.

Ἐρρήξε γατρὸς * ἠτεκνωμένης πίδας,
 Ἐγγρὶν τε δυτκάθεκτον * εἰτεκνουμένης,
 Μόνη προτευχῆ * τῆς προρρήτιδος πάλαι
 Ἄννης, φερύτης * πνεῦμα συντετριμμένον,
 Πρὸς τὸν δυνάστην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.
 Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώτας οἰκονομίαν, * καὶ τὰ ἐπὶ γῆς *
 ἐνώτας τοῖς οὐρανόις, * ἀνελήθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, * οὐδαμίθεν χωριζόμενος, * ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, *
 καὶ βρωῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς
 καθ' ὑμῶν.

Καθίσματα τῶν Πατέρων. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωτῆρες ὑπέρλαμπροι * τῆς ἀληθείας Χριστοῦ * τῷ κόσμῳ
 ἐδείχθητε * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, * Πατέρες μακάριοι, * τήξαν-
 τες τὰς αἰρέσεις * τῶν δυσφήμων γλωττάλων * σβέσαντες τὰς
 φλογώσεις * τῶν βλαστημῶν συγχύσεις * διό, ὡς Ἱεράρχαι Χρι-
 στοῦ, * πρεσβεύατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δίξα. Τῶν αὐτῶν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἰψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ * πόλις σήμερον * ἐκ πάσης γῆς
 πρὸς ἑαυτὴν * συνεκάλεσε * τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτῶ Ἀρχι-
 ερεῖς * κατὰ τοῦ λαλήσαντος * βλαστημίαν Ἀρείου, * καὶ κατα-
 σμικρύναντος * τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, * Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ
 Θεοῦ * ὃν καθελόντες, * τὴν Πίστιν ἐκράτυναν.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὅμοιον.

Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς * μετὰ δόξης, * καὶ συγκαθίσας τῷ
 Πατρὶ * δεξιόθεν, * οὐ οὐδαμῶς κελώρισται, φιλόνηρωπε Χριστέ, *
 Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον * τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σου * πέμψειν ὑπο-
 σχόμενος, * καὶ ἡμῶν καταυγάτας * τὰς διανοίας, διδοῦ φωτι-
 σμόν, * ὡς ἂν ἀπαύστως * ὑμνωμέν σε, Δέσποτα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
 • σία * θεοπρεπῶς * μέλπει, ἀνακραζούσα * ἐκ διανοίας καθα-
 • ρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἠνθησε, * Χριστέ, τῆς ὄντως ζωῆς. * ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, * καὶ ἀρδευθεὶς * αἵματι καὶ ὕδατι * ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, * τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφρις μοι * ψευδῶς τὴν θέωσιν * ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ, * ὁ θεουργὸς * τῆς ἀνθρώπων φύσεως, * νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον * τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθελκτα * καὶ ἀκατάληπτα, * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόκε, * θεοπρεποῦς * πέφυκε κυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, * ἀειπάρθενε, μυστήρια.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰσακήκοα, Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, * τὸν Παράκλητον ἡμῖν * ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστείλαι· * διὸ βοῶμεν· * Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνῆλθεν ὁ Σωτὴρ * πρὸς τὸν Πατέρα ἐν σαρκί, * κατεπλάγησαν αὐτὸν * αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, * καὶ ἐβόησαν· * Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις * ταῖς ἀνωτέrais ἐβόων· * Πύλας ἄρατε Χριστῷ, * τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· * ὃν ἀνυμνοῦμεν * ἅμα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, * καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω· * ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἔστι, * Παρθένος δὲ διέμεινεν· * ἦν ἀνυμνοῦντες, * Χαῖρε, Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Τῶν Πατέρων.

Χριστὸς μου δύναμις.

Νοθεύτας ἄρειος * φρενὶ ἀγνώμονι * τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, * ταῖς Πατριχαῖς * ψήφοις ἐξωστράκισται * τῆς Ἐκκλησίας, σεσηπὸς * ὡσπερ μέλος ὁ δυτῶνυμος.

Ἵπὲρ σοῦ, Δέσποτα, * ἀγωνιζόμενος * ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, * σοῦ τοὺς ἐχθροὺς * ἄγαν ἐτροπώσατο· * καὶ συμφυῆ σε τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι ἐδόξασε.

Μερίτης γέγονας, * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, * τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου· * ὅθεν, Χριστέ, * δύο σε ταῖς φύσεσιν, * ἓνα γνωρίζοντες Υἱόν, * ἰ Θεόφρονες ἐκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε * φυτοῦ ἀπόγευσις· * τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον *
ἐκ σοῦ φανέν, * Πάναγνε, ἀνέστησε, * καὶ Παραδείσου τῆς τρυ-
φῆς * κληρονόμον με κατέστησεν.

Καταβασία.

Ἄναξ ἀνάκτων, * οἶος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθὼν * Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσσοθενὲς σου * Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις
Νημερτὲς ἐξέπεμψας, * ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου, ἀγαθὲ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-
» **Χ**ὰς * πύθω καταύγασσον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,
» τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλού-
» μενον.

Τροπάρια.

Ἵποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβίμ * νῦν, καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, *
Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, * σὲ ἰδόντα, Λόγε * Θεοῦ, τὸν ὄντως
Θεόν, * Ληστῆ ὁλοποίησαντα * τὸν Παράδεισον.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, * Δέσποτα Χριστέ, ὑποστροφῆν· *
σύ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες * ἐπιλελησμένον, * δι' εὐσπλαγχνίαν
πολλήν, * πρὸς ὕψος ἀρθαρσίας * τῆ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ,*
ὁμολογούντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν * ἀκαταμάχητον *
κεκτήμεθα, τὴν ὄντως * Θεογεννήτριαν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁρθριζόντες βοῶμέν σοι.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα, * ἐλεῆμον, * ταῖς ἄνω
Δυναμίεσι * μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἀγγέλων αἱ Δυναμίεις αἰρόμενον * σὲ ἰδοῦναι, * τὰς πύλας,
ἐκραύγαζον, * τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Ἀπόστολοι ἰδόντες ὑψύμενον * τὸν Σωτῆρα, * ἐν τρόμφῳ
ἐκραύγαζον· * **Τ**ῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, * Θεοτόκε· * σύ γὰρ τὸν
Θεὸν Λόγον * σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τῶν Πατέρων.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Οὐραῖοι πόδες ὡς ἀληθῶς * σέ τῶν κηρυττόντων τὴν εἰρήνην, *
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσταν * πάντων τῶν Ἀγγέλων * καὶ
τῶν ἀνθρώπων, Χριστέ, * καὶ πλήθει τῆς εἰρήνης * κόσμον συν-
άπτουσταν.

Σοφίαν, δύναμιν τοῦ Πατρὸς, * Λόγον ἐνουπόστατον, Χριστέ, *
σέ συνελθόντες ἐκέρυξαν * οἱ τῆς παναγίας * ἱερωσύνης σεπτῶς *
τῷ νόμῳ σφραγισθέντες * θεῷ Διδάσκαλοι.

Ἰδαίων νόματα καθαρὰ * τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ *
τὴν Ἐκκλησίαν ποτίσαντες, * ἐπὶ τῶν ἰδαίων * τῆς ἀναπαύ-
σεως νῦν * τρυφᾶτε δι' αἰῶνος * ἀγαλλιώμενοι.

Θεοτοκίον.

Λυχνίαν, πάναγνε, φαινήν, * πᾶσιν ἀπαυγάζουσταν Χριστὸν *
δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, * σέ εἰδότες, μόνη * Θεογεννητορ ἀγνή, *
τὴν σὴν νῦν προστασίαν * ἐπικαλούμεθα.

Καταβασία.

Λυχνίον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος ὁρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ * ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα-
σμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, * βοῶ
σοι Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος, Δέσποτα, * τοῖς μὲν ἡλοῖς τὴν ἀράν * τὴν
καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας * τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, *
Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον * διαρρήξας, τὸν κόσμον * ἠλευθέρωσας.

Ἀδάμ κατενήνεκται, * δι' ἀπάτης πετρυσθείς, * πρὸς τὸ τοῦ
Ἄδου βάραθρον * ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, * κατηλ-
θες πρὸς ἔρευναν, * καὶ ἐπ' ὤμων βαστάτας * συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, * ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς * τὸν κυβερ-
νήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν * κατεύ-
νασον τάρραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου * τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ἐσκίρτησαν Ἀπόστολοι, * ὀρώντες * μετάρσιον σήμερον * τὸν
Ἐκτίστην αἰρόμενον, * ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, * καὶ φόβῳ ἔκρα-
ζον. * Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Ἐπέστησαν οἱ Ἄγγελοι, * βρωῖνες, * Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς
σου. * Ὁν τρόπον κατείδετε * Χριστὸν ἀνερχόμενον, * σαρκὶ ἐλευ-
σεται, * δίκαιος πάντων Κριτῆς.

Ὡς εἶδόν σε, Σωτὴρ ἡμῶν, * Δυνάμεις * αἱ οὐράνιαι εἰς ὕψος *
αἰρόμενον σύσσωμον, * ἐκραύαζον λέγουσαι. * Μεγάλη, Δέσποτα, *
ἡ φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάρλεκτον, * καὶ ὄρος * καὶ κλίμακα ἐμφυχον, *
καὶ πύλην οὐράνιον * ἀξίως δοξαζόμεν, * Μαρία ἐνδόξε, * ὀρθοδόξων
καύχημα.

Τῶν Πατέρων. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαθεῖν οὐ δεδύνηται * ζηζανίων ὁ σπορευς * τὸ τῆς προνοίας
Ἄαρατον, * τῆς μανίας ἐπώνυμος ὁ κληθεὶς. * Ἰούδαζ ζηλώσας
γάρ, * ὡς ἐκεῖνος ἐρράγη * ὁ παμπόνηρος.

Ὁ θεὸς κατάλογος * τῶν Πατέρων ὁ σεπτὸς, * μονογενὲς ἀπαύ-
γασμα * τῆς οὐσίας ἐκλάμψαν τῆς Πατρικῆς * κηρύττει σε, Δέ-
σποτα, * καὶ πρὸ πάντων αἰώνων * γεννηθέντα Υἱόν.

Γαστήρ διαρρήγνυται * κατὰ λόγον ἢ πηγῇ, * τὴν θολερὰν
καὶ ἄποτον * αἰρέσεων πηγάσασα δυσσεβῶν, * ἀρότρῳ δεήσεως *
Ἱερῶν ἐνθέων * προμηθέστατα.

Θεοτοκίον.

Ὁ μέγας προέγραψεν * ἐν Προφήταις Μωϋσῆς * σὲ κιβωτὸν
καὶ τράπεζαν * καὶ λυχνίαν, καὶ στάμνον συμβολικῶς, * σημαί-
νων τὴν σάρκωσιν, * τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, * Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

Γλασμὸς ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης, ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἴν', ὡς προφήτην * ὀηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορας διαρπάσης
Ὅλον τὸν Ἀδάμ, * παγγενῇ πεπτωκότα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, * καὶ τῶν Πατέρων τὰ δό-
γματα, * τῇ Ἐκκλησίᾳ * μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυεν. * ἡ καὶ

χιτώνα φοροῦσα * τῆς ἀληθείας, * τὸν ὕραντὸν ἐκ τῆς ἄνω * θεολογίας, * ἐρθοτομεῖ καὶ δοξάζει * τῆς εὐσεβείας * τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι * τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας * ἀκούσωμεν βρώτης· * Ὁ διψῶν ἐρχέσθω καὶ πινέτω· * ὁ κρατῆρ ὄν φέρω, * κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας· * τούτου τὸ πόμα * ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, * ὕδωρ οὐ προχέων * ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας· * ἕς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ * Θεὸν ὄρα φλεγόμενον· * Ἴδετε, * ἴδετε, * ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, * καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι, * ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, * ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, * καὶ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος * οὐκ ἐστὶν ἄλλως. * Ἐντεύθεν οἱ μετέχοντες * πλησθίζονται, * καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας * τὸ μέγα μυστήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐορτάζομεν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσαιτέ μοι φρένας.

Κατὰ Ἀρείου.

Ξένον τὸν Υἱὸν Πατρός οὐσίας λέγων
Ἄρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

Ταῖς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * Ἄγγελος τοῖς ὀσί-
- » Δοῖς Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα
- » Θεοῦ, * τὸν τύραννον ἐπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, * ὁ
- » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, * ζόφον περιεβάλετο, * καὶ ἐν ἡμέρᾳ * ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα, τὴν γῆν * τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· * Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμφιάσατο, Χριστέ, τῇ καταβάσει σου * φέγγος τὰ καταχθόνια· * ὁ Προπάτωρ δὲ * θυμηδίας ἔμπλεως ὄφθεις, * χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· * Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ, Μῆτερ Παρθέने, φῶς ἀνέτειλε * πάση τῇ οἰκουμένη
 παιδρόν· * τὸν γὰρ Κτίστην σὺ * τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· *
 ὄν αἵτησαι, Πάναγνε, ἡμῖν * καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς * τὸ
 μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

ἐν νεφέλῃ φωτὸς * ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, * εὐλογη-
 ὅτος ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστέ, * τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, *
 ἀναληφθεὶς τῷ Θεῷ * καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ὁ ἀνελθὼν ἐν σαρκὶ * πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, * εὐλο-
 γητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, * εὐλογη-
 τὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Πατέρων. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νενικήκατε μανίας τὸν ἐπώνυμον * Ἄρειον, τὸν μανέντα δει-
 νῶς, * καὶ λαλήσαντα * εἰς τὸ ὕψος ἄδικα Θεοῦ· * Υἱὸν γὰρ ἡρ-
 νήσατο βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Υἱὸν βροντῆς μιμούμενοι, θεσπέσιοι, * Λόγον Πατρὶ συν-
 ἀναρχον * καὶ ὁμόθρονον, * πυριμόρφους στόμασιν ὑμῶν * τοὺς
 πάντας διδάσκετε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέ-
 ρων ἡμῶν.

Ὡς ὑπόπτεροι τῷ Λόγῳ βοηθήσοντες, * ἤκατε, θεομακάριστοι· *
 οἰκουμένης γὰρ * ἐκ περάτων ἤθροισεν ὑμᾶς * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
 βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμιнос οὐκ ἔφλεξε, * γέννησιν προτυποῦσα
 τὴν σὴν· * τὸ γὰρ θεῖον πῦρ * σὲ μὴ φλέξαν, ᾤκησεν ἐν σοὶ, *
 καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· * Εὐλογημένη ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυή-
 σασα.

Καταβασία.

Σύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος,
 Σέβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας.

Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις
 Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ἰσοσθενής, ἀναρχος, * εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρημός.

» Ἐκ φλογός τοις ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυ-
 » Ἰσταν * ὕδατι ἐφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστέ, μόνῳ
 » τῷ βούλεσθαι· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι * προφητοκτόνον λαόν, * θεοκτόνον ὁ φθό-
 νος * νῦν ἀπειργάσατο, * σὲ ἐπὶ Σταυροῦ * ἀναρτήσαντα, Λόγε
 Θεοῦ, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίους ἀψίδας * οὐ καταλέλοιπας, * καὶ εἰς Ἄδου φοιτή-
 σας, * ὅλον συνήγειρας * κείμενον, Χριστέ, * ἐν σαπρῖα τὸν ἄν-
 θρωπον, * σὲ ὑπερυψοῦντα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτός φωτοδότην * Λόγον συνέλαβες, * καὶ τεκοῦσα ἀφρά-
 στως * τοῦτον, δεδοξασαι· * Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, * Κόρη, θεῶν
 ἐσκήνησεν· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀναλήψεως. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις * ἀναπτάντα ζωοδότην Χριστὸν * εἰς
 Ἰουρανοὺς μετὰ δόξης, * καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, * ἱερεῖς,
 ὑμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν * τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον, *
 καὶ παραστήσαντα ταύτην * ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, * σὲ,
 Σωτῆρ, ὑμνοῦμεν, * καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Τὸν τῆ αὐτοῦ καταβάσει * καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, * καὶ
 τῆ αὐτοῦ ἀναβάσει * ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, * ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, *
 λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβιμ ὑπερτέρα * ἀνεδείχθης, Θεοτόκε ἀγνή, * ἐν τῇ
 γαστρὶ σου τὸν τούτοις * ἐποχούμενον βαστάσασα· * ὃν σὺν ἄσω-
 μάτοις * βροτοὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων. Ἐκ φλογός τοις ὁσίοις.

Πυρσωθέντες ἀκτίσι * τῆς σῆς Θεότητος, * οἱ χρηστοὶ σου Ποι-
 μένες * σὲ ὡμολόγησαν * γενεσιουργόν * τῶν ἀπάντων καὶ
 Κύριον, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς τῶν Ποιμένων * ὁ παναιδίδιμος * ἀθροισθεῖς, θεοφρό-
 νως * Τριάδα ἄκτιστον * νῦν θεολογῶν, * πάντας διδάσκει βοᾶν· *
 Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεράρχαι ποιμένες * οἱ ἀξιάγαστοι * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * καταφωτίζουσιν, * ἄλλοι ἀλλαχοῦ, * ταύτην καταφαιδρύναντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐν εἰκόσι * προεθέασαντο * οἱ Προφῆται σὲ πάντες * Λόγον κηήσουσαν· * σάρκα γὰρ ἐκ σοῦ * λαβὼν, οὗτος προῆλθε διπλοῦς, * ὄν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Λύει τὰ δεσμὰ, * καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
 Ὁ τρισσοφεγγής * τῆς θεαρχίας τύπος·
 Ὑμνοῦσι Παῖδες· * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
 Σωτῆρα καὶ παντουργόν, * ὡς εὐεργέτην,
 Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὄν οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων ἀτενί-
 σαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς * Λό-
 γος σεκαρκωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρα-
 τιαῖς, * σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν * ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, * Λόγε Θεοῦ, * σαρκὶ προσ-
 ομιλήσας τοῖς πάθεσιν· * ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, *
 πάθεσι χρηματίσας * πάθος, Σωτῆρ ἡμῶν· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις
 ἀπαθῆς * καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν * θανάτου καταδεξάμενος, * διαφθορᾶς * ἐτήρησας τὸ
 σῶμά σου ἄγευστον· * ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, * Δέ-
 σποτα, ἐν τῷ Ἄδῃ * οὐ καταλέλειπται· * ἀλλ' ὡσπερ ἐξ ὕπνου
 ἀναστὰς, * ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θεὸν * Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον * πάντες βροτοὶ * ἐν χεῖλε-
 σιν ἄγνοῖς μὲν δοξάζομεν, * τὴν δὴ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον *
 Πνεύματος παναγίου * δύναμιν σέβομεν· * μόνη γὰρ ὑπάρχει
 πανσθενής * Τριάς ἀχώριστος.

Τῆς Ἀναλήψεως. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν Λυτρωτὴν * τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν, * οἱ Ἀπόστολοι βλέ-
 ποντες * ἐνθῶς ὑψούμενον, * μετὰ δέους σκιρτῶντες, * ἐμεγάλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν * σάρκα ὀρῶντες, Χριστέ, * ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγ-
 γελοι, * ἀλλήλοις διένειον· * Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν * ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων * τάξεις, Χριστέ ὁ Θεός, * ἐν νεφέλαις αἰρόμενον * ἰδοῦσαι, ἐκραύγαζον. * Τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ * πύλας ἄρατε. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Θεοτόκε, * Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * ὃν ἐκύησας, σήμερον * ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον * σὺν Ἀγγέλοις ὀρώσα, * ἐμεγάλυνες. Τῶν Πατέρων. Θεὸν ἀνθρώποις.

Εὐρῶν * συμμάχους ὑμᾶς συνήθροισε, * τῇ κραταιᾷ * δυνάμει καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, * ὁ Πατρὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος * Λόγος ὁ πρὸ αἰώνων. * ὃν νῦν, Πανίεροί, * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * αἰεὶ δοξάζετε.

Νομῆν * Ἀρείου δεινῆς αἰρέσεως, * ὡς ἰατροὶ * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἐστήσατε, * ἱερῶς τῆς πίστεως τὸ Σύμβολον * πᾶσιν ἐκτεθειχότες. * ὁ νῦν κατέχοντες, * μνήμην τὴν ὑμῶν, Ἱεουργοί, * αἰεὶ δοξάζομεν.

Ὡς φῶς * ὑπάρχων, Χριστέ, πανάχραντον, * τῆς τῶν παθῶν * ἀχλύος τὴν ψυχὴν μου ἐκλύτρωσαι, * ταῖς πρεσβείαις, Δέσποτα, τῶν σῶν λειτουργῶν, * τῶν νῦν σε κηρυζάντων * ἄναρχον, ἄκτιστον, * Κτίστην τε τῶν ὅλων, καὶ Θεὸν * Πατρὶ συνάναρχον. Θεοτοκίον.

Νεκροῖς * ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, * διὰ τῆς σῆς * ἀφράστου καὶ ἀρρήτου κυήσεως, * Θεοτόκε Δέσποινα. ζῶη γὰρ ἐκ σοῦ, * σάρκα περικειμένη, * πᾶσιν ἐξέλαμψε, * καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδές * σαφῶς διέλυσεν.

Καταβασία.

Χαίροις, Ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος. * Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλαλον στόμα Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως. * Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον Νοεῖν. ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, * σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, * Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, * σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι * καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν. * οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει * ἐν δεξιότης χαλάσαντες, * πλήθος εἰλκον ἰχθύων. * ὃν Πέτρος γουούς, * πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο. οἱς τὸ τρίτον * φανείς, καὶ ἄρτον ἔδειξε * καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων.

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον * τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, * ταῖς παρακλήσεσι τούτων * δεόμεθα, πανοικτίρμον· * Πάσης βλάβης αἰρέσεων * ῥῦσαι λαόν σου, Κύριε, * καὶ πάντας καταξίωσον * Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, * καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἔτερον τῆς Ἀναλήψεως. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε, ἀνελήφθης, * Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων· * Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· * Ἄρατε πύλας, ἄρατε· * ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε * πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς Λίνους, ἰστώμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ'.

Τὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρὸς σου, Κύριε, * ζωὴ καὶ ἀνάστασις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· * καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, * σέ, τὸν ἀναστάντα, * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Ἡ ταρῆ σου, Δέσποτα, * Παράδεισον ἤνοιξε * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, * σέ, τὸν ἀναστάντα, * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, * τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· * Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις * ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ, * ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, * συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· * διό σε καὶ δοξάζει * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες * τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, * καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι * συνδιασχεψάμενοι, * τὸ μακάριον * καὶ σεπτὸν Σύμβολον * οἱ σεπτοὶ Πατέρες * θεογράφως διεχάραξαν· * ἐν ᾧ σαφέστατα * τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον * τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, * καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, * ταῖς τῶν Ἀποστόλων * ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, * οἱ εὐκλειεῖς καὶ πανόλβιοι * ὄντως καὶ Θεόφρονες.

Δίς.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι * τὴν νοητὴν λαμπηδόνα * τοῦ ἁγίου Πνεύματος, * τὸ ὑπερφέστατον * χρησμολόγημα, * τὸ βραχὺ ῥήματι * καὶ πολὺ συνέσει, * θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, * ὡς Χριστοκήρυκες, * εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι * δογμάτων οἱ μακάριοι * καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, * ἄνωθεν λαβόντες * τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, * καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο * ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι * ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, * καὶ θυμὸν κινήσαντες * νῦν τὸν δικαιοτάτον, * ἐνδικιώτατα * τοὺς βαρεῖς ἤλασαν * καὶ λοιμώδεις λύκους, * τῇ σφενδόνη τῇ τοῦ Πνεύματος * ἐκσφενδονήσαντες * τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος * πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, * καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας * οἱ θεοὶ Ποιμένες, * ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, * καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος * μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς * ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, * Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου * μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, * καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας * τρανώς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· * οὐς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, * μακαρισώμεν λέγοντες· * Ὡ θεία παρεμβολή, * θεηγόροι ὀπλίται * παρατάξεως Κυρίου· * ἀστέρες πολύφωτοι * τοῦ νοητοῦ στερεώματος * τῆς μυστικῆς Σιών * οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· * τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· * τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· * Νικαίας τὸ καύχημα· * οἰκουμένης ἀγλαΐσμα· * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν πρώτην Ὁραν, τὸ Ἐωθινόν. Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον * καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν * ἀθυμοῦντες, ὡς εἰκός, * ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, * Χριστέ, οἱ Μαθηταὶ * πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· * καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα * καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. * Ἀλλὰ σὺ, Σῶτερ, ἐμφανισθεῖς, * ὡς Δεσπότης πάντων, * δεξιὸς τὰ δίκτυα * κελεύεις βαλεῖν. * Καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς· * καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, * καὶ δεῖπνον ξένον ἑτοιμον ἐν γῆ· * οὐ μετασχόντων τότε * σοῦ

τῶν Μαθητῶν, * και ἡμᾶς νῦν νοητῶς * καταξ(ω)σον ἐντρυφῆσαι,*
φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, και οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ'.

Τῆς Ὀκτωήχου εἰς δ'. Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητί μου, * ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου, * και σῶσόν με, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου * τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, * διὰ ξύλου * Σταυροῦ
πάλιν ἔσωσας * Ἀηστὴν βοῶντα· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Ἄδου πύλας, και μοχλοὺς συντρίψας, * ζωοδότα, * ἀνέστη-
σας ἅπαντας, * Σωτὴρ, βοῶντας· * Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, * ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας * τῇ ταφῇ σου· *
και τῇ Ἀναστάσει σου * χαρᾶς τὰ πάντα * πληρώσας, ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Τῆς Ἀναλήψεως ἡ γ'. Ὡδὴ εἰς δ'. και τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡ ε'. Ὡδὴ εἰς δ'.

Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικά. { Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, και
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. και ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ἦ ἀπεγνωσμένη.

Εκ γαστρὸς ἐτέχθης * πρὸ ἑσφόρου, * ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ *
πρὸ τῶν αἰώνων, * κἂν Ἄρειος κτίσμα σε, * και οὐ Θεὸν δο-
ξάζῃ, * τόλμη * συνάπτων σε τὸν Κτίστην * τοῖς κτίσμασιν
ἀφρόνως, * ὕλην * πυρὸς τοῦ αἰωνίου * ἑαυτῷ θησαυρίζων· * ἀλλ'
ἡ Σύνοδος, * ἡ ἐν Νικαίᾳ, * Υἱὸν Θεοῦ σε * ἀνεκῆρυξε, Κύριε, *
Πατρὶ και Πνεύματι σύνθρονον.

Τίς σου τὸν χιτῶνα, * Σῶτερ, διεΐλεν; * Ἄρειος ὁ ἄφρων, * ὁ τῆς Τριάδος * τεμῶν τὴν ὁμότιμον * ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις· * οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι * τὸν ἓνα τῆς Τριάδος· * οὗτος * Νεστόριον διδάσκει * Θεοτόκον μὴ λέγειν· * ἀλλ' ἡ Σύνοδος, * ἡ ἐν Νικαίᾳ, * Υἱὸν Θεοῦ σε * ἀνεκήρυξε, Κύριε, * Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῶ περιπίπτει * τῆς ἀμαρτίας * Ἄρειος, ὁ μύσας * τὸ φῶς μὴ βλέπειν, * καὶ θείῳ σπαράττεται * ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, * πᾶσαν * ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν * καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, * ἄλλος * Ἰούδας χρηματίσας * τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· * ἀλλ' ἡ Σύνοδος, * ἡ ἐν Νικαίᾳ, * Υἱὸν Θεοῦ σε * ἀνεκήρυξε, Κύριε, * Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον * τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, * τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, * Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, * οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· * τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, * καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, * τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις * θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις, Χριστέ, * τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, * ἀνυμνοῦμέν σου τὰ Παθήματα· * τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, * τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν * δοξάζοντες. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες * τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, * καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι * συνδιασχεψάμενοι, * τὸ μακάριον * καὶ σεπτὸν Σύμβολον * οἱ σεπτοὶ Πατέρες * θεογράφως διεχάραξαν· * ἐν ᾧ σαφέστατα * τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον * τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, * καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, * ταῖς τῶν Ἀποστόλων * ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, * οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι * ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι * τὴν νοητὴν λαμπηδόνα * τοῦ ἁγίου Πνεύματος, * τὸ ὑπερφυέστατον * χρησμολόγημα, * τὸ βραχὺ ῥήματι * καὶ πολὺ συνέσει, * θεοπνεύστως ἀπεφθέξαντο, * ὡς Χριστο-

κήρυκες, * εὐαγγελικῶν προκιστάμενοι * δογματῶν οἱ μακάριοι, *
καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, * ἄνωθεν λαβόντες * τὴν τούτων
ἀποκαλύψιν σαφῶς, * καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο * ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι * ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, * καὶ θυμὸν
κινήσαντες * νῦν τὸν δικαιοτάτον, * ἐνδικιώτατα * τοὺς βαρεῖς
ἤλασαν * καὶ λοιμῶδεις λύκους, * τῇ σπενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύμα-
τος * ἐκσπενδονήσαντες * τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος * πε-
σόντας ὡς πρὸς θάνατον, * καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, * οἱ θεοὶ
Ποιμένες, * ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, * καὶ τοῦ ἐνθέου
κηρύγματος * μύσται ιερῶτατοι.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων * ἀκριβεῖς φύλακες γεγονάτε, * ἅγιοι
Πατέρες· * τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον * ὀρθοδόξως δο-
γματίσαντες, * Ἀρείου τὸ βλάσφημον * συνοδικῶς κατεβάλετε· *
μεθ' ὃν καὶ Μακεδόنيον * πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, * κατε-
κρίνατε Νεστόριον, * Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, * Σαβέλλιον τε * καὶ
Σεβήρῳ τὸν ἀκέφαλον· * ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ρυσθέντας
ἡμᾶς, * ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον * ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι,
δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, *
τοῦ ἀνυψῶσαι * τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, * καὶ ἀποστεί-
λαι * Πνεῦμα Παράκλητον, * τοῦ ἁγιασαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ φωστῆρας ἐπὶ
γῆς * τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, * καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν
ἀληθινὴν πίστιν * πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· * πολυεὐσπλαγχνε,
δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαροποιήσας
τοὺς Μαθητάς * τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· * βεβαιω-
θέντων αὐτῶν * διὰ τῆς εὐλογίας, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, *
ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Καὶ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῶν ἁγίων Πατέρων.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἄγγελων θαυμαζόντων * τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, * καὶ Μαθητῶν
Ἀεκπληττομένων * τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, * ἀνῆλθες μετὰ
δόξης ὡς Θεός, * καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν, Σωτήρ· * διὰ τοῦτο
αἱ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον, βοῶσαι· * Δόξα τῇ κατα-
βάσει σου, Σωτήρ· * δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα * τῇ Ἀναλήψει
σου, * μόνε φιλόνηρωπε. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τοῦ Ἄδου σκυλευθέντος * ὑπὸ σοῦ, Ζωοδότα, * καὶ κόσμου
φωτισθέντος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, * ἀνῆλθες μετὰ δόξης, ὁ Σω-
τήρ, * ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρὶ· * διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις *
σὲ καὶ ἡμεῖς δοξάζομεν, βοῶντες· * Δέξα τῇ Ἀναλήψει σου, Χρι-
στέ· * δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δέξα * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, * μόνε
φιλόνηρωπε. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς· ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν Εἰρ-
μῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστει-
λάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Λόγου τοῖς Μαθηταῖς, * πιστοὶ, συνεπαρθῶμεν * τῶν ἀρετῶν
εἰς ὄρη, * ὡς ἂν Χριστοῦ τὴν δόξαν * ἰδεῖν ἀξιοθείημεν.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ἦσχυναν ἐμφανῶς * τὴν Μανιχαίων λίσχην * οἱ νόες οἱς ἠπό-
ρουν, * Χριστοῦ σαφῶς δηλοῦντες * σύσσωμον τὴν ἀνέλευσιν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνάκρουσον, Δαυὶδ, * γηθόμενος τὴν λύραν· * ἀναληφθεὶς Χρι-
στὸς γάρ, * τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους * κυροῖ τῆς Προφητείας σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ * ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, * Χριστέ ὁ
Θεός, * ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, * καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρὸς, * ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι· * καὶ ἀπέστειλας
αὐτοῖς * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ φωτίζον καὶ στηρίζον * καὶ ἀγιά-
ζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, * ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι, * καὶ ἀνέστης
τριήμερος, * σκυλεύτας τὸν θάνατον, * καὶ συναναστήσας *
πάντας τοὺς φθαρέντας. * καὶ ἀνελήλυθας, Χριστέ, * πρὸς τὸν
Πατέρα, ἐπαγγειλάμενος * ἐκπέμψειν τὸν Παράκλητον * τοῖς ἱε-
ροῖς Ἀποστόλοις σου, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἦμεῖς τί ἐστήκατε * πρὸς οὐρανὸν ἀτενίζοντες; * οἱ ὀρώμενοι
Ἄγγελοι * ὡς ἄνθρωποι ἔλεγον * τοῖς τοῦ Λόγου Μύσταις. * οὗτος,
ὄν ὀραῖτε * ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς * ἀναληφθέντα, αὐτὸς ἐλεύσει-
ται, * ὄν τρόπον ἐθεάσασθε, * κρῖναι τὸν κόσμον, ὡς ἔφησε. * πο-
ρευθέντες οὖν, ἅπαντα * τὰ ῥηθέντα τελέσατε.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου * ὑπὲρ κατάληψιν Ἐγερσιν, * παντο-
δύναμε Κύριε, * λαβὼν οὐς ἠγάπησας, * ἕως Βηθανίας * ἐξήγαγες,
Λόγε. * καὶ πρὸς τὸ ὄρος γεγονώς * τοῦ Ἐλαιῶνος, τούτους ἠύ-
λόγησας. * καὶ οὕτως ἀνελήλυθας, * ὑποταγέντων Ἀγγέλων σοι, *
Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὅτε παραγέγονας * ἐπὶ τὸ ὄρος, Χριστέ, τῶν Ἐλαιῶν, * Πα-
τρὸς ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, * ἐξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι, *
καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι. * παρίσταντο δὲ οἱ Μαθηταὶ * μετὰ
χαρᾶς * ἔντρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς. * ὡς θρόνος δὲ ἠτοιμαστο *
ἐξ ἐναντίας * νεφέλη προσμένουσα. * πύλας δὲ * ὁ οὐρανὸς διαπε-
τάσας, * τῷ κάλλει ἐφαίνετο. * καὶ ἡ γῆ * τοὺς κρυπτῆρας ἀνα-
καλύπτει, * Ἀδὰμ τὴν κατάβασιν ὡς γνωσθῆναι, * καὶ τὴν αὐ-
θις ἀνάβασιν. * Ἄλλ' ἰχνη μὲν ὑψοῦτο, * ὡς ὑπὸ χειρός. * στόμα
δὲ μεγάλα * ἠύλογει, ὡς ἠκούετο. * νεφέλη ὑπελάμβανε, * καὶ
οὐρανὸς ἔνδον σε ὑπεδέξατο. * Ἔργον τοῦτο, * Κύριε, εἰργάσω *
μέγα καὶ παράδοξον, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πληρώσας, ἀγαθὲ, * Πατρός τὴν εὐδοκίαν, * ἐνώσας τε τὰ ἄνω * τοῖς κάτω, ἀνελήφθης * ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸν σὸν * Γεννήτορα, οἰκτίρμον, * ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, * καὶ ὑψώσας τὴν κάτω * κειμένην φύσιν, Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Νεφέλη σε φωτὸς * ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, * καὶ Ἄγγελοι ἐν φόβῳ * καὶ τρόμφ διηκόνουν * τῷ θείῳ σου κελεύσματι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν καταβάσσαν φύσιν τοῦ Ἀδάμ * εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ὁ Θεὸς, * καινοποιήσας σεαυτῷ * ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, * ἀνήγαγες σήμερον * ὡς ἀγαπήσας γὰρ, * συνεκάθισας * ὡς συμπαθήσας δὲ, * ἤνωσας σεαυτῷ * ὡς ἐνώσας συνέπαθες * ὡς ἀπαθῆς παθῶν δὲ, * συνεδόξασας. * Ἄλλ' οἱ Ἀσώματοι, * Τίς ἐστὶν οὗτος, ἔλεγον, * ὁ ὠραῖος ἀνὴρ; * ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, * Θεὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος, * τὸ συναμφότερον τὸ φαινόμενον. * Ὅθεν ἐξαλλοὶ Ἄγγελοι * ἐν στολαῖς περιπτάμενοι * τοὺς Μαθητάς, * Ἄνδρες, ἑβρών, Γαλιλαῖοι, * ὃς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, * οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεὸς * Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, * Κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν * πιστοῖς δὲ διουρούμενος * ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ψόθεν εἰς γῆν, * Χριστὲ, καταβέβηκας * καὶ αὐθις ἐκ γῆς * εἰς ὕψος ἀνέδραμες * πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, * Μαθητῶν ὀρώντων σου τὴν ἀνοδὸν * σὺν αὐτοῖς οὖν ἐορτάζοντες, * ὑμνουμένον σου, Σῶτερ, τὴν Ἀνάληψιν.

Δίς.

Μετά τῆν β'. Στιχολογία, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ προαιώνιος * Λόγος καὶ ἀναρχος, * ἦν περ ἀνελήφθη * φύσιν ἀνθρώπειον, * θεοποιήσας μυστικῶς, * σήμερον ἀνελήφθη. * Ἄγγελοι προτρέχοντες * Ἀποστόλοις ἐδείκνυον * τοῦτον πορεύομενον * εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς. * αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες, ἔλεγον. * Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ σοῦ πλ. α'. μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραθά.

Οὐ λείψω ὀρφανούς, * οὐσπερ ἐγὼ συνήξα, * ὁ Κύριος τοῖς φίλοις * ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω * ὑμῖν Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς * ἐβόων Ἀποστόλοις. * Ὡ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, * ὃν τρόπον καθορᾶτε, * αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Κατηῆλθον ἐν χαρᾷ * ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος * οἱ Μαθηταὶ σου, Λόγε, * δοξάζοντες, ὑμνοῦντες * τὴν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν Μαθητῶν ὀρώντων, * αἱ νεφέλαι * ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός. * πύλαι ἐπήρθησαν * αἱ οὐράνιαι. * ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων * ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει. * αἱ ἀνώτεροι Δυνάμεις * ἔκραζον, λέγουται. * Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, * καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. * Οἱ δὲ Μαθηταὶ * ἐκπληττόμενοι ἔλεγον. * Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, * ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, * ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν * τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, * τὸ ὁδηγοῦν καὶ στηρίζον * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΗΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἔκκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοιά τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Καθωρώντων τῶν θείων σου * Μαθητῶν, ἀνελήλυθας * εἰς τὰ Ἐπουράνια, * καὶ ἐκάθισας * ἐν δεξιᾷ τοῦ Γεννήτορος, * ὁ τοῦτου

ἀχώριστος, * ὑπερούσιε Υἱέ· * και, ὡς εἶπας, ἀπέστειλας * τὸν Πα-
ράκλητον, * οὐρανοὺς ἐπιγείους * ἐκτελοῦντα * τοὺς σοφοὺς και
θεηγόρους * και ἱερούς Ἀποστόλους σου.

Ἐσαρκώθης δι' ἄφατον, * Ἰησοῦ, ἀγαθότητα, * και Σταυρόν
και θάνατον, * ὁ ἀθάνατος, * ἐθελουσίως ὑπέμεινας· * και αὐθις
τριήμερος * ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, * μεθ' ἡμέρας τεσσαράκοντα *
ἀνεληλύθας, * ὅθεν πρώην κατηῆλθες, * εἰρηνεύσας * τὰ ἐπίγεια, και
πάντας * προσαγαγὼν τῷ Γεννήτορι.

Ἐν νεφέλαις ὡς εἰδόν σε * ἐπαιρόμενον, Κύριε, * οἱ σοφοὶ Ἀπό-
στολοι, * ὀδυρόμενοι * και κατηφείας πληρούμενοι * ἐβίων σὺν δά-
κρυσι· * Μὴ ἐάσης ὀρφανοὺς, * οὐς δι' οἶκτον ἠγάπησας, * ἀλλ'
ἀπόστειλον * ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ὑπέσχου, * πανοικτίρμον, * τὸ πανά-
γιόν σου Πνεῦμα, * φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και τοῦ Μηναιου γ'.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε, τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, * τοὺς νόας μυηθέντες *
τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, * ἄληκτον ὕμνον εἰπωμεν * ἐπὶ τοῦ
Ἐλαιῶνος, ὡς οἱ Ἀπόστολοι, * μετὰ Δαυιδ βοήσωμεν· * Ἀνέβη ὁ
Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, * ἵνα ρύσῃται
τὰς φυλάς τῶν βροτῶν * ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος, *
και φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θαῦμα καινοπρεπές! * ἡ βρότειος γὰρ φύσις * εἰς οὐρανοὺς
ἀνῆλθεν, * ἡ ἐνωθεῖσα Λόγῳ, * Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ἐλαμψεν ἡ φαιδρά * και πάμφωτος ἡμέρα * τῆς θείας τοῦ
Δεσπότου * εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, * λαμπρύνουσα τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὡσπερ τοῖς Μαθηταῖς * ἀπέστειλας ἐξ ὕψους * τὸ συμφυές
σου Πνεῦμα, * και τῷ λαῷ σου πέμψον, * Χριστέ Σωτήρ, τὴν
χάριν σου.

Δόξα... και νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, * ἀναλαμβανομένου σου, * ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, * αἱ
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων * και πάντων τῶν Ἀσωμάτων * ἐν ἀγαλ-
λιάσει ἐβίων * ταῖς ἀνωτέραις Δυναμέσιν· * Ἄρατε πύλας, * οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν, * και εἰσελεύσεται * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· * ὁ

γὰρ θρόνος * ὁ χερουβικός * ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκός * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ζ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν δ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα * παλινδρομήσας, * παντουργέ, τοὺς δούλους σου * μὴ καταλίπης ὀρφανούς· * οἱ Μαθηταί, ὡς κατείδόν σε * ἀναληφθέντα, * ἐβίων, φιλόανθρωπε· Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Οἱ κλεινοὶ διάκρομοι * τῶν θείων Νέων * τὸν τῆς δόξης Κύριον * ἀναληφθέντα ἐφανῶς, * μετὰ σαρκός θεασάμενοι, * Πύλας, ἐβίων * ἀλλήλοις, ἐπάρατε. Δίς.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἦχου δ΄. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, Χριστέ, * ἐτέχθης ἐκ Παρθένου σαρκί· * ἐκουσίως * ὑπομείνας δὲ Σταυρὸν, * τριήμερος ἀνέστης * ἐκ τάφου, πανοικτίρμον, * συναναστήσας καὶ ζώσας ἡμᾶς.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ὁρώντων σε, Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν θείων Μαθητῶν, ἐφανῶς * ἀνελήρθης * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν, * καὶ τούτοις ἐπηγγείλω * ἐκπέμψειν, Ζωοδότα, * ἐκ τοῦ Πατρὸς Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ξερίζεται Ἀγγέλων πληθὺς * τὸ ξένον τῆς ἀνόδου σου * καὶ φρικῶδες, * Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, * καὶ πύλας οὐρανοῦς * διαίρειν ἐπεβίων * ταῖς ἀνωτέραις νῦν Δυναμέσι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν * μὴ χωρισθεῖς, * γλυκύτατε Ἰησοῦ, * καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς * ὡς ἄνθρωπος συναναστραφεῖς, * σήμερον ἀπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν * ἀνελήρθης ἐν δόξῃ· * καὶ τὴν πε-

σοῦσαν φύσιν ἡμῶν * συμπαθῶς ἀνυψώσας, * τῷ Πατρὶ συνεκάθισας. * Ὅθεν αἱ οὐράναι * τῶν ἀσωμάτων τάξεις * τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, * ἐξίσταντο θάμβει· * καὶ τρόμφ συνεχόμεναι, * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυναν. * Μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, * τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, * καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν * δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες· * Ὁ τοὺς Μαθητὰς * καὶ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * χαρᾶς ἀπείρου πλήσας * ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, * καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον * τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, * εὐχαῖς αὐτῶν, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱσταῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἦν ὑπὲρ πάντων τελέσας σωτηρίαν, * τὸ ὄρος κατέλαβες * τοῦ Ἑλαιῶνος, Χριστέ, * ὅθεν ἀνέπτῃς ἐνώπιον * τῶν Μαθητῶν σου * εἰς οὐρανοῦς, * ἐν δόξῃ φερόμενος· * διὸ τὸ μυστήριον * καταπληττόμεναι, * ταῖς ἀνωτέραις * ἐκραύγαζον * αἱ κάτω τάξεις· * Ἄρατε πύλας * καὶ εἰσελεύσεται, * ὅθεν ἐξῆλθε, * τῶν ἀπάντων * ὁ βασιλεύων * Θεός, ὡς ἠύδωκε, * παράδοξως τῷ κόσμῳ * σωτηρίαν ἐργασάμενος.

Τῶν Μαθητῶν ὁ χορὸς σε ὡς εἴρα * ἀναλαμβανόμενον, * ἔλεγε, Δέσποτα· * Ποῦ νῦν ἀπαίρεις τῶν δούλων σου; * καὶ ποῦ πορεύῃ, * ὃ ἐν χερσὶ * συνέχων τὰ πέρατα; * ἡμεῖς καταλείψαντες * ἅπαντα, σοὶ τῷ Θεῷ * ἠκολουθήσαμεν * χαίροντες, * εἰς τοὺς αἰῶνας * σὺν σοὶ ἐλπίδας * ἔχοντες ἔσσεσθαι· * μὴ καταλίπῃς * ὀρφανοὺς ἡμᾶς, * ὡς ὑπέσχου, * Πατὴρ ἡμῶν εὐσπλαγχνε· * τὸν Παράκλητον πέμψον * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τελεωτάτην παρέχων εὐλογίαν * τοῖς φίλοις σου, Δέσποτα, * ἐμυσταγωγῆεις αὐτούς· * Ὁρᾶτε, φίλοι, πορεύομαι * πρὸς τὸν Πατέρα, * ὑμῖν δὲ πέμψω * ἄλλον παράκλητον· * οὐ καταλείψω * γὰρ πρόβατα, * ἅπερ συνῆξα· * οὐκ ἐπιλήσομαι, * οὓς ἠγάπησα· * θείαν ἐξ ὑψους * ἐνδυσάμενοι * δυναστείαν, * πορεύεσθε, λέγοντες * ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη * σωτηρίας εὐαγγέλια.

Δόξα... και νῦν. *Ψχος πλ. β'.*

Ἄνεβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, * τοῦ ἀνυψῶσαι * τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, * καὶ ἀποστείλαι * Πνεῦμα Παράκλητον, * τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ψχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἴνα τὸν εἰς γῆν * ἀνυψώσης με πεσόντα, * ἤλθες ἐπὶ γῆς * προσλαβὼν δέ με συνάγεις, * κἀντεῦθεν συνδοξάζεις * συνεδρία τοῦ φύσαντος, * πάσας τὰς ἐπάρσεις καταρράξας * τοῦ πάλαι με καταβαλόντος * ὑμῶ, Δέσποτα, * τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν * τῆς φιλανθρωπίας σου.

Στιχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Σκίρτησον, Ἀδάμ, * συνευφραίνου, καὶ ἡ Εὐα * οὓς γὰρ τῇ φθορᾷ * ἐνεδύσασθε χιτῶνας, * ἐν Παραδείσῳ πάλαι * ἀφθαρσίαν ἐλπίσαντες, * προσλαβὼν ὁ πλάσας ἀπορρήτως, * μετέβαλεν εἰς ἀφθαρσίαν, * καὶ συνύψωσε * καὶ συνεδρία πατρικῆ * τετίμηκε σήμερον.

Στιχ. Ἄνεβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Τύραννον ἐχθρὸν * ἀποστάτην συμπατήσας * σθένει θεικῶ, * ὁ φορέσας μου τὴν φύσιν * ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως, * ἀμέριστως, ἀνέδραμεν * αὐθις σὺν αὐτῇ πρὸς τὸν Πατέρα * οἰχέσθω τῶν αἰρετικίζόντων * φληναφήματα * εὐσεβοφρόνως δ' οἱ πιστοί, * αὐτὸν μεγαλύνωμεν.

Δόξα... και νῦν. *Ψχος πλ. β'.*

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς * αἱ ἄνω Δυνάμεις * τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, * θαυμάζουσαι τοῦ ξέγου τρόπου τὴν ἄνοδον, * διηπόρου ἀλλήλαις λέγουσαι * Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; * Βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, * τὰς οὐρανίους πύλας * αἰρεῖν διεκλεύοντο. * Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, * τὸν μετὰ σαρκὸς * ἐκείθεν πάλιν ἐρχόμενον, * ὡς Κριτὴν τῶν ἀπάντων * καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

ΤΗ ΗΜΕΡῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΠΡΩΪ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχηρολογίαν, Κάθισμα.

Ψχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ἀτελθῶν οὐρανὸν * πρὸς τὰ ἐπίγεια, * καὶ τὴν κάτω κειμένην * ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, * συναναστήσας ὡς Θεός, *

Αδαμιαίαν μορφήν * τῆ Ἀναλήψει σου, Χριστέ, * ἀνήγαγες εἰς οὐρανοὺς, * καὶ θρόνον τῷ Πατρικῷ σου * συγκαθέδρον ἀπειργάσω, * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν * τοῦ Ἐλαιῶνος, * ὁ ἐλεήμων Ἰησοῦς, * αὐτόθεν ἦρθης, * φωτεινῆς σε νεφέλης * καθυπολαβούσης, * ὁρώντων τῶν Μαθητῶν σου, * ἀπὸ τῆς γῆς, * βωόντων καὶ τῶν Ἀγγέλων * ἐν οὐρανοῖς. * Φόβῳ, πύλαι, ἐπάρθητε. * καὶ γὰρ ὁ μόνος κραταῖος, * κινήσας τὸν ἀλάστορα, * πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησε. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἦχου πλ. α'. μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἦ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

Ὅλον με, Χριστέ, * προσλαβόμενος ἀφράστως, * ὄλῳ μοι τῆ σῆ * συνεκράθης θεία φύσει, * φυρμὸν οὐχ ὑπομείνας, * οὐ τροπήν, οὐ διαίρεσιν. * Δόξα τῆ φρικτῆ σου καταβάσει, * τῷ πάθει καὶ τῆ ἀναστάσει, * ἀναβάσει τε, * δι' ὧν ἡ πρὶν χαμαιῖφθης * ἀνύψωται φύσις ἡμῶν.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Ἦμεῖς ἵνα τί * βλεφαρίδας ἀνυψοῦτε, * καὶ θαμβητικῶς * τὸν ἀόρατον ὁραῖτε; * οἱ Ἄγγελοι σου, Σῶτερ, * ἀνεβῶν τοῖς Μύσταις σου. * οὗτος ὁ ἐν δόξῃ ἀναβαίνων, * ὡσαύτως ἤξει σαρχοφόρος, * πνοὴν ἄπασαν * κρίναι δικαίως ἐν ζυγοῖς, * Θεὸς ὢν καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Θρήνου καὶ χαρᾶς, * ὁ χορὸς τῶν Μαθητῶν σου * ἐπὶ τῆ σεπτῆ * Ἀναλήψει σου, Σωτήρ μου, * ἐστὼς ἐν μεταίχημῳ, * ἐν τῷ ὄρει, φιλόανθρωπε, * Δέσποτα, μὴ λίπης, ἀνεβῶν, * ὠρφανισμένους σοὺς οἰκέτας. * ἀλλ' ἀπόστειλον * Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὰς ψυχὰς * φωτίζον τῶν δούλων σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνελήρθης ἐν δόξῃ * ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, * ὁ πάντα πληρῶν τῆ Θεότητι. * καὶ ἐν δεξιᾷ Πατρὸς ἐκάθισας, * ὁ ἐν ἀρχῇ Θεὸς Λόγος. * ὅθεν * αἱ οὐράναι Δυνάμεις ὀρωσαι, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔμφοβοι ἔλεγον. * Τίνοι ἀτενίζετε * βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν;*

οὗτος, ὃν ἐθεάσασθε, * αὐτός πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, * τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, * καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ * κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. * Πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζ' Ἑβδομάδος.

Ἀποδίδεται ἡ τῆς Ἀναλήψεως ἑορτή, καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ αὐτῆς ἀπαραλλάκτως (πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τοῦ Πολυελέου, καὶ τῶν Ἀντιφώνων) ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ· τὰ δὲ τοῦ Μηναίου ψάλλονται ἔν τοις Ἀποδείπνοις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΗΤΟΙ

Τῷ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Τῇ Παρασκευῇ, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου γ'.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἤρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν * ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ, Χριστέ, * πολλάς βασάνους ὑπέμειναν. * πρεσβείαις, Κύριε, * καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, * πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * καὶ οὐρπνοπολιταὶ * ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, * πολλάς βασάνους ὑπέμειναν, * καὶ τέλειον ἀπέλαβον * τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Κεκοιμημένων γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν * ἀπάντων κατ' ὄνομα * μετὰ πίστεως ζησάντων, εὐσεβῶς * μνήμην τελοῦντες, οἱ πιστοὶ, * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον * ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενωῶς * τούτους

ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως * ἀπολόγιαν ἀγαθὴν * δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, * τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ * παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, * ἐν μερίδι Δικαίων * καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, * καὶ ἀξίους γενέσθαι * τῆς οὐρανοῦ βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ τῷ οἰκίῳ αἵματι, Σωτῆρ, * βροτοὺς ἐκπριάμενος, * καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ * ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, * καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον * παρασχὼν τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, * πάντας ἀνάπαυσον, Κύριε, * τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, * ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, * ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, * ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, * βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, * μοναστὰς καὶ μιγάδας, * ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ· * καὶ ἀξίωσον τούτους * τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου, Χριστέ, * οὐκέτι ὁ θάνατος * κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· * διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενωῶς· * Τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον * ἐν ἀύλαϊς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, * τοὺς ἐξ Ἀδάμ μέχρι σήμερον * λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, * πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, * φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς * ἅπαντα ἄνθρωπον, * τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, * καὶ πρὸς σέ μεταστάντα * πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ὁ Θεός, * καὶ ἀξίωσον τυχεῖν * τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, * ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, * καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην * τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ * πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, * ἄμορφον, ἄδοξον, * μὴ ἔχουσαν εἶδος. * Ὡ τοῦ θαύματος! * τί τὸ περὶ ἡμᾶς * τοῦτο γέγονε μυστήριον; * πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; * πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; * Ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, * τοῦ παρέχοντος * τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, * παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς * προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμονόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος * αὐτὸν ἰκέτευε, * σεμνὴ παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Φῶς ἰλαρόν· Ἐντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομέν εἰς Ἦχον πλ. δ'. τὸ,

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἄλληλούια, γ'.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἄλληλούια, γ'.

Ἔπειτα τὸ, Καταξίωσον, καλ.

Ἐἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικόν.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, * τοῖς Μάρτυσι γέγονεν * ὄπλον ἀήττητον * ἔβλεπον γὰρ τὸν προκειμένον θάνατον, * καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σέ ἐνεδυναμοῦντο * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐτίμησας εἰκόνι σου * τὸ τῶν χειρῶν σου, Σῶτερ, πλαστούργημα, * ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ * τῆς νοεραῆς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα * ἧς καὶ κοινωνῶν με κατέστησας, * θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς * κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Δόγε * διὸ, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἐτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα * τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, * κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμ παντοίοις * ὠραισμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, * λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, * μέτοχον θείας ζωῆς, * ἰσαγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας * διὸ, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις * τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα * βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε * καὶ ὄρατης με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, * γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας * δέδωκας δέ μοι ψυχὴν * τῇ θεῷ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει * διὸ, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, * Χριστέ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, * Αποστόλων, Προφητῶν, * Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων,*

καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνά-
παυσον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως * πάντα οἰκονομῶν, * καὶ τὸ
συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, * μόνη Δημιουργέ, * ἀνάπαυσον, Κύ-
ριε, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. * ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέ-
θεντο, * τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, * καὶ πρέσβιν εὐπρόσδε-
κτον * πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, * Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * τῶν πιστῶν
ἡ σωτηρία.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΑΔΟΣ.

Ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητὸν, λέγομεν τὸν ψ. Ψαλ-
μόν. Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου. καὶ μετ' αὐτὸν, τὸ
Ἀλληλούϊα, γ'.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'.

Εἶτα τὰ Τροπάρια. Ὁ βάθει σοφίας.

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ νῦν. Σὲ καὶ τεῖχος.

Τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς κατὰ
τὸ σύνθηρες, λέγων καὶ τὴν Εὐχὴν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.
Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ὁ Ν'. καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν πα-
ρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἔτερον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις * διηνακῶς * οἱ γενναῖοι Μάρτυρες * δυ-
δωποῦσί σε, Χριστέ. * Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, *
αἰωνίων ἀγαθῶν * τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, * ζῶν μικτὸν * μέσον με τὸν ἄνθρωπον * καπεινότητος ὁμοῦ * καὶ μεγέθους ἐπλασας· διὸ * τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, * Σωτήρ, ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην * καὶ γεωργὸν * κατ' ἀρχάς με ἔταξας· * παραβάντα δὲ τὴν σὴν * ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ * τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας * Εὐαν τοπρὶν, * τὴν ἡμῶν προμήτορα, * ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς * σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς * τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, * Ἀγνή, διέλυσεν.

ᾠδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ * Μάρτυρες, Ζωοδότα, * καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης * κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, * τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς * αἰωνίαν * λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοὺς * τέρασι καὶ σημείοις, * ἐμὲ τὸν πλανηθέντα * ἐπ' ἐσχάτων, σεαυτὸν * κενώσας, ὡς συμπαθῆς, * καὶ ζητήσας, * εὖρες καὶ διέσωσας.

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, * τοὺς πρὸς σέ διαβάντας * ἐν σκηναῖς αἰωνίοις * κατοικεῖν χαρμονικῶς * ἀξίωσον, ἀγαθὲ, * δικαιώσας * πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἀμειπτος ὡς σὺ, * πάναγνε Θεομητορ· * μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, * τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * τοῦ θανάτου * λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
» Οὐκέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς *
» ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, * ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· * καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, * ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· * ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, * τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, * ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· * διὸ, Χριστέ ὁ Θεός, * τοὺς μεταστάντας δούλους σου * ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, * τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου * μὴ ἐγκαταλίπης με * ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ * μὴ καταπιστεύσης με * ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ * καὶ ἐλέησόν με.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος * δεικνύων γνῶρισμα, * καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα * πολυτελοῦς, * Δέσποτα, χρηστότητος, * τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας * τοῖς Ἀγγέλοις συνηριθμησας.

Ἀφράστου δόξης σου * τυχεῖν ἀξίωσον * τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, * ἔνθα, Χριστέ, * τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν * ἡ κατοικία, καὶ φωνὴ * καθαρᾶς ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦμνοῦντας πρόσδεξαι * τὸ θεῖον κράτος σου, * οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, * τέκνα φωτὸς * τούτους ἐργαζόμενος, * τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν * ἐκκαθαίρων, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, * ναὸν πανάμωμον, * κιβωτὸν παναγίαν, * παρθενικὸν * τόπον ἀγιάσματος, * σέ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, * ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερᾶ, * καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης * οἱ Μάρτυρες φύσεως, * τῷ δεδοξαμένῳ * προσενεχθέντες Θεῷ, * ἡμῖν τὴν σωτηρίαν * αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανοῦ διαγωγῆς, * τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων * ἀξίωσον, Δέσποτα, * τοὺς προκοιμηθέντας * πιστοῦς οἰκέτας σου, * παρέχων τῶν πταισμάτων * τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, * τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως * ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, * τοὺς τελειωθέντας * τῆς βασιλείας τῆς σῆς * ἀξίωσον, οἰκτίρμον, * μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, * Δέσποινα, τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, * καὶ σωτηρία ἐγένετο * τοῖς ἀπολλυμένοις, * ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν * ρυόμενος τοὺς πίστει * σέ μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, * τῶν Μαρτύρων τοὺς χροῦς * πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, * μιμουμένους τὸ πάθος σου, Ἀγαθέ * διό σου δεόμεθα, * τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας * διανᾶπασον.

Ἄφραστῶ τῇ δόξῃ σου * ὅταν ἔλθῃς φοβερὸς * κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα * ἐν νεφέλαις, εὐδόκησον, Λυτρωτὰ, * φαιδρῶς ὑπαντῆσαι σοι, * οὐς ἐκ γῆς προσελάβου * πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, * ἐν ἀνδρείᾳ θεικῇ * πεπεδημένους, Δέσποτα, * ὁ ἐξάγων· τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σέ * πιστῶς ἐκδημήσαντας, * ἐν τρυφῇ Παραδείσου * κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, * παραβάντες τοῦ Θεοῦ * τὴν ἐντολήν τὴν ἐνθεον· * διὰ σοῦ δὲ, Παρθένε, πρὸς οὐρανὸν * ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, * τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου * ἐκτινάξαντες.

Ὁ Εἱρουός.

» οὔ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασ-
» **Τ**μῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, * βοῶ
» σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, * πολυέλεε.

Τὸ Κουτάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων * ἀνάπαυσον, Χριστέ, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος. Ποίημα Ἀναστασίου Μοναχοῦ.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, * ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, * καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, * καθὼς ἐκέλευσας, ὁ πλάσας με * καὶ εἰπὼν μοι· Γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· * ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, * ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὡδὴν * τὸ Ἀλληλούϊα.

Ὁ ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

υτρωθέντες τῷ σφ' αἵματι οἱ Μάρτυρες * τῆς πρώτης παραβά-
Ασεως, * ῥαντισθέντες δὲ * τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν * σαφῶς εἰ-
κονίζουσι σφαγὴν. * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, * Λόγε ζωαρχικώτατε· *
τοὺς ἐν πίστει δὲ * κοιμηθέντας πρόσδεξαι, τὰ νῦν * ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας, Χριστέ· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι * θείῳ, θεαρχικώτατε, *
τοὺς μεταστάντας * βασιλείας, Δέσποτα, τῆς σῆς * ἀξίωσον, ψάλ-
λειν σοι, Σωτήρ· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἵπερτέρα πάσης κτίσεως, πανάμωμε, * γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, * τὸν συντρέψαντα * τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοῦς * συν-

θλάσαντα· ὄθεν σε, Ἄγνη, * ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, * ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας * ἐπιδειξάμενοι, * τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ * κατατεκοσμήθητε, * Μάρτυρες Χριστοῦ * ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερῶς τοὺς τὸν βίον * ἀπολιπόντας πιστοὺς, * καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην * μεταχωρήσαντας, * δέξαι προσηῶς, * ἀναπαύων, ὡς εὐσπλαγχνος, * σὲ ὑπερυψοῦντας, * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων * πάντας ἀυλίζεσθαι * τοὺς προκεκοιμένους, * Σῶτερ, εὐδόκησον, * πίστει τῇ εἰς σὲ * δικαιοῦσας καὶ χάριτι, * σὲ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοστικίον.

Μακαρίζομεν πάντες * σὲ, παμμακάριστε, * τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως * ὄντα μακάριον, * σάρκα δι' ἡμᾶς * γεγονότα γεννήσαν· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυσιάν * Ἰλύδατι ἐφλέξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄.

Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰλλπίς * Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, * καὶ πρὸς τὴν σὴν * ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, * τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα * τὴν μὴ σαλευομένην * ὄντως ἀνάπαυσιν, * ἧς τοὺς μεταστάντας, ἀγαθὲ, * τυχεῖν ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς * καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως * τῆς σῆς, Χριστέ, * τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, * τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν * μόνος, ὡς ἐλεήμων, * τούτοις δωρούμενος, * καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν * μακαριότητος.

Ὁ ὦν * τῇ φύσει χρηστός καὶ εὐσπλαγχνος * καὶ θελητῆς * ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, * οὗς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως * καὶ σκιάς τοῦ θανάτου, * Σῶτερ, μετέστησας, * ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς * τούτους κατὰταξον.

Θεοστικίον.

Σκηνην * ἁγίαν, Ἄγνη, γινώσκομεν, * καὶ κιβωτὸν * καὶ πλάκα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· * διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδῶρηται * τοῖς

δεδικαιωμένοι * διὰ τοῦ αἵματος * τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς * γαστρός, πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

- » εὐν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ᾧ οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων
- » **Ⓢ** ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ὠράθη βρο-
- » τοῖς * Λόγος σσεαρκωμένος, * ὄν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐρα-
- » νίαις στρατιαῖς * σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸ Τρισάγιον. Εἰθ' οὕτω τὰ Τροπάρια.

Ὁ βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Καὶ μνημονεύσαντος τοῦ Ἱερέως συνήθως, γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ, Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ'. τὸ, Ἀλ-
ληλούα, ἐκ γ'.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ὁ βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ νῦν. Θεοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Ἐἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν δὲ ταῖς Συναπταῖς πάσαις τῆς Στιχολογίας καὶ τοῦ Κανό-
νος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελ-
φοὶ ἡμῶν.

Εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις * ἐπὶ τῷ σκάμματι, * τυραννικαὶ αἰκί-
σεις * ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας * καὶ Ἰσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμά-
των, * βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης * ἐξέστησαν τυράννους *
καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, * καθεῖλον τὸν Βελίαρ * ὁμολογία Χριστοῦ.*
Ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, * Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα * ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, * καὶ βραβεῖα
τῆς νίκης * παρὰ σοῦ χομισάμενοι, * κατήργησαν τὰς ἐπινοίας *
τῶν παρανόμων, * ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας * δι' αὐ-
τῶν, ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος * ὁ ἐν Ἐδέμ * ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται * πᾶσα ἡ κτίσις * * καὶ παράσχου ἡμῖν * τῇ αὐτῶν παρακλήσει * εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν * καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, * οὓς προσελάβου, Ἰησοῦ, * εὐσεβῶς κοιμηθέντας κατὰ τάξον, * ὡς εὐδιάλλακτος Θεός, * καὶ ἐμπλησον τοῦ ἀνεσπέρου σου φωτός, * καὶ τῆς ἐπουρανίου σου χαρᾶς ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου Μητέρα, * ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος * ἐκούσια βουλῇ, * λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, * λέγων τοῖς Ἀγγέλοις * Συγχάρητέ μοι, * ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. * Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας * Θεός, δόξα σοι.

Εἶτα τὸν Ἀνωμόν, εἰς στάσεις β'. καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α'. στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β'. τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν,

Καθίσματα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὡς γέγραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθός, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας * τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, * υἱοὺς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ς'. καὶ ὁ παρῶν εἰς η'. οὐ ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῆς γ'. ε'. ς'. καὶ ζ'. Ὡδῆς.

Ψυχᾶς ἀπάσαις αἶνος ἐξ Ἀρσενίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης * καὶ Ποιητὴς * καὶ Κριτὴς καὶ Κύριος, * οὐπὲρ πάντων τῶν ἐν γῆ * ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτὸς * οὓς μετέστησας πιστοὺς * ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Ἵπὲρ παντὸς κοιμηθέντων * γένους βροτῶν, * ἡλικίας, Δέσποτα, * ἀξιώματος ὁμοῦ * καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς * δυσωποῦμεν, ὅπως σώσης, * οὓς μετέστησας.

Χεῖρι ἀχράντῳ σου, Λόγε, * ὁ ἀπὸ γῆς * πλαστουργήσας μόνος με, * καὶ ψυχώσας, ὡς Θεός, * ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτὸς * οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου * σῶσον, εὖσπλαγχνε.

Θεοτοκίον.

Ἄγνη Παρθένε, τοῦ κόσμου * καταφυγή, * καὶ στερῆρά ὑπέρμαχε, * ἰκεσίαις σου θερμαῖς, * ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ * κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις * τεῖχος ἀρρήκτον.

Καταβασία.

• Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, *
• τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινέ-
• κιον ᾤδῆν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

ᾠδὴ γ΄.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Ἰσχύι δόξης Θεϊκῆς * ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων * ὡς νεφέλαις ἀνάγων * τῶν πιστῶν πρὸς σέ ψυχάς, * οὓς ἐκ περάτων, Χριστέ, * προσελάβου, * δούλους σου ἀνάπαυσον.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν * βασιλεῖς καὶ δυνάστας, * καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις * ὅθεν πάντων ὡς Θεός, * αὐτὸς ἐν κρίσει τῆ σῆ * ῥῦσαι τούτους, * Σῶτερ, τῆς κολάσεως.

Ἀπάσης γῆς ὁ ποιητῆς, * σὺν πρεσβύταις, παρθένοις, * καὶ σὺν νέοις, ἐφήβοις, * οὓς προσελάβου, Χριστέ, * τῆς αἰωνίου χαρᾶς * καὶ τρυφῆς σου * τούτους καταξίωσον

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, * Δέσποινα Θεοτόκε, * μὴ ἀπίσῃ τοὺς πόθῳ * σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ * ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σαῖς * πάσης ῥῦσαι * ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καταβασία.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας
• τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, * καὶ στερεώσας αὐ-
• τοὺς * ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας * νεύματι σῶ, * τοὺς ἐν πίστει θα-
νόντας * Χριστιανούς, * πατέρας, προπάτορας, * πάππους δὲ καὶ

προπάππους τε, * ἀδελφούς καὶ φίλους, * πλουσίους καὶ πένητας, * βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, * ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, * ὅπου τῶν Δικαίων * καὶ Ἁγίων σου πλήθη, * ἀπάντων ἢ οἰκησις, * δυσωποῦμεν, ἀπάπαυσον, * ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος· * Δέσποτα Χριστέ Βασιλεῦ, * τῶν πταισμάτων ἄφεςιν παρέχων αὐτοῖς, * ὧν ἐξήμαρτον * πάντες οἱ δούλοι σου.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Χαριστήριον αἶνον * χρεωστικῶς, * ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη * δύο λεπτά, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· * σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη * ὁμοῦ καὶ βοήθεια, * πειρασμῶν καὶ θλίψεων * αἰεὶ με ἐξαίρουσα· * ὅθεν ὡς ἐκ μέσης * φλογιζούσης καμίνου * ρυσθεις τῶν θλιβόντων με, * ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· * Θεοτόκε, βοήθει μοι, * πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοι· * σὲ γὰρ ἔχω * ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ποιμαίνων, Δέσποτα, * ἐν τόπῳ χλόης, Σωτήρ, * καὶ μετὰ-
γων ἐφ' ὕδωρ * πάντας πιστοὺς * τὸ τῆς ἀναπαύσεως, * μὴ ἀποπέμψης τῆς ἐκεῖ * εὐφροσύνης τοὺς οἰκέτας σου.

Ἁγγέλων τάγμασιν * αὐτὸς κατὰταξον * μοναστῶν σου χορείας, * ἱεραρχῶν, * λειτουργῶν ἀπάντων σου· * σοὶ γὰρ ἀνέθεντο ψυχὰς * σὺν τοῖς σώμασι, φιλάνθρωπε.

Σὺ μόνος ἐγνωνκας, * ὡς πάντων Κύριος, * τὰς θανάτου ἐφόδους, * μέτρα ζωῆς * καὶ τὸ πέρας πάντων βροτῶν· * διὸ οἰκτείρησον καὶ νῦν * τοὺς σοὺς δούλους, ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγιον * Θεὸν κυήσασα, * Παναγία Παρθένη, * θείαις λιταῖς * τοῦτον νῦν δυσώπησον, * σκηναῖς Ἁγίων ἐν τρυφῇ * κατατάξαι, οὗς μετέστησεν.

Καταβασία.

• Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
• σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακραζούσα * ἐκ διανοίας καθα-
• ρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ιδοὺ Μαρτύρων θεῖοι χοροὶ, * τάξεις Ἀποστόλων, Προφητῶν, *
καὶ τῶν Δικαίων συστήματα, * Σῶτερ, σὲ ὑμνοῦντες * καθικε-
τεύουσι, * τοῦ σῶσαι οὐσπερ κόσμου * πάντας προσείληφας.

Στεφρᾶς σου σάλπιγγος τῇ φωνῇ, * ὅταν ἐξανοίγωνται νε-

κρῶν * τάφοι, και τρέμη γῆ φρίττουσα, * τότε σὺν προβάτοις * ἐκ δεξιῶν σου, Χριστέ, * κατὰταξον σοὺς δούλους, * οὕπερ μετέστησας.

Ἄνδρῶν τὰ στίφη σὺν γυναιξί, * και τῶν παίδων, γηραιῶν ὁμοῦ, * δούλων πενήτων πλουσίων τε, * τῶν πιστῶς ἐντεῦθεν * μετατεθέντων πρὸς σέ, * ἀνάπαυσον και σῶσον * ὡς εὐδιάλλακτος.

Θεοτοκίον.

Σέ πάντες, Ἀχραντε, βοηθὸν * ζῶντες και θανόντες εὐσεβῶς, * φυλαί και γλῶσσαι κεκτῆμεθα. * ὅθεν τῆς ἐκεῖσε * τυχεῖν ἀνέσεως * αἰτούμεθα, πρεσβείαις * σοῦ ταῖς πρὸς Κύριον.

Καταβασία.

• Γ¹ιῶ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθὲ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-
• **Ι**χὰς * πόθῳ καταύγασον, δέομαι, * σέ εἰδέναί, Λόγε * Θεοῦ,
• τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

ᾠδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἰλάσθητι, Δέσποτα, * παρακλήθητι, Σωτῆρ, * και δεῖξόν σου ἰτὸ ἔλεος, * δεῖξον σπλάγχνα, και σῶσον, ὡς ἀγαθός, * τῆς γῆς πάσης ἅπαντας, * οὓς πρὸς σέ μετηγάγου, * ὡς φιλόανθρωπος.

Ναμάτων ἐν κλύσμασι * και ἐν ρείθροις ποταμῶν, * και τοὺς ἐξαίφνης θνήξαντας, * τοὺς ἐν νάπαις και ὄρεσι και ὀπαῖς * τὸν βίον τελέσαντας * μὴ παρίδης, ὡς μόνος * εὐδιάλλακτος.

Ὁ βλέπων, ὡς Κύριος, ἐν θαλάσῃ και ἐν γῆ * τοὺς ἐν ἀδῆλῳ θνήξαντας, * τοὺς πολέμοις και μάχαις και ἐν πληγαῖς * δεινῶς τελευτήσαντας, * πάντας οἰκτεῖρον, Σῶτερ, * ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, * ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς * τὸν κυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον και δεινόν * κατεύνασον τάραχον, * και γαλήνην παράσχου * τῇ καρδίᾳ μου.

Καταβασία.

• οὔ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψομένην καθορῶν * τῶν πειρα-
• **Ι**σμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, *
• βῶῳ σοι. Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, * πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν * ἐκ τῶν προσκαιρῶν * ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν * κατασκήνωσον, * και μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, * Σῶτερ ἀθάνατε. * εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, * ἀλλὰ σὺ, ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, * ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκού-

σια πταισµατα * και τὰ ἀκούσια, * µεσιτευούσης τῆς τεκούσης
σε Θεοτόκου, * ἵνα συμφώνως βοήσωµεν ὑπὲρ αὐτῶν * τὸ Ἄλ-
ληλούια. Ὁ Οἶκος. Ποίημα Ἀναστασίου μοναχοῦ

Αὐτὸς ὁ μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, * ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν
ἄνθρωπον * οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθηµεν, * καὶ εἰς γῆν
τὴν αὐτὴν πορευόµεθα, * καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας µε, * καὶ
εἰπὼν μοι· Γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ * ὅπου πάντες βροτοὶ πο-
ρευσόμεθα, * ἐπιτάριον θρήνον ποιοῦντες ᾠδὴν τὸ * Ἄλληλούια.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάµινον.

Σὺν Ἀγγέλοις ἐπὶ θρόνου, Σῶτερ, δόξης σου * ὅταν ἐλεύσῃ
κρῖναι τὴν γῆν, * ψυχὰς δούλων σου * τῆς σῆς πλησον· θείας
χαρμονῆς, * τοῦ ψάλλειν ἀπαύστως καὶ βοᾶν· * Εὐλόγητός εἶ
ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡµῶν.

Ἐν σπαράγμασι θηρῶν, Χριστέ, τοὺς θνηξάντας, * καὶ οὓς
ιχθύς ἐμέλισεν, * οὓς κατέχωσε * συσσεισµός, καὶ βόθρος καὶ κρη-
µνός, * τοὺς πάντας ἐλέησον, Σωτῆρ, * καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀπει-
λῆς * ῥῦσαι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξίφη, μάχαιρα καὶ πῦρ, δεινῶν ἐπίτασις, * καὶ λίθων ἢ κα-
τάλυσις, * οὓς ἀνάλωσε * σὺν λησταῖς, λιμός τε καὶ λοιμός, *
τῇ σῇ μετουσίᾳ καὶ χαρᾷ * σῶσον, ὑµνεῖν σε εὐσεβῶς, * τὸν τῶν
Πατέρων Θεόν.

Θεοστοχίον.

Μόνη πέφυκας, ἀγνή, τοῦ κόσμου γέφυρα, * μετάγουσα
βροτοὺς πρὸς Θεόν· * τοὺς τὸν βίον οὖν * τῇ πρὸς σέ ἐλπίδι καὶ
στοργῇ * τελέσαντας, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, * πάσης ἀνάγκης καὶ
φθορᾶς * σῶζε πρεσβείαις σου.

Καταβασία.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάµινον εἰργάσατο * Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις
» Ἄπαισί * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *
» τὸν τύραννον ἐπίεισε βοᾶν· * Εὐλόγητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡµῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκστηθι φρίττων, οὐρανέ.

» Παντας, Δέσποτα, βροτοὺς * παντοῦ τάγματος, * οὓς με-
» Ἀτέστησας, Σωτῆρ, * πιστοὺς σου, * βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, *
» ἔθναρχας γῆς καὶ κριτὰς, * λαῶν τε καὶ φυλῶν τοὺς προστά-
» τας, * ἐλέησον, οἰκτίρμον, * καὶ ἀνάπαυσον μόνος, * ὅπως σε
» ἀνυµνωµεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῦσαι πυρός τοῦ φοβεροῦ * δούλους, φιλόνηρωπε, * Ἐκκλησίας σου σεπτῆς, * καὶ σῶσον * μοναστῶν συστήματα, * ἱερωμένων πληθύν, * χορείας λειτουργῶν σου ἐνθέων, * καὶ πάντας τῆς ἐκεῖσε * καταξίωσον δόξης, * ὅπως σε ἀνυμνῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶσον, ὦ Δέσποτα Χριστέ, * σῶσον, ἐλέησον * καὶ ἀνάπαυσον ψυχάς, * λαούς σου * τοὺς πιστῶς τελέσαντας * τρόπον παντὶ τὴν ζωὴν, * ἐν τόπῳ καὶ ἐν χώρᾳ παντοῖα, * καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης * καὶ πικρίας βασάνων, * ὅπως σε ἀνυμνῶμεν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοστοχίον.

Ἐλυσας μόνη τὴν ἀρὰν, * Παρθένε ἄχραντε, * τὴν τῆς Εὐας ἀληθῶς, * ζῶην δὲ * τοῖς ἐν γῆ ἐπήγασας * διὸ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, * τοὺς βίου τοῦ προσκαίρου λυθέντας * ζωῆς τῆς αἰωνίου * καταξίωσον πάντας, * ὅπως σε ἀνυμνῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Ε**κστηθι φρίττων, οὐρανέ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια
» τῆς γῆς * ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις
» οἰκῶν, * καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται * ὄν, παῖδες, εὐλο-
» γεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 6. Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἦν, ἐλεῆμον, * στίφη δυσωπεῖ σε Ἄγγέλων, * σὺν Χερουβίμ
» τε * θεῖα Σεραφίμ καθικετεύει, * Ἐξουσαίαι, * Θρόνοι καὶ Ἀρχαί,
καὶ Δυνάμεις τε * σὺν Ἀρχαγγέλοις, * καὶ Κυριότητές σε * αἰ-
τοῦσι, κραταῖε, * ὅπως * ψυχὰς ἀπάσας οἰκτείρης, * ἄσπερ με-
τέστησας.

Ἰδοὺ οἱ δῆμοι * σὲ τῶν Προφητῶν ἐξαιτοῦνται, * τῶν Ἀποστόλων * δέονται χοροί, σὺν Πατριάρχαις, * καὶ Μαρτύρων * στίφη σὺν Ὀσίων τοῖς πλήθεσιν * εὐπαρακλήτως * ἀναβρωῶσι. Σῶσον, * φιλόνηρωπε, ψυχὰς * πάντων * τῶν ἐπὶ γῆς τεθνεώτων * εὐσεβῶν δούλων σου.

Οἶδας τὰ πάντα, * βλέπεις, καθορᾶς καὶ γινώσκεις * βροτῶν τὰ πλήθη, * καὶ τὸ τῆς ζωῆς ἐκάστου πέρασ· * πᾶσι δίδου * τὴν τῶν ἐγκλημάτων λύτρωσιν, * καὶ Παραδείσου * τῆς καλλονῆς ἀξίωσον * πάντας ὡς Θεός, * μόνε, * οὓς ἐξελέξω, οἰκτιρ-
μον, * πιστοὺς οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Ἵπεραγία * Δέσποινα τοῦ κόσμου, Παρθένε, * σὺ πάντων σκέπη * ζώντων καὶ θανόντων χρηματίζεις, * καὶ γαλήνη * δόξα καὶ τρυφή καὶ ἄνεσις * τῶν σὲ προστάτιν * καὶ βοηθὸν καὶ ῥύστιν * πλουτούντων, ἀγαθή * ὄθεν * αὐτοὺς διάσωσον πάντας * ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καταβασία.

• Ἄπορεῖ πάσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἄξιαν, * ἰλιγιᾶ δὲ *
 • Ἄνους καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε, * Θεοτόκε * ὅμως, ἀγαθὴ
 • ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας *
 • τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν * σὺ γὰρ * Χριστιανῶν εἰ προστάτις * σὲ με-
 • γαλύνομεν. Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μνήμην τελοῦντες πάντων * τῶν κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ, * καὶ τελευταίας ἡμέρας * μνήμην ποιήσωμεν, πιστοί, * ὑπὲρ ἡμῶν τε κακείνων * Χριστὸν αἰεὶ δυσωποῦντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, * τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, * Χριστιανῶν ἢ προστάτις, * Παρθένε Μῆτερ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι * τῶν αἰώνιων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστυῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνώσμενη.

Φοβερὸν τὸ τέλος * τὸ τοῦ θανάτου, * καὶ φρικτὴ ἡ κρίσις * ἢ τοῦ Δεσπότη * τὸ πῦρ γὰρ τὸ ἄσβεστον * ἠὺτρέπισται ἐκεῖσε * σκώληξ * ἀκοίμητος κολάζων, * καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, * σκότος * ἐξώτερον ὑπάρχει, * καὶ αἰωνία δική * διὸ κράζωμεν * πρὸς τὸν Σωτῆρα * Οὐς ἐξελέξω * ἐκ τῶν προσκαίρων, ἀνάπαυσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντες οἱ τῷ βίῳ * προστετηχότες, * δεῦτε, ἐν τοῖς τάφοις * ἐξεστηχότες * ἐγκύψατε, ἴδετε * τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτην * ποῦ νῦν * τοῦ σώματος τὸ κάλλος * καὶ ἡ δόξα τοῦ πλούτου; * ποῦ δὲ * ἡ ἔπαρσις τοῦ βίου; * ὄντως μάταια πάντα * διὸ κράζωμεν * πρὸς τὸν Σωτῆρα * Οὐς ἐξελέξω * ἐκ τῶν προσκαίρων, ἀνάπαυσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Νῦν ἐπὶ τὸν τάφον * ὁ ἐπὶ θρόνου, * νῦν ὁ ἐν πορφύρᾳ * φθορὰν ὑπέδου * οὐκ ἔτι ἐν θρόνῳ γὰρ, * ἀλλ' ἐν μνήματι κεῖται * *

ἴδε, * ἐξέλιπε... * τὸ βασιλεῖον κράτος * ἴδε, * ὡς ὄναρ, τῶν ἀνθρώπων * παροδεύει ὁ βίος * διὸ κράξωμεν * πρὸς τὸν Σωτῆρα * Οὓς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων, * ἀνάπαυσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐνθένδε * μετατεθέντας * ἐπὶ αἰωνίου * ζωῆς ἐλπίδι, * καὶ βίον ἀλλάξαντας * παντοίῳ, Σῶτερ, τρόμφ, * πᾶσαν * κατάστασιν καὶ γένος, * καὶ πᾶσαν ἡλικίαν, * ἄνδρας * ὁμοῦ τε καὶ γυναῖκας, * οὓς πρὸς σέ προσελάβου, * ὡς φιλάνθρωπος, * ἐν κόλποις τάξον * τοῦ Ἀβραάμ τε * καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, * καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, * καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος * πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, * νεκροὶ ὡς ἐν συσεισμῷ * πάντες ἀναστήσονται * πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, * Χριστέ ὁ Θεός * τότε, Δέσποτα, * οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, * ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου * κατάταξον σκηναῖς, * τὰ τούτων ἐγκλήματα * παριδῶν, ἀγαθέ.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐν σοφίᾳ * δημιουργήσας τὸ πᾶν, * ὁ καὶ τοὺς Προφήτας * ἐξαποστείλας ἡμῖν, * προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν * καὶ Ἀποστόλους * κηρυξαί σου τὰ μεγαλεῖα * καὶ οἱ μὲν * προεφήτευσον τὴν ἔλευσίν σου, * οἱ δὲ * τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. * Μάρτυρες δὲ ἔτυχον * δόξης ἐκ τούτων, * καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς * σοι τῷ Δεσπότῃ, * σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρί * Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, ψυχάς, * ἃς προσελάβου, * καὶ ἡμᾶς καταξίωσον * τῆς βασιλείας σου, * ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας * δι' ἐμέ τὸν κατάκριτον, * ὁ Λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐχων ἀκατάληπτον * τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, * καὶ πηγὴν ἀκένωτον * θεϊκῆς χρηστότητος, * πολυέλεε, * τοὺς πρὸς σέ, Δέσποτα, * μεταβεβηκότας * ἐν γῆ ζώντων κατασκήνωσον * εἰς τὰ σκηνώματα * τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, * κατάσχεσιν δωρούμενος * τὴν διηνεκῶς διαμένουσάν * σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων * ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου, Χριστέ, * καὶ ζωηφόρον τιμήματι * κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας * ζωοποιὸν ἔκουσίως, * καὶ ζωὴν ἐπήγασας, * καὶ τρυφὴν ἀίδιον * πιστοῖς δέδωκας * θείκῃ, Δέσποτα, * εὐσπλαγχνία, μόνε * πανοικτίρμον ἀναμάρτητε * ἐν ἡ, δεόμεθα, * τοὺς κεκοιμημένους κατὰταξον * ἐλπίδι ἀναστάσεως, * λύσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος· ἵνα διὰ πάντων * ὑμνηταί σου τὸ ὄνομα, Χριστέ, * καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν * τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα * θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, * καὶ νεκρῶν δεσπύζοντα * σέ, Χριστέ, γινώσκοντες, * ἱκετεύομεν· * Τοὺς πιστοὺς δούλους σου * τοὺς πρὸς σέ, τὸν μόνον * εὐεργέτην, ἐκδημήσαντας * αὐτὸς ἀνάπαυσον * σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, φιλάνθρωπε, * ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, * ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· * θελητῆς ἐλέους * ὑπάρχεις γάρ, καὶ σώζεις, ὡς Θεός, * οὓς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, * μόνε πολυέλεε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν * ἢ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις * πάλαι ἐν Ἐδέμ, * ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύεατο· * δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· * ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης * καθεῖλε τὸν δράκοντα, * καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἔδωρήσατο· * πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· * Φεῖσαι, Σωτήρ, καὶ οὓς προσελάβου, * μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁρθῆς ἐνδιαίτημα * θεοπρεπές, Παναγία, * καὶ Θεὸν ἐχώρησας, * καὶ Θεὸν ἐγέννησας, * ἀπειρόγαμε, * καὶ βροτοῖς ὀρώμενον * ἐν δυσὶν οὐσίαις, * ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ἀγνή· * αὐτὸν δυσώπησον, * τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, * τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον * καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, * ψυχὰς ἀναπαῦσαι * τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, * ἐν ἀκηράτῳ παιδρότητι * καὶ μακαριότητι.

Τὰ Τροπάρια· { Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.
Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραξομαι.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Νεκρώσιμος, ἑμοῖος καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ' πρὸς Ἦχον α'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Πεντηκοστὴν ἱορτάζομεν.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν.

Πάντα χορηγεῖ.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν.

Στίχ. Μὴ ἀποβρίψῃς με.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμολογήσωμεν.

Ἀπολυτικίον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους εἶ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ᾽. πρὸς Ἦχον α᾽. δευτεροῦντες τὸ α᾽. εἶτα εἶ. πρὸς Ἦχον β᾽. δευτεροῦντες πάλιν τὸ α᾽.

Ἦχος α᾽.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν, * καὶ Πνεῦματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, * καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν. * καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! * ὡς μέγα τε καὶ σεβάσιμον! * Διὸ βοῶμέν σοι. * Δημιουργέ τοῦ παντός, * Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν * ἐκαιούργησας, Χριστέ, * τοὺς σοὺς Μαθητάς, * ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι * τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, * τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα χορηγεῖ * τὰ Πνεῦμα τὰ ἅγια. * βρούει προφητείας, * ἱερέας τελειοῖ, * ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, * ἀλιεὺς * θεολόγου ἀνέδειξεν, * ὅλον συγκροτεῖ * τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. * Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, * Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἦχος β᾽.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν Πίστιν ἀληθῆ, * ἀγαίρετον * Τριάδα προσκυνούντες. * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. Δίς.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν * ὁδὸν σωτηρίας, * καὶ ἐν Ἀποστόλοις * ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος σου. * σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, * σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε * τὸν Σωτῆρα τῶν κόσμων, * καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου * τὴν ἀήττητον δύναμιν, * ἐν

ἔσπερα καὶ πρωὶ * καὶ μεσημβρία * καὶ ἐν παντὶ καιρῷ * εὐλο-
γήσω σε, Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε, * οἱ πιστοὶ * τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς *
καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, * ἀνυμνοῦμέν σε * τὸν ἄναρχον
Πατέρα, * καὶ τὸν συνάναρχον Υἱὸν, * καὶ τὸ συναίδιον * καὶ
πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμολογήσωμεν, * Πατέρα καὶ Υἱὸν * σὺν
Ἁγίῳ Πνεύματι. * οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν * πάντες οἱ Προφῆται *
καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα, καὶ νῦν. *Ψαλμ. πλ. δ'.*

Ἰδιόμελον, Λέοντος Δεσπότου.

Δεῦτε, λαοὶ, * τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, *
Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ * σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. * Πᾶτήρ γὰρ * ἀχρόνως
ἐγέννησεν * Υἱὸν συναίδιον καὶ σύνθρονον, * καὶ Πνεῦμα ἅγιον *
ἦν ἐν τῷ Πατρὶ; σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, * μία δύναμις, * μία οὐ-
σία, μία Θεότης, * ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν. * Ἅγιος ὁ
Θεὸς, * ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, * συνεργεῖα τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος. * Ἅγιος ἰσχυρὸς, * δι' οὗ * τὸν Πατέρα ἐγνώ-
καμεν, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον * ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. *
Ἅγιος, ἀθάνατος, * τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, * τὸ ἐκ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, * καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, * Τριάς ἅγια, δόξα σοι.

*Εἰσοδος, τὸ, Φῶς Ἰλαρόν. Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, τὰ ἐρεξῆς Ἀναγνώσματα.*

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 16.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί
εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐ-
τούς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ
σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ
ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπὶ αὐτούς, καὶ
συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὄρμην τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις
αὐτούς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς
Σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μω-
σῆν, καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ

ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῶ ἐνὶ Ἑλλάδι, καὶ ὄνομα τῶ δευτέρῳ Μωδὰδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμῶν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῶ Μωσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῶ, λέγων· Ἑλλάδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῶ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δὴ πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Ἰωήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 23.

Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίrete καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῶ Θεῶ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἐμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτών, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρις, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμψη, καὶ ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθιοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αινέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυθῇ ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυθῇ ἔτι ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσι οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῶ οὐρανῶ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΖ'. 24.

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, ἀπὸ πάντων τῶ εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορευήσθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ γὰρ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν * ὁδὸν σωτηρίας, * καὶ ἐν Ἀποστόλοις * ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος σου * σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, * σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου * τὴν ἀήττητον δύναμιν, * ἐν ἐσπέρᾳ καὶ πρωτῇ * καὶ μεσημβρίᾳ * καὶ ἐν παντὶ καιρῷ * εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε, * οἱ πιστοὶ * τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, * ἀνυμνοῦμέν σε * τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, * καὶ τὸν συνἀναρχὸν Υἱὸν, * καὶ τὸ συναίδιον * καὶ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου * κατέπεμψας, Κύριε, * καθημένοις τοῖς Ἀποστόλοις, * τότε οἱ τῶν Ἑβραίων * παῖδες θεωροῦντες * ἐξίσταντο θάμβει· * ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων * ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, * καθὼς τὸ Πνεῦμα * ἐχορήγει αὐτοῖς· * ἰδιῶται γὰρ ὄντες, ἐσοφίσθησαν· * καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωγράσαντες, * τὰ θεῖα ἐρρητόρευον· * διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· * Ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθεις, * καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη, Κύριε, * τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος * ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου * γενομένην δύναμιν, * τὴν ἐναλλαγὴν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον, πιστοὶ, * καὶ τελευταίαν ἑορτὴν * εορτάσωμεν
 φαιδρῶς· * αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστὴ, * ἐπαγγελίας συμπλήρωσις *
 καὶ προθεσμίας· * ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ * τοῦ Παρακλήτου *
 κατέβη ἐπὶ γῆς * ὡσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, * καὶ Μαθητὰς
 ἐφώτισε, * καὶ τούτους * οὐρανομύστας ἀνέδειξε. * Τὸ φῶς ἐπέ-
 στη * τοῦ Παρακλήτου, * καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ * ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, * εἰς
 πυρφόρους ποταμοὺς * μεριζομένη, νοητῶς * τοὺς Ἀποστόλους
 ἐδρόσιζε * φωταγωγοῦσα· * καὶ γέγονεν αὐτοῖς * νέφος δροσῶδες
 τὸ πῦρ, * φωτίζουσα αὐτοὺς * καὶ ὑετίζουσα φλόξ, * δι' ὧν ἡμεῖς
 ἐλάβομεν * τὴν χάριν * διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. * Τὸ φῶς ἐπέ-
 στη * τοῦ Παρακλήτου, * καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἐγερσιν, Χριστέ, * τὴν ἐκ τάφου, * καὶ τὴν πρὸς
 ὕψος οὐρανοῦ * θείαν Ἀνάληψιν, * ταῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου *
 κατέπεμψας, οἰκτίρμον, * Πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαινίσας * τοῖς Μαθη-
 ταῖς· * ὅθεν ὡσπερὶ κιθάρα * μουσουργικὴ, * πᾶσιν ἐτραυολό-
 γησαν * τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, * Σῶτερ, τὰ ἀπηχήματα *
 καὶ τὴν οἰκονομίαν σου. Δίς.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τὸ, πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Θ'.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν'. Εἶτα,

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτάκου πρεσβείαις...

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, *
τὸ πανταχοῦ παρὸν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἔλθε, * καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, *
καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος, * καὶ σῶσον, ἀγα-
θὲ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες. Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς η'. καὶ
ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.
Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

» Πόντῳ * ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν * ὁ συντριβὼν πολέ-
» μους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. * ἄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδό-
» ξασται.

Τροπάρια.

Ἔργῳ, * ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, * τὸ Παρά-
κλητον Πνεῦμα * ἐξαποστείλας, Χριστέ, * ἔλαμψας τὸ φῶς *
κόσμῳ, φιλόνηρωπε.

Νόμῳ * τὸ πάλαι προκηρυχθέν καὶ Προφήταις * ἐπληρώθη·
τοῦ θεοῦ * Πνεύματος σήμερον * πᾶσι γὰρ πιστοῖς * χάρις ἐκ-
κέχυται.

Ἄτερος Κανὼν Ἰαμβικός,

οὐ ἡ ἀκροστιχίς, διὰ στίχων Ἡρωελεγείων·

Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον

Ἐκ Γενέτου κόλπων ἤκας ἐπιχθονίοις,

Ὅλα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος ἀύλου

Σῆμα τῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Κανὼν, Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλαῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θείῳ καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ,

» Ἐρρητόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον.

» Ἴλὺν γὰρ * ἐκτινάξας ὄμματος νόου,

» Ὁρᾷ τὸν ὄντα, * καὶ μυεῖται Πνεύματος

» Γνώσιν, γεραίρων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Τροπάρια.

Ἐφη τὸ σεπτὸν * καὶ σεβάσιμον στόμα·

Νοσησμός ὑμῖν * οὐ γενήσεται φίλοις.

Ἐγὼ γὰρ * εἰς πατρῶον ὑψιστον θρόνον
 Συνεδριάζων, * ἔκχεω τοῦ Πνεύματος
 Λάμψαι ποθοῦσι * τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ὅρος βεβηκῶς * ἀτρεκέστατος Λόγος
 Γαληνόμορφον * ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν.

Ἔργον γὰρ * ἐκπεράνας ἠύφρανε φίλους,
 Πνοῇ βιαία * καὶ πυρὸς γλωττήμασι
 Νείμας τὸ Πνεῦμα * Χριστὸς, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασίαι. } Πόντῳ * ἐκάλυψε.
 } Θείῳ καλυφθεῖς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν, * τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, * ἕως ἂν
- » ἐνδύσησθε, ἔφης, * καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· * ἐγὼ δὲ *
- » ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, * Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ Πατὴρ * *
- » ἀποστελῶ, * ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τροπάριον.

Ἡ τοῦ θεοῦ Πνεύματος * ἐπίδημήσασα * δύναμις τὴν μερι-
 σθεῖσαν πάλαι * φωνὴν κακῶς ὁμοιοσησάντων * εἰς μίαν * ἁρμο-
 νίαν θεῶς συνῆψε, * γινώσιν συνετιζούσα πιστοὺς * τῆς Τριάδος, *
 ἐν ἧ ἑστερεώθημεν.

Εἰρμός ἄλλος.

- » Ἐρρήξε γαστρός * ἠτεκνωμένης πέδας
- » Ἐβρίν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης
- » Μόνη προσευχῆ * τῆς Προφήτιδος πάλαι
- » Ἄννης, φερούσης * πνεῦμα συντετριμμένον,
- » Πρὸς τὸν Δυνάστην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Τροπάρια.

Ἄληπτός ἐστιν * ἡ Θεαρχικωτάτη·
 Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε * τοὺς ἀγραμμάτους,
 Ἄλης σοφιστὰς * συστομίζοντας λόγῳ,
 Καὶ τῆς βαθείας * νυκτὸς ἐξαιρουμένους
 Λαοὺς ἀπείρους, * ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Ἦν ἐκπορευτὸν * ἐξ ἀγεννήτου φάους
 Τὸ πανσθενουργόφωτον * ἄφθιτον σέλας,
 Οὐ τὴν δι' Ἰουῦ, * πατρικῆς ἐξ οὐσίας,
 Νῦν ἐμφανίζει * συμφυῇ φρυκτωρίαν
 Πυρῶδες ἦχος * ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι. } Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν.
 } Ἐρρήξε γαστρός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ * χαρᾶς ἐπλήσθησαν, * καὶ θάρσος ἔλαβον οἱ πρῶην * δειλιῶντες, * ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * σήμερον ἐξ ὕψους * κατήλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον * τῶν Μαθητῶν, * καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει * πρὸς τοὺς λαούς· * γλώσσαι γὰρ διεσπάρησαν, * ὀρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, * καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, * ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν. Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κατανοῶν ὁ Προφήτης * τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χριστέ, *
 » **Κ** ἔλευσιν ἀνεβόα· * Τὴν σὴν εἰσακήκοα, Κύριε, * δυναστείαν,
 » ὅτι πάντας * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας * καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς * πρῶην τοῖς ἀτελεσί, * Θεὸς ἀληθῆς ὁ Παράκλητος * τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις * καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρον, * τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ * Πνεῦμα κατεμερίσθη, * καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηεν, * ὡς πατρίθεν θεῖον σθένος * ἐρχόμενόν ἐστιν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος.

» ναξ ἀνάκτων, * οἶος ἐξ οἴου, μόνος
 » **Α** Λόγος προελθὼν * Πατὴρ ἐξ ἀναίτιου,
 » Ἴσοσθενές σου * Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις
 » Νημερτές ἐξέλαμψας, * ὡς εὐεργέτης,
 » Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον * τῆς παλιγγενεσίας
 Λόγῳ κεραυνὸς * συντεθειμένη φύσει,
 Ὀμβροβλυτεῖς μοι * ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
 Νενυγμένης σου πλευρᾶς, * ὦ Θεοῦ Λόγε,
 Ἐπισφραγίζων * τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπει τὰ πάντα * τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
 Γόνυ τε Πατὴρ * Πατρὶ συμφυεστάτῳ·
 Ἐν γὰρ προσώποις * οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,
 Νημερτές ἀπρόσιτον, * ἄχρονον, μίαν·
 Ἐλαμψε φῶς γὰρ * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες * τῇ Θεαρχικωτάτῃ,
 Ὅσοι λατρευταὶ * τρισσοφεγγοῦς οὐσίας·
 Ὑπερφυῶς * τελεῖ γὰρ, ὡς εὐεργέτης,
 Καὶ πυρσομορφοῖ * Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
 Ὅλην πορίζων * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.
 Καταβασίαι. } Κατανοῶν ὁ Προφήτης.
 } Ἄναξ ἀνάκτων.
 Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸ διὰ τὸν φόβον σου * ληφθὲν, Κύριε, * ἐν γαστρὶ τῶν
- » Προφητῶν, * καὶ κυθὲν ἐπὶ τῆς γῆς * Πνεῦμα σωτηρίας,
- » Ἀποστολικὰς * καρδίας κτιζει καθαρὰς, * καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς *
- » εὐθὲς ἐγκαινίζεται· * φῶς γὰρ * καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προσ-
- » τάγματα.

Τραπάριον.

Ἡ ἐπιφοιτήσασα * ἰσχύς σήμερον * αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν· *
 Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ· * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, * καὶ
 δι' Υἱοῦ * πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός· * μεταδοτικόν, * ἐν οἷς κατοι-
 κίζεται * φύσει * τῆς ἐν ἡ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλας.

- » Λυτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
- » Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
- » Ὡ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας.
- » Νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ * ἐξεληλυθεν νόμος,
- » Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

Τραπάρια.

Καθὼςπερ ἠυδόκησεν, * αὐτεξουσίως
 Ἀδέσποτον κάτεισι * Πνεῦμα πατρόθεν,
 Σοφίζον ἐν γλώσσησι * τοὺς Ἀποστόλους,
 Ἐπισφραγίζον * τὸν φερέσβιον λόγον,
 Πατροσθενὲς ξύμμορφον, * ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν * ἐξ ἀμαρτίας,
 Ἐαὐτῷ κατεσκεύαζε * τῶν Ἀποστόλων
 Θεὸς Λόγος πάνταρχος * ἄχραντον δόμον.
 Ὁμοσθενοῦς δὲ * καὶ συνουσιουμένου
 Νῦν ἐγκατοικίζεται * Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι. } Τὸ διὰ τὸν φόβον σου * ληφθὲν.
 } Λυτήριον κάθαρσιν.

᾿Ωδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλφ * τῶν βιωτικῶν μελημάτων, * συμπλόις
 » ποντούμενος ἀμαρτίαις * και ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτού-
 » μενος, * ὡς ὁ Ἴωνᾶς, Χριστέ, βοῶ σοι. * Ἐκ θανατηφόρου
 » με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου * σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶπας, *
 πλουσίως ἐξέχεας, και ἐπλήσθη * τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως,
 Κύριε. * ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρέυστως * ἔφυς, και τὸ Πνεῦμα
 ἀμερίστως πρόεισιν.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἰλασμός ἡμῖν, * Χριστέ, και σωτηρία,
 » Ὁ Δεσπότης, ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
 » Ἴν', ὡς Προφήτην * θηρὸς ἐκ θαλαττίου
 » Στέρνων Ἴωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
 » Ὅλον τὸν Ἀδᾶμ * παγγενῆ πεπτωκότα.

Τροπάρια.

Ἰμερτὸν ἡμῖν * εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις
 Αἰωνίως ἔξουσι * Πνεῦμα καινίσαις,
 Πατροπροβλήτως * πάντοτε ζυνημμένον,
 Ὑγῆς ἀπεχθοῦς * καυστικὸν μολυσμάτων,
 Ῥύπου φρενῶν τε * ρυπτικὸν, Παντοκράτορ.

Ὅρεκτὸν ἀξίωμα * τοῖς Ἀποστόλοις,
 Σιωνίταις μίμνουσι * σὴν παρουσίαν,
 Γνώρισμα, * Πνεῦμα, * πατρογεννήτου Λόγου,
 Δέσχην ἀπηγῆ * τῶν ἐθνῶν ποππυσμάτων
 Ὀκιστα δεικνύς, * πυρπνώως καθιδρύη.

Καταβασίαι. { **Ν**αυτιῶν τῷ σάλφ.
 Ἰλασμός ἡμῖν, Χριστέ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς * τὰς γλώσσας συνέχεε, * διεμέρισεν ἔθνη ὁ
 Ὑψιστος. * ὅτε τοῦ πυρὸς * τὰς γλώσσας διένειμεν, * εἰς ἐνότη-
 τα πάντα ἐκάλεσε. * και συμφώνως δοξάζομεν * τὸ πανάγιον
 Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ποίημα τοῦ Ῥωμανοῦ.

Ταχεῖαν και σταθηρὰν * δίδου παραμυθίαν * τοῖς δούλοις
 σου, Ἰησοῦ, * ἐν τῷ ἀκηδιᾶσαι * τὰ πνεύματα ἡμῶν. * μὴ χω-

ρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν * ἐν θλίψεσι, * μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν * ἐν περιστάσεσιν, * ἀλλ' αἶε ἡμᾶς πρόφθασον. * Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον, * ὁ πανταχοῦ. * ὡσπερ τοῖς Ἀποστόλοις σου * πάντοτε συνῆς, * οὕτω καὶ τοῖς σε ποθοῦσιν * ἔνωσον σαυτὸν, οἰκτίρμων, * ἵνα συνημμένοι σοι * ὑμνῶμέν τε καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἡγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἀγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχοι.

Πνοῇ βιαία γλωσσοपुरσεύτως νέμει
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.

Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἀλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς * ἐμβληθέντες * ὅσοι Παῖδες * τὸ
• πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον * διὰ τῆς ὑμνωδίας, * οὕτω βοῶν-
• τες. * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα * μεγαλεῖα * τῶν Ἀποστόλων, * τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια * ἐνομιζέτο μέθη * τοῖς ἀπιστοῦσι, * δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, * εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν * ὀρθοδόξως * θεολογοῦμεν, * Θεὸν Πατέρα τὸν ἀναρχον, * τῆς αὐτῆς ἐξουσίας * Λόγον καὶ Πνεῦμα. * Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

• Σ ύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος
• Σ έβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας.
• Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις
• Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν. Τριάς μόνη,
• Ἰσοσθενής, ἀναρχος, * εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον * ἠγνοηκότες,
Ἐρασκον οἰνότευκτον * ἄφρονες μέθην,
Ῥήσεις ξενηκούσθησαν * ὡς Ἀποστόλων.
Οἱ εὐσεβεῖς δὲ * σοὶ βοῶμεν ἐνθέως.
Νεουργέ τοῦ σύμπαντος, * εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν * ὁ βλέπων ὄπα
 Ἐνθους Ἰωήλ * τοῦ θεαρχικωτάτου,
 Οἱς ἐκχεῶ, φήσαντος * οἰάπερ Λόγου,
 Τοῦ Πνεύματός μου, * συμβοήσουσι· Φύσις
 Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, * εὐλογητός εἶ.

Τρίτη μὲν εὐμοίρησεν * ὠρῶν τὴν χάριν,
 Ὅπως ὑπεμφήνιε * τρεῖς ὑποστάσεις
 Σέβειν ἐν ἀπλότητι * τῆς ἐξουσίας·
 Ἄλλ' ἐν μιᾷ νῦν * ἡμερῶν τῇ Κυρία,
 Υἱός, Πατὴρ καὶ Πνεῦμα, * εὐλογητός εἶ.

Καταβασίαι. } Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
 } Σύμφωνον ἐθρόησεν.
 Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἄφλεκτος πυρὶ * ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, * βάτος Θεὸν ἐγνώ-
- » Ἄρισε * τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ * καὶ Παῖδας
- » ζῆλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ * ὑμνωδοὺς ἔδειξε· *
- » Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦ-
- » τε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὑψους * βιαίας φερομένης * ἠχητικῶς τοῦ Πνεύ-
 ματος * τοῦ παναγίου ἀλειῦσι πνοῆς, * πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, *
 τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ * Κυρίου * ἐρρητορεύοντο· * Πάντα τὰ
 ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μὴ θιγομένῳ * προβαίνοντες ἐν ὄρει, * μὴ πεφρικότες πῦρ
 δειματοῦν, * δεῦτε καὶ σταῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, * ἐν πόλει ζῶν-
 τος Θεοῦ, * πνευματοφόροις Μαθηταῖς * νῦν συγχορεύοντες· *
 Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἰρμός ἄλλος.

- » Ἄυει τὰ δεσμὰ * καὶ δροσίξει τὴν φλόγα
- » ἌΟ τρισσοφεγγῆς * τῆς θεαρχίας τύπος.
- » Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
- » Σωτῆρα καὶ παντουργόν, * ὡς εὐεργέτην,
- » Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς * τῶν βροτοσσῶν ἐπιῶν,
 Ἄ πατρακουσθεῖς * τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,

Τὸ Πνεῦμα τεύχει * γλωσσοपुरσεύτῃ θεᾷ
 Ἐρίζον· εὐλογητὸν * οικειουμένη,
 Ἑλλοτριωμένη δὲ * μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, * αὐτοδεσπότης ἰὸν,
 Φῶς αὐτολαμπές * καὶ παρεκτικὸν φάους
 Ἐπάρχον, ἦκας * ἐμποροῦν Ἀποστόλοις
 Τιμῆν ὡς ἄημα· * τοῖς σοῖς οἰκέταις
 Λελιπαρημένον δὲ * Πνεῦμα προσνέμοις.

Ἦσε Προφητῶν * πνευματέμφορον στόμα
 Σὴν σωματωδῶς, * ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
 Καὶ Πνεῦμα κόλπων * πατρικῶν προηγμένον
 Ἀκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν
 Ἰεῖς, ἐνανθρωπήσεως * πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι. } Ἀφλεκτος πυρί.
 Λύει τὰ δεσμά.

Ἦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ** ἢ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα * κυφορήσασαν, * καὶ παντεχνή-
- » μωνι Λόγῳ * σάρκα δανείσασαν, * Μῆτερ ἀπειρανδρε, *
- » Παρθένε Θεοτόκε, * δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, * χωρίον τοῦ ἀπεί-
- » ρου * Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ παφλάζοντος πάλαι * πυρίνου ἄρματος * ὁ ζηλωτῆς καὶ
 πυρίπνου * χαίρων ὀχοῦμενος, * τὴν νῦν ἐκλάμψασαν * ἐπίπνοϊαν
 ἐδήλου * ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, * ὑπ' ἧς καταλαμφθέντες * τὴν
 Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα * ξένον ἠκούετο· * τῶν Μαθητῶν τῆς
 μιᾶς γὰρ * φωνῆς ἀπηχουμένης * Πνεύματος χάριτι, * ποικίλως
 ἐνηχοῦντο * λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι, * τὰ θεῖα μεγαλεῖα * τῆς
 Τριάδος γινώσιν μουόμενοι.

Εἰρμός ἄλλος.

- » **Χ** αἶροις, Ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
- » Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον, * εὐλαλον στόμα
- » Ῥητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
- » Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
- » Νοεῖν· ὄθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Τροπάρια.

Ἰδεῖν ἔοικε * τὴν φυσίζων Κόρην·
Μόνη γὰρ ἐν δίνῃσι * κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα * τὴν βροτῶν φύσιν·
Ὅς δεξιότης κλισμοῖσι * νῦν ἰδρυμένος
Πατρός, πέπομφε * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὅσοις ἐπνευσεν * ἡ θεόρρυθτος χάρις,
Δάμποντες, ἀστράπτοντες, * ἠλλοιωμένοι
Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν * εὐπρεπεστάτην.
Ἰσοσθενοῦσαν * τὴν ἄτμητον εἰδότες
Σοφὴν τρίφεγγον * οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι. } Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεύρα·
 } Χαίροις, Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ προῖον ἐκ τοῦ Πατρὸς * καὶ
δι' Υἱοῦ ἐνδημῆσαν * τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, * τοὺς σε Θεὸν
ἐπιγνόντας * σῶσον, ἀγίασον πάντας. Δίς.

Ἔτερον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Λόγος, * φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, *
ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις * τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· * καὶ
δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος * φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἅγιαν.
Ἀπαξ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ πα-
ρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον * εἶδον, * τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δα-
υὶδ, * ὅτε τὸ Πνεῦμα κατηῆλθε τὸ ἅγιον * ἐν πυρίναις γλώσσαις, *
καθὼς ὁ θεηγόρος * Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. * Φησὶ γὰρ· Συνηγμέ-
νων * τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, * ἐγένετο ἦχος, * καθάπερ
φερομένης βιαίας πνοῆς, * καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, * οὐ ἦσαν
καθήμενοι· * καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι * ξένοις ῥήμασι, *
ξένοις δόγμασι, * ξένοις διδάγμασι * τῆς ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * ἦν μὲν αἰεὶ * καὶ ἔστι καὶ ἔσται, *
οὔτε ἀρξάμενον, * οὔτε παυσόμενον, * ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ * καὶ Υἱῷ
συντεταγμένον * καὶ συναριθμούμενον· * ζῶν καὶ ζωοποιῶν· *
φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν· * αὐτάγαθον * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· *

δι' οὐ Πατὴρ γνωρίζεται * καὶ Υἱὸς δοξάζεται, * καὶ παρὰ πάντων γινώσκειται * μία δύναμις, * μία σύνταξις, * μία προσκύνησις * τῆς ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * φῶς καὶ ζωὴ * καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά· * Πνεῦμα σοφίας, * Πνεῦμα συνέσεως· * ἀγαθὸν, εὐθές, νοερὸν, * ἡγεμονεῦον, * καθαῖρον τὰ πταίσματα· * Θεὸς καὶ θεοποιῶν· * πῦρ ἐκ πυρὸς προῖόν, * λαλοῦν, ἐνεργοῦν, * διαιροῦν τὰ χαρίσματα· * δι' οὐ Προφηταὶ ἅπαντες * καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι * μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν· * ξένον ἄκουσμα, * ξένον θέαμα, * πῦρ διαιρούμενον * εἰς νομάς χαρισμάτων.

Δίς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * τὸ πανταχοῦ παρὸν, * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἔλθε * καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος, * καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα ταῦτα·

Ἀντιφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα... και νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος. ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα... και νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ζωὴν ἤτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Ὅτε καταβάς * τὰς γλώσσας συνέχεε...

Ἄντι δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ἦ Πράξις.

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς... Ἀλληλούια. Ἦχος α'.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούια.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, εἰ ἔστιν· εἰ δὲ μὴ, ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν.

Ἐπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστήσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλοῦσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης... .

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, . .

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, . .

Ἐκφώνησις παρά τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰσομέλα γ'. δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον * εἶδον, * τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, * ὅτε τὸ Πνεῦμα κατηῆλθε τὸ Ἅγιον * ἐν πυρίναις γλώσσαις, * καθὼς ὁ θεηγόρος * Δουκᾶς ἀπεφθέγγετο. * Φησὶ γάρ. Συνηγμένων * τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, * ἐγένετο ἦχος, * καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, * καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, * οὐ ἦσαν καθήμενοι * καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι * ξένοις ῥήμασι, * ξένοις δόγμασι, * ξένοις διδάγμασι * τῆς ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * ἦν μὲν αἰεὶ, * καὶ ἔστι καὶ ἔσται, * οὔτε ἀρχάμενον, * οὔτε παυσόμενον, * ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ * καὶ Υἱῷ συντεταγμένον * καὶ συναριθμούμενον. * ζωὴ καὶ ζωοποιῶν. * φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν. * αὐτάγαθον * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. * δι' οὐ Πατὴρ γνωρίζεται, * καὶ Υἱὸς δοξάζεται, * καὶ παρά πάντων γινώσκεται * μία δύναμις, * μία σύνταξις, * μία προσκύνησις * τῆς ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * φῶς καὶ ζωὴ * καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά. * Πνεῦμα σοφίας, * Πνεῦμα συνέσεως, * ἀγαθὸν, εὐθές, νοερόν, * ἡγεμονεῦον, * καθαῖρον τὰ πταίσματα. * Θεὸς καὶ θεοποιῶν. * πῦρ ἐκ πυρὸς προῖον, * λαλοῦν, ἐνεργοῦν, * διαιροῦν τὰ χαρίσματα. * δι' οὐ Προφητῆται ἅπαντες * καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι * μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. * ξένον ἄκουσμα, * ξένον θέαμα, * πῦρ διαιρούμενον * εἰς νομάς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * τὸ πανταχοῦ παρόν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ * καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος, * καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδὸς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ. τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν ; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεός μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεός μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Τίς Θεός μέγας.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπήκουσιν πάντων.

Ἄχραντε, ἀμιάντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόνηθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑψίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλόνηθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἣ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεστῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐ-

τῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρός μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κραζόμεν· Ἄμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γῆρας· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθεσ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιστώτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητι σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· διαλύσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατὰπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὀπλίσον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φροῦρησον ἡμᾶς τῇ δυνά-

μει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτι, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηρικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆι χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς...

Ὁ Διάκονος·

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δωδικώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ ταύτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν· σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ διδάξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πλήθος, ἀλλ' ἡ

σή εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρισταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὃ πάσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὃ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἔμοις παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἔμοις ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαταίτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ καγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἰκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ηὐξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναι, Κύριε, ὃ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σέ γόνου ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἐαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Κύριε, Κύριε, ὃ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥύσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει

διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρτεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν σταδίου ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμίαν βλαβερᾶν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Ἡ ἀεννάως βρούσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους καὶ κλειθρα Ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱεουργίας ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς Ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ

καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισά-
 μενος ἰσχύος· ἢ μεγαλύνυμος σοφία τοῦ Πατρός· ὁ τοῖς ἐπερεα-
 ζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ
 σκιά θανάτου καθημένους· σὺ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατὴρ
 ὑψίστου Γιὲ ἀγαπητέ· αἰδίου φῶς ἐξ αἰδίου φωτός· Ἦλιε δικαιο-
 σύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
 τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,
 καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων
 τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ
 πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέ-
 ρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε
 τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου καὶ πάσης φύσεως
 ἀνθρωπίνης Δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης,
 ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν
 μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου
 ἰστών, κατὰ γων εἰς Ἄδου καὶ ἀγάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ
 ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ
 τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέν-
 τας ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάν-
 των, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς
 γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ
 καὶ μεγάλη καὶ σωτηριῷ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστή-
 ριον τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναιδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ
 ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ πα-
 ρουσίαν τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων
 γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελι-
 στάς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς
 καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
 παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριῷδε, ἰλασμοὺς ἰκεσίους ὑπὲρ τῶν
 κατεχομένων ἐν Ἄδῃ καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέ-
 χων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν κατεχόντων
 αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι· ἐπά-
 κουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνά-
 παυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν
 τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθεν
 ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· καὶ κατὰ τάξιν τὰ
 πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως

ἀξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἄδῃ ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόνητος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασιῶν σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίαις δούλαις σου· καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίτως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόνητον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ Ποιητὰ, ἧ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσασαι ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόνητος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενές καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσα-

μένας ψυχὰς ἐπὶ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατὰ-
 ταξὸν τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς,
 ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βα-
 σιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγ-
 γέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς· συνέγειρον
 καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἧ ὤρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου
 καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θά-
 νατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σέ τὸν Θεὸν
 ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ
 χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ
 τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐ-
 δεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ
 ζωὴ αὐτοῦ, εἰ μὴ ὁ μόνος σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ
 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους
 τυχεῖν καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ πα-
 ραπτῶματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ
 ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν δια-
 νοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς
 κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρη-
 σαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰ-
 ρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους
 σπλάγχνα καὶ φιλάνθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ
 φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.
 Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανάσιαν, φῶς
 οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας,
 ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους,
 καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ
 ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρ-
 τωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπὸν
 σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοὶ λατρείαν προσαγα-
 γεῖν· αὐτὸς, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν
 ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας.
 Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν
 νύκτα εἰρηνικὴν· ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φό-
 βου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευο-

μένου· και δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. **Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ·** ἵνα, και ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν και ἐν νυκτι τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· και τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις και ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν και παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσχεψαι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, και τῷ Υἱῷ και τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, και αἰεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμέν τὴν ἐσπερινὴν, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς και φιλόνηθρωπος...

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Λαός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Λαός· Σοὶ, Κύριε.

Και ὁ Ἱερεὺς εὐχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, και καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου και ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ και φιλόνηθρῳ Κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, και τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, και κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, και τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, και διαλογισμῶν ματαίων και ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶπα ἐκφωνεῖ.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ψάλλομεν τὰ τοῦ Στίχου Προσόμοια γ'.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν * ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. * Ἰουδαῖοι γὰρ, * ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, * ἀπιστία νοσήσαντες * θεικῆς ἐξέπεσον χάριτος, * τοῦ καὶ θείου φωτὸς * οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, * στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, * φθειγγομένων τὴν δόξαν * τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. * μεθ' ὧν * τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, * ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, * τῷ ἁγίῳ Πνεύματι * στηριχθέντες, * Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν χτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα * ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται. * Ἀποστόλων γὰρ * χορείας ἀρξάμενον, * ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν * τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, * καὶ πιστοῦται αὐτοῦ * τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, * ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς * διανέμον τὰς γλῶσσας, * εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ. * διὸ * τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, * ἐν πίστει στηριχθέντες * τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * δυσωποῦμεν * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος * οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι. * ἐγκαινίζει γὰρ * αὐτούς ὁ Παράκλητος, * ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος * μυστικῇ καινότητι γνώσεως. * ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς * καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, * τὴν ἀτίδιον φύσιν τε καὶ ἀπλῆν * τρισυπόστατον σέβειν * τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ * ἡμᾶς * ἐκδιδάσκουσι. διὸ * φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, * Πατέρα προσκυνήσωμεν * σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι, * δυσωποῦντες * σωθῆναι ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδιόμελον Λέοντος Δεσπότη.

Δεῦτε, λαοί, * τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, * Υἱὸν ἐκ τῷ Πατρὶ * σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. * Πατὴρ γὰρ * ἀρχόνως ἐγέννησεν * Υἱὸν συναίδιον καὶ σύνθρονον, * καὶ Πνεῦμα ἅγιον * ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, * σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον. * μία δύναμις, * μία οὐ-

σία, μία Θεότης, * ἦν προσκυνούντες πάντες λέγομεν. * Ἅγιος ὁ Θεός, * ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, * συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. * Ἅγιος ἰσχυρός, * δι' οὗ * τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον * ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. * Ἅγιος, ἀθάνατος, * τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, * τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, * καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. * Τριάς ἅγια, δόξα σοι.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Εὐλόγητός εἰ Χριστέ...

Ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως·

Ὁ ἐκ τῶν πατριῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναίδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον, πιστοί, * καὶ τελευταίαν ἑορτὴν * ἑορτάσωμεν φαιδρῶς. * αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, * ἐπαγγελίας συμπλήρωσις * καὶ προθεσμίας. * ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ * τοῦ Παρακλήτου * κατέβη ἐπὶ γῆς * ὥσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, * καὶ Μαθητάς ἐφώτισε, * καὶ τούτους * οὐρανομύστας ἀνέδειξε. * Τὸ φῶς ἐπέστη * τοῦ Παρακλήτου, * καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ * ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, * εἰς πυρφόρους ποταμούς * μεριζομένη νοητῶς, * τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε * φωταγωγοῦσα * καὶ γέγονεν αὐτοῖς * νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, * φωτίζουσα αὐτούς * καὶ ὑετίζουσα φλόξ, * δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν * τὴν χάριν, * διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. * Τὸ φῶς ἐπέστη * τοῦ Παρακλήτου, * καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς. Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ ὁ τοῦ δ'. εἰς ς'.

ᾠδὴ α'. Ἦχος βαρῦς.

» Πόντω * ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν * ὁ συντριβὼν πολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι * ἄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἐργῳ, * ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, * τὸ Παράκλητον Πνεῦμα * ἐξαποστείλας, Χριστὲ, * ἔλαμψας τὸ φῶς * κόσμου, φιλάνθρωπε.

Νόμῳ * τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις * ἐπληρώθη τοῦ θεοῦ * Πνεύματος σήμερον * πᾶσι γὰρ πιστοῖς * χάρις ἐκκέχυται.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θείψ καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ,
» Ἐρρήτόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον·
» Ἴλὺν γὰρ * ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
» Ὁρᾷ τὸν ὄντα, * καὶ μυεῖται Πνεύματος
» Γνωσιν, γεγαίρων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Τροπάρια.

Ἐφη τὸ σεπτὸν * καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν * οὐ γενήσεται φίλοις·
Ἐγὼ γὰρ * εἰς Πατρῶν ὑψίστον θρόνον
Συνεδριάζων, * ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος
Λάμψαι ποθοῦσι * τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.
Ὅρος βεβηκῶς, * ἀτρεκέστατος Λόγος
Γαληνόμορφον * ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἔργον γὰρ * ἐκπεράνας ἠῦφρανε φίλους,
Πνοῇ βιαία * καὶ πυρὸς γλωττήμασι
Νεῖμας τὸ Πνεῦμα * Χριστὸς, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασίαι. { Πόντω * ἐκάλυψε.
 { Θείῳ καλυφθείς.
 Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, * τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, * ἕως ἂν
 » Ἐνδύσησθε, ἔφης, * καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ. * ἐγὼ δὲ *
 » ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, * Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ Πα-
 » τρὸς * ἀποστελῶ, * ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τροπάριον.

Ἡ τοῦ θεοῦ Πνεύματος * ἐπιδημήσασα * δύναμις, τὴν με-
 ρισθεῖσαν πάλαι * φωνὴν κακῶς ὁμονοησάντων * εἰς μίαν * ἁρμο-
 νίαν θεῶς συνῆψε, * γνῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς * τῆς Τριάδος, *
 ἐν ἧ ἐστερεώθημεν.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἐρῥῆξε γαστρός * ἠτεκνωμένης πέδας,
 » Ἐβρίν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης,
 » Μόνη προσευχὴ * τῆς Προφήτιδος πάλαι
 » Ἀννης, φερούσης * Πνεῦμα συντετριμμένον,
 » Πρὸς τὸν δυνάστην * καὶ Θεὸν γνώσεων.

Τροπάρια.

Ἄληπτός ἐστιν * ἡ Θεαρχικωτάτη·
 Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε * τοὺς ἀγραμμάτους,
 Ἄλης σοφιστὰς * συντομίζοντας λόγῳ,
 Καὶ τῆς βαθείας * νυκτὸς ἐξαιρουμένους
 Λαοὺς ἀπείρους, * ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.
 Ἦν ἐκπορευτὸν * ἐξ ἀγεννήτου φάους
 Τὸ πανσθενουργόφωτον * ἄφθιτον σέλας,
 Οὐ τὴν δι' Υἱοῦ * πατρικῆς ἐξουσίας
 Νῦν ἐμφανίζει * συμφυῆ φρουκτωρίαν
 Πυρῶδες ἦχος * ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι. { Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν.
 { Ἐρῥῆξε γαστρός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα * νῦν κατελθὸν * ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους *
 εἶδει πυρὸς, * τοῦ θάμβους ἐπλήρωσε * τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα. *
 ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων * πυρίναις, φιλόθρῳπε, * ἕκαστος
 τὴν ἰδίαν * διάλεξιν ἤκουεν. * ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα * τοῖς ἀπίστοις
 ὡς μέθη, * πιστοῖς δὲ σωτήριον * ἀληθῶς ἐγνωρίζετο. * διὰ τοῦτο

δοξάζομεν * τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν πταισμάτων ἀφεν-
σιν αἰτούμενοι * καταπέμψαι πλουσίως * τοῖς δούλοις σου. Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατανοῶν ὁ Προφήτης * τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χριστέ, *
» **Κ**ελευσιν, ἀνεβόα· * Τὴν σὴν εἰσακήκοα, Κύριε, * δυναστείαν,
» ὅτι πάντα * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ἵ ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας * καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς * πρῶην
τοῖς ἀτελέσι, * Θεὸς ἀληθὴς ὁ Παράκλητος * τοῖς τοῦ Λόγου
ὑπηρέταις * καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρον, * τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ * Πνεῦμα
κατεμερίσθη, * καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηρην, * ὡς πατρόθεν
θεῖον σθένος * ἐρχόμενόν ἐστιν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος.

» * **Α**ναξ ἀνάκτων, * οἶος ἐξ οἴου, μόνος
» **Λ**όγος προελθὼν * Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου,
» Ἴσοσθενὲς σου * Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις
» **Ν**ημερτὲς ἐξέλαμψας, * ὡς εὐεργέτης,
» Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον * τῆς παλιγγενεσίας
Λόγῳ κεραννύς * συντεθειμένη φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖς μοι * ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
Νευυγμένης σου πλευρᾶς, * ὦ Θεοῦ Λόγε,
Ἐπισφραγίζων * τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπτει τὰ πάντα * τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γόνυ τε Πατὴρ * Πατρὶ συμφυεστάτῳ·
Ἐν γὰρ προσώποις * οἶδὲ τριττοῖς οὐσίαν,
Νημερτὲς, ἀπρόσιτον, * ἄχρονον, μίαν·
Ἐλαμψε φῶς γὰρ * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες * τῇ Θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευταὶ * τρισσοφεγγοῦς οὐσίας·
Ἰπερφυῶς * τελεῖ γὰρ, ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσομορφοῖ * Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὀλην πορίζων * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασίαι. } **Κ**αταναοῶν ὁ Προφήτης.
 } **Ἄ**ναξ ἀνάκτων.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ διὰ τὸν φόβον σου * ληφθέν, Κύριε, * ἐν γαστρὶ τῶν Προ-
 » φητῶν, * καὶ κυηθέν ἐπὶ τῆς γῆς * πνεῦμα σωτηρίας, ἀπο-
 » στολικᾶς * καρδίας κτίζει καθαρὰς, * καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς * εὐθὲς
 » ἐγκαινίζεται. * φῶς γὰρ * καὶ εἰρήνη διότι τὰ σὰ προστάγματα.
 Τροπάριον.

Ἡ ἐπιφοιτήσασα * ἰσχὺς σήμερον, * αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν. *
 Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ. * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτὸν, καὶ
 δι' Υἱοῦ * πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός. * μεταδοτικόν, * ἐν οἷς κατοι-
 κίζεται * φύσει * τῆς ἐν ἧ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Λ**υτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
 » Ἀπυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
 » Ὡ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας.
 » Νῦν ἐκ Σιών γὰρ * ἐξελήλυθε νόμος,
 » Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

Τροπάρια.

Καθὼς περ ἠυδόκησεν * αὐτεξουσίως,
 Ἄδέσποτον κάτεισι * Πνεῦμα πατρόθεν,
 Σοφίζον ἐν γλώσσησι * τοὺς Ἀποστόλους,
 Ἐπισφραγίζον * τὸν φεβέσβιον λόγον,
 Πατροσθενές, ζύμμορφον, * ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν * ἐξ ἀμαρτίας,
 Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε * τῶν Ἀποστόλων
 Θεὸς Ἀόγος πάνταρχος * ἄχραντον δόμον.
 Ὁμοσθενοῦς δὲ * καὶ συνουσιωμένου
 Νῦν ἐγκατοικίζεται * Πνεύματος φάος.

Καταβασία. { Τὸ διὰ τὸν φόβον σου * ληφθέν.
 Λυτήριον κάθαρσιν.
 Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλφ * τῶν βιωτικῶν μελημάτων, * συμπλόσις
 » ποντούμενος ἀμαρτίαις, * καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτού-
 » μενος, * ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ σοι. * Ἐκ θανατηφόρου με
 » βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου * σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶπας, *
 πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπλήσθη * τῆς σῆς ἢ σύμπασα γνώσεως,

Κύριε· * ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρέυστως * ἔφυε, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Εἰρμὸς ἄλλος.

- » Ἰλασμός ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία,
- » Ἰὸ Δεσπότης, ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
- » Ἰν', ὡς Προφήτην * Θηρὸς ἐκ Θαλαττίου
- » Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
- » Ὅλον τὸν Ἀδάμ * παγενῆ πεπτωκότα.

Τροπάρια.

Ἰμερτὸν ἡμῖν * εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις
 Αἰωνίως ἔξουσι * Πνεῦμα καινίσαις,
 Πατροπροβλήτως * πάντοτε ζυνημμένον
 Ὑλης ἀπεχθοῦς * καυστικὸν μολυσμάτων,
 Ῥύπου φρενῶν τε * ρυπτικὸν, Παντοκράτορ.
 Ὅρεκτὸν ἀξίωμα * τοῖς Ἀποστόλοις,
 Σιωνίταις μίμνουσι * σὴν παρουσίαν,
 Γνώρισμα, Πνεῦμα, * πατρογεννήτου Λόγου,
 Λέσχην ἀπηνή * τῶν ἔθνῶν ποπυσμμάτων
 Ὡκιστα δεικνύς, * πυρπνόως καθιδρῦν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς * τὰς γλώσσας συνέχεε, * διεμέριζεν ἔθνη ὁ
 Ὑψιστος· * ὅτε τοῦ πυρὸς * τὰς γλώσσας διένειμεν, * εἰς ἐνότητα
 πάντας ἐκάλεσε· * καὶ συμφώνως ὑμνοῦμεν * τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος. Ποίημα τοῦ Ρωμανοῦ.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν * δίδου παραμυθίαν * τοῖς δούλοις σου,
 Ἰησοῦ, * ἐν τῷ ἀκηδιάσαι * τὰ πνεύματα ἡμῶν· * μὴ χωρίζου
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν * ἐν θλίψει, * μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν *
 ἐν περιστάσεσιν, * ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον· * Ἐγγισον ἡμῖν,
 ἔγγισον, * ὁ πανταχοῦ· * ὡσπερ τοῖς Ἀποστόλοις σου * πάντοτε
 συνῆς, * οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν· * ἔνωσον σαυτὸν, οἰκτίρμον, *
 ἵνα συνημμένοι σοι * ὑμνῶμέν τε καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν
 σου Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανά-
 γιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν
 ἵνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχοι.

Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,
Δι' οὐ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς * ἐμβληθέντες * ὅσοι Πατέρες * τὸ
» πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον * διὰ τῆς ὑμνωδίας, * οὕτω βοῶν-
» τες * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα * μεγαλεῖα * τῶν Ἀποστόλων, * τοῦ
Πνεύματος ἡ ἐνέργεια * ἐνομιζέτο μέθη * τοῖς ἀπιστοῦσι, * δι' ἧς
Τριάς γνωρίζεται * εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν * ὀρθοδόξως * θεολογοῦμεν, * Θεὸν Πα-
τέρα τὸν ἀναρχον, * τῆς αὐτῆς ἐξουσίας * Λόγον καὶ Πνεῦμα,*
Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Σ**ύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος
» **Σ**έβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας·
» Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις
» Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
» Ἰσοσθενής, ἀναρχος, * εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητέφθεγκτον * ἡγνοηκότες
Ἐφασκον οἰνότευκτον * ἄφρονες μέθην,
Ῥήσεις ξενηκούσθησαν * ὡς Ἀποστόλων·
Οἱ εὐσεβεῖς δὲ * σοὶ βοῶμεν ἐνθέως·
Νεουργέ τοῦ σύμπαντος, * εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν * ὁ βλέπων ὅπα
Ἐνθους Ἰωὴλ * τοῦ θεαρχικωτάτου,
Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος * οἰά περ Λόγου,
Τοῦ Πνεύματός μου, * συμβοήσουσι· Φύσις
Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τρίτη μὲν εὐμοίρησεν * ὠρῶν τὴν χάριν,
Ὅπως ὑπεμφήνει * τρεῖς ὑποστάσεις
Σέβειν ἐν ἀπλότῃ * τῆς ἐξουσίας·

Ἄλλ' ἐν μιᾷ νῦν * ἡμερῶν τῇ Κυρίας,
Υἱός, Πατῆρ καὶ Πνεῦμα, * εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασίαι. } Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
Σύμφωνον ἐθρόησεν.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

- » φλεκτος πυρὶ * ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα * βάτος Θεὸν ἐγνώ-
» **Λ**ρισε * τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μώσει· * καὶ Παῖδας
» ζήλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ * ὑμνωδοὺς ἔδειξε· *
» Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους * βιαίας φερομένης * ἡχητικῶς τοῦ Πνεύ-
ματος * τοῦ παναγίου ἀλιεῦσι πνοῆς, * πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, * τὰ
μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ * ἐρρήτορεύοντο· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, *
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μὴ θιγομένῳ * προβαίνοντες ἐν ὄρει, * μὴ πεφρικότες πῦρ
δειματοῦν, * δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, * ἐν πόλει ζών-
τος Θεοῦ, * πνευματοφόροις Μαθηταῖς * νῦν συγχορεύοντες· *
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος.

- » **Λ**ύει τὰ δεσμά * καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
» Ὁ τρισσοφειγῆς * τῆς θεαρχίας τύπος.
» Ὑμνοῦσι Παῖδες, * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
» Σωτῆρα καὶ παντουργόν, * ὡς εὐεργέτην,
» Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς * τῶν βροτοσσῶν ἐπῶν,
Ἄ πατρακουσθεῖς * τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ Πνεῦμα τεύχει * γλωσσοπυρσεύτῳ θεᾷ
Ἐφίζον· εὐλογητὸν * οἰκειομένην,
Ἥλλοτριωμένη δὲ * μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, * αὐτοδεσπότης ἰὸν,
Φῶς αὐτολαμπές * καὶ παρεκτικὸν φάους
Ἐπάρχον ἤκας, * ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις
Τιμῆν ὡς ἄημα· * τοῖς σοῖς οἰκέταις
Λελιπαρημένον δὲ * Πνεῦμα προσνέμοις.

Ἦσε Προφητῶν * πνευματέμφορον στόμα
 Σὴν σωματωδῶς, * ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
 Καὶ Πνεῦμα, κόλπων * πατρικῶν προηγμένον,
 Ἀκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν
 Ἴεις, ἐνανθρωπήσεως * πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι } Ἄφλεκτος πυρί.
 } Λύει τὰ δεσμά.
 Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα * κυοφορήσασα, * καὶ παντεχνή-
 » **Μ**ονι Λόγῳ * σάρκα δανείσασα, * **Μ**ῆτερ ἀπείρανδρε, *
 » Παρθένε Θεοτόκε, * δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, * χωρίον τοῦ ἀπεί-
 » ρου * Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ παφλάζοντος πάλαι * πυρίνου ἄρματος * ὁ ζηλωτῆς καὶ
 πυρίπνους * χαίρων ὀχοῦμενος, * τὴν νῦν ἐκλάμψασαν * ἐπίπνοϊαν
 ἐδήλου * ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, * ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες * τὴν
 Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα * ξένον ἠκούετο * τῶν Μαθητῶν τῆς
 μιᾶς γὰρ * φωνῆς ἀπηχομένης * Πνεύματος χάριτι, * ποικίλως
 ἐνηχοῦντο * λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι * τὰ θεῖα μεγαλεῖα, * τῆς
 Τριάδος γινῶσιν μουούμενοι. Εἰρμός ἄλλος.

» **Χ**αίροις, Ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
 » **Χ**ἄπαν γὰρ εὐδίνητον, * εὐλαλον στόμα
 » Ῥητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
 » Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς * ἄπας σου τὸν τόκον
 » Νοεῖν· ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Τροπάρια.

Ὑδεῖν ἔοικε * τὴν φυσίζων Κόρην·
 Μόνη γὰρ ἐν δίνησι * κεκρύφει Λόγον,
 Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα * τὴν βροτῶν φύσιν·
 Ὅς δεξιῶς κλισμοῖσι * νῦν ἰδρυμένος
 Πατὴρ πέπομφε * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὅσοις ἐπνευσεν * ἡ θεόρρυτος χάρις,
 Λάμποντες, ἀστράπτοντες, * ἠλλοιωμένοι
 Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν * εὐπρεπεστάτην,
 Ἰσοσθενοῦσαν * τὴν ἄτμητον εἰδότες
 Σοφὴν τρίφεγγον * οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι. { Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα.
Χαίροις, Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρὸς * καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν * τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, * τοὺς σε Θεὸν ἐπιγόντας * σῶσον, ἀγιάσον πάντας. Δίς.

Ἔτερον. Ὁμοιον.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Λόγος, * φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις * τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη. * καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος * φωταγωγεῖται Τριάδα σέβειν ἅγιαν.

Ἀπαξ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα παρόντα, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος β'.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν * ὁδὸν σωτηρίας, * καὶ ἐν Ἀποστόλοις * ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος σου. * σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, * σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου * τὴν ἀήττητον δύναμιν, * ἐν ἑσπέρα, καὶ πρωί, * καὶ μεσημβρία, * καὶ ἐν παντὶ καιρῷ * εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε, * οἱ πιστοὶ * τὸ γόνου τῆς ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, * ἀνυμνοῦμέν σε * τὸν ἀναρχον Πατέρα, * καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, * καὶ τὸ συναίδιον * καὶ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Γλώσσαι ποτε συνεχέθησαν * διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας. * γλώσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν * διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεγνωσίας. * Ἐκεῖ κατεδίκησε Θεὸς * τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι. * Ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς * τοὺς ἀλείς τῷ Πνεύματι. * Τότε κατεργάσθη * ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν. * ἄρτι καινουργεῖται * ἡ συμφωνία πρὸς σωτηρίαν * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὁδὴ γ'. καὶ ς'. Εἰσοδικόν.

Ἐψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ,...

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητὸς εἶ, * Χριστέ,...

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας...

Τὸ Ἑρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσῃ με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Καθ' ὕλην ταύτην τὴν Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νῦν ἐγκαινίζονται γλῶσσαι * τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ * ἑτεροφθόγοις λόγοις, * καὶ πυρὸς ὡς ἐν εἶδει, * εἰς πίστωσιν ἀπάντων * τῶν ἐπὶ γῆς * διηγεῖσθαι τρανότατα· * νῦν εἰς σημεῖον τοῖς ἔθνεσιν ἀληθῶς * σωτηρία ἐπεδήμησεν.

Ἦν καταπέμψαι ὑπέσχου * τοῖς Μαθηταῖς σου, Χριστέ, * ἐξ ὕψους δυναστείαν, * ἐκπληρώσας, ἐκπέμψεις * τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, * δείξας ἡμῖν, * ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀλήθεια, * καὶ ἐπὶ σέ οἱ ἐλπίζοντες, ἀγαθέ, * ἀληθῶς οὐ καταισχύνονται.

Τὴν προθεσμίαν πληρώσας, * σοῦ τὸν Παράκλητον, * ὡσεὶ πυρὸς ἐν γλώσσαις, * ἐξαπέστειλας κόσμῳ, * τὰς πάντων ἀμαρ-

τίας * θείῳ πυρὶ * ἀναχωνεῦσαι, καὶ δοῦναι ἡμῖν * τὴν πρὸς αὐ-
τὸν κοινωνίαν εἰλικρινῆ * τοῖς πιστῶς θεολογοῦσί σε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, * καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, * καὶ
προθεσμίαν ἐπαγγελίας, * καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν. * καὶ τὸ
μυστήριον ἔσον! * ὡς μέγα τε καὶ σεβάσιμον! * Διὸ βοῶμέν σοι. *
Δημιουργέ τοῦ παντός, * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Ἔργω τοῖς Μαθηταῖς, * ὡς ἐπηγγείλω, Λόγε, * ἀπέστειλας
τὸ θεῖον * καὶ ἅγιόν σου Πνεῦμα, * καὶ τούτους κατεφώτισας.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ἄφνω ἐξ οὐρανοῦ * τοὺς Ἀποστόλους πᾶσα * τοῦ θεοῦ Πα-
ρακλήτου * ἡ δύναμις πανσόφους * καὶ θεολόγους ἔδειξε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Γένος ἀλλογενῶν * ἀκούοντες ἠπόρουσιν * ταῖς γλώσσαις ταῖς
ιδίαις * τοὺς θεοὺς Ἀποστόλους * Τριάδα μεγαλύνοντας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν * ἐκαινούργησας, Χριστέ, * τοὺς σοὺς
Μαθητάς, * ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, * τὸν ἀθάνατον Λόγον
καὶ Θεόν, * τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Συντάττω, συνυμνῶ, * συνδοξάζω, συνσέβω * Πατρὶ καὶ τῷ
Πατρὶ * τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * ἐνῶν τῇ Θεότητι, * διαίρων ιδιό-
τησιν. * οὕτω τοῦτο γὰρ * τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλους * ἐμ-
φορῆσαν νῦν, * ἀνά τὸν σύμπαντα κόσμον * κηρύττειν ἐσόφισε.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὁμοιον.

Χριστοῦ τοὺς Μαθητάς * ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, * φρικτῶς
ἐξ οὐρανοῦ * κατελθοῦσα ἐν εἰδει * πυρὸς, κατεπώτισε * καὶ φωστῆ-
ρας ἀνέδειξε * καταγγέλλοντας * τὴν τῆς ἁγίας Τριάδος * μίαν
δύναμιν * καὶ κυριότητα μίαν, * ἣν πίστει δοξάζομεν. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν
Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναιῦ εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαπο-
στειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Αἰγλή θεαρχικῆ * τὸν νοῦν καταλαμφθέντες * οἱ Μαθηταί
σου, Λόγε, * οὐσιωδῶς τὸ Πνεῦμα * τὸ ἅγιον ἐδέξαντο.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς * ἐξ ὕψους ὀραθεῖσαι * ἐπὶ τοὺς Ἀπο-
στόλους * κατῆλθον μερισθεῖσαι, * φωτίζουσαι, οὐ φλέγουσαι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ἄνωθεν πρὸς ἡμᾶς, * Παράκλητε, φοιτήσας, * ὡς πρὶν τοῖς
Ἀποστόλοις, * ἁγιάσον καὶ σῶσον * τοὺς σε Θεὸν κηρύττοντας.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Πάντα χορηγεῖ * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * βρῦει προφητείας, *
ιερέας τελειοῖ, * ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, * ἀλιεῖς * θεολό-
γους ἀνέδειξεν, * ὅλον συγκροτεῖ * τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας *
Ὁμοουσίε καὶ ὁμόθρονε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, * Παράκλητε,
δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡς προσφυῆς, ὡς οἰκεῖον * τοῖς λογικοῖς οὐρανοῖς, * ἐν πυριμόρ-
φοις γλώσσαις, * τοῦ Θεοῦ καταγγέλλειν * τοῖς ἔθνεσι τὴν
δόξαν * τοῦ τῷ πυρὶ * οὐρανοῦς ὠραίσαντος, * καὶ καταυγάσαντος
κόσμον τὸν αἰσθητὸν, * σὺν Υἱῷ τε καὶ τῷ Πνεύματι!

Ἐν τῇ Σιών συνηγμένων * τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, * ὡς ἡ ἐπαγγελία, * τὸ πανάγιον Πνεῦμα * ἐν τούτοις ἐφίζησαν * εἶδει πυρὸς * πυριπνόους ἀνέδειξεν, * ἐκφαντορίαις τὰ δόγματα μυστικαῖς * τῆς Τριάδος ῥητορεύοντας.

Οὐρανοχάλκευτα ξίφη * τοὺς ἱερούς Μαθητάς * τὸ ἱερὸν φοιτῆσαν * ἐκτετέλεκε Πνεῦμα, * τὴν γῆν καθιερώσαι * τῷ Ποιητῇ, * ἀνιέρους συγκόψαντας, * ὡς ἐκλιπεῖν τὰς ῥομφαίας τοῦ πονηροῦ, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὖρομεν Πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον, * Τριάδα προσκυνοῦντες. * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σήμερον ἐφοίτησε * τοῦ παναγίου σου Πνεύματος * ἡ ἐνέργεια, Κύριε, * ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου. * καὶ σοφοὺς ἐνδείξαν * τῇ Θεογονσίᾳ, * καταπεπλήρωκεν ἰδοῦ * τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου. * διό σου τὴν σωτήριον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ Παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Σήμερον τὸ Πνεῦμά σου * τὸ παντοδύναμον, Δέσποτα, * ἐκ Πατρὸς καταπέμπεται, * τὸ σοὶ ὁμοούσιον, * ἐν πυρίναις γλώσσαις. * διανεμηθὲν δὲ * τὰ μεγαλεῖά σου λαλεῖν * τοὺς Ἀποστόλους σου παρεσκεύασε. * διό σου τὴν σωτήριον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Σήμερον ἐξέχεας * τοῦ Παρακλήτου σου Πνεύματος, * ὁ Σωτὴρ, τὰ χαρίσματα, * τῇ βροτείᾳ φύσει * διδοὺς προφητεῦειν, * ὡς ἔφησας, Λόγε, * καὶ τὴν Τριάδα προσκυνεῖν * ἀδιαίρετως συνεξεπαίδευσας. * διό σου τὴν σωτήριον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας * ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, * καὶ ἐν Ἀποστόλοις * ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος σου. * σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, * σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Καθὼς ἐπηγγείλατο, * αὐτέξουσίως μολὸν * τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον * τοῖς Ἀποστόλοις, Χριστέ, * εἰς μίαν συνήρμοσε * πί-
στεως συμφωνίαν * τῆς ἀκτίστου Τριάδος * γλώσσας τὰς διαφό-
ρους * τῆς ἐθνῶν πανσπερμίας * ἀλλ' οἰκησεν καὶ ἐν ἡμῖν, ἀγα-
θὲ, * φιλόνηρωπε, δεόμεθα. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα * νῦν κατελθὸν * ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους *
εἶδει πυρὸς, * τοῦ θάμβους ἐπλήρωσε * τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα *
ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων * πυρίναις, φιλόνηρωπε, * ἕκαστος
τὴν ἰδίαν * διάλεξιν ἤκουεν * ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα * τοῖς ἀπίστοις
ὡς μέθη, * πιστοῖς δὲ σωτήριον * ἀληθῶς ἐγνωρίζετο * διὰ τοῦτο
δοξάζομεν * τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν αἰτούμενοι * καταπέμψαι πλουσίως * τοῖς δούλοις
σου. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν
Εἰρωμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναιίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστει-
λάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, * τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προῖον, * ἐν
πυρίναις * γλώσσαις ἦλθεν ἐπὶ γῆς * φλέξει τὰς ἀμαρτίας * τῶν
πίστει προσκυνούντων * τὴν τρισυπόστατον Θεότητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * ἐγκαίνισον ἡμῖν, ὁ Θεός, * ὅπερ
πάλαι * πέμψας σου τοῖς Μαθηταῖς * ἐνίσχυσας, οἰκτίρμον, *
πληρῶσαι ἐν τῷ κόσμῳ * σοῦ τὰ σωτήρια θελήματα.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * πιστῶς θεολογήσωμεν, * ἐκβρωῶν-
τες * Μὴ ἀποστῆς ἀφ' ἡμῶν, * Παράκλητε, ὁ πᾶσι * παρέχων
σωτηρίαν, * καὶ ἀγιαζῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Pentecostarium.

55

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, *
καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου * τὴν ἀήττητον δύναμιν, *
ἐν ἑσπέρα, καὶ πρωτῇ, καὶ μεσημβρίᾳ, * καὶ ἐν παντὶ καιρῷ * εὐ-
λογήσω σε, Κύριε.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μωσῆς ἐν ὄρει τὸν ὄντα * πυρὶ τεθέαται * ἀλλὰ καὶ τοῖς
θεόπταις * καὶ σοφοῖς Ἀποστόλοις * τὸ Πνεῦμα πυριμόρφως *
κάτεισι νῦν, * ὡς σαφῶς ὑπεμφῆνειεν, * ὡς εἰς Θεὸς ὁ λαλήσας,
τότε καὶ νῦν, * ἐν ταυτότητι τῆς φύσεως.

Ἐν πυριμόρφοις ταῖς γλώσσαις * οἱ θεοῤῥήτορες, * βαπτίσμα-
τος τοῦ θεοῦ * οἱ πρὸς ὕδωρ καλοῦντες, * ῥητόρων φληναφίας *
ἀθέων πυρὶ * τῷ τοῦ Πνεύματος ἔφλεξαν * ἀλλὰ φωτίσαις,
Παράκλητε, καὶ ἡμᾶς * τοὺς πιστῶς θεολογοῦντάς σε.

Καὶ τοὺς ἐν ὕλῃ, Θεέ μου, * σοὶ λειτουργήσαντας * προσλα-
βομένῳ πάχος * τὸ τῆς ὕλης ἀρρήτως, * ὡς παλαί τοὺς αὐλοῦς, *
πυρὶ καινουργεῖς * φλογερούς τῷ τοῦ Πνεύματος. * Ὡς πολυύμνη-
τος πέλεις, ὡς θαυμαστός * ἐν τοῖς ἔργοις σου, φιλόανθρωπε!

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε, * οἱ πιστοὶ * τὸ γόνου τῆς ψυ-
χῆς * καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, * ἀνυμνοῦμέν σε * τὸν
ἄναρχον Πατέρα, * καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, * καὶ τὸ συναί-
διον * καὶ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ φωτίζον καὶ στηρίζον * καὶ
ἀγιαζόν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁμοδύναμον, σύνθρονον, * συμφυῆς καὶ συνάναρχον * τῷ Πα-
τρὶ, τῷ Λόγῳ τε * Πνεῦμα ἅγιον, * συμπαντουργόν, συναίδιον, *
πανάγαθον, πάνταρχον, * τοὺς τοῦ Λόγου Μαθητὰς * ἐμφορῆσαν
ἐσόφισεν, * ἐν τοῖς ἔθνεσιν * ἐν φωναῖς πολυγλώσσοις * καταγ-
γέλλειν * τοῦ θεοῦ τὰ μεγαλεῖα, * καὶ τῆς Τριάδος τὰ δόγματα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Τὰ τῇ μέθῃ σκοτούμενα * τῆς ἀγνοίας, Θεάνθρωπε, * τῶν
ἐθνῶν συστήματα * τὰ πολύσπορα * ὑψηγοροῦντας ἐν Πνεύματι *
τὰ θεῖα τοὺς Μύστας σου * πολυγλώσσοις λαλιαῖς * ἀπεκάλου
μεθύοντας, * τοὺς ἐλάσαντας * τῆς ἀπάτης τὴν μέθην * ἀλλ' ἡ-
μεῖς σε * δι' αὐτῶν ἐπεγνωκότες * θεολογοῦμεν σωζόμενοι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ἡ πηγὴ ἡ αἰδῖος, * ἀενάως ἡ βρύουσα * ποταμὸν ἀνέκφρα-
στον * ἀγαθότητος, * ὕδωρ τὸ ζῶν αἰεὶ βλύζουσα, * συμφύτως
προχέουσα * ταῖς αὐτοῦ ἐπιρροαῖς * τὴν ψυχὴν μου κατάρδευσον, *
λυτρομένη με * τῶν παθῶν τῆς καμίνου, * τοῦ φλογμοῦ τε *
τῶν δεινῶν πειρατηρίων, * καὶ τοῦ πυρός τῆς κολάτewς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμολογήσωμεν, * Πατέρα καὶ Υἱὸν * σὺν
Ἁγίῳ Πνεύματι * οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν * πάντες οἱ Προφῆται *
καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἰδοὺ προφητικαὶ * περαιοῦνται προρρήσεις * ὁ τούτοις γὰρ αὐ-
γατῆς * ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας * μελλόντων τὴν δήλωσιν, * ὡς
Θεὸς ὁ Παράκλητος * νῦν ἐκκέχυται * τοῖς Ἀποστόλοις πλου-
σίως * διὰ τούτων δὲ * καὶ τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι * Τριάδα
τὴν ἄκτιστον.

Δίς.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἦ τοῦ Πνεύματος αἶγλη * τοὺς Ἀποστόλους σου * ἐμφορή-
σασα, Σῶτερ, * φωστῆρας ἔδειξε * τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν *
ἀποδιώκοντας * ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῶν πιστῶν * καταφωτίζοντας
ψυχάς, * λατρεύειν σου τὸν Πατέρα, * καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦ-
μα, * τὸ ἀγιάζον τοὺς προσκυνοῦντάς σε.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς· ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν
Εἰρημῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαπο-
στειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἦ τοῦ Πνεύματος κάθοδος * Ἀποστόλους ἐφώτισεν, * ἐν πυ-
ρίναις γλώσσαις νῦν * ἐποφθεῖσα αὐτοῖς· * καὶ τούτους ῥήτορας
ἔδειξε * τοῖς πᾶσι κυρύττοντας * τῆς Τριάδος ἀληθῆ * ὁμοφυη-
τε τὴν ἔνωσιν· * ὅθεν ἅπαντα * ἐξεπλήττοντο ἔθνη, * καθρωῶν-
τα * τοὺς ποτε ἀγροικοτάτους * τρανῶς λαλοῦντας ἀπόρρητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

ὑπερώφ καθήμενοι * οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον * τοῦ ἀγίου Πνεύ-
ματος * τὴν ἐνέργειαν, * πνοὴν βιαίαν φοιτήσασαν * πυρίναις ἐν
γλώσσαισι, * καὶ ἐλάλουν ἐμφανῶς, * διαφόροις διδάγμασι * προσ-
φθεγγόμενοι, * τὸν τῆς χάριτος λόγον * βεβαιοῦντες, * τὸν πα-
θόντα ἐκουσίως * Χριστὸν ὑπάρχειν Θεὸν ἀληθῆ.

Στίχ. Μὴ ἀπορίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ὡς κατέπεμψας, Κύριε, * τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος * Ἀπο-
στόλοις σήμερον * θεῖαν χάριν, καὶ νῦν * ἡμῖν παράσχου, δεόμε-
θα, * αὐγάσαι καρδίας φωτι * ἀενάως τῆς αὐτοῦ * ἐπελεύσεως,
ὅπως σαφῶς * τὸν τρισάγιον * ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις * αἶνον πάν-
τες * ἀναπέμψωμεν, ὑμνοῦντες * Τριάδα φύσει ἀχώριστον.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν * ὁδὸν σωτηρίας, * καὶ
ἐν Ἀποστόλοις * ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ χάρις τοῦ Πνεύμα-
τός σου· * σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, * σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * τὸ διαιροῦν τὰ χαρίσματα * ἐπὶ γῆς
ἐπέδημῃσεν, * οὐχ ὥσπερ τὸ πρότερον * τῇ σκιά τοῦ νόμου *
λάμπαν ἐν Προφήταις, * οὐσιωδῶς δὲ νῦν ἡμῖν * τῇ μεσιτεῖα
Χριστοῦ δεδώρηται. * καρδίας ἐκκαθάρωμεν * ταῖς ἀρεταῖς, καὶ
δεξώμεθα * τὴν αὐτοῦ ἐπιφοίτησιν, * μυστικῶς φωτιζόμενοι.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * μὴ ἀντανέλης, φιλόανθρωπε, * ἀφ' ἡ-
μῶν, ἀλλὰ δώρησαι * ἀξίως τὴν χάριν σου * πολιτευομένους *
ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, * διαιωνίζουσιν αὐτοῦ * τὴν μετουσίαν κληρο-
νομήσαι ἡμᾶς, * ναοὺς καὶ οἰκητήρια * τοῦ Παρακλήτου ὑπάρ-
χοντας, * Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * τὸ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα * εὐσεβῶς
ἀνυμνήσωμεν, * καὶ πίστει βοήσωμεν. * Ὁ ἐλθὼν ἐν κόσμῳ *
Πατρὸς εὐδοκία, * μὴ ἀποχώρει ἀφ' ἡμῶν * τῶν λατρευόντων
σου τῇ Θεότητι. * ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον * τῆς σῆς ἀπράστου
χρηστότητος, * καὶ ἁγίασον ἅπαντας * τοὺς πιστῶς θεολογοῦν-
τάς σε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος βαρὺς.

Παράκλητον ἔχοντες πρὸς τὸν Πατέρα * Χριστὸν τὸν Θεόν, *
Παράκλητον ἄλλον * ἐπιδημήσαντα τῇ γῇ σήμερον, * τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας * ἐν πίστει προσκυνήσωμεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * Πατρὸς * τὸ ἐκπορευόμενον, * καὶ ἐν
Γιῶ προσκυνούμενον, * δι' οὗ καὶ φέρεται * καὶ κρατεῖται πάντα, *
καὶ ζωῇ συνέχεται, * καὶ ζῆ καὶ διαμένει καὶ σώζεται, * θεολο-
γήσωμεν. * Ἀκατάληπτε Παράκλητε, * τὴν εἰρήνην * τῷ κόσμῳ
σου δώρησαι.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν χτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * πηγὴ * πάσης ἀγαθότητος, * οὐσιω-
δῶς ἐπεδήμησε, * τῆς γῆς τὰ πέρατα * οὐρανοῦ σθένους * διὰ τῶν
Ἀποστόλων * πληρῶσαι καὶ τῆς θείας χρηστότητος. * αὐτῷ βοή-
σωμεν. * Ἀνερμήνευτε Παράκλητε, * τὴν εἰρήνην * τῷ κόσμῳ
σου δώρησαι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * Θεός, * συμφυῆς καὶ σύνθρονον * Πατρὶ
καὶ Λόγῳ γνωρίζεται, * φῶς ὑπερτέλειον, * ἐκ φωτὸς ἐκλάμψαν, *
ἐξ ἀνάρχου τελείου * Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ προερχόμενον. * αὐτῷ
βοήσωμεν. * Ζωοπάροχε Παράκλητε, * τὴν εἰρήνην * τῷ κόσμῳ
σου δώρησαι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου * κατέπεμψας, Κύριε, * καθημένοις τοῖς
Ἀποστόλοις, * τότε οἱ τῶν Ἑβραίων * παῖδες θεωροῦντες, * ἐξι-
σταντο θαύμβει. * ἤκουον γὰρ αὐτῶν φεγγομένων * ἐτέραις ξέναις
γλώσσαις, * καθὼς τὸ Πνεῦμα * ἐχορήγει αὐτοῖς. * ἰδιῶται γὰρ
ὄντες ἐσοφίσθησαν. * καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωγήσαντες *
τὰ θεῖα ἐρρήτόρευον. * διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι. * Ὁ ἐπὶ τῆς
γῆς ὄφθεις, * καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἐγερσιν, Χριστέ, * τὴν ἐκ τοῦ τάφου, * καὶ τὴν
πρὸς ὕψος οὐρανοῦ * θείαν Ἀνάληψιν, * τοῖς θεόπταις τὴν
δόξαν σου * κατέπεμψας, οἰκτίρμον, * Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας *
τοῖς Μαθηταῖς. * ὅθεν, ὡσπερ κιθάρα * μουσουργικῆ, * πᾶσιν ἐτρα-
νολόγησαν * τῷ θεῷ πλήκτρῳ μυστικῶς, * Σῶτερ, τὰ ἀπηχη-
ματα, * καὶ τὴν οἰκονομίαν σου. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ * χαρᾶς ἐπλήσθησαν, * καὶ θάρσος
ἔλαβον οἱ πρῆψν * δειλιῶντες, * ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * σή-

μερον ἐξ ὕψους * κατήλθεν καὶ ἔστη ἐπὶ τὰς κάρας * τῶν Μαθη-
τῶν, * καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει * πρὸς τοὺς λαούς· * γλῶσσαι γὰρ
δισπάρησαν, * ὀρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, * καὶ τούτους οὐ κατέ-
φλεξαν, * ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν Εἰρ-
μῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστει-
λάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προ-
σόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐπι παφλάζοντες παλαιοὶ * πυρίνου ἄρματος * ὁ ζηλωτῆς Ἡ-
λίας, * καὶ πυρίπνοος ἐν δόξῃ, * ὀχούμενος ἐδήλου * τὴν νῦν ἐν
Σιῶν * Ἀποστόλοις ἐκλάμψασαν * ἀφ' ὕψους θείαν ἐπίπνοισαν ἐμ-
φανῶς, * δι' ἧς κόσμον κατελάμπρυναν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Ἰσηγοροῦντες τὴν θείαν * οἰκονομίαν Χριστοῦ * ἐν πυριμόρφοις
γλώσσαις, * οἱ Ἀπόστολοι πάντες * ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, * σέβειν
πιστῶς * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ἓνα Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν
Υἱόν, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Σιῶν ἁγία, ἡ Μήτηρ * Ἐκκλησιῶν ἀπασῶν, * ἐν ἣ πυρὸς ἐν
εἶδει * τὸ Παράκλητον Πνεῦμα * ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους * κατήλθε
φρικτῶς, * χαῖρε νῦν καὶ ἐόρταζε, * τὴν κοσμοπόθητον ὄντως
Πεντηκοστὴν * σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσα.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, *
τὸ πανταχοῦ παρὸν, * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ * καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, *
καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος, * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, *
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, * Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυτος.

Τῆ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται τῆς Ἑορτῆς ἡ ἀπόδοσις, καὶ
ψάλλομεν ἀπὸ κλητικῶς πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τριτοῦ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ
Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τοῦ Πολυελέου,
καὶ τῶν Ἀντιφωνῶν. Ἡ δὲ τοῦ Μηναίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν ταῖς
Ἀποδείπνοισι.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης.

Χαῖρε, Σιών ἁγία, Μῆτερ.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορός...

Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν
μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν, Θεοτόκε; * πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν, *
ὑπερευλογημένη, * τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον * τῆς κυρο-
ρίας σου; * Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητής, * καὶ τῆς ἡμετέρας *
Δημιουργὸς φύσεως, * τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείας * καθῆκεν ἐαυ-
τὸν * εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον. * Ὁ ὢν ἐν τοῖς αὔλοις * κόλ-
ποις τοῦ Πατρὸς, * ἐν μήτρᾳ σου, ἄγνή, κατεσκήνωσε, * καὶ σὰρξ
ἀπρέπτως ἐγένετο * ἐκ σοῦ, ἀπειρόγαμε, * μείνας, ὅπερ ὑπῆρχε
φύσει, Θεός. * Διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν * Θεὸν τέλειον, * καὶ
ἄνθρωπον τέλειον, * τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. * ἑκατέρα
γὰρ φύσις * ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς. * διπλᾶ δὲ πάντα κυρύτ-
τομεν * τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ιδιώματα, * κατὰ τὴν διπλὴν τῶν
οὐσιῶν, * δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας * καὶ τὰ θελήματα. * ὁμοού-
σιος γὰρ ὢν * τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, * αὐτεξουσίως θέλει * καὶ ἐνερ-
γεῖ ὡς ἄνθρωπος. * Λύττον ἰκέτευε, * σεμνὴ παμμακάριστε, *
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκειμένον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. . .

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ.

Εἶτα τῆς Θεοτόκου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε, Θεοτόκε πάνσεμνε· * χαῖρε, πηγῆ, τὴν ζωὴν * τοῖς πιστοῖς ἢ πηγάζουσα· * χαῖρε, πάντων Δέσποινα, * καὶ Κυρία τῆς κτίσεως· * εὐλογημένη, * χαῖρε, πανάμωμε· * δεδοξασμένη, * χαῖρε, πανάχραντε· * χαῖρε, παλάτιον· * χαῖρε, θεῖον σκῆνωμα· * χαῖρε, ἀγνή· * χαῖρε, Μητροπάρθενε· * χαῖρε, Θεόνημφε.

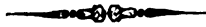
Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Χαῖρε, Θεομητορ ἄχραντε· * χαῖρε, πιστῶν ἢ ἐλπίς· * χαῖρε, κόσμου καθάρσιον· * χαῖρε, πάσης θλίψεως * ῥυομένη τοὺς δούλους σου· * ἢ τῶν ἀνθρώπων, * χαῖρε, παράκλησις· * ἢ ζωηφόρος, * χαῖρε, ἀντίληψις· * χαῖρε, προπύργιον * τῶν προσκαλουμένων σε· * χαῖρε, Θεοῦ * θεῖον ἐνδιαίτημα, * καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Χαῖρε, Θεοτόκε Δέσποινα· * χαῖρε, ἢ μόνη ἐλπίς * τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· * χαῖρε, καταφύγιον * καὶ λυχνία ἀείφωτος· * ἠγλαισμένον, * χαῖρε, λαμπάδιον· * ἠγιασμένον * χαῖρε, παλάτιον· * χαῖρε, Παράδεισε· * χαῖρε, θεῖον σκῆνωμα· * χαῖρε, πηγὴ βρύουσα τὰ νάματα * τῶν προστρεχόντων σοι.

Δόξα. Ἰδιόμελον τῶν Ἀγίων· οἷον βούλει. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τῶν Ἀγίων δ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, * καὶ λογικὴν λατρείαν * σοι, Χριστέ, προσφέρομεν· * ὅτι ἠυδόκησας * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, * μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * ἀλλὰ εὐδόκησον * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε, Σιών ἁγία, * Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, * Θεοῦ κατοικητήριον. * σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη * ἄφειν ἁμαρτιῶν * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, * πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, * ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων * ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, * βουλήσει * σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, * καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα * ἄνθρωπον ἔσωσε * διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν * δοξολογοῦμεν, Χριστέ, * δι' ἧς ἠλευθέρωσας * Ἀδαμιαῖον γένος * ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος. * καὶ ἐδώρῃσω τῷ κόσμῳ, ὡς Θεός, * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι, Χριστέ Σωτήρ, * Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, * ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, * καὶ ἀναστάς ἐκ τάφου τριήμερος.

Ἔτερα τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οἱ πνευματορρήτορες, * οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * τοῦ Πνεύματος ὄργανα * πίστει χρηματίσαντες, * διεσπάρησαν * εἰς τὰ γῆς πέρατα, * τὸ σεπτὸν κήρυγμα * ὀρθοδόξως κατασπεύροντες. * ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, * θεία γεωργία καὶ χάριτι, * Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, * πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες * διὰ πολυτρόπων * στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός. * καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πυρὶ ἐκκαίόμενοι * τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * πυρὸς κατεφρόνησαν. * καὶ ὡς θεοὶ ἄνθρωποι * ἀναπτόμενοι, * οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες * ἐν Χριστῷ ἔφλεξαν * φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα. * θηρῶν δὲ ἔφραξαν * στόματα σεπταῖς ἐπικλήσεσι, * καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, * ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φάλαγγας. * καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων * προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, * τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσαν * πίστει ἀναθάλλουσιν.

Θηρσί προσπαλαίοντες, * τυμπανιζόμενοι ξίφει, * ὄνου ξεόμενοι, * χεῖρας ἀφαιρούμενοι * καὶ στρεβλούμενοι, * οἱ στερροὶ Μάρτυρες * καὶ πυρὶ ἐνύλη * ἀνευδότης φλογιζόμενοι, * καὶ ἐκκεντούμενοι, * καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, * ὑπέφερον στερρότατα, * λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν * καὶ τοὺς ἀκηράτους * στεφάνους,

καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· * ὡς παρῆρσια πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι * τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, * Αποστόλους, Μάρτυρας, * Ἱερεῖς θεόφρονας, * σεμνά Γύναια, * ἱερὸν ἄθροισμα * ἱεροῦ ἄσματος * κατὰ χρέως εὐφημήσωμεν· * ὅτι συνήφθησαν * τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γήϊνοι, * καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν * χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο· * καὶ νῦν ὡς ἀστέρες * φαῖδροι περιουαυάζοντες ἡμᾶς, * ἐν παρῆρσια προσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεὸς χορὸς, * τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, * τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, * ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος * τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε· * ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου * κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεφχθεῖσαι * ἐκλείσθησαν· * ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις * τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανε· * ἡ σπαγὴ ὑμῶν * ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· * τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· * τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· * ὡς ἀπαύστως πρεσβεύετε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς * σάρκα προσλαβόμενος, * καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἰς ἐστὶν Υἱός, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· * Διὸ * τέλειον αὐτὸν Θεὸν * καὶ τέλειον ἄνθρωπον * ἀληθῶς κηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΓ'. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γινῶτε καὶ

πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσά· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπὶ ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδόξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλη εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπίερασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 16.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἵψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφοντα· τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνετ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου

θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Κεφ. 6'. 1. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνώτισασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς· εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος α'.

Πίστεως συμφωνία * τὴν κοσμικὴν πανήγυριν * τῶν ἀπ' αἰῶ-
νος * Θεῶ εὐαρεστησάντων, * Πατριαρχῶν τὸ τίμιον, * τῶν
Προφητῶν τὸν σύλλογον, * Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, *
Μαρτύρων τὸ ἄθροισμα, * Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, * πάντων τῶν
Ἁγίων τὴν μνήμην * πνευματικῶς ἐορτάσωμεν· * πρεσβεύουσι γὰρ
ἀπαύστως * ὀρωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε, πάντες οἱ πιστοὶ, * τῶν Ἁγίων πάντων * τὴν πανέορτον
μνήμην * ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις * καὶ ψόδαῖς πνευματικαῖς εὐφημή-
σωμεν· * τὸν Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * Ἀποστόλους, Προφήτας
καὶ Μάρτυρας, * Ἱεράρχας, * Διδασκάλους τε καὶ Ὁσίους, *
Ἀσκητάς καὶ Δικαίους, * καὶ τῶν ἁγίων Γυναικῶν * τὸ φιλόθεον
σύστημα * σεβασμίως μακαρίζοντες * συμφώνως ἐκβοήσωμεν· *
Ἵπεράγαθε Χριστέ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις *
παράσχου εἰρήνην * ταῖς Ἐκκλησίαις σου, * νίκας κατ' ἐχθρῶν *
τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε, ἅπαντες, * πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν * ἐπὶ τῇ μνήμῃ
τῶν Ἁγίων· * ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, * πλουτοποιὰ ἡμῖν χάρισμα
κοιμίζουσα· * διὸ * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως * καὶ καθαρῷ συνειδότι *
ἀναβοήσωμεν λέγοντες· * Χαίρετε, * Προφητῶν ὁ σύλλογος, * οἱ
τὴν ἔλευσιν Χριστοῦ * τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, * καὶ τὰ πόρρω
ὡς ἐγγύς προβλέψαντες. * Χαίρετε, * Ἀποστόλων ὁ χορὸς, * οἱ
τῶν ἐθνῶν σαγηνευταί, * καὶ ἀλείς τῶν ἀνθρώπων. * Χαίρετε, *
Μαρτύρων ὁ δῆμος, * οἱ ἐκ περάτων γῆς * συναθροισθέντες εἰς
μίαν πίστιν, * καὶ ὑπὲρ ταύτης * βασάνων αἰκισμοὺς ὑπομείναν-
τες, * καὶ τελείως τὸν τῆς ἀθλήσεως * στέφανον εἰληφότες. * Χαί-
ρετε, * Πατέρων ὁ μελισσῶν, * οἱ τὰ ἑαυτῶν σώματα * τῇ

ἀσκήσει κατατῆξαντες, * και νεκρώσαντες * τὰ πάθη τῆς σαρκός, * τὸν νοῦν θείῳ ἔρωτι ἐπτερώσατε, * εἰς οὐρανοὺς ἀνέπτητε, * και σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι * ἀπολαύετε τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. * Ἀλλ' ὦ Προφῆται, Ἀπόστολοι * και Μάρτυρες σὺν Ἀσκηταῖς, * τὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα * ἐκτενωῶς δυσωπεῖτε, * τοῦ λυτρωθῆναι ἐξ ἐχθρῶν, * ἀοράτων και ὁρατῶν, * τοὺς ἐν πίστει * και πόθῳ τελούντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆ νῦν πανηγύρει * συνδράμωμεν, οἱ πιστοί. * προτίθεται γὰρ ἡμῖν * πνευματικὴ τράπεζα * και κρατῆρ μυστικός, * ἐξ ἡδέων ἐδεσμάτων * εὐφροσύνης πλήρης, * αἱ τῶν Μαρτύρων ἀρεταί. * οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι * ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς * τῶν τοῦ σώματος ἄκρων * ἑτεροπόνους αἰκισμοὺς * τῷ Θεῷ προσήνεγκαν, * θυσίαν λογικὴν, * πᾶσαν ἀκμὴν ἡλικίας, * οἱ μὲν * τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, * ἕτεροι δὲ * χειρῶν διαιρέσεις * και πάτης ἀρμονίας. * ὁμοῦ πάντες οἱ Ἅγιοι * τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων * κοινωνοὶ γεγόνασιν. * Ἀλλ' ὁ στεφάνους αὐτοῖς * ἀμοιβὰς βασάνων * δεδωκώς, Κύριε, * κατ' ἴχνος τούτων πολιτεύεσθαι * ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς και πύλη ὑπάρχεις, .. Ὅρα σελ. 140.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνήλθες ἐπὶ Σταυροῦ, * Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ. * ἦλθες ἐπὶ θάνατον, * ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος. * πρὸς τοὺς ἐν σκότει, * τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. * πρὸς τοὺς πεσόντας, * ἢ πάντων ἀνάστασις. * Ὁ φωτισμὸς και ὁ Σωτῆρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, * τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. * ψυχὴν και σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, * τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέεταμε. * τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς * ἐν Ἄδου κατελθούσης, * ὃν και ἐσκύλευσε. * τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε * τὸ ἅγιον σῶμα * τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς και ὕμνοις * δοξολογοῦμεν, Χριστέ, * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας * τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, * και ὡς Θεὸς ἐδωρήσω * ζωὴν αἰώνιον * και τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Δέσποτα τῶν ἀπάντων * ἀκατάληπτε, * ποιητὰ οὐρανοῦ
καὶ γῆς, * διὰ Σταυροῦ παθῶν * ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας *
ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, * καὶ ἀναστάς ἐν δόξῃ, * συνανέστη-
σας τὸν Ἀδὰμ * χειρὶ παντοδυναμῆς. * Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ
ἐγέρσει, * δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ ἰλά-
σμον ἁμαρτιῶν, * ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε, πιστοὶ, * σήμερον χορεῖαν ἐπικροτήσαντες * εὐσεβῶς
πανηγυρισόμεν, * καὶ τῶν Ἀγίων πάντων * τὴν ἔνδοξον καὶ
σεβάσιμον μνήμην * ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες. * Χαίρετε, *
Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, * Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ Ἱεράρχαι. *
Χαίρετε, * Ὁσίων ὁ δῆμος καὶ τῶν Δικαίων. * Χαίρετε, * τιμίων
Γυναικῶν ὁ χορός. * καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, *
νίκας τῷ βασιλεῖ * κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, * καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος * ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς
πρώτης κατάρτας * τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. * Διό σοι, πάναγνε, *
ὡς τοῦ θεοῦ Μητρί τε * καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, * βοῶμεν ἀσιγή-
τως * τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία
καὶ σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατηλθες, * ὁ εὐσπλαγχνος, * ταφὴν κατεδέξω *
τριήμερον, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. * Ἡ ζωὴ καὶ
ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Τῶν Ἀγίων. Αὐτόμελον. Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ * Μαρτύρων σου * ὡς προφύραν καὶ
βύσσον * τὰ αἵματα * ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, * δι' αὐ-
τῶν βοᾷ σοι, * Χριστέ ὁ Θεός. * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς
σου κατάπεμψον, * εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, * καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον * καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστή-
ριον * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. * Θεὸς ἐν
ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, * καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως * ὑπὲρ

ἡμῶν καταδεξάμενος· * δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ.

Κανὼν Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τριάς μονάς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

᾿Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄρματηλάτην Φαραῳ.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, * καὶ προμηθεῖ τοῦ παν-
τός, * καὶ ἀγαθῷ μόνῳ * φυσικῶς ὑπάρχοντι, * καὶ ἐνιαίαν
ἔχοντι * τῆς Θεότητος δόξαν, * Θεῷ μονάρχῃ προσπίπτομεν, *
ὑμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς τοὺς ἄνωθεν * μεμυημένοι
σαφῶς, * θεαρχικὴν φύσιν * ἐνικὴν δοξάζομεν, * ἀίδιον, συνάναρ-
χον, * ἐν· τρισὶ τοῖς προσώποις, * Πατρὶ, Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, *
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, * ἱεροτύπως τὸ πρὶν * τὸν
Ποιητὴν πάντων * καὶ Θεὸν καὶ Κύριον * τρισὶ μὲν ὑποστάσε-
σιν * ὑπεδέξατο χαίρων· * τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων * κράτος
ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, * τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡ-
μᾶς * εἰληφότα φύσιν, * Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον * κατ' ἄμφω
διαμείναντα· * ὃν δυσώπει ἀπαύστως, * ἁμαρτιῶν μοι δωρήσα-
σθαι * καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

᾿Ωδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν * καὶ Βασιλέα τῆς δόξης * ἐπὶ θρόνου
Ἡσαίας κατεῖδεν * ὑψηλοῦ, καὶ Χερουβὶμ * καὶ Σεραφὶμ δοξά-
ζοντα * ἀκαταπαύστοις ὕμνοις * Μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ νοῦ * γεγεννημένον τὸν Λόγον, * καὶ
τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως * καταλληλοῖς λογισμοῖς * καὶ
γραφικαῖς διδάγμασι * κατειληφότες, ἕνα * Θεὸν τρισηλίον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατὴρ, * καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας * τὸ ἀπαύ-
γασμα γεννήσας ἀβρέυστως, * τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός * ἐκπο-

ρευτῶς προβάλλεται, * συμφυές φῶς τὸ Πνεῦμα, * τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, * Παρθενομητορ Μαρία, * τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως * ὑποστήσαντος Χριστοῦ, * καὶ τάζαντος καὶ φέροντος· * ὃν ἐξιλέωσαί μοι * ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.
Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς * τελεταρχίας * τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ * νῦν εὐφημοῦμεν· * ὅτι νεύματι μόνῳ * τὸ πᾶν συνέστησε, * τὰς ἄνω χοροστασίας * Ἀγγελικὰς, * τὰς κάτω ιεραρχίας * Ἐκκλησιῶν, * τοῦ κραυγάζειν τὸ, Ἅγιος, * Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, * Θεὲ ὑπεράγαθε· * δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν * ἡ τετοκυῖα, * ἀλλοιουμένην εἰς αἰεὶ * τῇ ἁμαρτία, * ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου * καὶ τῇ βραθυμῖα, * στερέωσον τὴν καρδίαν * μου, ἀγαθὴ, * πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, * ὅπως καγὼ * εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· * Θεογεννητορ Μαριάμ, * ἐλέησον τὴν ποιμένην σου, * ἣν ἐκτήσω, πανάμωμε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου, Χριστὲ, * Κύριος.

Ἀνατολὴ * ἐπιφανεῖσα Θεότητος * τοῖς ἐν σκότει, * πᾶσαν διεσχέδασε * τὴν ἀφεγγῇ * νύκτα τῶν παθῶν, * καὶ δικαιοσύνης * τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, * ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, * τριλαμπῆ δὲ προσώποις, * ὃν ὕμνοῦμεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς * στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, * τοῖς πηλίνοις * χεῖλεσι δοξάζομεν, * Μοναδικὸν * καὶ Τριαδικὸν * Κύριον τῆς δόξης, * τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, * βοῶντες· Ὁ Παντάναξ, * τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου * τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ * πάντων τῶν ὄντων, ἀόρατε, * πανοικτίρμον, * εὐσπλαγχνε, φιλόνηρωπε, * Τριάς σεπτὴ * καὶ θεαρχικὴ, * μὴ μου ἐπιλάθη * τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, * μηδὲ διασκεδάσης, * ἣν διέθου σοῖς δούλοις * διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὁραῖαν σε, * πάντα γενε, μόνην εὐρόμενος * ἐξ αἰῶνος * Λόγος ὁ προάναρχος * τὴν Ἰακώβ, * Κόρη, καλλονὴν, * καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε * τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων.

Peutecostarium.

57

πων· * ὄν δὺσώπει ἀπαύστως, * ἀπὸ πάσης ρυσθῆναι με θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία * πρόσωπα δοξάζομεν, * ἓνα δὲ Κύριον, * σὲ τὴν θείαν φύσιν * διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, * καὶ πιστῶς βοῶμεν· * Θεαρχικῇ * Τριάς ἅγια, * τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα * διὰ τὴν ἀσθένειαν * τῆς διανοίας μου, * πῶς μὴ θέλων πάσχω * τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· * διὰ τοῦτο κράζω· * Ζωαρχικῇ * Τριάς ἅγια, * τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῶ βαρυνθέντα * τῷ τῆς ἀμαρτίας με, * καὶ συνωθούμενον * πρὸς θανάτου ὕπνον, * ὡς φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος * καὶ παντελεῆμων, * Θεαρχικῇ * Τριάς ἅγια, * κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, * πᾶναγνε, πανάμωμε, * θεοχαρίτῳτε, * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον * ἐξιλέωσαι μοι, * καὶ τῶν παθῶν * καὶ τῶν πταισμάτων * τὸν σὸν δούλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν * ταξιαρχίας μιμούμενοι, * Μοναρχικῇ τοῦ Παντοῦ, * Τριάς ὑπερούσιε, * τρισαγίοις ἄσμασι * σὲ δοξολοῦμεν * τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν * τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, * καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν * σοφῶς ὑποστήσαντα, * Θεὸν τρισυπόστατον, * προσκυνῶ καὶ σέβω * καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, * καὶ μόνος ἀπεριόριστος, * ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ * δι' ἄφατον ἔλεος, * τρισήλιε Δέσποτα, * καὶ καταύγασόν με, * καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ * τοῦ ἀχωρήτου, πανάχραντε, ναὸν κάμει τῆς αὐτοῦ * δεῖξον θείας χάριτος, * Παναγία Δέσποινα, * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, * καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Πατέρα ἄναρχον πιστοὶ, * Υἱὸν συνάναρχον, * καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς * ὑμνολογοῦμεν, * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως * καὶ

ἀναλλοιώτως, * Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν * και συμφυῆ, * βοῶντες
 σὺν τοῖς Ἀγγέλοις * Ἅγιος εἶ, * Πάτερ, Γιέ, σὺν τῷ Πνεύματι *
 τῷ παναγίῳ και σεπτῷ * ἐλέησον, οὓς ἔπλασας * κατ' εἰκόνα
 σου, Δέσποτα.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰε, * Θεοτόκε, * και μεγαλύνομεν, ἀγνή, *
 και προσκυνοῦμεν, * ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου, * κεχαριτωμέ-
 νη, * βοῶντες ἀκαταπαύστως * Σῶσον ἡμᾶς, * Παρθένε παν-
 τελεῆμον, * ὡς ἀγαθή, * και δαιμόνων ἐξάρπασον * λογοθεσίου
 φοβερῶ, * ἐν ὧρα τῆς ἐτάσεως, * μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτη σου, * και τῷ πελάγει * τῆς ἀγαθότητος * δω-
 ρεάν τὸν σὸν δούλον * ἠληθμένον * ἀνάδειξόν με και νῦν, *
 καθάπερ πάλαι, * και ῥῦσαι κακώσεως, * Τριάς, Μονάς, ὁ Θεός, *
 ἀμαρτιῶν και παθῶν. Δίς.

Ὁ Νοῦς ὁ ἀγέννητος * Πατήρ, και Λόγος * ὁ γεννηθεὶς ἐξ
 αὐτοῦ, * και τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον * ἀκαταλήπτως * ἐκπορευτὸν
 πεφυκός, * Θεὲ μονάρχα * τρισηλίε, ψάλλω σοι * Εὐλογητὸς ὁ
 Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι, Πάναγνε, * τῆς ἀμαρτίας * πιὼν τὸ φάρμακον, *
 και προστρέχω σοι πίστει, * τῇ τετοκυῖα * τὸν ἀρχηγὸν τῆς
 ζωῆς * ταῖς σαῖς πρεσβείαις * τὸν δούλόν σου ζώωσον, * και πει-
 ρασμῶν και παθῶν * λύτρωσαι, μόνη ἀγνή.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, * τριλαμπές και τρισηλίον, * και
 μοναρχικόν, * μονοκρατές, ἀπλούστατον, * Θεός ἀκατάλη-
 πτος, * και μονοκράτωρ Κύριος, * νῦν τὴν σκοτεινὴν * και ζο-
 φεράν μου καρδίαν * καταύγασον, και δεῖξον * φωταυγῆ και φωσ-
 φόρον, * ὑμνεῖν σε και δοξάζειν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πτέρυξι * Σεραφίμ οἱ θειότατοι * πρόσωπα και πό-
 δας * εὐλαβῶς καλύπτουσι, * τὴν δόξαν οὐ φέροντες * τοῦ ἀμη-
 χάνου κάλλους σου, * ἀγαθαρχική, * θεαρχική Μοναρχία, * Τριάς
 ὑπεραγία * πλήν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε * τολμῶμεν και δοξάζειν *
 πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, * πανσθενῆ και πανάγαθον, * τελεταρ-
 χικήν, * ἀγαθουργόν, ἀόριστον, * αἰτίαν ἀναίτιον, * ποιητικὴν,

αἰδιον, * προνοητικὴν * καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, * Μονάδα κατ' οὐσίαν * καὶ Τριάδα προσώποις, * δοξάζω σε, Θεέ μου, * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν * ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος * διὰ τῆς ἐκ σοῦ * παρθενικῆς γεννήσεως, * πανάχραντε Δέσποινα, * καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε * τῆς εἰδωλικῆς * καὶ ζοφερᾶς σκοτομῆνης· * διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον * τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας * καταύγασον ταῖς αἰγλαῖς, * καὶ φρούρει τὸν σὸν δούλον.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργὸν * ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, * ζωαρχικὴν, * εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν, * ἐναρχικὴν Τριάδα σε * νῦν δοξολογοῦντες, ἀμαρτιῶν * συγχώρησιν αἰτοῦμεν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, * καὶ Ἐκκλησίαις τὴν ὁμόνοιαν.

Δίς.

Ἡ μία Κυριότης καὶ τριλαμπής * ἐνικὴ θεαρχία τρισηλίε, * τοὺς ὑμνητὰς * πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, * καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, * καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, * καὶ θάπτῃ τὴν εἰρήνην * παράσχου φιλανθρώπως * ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν, Χριστέ Σωτήρ μου, παρθενικὴν * ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου * θεανδρικῶς, * ἄτρεπτος, ἀσύγχυτος ἀληθῶς, * καὶ καθυπέσχου πάντοτε * μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· * διὸ τῆς σε τεκούσης * πρεσβείαις, τὴν εἰρήνην * πάσῃ τῇ ποιμνῇ σου πρυτάνευσον.

Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς· καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * καὶ Ἄγγελος Ἀφωτὸς * ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· * Παύσασθε τῶν δακρύων, * τοῖς Ἀποστόλοις * εὐαγγελίσασθε· * κράξατε ἀνυμνοῦσαι· * ὅτι ἀνέ-

στη * Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημῆμά σου, * Σωτῆρ, ἐσφραγίσαντο, * Ἄγγελος τὸν λίθον * ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· * Γυναῖκες δὲ ἐθεάσαντο * ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, * καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· * ὅτι ἀνέστης, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * καὶ διελύθη * τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου· * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθὲ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, * καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδης, οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκουσάν σε Θεοτόκον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, Σωτῆρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μοι μυστικῶς.

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριὴλ * φαιδρὸς ἐπέστη, * ὥσπερ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, * Χριστοῦ τῷ τάφῳ, * καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν * ἀπὸ τοῦ μνημείου· * καὶ φόβος μέγας κατέλαβε * σοῦ τοὺς φρουροὺς, * καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες * ὡσεὶ νεκροὶ * παρὰ τῷ τάφῳ οἱ φύλακες. * Δέλυται λίθου ἡ σφραγίς· * Αἰσχύνθητε, παράνομοι· * γινῶτε ὅτι ἀνέστη Χριστὸς.

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ τάφου * ὡς ἀληθῶς, * ταῖς ὁσίαις προσεταξας * γυναίξιν * κηρῦξαι τὴν Ἐγερσιν * Ἀποστόλοις, ὡς γέγραπται· * καὶ δροματός ὁ Πέτρος * ἐπέστη τῷ μνήματι, * καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ * ὀρῶν κατεπλήττετο· * ὅθεν καὶ κατεῖδε * τὰ ὀθόνια μόνα * χωρὶς τοῦ θείου σώματος * ἐν αὐτῷ κατακείμενα· * καὶ πιστεύσας ἐβόησε· * Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, * ὅτι σῶζεις ἅπαντας, Σωτῆρ ἡμῶν· * τοῦ Πατρὸς γὰρ * ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, * Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις, * Ἄγγελων τὸ σύστημα * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * καὶ Παράδεισε λογικῆ, * παρθενικὸν καύχημα, * ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, * καὶ παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· *

τὴν γὰρ σὴν μήτραν * θρόνον ἐποίησε, * καὶ τὴν σὴν γαστέρα * πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοὶ χαίρει, * Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἢ κτίσις· * δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, * ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, * τὸν Δεσπότην ἐζήτουν * ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· * καὶ χαρᾶς εὐαγγελία * ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, * τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * ὁ ἐχθρός με πειράζει, * ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· * ἐγὼ δὲ ποιοιῶς ἐν σοὶ, Κύριε, * τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών * γενηθήτωσαν δὴ * πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· * συγκόψει γὰρ Χριστὸς * αὐχένας αὐτῶν * τομῆ βασάνων.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * τὸ ζῆν τὰ πάντα, * φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· * σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν * αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου * τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω * ταπεινοφρονοῦσα, * μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση * ἐκ σοῦ, πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον * ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, * οὐ δεῖσει τότε, * ὅτε πυρὶ τὰ πάντα * κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * πᾶς τις θεὸς βλέπει καὶ προλέγει, * τερατουργεῖ ὕψιστα, * ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· * εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, * μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι, * Κύριε, * πρόσχες, * κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, * καὶ κάθαρν, πρὶν ἄρῃς με * ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν * δύνων, πᾶς * αὐθις ἀναλύσει, * τοῦ λαβεῖν βασάνους, * ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * θεολογία Μονὰς τρισαγία· * ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, * ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, * καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, * σύνθρονον, * ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἄντιφωνον Δ΄.

Ἴδου δὴ τί καλόν, * ἢ τί τερπνόν, * ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελ-
φούς ἅμα; * ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος * ἐπηγγεिलाτο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ * ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ * κοσμῶν
κελεύει * μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, * ἐνοεῖδῃ αἰτία, * πάντα ἔχεται * εἰρηνο-
βραβεύτως. * Θεὸς τοῦτο γὰρ ἔστι, * Πατρί τε καὶ Υἱῷ * ὁμοού-
σιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Α΄. Ἀνάστασιν Χρι-
στοῦ θεασάμενοι· ὁ Ν΄. καὶ τὰ λοιπά, ὄρα σελ. 49.

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄. ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς
β΄. τῆς Θεοτόκου εἰς β΄. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ς΄.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ποιήμα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε * τερατουργοῦσά ποτε * Μω-
» σαϊκὴν ῥάβδος, * σταυροτύπως πληξάσα * καὶ διελοῦσα
» θάλασσαν. * Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, *
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα * πῶς μὴ θαυμάσωμεν, *
ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι * τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν * καὶ ἀφθαρσίαν βλύ-
ζουσαν, * ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας * πηγὴν ἀθάνατον σταζούσαν, *
καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀίδιον;

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναῖξιν ὁ Ἄγγελος * νῦν ἐμπεφάνισται, *
καὶ τηλαυγῆ φέρων * τῆς ἐμφύτου σύμβολα * αὐλοῦ καθαρότη-
τος. * τῇ μορφῇ δὲ μηνύων * τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, * κρᾶ-
ζει. Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ
τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἀγνή δὲ διαμείναςα, *
Θεοτόκε Μαρία. * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεὸν
προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὤδὴ α΄. Ἰγρὰν διοδεύσας.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, * καὶ ἔφριξαν Ἄδου * καθορῶντες
οἱ πυλωροὶ * ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει * τῆς τῶν ἀπάν-
των ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις ἀγγελικαί, * ὀρῶσαι ἐν θρόνῳ * ἰδρυμένην
τῷ πατρικῷ * τὴν ἐκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, * τὴν κα-
θειργμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὤδὴ α΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀχραντε Θεοτόκε, * ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδίου * καὶ ὑπέρθεον
Ἀλόγον * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνουμέν σε.

Βότρυν σε ζωφόρον, * τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσταζόντα *
γλυκασμὸν σωτηρίας, * ἡ Παρθένος, Χριστέ, ἀπεκύησεν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὤδὴ α΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, * τῷ σῷ φωτὶ τὴν
ψυχὴν * ταῖς προσευχαῖς τούτων * αὐγασθῆναι δέομαι * σὺ
γὰρ εἰ φῶς ἀπρόσιτον, * τῆς ἀγνοίας τὸν ζόρον * διώκων τοῖς
σοῖς πυρσεύμασι, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, φωτοδότα Χριστέ.

Ὡς ἀνυψώθης ἐπὶ ξύλου, εἰλκυσας * πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν *
τὴν τῶν ἐθνῶν πᾶσαν * κληρουχίαν, Δέσποτα, * καὶ φωτὶ κα-
τελάμπρυνας * τῆς ἁγίας Τριάδος * δι' Ἀποστόλων ἁγίων σου, *
δι' ὧν τὴν ἀπάτην ἀπῆλασας.

Νομοθεσίᾳ σου, Χριστέ, πειθόμενοι, * οἱ σοὶ Ἀπόστολοι *
τὰ ἐπὶ γῆς πάντα * εὐσεβῶς ἀπώσαντο * καὶ τῷ φωτὶ τῆς χά-
ριτος * κατεφαίδρυναν πᾶσαν * τὴν οἰκουμένην οἱ ἐνδοξοί, * εὐαγ-
γελικῶς σε κηρύττοντες.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες * τὸν σὸν ἀράμενοι, * καὶ
τὸ σεπτὸν πάθος * ἀκλινῶς μιμούμενοι, * τυραννικὴν οὐκ ἔπτη-
ξαν * ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, * οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, *
ἀλλ' οὐδὲ λιμὸν, οὐδὲ θάνατον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ παρθένοι, Πάναγνε, * ἀναλαβοῦσαι σα-
φῶς, * μαρτυρικούς ἄθλους * ἀκλινῶς ὑπέμειναν, * καὶ ψαλμικῶς
ὀπίσω σου * τῷ Υἱῷ σου, Παρθένε, * ἐνθέως συναγαλλόμεναι, *
τῷ παμβασιλεῖ προσηέχθησαν.

Καταβασία.

» **Α**νοιξω τὸ στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, *
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρὶ, * καὶ ὀφθήσομαι *
» φαιδρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ-
» ματα. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας κατ' ἀρχάς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * καὶ
» τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῇ πέτρᾳ με, Χριστέ, *
» τῆς Ἐκκλησίας στήριξον. * ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου * Ἅγιος,
» μόνε φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ * τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας * τῆς σαρ-
κός σου τὸ σωτήριον πάθος * ἐδικαίωσε, Χριστέ. * αὐτὸς γὰρ οὐχ
ὑπεύθυνος * τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ * πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς * ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει * τοῦ θά-
νάτου καὶ σκιαῶ καθημένοις, * ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, * καὶ τῇ αὐ-
τοῦ Θεότητι * τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, * τούτου τὰ σκεύη διήρπασε *

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβιμ καὶ Σεραφιμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε.
σύ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῇ γαστρὶ, ἀμό-
λυντε. * διὸ πιστοὶ σε πάντες * ὕμνοις, ἀγνῇ, μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

» **Α**πειθήσαντα πρῶην * τῇ ἐντολῇ, Κύριε, * τοῦ πεποιηκότος
» με ἔντως, * σὺ ἀπεξένωσας. * ὃν μορφωσάμενος, * ὑπακοὴν τε
» παιδεύσας, * σεαυτῷ ὑπέκλειψας * διὰ σταυρώσεως.

» Ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα * προεγνωκῶς, Κύριε, * καὶ τῇ σῇ συ-
» νέσει συμπήξας * τὰ ὑποχθόνια, * οὐκ ἀπηξίωσας * συγκαταβά-
» σει σου, Λόγε * τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι * τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

» ὅς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἰκεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβο-
» λὰς * ἀποκρουμένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.

» Εὐὰς τῆς προμήτορος * σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, * τὸν ἀρ-
» χηγὸν * τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, * Θεοτόκε, κυήσασα.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἰερωσύνην ἱεράν * οἱ Ἱερεῖς Ποιμένες * ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἑμφρόνως * κυβερνήσαντες, Χριστέ, * τῷ θείῳ κατεκόσμησαν * διδασκαλίας λόγῳ, * ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Ὁραιωθέντες καλλοναῖς * τῆς πρώτης καλλοποιίας, * καὶ φανέντες ἀπλανεῖς, ὡς φωστῆρες, * οὐρανώσατε Χριστοῦ * τὴν Ἐκκλησίαν, Ἄγιοι, * ἄλλοθεν ἄλλος πάντες * ταύτην ποικίλως κοσμήσαντες.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῷ, * τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι * πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, * ἐκκληρώσαντο μονάς * τὰς οὐρανίας, Δέσποτα. * ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες * ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς * τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον * ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομητορ. * ὃν νεάνιδες ἀγναὶ * θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, * καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι * τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Καταβασία.

» Τοὺς σοὺς ὑμολόγους, Θεοτόκε, * ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, * θίασον συγχροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον. * καὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων * Πατριαρχῶν, * Ἀποστόλων, Μαρτύρων, * Ἱεραρχῶν, * Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, * Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, * καὶ παντὸς ὀνόματος * ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς * τὴν ἁγίαν μνήμην * τελοῦντες, Χριστέ ὁ Θεός, * πάντας συγκινοῦμεν * εἰς πρεσβείαν, δεόμενοι. * Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου * δι' αὐτῶν, ὡς φιλόθρωπος, * ἵνα πάντες βοῶμέν σοι. * Ὁ Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος * ἐν βουλῇ Ἁγίων σου * σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, * ὁ δοξάσας ἀξίως * τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτὸν, * τὸ πανάγιον ὄρος, * τὴν φωταυγῆ * νεφέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον κλίμακα, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον. * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῇ διεπράχθη * τῷ κόσμῳ, καὶ ἄφεις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. * Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. * Πρέσβευε τῷ σῷ Γιῷ καὶ Θεῷ, *

τῶν πταισμάτων ἄφεισιν διωρήσασθαι * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνουσί * τὸν πανάγιον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ μου ἰσχύς, * Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
 » Σὺ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικούς * κόλπους μὴ λιπών, *
 » καὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. * διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ * Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω. * Τῇ δυνάμει σου δόξα,
 » φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ * ὄντα με λίαν ἠγάπησας. * σὺ κενώσει * ξένη
 καταβέβηκας * ἐπὶ τῆς γῆς, * εὐσπλαγχνε Σωτῆρ, * τῆς ἐσχα-
 τιᾶς μου * τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος. * καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει *
 τῆς ἀχράντου σου δόξης, * τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, * Δέσποτα, νῦν οὐκ ἐξίσταται, * διὰ πάθους *
 θάνατον λυόμενον, * διὰ Σταυροῦ * φεύγουσαν φθοράν, * καὶ διὰ
 θανάτου * τὸν Ἄδην πλούτου κενούμενον; * τῆς θείας δυναστεί-
 ας * σοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου * τὸ ἐξαισίον ἔργον, φιλόανθρωπε!

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, ἀνύμφευτε, * σὺ προστά-
 τισ, * σὺ καὶ καταφύγιον * Χριστιανῶν, * τεῖχος καὶ λιμὴν. *
 πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, πανάμωμε, * καὶ σώ-
 ζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * Θεοτόκον ἀγνήν σε
 γινώσκοντας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν * οἱ τῶν παρανόμων παῖδες, φιλό-
 ἄνθρωπε. * δι' οὗ ἔσωσας, ὡς εὐσπλαγχνος, * τοὺς δοξάζοντάς
 σου * τὰ παθήματα.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, * πάντας συνανέστησας τοὺς
 ἐν Ἄδῃ νεκρούς, * καὶ ἐφώτισας, ὡς εὐσπλαγχνος, * τοὺς δο-
 ξάζοντάς σου * τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα * τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, *
 τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, * Θεοτόκε, σῶζε * τοὺς
 ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε, πάναγνε, * οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύτ-
 τομεν. * τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας * τῆς δικαιοσύνης, * ἀειπάρ-
 θενε.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεῖς * ὄμιλος ὁ τῶν Ἁγίων σου * δι' ἀγάπης, * καὶ σοὶ
Α ἐνηθόμενος, * εἰλικρινῶς * τε καὶ καθαρῶς, * ἐν ἀγαλλιάσει *
 χορείαν τὴν ἀκατάλυτον * Ἀγγέλοις συγχορεύει * περὶ σέ, Παν-
 τεπόπτα, * τὸν ἀπάντων Θεόν τε καὶ Κύριον.

Νεανικῶς, * ἐνδοξοὶ Ἱερομάρτυρες, * τῶν Μαρτύρων * στέφος
 ἀνεδήσαθε, * τῷ θεουργῷ * χρίσματι τὸ πρὶν * τῆς Ἱερωσύνης *
 ἠγλαϊσμένοι, πανεύφημοι * διὸ διπλοῦς στεφάνους * ἐπαξίως λα-
 βόντες, * σὺν Χριστῷ αἰωνίως ἀγάλλεσθε.

Τὸ τῆς σαρκὸς * φρόνημα ἅπαν τῷ Πνεύματι, * θεοφόροι, *
 ὄντως ὑπετάξατε, * ἀσκητικῶς * τούτου τὰς ὁρμὰς * τὰς ἀκα-
 τασχέτους * νηστεία καταμαράναντες. * καὶ νῦν τῆς ἀπαθείας *
 τῷ φωτὶ πυρσευθέντες, * ἀμοιβὰς τὰς τῶν πόνων εἰλήφατε.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ * Μάρτυρες τοῦ Πρωτομάρτυρος, * τὰς βα-
 σάνους * ἄγαν ὑπεμείνατε, * καρτερικῶς * τὲ καὶ γενικῶς * ὡς ἐν
 ἀλλοτρίοις * ἀθλοῦντες σώμασιν, ἐνδοξοὶ * καὶ νῦν τῆς βασι-
 λείας * κληρονόμοι δειχθέντες, * τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις πηγάζ-
 ζετε.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ * γέγονας, Θεογεννήτρια. * τὸν γὰρ τούτου *
 Λόγον προαιώνιον * σωματικῶς * τέτοκας ἡμῖν, * ἐν ᾧ καὶ γυ-
 ναῖκες * ἀγίως πολιτευσάμεναι, * καὶ ἄθλοις παμποικίλοις * διὰ
 σοῦ κοσμηθεῖσαι, * τῆς Προμήτορος πτωσὶν ἀνώρθωσαν.

Καταβασία.

Ἡ ἀνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου
 σαρκώσεως * σοῦ τοῦ Ὑψίστου * ὁ Προφήτης Ἀββακούμ *
 κατανοῶν ἐκραύγαζε. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἴνα τί με ἀπόσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ-
 τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιον; *
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς * τῶν ἐντολῶν σου *
 τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τραπάρια.

Περιθέσθαι ἡνέσχου * χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου, * Σῶτερ,
 παιζόμενος, * τὴν τοῦ Πρωτοπλάστου * περιστέλλων ἀσχήμονα
 γύμνωσιν, * καὶ γυμνὸς παγήναι * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀπαμφιά-
 ζων * τὸν χιτῶνα, Χριστέ, τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χορὸς τοῦ θανάτου * σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου * ἀνφοδόμησας * ἀναστὰς οὐσίαν, * καὶ ἀγήρω, Χριστέ, κατεσκευάσας, * ἀναδειξας πάλιν * βασιλικὴν * ὡσπερ εἰκόνα, * ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν * τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου * κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα. * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ * πρὸς τὸν Δεσπότην * ἰλασμον εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδηγήσον ἡμᾶς * τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ. * Ὅδὶ αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν. * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, φιλόνηρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν * τὴν ζωὴν, ὡς ὑπεράγαθος, * τῶν ὑμνούμενων σου τὴν Ἐγερσιν, * καὶ τὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, φιλόνηρωπε.

Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα * τῶν παθῶν μου, * ἢ Θεὸν Κυψήσασα, * τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Δατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε * Θεοτόκε, * Ἀγγέλων τὰ τάγματα, * καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπίσω.

Προορᾶν, ὡς Προφηταὶ * θεοὶ, τὰ ἐσόμενα * κατηξιώθητε, * ἃ ἐπιποθοῦντες * εὐγενεῖα ψυχῆς, ἐκαθάρατε * σεμνῇ πολιτείᾳ * ὑμᾶς αὐτοὺς, * ὡς Θεοφόροι, * φωτιζόμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων * νῦν ἐναγλαίζεται * θείοις χαρίσμασιν, * οἱ πρὸ νόμου πάντες, * Πατριάρχαι, Προφηταὶ, Ἀπόστολοι * καὶ Μαρτύρων δῆμοι, * καὶ Ἀσκητῶν * καὶ Διδασκάλων, * καὶ Δικαίων σὺν Ἱερομάρτυσι.

Λαμπομένην ὀρῶντες * τὴν τῶν σῶν Ἀγίων * ὀμήγυριν σήμερον * τῇ σῇ, Σῶτερ, αἴγλη * καὶ λαμπάσιν ἀσβέστοις τῆς χάριτος, * τὸν σὸν θεὸν πλοῦτον * τῶν ἀγαθῶν * καὶ ἀφθονίαν * ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἵπερθαύμαστον τόκον * τὸν σὸν ἀγαπήσασαι * γυναῖκες πάνσεμναι, * τὰ τερπνὰ τοῦ βίου * εἰς οὐδὲν ἐλογίσαντο, Πάναγνε, * τῆς αὐτοῦ καὶ μόνης * ἐρωτικῶς * ἐπιθυμοῦσαι * ἀγλαίας καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Καταβασία.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου * σὺ γάρ, ἀπει-
 » ῥόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, *
 » καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν
 » βραβεύουσα. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.
 » Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου * καὶ
 » ἔκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι * πρὸς σέ γὰρ ἐβό-
 » ησα * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς * καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος * αὐτὸς δὲ
 ἀναρτηθεὶς, * Χριστέ, κραταιότερον * Σταυρῷ καταβέβληκας, *
 δειγματίσας τοῦτον, * τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾤκτειρας τὴν Σιών, * ἐξανατείλας τοῦ μηνήματος, * και-
 νὴν ἀντὶ παλαιᾶς * τελέσας, ὡς εὐσπλαγχνος, * τῷ θείῳ σου
 αἵματι * καὶ νῦν βασιλεύεις * ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας, Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, *
 Θεογεννητορ ἄγνη, * καὶ τύχοιμεν, πάντα γνε, * τῆς θείας ἐλ-
 λάμφεως * τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, * ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν
 Παθεῖσαν * ἐν τῇ Ἑδέμ * χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, * καὶ
 τῆς ἰδίας χολῆς ἀπεγεύσω, Χριστέ, * καὶ ἔσωσας, ὡς δυνατὸς, *
 τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Αὐτρωτῆς ἐγεύσατο, * τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως
 ὅπως * καὶ τῆς φθορᾶς * τὸ βασιλεῖον λύσῃ * καὶ τοῖς ἐν Ἄδη
 φοιτήσας, ἀνέστησε * καὶ ἔσωσεν, ὡς δυνατὸς, * τοὺς ὑμνοῦν-
 τας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτινόν.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, * καὶ παστάδα ἔμφυχον, * καὶ
 Πύλην οὐράνιον, * Θεοτόκε, οἱ πιστοὶ * καταγγέλλομεν.

Ἐοάνων καταλύτης, ὡς Θεὸς, * γεγωνὸς ὁ Τόκος σου, * Μα-
 ρία θεόνυμφε, * προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὡς ἐντιμον, ἐκλεκτὸν * τεθέντα λίθον, ἀκρόγωνον * οἱ Ἅγιοι ἐν
 Ὠσίων * εὐρόντες σε, Δέσποτα, * κρηπίδα ἀσάλευτον, * ἐκλεκτοὺς
 ὡς λίθους * ἑαυτοὺς ἐπφοκόμεσαν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, * ρανίδες αἵματος σταῖξασαι *
 σὺν ὕδατι θεουργῶ * τὸν κόσμον ἀνέπλασαν, * καὶ θεῖαν ὀμήγου-
 ριν * τῶν Ἁγίων πάντων, * εὐεργέτα, προσεκάλεσαν.

Ἵμνοῦμεν πανευσεβῶς * Μαρτύρων νέφος τὸ ἔνθεον, * τὸ χά-
 ριτι λαμπρυνθὲν, * καὶ λάμψαν φαιδρότατα * πορφύρα τοῦ αἵμα-
 τος, * καὶ τῇ ἀλουργίδι, * τῆς αὐτῶν στερρᾶς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Μητέρα παναληθῆ * Θεοῦ σε πάντες γινώσκομεν, * δι' ἧς φύ-
 σις γυναικῶν * ῥωσθεῖσα, πανάμωμε, * Χριστοῦ ὑπερήθλησεν, *
 ἀρετῆς τε πάσης * εὐσεβῶς γέγονεν ἔμπλεως.

Καταβασία.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἑορτὴν, οἱ θεό-
 φρονες, * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε, τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, *
 τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, * τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως * ἡ
 οἰκουμένη * προσφέρει σοι, Κύριε, * τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας *
 ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα * τὴν Ἐκκλησίαν σου, *
 τὴν πολιτείαν σου * διὰ τῆς Θεοτόκου * συντήρησον, πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες, * καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 μετοικήσαντες, * οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, * καὶ τὰ
 πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, * ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, * πρω-
 τοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, * ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέ-
 χουσαν, * καὶ Χριστῷ ἐκβωῶσαν· Θεὸς μου εἰ· * Σὺ με διὰ τῆς
 Θεοτόκου * συντήρησον, πολυέλεε.

Τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν
 τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης, ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ,
 Βορρᾶ τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων Ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὕμνω τοὺς φίλους.

Εἰ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίτω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
 καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον
 ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἠδέσθη * ἐν Βαβυλῶνι ποτε *
 » διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ * ἀγαλλομένῳ ποδί, *
 » ὡς ἐν λειμῶνι, * χορεύοντες ἔψαλλον * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, *
 » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἡ ἐνδοξος κένωσις, * ὁ θεῖος πλοῦτος * τῆς σῆς πτωχείας,
 Χριστέ, * καταπλήττει Ἀγγέλους, * Σταυρωῖ ὀρώντας * σὲ κα-
 θηλούμενον, * διὰ τὸ σῶσαι * τοὺς πίστει κραυγάζοντας * Εὐλο-
 γητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου * φωτὸς ἐπλήσθη * τὰ καταχθόνια, *
 και τὸ σκότος ἠλάθη, * τὸ πρὶν διῶκον * ὅθεν ἀνέστησαν * οἱ
 ἀπ' αἰῶνος * δεσμῶται κραυγάζοντες * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, * ἐνὸς δὲ μόνου * μονογενοῦς Υἱοῦ *
 ὀρθοδόξως Πατέρα * θεολογοῦντες, * σὲ καταγγέλλομεν, * και ἐν
 εἰδότες * σοῦ ἐκπορευόμενον * Πνεῦμα εὐθές, συμφυές * και συναί-
 διον.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω * μέσον τῆς οἰκουμένης * προφητικῶς, ὁ
 Θεός * ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ, * πάντας ἀνεκαλέσω * τοὺς ἐν
 πίστει κραυγάζοντας * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου * ὡς ἐξ ὕπνου, οἰκτίρμων, * πάντας
 ἐρρύσω φθορᾶς * ἢ κτίσις δὲ πιστοῦται * διὰ τῶν Ἀποστόλων *
 κηρυττόντων τὴν Ἐγερσιν. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός,
 εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος * σαρκωθείς ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν
 ἡμῶν * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόκον, * εὐχαρίστως
 κραυγάζομεν * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος ἔφυς, Παρθένε, * Ἰεσσαί ἐκ τῆς ρίζης, * ἡ παμμα-
 κάριστος, * καρπὸν ἀνθηφοροῦσα * σωτήριοι τοῖς πίστει * τῷ
 Υἱῷ σου κραυγάζουσιν * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἄγιων τὰ τάγματα, * τὸν ἐν Ἁγίοις * ἀναπαυόμενον * ἀσιγή-
 Α τως ὑμνοῦντα, * τρυφῆς ἐνθέου * νῦν ἀπολαύουσι, * και γεγη-

θότες * χορεύουσι ψάλλοντες * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι * τῆς τρισηλίου * φωτοχυσίας σεπτῶς * τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι * περιλαμφθέντες, * Μονάδα τρισάριθμον * θεολογοῦσι, * Πατέρα συνάναρχον, * καὶ τὸν Υἱὸν εὐσεβῶς, * καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Ἄφραστον τῇ δόξῃ σου * ὅταν ὀφθῆσῃ * Θεὸς ἐν μέσῳ θεῶν, * τὰς ἀξίας παρέχων * ἐν ἐκάστῳ * καὶ τοὺς στεφάνους διδούς, * τότε τοὺς πάντας * ἀξίωσον ψάλλειν σοι. * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γηθόμενοι μέλψωμεν * τὴν τῶν Ἁγίων * πάντων ὁμήγυριν, * ἐκ παντὸς κροτουμένην * καὶ γένους ἅμα * καὶ ἀξιώματος * καὶ πολιτείας, * καὶ τούτοις συμπάλλωμεν. * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον * καὶ παναγίαν * Θεογεννήτριαν, * αἱ νεάνιδες πᾶσαι, * χορεῖαν θεῖαν * ἅμα στησάμεναι, * μεγαλοφώνως, * Ἀγάλλου, βοήσατε, * ἢ τῆς χαρᾶς τὴν πηγὴν * ἡμῶν βλαστάνουσα.

Καταβασία.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευταν * τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαν-
 » τα. * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * ἔχαι-
 » ρον ψάλλοντες. * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος *
 » καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς
 » θεοσεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. * δυνάμει δὲ κρείττονι *
 » περισωθέντας τούτους ἰδὼν, * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν,
 » ἀνεβόα, * οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός,
 » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος * ἡ ὑπέρθρος δύναμις * ἐν τοῖς καθ' ἡ-
 μᾶς * θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε. * σαρκὶ γὰρ γευσάμενος * ὑπὲρ παν-
 τὸς θανάτου Σταυροῦ, * ἔλυσε τοῦ Ἄδου * τὴν ἰσχύν. Ὄν ἀπαύ-
 στως, * οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερ-
 υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται. * ὁ μέγαλαυχος πέπτωκεν. * ὁ κα-
 ταπεσὼν * καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται. * φθορὰ ἐξωστράκισται, *

και ἀφθαρσία ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ * τὸ θνητὸν κατεπόθη.*
Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε *
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, * ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν * αἴγλην ἐκ
μιας * τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἀναρχον, * ὁμοφυᾶ τε
Λόγον Πατρός, * και συμβασιλευόν, * ὁμοούσιον Πνεῦμα, * οἱ
παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου * χεῖράς μοι ἐκτείναντα * τῷ γυμνωθέντι, *
και καλούμενόν με * τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι * θάλψαι γυμνώσει, *
εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * και ὑπερυψοῦτε * αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου * Ἄδου με ὑψώσαντα * τὸν πεπτωκότα, *
και τῇ ὑψηρόνῳ * δόξῃ τοῦ Γεννήτορος * τετιμηκότα * εὐλογεῖ-
τε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * και ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς * και φλογώδεις * καθ' ἡμῶν κατά-
σβεσον βολίδας, * ὅπως σε ὑμνῶμεν, * Ἄγνη, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰπερφυῶς τὸν Δημιουργόν * και Σωτῆρα, * Θεὸν Λόγον τέ-
τοκας, Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀγαλλιᾶσθε, Μάρτυρες, * οἱ Προφῆται, Ἀπόστολοι, * Ἱερομαρ-
τύρων * ὁ σεπτὸς κατάλογος, * Δικαίων Ὁσίων τε, * και
Διδασκάλων θεῖος χορὸς, * σὺν ταῖς Μυροφόροις * γυναιξὶ μελω-
δοῦντες· * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερ-
υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος * ἐμπορούμενοι, Ἄγιοι, * θείας
εὐπροσύνης * και χαρᾶς πληρούμενοι, * θεοὶ χρηματίζετε, * τῇ
πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι * ταῖς θεουργικαῖς * μαρμαρυγαῖς ὁμιλοῦν-
τες, * και δόξης τῆς ἀφράστου * φωτισθέντες ἀκτίσι· * Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναφανέντες, Ἄγιοι, * ὡς φωστῆρες πολύφωτοι, * τὸν τῆς
Ἐκκλησίας * οὐρανὸν φαιδρύνετε * ποικίλοις χάρισμασι * και δια-
φόροις κάλλεσιν, * ἐν δικαιοσύνῃ, * σωφροσύνῃ, ἀνδρεία, * φρο-

νήσει τε βρωντες· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετ' εὐφροσύνης ἅπασαι * γυναικῶν αἱ θεόφρονες, * αἱ τελειωθείσαι * ἐν Χριστῷ τῷ Πνεύματι, * Παρθένον τὴν ἄχραντον * καὶ ἀληθῆ Μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐκ τῆς κατάρας * τῆς προμήτορος Εὐσας * ἡμᾶς λυτρωσαμένην, * τανῦν περικυκλοῦσαι, * τὸν ταύτης ἀνυμνεῖτε * καρπὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
 » σώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, *
 » τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἔγειρε ψάλλουσιν· * Τὸν Κύριον
 » ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὡδὴ Ὁ'. Ὁ Εἰρμῆς.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
 » τὰ πέρατα· * ὅτι Θεός * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
 » καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· *
 » διό σε, Θεοτόκε, * Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * χοροστασίαι με-
 » γαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς * πεφυκῶς, συνετέθης
 προσλήψει σαρκός, * ἐν σεαυτῷ * ταύτην ὑποστήσας, Λόγε Θεοῦ, *
 καὶ πεπονθώς ὡς ἄνθρωπος, * ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός· *
 διό σε ἐν οὐσίαις * δυσὶν ἀδιαίρετως * καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύ-
 νομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θεϊκὴν, * ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄν-
 θρωπος * ἔφησθε Θεόν, * Ὑψιστε, τοῖς δούλοις συγκατιῶν, * ἔξα-
 ναστὰς τοῦ μνήματος, * χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν * τιθεὶς
 τὸν κατὰ φύσιν * Θεόν τε καὶ Δεσπότην, * μεθ' οὗ σε πάντες
 μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε, Μητέρα Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν
 σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ * ὃν ὁ Πα-
 τὴρ ἠρεῦξαστο * πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· * ἐν νῦν καὶ τῶν
 σωματῶν * ἐπέκεινα νοοῦμεν, * εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἐφριξε * πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε * φύσει τὸν Υἱὸν * συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμε-
 θα * τῆς Θεομήτορος, * καὶ γεγονότα * δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, *

καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ * τῇ φύσει μὲν πάσχοντα * τῆς ἀνθρωπότητος, * ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμεΐναντα.

Δέλνται * σκότος ἀμειδές· * ἐκ τοῦ Ἄδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἕλιος * δικαιοσύνης Χριστός, * τῆς γῆς φωτίζων * πάντα τὰ πέρατα, * λάμπων θεότητος φωτι, * οὐράνιος ἄνθρωπος, * Θεὸς ἐπίγειος· * ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαράς καὶ εὐφροσύνης * πλήρης σου ἡ μνήμη, * τοῖς προσιοῦσιν **Χ**αίματα βρύουσα, * καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον * σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, * Κεχαριτωμένη, * καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· * σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ελπίδι καὶ ἀγάπῃ θωρακισθὲν, * καὶ πιστῶς πεφραγμένον τὸ σύνταγμα * τῶν ἐκλεκτῶν, * πάσας τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, * τοὺς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας * χαίροντες ὑπέμειναν εὐκλεῶς, * Χριστὸν πεπλουτηκότες * νικοποῖόν ἐν ἄθλοις, * τῆς ἀληθείας πρωτομάρτυρες.

Λιμένα σωτηρίας τὸν Βαπτιστὴν, * Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας * σὺν Ἀσκηταῖς, * θεοῦ Διδασκάλους, καὶ Ἱερεῖς, * Πατριαρχῶν τε σύλλογον, * καὶ Ἱερομάρτυρας εὐκλεεῖς, * γυναῖκας φιλοθεοῦς, * Ὁσίους καὶ Δικαίους * νῦν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Πυρὶ δοκιμασθέντες τῶν πειρασμῶν, * καὶ τρυφαῖς μὴ θελχθέντες, ἀγάλλεσθε * εἰλικρινῶς, * θρόνῳ τοῦ Δεσπότου φωτοειδεῖ * παρεστηκότες ἐνδοξοί, * δῆμος τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, * λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, * σκιαῶν τε παρειμένης * τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἐράθης διεστῶτων συναπτική· * διὰ σοῦ γὰρ Ἀγγέλοις ὁμόσκηνοι * ἐν οὐρανοῖς * ἄνθρωποι γεγόνασιν ἀληθῶς, * καὶ μαρτυροῦσι τάγματα * πάντων τῶν Ἁγίων νῦν σὺν αὐτοῖς, * ὕμνουντες τὸν σὸν Ἰόκον, * Παρθένε Θεομήτορ, * ἐν αἰωνοῖς μελωδήμασι.

Καταβασία.

» **Α**πας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχοῦμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * αὐλῶν Νόων * φύσις, γεγαίρουσα * τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμμακάριστε, * Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὀκτωῆου.

Αὐτόμελον, ποίημα Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν * ἐν ὄρει Γαλιλαίας, * πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, * λέγοντα ἐξουσίαν * λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω * μάθωμεν, πῶς διδάσκει * βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα * τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα * καὶ τοῦ Υἱοῦ * καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι * τοῖς μύσταις, ὡς ὑπέσχετο, * ἕως τῆς συντελείας.

Ἔτερον τῶν Ἀγίων. Ὁμοιον.

Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, * Ἀποστόλους, Προφήτας, * Μάρτυρας Ἱεράρχας τε, * Ἀσθητὰς καὶ Ὁσίους, * Ἱερομάρτυρας ἅμα, * φιλοθέους γυναῖκας, * καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας, * καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις * χρεωστικῶς * ὕμνοις καταστέψωμεν, δυσωποῦντες * τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι * πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος * θεικῶς ὑπ' Ἀγγέλων, * κόλπων πατρῶων, ἄχραντε, * μὴ ἐκστάς, ἀπὸρρήτως * τοῖς κάτω συνανεστράφη. * σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας * τῆς σωτηρίας πρόξενος, * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων * τούτῳ, Ἁγνή, * ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη. * ὃν αἶτησαι τοῖς δούλοις σου * λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Αὐτόμελον.

Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης * ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, * ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, * τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος. * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄλλοτρίου, * ὡς οἰκτιρῶν καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁμοιον.

Κύριε, * ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου * τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας. * φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων * καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. * ὅτι νεκροὺς ἀνίστα, * καὶ θάνατον κατήργησε. * διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν * τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ὁμοιον.

Κύριε, * εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ * Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, * ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται σε ἐφύλαττον. *

καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν * σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· * ἀλλὰ ἀνέστης
καὶ παρέσχες * ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ ἄγγελός σου, Κύριε, * ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, * τοὺς
μὲν φύλακας * ἐφόβησε, * τὰ δὲ Γύναια * ἐφώνησε λέγων· * Τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα * μετὰ τῶν νεκρῶν; * ἀνέστη Θεὸς ὢν, *
καὶ τῇ οἰκουμένην ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἔτερον. Ἀνατολικόν.

Ἐπαθες διὰ Σταυροῦ, * ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι· * ταφὴν κα-
τεδέξω τριήμερον, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ· * καὶ ἀθανάτισας * ζωοποιήσης ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς, *
διὰ τῆς ἀναστασεώς σου, φιλόνηρωπε.

Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοὺς Ἀγίους ὁ Κύριος * τοὺς ἐν γῆ ἔθαυμάστωσε· * τὰ αὐ-
τοῦ γὰρ στίγματα * καὶ παθήματα * ἐν τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο, *
ἐν τούτοις κοσμούμενοι, * καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς * προφανῶς
καλλυνόμενοι, * οὓς ὑμνήσωμεν, * ὡς ἀμάραντα ἄνθη, * ὡς ἀστέ-
ρας * ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλησίας, * ὡς ἐβελόθута θύματα.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν.

Σὺν Προφῆταις Ἀπόστολοι, * σὺν Ὅσίοις Διδάσκαλοι, * σὺν
Ἱερομάρτυσι * πάντες Δίκαιοι, * καὶ γυναικῶν αἱ ἀθλήσαται, *
καὶ πόθῳ ἀσκήσασαι, * τῶν Ἀγίων ἢ πληθὺς, * καὶ Δικαίων
τὰ τάγματα * εὐφημείσθωσαν * ἱεραῖς ὑμνωδίαις, * ὡς τῆς ἄνω *
βασιλείας κληρονόμοι, * ὡς Παραδείσου οἰκῆτορες.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες * ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, * οἱ Χρι-
στοῦ τὸν θάνατον * μιμησάμενοι, * ἀθανασίας τὴν πρόξενον *
ὁδὸν οἱ βαδίσαντες, * οἱ τὰ πάθη τῶν βροτῶν * χειρουργία τῆς
χάριτος * ἐκκαθάραντες, * εἰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ * ὁμοψύχως *
ἐναθλήσαντες γενναίως * ἀνευφημείσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα. Ἐωθινὸν Α'. Ἦχος α'.

Ποίημα Λέοντος τοῦ βασιλέως.

Εἰς τὸ ὄρος * τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, * διὰ τὴν χαμό-
θεν ἐπαρσιν, * ἐπέστη ὁ Κύριος· * καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, *
καὶ τὴν δοθεῖσαν * ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, * εἰς τὴν
ὑπὲρ οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, * κηρῦσαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστα-

σιν, * και την εις ούρανοῦς * ἀποκατάστασιν· * οἷς και συνδιαιω-
νίζειν * ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγειλατο * Χριστὸς ὁ Θεὸς * και Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ
τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος * ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ
ἀνακέκληται, * ἡ κατάρρα νενέκρωται, * ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, *
ὁ θάνατος τεθανάτωται, * και ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμ-
νοῦντες βοῶμεν· * Εὐλόγητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως
εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη· και μετ' αὐτήν, τὸ Ἀναστάσιμον Τρο-
πάριον.

Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, * και τὰ δεσμὰ διαρρήξας *
τοῦ Ἄδου, ἔλυσας * τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάν-
τας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· * ἐμφανίσας σεαυ-
τὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς * ἐπὶ τὸ κή-
ρυγμα, * και δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου * παρέσχες τῇ οἰκου-
μένῃ, * μόνη πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, και οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ'.

Τῆς Ὀκτωήχου εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι ἡμῶν, * Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * ὥσπερ τοῦ
Ἀηστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου· * και καταξίωσον πάντας, *
μόνε οἰκτίρμον, * τῆς οὐρανόου βασιλείας σου.

Ὅμοιον.

Ξύλῳ προσπαγεῖς, * Σωτὴρ ἡμῶν, βουλήσει, * ξύλου τὸν
Ἀδὰμ * κατάρρας ἐλυτρώσω, * ἀποδιδούς, ὡς οἰκτίρμων, * τὸ
κατ' εἰκόνα, * και Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Ὅμοιον.

Ἀκουε, Ἀδὰμ, * και χαῖρε σὺν τῇ Εὐα· * ὅτι ὁ γυμνώσας *
πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, * και δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς * αἰχμα-
λώτους, * ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ὅμοιον.

Σήμερον Χριστὸς * ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, * πᾶσι τοῖς πιστοῖς * παρέχων ἀφθαρσίαν, * καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει * ταῖς Μυροφόροις, * μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων,

Ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες κατηγωνίσαντο βασιλείας.

Ἀλληλούια. Ἦχος δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· καὶ Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐκάστης Κυριακῆς καὶ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς,
ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῶν Ἁγίων Πάντων.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΩΝ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ΙΖ΄. 1.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμῃ, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἡ γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΕΘΘΙΝΟΝ Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ΚΗ'. 16.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὐ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΕΘΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ΚΔ'. 1.

Ἐν τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημα, φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθούσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ

ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς Ἐνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ΚΔ΄. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοῦ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαοῦς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοῦς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθραὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ Σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον,

λέγουσαι και ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἱς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὐ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστί, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνθηροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Κ', 1.

Ἐν τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι αὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ἑαυτοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος

εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς, ὁ ἐλθὼν πρῶτον εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾗδειςαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εἰσὶν Ἡ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Κ'. 11.

Ἐν αὐτῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾗδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ ἐγὼ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε). Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εἶρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Τῆς ΠΕΜΠΤῆς Τῆς ἈΝΑΛΗΨΕΩΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ΙϚ'. 9.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μα-
Αρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη
 πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ
 κλαίουσι. Κάκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,
 ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφα-
 νερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελ-
 θόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστε-
 ρον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνειδίσει
 τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις
 αὐτὸν ἐγγεγμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
 θέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ
 τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπι-
 στήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα πα-
 ρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις
 λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ
 μὴ αὐτοῦς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς
 ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήθη
 εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ
 ἐξεληθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ
 τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς Τῶν ἉΓΙΩΝ Τῆς ΘΕΟΦΟΡῶΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. ΚΑ. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς
Ταύτου, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
 ἐφανερώσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ

λεγόμενος Δίδυμος, και Ναθαναήλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, και οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, και ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα και ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον και ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, και ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτι ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ Μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Αἰεῖ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, και εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, και οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύεται ἰσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν γὰρ γυμνός), και ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταί τῷ πλοιοαρίῳ ἦλθον (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων), σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, και ὀψάριον ἐπικείμενον και ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, και εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· και τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, και λαμβάνει τὸν ἄρτον, και δίδωσιν αὐτοῖς, και τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερῶθαι ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ

ΕΘΘΙΝΟΝ Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Κ'. 19.

Ὁ ὕψους ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, και τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταί συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, και ἔστη εἰς τὸ μέσον, και λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Και τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν

αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκρατῆνται.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ΚΗ΄. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

64

